

ကျေးဇူးတော်ရှင်
 မဟာထေရ်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးတုတ် ဆရာတော်
 ဟောကြားတော်မူသော

သစ္စာ(၄)ပါး

တရားတော်

အမှတ်စဉ် ၃၆

မင်းတင်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

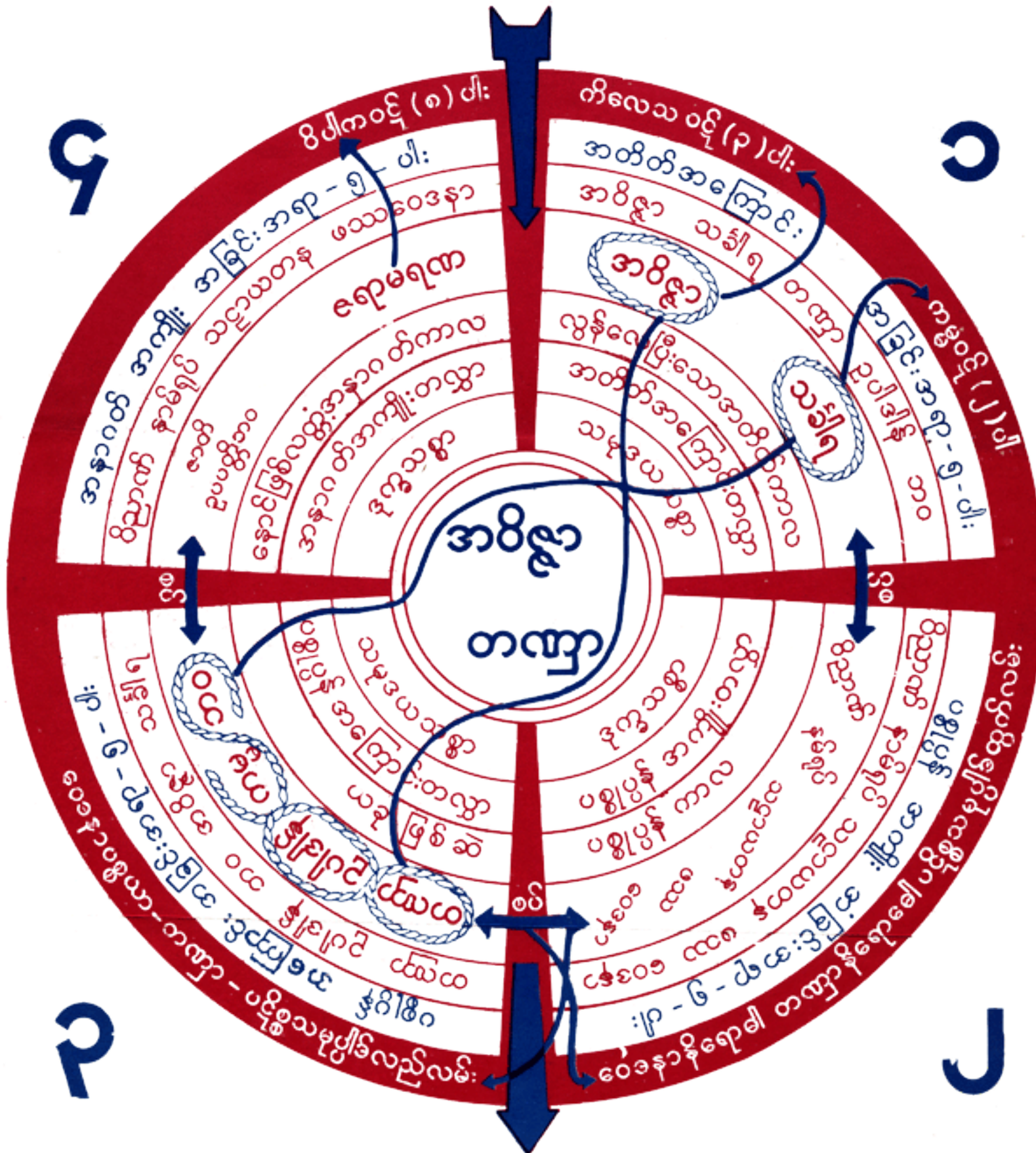
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏

ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်

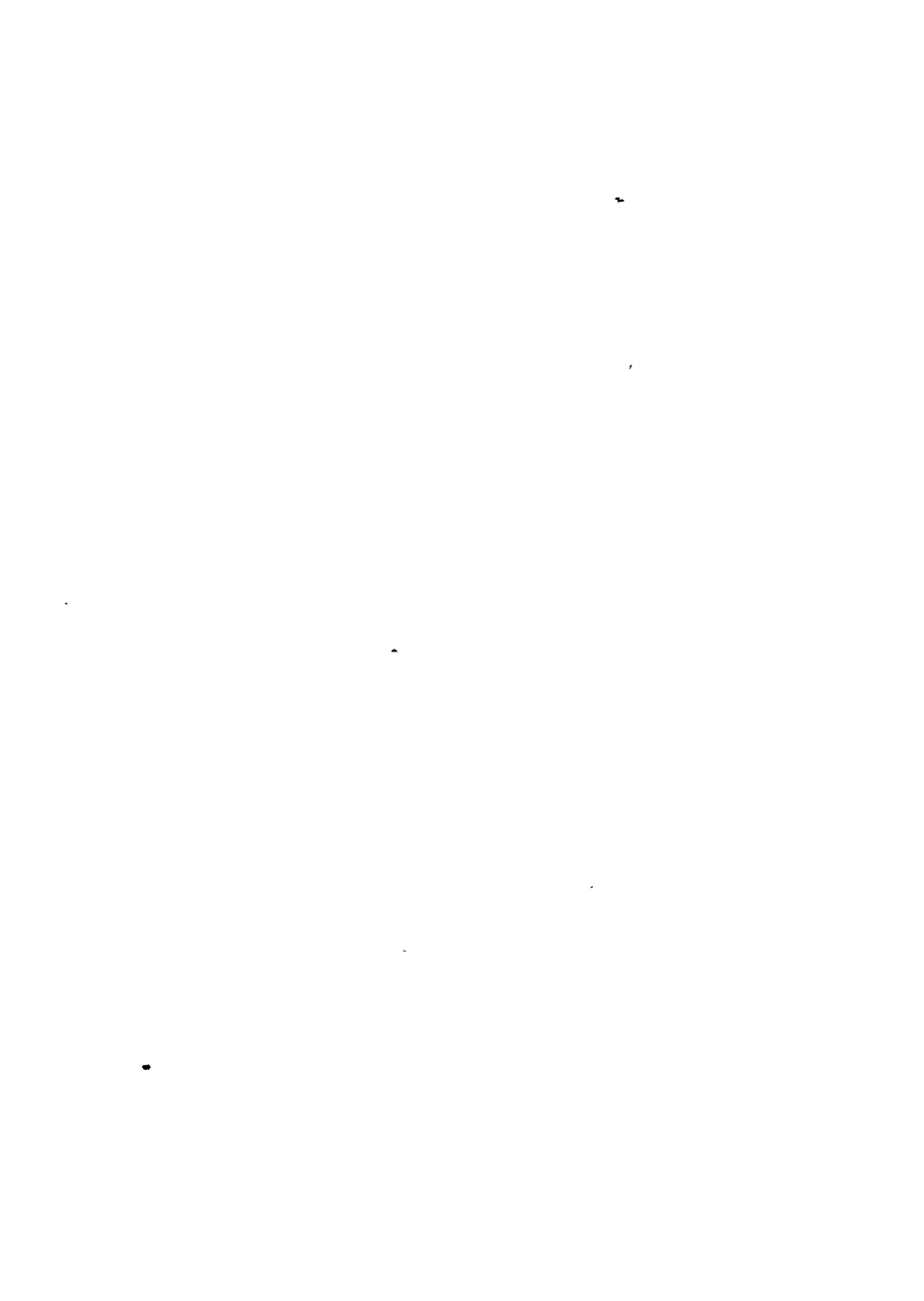
ပြန်ပွားရေးကမ္ဘာ့

ကမကထပြု၍ ဤစာတုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ ၁၂ ပါး၊ ထင်ရှားပေါ်လွင် ဓာတ်အစဉ်
 အမရပူရမြို့၊ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း၊ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဦးဝိမလ၏
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်လမ်းကြည့်ရှုစရာ စက်ဝိုင်းဒေသနာ၊

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာရင်းခံ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံကြောင့်-ရပ်နာမ်ပေါ်၊ အပင်မှမျိုး၊ မျိုးမှအပင်၊ အမျှင်မပြတ်၊ ဆက်စပ်သည့်ဟန်၊ ကံကြောင့်
 နာမ်ရပ်၊ နာမ်ရပ်ကြောင့်ကံ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ပြန်နည်းအလျော်၊ ဗြဟ္မာ-သီကြား စသည်များက၊ ထင်ရှားပြုပြင်၊ စီရင်ဖန်ဆင်း၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်၊
 လူနတ်များစွာ၊ သတ္တဝါတို့ ဖြစ်လာရမှု၊ မဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍မျှော်၊
 (လင်္ကာဆောင်ပုဒ်) မူလနစ်ဖြာ၊ သစ္စာနစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်
 ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

အမရပူရိမြို့ - မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မဟာဆေရီ

မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရိမြို့၊ မွေခရံ၌ ဟေးကြားတော်မူသော

ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်

အလုပ်ပေးတရားတော်

အမှတ်စဉ် - (၃၆)

ပညာဂုဏ်ရည် (က)

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

**ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့၏
မူပိုင်ဖြစ်သည်။**

မည်သူမျှ ကူးယူ ထုတ်ဝေခြင်း မပြုရ။

ပထမအကြိမ်	အုပ်ရေ (၁၀၀၀)
၁၉၉၆-၊ ဇွန်လ	တန်ဖိုး ၁၀၀၀-ကျပ်
အဖုံးချိက်	ပညာ့ဂုဏ်ရည်

အဖွဲ့၏ ကိုယ်စား ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်ချို၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၈၃၁)

**မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်
အမှတ် - ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။**

ပုံနှိပ်သူ

ဦးစံကြည်၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ - ၀၃၁၈၈)

ပညာ့ဂုဏ်ရည်ပုံနှိပ်တိုက်

၄၅၅၊ ကောလိယလမ်း

၁၃-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၇ / ၉၆) (၅)

အဖုံး ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၃ / ၉၆) (၅)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဗ္ဗာန်အကြောင်း၊ ဒုက္ခပျောက်ဆေး၊ မဂ်ရေအေး အလုပ်ပေးတရားတော်	၁
၂။	ကံကောင်းလို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့မယူပါနှင့် အလုပ်ပေးတရားတော်	၃၅
၃။	နိစ္စဒိဋ္ဌိပြုတ်ရန် စိတ္တာနုပဿနာတရားတော်	၇၇
၄။	ဇာတိထက် ကမ္မဘဝစ ပိုပြီးကြောက်စရာ ကောင်းလှပုံ အလုပ်ပေးတရားတော်	၁၂၅
၅။	ဒုလ္လဘတရားငါးပါး အလုပ်ပေးတရားတော်	၁၆၀
၆။	အတ္တဒိဋ္ဌိ တန်းလန်းဆိုယင် နိဗ္ဗာန်ကိုမမြင်နိုင် အလုပ်ပေးတရားတော်	၁၆၆
၇။	ဥပနိဿယနှင့် ဝဂ္ဂပစ္စည်းဖြစ်လာအောင် ထောက်ပံ့ကျေးဇူးပြုပုံအလုပ်ပေးတရားတော်	၂၃၅
၈။	နိဗ္ဗာန်ဆိုတာတာတဲ့တုံး ဝေးသလား၊ နီးသလား အလုပ်ပေးတရားတော်	၂၇၂
၉။	ခန္ဓာထဲရှိကောင်းသောတရားနှင့် မရှိကောင်း သောတရား အလုပ်ပေးတရားတော်	၃၁၇
၁၀။	ဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေး၊ အဖြေ (၁)	၃၅၄
၁၁။	ဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေး၊ အဖြေ (၂) အလုပ်ပေးတရားတော်	၃၈၃
၁၂။	နှလုံးသွင်းမှန်ယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် အလုပ်ပေးတရားတော်	၄၂၃
၁၃။	မဂ္ဂသစ္စာမှ အရိယသံစွာသို့ ကူးပြောင်းရေး အလုပ်ပေးတရားတော်	၄၆၄

စိတ္တဘူမိသင်္ဂဟ ၅၀ နှစ်စဉ်

- ၁။ မြစ်စိတ်
- ၂။ ကြားစိတ်
- ၃။ နံစိတ်
- ၄။ စားစိတ်
- ၅။ ယားနားကောင်းစိတ်
- ၆။ တွေးစိတ်-တောစိတ်

အပြင်ဧည့်သည့်
၆-ယောက်

- ၁။ လောဘုစိတ်
- ၂။ ဒေါသစိတ်
- ၃။ မောဟစိတ်
- ၄။ အလောဘစိတ်
- ၅။ အဒေါသစိတ်

အတွင်းဧည့်သည်
၅-ယောက်

- ၁။ လေ့ကိုထုတ်သောစိတ်
- ၂။ လေ့ကိုသွင်းသောစိတ်

အိမ်သည်မိတ် ၂-ခု

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါယာမ၊
သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊

၇၆ (၅) ခုသည် ရှုတတ်သော တရားများဖြစ်၏။
ရှုပုံ၊ ညှင်းစင်းမှု၊ အိမ်သည်ကို အမြဲထား၍ ဖြစ်ပျက်ရှုမိ၊
အိမ်သည် မရှိပီက အပြင်ဧည့်သည်၊ အတွင်းဧည့်သည်
ပေါ်ရာကို ရှုပါ။
ဧည့်သည် ပေါ်ပီက အိမ်သည်ကို အမြဲထား၍ ရှုပါ။

အမှာဝာ

ဆရာတော်ဘုရား၏ အသေအချာဟောကြားထားသည်မှ
 “နိဗ္ဗာန်သဘောမကျဘဲ ဝိပဿီနာ အားထုတ်နေလျှင်မရပါ”
 ဟု ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ နိဗ္ဗာန်
 နှင့်ပတ်သက်၍ နားလည်ထားသပီပါသည်။ သို့သော် သိရှိရန်
 မှာ သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲလှပါသည်။

ဥပမာ - နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရုပ်နာမ်သိမ်းသွားသည်။ ကိလေ
 လာ သိမ်းသွားသည်။ ဘာမှမရှိတာနိဗ္ဗာန်ဟု ယူလိုက်လျှင်
 ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သွားသည်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှေ့ပြည်မြတ်ကြီး၊
 ခိုင်မြဲသောမြို့ပြကြီးဟုယူလိုက်လျှင် သဏ္ဍတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သွားသည်။
 နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ဝဋ်တိုတိုနှင့်ရလိုပါ၏ဟု ဆုတောင်းသူများသည်
 ရမ်းတေခင်းနေသူများသာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်
 ဘုရား၏ နိဗ္ဗာန်တရားတော်များကို စုပေါင်းပြုစုပြီး ရေးသား
 လိုက်ရပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာတုံး

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကတော့ အများနဲ့ဆက်ဆံတဲ့တရားမျိုးမဟုတ်
 ပါ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ထူးမှ၊ ထူးခြားတဲ့လူမှရနိုင်-ရောက်နိုင်သည်။

ထူးခြားတဲ့လူ ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ရှာကြည့်ဖို့၊ စုံစမ်း စမ်းသပ်
ကြည့်ဖို့ ကောင်းပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိပါသလား

ရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်ကို ဝီလိန္ဒမင်းကြီးက- အရှင်ဘုရား
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိပါသလား ဟု မေးသဖြင့် မထေရ်မြတ်က -
မင်းကြီး.... နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည် ဟု ဖြေကြားထော်မှုသည်။
မင်းကြီးက ဆက်လက်၍ - အရှင်ဘုရား နိဗ္ဗာန်သည် ပစ္စုပ္ပန်
လား။ အတိတ်လား။ အနာဂတ်လား။ ဘယ်ကာလမှမှ ရှိပါ
သလဲ ဟု မေးရာ မထေရ်မြတ်က “အားလုံးမဟုတ်ဘဲ နိဗ္ဗာန်
ရှိသည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော် ကာလသုံးပါးက အလွတ်ဖြစ်
သည် ဟု ဖြေဆိုတော်မူသည်။

နိဗ္ဗာန်ဟာ မရှိဘူးလို့ ဆိုရမှာလား

မင်းကြီးက - “အရှင်ဘုရား၊ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ခေါ်ပါဟု ဆိုရ
ဓမ္မပေါ့ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားပြန်ရာ မထေရ်မြတ်က
ဥပမာပြု၍ ဖြေဆိုတော်မူပါသည်။

မင်းကြီး ဝါးစိမ်းနှစ်လုံးထဲတွင် နဂိုက မီးရှိနှင့်သလား -
ဟု မေးရာ မရှိနှင့်ပါဟု ဖြေသဖြင့် ယင်းဝါးနှစ်လုံးကို အချင်း
ချင်း ကြာကြာပုတ်တိုက်လိုက်လျှင် မီးရှိမလာပေဘူးလား ဟု
မထေရ်မြတ်က မေးပြန်ရာ မင်းကြီးက မီးရှိလဒ်ပါတယ်ဘုရား
ဟု ဖြေကြားတော်မူသည်။ ဆက်လက်၍ မင်းကြီး ထိုဥပမာ

အတိုင်းပင် နိဗ္ဗာန်သည် ကာလသုံးပါးက အလွတ်ဖြစ်သော်လည်း အားထုတ်မှု လုံ့လစီရိယ အစွမ်းကြောင့် ပေါ်ထွက်သည်။ အားထုတ်သူအဖို့၌ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မထေရ်မြတ်က ပြောဆိုသဖြင့် မင်းကြီးက မှန်လှပါ သဘောကျ၊ ကျေနပ်ပါပြီဘုရား ဟု လျှောက်အေးတော်မူသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် လုံးရပ်သဏ္ဍာန်နှင့် ထင်ရှားရှိသလား

မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်ဘုရား နိဗ္ဗာန်ဟာ အထည်ခြပ်သဏ္ဍာန်နှင့် ထင်ရှားရှိပါသလား၊ ထင်ရှားမရှိဘူးလားလို့ မေးလျှောက်သဖြင့် ရှင်နာဂသိန်မထေရ်က - တကံတော်မင်းကြီး နိဗ္ဗာန်ဟာ ခြပ်သဏ္ဍာန်နဲ့တော့ ထင်ရှားမရှိဘူးဟု ပြောသဖြင့် မင်းကြီးက ဒါဖြင့်ဘုရား နိဗ္ဗာန်ဟာ ထင်ရှားမရှိဘူး ဆိုယင် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတယ် ဆိုတဲ့ စကားသည် အလကားမဖြစ်စေဘူးလား ဟု မေးပြန်ပါသည်။

ရှင်နာဂသိန်က ယံခင်ဥပမာအတိုင်းပြောဆိုရာ၌ - ဝါးနှစ်လုံးထဲမှာ နဂိုက မီးမမပါသော်လည်း ပူတ်ပါများလျှင် မီးထွက်လာပြီး မပူတ်လျှင် မီးမထွက်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်သည် အားထုတ်မှ ပေါ်လာသည်။ အားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မူဆာ မြင်နိုင်သည်။ တွေ့နိုင်သည်။ အားမထုတ်လျှင် မမြင်နိုင်ပေဘူးဟု မိန့်တော်မူသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် အားထုတ်သူများအတွက် ကိုယ့်အနားမှပင်ရှိသည်။ မီးပူတ်ယောက်ျားကဲ့သို့ မနေမနား အားထုတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

နိဗ္ဗာန်ဟာ တည်ရာရှိပါသလား

မိလိန္ဒမင်းကြီးက နိဗ္ဗာန်ဟာ တည်ရာရှိပါသလား။ ဘယ်နေရာမှာ တည်နေပါသလဲ - လို့ မေးသဖြင့် ရှင်နာဂသိန်က တကားတော်မင်းကြီး နိဗ္ဗာန်ဟာ တည်ရာမရှိဘူး။ ဘယ်နေရာမှာ တည်တယ်လို့မဆိုနိုင်ဘူးလို့ ဖြေဆိုသဖြင့် မင်းကြီးက အရှင်ဘုရား ခါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ မရှိတော့ဘူးလား။ နိဗ္ဗာန်ရဘယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ရနိုင်ပါသလဲ။

နိဗ္ဗာန်ရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုရနိုင်ပါသလဲ

ရှင်နာဂသိန်က မင်းကြီး နိဗ္ဗာန်ရှိတာမှန်သည်။ သို့ရာတွင် နိဗ္ဗာန်ကို ကံတိုက်လို့ဖြင့် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မရနိုင်ပါ။ ဉာဏ်ရှိစွာ မှသာ ရနိုင်ပါသည်။ ခါနု၊ သီလ၊ သမာဓိဖြင့် ရနိုင်ရောက်နိုင်ရန် အခွင့်မရှိပါ။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို အင်အားထုတ်မှ ရနိုင်ရောက်နိုင်သည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်သက်သက်သဖြင့် တစ်ဆင့်တက်ပြီး မဂ်ဉာဏ်ကျမှ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်ကြောင်း ဖြေကြားတော်မူသည်။

နိဗ္ဗာန်ရချင်ယင် ဘာလုပ်ရမလဲ

နိဗ္ဗာန်ရချင်ယင် ရှေ့က ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ကြိုးစားပြီး ခန္ဓာမှားပေါ်လာသမျှ ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမည်။ ရှုစားမျှားလာ၍ ဉာဏ်ရင့်စာယင် ရှုနေရင်းနှင့် ဖြစ်ပျက်မှုရှိသောဘက်

သို့ ဉာဏ်လှည့်သွားသည်။ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ပင် ခြစ်ကြောင်း ရှင်
နာဂသိန်က အမိန့်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားက နိဗ္ဗာန် ရလို၊ ဆရာကလို့လျှစ် ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် ဖြတ်ပုံဆက်ပုံ နားလည်အောင်လုပ်ပါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
နားမမည်လျှင် ဘယ်တော့မှမရဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် မိန့်
ကြားပြီး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားလည်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်
ရန် အကြိမ်ကြိမ်တိုက်တွန်းထားပါသည်။

အင်္ဂုစ္ဆပုဏ္ဏား မေးသဖြင့် နိဗ္ဗာန်နှင့် ပတ်သက်၍ မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောကြားရာတွင် ဖြစ်ပျက် ရှုသောအယူ၊ ဖြစ်ပျက်
မြင်သော အယူသည် ငါဘုရား၏ အယူဖြစ်သည်။ ရရှိသော
အကျိုးကျေးဇူးများမှာ ဖြစ်ပျက်ရှုသဖြင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ
ချုပ်ပြီး ကိလေသာချုပ်၊ ခန္ဓာချုပ်ပါသည်။ သမုဒယသစ္စာ
ကိလေသာသည် မီးဖြစ်ပြီး ခန္ဓာသည် ထောင်စာဖြစ်ရာ
လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းသွားခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပါသည်။

ဝဋ်ကျွတ်ခြင်းသဘောဖြင့်ကြည့်ပါလျှင် ^① ကိလေသဝဋ် ဖြစ်
သော တဏှာနှင့်ဥပါဒါန် ^② ချုပ်ပျောက်ခြင်းကြောင့် ကမ္မဝဋ် ^③
ဖြစ်သောကံမလာတော့ပဲ ^④ ဝိပါကဝဋ် ဖြစ်သော နေ့စက်ခန္ဓာ
ငါးပါးလည်း မဖြစ်သဖြင့် စဋ္ဌိသုံးပါး ကျွတ်သွားခြင်းသည်
နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပါသည်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောမှာ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ အကြောင်း
ချုပ်သဖြင့် အကျိုးခန္ဓာ ချုပ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သည်။
သစ္စာအလိုမှာ သမုဒယသစ္စာသုံးပါး ချုပ်သဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ

ခန္ဓာငါးပါး ချုပ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပိဋိစွယ်မုပ္ဖုန် တရားတော်အတိုင်း အကြောင်းချုပ်၍ အကျိုး ချုပ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ရှိပါသလား - မရှိဘူးလား ဟု မေးပါလျှင် မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတို့ နိဗ္ဗာန်သည်ရှိသည် ဟု ဟောကြား ထားပြီးဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်သည် နာမ်သဘော ရုပ်သဘော ရှိ သလားဟုမေးပါလျှင် ငြိမ်းအေးသောသဘော ရှိပါသည်။ အေးချမ်းသောနေရာစလေးသည် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် စသော သတ္တိရှိသည်။ ရွှေ ပျောင်းသော သဘော မရှိ၊ လုံးရပ်သဏ္ဍာန် ရှိဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ကိုဇလသရသိမ်း၊ ခန္ဓာသိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ငြိမ်းအေး သော သဘောသာ ရောက်သွားသည်။ ဘယ်မှမသွားပါ။ လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းသောသဘောရှိသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ကိုယ်တိုင်မြင်ရသော တရားမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ကို အံ့ခးလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်များ ရနိုင်ပါသလား ဟု မေးပါလျှင် ရှင်နာဂသီန်မထေရ်မြတ်က ပြေကြားထားသည် မှာ အားလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မရနိုင်ပေဘူး ဟု မြွက်ကြားပါ သည်။

နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်များ ရနိုင်ပါသလဲ

ပိလိန္ဒမဂ်ကြီးအား ရှင်နာဂသီန်မထေရ်က မိန့်ကြားရာ တွင် - မဂ်ကြီး “အိုဘိုညေဇယျ အဘိဇာနိတိ” ထိုး

ထွင်းပြီးသိရမည့် တရားဖြစ်သဖြင့် ထိုးထွင်းပြီးသိသောပုဂ္ဂိုလ်
မှသာ နိဗ္ဗာန်ကိုရနိုင်သည်ဟု ဖြေတော်မူပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည် ဘယ်ချမ်းသာနှင့် တူပါသလဲ

မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်ဘုရား နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည် ဘယ်
ချမ်းသာနှင့်တူပါသလဲ - ဟု မေးမြန်းသဖြင့် ရှင်နာဂသိန်
မထေရ်မြတ်က - မင်းကြီး ဥပမာအားဖြင့်ပြောရယင် ပဋိသန္ဓေ
အတည်းကပ်မမြင်မမြင်သောလူက အဖြူဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ
တုံး၊ အနီဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတုံး၊ နေဆိုတာ ဘာနှင့်တူသတုံး
လို့မေးတာနှင့် တူနေပါသည်။ သူ့မှာ မျက်စိ ပါမလာသဖြင့်
လောက၌ရှိသောအရာဝတ္ထုများကို မည်သို့မျှ ခွဲခြမ်းပြီးသိနိုင်
မည်မဟုတ်ပါ။

ဤဥပမာအတိုင်း လောကတွင်ရှိနေကြသော လောကသား
များအဖို့ လောကနုဋီတန်သော မျက်စိသေပါလာကြပါသည်။
လောကထက်လွန်သော၊ လောကမှာရှိသော ချမ်းသာမျိုးများ
နှင့်နှိုင်းယှဉ်မရသောလောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်လောက
၌မည်သည့် ချမ်းသာနှင့်မှ တူသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူ
သော ချမ်းသာသည် လောက၌မရှိ - ဟု မှတ်ရန် ဖြေဆိုတော်
မူပါသည်။

အကြောင်းသုံးပါးလွတ်သော နိဗ္ဗာန်

မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်ဘုရား ကံအကြောင်းတရား၊ ဟေထု
အကြောင်းတရား၊ ဥတုအကြောင်းတရား စသည်တို့နှင့် မပတ်

သက်သေစာများကို ပြောကြားပါရန် လျှောက်ထားသဖြင့် ရှင်နာဂသိန်မထေရ်က - မင်းကြီး ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသော ကောင်းကင်ကြီးသည် ဘယ်သူမှ လှုပ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ အကြောင်းတရားသုံးပါးမှ လွတ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ကံကလွပ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဟေဇာ အစရှိသည်တို့က လှုပ်ထားခြင်းလည်းမဟုတ်သဖြင့် အကြောင်းသုံးပါး လွတ်ပြီး အမြဲတမ်းရှိသည်ဟု ပြောဆိုတော်မူပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ကံအကျိုးမဟုတ်ပါ။ အကြောင်းကံက လှုပ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဉာဏ်အကျိုးဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သွားလိုလျှင် ဉာဏ်စခန်းအလုပ် လုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်နဲ့လုပ်ရမည် မှန်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်သည် ဉာဏ်အလုပ်ထားသော နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ပါ။ ဉာဏ်ကပိုမည့်နိဗ္ဗာန်သာဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ဘုရားက ဟောပါသည်။

ဉာဏ်၏လက္ခဏာနှင့် နိဗ္ဗာန်

မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်ဘုရား-ဉာဏ်၏လက္ခဏာကို ပြောကြားပါရန် လျှောက်ထားသဖြင့် ရှင်နာဂသိန်မထေရ်က - တကားကြီး၊ ဉာဏ်ဆိုသည်မှာ ထိုးထွင်းသိမြင်သော စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်။ ဥပမာ-တကားကြီး မှောင်ထဲမှာမီးထွန်းလိုက်ပါ။ အမှေ့ခင်ပျောက်ပြီး အလင်းရောက်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မီးသည် အစင်းပေးသည်။ အမှေ့ခင်ပျောက်သည်။ ရှိနေသော ပစ္စည်းကို မြင်အောင်ပြသည်။ ထို့အတူပင် ဉာဏ်၏ လက္ခဏာသည် အဝိဇ္ဇာမှောင်ကို ပျောက်ပေးသည်။ ပညာတည်၊ ဟူသော

အထောင်အလွင်းလည်း ထွက်သည်။ ရှိနေသောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
ပြပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ကို စာကြောင့် မတွေ့မမြင်ကြသနည်း

နိဗ္ဗာန်ကို မတွေ့၊ မမြင်၊ မထောက်ကြံခြင်းသည် အဝိဇ္ဇာ
အမှောင်ထုကြီး ရှေ့ကခံနေ၍ ဖြစ်သည်။ ဗညာအလင်းထောင်
မရှိသဖြင့် အမြဲတမ်းရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို မတွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။
သို့ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်တွေ့နိုင်ရန် ဉာဏ်ကိုအရေးထားရမည်။ ဉာဏ်ကမ္မ
နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူသည်။

နိဗ္ဗာန် ကိုယ်တိုင်ရအောင် လုပ်ထားကြပါ

ဆရာတော်ဘုရား၏ - ခို့ တကားတွေ အင်မတန်ကံစေခင်း
ကြလို့ပဲ။ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့စကားတော်တွေ ဆရာကံစေခင်း
သမားကောင်းနဲ့ တွေ့ကြရလို့ သိကြရတာ။ အကြောင်းအကျိုး
နားလည်ကြရတာ။ သဒ္ဓမည မအောက်မေ့ကြနဲ့။ နက်နက်နဲ့နဲ့
သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့သိသလို သိပါစေ ဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ တိုက်
တွန်းတဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ ပြောပြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သူ့ပါရမီနဲ့သူ
လှာပေလို့ ပြောပြနိုင်တယ်။ လေးလေးစားစား လိုက်နာ အား
ထုတ်ကြ။ ကိုယ့်အနိစ္စ မကြံခင် ကိုယ်မသေခင်မှာသာ ကိုယ့်
သာသနာရှိတာပါ။ အချိန်များများစားစား မရှိတော့ဘူး။
ထမင်းမစားရချင်နေပါစေ၊ ဒီအလုပ်ကိုဖြင့် အလျင်ပြီးအောင်
လုပ်လိုက်ကြပါလို့ လေးလေးနက်နက်ကြီး တိုက်တွန်းပါတယ်-
ဟု ဟောကြားတော်မူပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်လိုတွေ့နိုင်မလဲ

နိဗ္ဗာန်သည် ဖြစ်ဆဲလဲမဟုတ်၊ ဖြစ်ပြီးလဲမဟုတ်၊ ဖြစ်ထွဲ့
တရားလဲမဟုတ်၊ သူဘစ်ပါးက ဖြစ်စေတဲ့ တရားလဲ မဟုတ်၊
အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးက လွတ်သည်ဟု
ဆိုမိန့်ရှိထားရာ မိလိန္ဒမင်းကြီးက - အရှင်ဘုရား နိဗ္ဗာန်ကို
ဘယ်လိုတွေ့နိုင်မလဲ၊ တွေ့အောင် ဘယ်လိုရှာရမှလဲ - ဟု မေး
မြန်းသဖြင့် မထေရ်မြတ်စာ အရှင်မင်းကြီး နိဗ္ဗာန်သည် ကာလ
သုံးပါးက အလွတ်ဖြစ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို မနောနှင့်တွေ့နိုင်
သည်၊ နိဗ္ဗာန်တွေ့လိုလျှင် မနောနှင့် ရှာရမည်၊ မနောမှာတွေ့
နိုင်သည်ဟု ပြောဆိုဘော်မူသည်။

နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်မနောနှင့် ရှာမလဲ

နိဗ္ဗာန်ကို စင်ကြယ်သောမနောဖြင့်ရှာရမည်၊ စင်ကြယ်သော
မနောသည် ကိလေသာမရောသော မနောကို ပြောခြင်းဖြစ်ရာ
နိဗ္ဗာန် မြင်လိုလျှင် စင်ကြယ်သောဉာဏ် ကိုယ်ပိုင်ရအောင်လုပ်
ရပါမည်။ ကိလေသာနှင့်အဆက်အသွယ်ပြတ်သော မနောသည်
မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင်ဝိပဿနာ
ရှုခြင်းသည် အာသဝနယ်ထဲမှ စိတ်ကို ရှုနေခြင်းသာ ဖြစ်၍
ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ခပြုနိုင် သေးပါ၊
နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်နိုင်သေးပါ။

နိဗ္ဗာန်ရှာလိုလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆင့်ဆင့်တက်ခြင်းဖြင့်
စင်ကြယ်လာလျှင် ဉာဏ်ထက်လာမည်၊ ကိလေသာဝေးလေလေ
ဉာဏ်ထက်လာလေလေ ဖြစ်သဖြင့် ဉာဏ် စင်ကြယ်လာမည်။

(က)

စင်ကြယ်ယင် နိဗ္ဗာန်မြင်သည်ဟု မှတ်ရန် ဆရာတော်ဘုရား၏ ဟောကြားပါသည်။

ယမကရဟန်း၏ နိဗ္ဗာန်ဖြေကြားပုံ

ယမက သောတာပန်တည်သွားသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်က- ငါ့ရှင်ယမက ရဟန္တာသေယွင်ဘယ်သွားသလဲ ဟု မေးမြန်းရာ ယမကရဟန်းက ဖြေကြားသည်မှာ -

အရှင်ဘုရား ခန္ဓာငါးပါးသည် အနိစ္စတရားပါ။ အနိစ္စ တရားသည် ဒုက္ခတရား ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီ ဒုက္ခတရားတွေ ကုန်ဆုံးသွားသည် - ဟု ဖြေကြားသွားပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ဒုက္ခသိမ်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ သဘော ရောက်သွားသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် ဒုက္ခတွေကုန်ဆုံးသည့် နေရာ၊ သို့သော်သက်နှင့်နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဟောကြားတော် မူပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပဿိနာလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ပြန့်ပွားရေး အဖွဲ့ချုပ်
အမှတ်-၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

[၁၅-၈-၁၉၉၅]

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

There are a number of reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of children born to each woman has increased. This is due to a number of factors, including the fact that women are now having children at a younger age, and that there are more children surviving to adulthood.

Another reason why the world's population is growing so rapidly is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

There are a number of other reasons why the world's population is growing so rapidly. One of the main reasons is that the number of people who are surviving to old age has increased. This is due to a number of factors, including the fact that people are now living longer, and that there are more people surviving to old age.

ကျေးဇူးတော်ရှင် အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
ကံကောင်းလို့
နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ မယူပါနှင့်
“နိဗ္ဗာန်အကြောင်း”

ဗုဒ္ဓပျောက်ဆေး မဂ်ရေအေး အလုပ်ပေးတရားတော်

[၆-၈-၁၉၆၁]

နမော တဿ ဘဂဝတောအရဟတော သမ္မဓ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

တရားနာတယ် ဆိုတာစာ အသက်ရှင်တုန်း နာနိုင်ကြတယ်
နော်.... (မှန်ပါ)၊ အသက်ရှင်တုန်း နာနိုင်ကြတော့ ဘာထို
နာရမလဲ လို့ မေးလို့ နှိယင်ဖြင့် သံသရာမှ ပြုတ်စေတတ်တဲ့
တရားကို အသက်ရှင်တုန်းနာရမယ်.... (မှန်ပါ)။ နို့၊ မို့၊ ဒီခန္ဓာ
ကြီးဟာ သံသရာလို့ မှတ်ထားကြပါ.... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာဟာ သံသရာပဲတဲ့။ ဘာတုံးဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမ
တို့၊ ဒီဘဝမှာ စုတိဆိုတဲ့ ခန္ဓာကြီးနဲ့ စုတိစိတ် ကျတယ်။

ဝညာဂုဏ်ရည် (၁)

ဘာသစ္စာနဲ့လဲ- (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ပါ)၊ ဪ... ဝုဘိဒုက္ခသစ္စာနဲ့
ဒီဘဝမှာ ဒကာ ဒကာမတွေ့ ဇာတ်သိမ်းရတယ်... (မှန်ပါ)၊
ဇုတိပြီးတော့ကို သံသ ဉာဏ်လာတော့မယ်ဆိုယင် ပဋိသန္ဓေ
ဆိုတာ လာတော့မယ်... (မှန်ပါ)၊ တစ်ခုခုသော ဝမ်းခေါင်း
ထဲ၌ ပဋိသန္ဓေဆိုတာ နေကြရလိမ့်မယ်။ ကံပစ်ချသလို မနေ
ရပေဘူးလား... (နေရပါတယ်)။

ကဲ...နေတာ နေရပါစေတော့ ဒီပဋိသန္ဓေဆိုတာလဲဇာတ်၊
‘ဇာတိပိ ဒုက္ခာ’ လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း သစ္စာတရားဖြစ်လေသော
ကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ့သည် ဘယ်သစ္စာနဲ့ တစ်ခါတူ့ချ
ပြန်သလဲလို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်ဘုရား)၊
ပဋိသန္ဓေဆိုတာ ဘာသစ္စာ- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဪ...ဒုက္ခ
သစ္စာနဲ့ တွဲနေရတယ်... (မှန်ပါ)။

သေတုန်းက ဘယ်သစ္စာနဲ့ သေခဲ့ကြသလဲ- (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့
သေခဲ့ကြတယ်)၊ ပဋိသန္ဓေနေတယ်ဆိုတော့ နေတဲ့သစ္စာကလဲ
တကာသစ်ရော၊ ဘာသစ္စာပါလိမ့်- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

တကာကြွယ်ရော၊ ဦးလှဖူးရော ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သေပြီး ဒုက္ခ
သစ္စာနဲ့ နေရတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်မှာ ကံကောင်းအားကြောင်း
ဆင့်တယ် ဆိုတဲ့ စကား သုံးနိုင်စရာ မြင်သေးရဲ့လား- (မမြင်
ပါဘုရား)။ သေတုန်းက ဘာသစ္စာ... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊
နေတော့- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

နောက်ဘဝနေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ အိုတယ် ဆိုတဲ့
အိုတရားကြီးနဲ့ နေရပြန်တော့လဲ ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာ

ပါ)၊ ဇရာပို ဒုက္ခာ-ဆိုတဲ့ ဒုက္ခာသစ္စာနဲ့ပဲ ဦးလှပူးတို့၊ တကာ
ကြွယ်တို့ နေကြရပြန်တယ်-(မှန်ပါ)။

တစ်ခါ နာကြ၊ ကျင်ကြ၊ ကိုက်ကြ၊ ခဲကြပြန်တော့ ဘယ်
သစ္စာနဲ့ နေရသလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ နေရပါတယ်)၊ ငြော်....
ခီဝေဒနာက မိတောင်က မတက်ပြန်ဘူးဆိုတော့လဲ သွေပွဲ
စင်ရတယ် -(မှန်ပါ)၊ သေပွဲဝင်ရတော့လဲ ဘာသစ္စာပါလိမ့်-
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ငြော်....ဒါဖြင့် သေတာတော့ အထူး
အဆန်း မဟုတ်ပါဘူး၊ သေရတာပါပဲဆိုပြီး စုတိပြီးနောက်
တစ်ခုသော ဝမ်းခေါင်း ပဋိသန္ဓေနေရပြန်တော့ ဘာသစ္စာ
တုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊

အဲဒီမှာ တကာသစ်တို့ အားလုံးသော ဒကာ ဒကာမ
တွေက စဉ်းစားကြပါတော့ ကျုပ်တို့ဖြင့် ဒုက္ခစက်ကြီးသာ
လှည့်နေတော့တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘာလှည့်နေပါလိမ့်- (ဒုက္ခ
စက်ကြီးသာ လှည့်နေပါတယ်)။

ဒုက္ခစက်ကြီးသာ လှည့်နေတော့တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဒါကျုပ်
တို့၏ ဖြစ်စဉ်အတန်းအခိုင်းကြီးပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)၊ ကျုပ်တို့၏
ဖြစ်စဉ်အခိုင်းကြီးဟာ ဒါပဲဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက
မှတ်ပြီးသကာလ ထားတော့ ငြော်.... တို့လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊
ဗြဟ္မာ့ဘဝလို့ ပြောဆိုသံတော့ ကြားဖူးပါရဲ့၊ ခန္ဓာတွေ
လှည့်နေပုံကြည့်ရဘာကတော့ အဲဒီပြောဆိုသံကြားတာနဲ့ ခန္ဓာ
လှည့်နေပုံနဲ့ဖြင့်တခြားစိပ်-(မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာလှည့်နေပုံကတော့
ဘာစက်ကြီးလှည့်နေပါလိမ့်-(ဒုက္ခစက်ကြီးလှည့်နေပါတယ်)။

ပြောသံကြားကတော့ လူ့ခန္ဓာပြီး နတ်ခန္ဓာ, နတ်ခန္ဓာပြီး
 ဗြဟ္မာခန္ဓာ, ဗြဟ္မာခန္ဓာပြီး လူ့ခန္ဓာလို့ ပြောတော့ပြော
 နေကြတာပဲတဲ့။ အပြောက တစ်မျိုး အတွေ့က တစ်မျိုး
 ပြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။ အတွေ့က ဘာစင်ကြီး လည်နေ
 ပါလိမ့် (ဒုက္ခစင်ကြီး လည်နေပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒဏာ, ဒကာမတွေ သတိပေး
 လိုက်ပါတယ်။ အပြောမယုံနဲ့ ဒဏာ ဒကာမတွေ ကိုယ်တွေ
 ယုံကြ- (မှန်ပါ)။

အပြောကို... (ယုံရမိဘူး)။ ကိုယ်တွေကို (ယုံရပါမယ်)။
 ကိုယ်တွေကတော့ ဘာစင်ကြီး လည်နေသတုံး- (ဒုက္ခစင်ကြီး
 လည်နေပါတယ်)။ ဒုက္ခစင်ကြီး လည်နေတယ်ဆိုတာ ရှင်းကြ
 ပလစား- (ရှင်းပါပြီ)

ဘယ်လောက်ကြာခဲ့လဲတဲ့။ တကာသစ်, တကာကြွယ်တို့၊
 ဦးလှဖူးတို့မေးဖင် ဘယ်နှယ်ပြေပါလဲ.... (မရေတွက်နိုင်ပါ
 ဘုရား)။ အရှင်ဘုရား.... ဘုရားတောင်အစရှမတွေ့မီဘုရား....
 (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (ဘုရားတောင်အစရှမတွေ့မီဘုရား)။
 ဘာစင် လည်နေတာပါလိမ့်- (ဒုက္ခစင် လည်နေတာပါ)။
 တကာကြွယ်ရေ ကြောက်စရာကြီး- (ကြောက်စရာကြီးပါ
 ဘုရား)။ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းပါလား- (မှန်လှပါ
 ဘုရား)။

ဒဏာ ဒကာမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ သူများ ပြောသံကြား
 မယုံနဲ့နော်။ ကိုယ့်ခန္ဓာလှည့်နေတယ်ယုံကြည်ကြပါ- (မှန်ပါ)။
 စူဠများကတော့ လူ့ခမ်းသာ, နတ်ခမ်းသာ, ဗြဟ္မာခမ်းသာ

လို့ ချမ်းသာတွေကို တကာကြွယ် ဆိုင်းဘုတ်ဘာ့ ဆွဲကြ ပီဒ်
မယ်-(မှန်ပါ)။ သူများဆွဲဘာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က နှုတ်းသင်
လိုက်ပြီးသကာလ လူချမ်းသာဖြင့် ရ,ရပါလိုက်နတ်ချမ်းသာ
ဖြင့် ရ,ရပါလိုက်၊ မြဟွာချမ်းသာဖြင့် ရ ,ရပါလိုက်လို့
မဇယောင်လိုက်ပါနဲ့နော်၊ (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာ လှည့်ပုံကတော့
ဘာစက်ကြီး လည်နေပါလိမ့်-(ဒုက္ခစက်ကြီး လည်နေပါဘယ်
ဘုရား)၊ အဲ...ဆိုင်းဘုတ်ယုံမလား၊ ကိုယ် ကိုယ်ဘိုင် လည်ရ
တာ ယုံမလား-(ကိုယ် ကိုယ်ဘိုင် လည်ရတာ ယုံပါမယ်)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဇီဝင်ကြီးဟာလဲ အစရှာမတွေ့ဘူး၊
တစ်ဝိုင်းတည်းသာဝိုင်းပြီး တစ်လည်တည်းသာ လည်နေကတော့
တာပဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ရှင်းသွားပြီ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအလည်ကြီး ဒုက္ခစက်ကြီးသာလျှင်
လည်နေရပါလိမ့်မလဲလို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်
ဘုရားဖြစ်မှ ထွေးကြည့်ပြန်တော့လဲ ဪ... သစ္စာမသိလို့
လည်ရတဲ့ အဖြစ်ဆိုးပါလားလို့ ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)။
ဘယ်လို ပေါ်လာပါလိမ့် (သစ္စာမသိလို့ လည်ရတဲ့အဖြစ်ဆိုး
ပါဘုရား)။

ငါဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလဲ သစ္စာမသိခင်တုန်း
က သူ့ဘိုလိပဲ လည်ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ နေခဲ့ရတယ်-(မှန်ပါ)။
ငါ၏ တပည့်သားတွေကိုလဲ ငါမှ တရားတည်းဟူသော ဆေး
ကို မကုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဇီဝေဒနာစက်ကြီးသာ လည်နေတော့မှသာ
ဆိုတာသနားတော်မူတယ်-(မှန်ပါ)။ ဇီဝေဒနာ ဒုက္ခစက်ကြီး
သာ လည်နေတော့မှပဲဆိုတာ တဏှာကြွယ် သနားတော်

မူတယ်-(မုန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဆေးမီယင် လူနာသည် သက်သာပါလိမ့်မယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မုန်ပါဘုရား)၊ ဆေးမီယင်-(လူနာ သက်သာသွားမှာပါဘုရား)

အဲဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဘုန်းကြီးသည် ယနေ့ သစ္စာဆေးကို တိုက်ကျွေးတော့မယ် ဆိုတာ မှတ်ရမယ်-(မုန်ပါဘုရား)၊ ဆေးမီသေးပါတယ်နော်-(မုန်လှပါဘုရား)

အခုသစ္စာဆေး တိုက်ကျွေးတာမှ မမီလိုက်လို့လွန်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တိုက်ငြားသော်လဲ မသောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အတွက်ဖြင့် ဘာများဖြစ်ကြမှာပါလိမ့်မလဲလို့ တကာသစ်ထို့၊ တကာကြယ်တို့က မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခစက်သာ လည်ပတ်နေ တော့မှာပဲ-(မုန်ပါ)။

သစ္စာဆေးမမီလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘယ်လို ဖြစ်ကြမယ်ထင် သတိုး-(ဒုက္ခစက်သာလည်ပတ်နေမှာပါ)။ သစ္စာနဲ့ တွေ့ပါ လျက်သားနဲ့ သစ္စာနားထဲ မထောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မကျင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလဲ သူတို့သည် ဘာဖြစ်ကြမလဲဆိုတာစောတွေးမိ ကြရဲ့လား-(တွေးမိပါတယ်)။ ဘယ်လို တွေးမိကြသလဲ.... (ဒုက္ခစက်သာ လည်ပတ်နေမှာပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အာဠာရ ရသေ့ကြီးများ ကျတော့ ဘုရားက သစ္စာ ဆီပြီးလို့ သစ္စာဟောမယ်လို့ ဟောဖို့ရာလဲ ဉာဏ်လဲရပါစေ အဆေက စောသွားတယ်။ ကမ္ဘာပေါင်း ခြောက်သောင်း ဒုက္ခစက် လည်နေရတယ်-(မုန်ပါ)။ လူနာဆေးမမီလိုက်တာနဲ့ ကမ္ဘာပေါင်း များစွာဒုက္ခစက်လည်ရတယ် (မုန်ပါ)၊ နာလိုက် တဲ့ဖြစ်ခြင်း-(မုန်ပါ)။

သစ္စာဆေး တိုက်ကျွေးမှု မမိလိုက်တာနဲ့ အာဠာရ ရသေ့-
ကြီး ဒါလောက်ထိအောင် ဒုက္ခဏေလည်ရပါကယ်-(မှန်ပါ)။
ကမ္ဘာပေါင်း သောင်းချီပြီး လည်ရတယ်။ နှစ်ပေါင်း မဟုတ်
ဘူးနော်၊ ကမ္ဘာပေါင်းလည်ရတာဒကာ၊ ဒကာမတို့-(မှန်ပါ)။

ဥဒက ရသေ့ကြီးက ဘုရားက သစ္စာသိတဲ့ရက်နဲ့ ဘူကာ
သေနှင့်တာတစ်ရက်တည်းစောသွားတယ်-(မှန်ပါ)။ သေတာ
တစ်ရက်တည်းစောသွားတာနဲ့ ဘုရားကဟောမယ်လို့စဉ်းစား။
စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါ အသေ တစ်ရက်စောနေတာနဲ့ ကမ္ဘာ
ပေါင်း ရှစ်သောင်းကျော် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒုက္ခဏေလည်ပြီး
ကျန်ရစ်ရတယ်-(မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း သွားရောပေါ့ဗျာ- (သွားပါပြီ ဘုရား)။
တစ်ချက်တည်း ဆေးလဲ့ သွားလိုက်တာ ကမ္ဘာပေါင်း
ရှစ်သောင်း ဒုက္ခဏေလည်ရတယ်ဦးလှပေးရေးဒီထက်အရှုံးများ
ရှုံးသေးသလား-(မရှိပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ငါ့ရားနာတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ တရား
အားထုတ်နေတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သစ္စာမမိလိုက်လို့ အရှုံး
ခြင်းကြီး ရှုံးရတယ်- (မှန်ပါ)။ အာဠာရက ဘယ်လောက်
တဲ့- (ခြောက်သောင်းပါ)။ ဥဒကက ဘယ်လောက်တဲ့-
(ရှစ်သောင်းပါဘုရား)။ ကမ္ဘာပေါင်း ခြောက်သောင်းနဲ့
ရှစ်သောင်းကျော် ရှုံးလိုက်ရတာ တကားသစ်ရေ ဒုက္ခဏေလည်
နေရတယ်-(မှန်ပါ)။ သူ့ မပါဘူးနော်- (မှန်ပါ)။ ခံနိုင်
ရည် ရှိပါ့မလား-(မရှိပါဘူး ဘုရား)။ ဘယ်သူမှ ခံနိုင်ရည်
ရှိမယ်လို့ ဒီတရားပွဲထဲမှာသတ္တိကောင်း-(မပါပါဘူး ဘုရား)။
မခံနိုင်စရာမြင်သေးရဲ့လား-(မမြင်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘုရား ဖြစ်လာပြီး ဘယ်သူ့ကို သစ္စာဆေး အလျှင်တိုက်ရပါ့မတုံးလို့ ရှာတဲ့အခါ ကျတော့ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးကို သွားတွေ့တယ်-(မှန်ပါ)။ သူတို့ ကျတော့ သစ္စာဆေး မိတဲ့အတွက် ခုနင်က ကမ္ဘာပေါင်း ရှစ်သောင်း သမားတွေလို မဟုတ်ဘဲဘူး။ ဒုက္ခစက်ပြန်ပြီး သကာလ သုခကြီးသာ ရတော့တယ်ဆိုတာ အထင်အရှားပေါ့ ဗျာ-(မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သစ္စာ ဆေးပဲ ယနေ့ တိုက်ကျွေးပါတော့မယ်ဆိုတာ မှတ်ရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။ သစ္စာဆေးပဲ တိုက်ကျွေးရလို့ရှိယင်ဖြင့်ကမ္ဘာပေါင်း ခြောက်သောင်းလဲ ဒုက္ခစက် မလည်တော့ပါဘူး- (မှန်ပါ)။ ကမ္ဘာပေါင်းရှစ်သောင်းလဲ-(ဒုက္ခစက်မလည်တော့ပါဘုရား)။

ဒုက္ခစက်ဆိုတာ တခြား မဟုတ်ပါဘူး ဒကာ၊ တစ်ခုမတွေ့ သူများပါးစပ်ထဲ သေရတဲ့ ဘဝတွေပြောတာပါ- (မှန်ပါ)။ အပါယ်ငရဲမှာ သူများညှဉ်းဆဲတာ ခံနေရတဲ့ ဘဝတွေ ပြော တာပါ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီကို တရားနာလာကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ တရားအားထုတ်ကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမ တွေဟေတကာကြွယ်ဆေးမိသေးတယ်လို့ဆိုကြစို့- (မှန်ပါ)။ ဘယ်လောက် ကိုယ့်ကံထူးတယ် ဆိုတာပေါ်လာကြပလား- (ပေါ်လာပါပြီ)။

ကိုင်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဆေးမမိလို့ လွန်ကျံ့ကုန်တာ တွေ ကျုပ်တို့ ဝမ်းနည်းစရာမလိုပါဘူး-(မှန်ပါ)။ ဆေးမိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မသောက်မိမှာဝမ်းနည်းစရာကောင်းတယ်-(မှန်ပါ)။

ဆေးမိလိုက်လို့ အသေစောသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အတွက်ဖြင့် လွမ်းနေစရာလဲ မလိုပါဘူး။ တိုက်ကိုမတိုက်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပါသွားတယ်။ (ပါသွားပါတယ် ဘုရား)။ ဆေးမိလျက်နဲ့ မသောက်လိုက်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ သာပြီး အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်တော့တယ် ဆိုဘဲ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ဒီဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဆေးလဲ မိတယ် သောက်ဖြစ်အောင်လဲ သောက်ပါဆိုပြီး ဒီနေရာက နေပြီး မေတ္တာခရှုထားပြီး ပြောကြားနေပါတယ်။ - (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အချိန်ကြာပြီး သဏ္ဍာန် မနေဘဲနဲ့ သစ္စာဆေးကိုတိုက်ကျွေးကြစို့။ - (မှန်ပါ ဘုရား)။ သစ္စာဆေးကို တိုက်ကျွေးကြစို့ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သစ္စာဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ နီးလျက်နဲ့လဲ မခဝးကြပါနဲ့ဆိုတာ သတိပေးလိုက်တယ်။ - (မှန်ပါ)။ ယခု တရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာဟာ ငါးပါး၊ စုံပါတယ်နော်။ - (မှန်ပါ)။ ငါးပါးစုံနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးထဲက တစ်ပါးပါး ဖောက်ပြန် တာဟာ သစ္စာသာ မှတ်ပေတော့။ - (မှန်ပါ)

ခန္ဓာငါးပါးထဲကဝေဒနာပေါ်ပြီးဝေဒနာ ပျောက်ဘာလဲ သစ္စာပဲ။ - (မှန်ပါ)။ စိတ်ပေါ်ပြီး စိတ်ကလေး ပျက်စီးသွား တာလဲ။ - (သစ္စာပါဘုရား)

ဩတ်...တို့သည်ကားလို့ ဆိုလိုရှိယင်ဖြင့် သစ္စာသိရအောင် ကိုယ်ခန္ဓာထဲ ပေါ်လာတဲ့ ဖြစ်မှုကလေးတွေ၊ ပျက်မှုကလေး တွေကို ဘာခေါ်ကြမယ်။ - (သစ္စာပါဘုရား)။ သစ္စာပဲနော်။ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့က ကိုယ့်ခန္ဓာပေါ်၌ ဝေဒနာပေါ်
ယင် ဝေဒနာကလေးဟာ ဖြစ်မှုလဲရှိတယ်၊ ပျက်မှု လဲရှိတယ်-
(မှန်ပါ)။ စိတ်ကလေး ပေါ်လာယင်ကော- (ဖြစ်မှုလဲရှိတယ်
ပျက်မှုလဲ ရှိပါတယ်)။

စိတ်ကလေးပေါ်လာတာဟာ တကားသစ်ရာ ဖြစ်တာပါပဲ-
(မှန်ပါ)။ စိတ်ကလေးအက်တမ်းစေ့လို့ ပျောက်သွားတာ
(ပျက်တာပါဘုရား)။ အဲဒါဟာ ဒုက္ခသစ္စာ-(မှန်ပါ)။

ဪ... ဒါဖြင့် ခုနစ်က အာဠာရ၊ ဥဒကတို့မှာ ဖီခန္ဓာ
မရှိဘူးလား- ရှိသလားလို့ မေးကြလို့ရှိယင် ဒီခန္ဓာ ရှိပါရဲ့-
(မှန်ပါ)။ တကာကြွယ်ခရ သစ္စာမှန်း သိမသွားရှာဘူး-
(မှန်ပါ)။ ဒါတွေ ဒုက္ခသစ္စာပါကလားလို့ သိမသွားရှာဘူး-
(မှန်ပါ)။ သစ္စာသိတာသည်ကားလို့ဆိုယင် ဉာဏ်ပဲ-(မှန်ပါ)။
ဖြစ်ပျက်တ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သိတာက မဂ္ဂသစ္စာ-(မှန်ပါ)။

အဲဒီမဂ္ဂသစ္စာကလေးနဲ့ သိသိ သိသိပြီးသကာလ ခန္ဓာကိုယ်-
မှာ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဝိပဿနာခေါ်တဲ့ ပုဗ္ဗဘဝ မဂ်
ကလေးနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒဏာ၊ ဒကာမတွေက သိသိနေရ
မနေနဲ့- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ကလေးဟာ- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။
သိတဲ့ဉာဏ်ကလေးက ဘာပါလိမ့်- (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

ဒီလိုချည်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
ကြည့်ကြည့်ပြီးသကာလ နေလိုက်စမ်းပါဆိုတာကို ဘုန်းကြီးက
သစ္စာရေ တိုက်ကျွေးမယ်-(မှန်လှပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဖြစ်မှုပျက်မှုက-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဖြစ်မှုပျက်မှု
ကလေး ကိုယ်တိုင် မြင်လိုက်တာကလေးက-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။
ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ကလေးကလဲ မဂ္ဂသစ္စာကလေး ဖြစ်နေတော့

ဒီဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ သံသရာ ကျင်လည်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ဒီညဏ်ကလေးမပေါ်လိုက်တာပဲ-(မှန်ပါ)။ သံသရာကျင်လည်ပြီးသကာလ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးတွေနဲ့ သားကဲ့ မျိုးကဲ့ ဆွေကဲ့ မျိုးကဲ့ ရူးလိုက် နောက်လိုက် အဝတ်မကပ်တဲ့ ဘဝတွေ ဖြစ်လိုက်။ ဒယ်အိုးထဲ ဆော်ကာ ဟစ်ကားနဲ့ နေတဲ့ ဘဝတွေဖြစ်လိုက်။ တိရစ္ဆာန်များလို လေးချောင်းထောက်၊ ကင်းခြေများလို ခြေတွေအများကြီးနဲ့ ထောက်သွားတဲ့ ဘဝတွေဖြစ်လိုက်။ သူများ ပါးစပ်ထဲ သေရတဲ့ ဘာတွေဖြစ်လိုက်။ ခုနစ်က သစ္စာမဂ် ရေစင်ကလေး မသောက်လိုက်ရလို့ပဲ-(မှန်ပါ)။

သစ္စာသိတဲ့ မဂ်ရေစင်ကလေး မသောက်လိုက်ရတဲ့အတွက် ဒီညစ္စာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီဒုက္ခတွေဟာ စက်ရဟတ်လို လည်နေရတယ်ဆိုတာ တကာကြွယ် ရိပ်မိပြီ-(ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။ ဦးလှဖူး ရိပ်မိပြီ-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ ဒီမဂ်ရေစင်ကလေး မသောက်လိုက်ရတဲ့အဖြစ်ဟာ တယ်ဆိုးပါကလား-(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ကို ဆရာဘုန်းကြီးတွေက နွှော့ကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ရှုပ်ပါ။ ဖြစ်ပျက် ရှုပ်ပါလို့ဆိုတာမဂ်ရေစင်သောက်ပါလို့ ပြောတာ-(မှန်ပါ)။

အဲဒီသစ္စာမဂ် ရေစင်ကလေးတစ်ခွက် သောက်လိုက်ရတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘာဖြစ်သွားသလဲလို့ မေးဖို့မလိုဘူးလား-(လို့ပါတယ်)။ ဩော်.... နောက်လာမည့် ဒုက္ခစက်ရဟတ်ကြီး-အကုန်ရပ်ခဲ့ရတယ်-(မှန်ပါ)။

နောက်လာမည့် စက်ရဟတ်ကြီးဟာ အကုန်ရပ်စဲရဟတ်
ဆိုတော့ ဒါကလေး သောက်ဖို့ရာဟာ ဒုက္ခပေါင်း ကမ္ဘာ
များစွာ လည်ရဦးမှာ၊ ဒီမဂ်ရေစင်တစ်ခွက်နဲ့ အကုန်ပျောက်
ပါတယ်။ (မုန်ပါ)၊ မသောက်ဆင့်ဘူးလား- (သောက်ဆင့်
မပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးဆီမှာ နေကြတဲ့ တဆူးအားထုတ်
နေကြတဲ့ ယောဂီတွေ၊ တရားနာပြီးနေကြတဲ့ ဒုကာ၊ ဒကာမ
တွေ အချိန်တိုင်း သောက်ပေးစမ်းပါ- (မုန်ပါ)။ ဒုက္ခပျောက်
စေး မဂ်ရေအေးဆိုကာ ဒါပါပဲ- (မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာသစ်ရေ စီးပြင်ဟာ ထမင်းမစားရချင် နေ
ပါစေ၊ ထမင်းမစားရလို့ ဟိုဘက်မှာ ခွေးလဲမဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊
ငရဲသဲ မကျပါဘူး- (မုန်ပါ)၊ ဒါကလေး မသောက်ရလို့ ရှိ
ယင်ဖြင့် ဟိုဘက်ငရဲလဲ ကျရဦးမယ်၊ ခွေးတိရစ္ဆာန်၊ ဝက်
တိရစ္ဆာန်တွေလဲ ဖြစ်ရဦးမယ်ဆိုတော့ အို... မစားရချင် နေ
ပစေ၊ ဒီမဂ်ရေအေးပဲ သောက်နေတော့မယ်ဆိုလို့ ရှိယင်
ဖြင့် ကျုပ်တို့သည် ဒုက္ခစက်ရဟတ်ကြီး ရပ်စဲဘူးပါလိမ့်မယ်-
(မုန်ပါဘုရား)

ဒါကြောင့် တကာကြွယ် ဘန်ကောက်ထည်တွေ မမြတ်တာ
မပူစမ်းပါနဲ့၊ ပိုးမရလို့ မခတ်ရယင် မပူစမ်းပါနဲ့။ တကာသစ်
ကလဲ ဆိုင်မှာ ဘယ်သူမှ သာမဝယ်လို့ မရောင်းရမှာ မပူစမ်း
ပါနဲ့- (မုန်ပါ)။ ဒီမဂ်ရေစင် အေးအေးကို မသောက်ရတဲ့
အရေးသာလျှင် ခက်ပါတယ်။ (မုန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒါကလေး ကြိုးစားကြစမ်းပါ ဆိုတော့
ဘုန်းကြီးက တစ်ဘက်သတ်တုန်းတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ဒီအသံ

မထွက်ပါနဲ့- (မှန်ပါ)။ တစ်ဘက်သတ် တွန်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒဏာ၊ ဒကာမတို့ရဲ့ နေ့- (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ အပြင်က သေးလွန်းလို့ နောင် ပြင်မရတဲ့ အချိန်မှ ပြင်မပေးနိုင်လို့ ဒါသာ ထောက်ပါ။ မကြိုက်လဲ သောက်ပါ။ ကြိုက်လဲ သောက်ပါလို့ ဇွတ်တိုက် နေတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘော ပါကြပလား- (ပါပါပြီ)။

မကြိုက်လဲ စီဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ မဂ်ဟာ ဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာပဲ- (မှန်ပါ)။ ကြိုက်လဲ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ မဂ်ကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အားထုတ်ရမှာပဲ ဆိုတာ မှတ်လိုက်စမ်းပါ- (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောပါလား- (ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီမဂ်ရေးအား သောက်လိုက်ရတဲ့ အတွက် ဒီ ကိလေသာ အပူခတ်တွေက အကုန်ငြိမ်းပြီး ရပ်သွား တယ်- (မှန်ပါ)။ ကိလေသာကြောင့် ဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခတွေက ကိလေသာမှ မရှိဘဲနဲ့ (ဝါ) သမုဒယသစ္စာနဲ့ မရှိဘဲနဲ့ နောင် ခန္ဓာ ဒုက္ခစက်ရဟတ်ကြီး လည်နိုင်သေးရဲ့လား- (မလည်နိုင် ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်သည် ဘာသစ္စာ - (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ ရှုတဲ့မဂ်သည် (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။ အချိန်မီသေးလို့ ခင်ဗျားတို့ ဩော်... ရှုလိုက်ယင် မဂ်ရသေးတယ်ဟ- (မှန်ပါ)။ ရှုလိုက်ယင် မဂ်ရသေးတယ်ဟ ဆိုတာ တကာကြွယ် အခါ ကောင်း အချိန်ကောင်း အသေမဦးလို့ ကြားရတာ- (မှန်ပါ)။ အာဠာရမ္မာ ကမ္ဘာသောင်းချီပြီး ဒါကလေးတစ်လုံးမသောက် ရတာနဲ့ ဒုက္ခစက်ရဟတ် ခန္ဓာဇာတ်ကြီးသည် အိုဘေး၊ နှစ်ဘေး၊

သေဘေးတွေနဲ့ တွေ့ကြုံလိုက်ရတာ ကမ္ဘာများစွာ (မှန်ပါ)။
ဦးဘအုန်း မနာလားဗျာ- (နာပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်သည် ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က မဂ္ဂသစ္စာလို့ မှတ်
ပါ။ ရှုတဲ့ဉာဏ်ကလေး ကိုယ့်ဝမ်းထဲ မရောက်လိုက်တာနဲ့
ဥဒက ရသေ့ကြီးဟာ ကမ္ဘာပေါင်း ရှစ်သောင်းကျော် ဒုက္ခ
စက်ရဟတ်ကြီး လည်ရတယ်- (မှန်ပါ)။ မနာဘူးလား- (နာ
ပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြိုက်လဲ
သောက်ရမှာပဲ။ မကြိုက်လဲ- (သောက်ရမှာပဲ)။

မကြိုက်လဲ သောက်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ဇွတ်တိုက်တာ
လားဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ပျောက်စေတတ်တဲ့ ဆေးပေး
ငြားသော်လဲ ခါးသာလေး၊ အန်သလေး၊ မအားဘူးဆိုတာ
တွေဟာ ကလေး ရှောင်-ရှောင်ပြီး ကလေးမိုက်-မိုက်နေလို့
မကြိုက်လဲသောက်ဟေ့ - (မှန်ပါ)။ ဇွတ်တိုက်နေရတယ်ဆိုတာ
သဘောပါပဲလား- (ပါပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကမ္ဘာပေါင်း များစွာ
ဒုက္ခကြီးကို ဒါကလေးတစ်စက်နဲ့ ပျောက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ
ဦးဘအုန်း မသောက်ထိုက်ဘူးလားဗျာ- (သောက်ထိုက်ပါတယ်
ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ပေပြီး သောက်ပါလို့ တကားကြွယ်တို့
တောင်းပန်ပါဘယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြလား- (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြီးဘေး
ကြပါစို့။ ကြီးစားကြပါ ဦးနော်- (မှန်ပါ)။

ကြီးစားလိုက်တော့ဘုရားတဲ့။ တပည့်တော်တို့ဘယ်အပေ
မှာ ကြီးစားရမှာလဲလို့ မေးတော့ ဒုက္ခာ ဒကာမတို့ မိမိ

ခန္ဓာအပေါ်ကို မိမိဉာဏ်နဲ့ လျှောက်ပြေးပါ- (မှန်ပါ)။
 မိမိခန္ဓာအပေါ်ကို (မိမိဉာဏ်နဲ့ လျှောက်ပြေးရပါတယ်ဘုရား)။
 မိမိခန္ဓာအပေါ်ကို မိမိဉာဏ်နဲ့ လျှောက်ပြီး ပြေးတဲ့အခါ
 ကျတော့ 'အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ' ကိုး၊ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်နေ
 တာပဲ-(မှန်ပါ)။ ဝတ ကေခန္တန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သင်္ခါရာ-
 အကြောင်း တိုက်ဆိုင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊
 အနိစ္စာ- ဖြစ်ပြီး၍ မရှိကြတော့ဘူးကဲ့တဲ့-(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပြီး၍
 မရှိတာချည်းဘဲတဲ့၊ မင်းတို့ ခန္ဓာထဲမှာ-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့်
 ခန္ဓာထဲမှာ ပေါ်လိုက် ပျက်လိုက် တရားနှစ်ခုသာ ရှိတော့
 တယ် ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား- (ပေါ်လာပါပြီ)။

မိမိခန္ဓာထဲ တာသာလျှင် ရှိပါလိမ့်-(ပေါ်လိုက် ပျက်လိုက်
 သာ ရှိပါတယ်)။ ပေါ်လိုက် ပျက်လိုက် ဆိုတာသာ တကာ
 သစ်ရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ အဲဒါအနိစ္စနဲ့ သင်္ခါရ လှည့်နေတာပဲ-
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

အနိစ္စနဲ့ သင်္ခါရ လှည့်နေတော့ သင်္ခါရဆိုတာသည် အခု
 ပေါ်တာ၊ ပေါ်လာတဲ့တရားကလေး ပျက်သွားတော့ တယ်
 နှယ် ဆိုမယ်-(အနိစ္စပါ)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာကလေး ပေါ်လိုက် ပျက်
 လိုက်။စိတ်ကလေး ပေါ်လိုက်-(ပျက်လိုက်ပါဘုရား)။ သညာ
 ကလေး ပေါ်လိုက် -(ပျက်လိုက်ပါဘုရား)။ အဲဒါ တစ်ခုခုကို
 မှတ်ပြီးသကာလ ဝေဒနာကြိုက်တဲ့လူက ဝေဒနာ ရှုလို့၊ စိတ်
 ကြိုက်တဲ့လူက စိတ်ရှုလို့၊ သစ္စာကြိုက်တဲ့လူက သစ္စာ နာမည်
 တပ်ပြီး ရှုလို့၊ ရုပ်ကြိုက်တဲ့လူက ရုပ်တွေကိုပဲ ဖြစ်ပျက်ရှုလို့

နေကြပါမူကား ရှုတဲ့ ဉာဏ်ဟာ မဂ်ရေသောက်နေတာပဲ- (မှန်ပါ)။

ရှုတဲ့ဉာဏ်ဟာ ဘာပါလိမ့်- (မဂ်ရေသောက်နေတာပါ ဘုရား)၊ ငြောက်...မဂ်ရေစင်အေးကိုဖြင့် သောက်သုံးပြီးသကာ လှ နေကြတာပဲဆိုတာ ဘယ်အခါ ကာလမဆို ယုံကြပါ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်- (ရှင်းပါပြီ)။

မိမိကဲ့သို့ ရှုဖန်များလာတဲ့ အခါကျတော့ ဝိပဿနာမဂ် ဆိုတာကလေးဟာက ဝမ်းထဲရောက်ပြီး သဏ္ဍာလ လာတော့ ဒုကာ၊ ဒကာမတွေ ကိလေသာတွေဟာ ပါးသွားတာပဲ- (မှန် ပါ)။ ဆူလာတယ်ဆိုယင် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံတွေ ဘယ်နှယ် ဖြစ်သတုံး- (ပါးသွားပါတယ်)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပါးရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးဖို့ မလိုဘူး လား- (လိုပါတယ်)။ ကိလေသာထုကြီး ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပါးရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒုကာ၊ ဒကာမတို့ ခုနင်္က ရှုတဲ့ ဉာဏ်က မဂ်ခေးကျိုးဗျ- (မှန်ပါ)။ ရှုတဲ့ဉာဏ်က ဝိပဿနာ မဂ်ခေးကနေပြီး ကိလေသာထုတွေ ဆစ်သစ် ဆစ် ဆစ်ပြီး ပစ်လိုက်တဲ့အခါ ဝါးများ အပေါ်ယံတွေ ဆစ်လိုက် တော့ အောက်က အသားပါးသလို၊ ဒီမှာလဲ ရှုဖန်များလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုကာသစ်ရေ ကိလေသာထုဟာ ပါးရတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် မိကိလေသာထု ပါးလာသည်လားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကျုပ်တို့မှာ ဒုက္ခ အကြောင်းပါးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ အကျိုးပါးတာပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ- (မှန်ပါ)။

အကြောင်းပါးသောကြောင့်- (ဒုက္ခအကျိုးပါးပါတယ်
ဘုရား)။ အကျိုးဒုက္ခပါးတယ်ဆိုတာ သေချာပလား- (သေ
ချာပါပြီ)။ ဒါကြောင့် တဏှာစဉ်ကပေ်တဲပုဂ္ဂိုလ် ဝေဒနာ
ပြစ်ပျက်ရှုပါ- (မှန်ပါ)။ ငါ...ငါ့လို့ အစွဲများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
စိတ်ကိုရှုပါ- (မှန်ပါ)။ တဏှာများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ- (ဝေဒနာကို
ရှုပါမယ်)။ ဒိဋ္ဌိများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ- (စိတ်ကို ရှုရပါမယ်)။
စိတ်ကို ကြင်ကြပ်ရှုပေးပါတဲ့။

ပညာဉာဏ်ကလေးက ပါလဒတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ ပင်ကိုက
ကတည်းက ဘယ်ဟာဆင်လိုက်သင်လိုက် တတ်လွယ် သိလွယ်
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် သစ္စာရှုပါ- (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား- (ကျပါပြီ)။ အင်မတန်ထိုင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဉာဏ်
အထိုင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့်ရုပ်ကိုရှုပါ- (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘာရှုရမယ်- (ရုပ်ကိုရှုရပါမယ်)။
တဏှာများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်- (ဝေဒနာရှုရပါမယ်)။ ဒိဋ္ဌိများတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်- (စိတ်ကိုရှုရပါမယ်)။ ပင်ကိုက ဉာဏ်ကလေးပါ
လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်- (သစ္စာရှုရပါမယ်)။ ဒါဟာ အနာနဲ့ဆေး
သင့်အောင် ပေးနေတယ်လို့ ဦးလှဖူး မှတ်လိုက်စမ်းပါ-
(မှန်ပါ)။

တယ်လို့မှတ်ရပါမယ်- (အနာနဲ့ဆေးသင့်အောင် ပေးနေ
ပါတယ် ဘုရား)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၂)

ဟာ...ဒါဖြင့် အနာနဲ့ ဆေး သင့်အောင် ပေးလို့ရှိယင်
 ဖြင့် တို့ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သူ့အနာနဲ့ သူ့ဆေးနဲ့သာ အံကျ
 ဖြစ်နေလို့ရှိယင် ဒုက္ခစက်ကြီးလည်တဲ့ အနာကြီးဟာဖြင့်
 ဦးတအုန်း ပျောက်မှာပဲတဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ မပျောက်ရှိပါ
 မလား- (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ရှုပက္ခန္ဓာလဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိတာပဲ၊ ဝေဒနာ
 ခန္ဓာလဲ ရှိတာပဲ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလဲ ရှိတာပဲ၊ ကျန်တဲ့ သင်္ခါ
 ရက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ ဓမ္မာနုပဿနာတွေလဲ မရှိလားဗျာ-(ရှိပါတယ်
 ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ရှုနေတာ တယ်မှာ ရှုရမှာပါ
 လိမ့်မလဲလို့ မေးတော့ ခန္ဓာဉာဏ်လှည့်-(မှန်ပါ)။

တယ်လိုမှာပါလိမ့်- (ခန္ဓာဉာဏ်လှည့်ရပါမယ်)။ ခန္ဓာကို
 ဉာဏ်လှည့်လိုက်ပါ- (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာဉာဏ်လှည့်တော့ခန္ဓာက-
 ဝေဒနာက ထူးထူးခြားခြား ပေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကျတော့
 ဝေဒနာကိုလှည့်လိုက်တာပေါ့-(မှန်ပါ)။ စိတ်ထူးထူးခြားခြား
 ပေါ်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့- (စိတ်လှည့်ရပါမယ်)။ စိတ်
 ပေါ်ကို ဉာဏ်လှည့်လိုက် တကာသစ်ရေ ဖန်- (မှန်ပါ)။
 သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဉာဏ်လှည့် ဖိုက်တဲ့ အခါကျတော့ဗီဉာဏ်သည်
 သစ္စာသိတဲ့ဉာဏ် (မှန်ပါ)။ သွားသိတဲ့ဉာဏ်တည်းဟူသော
 မဂ်ဆေးသော န်လို န်ရတဲ့ အတွက် သံသရာစက်ရဟာဘိကြီးမှာ
 လည် သတ်တဲ့ နိလေသာတွေပါးသွားတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ မရှုဘဲနဲ့ တကာကြွယ် ကိလေသာပါး
 ပါမလား...(မပါးပါဘုရား)။ သနုဒယသစ္စာမပါးနိုင်ပါဘူး-
 (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား...(ပါပါပြီ)။

ကဲ...တစ်ခါတည်း ဝေဒနာဖြစ်ပျက်တော့လဲဆုံးလို့၊ စိတ်ဖြစ်ချက်တော့လဲဆုံးလို့၊ ရုပ်ဖြစ်ပျက်တော့လဲဆုံးလို့၊ ကိုယ်ကြိုက်ဆုကိုယ်ဆုံးကြပါစေ... (မှန်ပါ)။ အဆုံးလိုက်လိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့် တကယ် မဂ္ဂသစ္စာကြီး ပေါ်မလာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့ မဂ္ဂသစ္စာကြီး ပေါ်မလာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်)။

ပေါ်လာလို့ရှိယင်ဖြင့် တစ်မဂ်ပေါ်ယင် သောဘာနဲ့... (မှန်ပါ)။ နောက်တစ်ခါ တစ်မဂ်ပေါ်ယင် သကဒါဂါမ်၊ နောက်တစ်ခါ တစ်မဂ်ပေါ်လာယင် အနာဂါမ်၊ နောက်တစ်ခါ တစ်မဂ် ပေါ်လာယင် ရဟန္တာပဲ... (မှန်ပါ)။ နောက်ခန္ဓာကြီး လာနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဒီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေစိတ်ကျသွားပြီလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေစိတ်ကျသွားတာ၊ မြင်...ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေစိတ် ကျသွားတာ တယ်များကြသွားပါလိမ့်မလဲလို့ မေးလို့ ရှိယင်တော့ - ဒုက္ခတွေ့ သိမ်းသွား ရှာပြီ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြပါ့မယ်... ဒုက္ခတွေ့သိမ်းသွားပါလယ်ဘုရား)။

လေးမဂ်ရတော့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ ရဟန္တာအဖြစ်နဲ့ပဲ တကာကြွယ်ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြစို့ နော်... (မှန်ပါ)။ အဲဒီပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့ ရဟန္တာသည် ဘယ်များကြသွားသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လှည့်လိုက်ပါလား။ ဇာထိဒုက္ခကစပြီး ဖျပ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဇရာဒုက္ခ သာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘူး)။ ဗျာဓိ မရောဒုက္ခ... (မလာပါဘူး)။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿ

ဥပါယ်စာ... (မလာပါ ဘုရား)။ ဩ... ဒါဖြင့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာသည် ဒုက္ခသိမ်းသွားတာကိုး- (မှန်ပါ)။ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်များပရိနိဗ္ဗာန်စံကာ ဘာပါလိမ့်... (ဒုက္ခ သိမ်းသွားတာပါဘုရား)။ ပုထုဇဉ်တွေသေကြတာက ဘာပါ လိမ့်၊ ဒုက္ခဖြစ်တာပါ။ ဒုက္ခဆက်သွားတာ... (မှန်ပါ)။

ဩ... ဒါဖြင့် ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဒုက္ခဆက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နဲ့ တကားကြွယ်၊ တယ်ခြားနားပါလစား... (ခြားနားပါတယ် ဘုရား)။ ခြားနားအောင် ဘယ်သူ လုပ်ဆတ်လို့ မေးတော့ မင်္ဂလလုပ်တာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဒီဘဝ စုတေစိတ်ကျသွားပြီ၊ မင်္ဂလေးတန်ရလို့ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး အားလုံး တရားတစ်ပွဲလုံးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရဟန္တာ စုတ်စိတ် ပြီးတော့ကို နောက်ပဋိသန္ဓေစိတ်လာသေးရှဲ့လား... (မလာ ပါ ဘုရား)။ ပဋိသန္ဓေလောတော့ အိုမှုကြီးစော... (မလာ ပါ ဘုရား)။ နှမမှု သေမှုစော... (လေးပါဘုရား)။ ဩ... ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့ ဘာတွေများ သိမ်း သွားပါလိမ့်... (ဒုက္ခတွေ သိမ်းသွားပါတယ်)။

ဩ... ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာဟာ ဒုက္ခ သိမ်းသွားစားကို ဆိုတင်ကိုးလို့ မှတ်လိုက်မေးပါ... (မှန်ပါ)။ ဘာမှမဖြစ်တာလား၊ ဒုက္ခသိမ်းတာလား... (ဒုက္ခသိမ်းတာ ပါဘုရား)။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသိမ်းလို့ ဒုက္ခငြိမ်းတဲ့ သဘောသို့ မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်)။

ပုထုဇဉ်များသေတဲ့ အခါကျတော့ တစ်ခုသော ဒုက္ခဝန် ချပြီး သကာလ ဒုတိယ ဒုက္ခဝန်ထမ်းတာပဲ.... (မှန်ပါ)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ ပထမ ဒုက္ခချပြီးတော့- (ဒုတိယ ဒုက္ခ ဝန်ထမ်းပါတယ်)။အင်း.....ဒါပုထုဇဉ်တို့၏ အခြေအနေဖြစ်ပဋိ ကဖြင့် ဒုက္ခပြောင်းထမ်းတာပဲ.... (မှန်ပါ)။ အသေဒုက္ခပြီး အနေဒုက္ခယူလိုက်ပြန်တာပဲ.... (မှန်ပါ)။

အသေဒုက္ခ ပြီးတော့.... (အနေဒုက္ခ ယူလိုက်တာပါပဲ)။ ခြေထောက်....ပုထုဇဉ်သေတာကတော့ ဘယ်လို ဆက်သွားပါလိမ့် မတုံးဆိုတာဖြင့် ယနေ့ သဘောကျပါပြီ.... (ကျပါပြီ)။ ပုထုဇဉ်သေတဲ့အခါ အသေဒုက္ခ ချထားပစ်ခဲ့ပြီးတော့ အနေ ဒုက္ခထမ်းတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်.... (အသေဒုက္ခချပစ်ခဲ့ပြီးတော့ အနေ ဒုက္ခထမ်းပါတယ်)။

ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ အသေဒုက္ခလဲ ချပြီးတော့ သွားပါဏေ၊ အနေဒုက္ခလဲမထမ်းတော့ဘူး.... မှန်ပါဘုရား။

ရဟန္တာများကတော့.... (အသေဒုက္ခ ချပြီးတော့ အနေ ဒုက္ခမထမ်းတော့ပါဘူး ဘုရား)။ မထမ်းတော့ ဒီရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်များကြာသွားပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ က မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဘုရားဘယ်ကြာသွားပါလိမ့်၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး ဘယ်ကြာသွားပါလိမ့် မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်မှမကြာဘူး ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သူ့ဒုက္ခဒီတိုင်ထားပစ်ခဲ့ပြီး ဒုက္ခတွေ့သိမ်း သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဆိုပါ.... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခသိမ်းသွားလေ ခေါ်ဆိုလိုက်တာပေါ့....(မှန်ပါ)။ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မလဲ....
(ဒုက္ခသိမ်းတာပါ ဘုရား)။ ပေါ်လာပြီနော်.... (မှန်ပါ)။
ဒုက္ခသိမ်းတာဟာ နိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား....
(ရှင်းပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသိမ်းတာပါဘုရား)။
အသေဒုက္ခတွေ့ သိမ်းပြီး အနေဒုက္ခတွေ့ မလာဘာဟာ
နိဗ္ဗာန်.... မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား.... (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကားလို့ဆိုယင် ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်း
ရုပ်သိမ်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မွန်မဲလို့
ဆိုထိုက်ကြပလား.... (ဆိုထိုက်ပါပြီ)။ တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကတော့ ဒီဒုက္ခပြီး ဟိုဒုက္ခတူ ဆက်ထမ်းနေရတဲ့အတွက်
လူတိုင်းထဲကပဲလို့ မဆိုနိုင်ကြဘူးလား.... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။
ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာမှမဖြစ်ဘာ
လား။ ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ သဘောသို့ သက်ရောက်တာလား....
(ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ သဘောသို့ သက်ရောက်တာပါ)။ ပေါ်ကြ
ပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... ဒုက္ခသိမ်းတာပါဘုရား)။
အဲ...နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒုက္ခသိမ်းတာပဲလို့ဆိုတာ ဦးဘဇနားတို့
သေသေချာချာမှတ်ပါတဲ့.... (မှန်ပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဘာကြောင့်တုံးလို့ မေးတော့ ခုနစ်က
တရားချီးကတည်းက ပါခဲ့ပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒီဘဝမှာ
ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ နောက်ဆုံးပိတ် ဒုက္ခ ဘယ်ဟာပါလိမ့်
မတုံးလို့ ဆိုတော့ သေတဲ့ ဒုက္ခ.... (မှန်ပါ)။ ပုထုဇဉ်

များကျတော့ သေတဲ့ဒုက္ခပြီးတော့ ဝမ်းခေါင်းထဲ ပဋိသန္ဓေ
နေရတဲ့ ဒုက္ခ ဆက်မလာဘူးလား- (ဆက်လာပါတယ်။)
အပေါ်ယံဖြင့် အပေါ်ယံရောက်ရတဲ့ ဒုက္ခဆက်မလာဘူးလား....
(ဆက်လာပါတယ်။)။ ငြိမ်.... ပုထုဇဉ်များတော့ ဒုက္ခပြီး
ဒုက္ခဆက်တယ်-(မှန်ပါ)

ပုထုဇဉ်ကတော့ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (ဒုက္ခပြီး
ဒုက္ခဆက်ပါတယ်။)

မှတ်ထား- မှတ်ထား-မှတ်ထား။ ပုထုဇဉ်ကတော့ တစ်ခု
သော ဒုက္ခပြီးယင် တစ်ခုသော ဒုက္ခဆက်ပြီးသကာလ ထမ်း
ရပါတော့တယ်ဆိုတာ ငြင်းဖို့ လို့သေးသလား- (မလိုပါ
ဘုရား)။

ကဲ....ဒါက ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စုတိနော်.... (မှန်ပါ)။
နောက်ဆုံးပိတ်စိတ်၊ နောက်ဆုံးပိတ်စိတ်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏
စုတိစိတ်ကျရော....ပဋိသန္ဓေစိတ်လာသေးရှဲ့လား.... (မလာပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သေပြီး ဘာဖြစ်သေးသတုံး မေး
လို့ ဘာမှ ဘာဖြစ်တယ်လို့ မယူနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့နော်....
(မှန်ပါ)။ ဖြစ်တယ်ဆိုယင် သဏ္ဍတဒိဋ္ဌိဘက် သွားလိမ့်မယ်....
(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်များ ကြွသွားပါလိမ့်
မလဲ- နောက်ဆုံးပိတ်ဘဝဘယ်များကြွသွားပါလိမ့်မလဲလို့-
ကြွသွားပါလိမ့်မလဲကို မေးနဲ့.... (မှန်ပါ)။ ကြွသွားတယ်
ဆိုယင် သဏ္ဍတဒိဋ္ဌိ.... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်မှ မကြံတော့ဘူးလားလို့ မေးလို့ နှိယင်ဖြင့် ဘယ်မှမကြံတော့ဘူးဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဥဒစ္စဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သွားမယ်.... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ)။ နိဗ္ဗာန်ကြံသွားပြီဆိုတော့လဲ.... (သံဃာတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါတယ်)။

အဲဒါ ခပ်ချိုက နိဗ္ဗာန်ကြံသွားပြီလို့ ဆိုချင်ဆိုဘတ်တယ်၊ ကြံသွားတယ်ဆိုတာ တစ်လမ်းပြီး တစ်လမ်း ကြံတာကို ဆိုပါတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား.... (ကျပါပြီ)။ အရှင်ဘုရားတို့ တာ အေးပြီ။ ဒီဘာ စုတေသေ သွန်ယင် နိဗ္ဗာန်ကြံရုံ ရှိတော့တယ်.... (မှန်ပါ)။ ဟာ.... နိဗ္ဗာန်ကြံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရဦးတော့ မလိုလို့.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လောက် ဒီဟာအရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်ပြီးသကာလ မသိမှုတွေကလဲ တကာကြွယ် များပြားနေတယ်... (မှန်ပါ)။ အခု သေသေချာချာ ရှင်းတော့မှ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတိပြီးတော့ ဘာတွေသိမ်းသွားသလဲ.... (ဒုက္ခသိမ်းသွားပါတယ်)။

ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ ဒီဘဝစုတိပြီးတော့ နောက်ဘာတွေ ဖြစ်သေးသတုံး ဆိုတော့ ဒီဘဝ ဒုက္ခပြီး နောက်ဘဝဒုက္ခ ပြန်ဖြစ်တာပဲ.... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခပြန်ဆက်တယ်.... (မှန်ပါ)။

ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဒီဘဝဒုက္ခပြီးတော့ နောက်ဘာ ဒုက္ခတွေထမ်းပိုး နေသေးသလား.... (မပိုးပါဘူး၊ ဒါဖြင့် သူက ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် (မှန်ပါ)။ ပုထုဇဉ်က ဒုက္ခဘက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်.... (မှန်ပါ)။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က.... (ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ)။

ဟာ...ဒါဖြင့် အားလုံး တရားတစ်ပွဲလုံး မေးလိုက်ပါ
တယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သေတဲ့အခါ တယ်
များကြသွားသတိုးမေးတဲ့အခါ တယ်နယ်ပြေမတိုး... (ဒုက္ခ
ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခသိမ်းသွားပါတယ် ဆိုကာ
သာ တစ်ပြိုင်နက်အသံထွက်ပါတော့... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီ)။

တယ်များ၊ ကြသွားပါလိမ့်... (ဒုက္ခသိမ်းသွားတာပါ
ဘုရား)။ တယ်မှမကြဘူး၊ ဒုက္ခတွေ့သိမ်းသွားတာပဲ... (မှန်
ပါ)။ သို့ဒုက္ခတွေ့ သို့မဂ်ဉာဏ်နဲ့ သူ့သိမ်းသွားတော့တယ်
ဆိုတာ မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒုက္ခသိမ်းတာသည် ကျုပ်တို့
အခုမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် ရအောင် လုပ်နေကြတာ ဒုက္ခ
သိမ်းချင်လို့လုပ်တာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ကျုပ်တို့ အခု အလုပ် လုပ်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
ဘယ်အကျိုးငှာ အလုပ် လုပ်နေကြတာပါလိမ့်... (ဒုက္ခသိမ်း
ချင်လို့ လုပ်တာပါဘုရား)။

ဪ...ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ
ဒုက္ခသိမ်းတာ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ... (ဒုက္ခသိမ်းတာပါ ဘုရား)။ တကာကြွယ်
တို့၊ ဦးလှဖူးတို့ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာသည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သေတဲ့ ပြတ်သွားသလားတဲ့၊ ဒုက္ခသိမ်းခြင်းသို့ရောက်
သွားသလား... (ဒုက္ခသိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သွားပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ပြတ်သွားတာကော ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။ သူသည်ကား ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းသွားရှာပြီလို့ မဆိုထိုက်ဘူးလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ရဟန္တာသေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်သဘော ရောက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခသဘောမှ သုခသဘောသို့ သက်ရောက်သွားတာ ဘာခေါ်ကြမယ်... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။ ဒုက္ခချုပ်၍ သုခပေါ်လာတာ ဘာခေါ်ကြမယ်... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

ဪ... နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာမှ အထူးတလည် တွေးမနေကြပါနဲ့ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းအေးတဲ့ သဘောဟာဘာပါလိမ့်... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘာများဖြစ်သွားသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ဒုက္ခသိမ်းသွားတာပဲလို့ ဖြေရမယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဒီနိဗ္ဗာန်ကို ယနေ့စပြီး ပြောရခြင်းဟာမ နေ့ကလဲ ကတိကဝတ် ထားခဲ့ရတယ်။ နက်ဖြန် နိဗ္ဗာန်ပြောမယ်လို့ဆိုတာ ဒီနိဗ္ဗာန်ဟာ ဝတ္ထုမပါဘဲနဲ့လဲ ရဟန္တာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့ အခါကျတော့ ဘာများ ဖြစ်သွားသတုံးလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမတုံး... (ဒုက္ခသိမ်းသွားပါဝယ်ဘုရား)။ ပုထုဇဉ်များဆေတဲ့ အခါကျတော့ ဘယ်လိုများ ခင်ဗျားတို့ မှတ်ကြမလဲ... (ဒုက္ခဆက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခဆက်တယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြ

ပလား... (ရှင်းပါပြီ)။ ဒုက္ခဆက်တာနဲ့ ဒုက္ခသိမ်းတဖ မခြားနားဘူးလား... (ခြားနားပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး လက်ထက်က သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာသီတင်းသုံးနေတယ်။ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကလဲ သူ့ဘွဲ့က ယမကတဲ့... (မှန်ပါ)။

ယမကဟာ သူ့စိတ်ထဲမှာ အကြံ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။
ဪ... ရဟန္တာများ သေသွားတဲ့ အခါကျလို့ရှိယင် ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးတဲ့ဆိုတော့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ သူ့ယူပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။ မယူလိုက်ဘူးလား... (ယူလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဘာဒိဋ္ဌိယူလိုက်ပါလိမ့်... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိယူလိုက်ပါတယ်)။

ဒုက္ခ သိမ်းသွားတယ်လို့ သူက မယူဘူး... (မှန်ပါ)။
ရဟန္တာသေယင် ပျောက်သွားတာပဲ။ ဆေးခိုးလို ပျောက်သွားတာပဲဆိုတော့ ဘာဒိဋ္ဌိထဲ သက်ရောက်သလဲ- (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိထဲသက်ရောက်ပါတယ်)။ သေးသချာချာမှတ်ပါ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့နော်- (မှန်ပါ)။

ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသက်ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ သူ့စာ သူ့ဝမ်းထဲတွင် ယူတဲ့လူစာ ရဟန္တာသေယင် ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး- (မှန်ပါ)။ ဟိုမှာ ဘာမှမဖြစ်တာ မဟုတ်ဘဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းသွားတဲ့ သဘော ဖြစ်သွားတာပေါ့- (မှန်ပါ)။

နဂိုက-ဥပမာ တကာကြွယ်လဲ အနာကြီး ပေါက်နေတယ်။ နာလိုက်တာဘုရား၊ တပည့်တော်ဖြင့် ဒီဝေဒနာနဲ့ပဲ သေလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ နောက်တော့ ဆေးကောင်း၊ ဝါးကောင်းနဲ့

တွေ့တဲ့အခါကျတော့ တကားကြွယ် ဒီအနာကြီး ပျောက် သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် အနာပေါက်တာနဲ့ အနာ ပျောက်တာဟာ မထူးခြားဘူးလား... (ထူးခြားပါတယ်)။ အနာပေါက်တာသည် ဆင်းရဲတယ် - (မှန်ပါ)။ အနာပျောက် တာသည်- (ချမ်းသာပါတယ်)။

ဒီမှာလဲ ခန္ဓာဒုက္ခဖြစ်တာသည် ဆင်းရဲတယ်၊ ခန္ဓာဒုက္ခ ကြီးချုပ်ငြိမ်းသွားလို့ရှိယင်ဖြင့်ချမ်းသာတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ အနာပေါက်တာနဲ့ အနာပျောက်တာလိုပဲ ကွာခြားပါတယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ခန္ဓာဝန်ထမ်းသမားသည် ဒုက္ခနဲ့ မခွဲရသော ကြောင့် ဒုက္ခတွေ့ ရှုပ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။ နောက်ဒီဒုက္ခတွေ့ ကိလေသာတွေ့ ခန္ဓာတွေ့ ငြိမ်းသွားတော့ လောင်စာနဲ့ မီး သိမ်းတဲ့သဘောစော မရောက်ဘူးလား- (ရောက်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ငြိမ်းအေးမှငြိမ်းအေးပါ့မလား - (ငြိမ်းအေးပါတယ်)။

ဪ... ဒါဖြင့်ယင် ရဟန္တာ သေတာ ငြိမ်းအေးခြင်း သဘော ရောက်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

အဲဒီလိုမယူဘဲနဲ့ ယမကံ က ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဆိုပြီး သူက ဒီအယူးဖောက်ပြန်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဖောက် ပြန်သွားတော့ ဘေးက ရဟန်းတွေက ဆုံးမကြတယ်။ ယမကံ သေယင် မင်းက ဘာမှမဖြစ်စေတဲ့ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာ မင့်အယူ ဟာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါကွ၊ ဒီအယူ မယူပါနဲ့ကွ ဆိုတော့ဟာ- မဟုတ်ဘူး တပည့်ခတ် ဒီလိုပဲ သဘောကျတယ်။ ဒီလိုယူရ မှာပဲ၊ ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)။

ဒီလိုယူတော့ ရဟန်းတွေက ပြောကြ၊ဆိုကြ၊ဆုံးမကြပြား
 သော်လဲ တကားကြယ် သူ့အယူ မစွန့်ပါဘူး- (မှန်ပါ)။
 မစွန့်တော့ ရဟန်းတွေက သူတို့ ပြောမရတာနဲ့ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ သွားပြောကြတယ်။ အရှင်ဘုရား၊ ယမက၊ ယော့ ဥစ္ဆေဒ
 ယူနေပြီဘုရား၊ ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးချည်းဘဲ ပြော
 နေတယ်- (မှန်ပါ)။ ဩော်... ဒီကိုယ်တော်ဟာ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ
 စွဲနေပါပေါ့လားလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက သိတယ်-(မှန်ပါ)။

ထိုကဲ့သို့ သိတဲ့အခါကျတော့ ကံကွာ ငါပဲ ဆုံးမပါမယ်
 ဆိုပြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာက ညနေကျတော့ ယမကနေတဲ့ကျောင်း
 သို့ သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ယမက ရဟန္တာသေယင် ဘာဖြစ်
 သတိုးကုလို့ မေးတယ်- (မှန်ပါ)။ မိတော့ ယမကက ရဟန္တာ
 သေယင် ပျောက်ပျက်သွားတယ်။ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးတဲ့။
 မိတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဩော်... မင်ဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ
 ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူပါလား-(မှန်ပါ)။ ဆိုပြီး သကာလ ဒကာ၊
 ဒကာမတို့ ရဟန္တာ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ အခေါ်ပဲနော်- (မှန်ပါ)။
 တကယ် ရှိတာလား။ အခေါ်ပဲလား- (အခေါ်ပါဘုရား)။
 ရှိတာ ပြောကြပါစို့ ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး- (မှန်ပါ)။

ရှိတာ ပြောကြပါစို့- (ခန္ဓာငါးပါး)။ အဲဒကာ၊ ဒကာမ
 တို့ ရဟန္တာ ခေါ်လို့ရရှိလား-(မရပါဘူး)။ ဝေဒနာကိုကော-
 (ခေါ်လို့မရပါဘုရား)။ သညာကိုကော- (မရပါဘုရား)။
 သင်္ခါရကုန္ဒာတွေကော- (မရပါ ဘုရား)။ စိတ်ကိုကော
 ရဟန္တာခေါ်လို့ကို ရရှိလား- (မရပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် သူက
 ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးဆိုတော့ သူ့စကားဟာ
 မရှိတာဟာ မရှိဘူးပြောတာနဲ့ တယ်တူနေတာပဲ- (မှန်ပါ)။

နဂိုကမ္မ မရှိတာ နောက်တာမှ မရှိဘူးပြောတော့ တာထူးသေးသတိုး- (တာမှမထူးပါဘုရား)။ နဂိုတုန်းက ရဟန္တာမှမရှိတာကို မရှိတာ ကိုထားတယ်- (မှန်ပါ)။ မရှိတဲ့ပစ္စည်းသည် ပျောက်ပျက်သွားတယ် ဆိုတော့ ဒီစကားဟာ မမှန်တဲ့ စကားဘဲ- (မှန်ပါ)။

မရှိတဲ့ပစ္စည်း ပျောက်ပျက်သွားတယ်ဆိုတော့ တကားသစ်ကိုယ့်အိမ်ရှေ့မှာ ကိုယ်သုံးကြည့်ပါ။ ကိုယ့်အိမ်မှာ မရှိတဲ့ပစ္စည်း ပျောက်သွားတယ်ဟေ့၊ ဒီစကား သုံးထိုက်၊ မသုံးထိုက်- (မသုံးထိုက်ပါဘုရား)။

တကားကြွယ်တို့ အိမ်မှာ သုံးကြည့်စမ်း၊ ငါ့အိမ်မှာဟေ့ နဂိုကလဲ မရှိဖူးဘူး၊ ဒီပစ္စည်းဟာ အခုပျောက်သွားတယ်ကုသို့ ပြောယင် အဖေ ရူးသလား လို့တောင် မေးကြလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)၊ မေးမလား၊ မေးဖူးလား - (မေးမှာပါ)။

ဒီမှာလဲ သူ့က အရူးထဘာက၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ အရူးထဘာက ရဟန္တာသေယင် တာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတော့ ဒီထဲ ရဟန္တာကော မပါရဲ့လား - (မပါပါဘုရား)။ နို့တာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ စကား သုံးစရာကော ရှိရဲ့လား - (မရှိပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ယမကံကို ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ အရူးထပြီကုဆိုတာ မေးပြာထိုက်ဘူးလား- (ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ယမက မင်းကို ငါဆုံးမပါမယ်ကွာ၊ နားထောင်စမ်းပါဦး ဆိုပြီး ရုပ်တရားပဲ ရဟန္တာ ဆိုမလားလို့ မေးလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရားဟဲ့ ယမက ကဖြေတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒီလိုဖြေတာနဲ့ပဲ သူသည်ကားလို့ဆိုယင် 'ဝေ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုဘဝါ အရိယသဘဝကော ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ' ဆိုတဲ့ အတိုင်း သူဒီလိုပဲ မေးရင်း မေးရင်း ဝေဒနာကွန္ဓာပေါ်မှာ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်ပြီးကော့ မုန်းလာတယ် (မှန်ပါ)။ မုန်းပြီး ကော့ ဝေဒနာကွန္ဓာတွေကို သူသည် ဒုက္ခသစ္စာပဲ မလိုချင် တော့ပါဘူးဆိုပြီး ဖြစ်ဒုက္ခပျက်ဒုက္ခပါပဲဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီး ရှုလိုက်တော့ သူသောတာပန်တည်တယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း.....ဒါဖြင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ရှုပြီး သစ္စာမြင် လိုက်တာနဲ့ ယမက ဘာဖြစ်သွားသတုံး- (သောတာပန်တည် ပါဘယ်)။

အဲဒါကြောင့် ခပ်ဗျားသို့လဲ ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်ရှုပါ- (မှန်ပါ)။ စိတ်ဖြစ်ပျက်ရှုပါ။ ရှိုက်ဘာရှု (မှန်ပါ)။ ရှုလို့ ဖြစ်ပျက်မြင်ယင် ယထာဘူတဉာဏ်-(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မုန်း ယင်- (နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပါ)၊ ဟာ-ဒီဖြစ်ပျက်တွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာ တွေပဲလို့ ပိုပိုင်နိုင်နိုင် သိလို့ ဆုံးသွားယင်- (မဂ်ဉာဏ်ပါ)။ ဆုံးသွားတာမြင်တဲ့ဉာဏ်ဟာ မဂ်ဉာဏ်မရပေဘူးလား- (ရပါ တယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ယမကလဲ ဒီအတိုင်းလာတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ရသွား တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရိပ်မိတယ်၊ ငါ့ရှင် ယမကဟာ နဂိုဘုန်းက ဥဒ္ဓဒိဗ္ဗိန္ဒိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယခုအခါ သူသောတာပန် တည်သွားပြီဆိုတော့ သောတာပန်တည်ပြီးမှ မေးပြန်တယ်- (မှန်ပါ)။

ယမက နွေငါးပါးရှိတယ်ကွ။ အဲဒီမှာ ရုပ်တရားကို ရဟန္တာလို့ ဆိုမလားလို့ မေးလိုက်တယ်။ မဆိုရပါဘူးဘုရား

တဲ့-(မုန်ပါ)။ ဝေဒနာတရားကို ရဟန္တာလို့ ဆိုကြမလား-
(မဆိုရပါဘူး ဘုရား)။ စိတ်တရားကို ရဟန္တာလို့ဆိုကြမလား-
(မဆိုရပါဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါးကို ရဟန္တာလို့ ဆိုနိုင်ကြပါ
မလား- (မဆိုနိုင်ပါဘုရား)။ တစ်ခါသွားပါဦး။ ခန္ဓာငါးပါး
ကို ကြည့်လို့ကော ရဟန္တာလို့ ဆိုနိုင်ပါမလား- (မဆိုနိုင်ပါ
ဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါး ကြည့်ပြန်တော့လဲ ရဟန္တာလို့ဆိုစရာ
ရှိပါမလား- (မရှိပါဘုရား)။ ဒါဖြင့်ကွာ မင်းသည်ကား
လို့ဆိုယင် ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကိုကော ရဟန္တာလို့ ဆို
မလားတဲ့- (မဆိုရပါဘုရား)။ မဆိုနိုင်ဘူးလို့ ယမကက ဖြေ
တယ်။ ဒီဒကာ၊ ဒုက္ခာမတွေ့အခုဖြေသလိုဖြေတပဲ- (မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာမှ တစ်ပါးသော တရားကို ရဟန္တာ
ဆိုမလားတဲ့- (မဆိုနိုင်ပါဘုရား)။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမှ တစ်ပါး
သော တရားကို ရဟန္တာဆိုမလား- (မဆိုနိုင်ပါဘုရား)။

အဲ...ယမက ဒီအတိုင်း ဖြေတော့ ဩော်...ခန္ဓာငါးပါး
ဟာ ဒုက္ခသစ္စာတရားသာ ရှိတယ်လို့ သူသိမနေသေးဘူးလား-
(သိပါတယ်)။ ယမကဟာ သိနေပါပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့-
(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့်...ကွာတဲ့ မင်း အခုယူတာတွေဟာ အကုန်မှန်ပြီး
သကာလ နေတယ်။ နဂိုတုန်းကတော့ မင်းဟာ ရဟန္တာသေ
ယင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး။ ပျက်တာမဲဆိုတဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ အယူ
ကြီးဟာ မင်းဘယ်နှယ်ကြောင့် နဂိုအယူအတုံးတဲ့- (မုန်ပါ)။
အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော သစ္စာဟောတတ်တဲ့ ဆရာသမား
မတွေ့ခင်တုန်းက ယူတာပါဘုရားလို့လျှောက်တယ်-(မုန်ပါ)။
ရိပ်မိလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

အရှင်ဘုရား တည်းဟူသော အသံဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မပေါင်းသင်းခင်တုန်းက နဂိုက ယူတဲ့ ဒိဋ္ဌိအယူပါဘုရားလို့ ဖြေလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း....ထာဓု၊ သာဓုကွာ၊ မင်းသည်ကားလို့ဆိုယင်ဝိပဿနာ ရှုလိုက်တာနဲ့ အခု သောဘာပန်တည်ပြီ၊ သို့သော်လဲ ငါ မကျေနပ်သေးဘူးကွာ၊ မင်းကို မေးရဦးမယ်၊ 'ဖွတ်မြီးနဲ့ ဖွတ် ချည်' ဆိုတဲ့လော့တီပုံပြင်အတိုင်းလိုပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။ အခုလဲ မင်းသောဘာပန်တည်ပြီ၊ မင်းကို တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ရဟန္တာသေယင် ဘယ်သွားသတုံးလို့ မင်းကိုမေးယင် မင်းက အဖြေထွက်စမ်းတဲ့-(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ်တယ်အဖိုးတန်တဲ့ စကားပါလား-(မှန်ပါ)။ သူ့နဂိုတုန်းက မှားနေတာကိုး၊ သူ့အမှားကို သူ့အပြင်ခိုင်း တာပဲ-(မှန်ပါ)။

အရှင်ဘုရားတဲ့၊ ရဟန္တာသေယင် ဘယ်သွားသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် တပည့်တော်က ဝေဒနာတရားဟာ အနိစ္စပဲလို့ တပည့်တော်ဆိုပါမယ်-(မှန်ပါ)။ ရဟန္တာ ဒီဝေဒနာကုန္တာ စသည်တွေကို ဖြေရမှာပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။ ဝေဒနာတရား ဟာ အနိစ္စပဲ၊ ၎င်းအနိစ္စတရားဟာ ဓုက္ခပဲ၊ အဲဒီ ဒုက္ခ တရားဟာ ကုန်ပြီလို့ ဖြေရုံပါပဲ-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၃)

စိတ်တရားဟာ အနိစ္စပွဲနှင့် (မှန်ပါ)။ အနိစ္စ တရားကို ဒုက္ခလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာများ သေတဲ့အခါ ဘယ်သွားသတုံးဆို တော့ ဒုက္ခဆုံးသွားတယ်လို့ ဆိုရုံပါပဲ (မှန်ပါ)။ တပည့် တော် ဒီအတိုင်း ဖြေပါမယ်ဘုရားလို့ ယမက,က ဖြေလိုက် တယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ,ဒကာမတို့၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မလဲ - (ဒုက္ခဆုံးတာပါ ဘုရား)။

အနိစ္စတရားဟာ ဒုက္ခ မဖြစ်ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်)။ အဲဒီဒုက္ခတွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားတာ ဘာခေါ်ကြမယ် - (နိဗ္ဗာန် ပါဘုရား)။

ဪ...နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒကာ, ဒကာမတို့၊ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်း ချုပ်သိမ်းတာ ဘာခေါ်ကြမယ်- (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယမက,က သူ့ကိုယ်တိုင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် မဖြေဘူးလား- (ဖြေပါတယ်)။ ခန္ဓာငါးပါးဟာ အနိစ္စ တရားပါဘုရား၊ ၎င်းအနိစ္စတရားဟာ ဒုက္ခပဲ၊ အဲဒီဒုက္ခ ကုန် ဆို သွားတယ်လို့ ဖြေရုံပါပဲတဲ့၊ ရဟန္တာတွေကတော့ တာမူ မဖြစ်ဘူးလို့ မဖြေပါဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီ)။

ခန္ဓာငါးပါး တရားဟာ တာတရားတဲ့- (အနိစ္စတရားပါ)။ ၎င်းအနိစ္စတရားဟာ ဒုက္ခလား၊ သုခလား- (ဒုက္ခပါ)။ ဒုက္ခ တွေဆို သွားတာသည် ရဟန္တာသေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခဆုံးတယ်

ဆိုရုံပါပဲ-(မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့လဲ ဒီအတိုင်း အားထုတ်ယဉ်
ဒုက္ခဆုံးတာ ရကြမ္မာပဲ- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဖြစ်ပျက် မြင်အောင်ရှု-
(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မှန်းအောင်- (ရှုရပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်-
(ဆုံးအောင် ရှုရပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာသစ္စာပါလိမ့်-
(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ အဲဒီဒုက္ခဆုံးယဉ်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရှုနေတဲ့
ဥာဏ်ဟာ အာတွေ့ရမတုံး- (နိဗ္ဗန်တွေ့ရပါမယ်)။ ဒုက္ခချုပ်
တဲ့ နိဗ္ဗန်မတွေ့ပေဘူးလား- (တွေ့ပါဘယ်)။ ဒုက္ခအဆုံး
မတွေ့ပေဘူးလား- (တွေ့ပါတယ်)။ အဲဒီဘေ့သည့်ဘိုင်းအောင်
အားထုတ်လို့ ရှိယဉ်ဖြင့်ပထမတွေ့ယဉ်သောတာပန်-(မှန်ပါ)။
ဒုတိယတွေ့ယဉ် သကဒါဂါမ်၊ တတိယ တွေ့ပြန်လို့ရှိယဉ်
(အနာဂါမ်ပါ)။ စတုတ္ထတွေ့ပြန်ပြီဆိုယဉ်(ရဟန္တာပါဘုရား)။
ရဟန္တာပဲဆိုတော့ ဒုက္ခ အဆုံးတွေ့အောင် လိုက်ဖို့ရာသည်
ဒုက္ခရှိတဲ့နောက်လိုက်သွား-(မှန်ပါ)။

တုံးတွေ့တယ်ဆိုယဉ် တုံးနောက်ကို တကားစစ်တ လိုက်
သွားတာပေါ့၊ တုံးအရှည်အတိုင်း လိုက်သွားယဉ် တုံးအဆုံး
ကို- (တွေ့ရပါမယ်)။ တုံးရှိနေယဉ် တုံးအဆုံး ရှိတာပေါ့-
(မှန်ပါ)။

ဒီမှာလဲခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။
အဲ ဒုက္ခသစ္စာကို ဒုက္ခသစ္စာ, ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဥာဏ်နဲ့ကြည့်ပြီး

၃၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

တော့ လိုက်သွားယင် ဒုက္ခ ဆိုးတာတွေမှခပဲ- (မုန်ပါ)။
မိကွဲဆိုးတာတွေတော့ ဆိုးတာက နိရောဓသစ္စာ၊ တွေတာက
မဂ္ဂသစ္စာ- (မုန်ပါ)၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ သေ
တာက သမုဒယ သစ္စာ၊ နောက် ခန္ဓာတွေ မဇ္ဇာတာကလဲ
အနုပါဒိသေသ နိရောဓသစ္စာ- (မုန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား-
(ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း ယနေ့ ဒီတွင်တော်ကြစို့....

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
ကံကောင်းလို့ နိဗ္ဗာန်
ရောက်လိမ့်မယ်လို့ မယူပါနှင့်
အလုပ်ပေးတာရားတော်

[၆-၈-၁၉၆၁]

အော့၊ ဒကာမတို့၊ သတ္တဝါဟာ မှားတာကို မှားမှန်း
မသိလို့ ပြင်မယ်ဆိုတဲ့စိတ် ဘယ်တော့မှ မပေါ်လာဘူး-
(မှန်ပါ)။

အဲဒါ ဘုရားတစ်ဆူ တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူလို့ သာသနာ
ထားခဲ့သို့ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကယ်တင် ညွှန်ပြီတဲ့
ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပေါ်ပါမှ၊ ဧဩ... မှားနေပါ
ကလား၊ ပြင်မှားတော်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဟာ ပေါ်လာကြရတယ်-
(မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ်ယင်ဖြင့် သတ္တဝါတွေဟာ ရုပ်နာမ် ဓမ္မတွေကို
နိဗ္ဗာန်တွေပဲ၊ သုခတွေပဲ၊ အတ္တတွေပဲ၊ သုဘတွေပဲလို့ အမှား
တွေနဲ့သာ နှစ်မှန်းပြီး ဒိဟာတွေကို ကျော်မထွက်တော့ဘူး။

ဒီဟာတွေဟာ အနိစ္စတွေပဲ၊ ဒုက္ခတွေပဲ၊ အနတ္တတွေပဲ အသုဘ
တွေပဲလို့ လှည့်တိုမသွားဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ အမှားနဲ့
နေပြီး အမှားနဲ့ သေသွားကြတာပဲ- (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်... (အမှားနဲ့နေပြီး အမှားနဲ့ သေသွား
ကြပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်- (အမှားနဲ့နေပြီး အမှားနဲ့ သေရပါတယ်
ဘုရား)။ ဩ... ဒါဖြင့် လူ့ပြည် လာလို့ရှိယင် ဒကာ၊
ဒကာမတို့၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ မတွေ့ပြီဆိုမှ
ဖြင့် မိဘရိုးရာ အတိုင်း အမှားနဲ့ နေသွားတာပဲ- (မှန်ပါ)။
သေတော့လဲ အမှားနဲ့ သေသွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့်
အမှားနဲ့နေ အမှားနဲ့ သေဆိုတော့ မှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
ရောက်ရာဌာနဖြစ်တဲ့ အပါယ်လေးပါးမှ တစ်ပါး လွတ်စရာ
အကြောင်းမရှိဘူး- (မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် ရှိပါမလား-
(မရှိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ပြင်ပေး
မည့်သူ ရှိတုန်းကို ခင်ဗျားတို့က အပြင်ခံကြလို့ရှိယင်ဖြင့် အမှန်နဲ့
နေပြီးသကာလ အမှန်နဲ့ သေလို့ ရှိယင်ဖြင့် အမှန်ဆိုတာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိပဲ- (မှန်ပါ)။ အမှန်နဲ့နေပြီး အမှန်နဲ့ သေလို့ရှိယင်ဖြင့်
အမြင်မှန်နဲ့ သေသွားသောကြောင့် အမြင်မှန် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်
နိဗ္ဗာန်ကို ကျေးဇူးပြုတာပဲ- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ယခုသည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မနေ့က
ရေထဲမှာ တရားအတိုင်းပဲ အမှားတွေကို မှားမှန်း သိပြီး
သကာလ စိတ်ထဲမှာ ဩ... မှားတာဖြင့် ကေနိပ်လို့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ရှိယင်ဖြင့် အမှန်ကို ဆရာဘုန်းကြီးက တစ်ခါ

ပြမယ်-(မှန်ပါ)။ ထိုကဲ့သို့ပြတဲ့ အခါကျတော့ ဒီအမှန်ကိုဖြင့် မရောက် ရောက်အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုပြီး ကြိုးစားလိုက်လို့ ရှိယင်လဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမည်းရှိယင် အဖြူ ရှိသလိုပဲ၊ အပူရှိယင် အအေးရှိသလိုပဲ၊ အမှားရှိယင်ဖြင့်အမှန်ရှိ၊ အမှန် ရှိလို့ရှိယင်ဖြင့် ၎င်းကောင်းမြင်၊ လမ်းကောင်းမြင်လို့ရှိယင် ဖြင့် ဒုက္ခဝပ်သိမ်း ငြိမ်းတုံနိဗ္ဗာန်ကို ဤလမ်းအတိုင်း လျှောက် သွားယင် ရောက်တာပါပဲ- (မှန်ပါဘုရား)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဟောဒီက ယခု ရထားတဲ့ခန္ဓာငါးပါးလို့ မှတ်ထားလိုက်မိန်းပါ- (မှန်ပါ)။ ယခုရထားတာက ဘာပါလိမ့်-(ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါးမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမှတ်မှာဆိုတာက စိတ် ထဲမှာ မိဘရိုးရက သင်ထားတဲ့ အမှတ်မှားကလဲ တစ်ချက်- (မှန်ပါ)။ အသိမှားကကော- (တစ်ချက်ပါဘုရား)။ အယူ မှားကကော(တစ်ချက်ပါဘုရား)။ ဒါဟာ ဝိပလ္လာသသုံးချက်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေသည်ကား လို့ဆိုယင်ဖြင့် တစ်ဘဝမှာလဲ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူ မှားနဲ့ပဲ ကိစ္စကုန်ခဲ့ရတယ်-(မှန်ပါ)။ နှေးကဲဘဝကျလာပြန် တော့ ဘာလုပ်ကြပြန်ပါလိမ့်မတုံး မေးတော့ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှားတွေနဲ့ပဲ ထပ်ဆင့်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူ မှားကိုဘယ်ဘာမှချေဖျက်နိုင်မယ့်ဉာဏ်မရှိပါဘူး-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီတံတိုင်းကြီး ဒကာ၊ ဒကာမတို့ စပြီးတည်ထောင်
 တာကလဲ အုတ်မြစ်ကလဲ ခိုင်မာလိုက်တာ- (မှန်ပါ)။ ဆင့်ဆင့်
 ပြီး တက်တဲ့ အုတ်တွေကလဲ အဆစ်များလိုက်တာ- (မှန်ပါ)။
 ထုကြီးကလဲ ကြီးမားလိုက်တာ- (မှန်ပါ)။ ဆင့်လို့ မြင့်မား
 လိုက်တာကလဲ မြဟွာ့ပြည် ဘဝင်တိုင်အောင် မကပါဘူး-
 (မှန်ပါ)။ ဒီ တံတိုင်းကြီးတွေက လေးဘက် လေးဘက်က
 ဝိုင်းရံပြီး သကာလ နေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဆိုလို့ ရှိယင် လွဲပါ
 မလား- (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာငါးပါးမှာ အမှတ်များ၊ အသိများ၊ အယူ
 များ၊ ဘော်တော်ကြာ အမှတ်များ၊ အသိများ၊ အယူများ၊
 ဘော်တော်ကြာ ပတ်ပြန်ပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ အမှတ်များ၊
 အသိများ၊ အယူများတွေနဲ့ဆိုတော့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဒကာ၊ ဒကာ
 မထို့ သိတဲ့အတိုင်း ကဲ....ထွက်ပေါက်ကို ပါရဲ့လား- (မပါ
 ပါဘုရား)။ အမှတ်များ၊ အသိများ၊ အယူများတွေပဲလုပ်နေတယ်
 ဆိုယင် လွဲပါမလား- (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ ဉာဏ်နဲ့ စဉ်း
 စားကြည့်တော့ ခန္ဓာငါးပါးကြီးထဲမှာ ရှိတဲ့ အမှတ်များ၊ အသိ
 များ၊ အယူများဆိုတဲ့ ဝိပလ္လာသ သုံးချက်ကို ဒကာကြွယ်ခရ
 ဘုန်းဘုန်းမလဲ မဖြိုဖျက်ခဲ့ဘူး- (မှန်ပါ)။ ဘယ်အခါ မဆို
 ထပ်ဆင့်တက်၊ ထပ်ထုကြီးအောင် လုပ်တယ် ဆိုယင် လွဲပါ
 မလား- (မလွဲပါဘုရား)။ ဖတ်နေ့ တစ်နေ့မှာ ဒကာ၊ ဒကာမ
 တွေ ဘယ်လောက်များ ထပ်လို့ ဘယ်လောက်များ မြင့်မား
 အောင်လုပ်တယ်ဆိုတာ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ယင် မရေတွက်နိုင်ပါဘူး-
 (မှန်ပါ)။

မယုံလို ရှိယင် ဒါသည် ကားလို ဆိုယင်၊ သားကလေးဆိုလို၊
ရွှိယင် အမှတ်မှားပြီ- (မှန်ပါ)။ သားကလေးဆိုယင်ခင်ရမှာပဲ
ဆိုတာက - (အသိမှားပါဘုရား)။ အားကိုးရမှာပဲဆိုယင်ဖြင့်-
(အယူမှားပါဘုရား)။

ဒီသားကလေးတစ်ယောက်မှာပင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တစ်
နေ့မှာ အမှားသုံးချက် ဘယ်နှစ်ခါထပ်သတိုး- (မခရတုကန်နိုင်
ပါဘူးဘုရား)။ ဘဝများစွာကလဲ ချေဖျက်ခဲ့ ပါရဲ့လား-
(မချေဖျက်ခဲ့ပါဘုရား)။ အခုလဲ ဘာလုပ်ကြသတိုး- (ထပ်ပြီး
မှားပါဘယ်ဘုရား)။ နောင်ကိုလဲဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့
မတွေ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီတံတိုင်းကို ထုထူးအောင်လုပ်မယ်၊ မြင့်မှား
အောင် လုပ်မယ်ဆိုတာ တကောသစ် ငြင်းဖို့ လိုသေးသလား-
(မလိုပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အထဲမှာ
မွေးပါလိမ့်မတိုးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ထုကြီးမားတဲ့
တံတိုင်းသုံးထပ်၊ မြင့်မှားတဲ့ တံတိုင်းသုံးထပ်၏ အသယ်မှာ
မွေးဖွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ၊ ကစ်နေ့မှ ခြောက်.... ဒါအမှတ်
မှားပါကလား၊ ဒါ အသိမှားပါကလား၊ ဒါ အယူမှားပါက
လားလို့ ပြင်ဖို့ ဆင်ဖို့ နှလဲ တစ်ခါမှ မပေါ်လာဘူး- (မပေါ်
ပါဘူးဘုရား)။ ပေါ်လာကြရဲ့လား- (မပေါ်လာပါဘူး
ဘုရား)။ မပေါ်လာတော့ဘာလုပ်နေသတိုး မေးယဉ် ထပ်ဆင့်
နေကြတယ် (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုဖြေကြမလဲ.... (ထပ်ပြီး ဆင့်ပါတယ်ဘုရား)။ ထစ်
ပြီး ထုကြီးအောင် လုပ်တယ်ဘုရား၊ ထပ်ပြီး ဆင့်တယ် ဘုရား

လို့ ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ မုသားမဖြစ်ပါဘူး- (မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား)၊

အဲဒီလောက်တောင် ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ ဒီတံတိုင်း ကြားထဲမှာ မွှောင်လိုက်တာကလဲ ပိန်းလို့။ ဒီထဲမှာအဝိဇ္ဇာနဲ့ နေတာကိုးဗျ- (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါးသမားက ဘာနဲ့နေပါ လိမ့်- (အဝိဇ္ဇာနဲ့ နေပါတယ်ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာနဲ့ နေတဲ့ အထဲ ဝိပလ္လာသ သုံးသပ်ချက်က စေ့နေအောင် ငိတ်လိုက်ပြန် တော့ မွှောင်မဲတဲ့အထဲမှာ နေရတော့တာပဲဆိုတာ ငြင်းဖို့ လို့ သေးသလား- (မလိုပါဘူး ဘုရား)၊

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ပြောပါတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုရားသုခင်က ပြင်ဘက်က ပွင့်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ဘုရား မလာနိုင်အောင်နေတိုင်း တံတိုင်းထပ်နေပါတယ်- (မှန်ပါ)။ ဘုရားမလာနိုင်အောင် တံတိုင်း သုံးထပ် နေတိုင်း အချိန် ရှိသလောက် ထပ်တယ်ဆိုယင် လွဲပါ့မလား- (မလွဲပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက် အထပ်ထူပြီး ထူကြီးအောင်၊ မြင့်မားအောင် ထပ်ကြပါလိမ့်မလဲလို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား- (လိုပါတယ်ဘုရား)။ ဘုရားအဆူဆူ ပွင့်တာတောင် မကျွတ် အောင်လို့ဘုရား- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း.....ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး က ငါ့သိသလို သိစေရမယ်။ ‘တိဏ္ဍော တာရေယျ’ - ငါ ဘုရားသည် ကူးမြောက်သလို ဟိုမှာ ဘုက်ကမ်း နိဗ္ဗဒန် ကူးမြောက်ရအောင် သူတို့ကိုကယ်တင်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးဟာ အင်မတန် ကြီးပါတယ်- (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။ ‘မုတ္တော မောစေယျ’ တဲ့၊ ငါလွတ်သလို ဒီထောင်ထဲက

ဝိပလ္လာသ ဆောင်ကြီးထဲက လွတ်အောင် သူတို့ကို ငါကယ်
မယ်ဆိုတဲ့ ကြိမ်းဝါးခွဲတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးဟာ ဦးစုံရင် သေး
သလား - (မသေးပါဘူး ဘုရား)၊ မသေးဘူးဗျ။ အလွန်
ကြီးမားတယ် - (မှန်ပါ)။ ‘ဗုဒ္ဓေါ ဗောဓေယျ’ - ငါ
သစ္စာလေးပါးသိသလို၊ ငါနိဗ္ဗာန်မြင်သလို သူတို့ကို မြင်စေ
အောင် ကြိုးစားမယ် ဆိုတဲ့ ကြိမ်းဝါးတဲ့ အသံကြီးဟာ
ဒကာ ဒကာမတို့ သုမေဓော ဘဝကတည်းကစပြီး ကြိမ်းဝါး
တော်မူခဲ့တာ - (မှန်ပါ)။ ဒီရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းကော လုပ်
မသွားဘူးလား - (လုပ်သွားပါတယ် ဘုရား)။

လုပ်သွားတော့ ဘုရားတစ်ဆူမှာ ဝေနေယျ လှူနတ်ဗြဟ္မာ
ပေါင်း နှစ်ဆယ့်လေးသင်္ချေ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်၊ ဗိုလ်ခြေတစ်သိန်း
ကျွတ်လွတ်သွားတဲ့ သတ္တဝါတွေရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့
ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကျန်ရစ်ပါလိမ့်မတုံး၊ ဒါလောက် ကြိမ်းဝါး
ပြီးလာခဲ့တဲ့ ကိုယ်တော်ကြီး ကျုပ်တို့ကို ကန်တော့ဆွမ်း
လုပ်သွားတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးခွန်းထုတ်ဖို့
မလိုဘူးလား - (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ဖြင့် သူကြိမ်းဝါးတော်မူခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်
ကို မစွန့်ပါဘူး - (မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့က မကြွလာနဲ့ မကြွလာ
လာနဲ့ ဆိုပြီး ကာရံထားတဲ့ ဝိပလ္လာသ တံတိုင်းကြီးက ကိုယ်
တော်ကြီးကို ဝင်ခွင့်မရအောင် ကာလှို ဆီးလှိုလှို မှတ်လိုက်
စမ်းပါ - (မှန်ပါဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုပါလိမ့် ကျုပ်တို့က - (ဘုရားဝင်ခွင့် ရေအောင်
ဝိပလ္လာသတံတိုင်းကြီး ကာဆီးထားပါတယ် ဘုရား)။ ကာမူ
ဆီးမှုက တစ်နေ့ကို ဘယ်နှစ်ခါ ဓာဆီးပါလိမ့် - (မဒေရတုက်

နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ မရေတွက်နိုင်အောင် ကာဆီးထားတော့
တကာကြွယ် ဘုရားဝင်ခွင့်ရသေးရှဲ့လား- (မရပါဘူးဘုရား)။

ဪ...ကျုပ်တို့ ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့
ကျွန်ရစ်ရတာလား၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကာဆီးပြီး သကာလ
ဘုရားကို ဝင်ခွင့်မပေးလို့ ကျွန်ရစ်ရတာလား- (ဘုရားကို
ဝင်ခွင့် မပေးလို့ ကျွန်ရစ်ရတာပါ)။

တကာဆစ်၊ မှတ်မိပြီနော် (မှတ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဪ...
တပည့်တော်တို့ သိပ်ပြီး ကံနည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘုရားလို့
ဆိုကြမလား၊ မိုက်လုံးသန် လွန်းလို့ပဲလို့ ဆိုကြမလား-
(မိုက်လုံးသန်လွန်းလို့ပါဘုရား)။

သေသေချာချာ စဉ်းစားကြပါ၊ သေသေချာချာစဉ်းစား
ကြပါ။ တကာကြွယ် စဉ်းစားမိရှဲ့လား၊ (စဉ်းစားမိပါတယ်
ဘုရား)၊ ဦးစံရင်တို့လဲ စဉ်းစားမိရှဲ့လား- (စဉ်းစားမိပါတယ်
ဘုရား)၊ တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်ထပ် ကာသတိုး- (မရေတွက်နိုင်
ပါဘုရား)၊ သားကသေး...သမီးကသေး... ခင်မှပဲ၊ အားကိုး
ရမှာပဲ... ဟောနေတိုင်း ကာနတယ်- (မှန်ပါ)။ နေ့တိုင်း
မကာဘူးလား- (ကာပါတယ်)။

ငါ့ကို ငါမခင် ဘယ်သူ ခင်မလဲ... ငါ့ကိုယ်ငါအားကိုး
တယ်၊ မလာဘူးလား- (လာပါတယ်)၊ ဒါကလဲ တစ်နေ့
ဘယ်နှစ်ခါလောက် ပေါ်ပါလိမ့်- (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)၊
အီအလုပ် ငါသွားမှ ပြီးမယ်ဆိုယင်ပဲ ဒိဋ္ဌိသံကြီး ကာပြီးမှ
ဆွက်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျကြပါလား- (ကျပါပြီ)။

အဲဒါလောက်တောင် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုရားအဆူဆူ
ပွင့်ခဲ့ငြားသော်လဲ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး ကျုပ်တို့မပါတာဟာ

ဖြင့် ဝိပလ္လာသတံတိုင်း သုံးထပ်ကြီးက ထူအောင်လုပ်၊ မြင့်
မားအောင်လဲ နေ့တိုင်းလုပ်သောကြောင့်ဘုရား တရား သံဃာ
ဝင်ခွင့်မရလို့ ဒါလောက်တောင်ဒုက္ခပင်လယ် ဝေရစ်ရတယ်
ဆိုတာ မှတ်ပေတော့- (မှန်ပါဘုရား)၊ ပေါ်ကြပသား-
(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)၊ တယ်မဆိုးဘူးလားဗျာ- (ဆိုးပါတယ်
ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ နာပရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း
မ္မာ-အနောဂမနပါကာရ-ဝိပလ္လာသ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခုန်ကျော်
လွှား၍ သွားဖို့ မလွယ်၊ ကြီးကျယ်မြင့်ဆိုင်း၊ တံတိုင်းပမာ၊
ငယ်လွှာဖြင့်၊ ကွယ်ကာရစ်ဆိုင်း၊ ဝန်းဝိုင်း၍ နေခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဝိုင်းနေလိုက်တာ ဝိပလ္လာသ
တွေ- ဒကာ ဒကာမတို့ ဖာစိဆပ်ကြီး တစ်ပုံကြီးဆိုတာ သိပ
လား-(သိပါပြီ)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခုန်ထွက်ဖို့လဲ မလွယ်ဘူးဗျာ- (မလွယ်ပါ
ဘူး)၊ ကျော်လွှားသွားဖို့ရော-(မလွယ်ပါဘူးဘုရား)၊ မလွယ်
ဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား- (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါတွေ ထောက်ကြည့်တော့မှ ဩော်...ကျော်ဖို့ လွှားဖို့
ဆိုတာ စိတ်ကူးမှ မထည့်ဘူးတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ မထည့်ဘူးတဲ့
ပြင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီသားနဲ့ ဒီသမီးနဲ့
မိမြေးနဲ့ နိဗ္ဗဇန် ဝင်တာတောင်မှ အစုံအလင် ဝင်ပါရစေ
ဆိုပြီး ဆုတောင်းကြတယ်၊ နို့ နို့ဗွာန်ဝင်ယင် ဒီသား ဒီသမီး
တွေ၊ ဒီအစုံနဲ့ ဝင်ရိုးထုံးစံမရှိဘူးဗျာ- (မှန်ပါ)၊ ဒီအမှတ်တွေ
ဖြစ်နေယင်ပဲ တံတိုင်းက ကူးပြီးသား ဖြစ်နေတယ်-(မှန်ပါ)။

ဝင်နိုင်ပါမှသာ- (မဝင်နိုင်ပါဘူး ဘုရား)၊ မဝင်နိုင်ဘူး ဆိုတာသေချာကြပလား- (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေသည် ဒီတံတိုင်းကို ချိုးပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖျက်ပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖောက် ထွင်းပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်... ဒီလိုဖောက်ပါဟ၊ ဒီလိုခုန်ပါဟ၊ ဒီလို ကျော်ပါဟ... ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မူ မပေါ်လာတော့ဘူးဆိုလို့ ရှိယင် မှောင်ထဲ မွှေးပြီး မှောင်ထဲသေ - (မုန်ပါ)။

ဘယ်လို မှတ်ကြမယ် - (မှောင်ထဲမွှေးပြီး မှောင်ထဲတော့ပါ ဘုရား)၊ မှောင်ထဲမွှေးပြီး မှောင်ထဲသမ္မုတစ်ပါး ဘာရှိသေး သတုံး- (မရှိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခဲဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ ဘုန်းကြီး ခဏ ခဏ ပြောပါတယ်။ တီ-ကင်ဟာ မျက်လုံးပါပါရဲ့သား- (မပါပါဘူးဘုရား)။ မှောင်ထဲလဲ မမွှေးဘူးလား- (မွှေးပါ တယ်)။ နောက်ကြင်တွေ ဘာတွေက စားတွင်းထဲ ဘာထဲ လိမ့်ကျ၊ သဲတွေ ဘာတွေနဲ့ ရစ်ပတ်ပြီး သေတော့ မှောင်ထဲပဲ သေရတယ်- (မုန်ပါ)။ ကဲ... ကျုပ်တို့သည်လည်း နေ့ပေါ်ဟုန်း က ဘယ်လို နေ့ခဲရတယ်ဆိုတာ တကယ်ကြွယ် ရိပ်မိပသား- (ရိပ်မိပ ပြီ)။ ဘယ်လိုရိပ်မိပါလိမ့်ဗျား- (မှောင်ထဲပဲခမွှေး မှောင် ထဲပဲ သေပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်နှယ်ခကြောင့် မှောင်မိလိမ့် မတုံး- တံတိုင်းကြီးက မြင့်မားလွန်းလို့- (မုန်ပါ)။ ထူးကြီး ကကော (ထူပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒီတစ်ခါပဲ ဆရာသမားနဲ့ ကွေ့ကြလို့ပဲ ဦးစံရင်တို့ လူစု၊ တကာကြွယ်ဆို လူစု၊ တကာသစ်ဆို လူစု ဒီတံတိုင်းကို သညာ ဖျက်ချမကွ၊ စိတ်ကိုဖျက်ချမကွ၊ ခိဋ္ဌိကို ဖြိုဖျက်ခိမကွ-

ဆိုတာ မလာလို့ ရှိယင်မြိုင် ဒီအဝန်း အဝိုင်းကြီးမှာ ရှိတာက သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ ဒီထဲမှာပဲ မွေးပြီး၊ ဒီထဲမှာပဲ သေ၊ ဒီထဲမှာ ငရဲကျ၊ ဒီထဲမှာ အသုဘမြှုပ်၊ ဒီမြေပေါ်မှာ လယ်ယာလုပ်စား- (မှန်ပါ)။ ဒါလောက်ထိအောင် ဆိုးဝမ်းပါတယ်ဆိုတာကော ရိပ်မိပလ္လာ- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဘုရားဆခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟာ ဖြစ်ပျက် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်များ အစးထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျ တော့ ခန္ဓာကိုယ်တော်က အခရာထွက်လာတယ်- (မှန်ပါ)။ ငရဲတောင်ရောက်တယ်၊ ငရဲကိုအကုန်လင်းသွား ကာပဲ။ အထက် လဲ ပြဟွာပြည်ထိအောင် စကြဝဠာကပ်ရလို့ အကုန် လင်း သွားကာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့တံတိုင်းအတွင်းမှာ ဘုရား ရောက်မလာဘူး- (မှန်ပါ)။ ကိုင်း ဘယ်လောက်များ ကားထားတယ်ဆိုတာ- (မှန်ပါ)။

မြတ်စွာဘုရား ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက်လို့ ဩကမသဆိုတဲ့ အရောင် ထွက်လာလိုက်တာ ဦးခံရင် အစီစီငရဲများ အကုန် လင်းသတဲ့- (မှန်ပါ)။ လောကန္တရိုက် ငရဲကြီးတွေဟာ လင်း သတဲ့။ အကနိဋ္ဌ ပြဟွာတိုင်အောင်ကော- (လင်းပါတယ် ဘုရား)။ ပြဟွာရောင်တွေ အကုန်ကျော်ဖြတ်ပြီး ဘုရားရှင်၏ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်နောင်တွေသာလျှင် လှမ်းမိုး သွားသတဲ့- (မှန်ပါ)။ ဘုရားပွင့်ပြီဆိုတာ သိကြတယ်- (မှန်ပါ)။ အဲဒီထဲ မှာ ကျုပ်တို့ဆီ အခရာတောင်ဟပ်မလာဘူး၊ ဘယ်လောက် များ ကျုပ်တို့ကချစ် သန်တယ်၊ စူးချက်သန်တယ်၊ ထူကြီး ကျယ်မြင့်များအောင် လုပ်နိုင်တဲ့စွမ်းရည်သတ္တိ၊ မိုက်မဲတဲ့ စိတ်

တွေ့ဘယ်လေခက်များတယ်ဆိုတာဖြင့် တကာကြွယ် ပြောဖို့ လိုသေးသလား- (မလိုပါဘူးဘုရား)။ ဦးဇံရင်တို့ဒီတစ်ခါကျော် ယင် ကျော်ကြပါ။ မကျော်ယင်တော့ သွားပြန်ပြီ- (မှန်ပါ)။ ရွှင်းပလား- (ရွှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမှားသုံးချက် ထပ်ပြီးသကာလ တံတိုင်းဆိုတာကော ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိ ပါပြီ)။ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှား- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီအမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှားတွေ မစွန့်ဘဲနဲ့ သေသွားကြတယ်ဆိုကြပါစို့နော်- (မှန်ပါ)။ အယူမှားနဲ့သေ သွားတယ်လို့ ဘုန်းကြီးက စွဲချက်တင်တယ်။ ဦးဇံရင်တို့ တကာ ကြွယ်တို့က ငြင်းဦးမလား- (မငြင်းပါဘုရား)။ ကြည့်လေ ဒီဒီအယူမှားနဲ့ သေသွားတယ်ဆိုယင် အများအားဖြင့် အပါယ် သွားမူက များပါတယ်- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိကြပလား- (ရိပ်မိ ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လူတစ်သိန်းထေ့လို့ ထိုဂတိ တစ်ယောက် မရောက်ဘူးဆိုတဲ့ စကားကို ယုံကြံ ဖလား- (ယုံပါပြီဘုရား)။ ဘာနဲ့ သေသွားကြသလဲ- (အယူမှားနဲ့ သေသွားပါတယ်)။

မယုံမယင် ဧည့်စားကြည့်ပါ။ ငါ့အားကိုးရာဖြစ်တဲ့ ရွှေက လေး၊ ငွေကလေးနဲ့ဖြင့် ငါနဲ့ရတော့မယ်၊ အယူမှား မပါဘူး လား- (ပါပါတယ်ဘုရား)။ ငါ့သား၊ ငါ့သမီးက လေးတွေနဲ့ ဆိုတဲ့ အယူမှားကော- (ပါပါတယ်)။ ခင်လျက်၊ မင်လျက်နဲ့ မုတုတ်နိုင်လို့ သေရတော့မယ်ဆိုတာကော- (ပါပါတယ်)။

ဒါဖြင့် အမှတ်မှားနဲ့လဲသေ၊ အသိမှားနဲ့ကော- (သေပါ တယ်)။ အယူမှားနဲ့ကော- (သေပါတယ်ဘုရား)။

တကာကြွယ် မသာပေါင်းဘယ်လောက်ပိုပူးသတုံးဆိုတော့ (များပါတယ်ဘုရား)။ ဦးဇံရင်တို့ ဘယ်လောက်ပိုပူးသတုံး (အများကြီးပါတုရား)၊ အဲဒီမသာတွေဟာ ဘာမသာတွေတုံး လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချစမ်းပါ- (အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူ မှားနဲ့ သေတဲ့မသာတွေပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ဒီအထဲမှာ အရေး အကြီးဆုံးပြောစမ်းပါဆိုတော့ အယူမှားနဲ့ သေသွားလေရဲ့- (မှန်လှပါ)။ ဒါငြင်းဖို့ လိုကြသေးသလား- (မလိုပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိမစွန့်သရွေ့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (အယူမှားနဲ့ သေပါ တယ်ဘုရား)။ ကိုင်း...ဒါဖြင့် တုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကံ လူတစ်သိန်းသေလို့ သုဂတိတစ်ယောက် မထောက်ပါဘူးလို့ သစ္စသံယုတ် ပါဠိတော်ကြီးမှာ ဟောတော်မူတဲ့ အဖြစ်ကို ဖြင့် ဦးဇံရင် ယုံကြည်ကြပါတော့- (မှန်ပါ)။ ဘာအမှားနဲ့ သေသွားသတုံး- (အယူမှားနဲ့ သေသွားပါတယ်)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ အယူမှားနဲ့ သေတာ၊ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်တွေက မှားဖို့ခဲယဉ်းတယ်လို့ ထင် နေကြတယ်၊ အဲဒါ ဒီအမှားကို နားမလည်ဘဲကိုး- (မှန်ပါ)။ ဒီအမှားဟာ အများကြီးမဟုတ်လား- (မှန်ပါ)။ ရှမ်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။ ကျုပ်တို့မှာလဲ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှား ရှိတာပဲ- သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

မညာဂုဏ်ရည်(၄)

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတို့ ဩော်...ဒီတစ်ခါကြုံကြိုက်
 တာဖြင့် ကောင်းသော ကြုံကြိုက်ခြင်းပါ။ ဒီအမှားသုံးချက်ကို
 ဖြင့် ဖြိုခွဲနိုင်တဲ့ဉာဏ်ကိုဖြင့် မရ ရအောင် နာပြီးသကာလ ဖြိုခွဲ
 နိုင်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ပဲ တို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သွား
 ပါတော့မယ် ဆိုလို့ရှိယင်လဲ ဂရုစိုက်မှတ်ပြီး ဂရုစိုက် လုပ်ကြ
 ပေတော့- (မှန်ပါ)။ နို့မဟုတ်လို့ရှိယင်ဖြင့် နေခြင်းဆိုးနဲ့
 သေခြင်းဆိုးသာမှတ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပုလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒီအမှားသုံးခု မကျော်နိုင်ယင် ဘယ်နယ်ဆိုကြမလဲ - (နေ
 ခြင်းဆိုးနဲ့ သေခြင်းဆိုးပါဘုရား)။ နေခြင်းဆိုးက သားဟူ
 သော အမှတ်, သမီးဟူသော အမှတ် ဆိုယင် သူ့မှတ်ဘား
 ကတည်းကိုက် သူ့အဘွက် စိတ်မချတာ လာပြီ- (မှန်ပါ)။
 သူ့အဘွက် ခင်လုံး, မင်လုံး ပိုဘာကော- (လာပါပြီ)။
 သူ့ကိုပဲ အားကိုးလုံး ထားတာတွေကော- (လာပါပြီဘုရား)။
 ဒါဖြင့် နေချိန်မှာလဲ ဒကာ, ဒကာမတို့ အောက်ကျ, နောက်ကျ
 နေရလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။ သေချိန်မှာလဲ အပါယ်ကျရလိမ့်မယ်-
 (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် အနေ အောက်ကျ, အသေအောက်ကျ-
 (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြမလား- (ပေါ်ပါပြီ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လူ့ပြည် ကို ခဏ လာကြတာနော်-
 (မှန်ပါ)။ လူ့ပြည် ခဏလာကြတာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
 မြတ်ကြီးက ဉာဏ်တော်နဲ့ ချိန်လိုက်တယ်။ တကာကြွယ် ခဲတစ်ခု
 ကို ကောင်းကင်မြှောက်လိုက်စမ်းပါ။ ကောင်းကင်မှာ ရပ်တဲ့
 အချိန်ဘာ တယ်လောက်များ ကြာမတုံး- (မကြာပါဘူး
 ဘုရား)။ အဲ...ခင်ဗျားတို့သည် ဒီအတိုင်းပါ။ လူ့ပြည်သာတာ
 က ကောင်းကင် ရပ်သလောက်ရှိတယ်။ အပါယ် နေဘာက

ခဲမြေကြီးပေါ် နေသလောက် ကြာတယ်ဆိုတော့ တန်းကုန်ပြီ
ဒကာ၊ ဒကာမတို့- (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ဒကာကြွယ် စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးတွေ
အသာ ချိတ်ထားစမ်းပါ။ ကိုယ့်ကိုယ် ကယ်တင် စမ်းပါ....
(မှန်ပါ)။

တယ်သို့ပါလိမ့်- (ကိုယ့်ကိုယ် ကယ်တင်ရပါမယ်ဘုရား)။
စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး- (အသာချိတ်ထားရပါမယ်)။ ကိုယ်
ကိုယ် ကယ်တင်စမ်းပါ။ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးက ကိုယ့်
နောက်ပါမှာ မဟုတ်လို့- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား....
(ကျပါပြီ)။

ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်တဲ့ ဉာဏ်ကသာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချမ်းသာရာနိဗ္ဗာန်ဆောင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငြင်းဖို့
လို့သေးသလား- (မလိုပါဘူးဘုရား)။ ဘုန်းကြီးပြော-ပြော
နေတယ်လို့လဲ ဦးဇ-ရင်ထို့က မယူလိုက်ပါနဲ့၊ တကယ် သနားလို့
တကယ်ပြောတယ်လို့ မှတ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်း
ပါပြီ)။

အခု တနာ့ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်နေတော့ စီးပွားရေးဘာ
တောင့်တင်းမှ နေရာကျတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ ဉာဏ်မျက်လုံး
နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ နက်ဖြန် သေရမှာဟေ့ဆိုတော့ တောင့်
တင်းတာ အလကား ဖြစ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ တကယ် ကြွယ်
ဘာအသုံးကျပါဦးမလဲ- (တာမှ အသုံးမကျတော့ ပါဘူး
ဘုရား)။ နက်ဖြန် ၁၂ နာရီနဲ့ ၅ မိနစ်မှာ ကြိုးဒဏ်ခေးခံရမယ်
ဆိုတော့ ၁၂ နာရီ အချိန်မှာ ထိခေါက်ယင် ဒီလူ ဝမ်းသာ
မလား....မသာဘူးလား.... (မသာနိုင်ပါဘုရား)။ ဘာကြောင့်

မသံသတုံး ဆိုတော့ သေခြင်းဆိုးက နီးနေပြီ- (မုန်ပါ)၊
သတောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့မှာလဲ
သေတတ်တဲ့ ခန္ဓာကြီး ရတားတာ၊ သူ့ကို နေ့တိုင်း အစားနဲ့
တောင်းပန်၊ အငတ်နဲ့တောင်းပန်၊ ဆေးနဲ့တောင်းပန်၊ ဝါးနဲ့
တောင်းပန်လို့ ပြုန်းခနဲ မလဲလိုက်တာကိုးဗျ- (မုန်ပါ)။
မတောင်းပန်ယင် ထိုးလဲမယ်- (မုန်ပါ)၊ မလဲပေဘူးလား-
(လဲပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာလဲ ဆောက်ကျ နောက်ကျနဲ့
ဒီခန္ဓာကြီး တောင်းပန်နေရတဲ့ အလုပ်လဲ မကောင်းပါဘူး....
(မုန်ပါ)။ ကိုယ့်စိုး ကိုယ်ပိုင် နေရယင် စောင့်ပါတယ်၊
တောင်းပန်နေရတဲ့ အလုပ်ဟာ- (မကောင်းမပါဘူး)။

ဦးဇံရင် ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။ တောင်းပန်နေရတဲ့
အလုပ်ဟာ ဂုဏ်ရှိသလားဗျာ.... (မရှိပါဘူး)။ အစားနဲ့
တောင်းပန်ရတာလဲ လေနာထ မသေပါနဲ့၊ အငတ်နဲ့
တောင်းပန်ရတာလဲ အစား အပူမိပြီးမသေပါနဲ့- (မုန်ပါ)။
သတောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ ဆေးကလေးနဲ့ တောင်းပန်
ရတာလဲ ထိုနည်းအတူပဲ၊ လေနာ၊ ရင်နာလေး စသည်နဲ့
ဆက်ပါနဲ့ ချိုးပြီး ပူဇော်တောင်းပန်ရတယ်- (မုန်ပါ)။ ခင်
ဗျားတို့ ကြည်ကြည်သာသာနဲ့ မျက်နှာရှင်ရှင်ပျံ့ပျံ့နဲ့ နေရတဲ့
အချိန်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တောင်းပန်နေရတဲ့ အချိန်နဲ့ ဘယ်ဟာက
များသတုံး- (ခန္ဓာကိုယ် တောင်းပန်နေရတဲ့ အချိန်စာ များ
ပါတယ်)။ ဒါကို တကာကြွယ်တို့က ငါစာ အနှိပ်သည်တစ်ဆယ်
စာနဲ့ ခံနိုင်တယ်ဆိုပြီး ဂုဏ်များ ရှိကြသေးသလားဗျာ- (မရှိ
ပါဘူးဘူး)။

တောင်းပန်ရတာကိုပင် တချို့က ဂုဏ်များယူနေလိုက်ကြ
 သေးတယ်- (မုန်ပါ)။ အနှိပ်သည်ပေးမယ့် ကျုပ်နှိပ်သည့် အနှိပ်
 သည်ဖြင့် တစ်ခါနှိပ်ယင် အစိတ်သုံးဆယ်တောင် ပေးရတယ်။
 ကျုပ်တို့မို့ပဲ တော်ဘော်သေးရဲ့လို့ ဂုဏ်ယူနေလိုက်သေးတယ်-
 (မုန်ပါ)။ အံ့ဘလေး တောင်းပန်ရတာ ဂုဏ်ယူနေကြတယ်။
 ဒါလောက်မျက်စိသည်ဘာ တွေ့ဖူးရဲ့လား၊ ဦးစံရင် ခင်ဗျား
 တို့ အတော်မဆိုးဘူးလား - (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။ ပေါ်ကြ
 ပလား- (ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တောင်းပန်နေရတဲ့ခန္ဓာဝန်ကြီးသည် တယ်
 နှယ်ကြောင့် ရပါလိမ့်မတုံးမေးဖို့ မလိုဘူးလား- (လိုပါတယ်
 ဘုရား)။ ဟောဒီအမှတ်မှားကြောင့်၊ ဟောဒီအသိမှားကြောဇီ၊
 ဟောဒီ အယူမှားကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီး ရနေတာ- (မုန်ပါ)။
 သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။ ခန္ဓာပြန်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
 အမှားသုံးချက်ကြောင့် ပြန်ရတာ....((မုန်ပါ)။

ခန္ဓာပြန်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်.... (အမှား
 သုံးချက်ကြောင့်ပါ)။

အမှားသုံးချက် ကျော်လွန်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒဏာ, ဒကာမတို့၊
 ရဟန္တာဖြစ်ပါတယ် (မုန်ပါ)။ ၃ နံပါတ်အမှားကို ကျော်လွန်
 လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒဏာ, ဒကာမတို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါတော့။
 ပထမ နိဗ္ဗာန်ရပါတယ်—(မုန်ပါ)။ ၃ နံပါတ်အမှားကျော်လွန်
 ယင် ဒိဋ္ဌိကွာပြီဇော- (မုန်ပါ)။ ၁ နံပါတ် အမှားများကို
 ကျော်လွန်လို့ရှိယင်ဒုတိယ, တတိယနိဗ္ဗာန်ရပါတယ်—(မုန်ပါ)။
 ၂ နံပါတ်အမှားများ ကျော်လွန်သွားနိုင်လို့ရှိယင်ဒဏာ, ဒကာမ

တို့ စတုတ္ထနိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အဆုံးဖြစ်တဲ့ မဂ်၊ ပိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ရပါ
တယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီအမှားသုံးချက်ကို ဟောပြောမှုကလေးရှား၊
ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဘယ်အကျင့်နဲ့ ပယ်ရမယ်ဆိုတာလဲ မသိတော့
မှောင်ထဲမှူးပြီး မှောင်ထဲသေတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကု တင်ရှားတယ်-
(ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီလိုအခွင့်ကို
စက်လွတ်သွားလို့ရှိယင်ဖြင့် တို့ဖြင့် ကိုယ်ကျိုး နည်းပေါ့လို့
အောက်မေ့လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)၊ တရားနာစေချင်လို့ ပြော
တာလား၊ ခင်ဗျားတို့ သနားလို့ ပြောတာလား- (သနားလို့
ပြောတာပါဘုရား)။

စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ဘာလှူကွာ၊ ဘာတန်းကွာ၊ ဒါ
နိဗ္ဗာန်ရတာပဲဆိုတော့ ဦးဇံ ရင် သာမညတော့ ဟုတ်နေတယ်၊
အမှားသုံးချက် မကျော်ဘဲနဲ့ ဘယ်နှယ် နိဗ္ဗာန် ရနိုင်မတုံး-
(မှန်ပါ)။ ဒီဒြိုမကျော်ဘဲနဲ့ သောတပန် တည်နိုင်ပါ့မလား....
(မတည်နိုင်ပါဘုရား)။ ဆညာ မကျော်ဘဲနဲ့ သဏဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်.... (မတည်နိုင်ပါဘုရား)။ စိတ္တဆိုတဲ့ သုဘစိတ္တတို့
သုခစိတ္တတို့ ယူနေတာ မကျော်နိုင်လို့ရှိယင်လဲ ရဟန္တာဖြစ်ပါ
မလား.... (မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား)။ ဒါကျော်နိုင်မှ ဖြစ်ကြရမှာ-
(မှန်ပါ)။ ဝိပလ္လာသ ဆယ်နှစ်ပါးကို အသီးသီးပယ်နိုင်မှ ဖြစ်
တာ၊ ပထမမဂ်က ရှစ်ပါး ပယ်တယ်၊ ဒုတိယမဂ်နဲ့ တတိယ
မဂ်က နှစ်ပါးပယ်တယ်၊ စတုတ္ထမဂ်က နှစ်ပါးပဲ ပယ်တယ်၊
ဇေဒါတွေဝယ်ပြီးမှ ရဟန္တာဖြစ်တာ....(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား-
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘာပယ်မှ ကိစ္စပြီးမယ်ဆိုတဲ့ တရားကိုလဲ ခင်ဗျား
တို့ သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။ ဒါပယ်သေး
သရွေ့ ဘာလုပ်နေနေ မရသေးဘူး... (မှန်ပါ)။ ရပါမလား-
(မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ပယ်ရမှာဝေးလို့ ပယ်ကောင်းမှာ-
ကာထားတယ်လို့တောင် မသိသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ ထကာ
ကြွယ် ခက်က ရှေး... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒုကာဆစ် ဘယ်
နှယ်တုံး... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။ သေသေချာချာ ခက်တယ်
ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ယုံကြည်လား- (ယုံပါပြီဘုရား)။

ထိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီတရားလက်လွတ်ယင် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်
နှယ်ထင်ကြသတုံး... (သွားပါပြီဘုရား)။ ဒီပယ်မှုတွေကို ဘုန်း
ကြီးက ဉာဏ်အသီးသီးနဲ့ ပယ်ခိုင်းတော့မှာကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။
ဝိဇ္ဇာနာဂ္ဂပြီး အပယ်ခိုင်းလိုက်တော့ စိတ်တိုင်းတွေ ပွင့်မသွား
ပေဘူးလား... (ပွင့်သွားပါတယ်)။ ဒါဖြင့် အမှောင်ခွင်းပြီး
အလင်းရောက်မှာပဲ... (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာနယ်ကနေပြီး ဝိဇ္ဇာ
နယ်ရောက်ရမယ်... (မှန်ပါ)။ မရောက်ပေးဘူးလား... (ရောက်
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါပယ်ဘဲနဲ့ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော ဝေ
ဗျားတို့ မှတ်ကြ၊ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။ ရှင်ပ
လား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒိဋ္ဌိပယ်ဘဲနဲ့ ပထမနိဗ္ဗာန်ကို- (မရောက်ပါဘုရား)၊ သညာ
ပယ်ဘဲနဲ့ ဒုတိယနိဗ္ဗာန်ကို- (မရောက်ပါဘုရား)၊ သုဘ သုခ
စိတ္တတွေ မပယ်ဘဲနဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ စတုတ္ထ နိဗ္ဗာန်ကို...
(မရောက်ပါဘူးဘုရား)။ ရုကို မရဘူး စိတ်ချ... (မှန်ပါ)။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှစသောချာချာတရားဟောတယ်။ ရှင်း
ကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီဘော့ အားလုံး ဒဏာ,ဒကာမတွေ မေတ္တာရှေ့ထား
ပြီး ဘုန်းကြီး ပါးစပ် တစ်ပေါက်တည်းက ပြောရတာထဲ
လွယ်လှပါဘူး.... (မှန်ပါဘုန်း)။ ပြောရတာ မလွယ်လှပါ
ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကလဲ နဂိုက ကိုယ်ခံပညာ တာမှ ပါသတာ
မဟုတ်ဘူး။ ဒီကုမ္ပဏီ အသစ်ချည်းပဲဆိုတော့ ဒီတစ်လုံးတည်းကို
နေည်း ရှင်းအောင် ပြောရတော့ ပယ်နည်း၊ ရှားနည်းသည်
ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်,မဂ်ဉာဏ်မှတစ်ပါး တကံ
ကြွယ် မရှိဘူးနော်.... (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် သူ့ကို မလှယ်ယင်
နိဗ္ဗာန်မရနိုင်၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဝိပဿနာအလုပ်၊ မဂ်ဉာဏ်အလုပ်ကို မလုပ်ယင် - (နိဗ္ဗာန်
မရနိုင်ပါ)။ သူကမ္မ ဒိဋ္ဌိပယ်မယ်၊ သညာကိုပယ်မယ်၊ စိတ္တကို
ပယ်မယ် - (မှန်ပါ)။ ဒီပြင်ဟာ ပယ်လို့ရခဲလား... (မရပါဘူး
ဘုန်း)။ မယ့်ယင် ဒါနသက်သက် လုပ်ကြည့်ပါ။ ပယ်လို့ မရ
ဘူး။ ရပါမလား.... (မရပါဘူး ဘုန်း)။ သီလသက်သက်
သောက်တည်ကြည့်ပါ....မရပါဘူးဘုန်း)။ ဝိပလ္လာသကို ပယ်
နိုင်ပါမလား.... (မပယ်နိုင်ပါဘူးဘုန်း)။ သမထ သက်သက်
လုပ်ကြည့်ပြန်တော့ကော ကသိုဏ်းရုပ်ကြီးတွေ ငါ့ဟာတောင်
လုပ်နေလို့လဲလဲသေးတယ်။ (မှန်ပါ)။ ကသိုဏ်းရုပ်ကြီးတွေ
ကြည့်ပြီး အောင်းကပ်ပုံ မြေလျှိုးနေတော့ ငါ့နေရာ ကျတယ်
ဆိုတဲ့ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသတောင် သူ့ကိုယ်မှာ ဖုံးနေလို့လဲလဲသေးတယ်။
(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပသား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဧဝိပလ္လာသံ သုံးချက်ဟာ အားလုံးပေါင်းလိုက်ယဇီ ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ရှိပါတယ်။ ဆယ့်နှစ်ပါးကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ မထမမက်ကို ရနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း ဘုန်းကြီးကလဲ ဟောမယ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလဲ ရအောင်ပဲ ကြိုးစားမယ်ဆိုယင် ရှစ်ပါး တစ်ခါတည်းပြုတ်တယ်။ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အမှားတော်ပုံကြီးဟာဖြင့် ယခု သိကြပလား- (သိပါပြီဘုရား)။ တံတိုင်းကြီး ဘယ်လောက် မြင့်ပါလိမ့်- (အလွန်မြင့်ပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်လောက်များ စူထပုံပါလိမ့်- (အလွန်ထူပါတယ်)။ ဘယ်ဘဝကစပြီး တညီထောင်လို့ ဘယ်ဘဝကျအောင် ဆင့်လာတာလဲဆိုတော့ ဘဝတိုင်း ဆင့်လာတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဘယ်တော့များ ပြိုဖျက်ခဲ့တဲ့ ဘဝ ပါရဲ့လား- (မပါပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် “ခုန်၊ ကျော်၊ လွှား၍ သွားဖို့မလွယ်၊ ကြီးကျယ် မြင့်ဆိုင်း၊ တံတိုင်းပမာ၊ ဝိပလ္လာဖြင့်၊ ကွယ်ကာရစ်သိုင်း၊ ဝန်းဝိုင်း၍ နေခြင်း၊ ကြောင့်လည်းကောင်း....” ဆိုခဲ့တာ - (မှန်ပါ)။ ဘုရားဘယ်လိုဟောဟောသူတို့မှာသဘောမပါနိုင်ဘူး- တံတိုင်း ကာနေလို့တဲ့- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လုပ်ကြံပါစို့တဲ့ အမှား သုံးချက်ကို သေသေချာချာ သရုပ်နဲ့ တကွ ရှင်းကြပါစို့နော်- (မှန်ပါ)။ အလုပ်နဲ့ရှင်းကြမယ်ဆိုတော့ အမှားကလေး ဆယ်နှစ်ချက်ကို သေသေချာချာ မှတ်ပါဦး- (မှန်ပါ)။

ဒီအတိုင်း ပါးစပ်ကပြောသွားယင် ဦးမြ ဘယ်သူမှမမှတ်ဖို့ နိုင်လို့ ပုံစံချချ ပြနေရတယ်- (မှန်ပါ)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘယ်တော့ကမှ ဘုရားသာသနာတော်နဲ့ကလဲ ကောင်းကောင်း မကြုံခဲ့ရ၊ ကြုံပြန်တော့လဲ ကိုယ့်ဝိပလ္လာသ တံတိုင်းအတွင်းက မကြားဘဲနေကြတယ်-(မှန်ပါ)။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ဆိုးနဲ့ နေရသည်ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ အမှားဘယ်နှစ်ချက်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ အင်္ဂုတ္တိ၊ ရိပါဠိတော်မှာ လုံးဝ ဝိပလ္လာသတွေကို ရှင်းပြဦးမယ်နော်၊ ကျွတ်တမ်းမဝင်နိုင်တဲ့ အမှားတွေကို ရှင်းပြဦးမယ်-(မှန်ပါ)။

ပြီးတော့မှ ဆက်ပြပါမယ်၊ ဒီအမှားကို ပယ်နည်းပြမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ရှိတာက 'သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စ' ဆိုတဲ့ အနိစ္စပဲ ရှိတယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ 'သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာ' ဆိုတဲ့ အတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခပဲရှိတယ်-(မှန်ပါ)။ 'သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာ' ဆိုသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ ရုပ်ကြည့်ကြည့်၊ နာမ်ကြည့်ကြည့်၊ ကြည့်လိုက်ယင် အနတ္တထဲ ဝင်လာတာပဲ.... (မှန်ပါ)။ အသုဘာ- ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သန္တာန် ရှိတာကတော့ သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်အောဠာသ အသုဘပဲ ရှိတယ်.... (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား-(မပါပါပြီဘုရား)။

ဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပင်ကိုရှိတာ ကာပြင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ပင်ကိုရှိတာက ဘာပါလိမ့်- (အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ- ပါ ဘုရား)။

မှတ်ထားကြပါ။ မှတ်ထားကြပါ။ ပင်ကိုရှိတာကတော့ ဒါပဲ။ ဘုရားက ထုတ်ဖော် မဟောခင်လဲ ဒါပဲရှိနေနှင့်တာပဲ။ ဘုရားက ထုတ်ဖော်ဖော်လဲ- (ဒါပဲရှိပါတယ်ဘုရား)။ ဒါကတော့ ပြင်လို့ရသေးရှဲ့လား... (မရပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့အထင်က ဘယ်နှယ် ဖြစ်နေသတုံးလို့ တကာသစ်တို့ ကျုပ်တို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား - (လိုပါတယ် ဘုရား)။ ကျုပ်တို့အထင်က မွေးကတည်းက ပြုသပေးမည့် ဆရာသမားနဲ့ကလဲ မတွေ့ခဲ့သေး။ ဘဝများစွာ သံသရာက ကြီးထွားခဲ့ဆိုတော့ သားကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားလာလို့ ရှိယစ် ဒါခန္ဓာကိုယ် ထားပါတော့နော်... (မှန်ပါ)။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့မှတ်တဲ့ သညာဝိပလ္လာသလာဘယ် - (မှန်ပါ)။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့ သိတဲ့ စိတ္တဝိပလ္လာသလဲ... (လာပါတယ်)။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့ယူတဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသကော - (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် အနိစ္စကို မသိလို့ ဝိပလ္လာသ ဘယ်နှစ်ချက်လာသတုံး - (သုံးချက် လာပါတယ်)။ ကြည့်စမ်း ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အနိစ္စ တစ်ချက်တည်းကို အမှား သုံးချက် လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ မလိုက်ဘူးလား - (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... တစ်ခါသွားပါဦး။ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ 'သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာပီ ဒုက္ခာ' လို့ မဟောဘူးလား - (ဟောပါတယ်ဘုရား)။ ဟောပေမယ့် ကျုပ်တို့ စိတ်ထဲမှာ မထင်လာဘူး - (မှန်ပါ)။ မထင်လာတော့ ဒုက္ခကို သုခလို့ မှတ်တဲ့ သညာဝိပလ္လာသ လာပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခကို သုခလို့သိတဲ့ စိတ္တဝိပလ္လာသ - (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခကို

သုခလို့ယူတဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ-(လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒုက္ခ
ဧကန်တာ အမှား ဘယ်နှစ်ချက်လိုက်လဲ- (သုံးချက်လိုက်ပါ
တယ်ဘုရား)။

တစ်ခါ တလေ ခင်ဗျားတို့က ယပ်တောင်ကလေးခေါ်၊
ထမင်းစားလေးများ စားကောင်းတဲ့အခါ ဩော်.... ချမ်းသာ
လိုက်တာ၊ ချမ်းသာလိုက်တာနဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ယပ်တောင်
ကလေးခတ်ပြီး ချမ်းသာရတာကို ခင်ဗျားတို့ တော်သေးရှဲ့
တောင် ပြောချင် ပြောနေကြသေးတာ- (မှန်ပါ)။ အဘော်
ဆိုးနေတာ- (မှန်ပါ)။ ဘဝင်မြင့်စရာမရှိယင် အလကား ကြံဖန်
ပြီးမြင်နေတာစာ ရှိသေးတယ်ဗျ- (မှန်ပါ)။

ကဲ....တစ်ခါသွားပါဦးတဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ 'သဗ္ဗေ ဓမ္မာ
အနတ္တာ' ဘယ်အခါမဆိုဦးစေရင်ကြည့်ပါ။ ဖျပ် ဖျပ် ဖျပ် ဖျပ်
ပြောင်းလဲနေတာပဲ- (မှန်ပါ)။ အဲဒီ အနတ္တကို ဝါလို့မှတ်တဲ့
ဥစ္စာက သညာဝိပလ္လာသ- (မှန်ပါ)။

အနတ္တကို အတ္တလို့ မှတ်တာက- (သညာဝိပလ္လာသပါ
ဘုရား)၊ အနတ္တကိုအတ္တလို့သိတာက- (ဝိတ္ထိဝိပလ္လာသပါဘုရား)၊
အနတ္တကို အတ္တလို့ယူထားတာက- (ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသပါဘုရား)။
ဒါဖြင့် အနတ္တနောက်က အမှားဘယ်နှစ်ချက်- (သုံးချက်ပါ
ဘုရား)။ ပေါ်ကြပ်လား- (ပေါ်ပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘယ်လို ဖျက်
ကြည့်ကြည့် သုံးဆယ်နှစ်ကောဠာသထက် ပိုတဲ့အသုဘ ရှိသေး
ခဲ့လား- (မရှိပါဘူးဘုရား)။ အဲဒီအသုဘကိုပင်လျှင် ကိုယ်ခန္ဓာ
ထဲ ရင်ကြည့်လိုက်၊ ကျောကြည့်လိုက်၊ ပေါင်ကြည့်လိုက်၊ လက်

မောင်းတန်း ကြည့်လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ကြည့်စောင်းပါသေးရှဲ့-
(မုန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ကိုယ့်ဟာကိုယ် မုန်ကလေး
များ ထောင်ကြည့်တဲ့အခါ တော်သေးရှဲ့၊ အရွယ်နဲ့ ဆိုယင်
တင်တာစာတောင် များနေသေးတယ်။ ပြောချင်လဲ ပြောနေကြ
တာ....(မုန်ပါ)။ မပြောဘူးလား.... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။
အဲဒါတွေ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အသုဘကို သုဘလို့ မှတ်တာ ဘာတုံး- (သညာ
ဝိပလ္လာသပါ)။ အသုဘကို သုဘလို့သိနေတဲ့ဥစ္စာက.... (စိတ္တ
ဝိပလ္လာသပါ)။ အသုဘကို သုဘလို့ တကယ် ယူနေတာက....
(ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသပါ)။

အားလုံးပေါင်းလိုက်တော့ ဘယ်နှစ်ပါးရှိသတုံး.... (ဆယ့်
နှစ်ပါးပါဘုရား)။ အဲဒီ ဆယ့်နှစ်ပါးဟာ တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်ခါ
ဖြစ်သတုံးသာ မေးတော့.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘူး ဘုရား)။
ဒါခန္ဓာကြီး ထွက်ပေါက်မပေးတဲ့ တရား ဆယ့်နှစ်ပါးဆိုတာ
ရိပ်မိလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကို ဦးဇံရင် အလုပ်နဲ့မှ သေသေ ချာချာ ကျုပ်တို့
ဖြစ်ပျက်ကို မကြည့်လို့၊ ဖြစ်ပျက်ကို မမုန်းလို့၊ ဖြစ်ပျက် မဆုံး
ခဲ့သော် ဖွင့်ပါ့မလား- (မဖွင့်ပါဘူးဘုရား)။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ
မဖွင့်ဘူး.... (မုန်ပါ)။ ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့များ
နိဗ္ဗာန်ရတယ်ဆိုတာများ ခင်ဗျားတို့ ယုံကြွပါ့မလား.... (မယုံ
ပါဘုရား)။ မယုံပါနဲ့၊ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော မယုံနဲ့....
(မုန်ပါ)။ ဒါတွေတ လိုရင်းတရားတွေပဲ။

ဒါတွေကိုမပယ်ဘဲနဲ့ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား... (မဖြစ်နိုင်ပါဘူး)။ ပယ်ယင်လဲ အလုပ်လုပ်မှပဲရတယ်... (မှန်ပါ)။ အသိနဲ့ ယေလို့လဲ မရသေးဘူး။ အမှားနဲ့တောင် ကိစ္စမပြီးသေးဘူး။ နောက်ဆုံး ပိတ် အပယ်နဲ့မှ ကိစ္စပြီးတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ဉာဏ်ပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ...လို့ ပရိညာသုံးပါးကို ဖောရပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ ယူနေတာက တကားကြွယ် သိယင် ပြီးတာပဲတဲ့... (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဉာဏ်ပရိညာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆောက်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ် ပြောနေတာပေါ့... (မှန်ပါ)။ ပွားမှုပါ သေးရဲ့လား... (မပါပါဘူး)။ အဲဒီမှာ တချို့က သောဘဒ္ဒန် တည်တယ်ဆိုပြီး သကာလ တကားကြွယ် ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ နဂိုက ပျင်းရတဲ့အထဲမှာ အဲဒါမျိုးတွေ သွားပြောလိုက်တော့ မြဲပါစေလား... (မှန်ပါ)။ ဘစ်သံသရာလုံး နစ်နာသွားနိုင် တာပဲ... (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် အပြောမှားနဲ့ တွေ့ရမှလဲ အင်မတန် ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိ မပယ်ဘဲနဲ့ ဘယ်ဘော့မှ သောဘဒ္ဒန် မဖြစ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ မဒေသမချွန်း မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပုလား... (ကျပါပြီ)။ သညာ မပယ်ဘဲနဲ့ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား... (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ စိတ္တဝိပလ္လာသ မပယ်ဘဲနဲ့ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင် ပါ့မလား... (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ- (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ဒကာမတို့ အနိစ္စနောက်က အမှား ဘယ်
နှစ်ချက်လဲ.... (သုံးချက်ပါဘုရား)။ ရေမ်းပါ.... (သညာ
ဝိပလ္လာသ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသပါဘုရား)။

ဒုက္ခနောက်ကကော အမှားဘယ်နှစ်ချက်တုံး.... (သုံးချက်
ပါ)။ ကဲ...ရေမ်းပါဦးဗျာ.... (သညာ၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသပါ
ဘုရား)။

အနတ္တ နောက်ကကော အမှားဘယ်နှစ်ချက်တုံး.... (သုံး
ချက်ပါ)။ ကဲ....ရေမ်းပါဦး.... (သညာ၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ
ပါဘုရား)။

အသုဘနောက်ကကော.... (သုံးချက်ပါဘုရား)။ ရေမ်း
ပါဦး....(သညာ၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပလ္လာသပါဘုရား)။

ဦးဇရင်၊ ဘယ်နှစ်ချက် ရသတုံး....(အားလုံး ဆယ်နှစ်ချက်
ပါဘုရား)။ ဆယ်နှစ်ချက်ဆိုတော့ ဒီဥစ္စာ ပထမမဂ်ရယင် ရှစ်
ချက်ပယ်နိုင်တယ်၊ ဒုတိယ၊ တတိယမဂ်ရလို့ရှိယင်ဖြင့် ကျန်လေး
ချက်ထဲက နှစ်ချက်ပယ်နိုင်တယ်.(မှန်ပါ)။ စတုတ္ထမဂ်ရလို့ရှိယင်
ကျန်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ)။ သဘောပါလား.... (ပါပါပြီ)။

ဒီမဂ်တွေကလဲ မပွားဘဲ နေရမှာလား၊ ပွားရမှာလား....
(ပွားရမှာပါ)။ ဒါဖြင့် တကာကြယ်တို့၊ ဦးဇရင်တို့ ရိပ်မိပြီ....
(မှန်ပါ)။ ဒီအလုပ် မလုပ်ယင်.... (မရပါဘူးဘုရား)။ သေချာ
ကြံပသား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဟာ ခက်အောင် ပြောနေတာလား၊ အမှန်ပြောနေ
တာလား.... (အမှန်ပြောနေတာပါ)။ ဒါကြောင့် အလွယ်
ပြောတာကို မယုံကြည် ဒကာ၊ဒကာမတို့နော်၊ လုပ်မှ ရမည့်
တရား လုပ်ရမှာပဲ.... (မှန်ပါ)။ လုပ်တာကတော့ဖြင့် ကိုယ့်

ဉာဏ်စွမ်းကြည့်ပြီး ခုနစ်ရက်နဲ့ ပြီးတာလဲရှိတယ်။ ညနေအား ထုတ်ယင် မနက်ရတာလဲရှိတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါကတော့ဖြင့် လုပ်တော့ လုပ်ရမှာပဲ။ ကိုယ့်ဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက် ရနိုင်ကြမှာပဲ။ ကံစွမ်းတော့ ဒီနေရာမှာ မထည့်နဲ့။ ကံမဆိုင်ဘူး ဒီနေရာမှာ....(မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ နေရာမှာ ဉာဏ်က ပိုတာ။ ကံ့က တိုက်ရိုက်မပို့ပါဘူး.... (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန် ဆယ်သူကပို့သတိုး-(ဉာဏ်က ပို့ပါတယ်ဘုရား)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထဲမှာ ကံပါရှိလား။ ခေါင်းဆောင် အဖြစ်နဲ့ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ.... (မပါပါဘုရား)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ....(လ) သမ္မာ သမာဓိဆိုတော့ တကားကြွယ် ကံပါ ရှိလား....(မပါပါဘုရား)။ အဲဒီတော့ ကံကောင်းလို့ နိဗ္ဗာန် ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ယူပါနဲ့....(မှန်ပါ)။ ဉာဏ်ကောင်းလို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့တော့.... (ယူရပါမယ်)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီဟာတွေ ပယ်တာ ကံပယ်တာလား၊ ဉာဏ်ပယ်တာလား....(ဉာဏ်က ပယ်တာပါ)။ ဒါဖြင့် သူ့ကို ပယ်လိုက်ယင် ပထမနိဗ္ဗာန်၊ ဒုတိယနိဗ္ဗာန်၊ တတိယနိဗ္ဗာန် မရဘူးလား- (ရပါတယ်)။ ကံက ပယ်တာလား၊ ဉာဏ်ကပယ်တာလား.... (ဉာဏ်က ပယ်တာပါဘုရား)။ နိဗ္ဗာန်သည် ကံလမ်းလား၊ ဉာဏ်လမ်းလား.... (ဉာဏ်လမ်းပါ ဘုရား)။ သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။ သေချာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဉာဏ်ကိုဖြုတ်တော့မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ကြစမ်းပါ.... (မှန်ပါ)။ ဦးစ့ရင် ဘာပြုမှာမလိမ့်.... (ဉာဏ်ကိုပြုမှာမပါဘုရား)။

ပညာ ဟိ သေဋ္ဌာ ဇောကသ္မိံ၊ ယာယံ နိဗ္ဗေဓဂါမိနိ၊
ယာယ သမ္မာ ပဇာနာတိ၊ ဇာတိဘဝပရိက္ခယာ။ *

လှို-ဣတိဝုတ် ပါဠိတော်မှာ ဟောတယ်-(မှန်ပါ)၊ လောက၌ ပညာသည်သာလျှင် မထိုးဖောက်နိုင်တဲ့ ဝိပလ္လာသတွေ့တို့ သူသာလျှင် ထိုးဖောက်နိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။

အမှားတွေကို ပညာကမှ ဘာလုပ်နိုင်သတုံး-(ထိုးဖောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ထိုးဖောက်နိုင်တယ်၊ ပြင်ဆင်နိုင်တယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။ ယာယ သမ္မာပဇာနာတိ။ ယာယ-အကြင်ပညာဖြင့်၊ သမ္မာ-ကောင်းမွန်စွာ၊ ပဇာနာတိ-ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အနိစ္စကို အနိစ္စလို့ သိ၏၊ ဒုက္ခကို ဒုက္ခလို့ သိ၏၊ အနတ္တကို အနတ္တလို့ သိ၏၊ အသုဘကို အသုဘလို့ သိ၏ ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။ ဇာတိဘဝပရိက္ခယာ-အိပ်ညွှက်သာလျှင် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏတွေ ချုပ်အောင်၊ ငြိမ်းအောင်၊ သိမ်းအောင် လုပ်နိုင်တာ သူသာ ရှိသကဲ့လို့ ဟောတော်မူတယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည် ကံပို့လို့ ရောက်မှာလား-ဥာဏ်ပို့လို့ ရောက်မှာလား- (ဥာဏ်ပို့လို့ ရောက်မှာပါဘုရား)။ သေသေ ချာချာ မှတ်ပါ။ ဒီဥစ္စာကို နော်- (မှန်ပါ)။ သေသေ ချာချာ မှတ်ကြပါဒကော၊ ဒကာမတို့၊ ဉာဏ်နဲ့သွားရမှာပါ- (မှန်ပါ)။

* ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်- ပညာပရိဟိနိသုတ် (၂၁၉)။

ဘုရားဖြစ်ချင်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒါနပါရမီ ကံဆိုတာကိုလဲ လွန်ကဲအောင်ပင် ဖြည့်ကျင့်ရပါဘယ်၊ သိက္ခာ ပါရမီဆိုတာကော- (လွန်ကဲအောင်လုပ်ရပါတယ်)။ ကျုပ်တို့ ဗမာတိ ရိုးရိုး သာဝကသမားတွေကတော့ ဥာဏ်ဘစ်လုံး ပါ ယင်ပင် ရောက်နိုင်ပါတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ-^{*} (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ပြန်ပြီး တစ်ခေါက် ပြောပါဦးမယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့။ မှားချက်က သိပ်ပြင်းထန်ပါကလား-(မှန်ပါ)။ ဒါက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ၊ ဒါခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာ- (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာထဲမှာ ဘာရှိသတုံး- (အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လိုများ မှောက်မှားနေတယ်ဆိုတာ ရှင်းပေးပါမယ်။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့မှတ်တဲ့ သညာဝိပလ္လာသ ဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့ သိတဲ့ စိတ္တဝိပလ္လာသ-(မှန်ပါ)။ အနိစ္စကို နိစ္စလို့ ယူထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ-(မှန်ပါ)။ ဘယ်နှစ်ချက်ရသတုံး- (သုံးချက်ပါဘုရား)။

ဒုက္ခကို သုခလို့မှတ်ထားတဒကဘာတုံး-(သညာဝိပလ္လာသပါ)။ ဒုက္ခကို သုခလို့သိနေတာက-(စိတ္တဝိပလ္လာသပါ)။ ဒုက္ခကို သုခလို့ ယူထားတာက-(ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသပါဘုရား)။

* ဗာဟိယဒါရူပိရိယထေရ်၏ အဋ္ဌ၊ ပြတ်သမိုင်း ကြည့်လျှင် ပင် အဘော် လုံးလောက်ပါသည်။

ကိုင်း... ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တစ်ခု တစ်ခုမှာ ဘယ်နှစ်ချက်
ရပါလိမ့်- (သုံးချက်ရပါတယ်)။ အားလုံး ပေါင်းလိုက်တော့
သုံးလေးလီ(၃ x ၄ = ၁၂) ဘယ်လောက်ပါလိမ့်- (ဆယ်နှစ်ချက်
ပါဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ရိပ်မိပဏား- (ရိပ်မိပါပြီ)။
တကာကြွယ်မှာ အများပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိသတုံး- (ဆယ်
နှစ်ချက်ရှိပါတယ်)။ ထပ်တူတွေကို ထပ်လိုက်မယ် ဆိုသင်တော့
မရေတွက်နိုင်ဘူး- (မှန်ပါ)။ ထပ်တူပေါင်းပြီး ထပ်လိုက်လို့ရှိ
သင် ဆယ်နှစ်ခုပဲ ရှိတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီ)။ ဘဝများစွာ သံသရာက ဦးစုံရင် ဘယ်တော့
ပြင်ခဲ့သတုံးမေးလိုက်တယ်- (ဘယ်တော့မှမပြင်လိုက်ပါဘုရား)။
နောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘယ်တော့ ပြင်ခဲ့သတုံး- (ဘယ်
တော့ကမှ မပြင်ခဲ့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မပြင်ခဲ့တော့ ဒီဘဝကျတော့ ဒီအမှုတ်၊ ဒီအသိ၊
ဒီအယူတွေဟာ ပြန်ယူသလား၊ မယူဘူးလား- (ယူပါတယ်
ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ထပ်ပြီး ဆင့်တယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီ) ။

ထပ်ဆင့်တော့ ထုသေးလို့ လား၊ ကြီးပြီးသား ထပ်ဆင့်
တာသား- (ကြီးပြီးသား ထပ်ဆင့်တာပါ)။ နိမ့်လို့ ဆင့်တာ
လား၊ မြင့်တဲ့အပေါ်မှာ မြင့်သည်ထက် မြင့်အောင် ဆင့်တာ
လား- (မြင့်သည်ထက် မြင့်အောင် ဆင့်တာပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဘုရား အဆူဆူမှာ ဒီတံတိုင်းကြီး
တွေ ကာနေလို့ ဘုရားမဝင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိ

ပါပြီ။ ပေါ်ကြပ်စား-(ဝေါ်ပါပြီဘုရား)။ အင်မတန် မဆိုး
ဝါးဘူးလား-(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မိတ်ဆက်မှု
ပယ်ခြင်း၊ ဖျောက်ခြင်း မလုပ်ကြပါဘူး ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့
ဘုရားမှာ ရှိခိုးကြတော့ 'အရှင်ဘုရား၊ ဒီတပည့်စောင့်တို့ ဤ
ဆွမ်း၊ ဤကုမ်းကြောင့် ဝဋ်အတိုတို့နဲ့ မဂ်ဖိုလ်ရ၊ ရမာလို၏-
တဲ့၊ ဆုတောင်းရုံသာ တောင်းတယ်၊ ဒါကို ပယ်ဖို့တော့ မလုပ်
ဘူး-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်ကနေပြီး တောင်းသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ
ကျတော့ ဝိပလ္လာသထဲက နေပြီး စောင်းတယ်- (မှန်ပါ)။
ဝိပလ္လာသစွန့်စွဲတောင်းယင် ရတယ်-(မှန်ပါ)။ မစွန့်ချင်ဘဲနဲ့
တောင်းယင်-(မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘုရားရှေ့မှာ သွားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
စွန့်ချင်တာလား၊ မစွန့်ဘဲနဲ့ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့ အလကား
လိုချင်တာလား- (အလကားလိုချင်တာပါဘုရား)။ မလုပ်ဘဲနဲ့
အလကား လိုချင်ယင် အယ်သ့မှ မပေးဘူး၊ စိတ်သရချ-
(မှန်ပါ)။ ရနိုင်ပါလော့-(မရနိုင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ လုပ်ယူရမည့် အလုပ်ကို
လုပ်ယူပါ၊ တောင်းယူရမည့် အလုပ်ကို တောင်းယူပါ....
(မှန်ပါ)။

ဒါ့ကြောင့်ဘုန်းကြီးတို့စာအုပ်ထဲမှလွဲ ပါတယ်၊ နတ်ပြည်၊
ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို၊ နတ်ရွာသု၊ တိကို ပန်းတစ်ပွင့်တည်းနဲ့ တောင်း
ယူဟေ့....ရတယ်-(မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ကတော့ ဘာဝေတဗ္ဗကိုစွ
န့် ပွားယူရမယ်ဆိုတော့ လုပ်ယူရမှာ-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်စစ်ကိုတော့ ဘာလုပ်ယူရမတုံး- (ပွားယူရပါမယ်)၊ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ကျတော့- (ဘောင်းယူရပါမယ်ဘုရား)၊ မြဟူ့ပြည် ဆိုတာတောင် သမထ အားထုတ် ယူမှရတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါလဲ ဘောင်းရုံသက်သက်နဲ့ မရဘေးဘူး- (မှန်ပါ)။

လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ကတော့ဖြင့် ဆွမ်းနဲ့ ကွမ်းနဲ့ ဘောင်းယူယဇ်.... (ရပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ကျတော့ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲနဲ့ (မရပါဘုရား)။ ရှင်းပဏား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အချောင်ကြိုက်သမားနဲ့ဖြင့် ဒီတရားပွဲ လာကို မလာနဲ့၊ ရကို မရဘူး၊ စိတ်သာချ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပဏား- (ရှင်းပါပြီ)။

သေသေချာချာလုပ်ယူရလိမ့်မယ်ဆိုတာသာ အစခက်မေ့.... (မှန်ပါ)၊ သို့သော် အားလျော့ပါနဲ့တဲ့၊ လုပ်ရမှာက တော်တော် ချွေးများ လုပ်ရမှာသား ဘုရား၊ ဒီအသံမလာပါနဲ့- (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ ဥာဏ်စွမ်းကြီးလို့ မနက်အားထုတ် ညနေ ရတနည်းလဲ ရှိတယ်- (မှန်ပါ)။ ခုနစ်ရက် အားထုတ်လို့ရတဲ့ နည်းကော- (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ခုနစ်နှစ် အားထုတ်တဲ့နည်းကော.... (မှီပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါက ကိုယ့်ဥာဏ်စွမ်းပေါ်မှာ မှီပါတယ်- (မှန်ပါ)

ဒါကြောင့် ဘုရားက- ယေဇဟိ၊ ကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာဓော သတိပဋ္ဌာနေ ဝေ ဘာဝေယျ သတ္ထဝဿနိ။

သတိပဋ္ဌာန် အားထုတ်လို့ရှိယင် အဖျင်းဆုံး ခုနစ်နှစ် အား ထုတ်ရတယ်ကဲ့တဲ့... (မှန်ပါ)။ ဘစ်ခါ နောက်ဆုံးပိတ် ဟော ပြန်လိုက်ပြန်တော့ ခုနစ်ရက်နဲ့လဲ ရတယ်ကွ-(မှန်ပါ)။

ခါ ဘယ်သူဟောတာတုံး- (ဘုရားဟောတာပါ)။ ဘုရား ဟောတာ ပြစ်နေတော့ တချို့ ခုနစ်နှစ် ဟောတယ်၊ တချို့ ခုနစ်ရက်ဟောတယ်လို့ တကာကြွယ်တို့အ အမျိုးမျိုးပါလား လို့ ဆိုချင်သလား- (မဆိုချင်ပါဘူးဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ ကိလေ ထု ထုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခုနစ်နှစ် အားထုတ်ရမယ်- (မှန်ပါ)။ ကိလေသာအလတ်စားရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခုနစ်လအားထုတ်ရမယ်- (မှန်ပါ)။ ကိလေသာပါးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ရက်နဲ့ရမယ်-(မှန်ပါ)။ ကိလေသာပေါ် မှီတာပဲ- (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘုန်းကြီးဆီမှာ အားထုတ်ရတာ ကြာပြီဘုရား။ အခုသက်တိုင်တိုင်ပဲ၊ ဖြစ်ပျက်တက်သေးဘူးတဲ့ - (မှန်ပါ)။ ကိလေသာထုထူနေတယ်၊ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာဖြစ်လို့ ပြောတာတုံး- (ကိလေသာထု ထူနေလို့ ပြော တာပါ)။

အဲဒီတော့ အသာမြုံပြီး အားထုတ်ရမယ်၊ ငါ ကိလေသာထု ထူတယ်၊ ပြောလဲ မပြောချင်ဘူး။ ကြွေးစားရမှာပဲ၊ မတတ်နိုင် ဘူး၊ ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာပဲဆိုတာ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။ သားဘာပါလား- (ပါပါပြီ)။

အဲဒီတော့ နောက်ကို ညည်းလဲ မညည်းကြနဲ့နော်-(မှန်ပါ)။ ညည်းလို့ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ် ထုတ်ပြောတာနဲ့ အတူတူ

ဖြစ်နေကြမယ်-(မှန်ပါ)၊ တပည့်တော်ဖြင့် ဘယ်လောကကြာပြီ
ဘုရား၊ အခုထက်ထိ ဖြစ်ပျက်ရှိသေးတယ်၊ မုန်းတောင်မေ့မုန်း
သေးဘူး၊ ဆုံးပို့ဆုအသာထားပါဦး- (မှန်ပါ)၊ မြဲမြံနေပါ၊
ကိလေသာထူ ထူနေလို့- (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်အထုပ် ဖြည့်ပြသလို့
ဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ မဖြစ် ဝေဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ကိုယ့်အထုပ်က သေးသေးလား၊ ကိလေသာထုပ်ကြီးက
ကြီးကြီးလား- (ကြီးကြီးပါဘုရား)၊ ကြီးတဲ့ဥစ္စာ ဖြည့်ပြနေ
တယ်၊ ဖြည့်ပြသလေ အရုပ်ဆိုးလေလေ နေမှာပဲ- (မှန်ပါ)၊
မဆိုးပေဘူးလား-(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်ခက်
မြတ်ကြီးက မရဘူးဟောသလား၊ ရမယ်ဟောသလား- (ရမယ်
ဟောပါတယ်)၊ ရမယ် ဟောပါလျက်သားနဲ့ ကိုယ်က နုန့်နှေး
လို့ရှိယင် ကိလေသာထူ ထူလို့မှတ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်း
ပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ လုပ်နည်း ပြမယ်နော်....
(မှန်ပါ)၊ လုပ်နည်း ကိုင်နည်း ပြမယ်ဆိုတော့ ဝိပုလ္လာသက
သညာဝိပုလ္လာသက လေးခု၊ စိတ္တဝိပုလ္လာသက လေးခု၊ ဒိဋ္ဌိ
ဝိပုလ္လာသက သေးခုစီ မရှိဘူးလား- (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ 'အရှင်ဘုရား၊ အလုပ် ပေးပါတော့၊ တပည့်
တော်တို့ ဒီတံတိုင်းလဲ ကျော်ချင်ပါပြီ၊ ဒီဒုက္ခကြီးလဲ သိမ်းချင်
ပါပြီ....' ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သညာဝိပုလ္လာသတို့ စိတ္တဝိပုလ္လာသ
တို့ကို ဘုန်းကြီးမဟောသေးပါဘူး၊ ဒိဋ္ဌိဝိပုလ္လာသကို အလျင်

ဖြုတ်ရမယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါမှ သောတာပန်တည်နိုင်မှာကိုး....
(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာ အလျင်ဖြုတ်ရမတုံး- (ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသကို အလျင်ဖြုတ်ရ
ပါမယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ခန်း ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဟောရမှာ
ပေါ့- (မှန်ပါ)၊ တရားရမ်းဟောလိုရှိယင် ဦးဇံရင် အစဉ်လွဲ
နေမယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိ မဟာဒဿဘဲနဲ့ သညာဝိပလ္လာသ
အလျင် ဟောလို့ ဖြစ်ပါမလား-(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဒါတွေ
က သညာက ကျန်နေသေးတာဗျ၊ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်
တောင်မှ အရှင်ဘုရား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလို့ ကောင်းပါရဲ့လား
ဆိုတော့ ကောင်းပါတယ်ဆိုယင် သုခသညာ ကျန်နေတယ်-
(မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ဒါတွေ အလျင်ဟောနေယင် တရားစဉ်
လွဲနေဦးမယ်-(မှန်ပါ)၊

ဒါဖြင့် ဘာအလျင်ဖြုတ်ရမလဲ- (ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသကို အလျင်
ဖြုတ်ရပါမယ်)၊ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်မယ်ကျန်တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြန်ပြရမယ် -(မှန်ပါ)၊

ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ချင်ယင် ဘာနားလည်ရမယ် -(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နား
လည်ရပါမယ် ဘုရား)။

ဝိပလ္လာသ ဆယ်နှစ်ပါးရှိတဲ့အနက်က ရှေးဦးစွာ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်နဲ့ ဖြုတ်ရမှာ၊ ဘယ်ဟာကို ဖြုတ်ရမတုံး- (ဒိဋ္ဌိအလျင်
ဖြုတ်ရပါမယ်၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ သညာဝိပလ္လာသတို့ကို အကုန်
ဖြုတ်လို့ ရပါမလား-(မရပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် တရားဟောစဉ်မှာ
အစဉ်တည့်မို့ မလိုလားလား- (လိုပါတယ်)၊ ဦးဇံရင်လို့ပြီ-
(မှန်ပါ)၊ ရမ်းဟောနေလို့ မကိုက်ဘူး၊ လိုပြီ-(မှန်ပါ)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ၁-နံပါတ် လှေကားထစ်က တက်မှ
၂-နံပါတ်ထောက်မယ်၊ ၂-နံပါတ်တက်ပြီးမှ ၃-နံပါတ် ထောက်
မယ်၊ ၃-နံပါတ်ကတက်မှ ၄-နံပါတ်ဘက်ရမယ်- (မှန်ပါ)၊
၁ နံပါတ် မတက်ဘဲနဲ့ ၂ နံပါတ်ခိုင်း၊ ၃ နံပါတ် အတက်ခိုင်း၊
အဘက်ခိုင်း ဆိုလို့ ရှိယင် ချော်ကျချင်လဲကျ၊ အမေယင်လဲ
ဆိုက်ရမယ်၊ မတက်ဖြစ်ယင်လဲ မတက်ဖြစ်လူး ဆိုတာသေချာ
ပါတယ် (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဝိပလ္လာသ ဆယ်နှစ်ပါး ရှိတဲ့အနက်
က ဘယ်ဟာကို အလျင်မြှုတ်ရမတုံး- (ဒိဋ္ဌိအလျင်မြှုတ်ရမပါ
မယ်)၊ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ.... (မှန်ပါ)၊ တရားကို
အတွင်သာ ခဟာနေငြားသော်လဲ ဒါတွေ မမြတ်ယင် ဦးစုံရင်
ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ မရဘူးဗျ.... (မှန်ပါ)၊ ဒါ ပယ်နည်းကိုပဲ
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ပြဇဉ်းမယ်.... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါသား-
(ကျပါပြီ)၊

ဒါဖြင့် ဝိပလ္လာသ ဆယ်နှစ်ပါးရှိတဲ့အနက်က ဘယ်ဟာကို
ပယ်မှ ပထမနိဗ္ဗာန်ရမတုံး- (ဒိဋ္ဌိပယ်မှ ရပါတယ်)၊ ဒါဖြင့်
ဒိဋ္ဌိပယ်နည်း နိဗ္ဗာရည်းကို ရှေးဦးစွာ ဟောရမယ်.... (မှန်ပါ)၊
ဒီဖြင့်ဟာ ဟောယင်.... (လွဲနေပါဘယ်ဘုရား)၊ ရှေ့နောက်
အစဉ်လွဲနေမယ် .. (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပါသား.... (ပါပြီ
ဘုရား)။

ထဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကမနာတတ်ပေမယ့် ဆရာဘုန်းကြီး
အတော့ ပြင်ပေးရမှာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့
တရားဆိုယင် ကုသိုလ်ရတာပဲ၊ ဒါလောက်သာ သုခသေ

ထားတတ်ကြတယ်- (မှန်ပါ)။ ကုသိုလ် ဖြစ်ချင်လို့ ချီယင်
ခင်ဗျားတို့ စာအုပ်ပတ်နေလဲ ကုသိုလ်ဖြစ်တာပဲ- (မှန်ပါ)။
ကုသိုလ်ဖြစ်တာလောက်နဲ့ မဂ်ရဘာနဲ့က တခြားစီ (မှန်ပါ)။
ကုသိုလ်ဖြစ်တာက လမ်းမှာ တံမြက်စည်းလှည်း၊ ရေအိုးစင်
တည်ခေတင် ဖြစ်ပါတယ်- (မှန်ပါ)။ မဂ်ရဖို့ကျတော့
ပယ်စဉ်နားလည် မှန်ကန်ပြီး အားထုတ်ယူမှုမှမယ်- (မှန်ပါ)။
သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီ)။ ဒါဖြင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ရုံက
တခြား မဂ်ရတာက တခြား- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက လာဘ်
ရတာက တခြား နိဗ္ဗာန်ရတာက တခြားလို့ ဟောတော်
မူတယ်- (မှန်ပါ)။

အညာ ဟိ လာဘူပနိဿာ၊ အညာနိဗ္ဗာနဂါမိနိ-
ဝေမေဓံ အဘိညာယ၊ ဘိက္ခုဗုဒ္ဓဿ သာဝကော။
သက္ကာရံ နဘိနန္ဒေယျ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယေ။

ဓမ္မဒမ္မာပါတယ်- (မှန်ပါ)။ လာဘူပနိဿာ-လာဘ်ရတဲ့
အလုပ်က၊ အညာ-တစ်ပါးပဲ၊ ဒါနုပုဇ္ဈိး နောက်ဘဝကြီးပွား
ချင်တာ အဲဒါက တခြားတဲ့- (မှန်ပါ)။ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ-
နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အလုပ်က တခြားတဲ့- (မှန်ပါ)။
ဝေမေဓံ အဘိညာယ-ဒီနှစ်ခုကို ခွဲသိမှုတဲ့- (မှန်ပါ)။ ခွဲသိ
ယင် တော်ပါ့မလား- (မတော်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် လာဘ်ရကြောင်းကတခြား၊ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်းက
တခြား- (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား- (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ လာဘ် ရချင်တာလား၊ နိဗ္ဗာန် ရချင်တာလား-
(နိဗ္ဗာန် ရချင်တာပါဘုရား)၊ မုသားတော့ မပါစေနဲ့နော်-
ဗေဒင်မေးတော့ ဘယ်တော့များ လာဘ်ကလေး ရှင်ပါ့မလဲ
မေးနေကြတာ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခက်လိုက်တာက- (မှန်ပါ)၊
ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းနဲ့ လာဘ်ရကြောင်း
ဟာ တူတူလား၊ တခြားစီးသား-(တခြားစီပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့်
ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပဲ ကြိုးစားပါ-
(မှန်ပါ)။

‘အာရောဂျပရမာ လာဘ်’-လာဘ်ထဲမှာ အနာဇာနီး
ခြင်းဟာ အကြီးဆုံး-(မှန်ပါ)၊ ‘နိဗ္ဗာန် ပရမ သုခံ’-အဲဒီ
လာဘ်တွေထက်လဲ နိဗ္ဗာန်ဟာ အကြီးဆုံးချမ်းသာပဲ့-ဆိုတော့
မပေါ်လာဘူးလား-(ပေါ်လာပါတယ် ဘုရား)၊

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ လာဘ်ရချင်လို့ရှိယင် လာဘ်
ရချင်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပါ-(မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်လိုချင်ယင် နိဗ္ဗာန်
ရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပါ- (မှန်ပါ)၊ တခြားစီဆိုတာ ပေါ်
ပလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ပထမ နိဗ္ဗာန်လိုချင်ယင် ဘာပယ်ရ
မတုံး- (ဒိဋ္ဌိကိုပယ်ရပါမယ်)၊ ဒိဋ္ဌိ ပယ်ရတော့မယ်ဆိုတော့
ဒီခန္ဓာပြုရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)၊ အနိစ္စဖြစ်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အနိစ္စ
ပေါ်အောင် ဆုန်းကြိုး ဟောရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခ
ဖြစ်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို (ဒုက္ခပေါ်အောင်ဟောစရပါမယ်)၊ အနတ္တ

ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆန့်ကျင်ဖြစ်အောင် ဟောရပါမယ်။ အသုဘ
ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို- (အသုဘပေါ်အောင်ဟောရပါမယ်)။

အဲဒါပေါ်အောင် ဟောလိုက်တော့မှ အားကိုးလုံး မရှိ
တော့မှ ဒါတွေ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီဒိဋ္ဌိပြုတ်မှ ဝသမ
နိဗ္ဗာန် ရမယ်ဆိုတာ သေချာပလား- (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်နည်း နိဿရည်၊ ဒီနေ့နာရီဝေပြီး၊
နက်ပြန်မှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မယ်။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့ - ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

နိဗ္ဗဒိဋ္ဌိဖြတ်ရန်

နိဗ္ဗဒိဋ္ဌိဖြတ်ရန်

စိတ္တဂန္ထနပဿနာ

ခေလုပ္ပိပေးတရားတော်

[၈-၁၂-၁၉၆၁]

အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ တရားကို နှလုံးသွင်းကြ
ပါလို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။ တရားနှလုံးသွင်းဆိုတာ
မိမိတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ တရားရှိတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်မှာ တရားရှိပါလိမ့်- (မိမိတို့ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိပါတယ်
ဘုရား)။ မိမိတို့ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိတယ်လို့ သေသေချာချာ မှတ်
ထားကြပါ။

တရားရှာ ခန္ဓာထဲမှာ တွေ့ရမယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ခန္ဓာထဲမှာ
ကြည့်ပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီခန္ဓာကြီးကို စောင့်ပြီး ကြည့်စမ်းပါလို့လဲ သတိပေးပြန်တယ်နော်-(မှန်ပါ)။

ဦးခင်မောင်ဘယ်လို ကြည့်ရမလဲ.... (စောင့်ပြီးကြည့်ရပါ မယ် ဘုရား)၊ စောင့်မြို့ကြည့်ရမယ်လို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ)၊ စောင့်ပြီး သကာလ အသက်ကလေး မှန်မှန်ရှုပြီးတော့ ကြည့်ပါ-(မှန်ပါ)၊ အသက် ကလေး မှန်မှန်ရှုပြီး သကာလ ကြည့်တော့ အာရုံတွေက တိုက်ချင်ရာက တိုက်လိမ့်မယ်ဆိုတာမှတ်ထားရမယ်-(မှန်ပါ)။

အာရုံတွေက တိုက်ချင်ရာက တိုက်တော့ ဖျပ်ခနဲမျက်လုံး ဖွင့်လိုက်တယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်ထား ပါ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တဲ့ မြင်စိတ်ပေါ်တယ်လို့ မနေ့က ပြောတာ မှတ်မိကြတယ် မဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။

မျက်လုံးဖွင့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘယ်စိတ်ပေါ်လာ သတုံး....(မြင်စိတ်ပေါ်လာပါတယ်)၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တဲ့ မြင်စိတ် ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒီဧည့်သည်ဖြစ်တဲ့ မြင်စိတ်ဟာ အိမ်ကပါလာ တာလား-ယခုမှ ဒီနားရောက်မှ ဒီအဆင့်နဲ့ တွေ့လို့ ယခုမှ ပေါ်လာတာလားမေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ-(အခုမှပေါ် လာတာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်စိတ်ပဲ ဆိုတာ မှတ်လိုက် တာပေါ့-(မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘဇ္ဇေကရတ္တသုတ်မှာ လာထားတာက ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ရှုကြပါ ဆိုတာကို ရှင်းပြပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သန္တခန့်၌မျက်လုံးကလေး ဖွင့်လိုက်ယင် မြင်စိတ်ပေါ်တယ်၊ မြင်စိတ် ပေါ်သည်နဲ့

တစ်ပြိုင်နက်တည်း စောင့်နေတဲ့ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ချက်ချင်း လိုက်ပါ။ ဩော်... မြင်စိတ် ကလေးပေါ်ပြီး မြင်စိတ်ကလေး မရှိဘူးဆိုတာ ချက်ချင်း လိုက်ပါ။ သဘောကျကြပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါ အလုပ်ဆင်နေတယ်လို့ ဆေးဆေး ချာချာ မှတ်ပါ... (မန်ပါ)။ မျက်လုံး ဖွင့်လိုက်တော့ ဘာစိတ် ပေါ်သတိုး... (မြင်စိတ် ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ မြင်စိတ် ပေါ်တာကလေးကို ဦးခင်မောင်တို့ လူစုက ဒီအတိုင်း မနေလိုက်ပါနဲ့။ စောင့်နေ တဲ့ သတိ၊ ပညာက လိုက်လိုက်ပါ။ လိုက်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။ မရှိတော့ 'စက္ခုဝိညာဏ် အနိစ္စ' ဆိုတဲ့အတိုင်း မြင်စိတ်ကလေးကို ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဓမ္မ ကလေးရယ်လို့ စောင့်နေတဲ့ တရားက မမြင်ပေဘူးလား... (မြင်ပါတယ်)။ စောင့်နေတဲ့တရားကမြင်တော့ ငါမြင်၊ သူမြင် လားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ငါမြင်၊ သူမြင်ဆိုတာ မဟုတ် ပါဘူး။ မြင်စိတ်ကလေးက မြင်ပြီးသကာလ မြင်စိတ်ကလေးက မမြင်ဘဲနဲ့ပဲ ချုပ်သွားဘယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ် လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

အဲဒီကဲ့သို့ ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မြင်စိတ်က ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာက မရှိဘဲဘဲလဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်မိကြပါလိမ့်မယ် နော်... (မှန်ပါ)။

မြင်စိတ်က ဘာလဲ... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။ ရှုတာက... (မရှိပါဘုရား)။ ရှုတာက ဝိပဿနာဖြစ်နေတော့ ဒီဟာမလာ ဘူး။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စောင့်ကြည့်နေပြီး ပေါ်တဲ့ ဓမ္မကို မလိုက်တော့ပါဘူးလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခပ်ပေပေနဲ့ နေ

ကြမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် မြင်ယင် လိုချင်တယ်ဆိုတာ မလာဘူးလား....(လာပါတယ်)၊ စွဲလမ်းတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာကော.... (လာပါတယ်)၊ အားထုတ်မယ် ဆိုတာကော.... (လာပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ စာ မလာပေဘူးလား- (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မြင်စိတ်ကလေးကို ပထမ ရှုမှု၊ ရှုက်မှုနဲ့သာ စိုက်ပြီးသကာလ ကြည့်နေတုန်း ပျတ်ခနဲ မြင်စိတ်ကလေး ပေါ်ယင် မြင်စိတ်နောက်ကို တစ်ခါတည်း စောင့်နေတဲ့ ဓမ္မတွေက ချက်ချင်းလိုက်လိုက်ပါ၊ ရှင်းကြပသား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အာနာယ်၍ မလိုက်ဖြစ်တော့ပါဘူး ဆိုယင်ဖြင့် မြင်တာကို လိုချင်တယ်၊ စွဲလမ်းတယ်၊ အားထုတ်တယ် ဆိုတဲ့ အနာဂတ် အကြောင်းသုံးခု တစ်ခါတည်း ပေါ်လာတယ်လို့ မှတ်စမ်းပါနော်....(မှန်ပါ)။

ဘာ ပေါ်လာပါလိမ့်....(အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု တစ်ခါတည်း ပေါ်လာပါတယ်)၊ အနာဂတ် အကြောင်း သုံးခု ပေါ်လာလို့ ရှိယင် အနာဂတ် အကျိုးသုံးခုဆိုတဲ့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရုဏ ဒုက္ခသစ္စာသုံးခု လာမလား၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ လာမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စောင့်ပြီး သကာလ ပေါ်ရာကို အနိစ္စရူပါ၊ (ဝါ)ဖြစ်ပျက်ရူပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဘာကို ခိုင်းတစတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့ ဦးခင်မောင် မှတ်လိုက်

စမ်းပါ။ အခု ရှေ့ကပြထားတဲ့ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံတွေ ဆက်
နေတာလို့ မှတ်လိုက်....(မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်-(တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ကံ၊ ဆက်နေတာပါ
ဘုရား)။ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ကံတွေ ဆက်လိုက်တော့ အကြောင်း
သုံးခု ဆက်လိုက်တဲ့အတွက် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတဲ့ အနာဂတ်
ဘဝ အကျိုးသုံးခုလာရဲ့လား-(မလာပါဘူး)။ ဒါဟာခေခင်ပြီး
ရှုလို့နော်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စောင့်ပြီး မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်မှာဖြင့် ဩဇာ-
ဘာများ ဖြစ်ရှာမှာပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက မေး
လို့ရှိယင် မြင်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပျက်မရှုတဲ့ အတွက် လိုချင်တယ်၊
စွဲလမ်း တယ်၊ မရ၊ ရအောင် အားထုတ်မယ် ဆိုတဲ့ တရား သုံးခု
မလာပေဘူးလား-(လာပါတယ်)။ ဒါ အနာဂတ်အကြောင်း
မဟုတ်ဘူးလား-(မှန်ပါ)။ အနာဂတ် အကြောင်းဆိုတာ အခု
အကြောင်းတော့ လုပ်ထားတာပဲ။ ယေသည်၏ အခြားမဲ့၌
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ မလာပေဘူးလား-(လာပါတယ်)။ ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏဟာ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ အဲဒီဒုက္ခသစ္စာ
တွေ လာမှစပြီးလို့ ဘုန်းကြီးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မြင်စိတ်
ပေါ်လို့ရှိယင် မြင်စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုပါ။ ညွှန်သည်စိတ်ကလေး
ပါ။ ငါမြင်၊ သူမြင် မဟုတ်ပါဘူး။ အခုမှ အာရုံဒွါရ တိုက်
ဆိုင်လို့ ပေါ်လာတာပါ။ အဲဒီ အာရုံဒွါရ တိုက်ဆိုင်လို့ ပေါ်
လာတကလေးကို ခင်ဗျားတို့ ငါလဲ မထင်ပါနဲ့။ သူလဲထင်
ပါနဲ့။ အနိစ္စကလေးလို့ မထင်၊ ထင်အောင်လိုက်ပါ။ အနိစ္စမို့။

ပညာ့ဂုဏ်ရည်(၆)

အနိစ္စလို့သိအောင် လုပ်ပါလို့ ဆိုတာဟာ အလုပ်သင်တာပဲလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

ဒါဟာ အလုပ်သင်နေတာနော် ဒကာ၊ ဒကာမတို့-(မှန်ပါ)။ မြင်ယှင် မြင်စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ရမလဲ-(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)၊ မရှုယင် အယ်ဒူလိုက်လာမယ် (တဏှာ၊ ဥပါဒါနိကံ လိုက်လာ ပါမယ်)။ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဘာတွေများ အမွေရမလဲလို့ မေးလို့ရှိယင် ဇာဘိ၊ ဇရာ၊ မရဏရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဘာတွေရမယ် ထင်သတုံး- (ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏရပါတယ်)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မြင်ရုံကလေးပဲ၊ ဘာ အပြစ်ရှိသတုံးလို့ ဒီစကားမျိုးကို မသုံးလိုက်ပါနဲ့လို့ တကာသစ် တို့ကို သတိပေးလိုက်ပါတယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီစိတ်ကလေးဟာ ညွှန်သည်လား၊ အိမ်သည်လား ဆိုတော့ ယခု ဒီဆောက်မှု ပေါ်တာပဲ ဆိုကြပါဦး- (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ညွှန်သည်စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ရမလဲ- (ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှုရ နှာပါဘုရား၊ ထိုင်ရင်း မတ္တနဲ့ စောင့်နေရင်း မတ္တနဲ့ ဟိုက ခုန်းခနဲ ဒိုင်းခနဲ အသံလေးက ကြားပြန်တယ်ဆိုတာက ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာစိတ် ပေါ်သတုံး- (ကြားစိတ် ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။ ကြားစိတ်ပေါ်လို့ ဪ... ကြားရတာ လန့်သွား တယ်ဆိုတော့ ဒေါသ သောက် ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ အဝိဇ္ဇာ မလိုက်ပေဘူးလား-(လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဘယ်နှယ်ကြောင့် ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ကြားစိတ်ကလေးလားလဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စောင့်ပြီး ရှုပါ ဆိုတာကို မရှုလိုက်မိတဲ့အတွက် ဒီကနေပြီး ဒေါသ သောက်

ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဝေါမနဿ ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာ ကျအောင်
ခဋ္ဌိစွာသမုပ္ပါဒ် အဆုံးက ဆက်မလောဘူးလား- (ဆက်လာပါ
တယ်)၊ ဆက်လာတော့ကို ဒါလဲ အနာဂတ် အကြောင်း ဖြစ်
ထိုက်၊ မဖြစ်ထိုက်- (ဖြစ်ထိုက်ပါဘယ်ဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ
ပြီးတော့ ဝိညာဏ်မလာပေဘူးလား- (လာပါတယ်)၊ ဝိညာဏ်
ဆိုတော့ မဋ္ဌိသဒန္ဓလာခဲ့သော် ဓက၊ ဒကာမတို့ ဇာတိထဲက
ဇရာ ဗျာဓိသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ကျုပ်ထို့ အပါအဝင် မဖြစ်ပေ
ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်)။

အဲဒါ စိုးရိမ်တဲ့အတွက် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒါကလေးဟာ
အိမ်သည်လား၊ ညှော်သည်လား စဉ်းစားစမ်းပါ။ ကြားစိတီ
ကလေးဟာ- (ညှော်သည်ပါဘုရား)၊ အခုမှ ပေါ်လာတဲ့ ညှော်
သည်ကလေး ဆိုတာကော ကျေနပ်ပလား- (ကျေနပ်ပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါကို ဆရာ ဘုန်းကြီးသည် မိဒကာ၊ ဒကာမ
တွေကို စိတ္တာနုပဿနာ သင်ရပါသလဲလို့ ဦးခင်မောင် မေးဖို့
မလိုဘူးလား- (လိုပါတယ်)၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ယခု ဘာ
ဟောနေပါလိမ့်- (စိတ္တာနုပဿနာ ဟောပါတယ် ဘုရား)၊
စိတ္တာနုပဿနာကို မနော စပြီး ယနေ့ ဆက်ဟောပြန်တယ်
ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက သိထားတော့မှ စိတ္တာနုပဿနာကို
ထမေ့အဋ္ဌကထာ စသည်မှာ ဉာဏ်ကလဲ နဲ့ ကြတယ်၊ ဒီဋ္ဌိ
ကလဲ များကြတယ်။ ငါ့စိတ်လို့ထင်တယ်၊ ငါ့ကြားတယ်လို့
ဒိဉ္ဇာထင်လို့ ရှိယင် ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊
ငါ့မြင်တယ်ဆိုယင်ကော- (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ဉာဏ်
နဲ့ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ဖြစ်ပြန်တယ်၊ စိတ်ပေါ်မှာလဲ ဒိဋ္ဌိများတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်လေသောကြောင့် အပါယ်လေးပါး သွားမှာ

အင်မတန်မှ နီးကပ်တဲ့ တရား ဖြစ်နေသောကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ စိတ္တာနုပဿနာကို အလျင်ရှုပါ-(မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီ)။

ဘာရှုရမလဲ- (စိတ္တာနုပဿနာကိုအလျင်ရှုရပါမယ်တုရား)။ စိတ္တာနုပဿနာကို အလျင်ရှုတော့ ဒိဋ္ဌိ အပြုတ် မြန်တယ်လို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက မှတ်ထစားစမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

ဒီလိုမှတ်ထစားလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၌ ဩော်... ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကြောင့် အပါယ်ရောက်နေတဲ့ ဥစ္စာဖြင့် တို့ဝိပဿနာ ရှုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးမနေနဲ့၊ ဒိဋ္ဌိသက်နေတာလို့ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-(ကျပ် ပြီတုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် စိတ် နှစ်စိတ် ပြီးသွားပြီနော်- (မှန်ပါ)။ ဧည့်သည် နှစ်ခု ပြီးသွားပြီ-(မှန်ပါ)။ အနံ့ စာလေးတစ်ခု နံလာတယ်၊ လူတွေထဲမှာ နေကြတဲ့အတွက် နံတော့ နှာခေါင်းထဲ မှာ နံစိတ်ကလေး မပေါ်ပေဘူးလား-(ပေါ်ပါတယ်)။ ချက်ချင်းလိုက်ပြီး ဖြစ်ပျက်ရှုယင် ရှုပါ ဒကာ၊ ဒကာမတို့နော်... (မှန်ပါ)။ မရှုလို့ ရှုယင် ဘယ်သူ့စာနံတယ်၊ ဘယ်ဝါက နံတယ် ဆိုလို့ ရှုယင် ဒွေါသ သောက ပရိဒေဝ မလိုက်ပေဘူးလား-(လိုက်ပါတယ်)။

လိုက်လို့ ရှုယင် အဝိဇ္ဇာ ပါမလားဘူးလား- (ပါလားပါတယ်)။ အဝိဇ္ဇာ ဖွေယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်နဲ့ အနာဂတ် ဘဝတွေ လောပေဘူးလား- (လာပါတယ်)။ ဒါကြောင့် နံတဲ့စိတ်ကလေး နှာခေါင်းထဲ ဧည့်သည်စိတ်ကလေး

ပေၤလဲ ဘာလုပ်ရမယ်- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်
တဲ့ အခါကျတော့ ဒီက ဒုက္ခ ဒေါမနဿတော ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေ မသေဘူးလား- (သေပါတယ်ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တဲ့
အခါကျတော့ နောက်ကလာမည့် ဒုက္ခ ဒေါမနဿ သောက
ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရတွေ မသေကြပေဘူးလား- (သေပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီစိတ်တွေ ပေၤလာသင်
နာစိတ်ပေၤလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ ဆိုတာ သဘော ကျပသား...
(ကျပါပြီ)၊ ဘာဖြစ်လို့ သဘောကျကြသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ
ကျတော့မှ အနာဂတ်အကြောင်းတွေ ပြတ်လို့ အနာဂတ် အကျိုး
တွေ မပေၤတာပါဘုရားလို့ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးခံစား
ရတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အနာဂတ် အကြောင်းတွေ ဘာဖြစ်သွားသတုံး- (ပြတ်
သွားပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် အနာဂတ် အကျိုးတွေ ဘယ်နှယ် နေ
သတုံး- (မပေၤပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီဟာ
သည် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတွေ ဆက်နေတဲ့ တရားပဲ ဆိုယင်အော
လဲ့ပါ့မလား- (မလဲ့ပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝိပဿနာဆိုတာသည် နောက်ခန္ဓာ အစဉ်ပြတ်
သွားအောင် ရှုတာပါပဲ ဆိုတာ ရိပ်မိကြပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။
နောက်ခန္ဓာ အစဉ် ပြတ်သွားအောင် ရှုတော့ နောက်ခန္ဓာ
အစဉ်ဟာ ဘာသစ္စာပါလိမ့်- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဪ- ဝိပဿနာ
ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဒုက္ခပြတ်ပါလား ဆိုတာ တစ်ပွဲလုံး မှတ်ရ
လိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် လျှာပေါ်မှာ ကိုယ့်တံတူးကလေးမျိုး ကိုယ့်သလိပ်ပဲ ကိုယ်မျိုမျို စားစား စိတ်အေးလေးတွေ မပေါ်ဘူးလား- (ပေါ်ပါတယ်)၊ ငွေ့က ပေါ်တာလား၊ အခုမှ ပေါ်တာလား- (အခုမှ ပေါ်တာပါ)၊ ဒါဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် စိတ်ပဲ၊ အဲဒီပစ္စုပ္ပန်စိတ်ကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဖြစ်ပျက်ပဲ ဆိုတဲ့ အနိစ္စကို ရှုဖြစ်အောင် ရှုပါ။ မဂ္ဂလို့ရှိယင်ဖြင့် စားရတာစောင်းယင် တဏှာ၊ ၂၁ ဒါန့် က လိုက်ပါလိမ့်မယ်၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ စားရတာ မကောင်းဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့ ထင်လို့ရှိယင် ဒေါသ သောက ပရိဒ္ဓေဝကော- (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ စားတဲ့စိတ်ကလေးပေါ်မှန်းမှ မသိလို့ရှိယင် အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေချည်း၊ ဆက်လိုက်နေတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အကြောင်းတွေချည်း၊ ဆက်လိုက်နေတဲ့ အတွက် အကျိုးဒုက္ခတွေ မရပေဘူးလား- (ရပါတယ်)၊ အဲဒါဟာ ဘုရားဟောနည်းအတိုင်း ဘုန်းကြီးက စိတ္တာနုပဿနာ အဂ္ဂခိုင်းနေတာဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်နိုင်လို့၊ ဒိဋ္ဌိသတ်ပြီးယင် သောတာပန် တည်နိုင်တယ်လို့ မှတ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ဆက်လက်ပြီး ကျန်တဲ့ တဏှာမာနတွေ သတ်နိုင်ပြန်လို့ရှိယင်လဲ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မှတ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် သောတာပန် အလျင်တည်နိုင်အောင်လို့ စိတ္တာ နုပဿနာကို စပြီး ဟောနေပါတယ် ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် စိတ္တာနုပဿနာ ဟောရပါလိမ့်မတဲ့ ဆိုတော့ ဒါ ငါ့စားတယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စားစိတ်က စားစားကို ခင်ဗျားတို့က ငါ့စားကောင်းလိုက်တာလို့ မထင်

ဘူးလား- (ထင်ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် စားစိတ်ပေါ်မှာ ဒိဋ္ဌိပါ-
မပါ-(ပါပါတယ်ဘုရား)။

ငါစားကောင်းလို့၊ ငါ့သားကလေး၊ ငါ့သမီးကလေးလဲ
ငါကျွေးချင်လိုက်တာ ဆိုတော့ အတ္တနိယ-ကော မသာပေဘူး
လား-(လာပါတယ်)။ အဲ...အတ္တလာလို့ရှိယင် အတ္တနိယ လာ
မှာစိုးတဲ့အတွက် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက စိတ္တာ
နဲ့ပဿနာ အရှုခိုင်းပါဘယ် ဆိုတာကော ကျေနပ်ပလား....
(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယားတယ်၊ နာတယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊
ဒုကာမဲ့တို့ ဒီယားတဲ့စိတ်ဟာ အိမ်ကပါလာတာလား။ ဒီကျမု
ပေါ်တာလားဆိုယင် ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ-(ဒီကျမုပေါ်တာပါ)။
ဒါဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ယားနာတဲ့စိတ်-ဒုက္ခသဟဂုဏ် ကာယဝိညာဏ်
စိတ်ပဲ-(မှန်ပါ)။ သေချာလား-(သေချာပါပြီ)။

အဲဒါပေါ်ရာကိုလိုက်ပါဆိုတော့ တကာသစ်တို့က ဖြစ်ဖြစ်
ဦးခင်မောင်တို့ကဖြစ်ဖြစ် လိုက်ပြီး ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့
ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်ဟာ တန်းမသွားဘူးလား-(တန်းသွားပါတယ်)။
အကယ်၍ မရှုတော့ပါဘူး ဆိုတော့ နာတာကို မခံချင်စိတ်
လာတဲ့ အခါကျတော့ ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခံ
ဒေါမနဿ နောက်က လိုက်မလား မလိုက်ဘူးလား-(လိုက်ပါ
တယ်)။ လိုက်ပြန်လို့ရှိယင်လဲ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရနဲ့ တကွ တွဲပြီး
သကာသ အနာဂတ် အကျိုးတွေ ကိုယ်ပိုင် မရပေဘူးလား-
ရမလား-(ရပါတယ်)။ အဲဒါ လိုက်မှာစိုးတဲ့အတွက် ဒကာ၊
ဒုကာမတွေ နောက်ဒုက္ခတွေ ဖြတ်နေတာ ဆိုတာကော ကျေ
ကျေနပ်နပ် သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဘာဖြစ်နေတာတုံး- (နောက်ဒုက္ခ ဖြတ်နေတာပါ)၊ ခင်
များတို့ ရပြီးသား ဒုက္ခကို မမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နောက်ဒုက္ခ
ဘယ်တော့မှ မဖြတ်နိုင်ဘူး၊ ရှင်းပသား-(ရှင်းပါပြီ)။

ရပြီးသား ဒုက္ခ မမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ-(နောက်ဒုက္ခကို
မဖြတ်နိုင်ပါဘူး)၊ ဟော.... ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မှတ်
ထားပါ-(မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဟူသရွေ့ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ အဲဒီ
တော့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့ ဓမ္မမှ
တစ်ပါး ဘာရှိသေးသတုံး- (ဘာမှမရှိပါဘူး)။ ဘာမှ မရှိ
တော့ တစ်ကိုယ်လုံး၊ ဘာသစ္စာ ဖွဲ့မတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာ ဖွဲ့ပါ
မယ်)။ အဲ....တစ်ကိုယ်လုံး ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ဉာဏ်တစ်ခါတည်း
လှည့်ထား၊ ပေါ်ရာ ဒုက္ခသစ္စာချည်းပဲ မှတ်ထား- (မှန်ပါ)။

ပေါ်တဲ့ ဓမ္မဟူသရွေ့ ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ- (ဒုက္ခသစ္စာ
ချည်းပါဘုရား)၊ အဲ....ဒုက္ခသစ္စာကို ဒုက္ခသစ္စာမှန်း နောက်က
ဝိပဿနာ ရှုလိုက်တော့ ပေါ်မလာဘူးလား- (ပေါ်လာပါ
ဖယ်)၊ အဲဒါ ရှုတဲ့မဂ် ပေါ်တာပဲ- မဂ်ပေါ်လာတော့ မဂ်သည်
ဘာလုပ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ဒဏာ၊ ဒကာမတို့၊ အနာဂတ်
အကြောင်းတွေလဲ ဖြတ်သောကြောင့် အနာဂတ် အကျိုးတွေ
လာသေးရဲ့လား- (မလာပါဘူး)၊ အဲဒီကျအောင် ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေ ရှုပါ၊ ဒါဟာ တစ်ဘဝနဲ့ ကိစ္စပြီးနိုင်တဲ့ တရားဆိုတာ
ကော ရိပ်မိကြပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

တစ်ဘဝနဲ့ ကိစ္စပြီးနိုင်တဲ့ တရား ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခကို တာရှည်
ခံချင်သလား၊ ဒီဘဝတွင်ပဲ ကိစ္စတုံးသွားယင် မခဏာဝင်လား
ဗျာ- (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ မကြိုးစားယင်တော့

မရဘူးဆိုတာကော ရိမ်မိကြပ်လား-(ရိမ်မိပါပြီ)၊ ကြီးစားကြွ
ပါ ဆိုတာ ဘုန်းကြီးက ဒီကနေပြီး လေးလေး နက်နက်ပဲ
ခင်ဗျားတို့ကို တိုက်ဘုန်း နှိုးဆော်ပြီး သကာလ ကိုယ့်အား
ကိုယ်သိကြွပါဆိုတာကိုလဲ သေသေချာချာ ပြောပေးနေတယ်
ဆိုတာ ရှင်းကြပ်လား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ကိုယ်ခါမူာ တစ်ခါတလေကျတော့
လေကလေးတိုက်၊ မီးကလေးလှုံ့တဲ့အခါကျတော့ ကောင်းတဲ့
စိတ်ကလေး။ ချမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး မပေါ်ဘူးလား-(ပေါ်
ပါတယ်)၊ ပေါ်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ချမ်းသာတဲ့ စိတ်
ကလေးဟာ ချမ်းသာလိုက်တာ သဘောကျလိုက်တာ နှစ်သက်
လိုက်တာ မီးဖိုနား တိုးရဦးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဆိုလို့ရှိယင်
တဏှာ၊ ဥပါဒါနံ ကံမလာပေဘူးလား- (လာပါတယ်)။ အဲဒီ
အနာဂတ်အကြောင်းတွေ လာမှားစိုးတဲ့အတွက် ဦးခင်မောင်
သုခစိတ်ကလေး လာယင်လဲ ဘာလုပ်ရမလဲ- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါ
မယ်)၊ သုခစိတ်က ဖြစ်ပျက် ရှုကာကမဂ်-(မှန်ပါ)။

ဒီလိုသံသရာပြတ်သွားမယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
ဒီဘက်က ပေါ်လာတာ သမုဒယသစ္စာကလေး ရှိသေးရဲ့လား-
(မရှိပါဘူး)၊ သူက လုပ်မှုဖြစ်မည့် နောက် ဇာတိ ဇရာ မရက
ဒုက္ခသစ္စာတော့-(မရှိပါဘူး)၊ မရှိတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊
သစ္စာနှစ်ခု သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခကို ခင်ဗျားတို့ ဖြတ်ပေးနေတဲ့
အလုပ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ ဒီသုံးခုက
သမုဒယသစ္စာ၊ နောက်လာမှာက-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ယခု တွေ့
နေတာ မဂ္ဂယင် နောက်ဆက်လာမှာက ဘာဆိုကြမယ်- (ဒုက္ခ
သစ္စာပါ)။ မဂ္ဂယင် ဆက်လာမယ်ဆိုတာ သေသေချာဘူးလား-

(သေချာပါတယ်)။ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ကံမလာပေဘူးလား- (လာပါတယ်)။ အဲဒါက ဘာသစ္စာတုး- (သမုဒယသစ္စာပါ)။ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဇာတိ ဇရာ မရဏ မလာပေဘူးလား- (လာပါတယ်)။ အဲဒါတွေကတော့ ဘာသစ္စာတုး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှုထုံးပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ပြတ်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဦးခင်မောင် ဘာပြတ်ပါလိမ့်- (သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ပြတ်ပါတယ်)။

နောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ မမြင် မြင်အောင် ပြနေတယ်။ ဒီရှုလိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ကံဆိုတဲ့ သမုဒယ သုံးခုကော လာသေးရှဲ့လား... (မလာပါဘူး)။ သမုဒယဆိုတာ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သုံးခုဖြစ်ကြောင်း သုံးခု မလာတော့ ဖြစ်ကျိုး သုံးခုဆိုတဲ့ ဇာတိ ဇရာ မရဏကော လာသေးရှဲ့လား... (မလာပါဘူး)။

ဪ... ဒါဖြင့် တို့ကို စိတ္တာနုပဿနာ ပေးထားတာသည် ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်အောင် လုပ်တာပါလား ဆိုတာကော ပေါ်လာကြပလား- (ပေါ်လာပါပြီ)။ ဒါဖြင့်ယင် လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါလို့ အားလုံးကို တိုက်တွန်းရအပ်နေ- (မှန်ပါ)။ မလုပ်ယင်ဖြင့် တကာသစ် ဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး- (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

အောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အပြင်ညွှန်သည် ခြောက်စိတ်ပြီး သွားပြီ- (မှန်ပါ)။ အတုင်းညွှန်သည်စိတ် ငါးခုရှိတယ်ဆိုတာလဲ ရှင်းပြပါမယ်။ အတုင်းညွှန်သည်က တစ်ခါ တလေတောင် မဟုတ်ပါဘူး။ လေခတဟာ များများ ပေါ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒီ

လောဘကလေး ပေါ်လာလို့ ရှိယင်လဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
ဘာလုပ်ကြမယ်- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်လို့
ရှိယင် လောဘဟာ လောဘ အတိုင်း ချုပ်သွားပြီးတော့
တဏှာ ချုပ်သွားတော့ ဥပါဒါန် ကံတွေ လာသေးရဲ့လား-
(မသာပါဘူး)။ မလာတော့ အနာဂတ်အကြောင်းတွေ ဘယ်
နှယ်နေသတူး- (ချုပ်ပါတယ်)။ အနာဂတ်အကြောင်း ချုပ်
တော့ အနာဂတ်အကျိုးတွေကော လာနိုင်သေးရဲ့လား-(မလာ
နိုင်ပါဘူး)။

ဪ...ဒါဖြင့် တို့လောဘလာလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုဖို့ပဲ ဆိုပြီး
သကာလ 'သဏဂစိတ္တံ သဏဂစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ' လုပ်ရမှာ
ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကယ်၍ အကြောင်းမညီညွတ်တဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ဒေါသကလေး ပေါ်လာတဲ့အခါကော မရှိဘူး
လား - (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါစလေး ဦးခင်မောင် သတိ
ထားပြီး သကာလ စိုက်ပြီးရှုလိုက်တာပေါ့-(မှန်ပါ)။ ဒေါသ
စိတ်ကလေး ရှုလိုက်တော့ ဒေါသလား၊ ဖြစ်ပျက်လား- (ဖြစ်
ပျက်ပါဘုရား)။ ရှုတာက- (မဂ်ပါဘုရား)။ ဒီလိုဆိုတော့
ပရိဒေဝနောဏ်က ချုပ်-မချုပ်-(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ချုပ်
ခြင်းကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ နောက်တဝဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ
ပေါ်သေးရဲ့လား... (မပေါ်ပါဘူး)။

ဪ...ဒါဖြင့် မဂ်တစ်ခုသည် ငါတို့ကို ကယ်မည့် ယူမည့်
တရားပဲဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

မဂ်တစ်ခုဟာ ဘာပါလိမ့်- (ကယ်မည့် ယူမည့် တရားပါ
ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ကယ်မည့် ယူမည့် တရားကို ဘုန်းကြီးတို့

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မလုပ်ဖြစ်ကြဘူးဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ကယ်မည့် ယူမည့် တဲရားမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ- (မှန်ပါ)။ ရေထဲနစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လှေတစ်စင်း မလား၊ သင်္ဘောကလဲ မလား၊ ကူးပြီး ဆစ်မည့်သူကလဲ မပါဆိုတော့ ဒီရေနစ်သမားလောက် ကံဆိုးတာ ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)။ ဘာကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရေထဲနစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတော့ ကယ်မည့် ယူမည့်သူ ပေါ်သေးရဲ့လား- (မပေါ်ပါဘူး)။ ခင်ဗျားတို့မှာလဲ စာက ပစ်ချလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အခု တဏှာရေထဲမှာ မျောနေကြတယ်၊ တဏှာခိုင်းတာ အကုန်လုပ်နေကြတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ကံပစ်ချလိုက်တာက ဘယ်ရေထဲမှာ ပစ်ချလိုက်ပါလိမ့်- (တဏှာရေထဲမှာပါ)။ တဏှာရေထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ တောင်ရောက်သွား၊ မြောက်ရောက်သွား၊ ဘာဖြစ်လို့ သွားတာတုံး၊ လိုချင်၊ ရချင်ကြလို့၊ မြောက်အလှူက တောင်သွားတာကော- (လိုချင်၊ ရချင်လို့ပါ)။ အရှေ့အလှူက အနောက် သွားတာကော- (လိုချင်၊ ရချင်လို့ပါ)။ အနောက်အလှူက အရှေ့ သွားတာကော- (လိုချင်၊ ရချင်လို့ပါ)။ ဘယ်ထဲမှာ မျောနေသတုံး- (တဏှာထဲ မျောနေပါတယ်ဘုရား)။

ဪ...ကံ့ကံ့ ပစ်ချလိုက်တာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ တဏှာရေထဲ မျောနေတော့ တဏှာဆိုတာ ကာမာသဝ, ကာမောဆုံး- ဩဃာဆိုတာ စဲပဲ၊ ဒီဘော့ တဏှာရေက လည်ပါ များလေလေ နောက်ဆုံးပိတ် ကျတော့ တစ်ခါတည်း မြုပ်သွားတာပဲ။ ဩဃာကိုး ဦးခင်မောင်- (မှန်ပါ)။

ကောမောဃဆိုတော့ ဒဏ္ဍာ,ဒကာမတွေ မြုပ်မသွားပေဘူး
လား-(မြုပ်သွားပါတယ်)။ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ တဏှာ
ရေထဲ မျောပြီးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်း သေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အားလုံး ဒီဘက်က ဒကာ,ဒကာမတွေ မြုပ်ဖို့ရာ
အကြောင်း မသေချာလား-(သေချာပါတယ်)။ ဒါ့အပြင်
ကြောင့်တုံး....လူက မျောနေတာကိုးဗျ။ သေတော့ မမြုပ်ပေ
ဘူးလား-(မြုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ခင်ဗျားတို့ တဏှာရေက ပစ်ချလိုက်တာ တဏှာ
ရေထဲမှာ ဝဲဩဇာထဲမှာ လည်ပေးပြီးသကာလ နောက်ဆုံးပိတ်
မြုပ်တော့တရားကို ကယ်မည့် ယူမည့်သူ ယနေ့ တွေ့ပါလား-
(တွေ့ပါပြီဘုရား ။ ဟောဒီ ဝိပဿနာရှုတဲ့မဂ်ဟာ ကယ်မည့်
ယူမည့်သူပဲ-(မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာ ဘုန်းကြီးက သတိပေးနေတယ်။
ဦးခင်မောင်တို့ တကာအစ်တို့ ခင်ဗျားတို့ ကယ်မည့် ယူမည့်သူ
ကို ဘုန်းကြီးပေးထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့က အဲဒါ ကယ်မည့်
ယူမည့်သူကို ရန်သူထင်နေလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ လှည့် ခည်ပြီး
သကာလ မြုပ်ပီလိမ့်မယ်လို့ ပြောရတယ်- (မှန်ပါ)။ ဝဲထဲ
လည်ပြီး သကာလ မြုပ်သွားလိမ့်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူး
လား-(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တရားတစ်ပွဲလုံးကို ဒကာ,ဒကာမတွေ လေး
လေးနက်နက် သတိပေးနေပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့က ပစ်ချ
လိုက်တာက လုပ်စားရမည့်တဝ, ရှာစားရမည့်ဘဝထဲ ရောက်
နေကြတယ်။ တဏှာရေထဲ လှည့်နေရတယ်။ မလည်ရဘူးလား-
(လည်ရပါတယ်)။

လည်တော့ သူ့လည်သလောက်သာ ကျုပ်တို့က လိုက်နေ
 တော့ ခင်ဗျားတို့မှာ လည်နေတဲ့ ဥစ္စာ ကယ်မည့် ယူမည့်သူ
 တည်းဟူသော မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီးကိုလဲ ခင်ဗျားတို့က ကိုယ်တိုင်
 လဲ မလုပ်တတ်၊ လုပ်ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လုပ်ပေးပြန်တော့လဲ
 ကိုယ်တိုင် ဖောင်ကို မဆင်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့က နေလိုက်မယ်ဆို
 လို့ရှိသင် လည်ပြီး မြုပ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဆို
 ယင် လွဲပါ့မလား- (မလွဲပါဘူး)၊ သဘော ပါကြပလား-
 ပါပါပြီတုန်း။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ယခုကယ်မည့် ယူမည့် တရား
 ဆိုတာ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီ)၊ ဘယ်တရားပါလိမ့်-
 (မဂ်တရားပါဘုရား)။ မဂ်တရား ဆိုတော့ ရှုတဲ့မဂ္ဂင်တရား
 သည် မဂ္ဂင်ငါးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို ကယ်
 မည့် ယူမည့်တရား-(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ သေလမ်းကို သားက တားနိုင်ရဲ့လား-(မတား
 နိုင်ပါဘူး)၊ သမီးကကော (မတားနိုင်ပါဘူး)၊ အပါယ်သွား
 တာကိုကော သားက၊ သမီးက၊ ပစ္စည်းက-(မတားနိုင်ပါဘူး)။
 ဒါဖြင့် ဟိုဟာတွေဟာ ကယ်မည့် ယူမည့်လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
 သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

ဟောဒီ မဂ္ဂင်ကတော့ တစ်ခါတည်း ခင်ဗျားတို့ ယခုလည်
 နေတဲ့ ဝဲဩဆကြီးဆိုတဲ့ ကာမောဆကြီးကိုလဲ ဦးခင်မောဇ်
 လာခွင့်ပေးသေးရဲ့လား-(မပေးပါဘူး)၊ တဏှာလာခွင့် ပေး
 သေးရဲ့လား-(မပေးပါဘူး)၊ အဲဒီတော့ ဝဲဩဆကိုလဲ မလည်
 စောင် သူလုပ်ပေးနေတယ် မဂ္ဂင်က-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-
 (ရှင်းပါပြီ)။ နောက် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ မြုပ်ဖို့ရာ ဆို

တာဝာသာ သူက မကုန်ကွက်ဘူးလား- (ကန်ကွက်ပါတယ်)-
ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အားကိုးရာ အစစ်သည် မဂ္ဂင်ဖြစ်တာပဲ-
(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အားကိုးရာ အစစ်က ဘာတုံး- (မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။ မဂ္ဂင်ပဲ
ရှိတော့တယ် ဒဏေ၊ ဒကာမတို့၊ တခြားသော တရားကဖြင့်
အားကိုးရာ ဒါလောက်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကော ယနေ့ ရှင်း
ရှင်း လင်းလင်း သဘောကျပါပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒေါသလာလဲ ဖြစ်
ပျက်ရှုပါနော်... (မှန်ပါ)။ စိတ်ထဲမှာ သံသယကလေး ရှိနေ
ယင်လဲ ဘုရားကို ဘုရားမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား၊ တရားကို တရားမှ
ဟုတ်ပါရဲ့လား၊ သံသယကို သံသယမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား- ဆိုတဲ့
သံသယ ဝိစိကိစ္ဆာ လစယင်လဲ ဘာလုပ်ကြမယ်- (ဖြစ်ပျက်ရှုရ
ပါမယ်)။ မရှုလို့ရှိယင် သံသယဝိစိကိစ္ဆာဆိုတာ ဦးခင်မောင်
အဝိဇ္ဇာပဲ။ ဒီတော့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ- (သင်္ခါရာပါဘုရား)။ သင်္ခါရ
ပစ္စယာ- (ဝိညာဏ်ပါ)။ အဲ... ဒုတိယဘဝ ကူးမသွားပေဘူး
လား- (ကူးသွားပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ဝိစိကိစ္ဆာဆိုတဲ့ မောဟလာယင်လဲ ဘယ်နှယ်
လုပ်ကြမလဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ အဲ... သံသယဖြစ်တဲ့ စိတ်
ကလေး ဝမ်းထဲ ပေါ်လာလဲ အနိစ္စပဲလို့သာ ရှု- (မှန်ပါ)။
သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ ပျံ့လွင့်တဲ့ စိတ်ကလေး လာ
ယင်လဲ- (အနိစ္စပဲရှုရပါမယ်)။ အနိစ္စလို့ပဲ ဖြစ်ပျက်လို့ပဲ ရှုပါ
ဆိုတော့ ဒဏေ၊ ဒကာမတို့၊ သမောဟစိတ္တံ သမောဟစိတ္တန္တိ
ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တံ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ- ဆိုတဲ့

အတိုင်း စိတ္တာနုပဿနာမှာ အပိုးတန်သွားတော့တယ်ဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတို့ အတွင်း ဧည့်သည်လဲ ရှုတတ်ပလားလို့ မေးလိုက်ပါတယ်-(ရှုတတ်ပါပြီ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် အလောဘဆိုတဲ့ မလိုချင်တဲ့ စိတ်လာယင်လဲ မလိုချင်ရုံနဲ့ ရပ်မနေပါနဲ့၊ မလိုချင်တဲ့စိတ်လာယင်လဲ ဘာလုပ်ရမယ်-(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ မေတ္တာပို့တဲ့ အဒေါသစိတ်ကလေး လာယင်လဲ နောက်ဆုံးပိတ် ဘာလုပ်ရမလဲ- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ အဒေါသစိတ်လဲ ဖြစ်ပျက်ရှုပါဆိုသဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ ပေါ်ရာစိတ်ကိုပဲ ဖြစ်ပျက်ရှုရပါလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်ဟာ ရှုကြမလဲ-(ပေါ်ရာစိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ပေါ်ရာစိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ် ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဘာမှ မရှိတော့ဘူး၊ အလောဘ, အဒေါသလဲ မရှိတော့ဘူးဆိုယင် ဒကာ, ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့မှာ သက်စောင့်စိတ်ကလေးရှိပါတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ ဘာရှိသတဲ့-(ထက်စောင့်စိတ် ရှိပါတယ်)။ ထက်စောင့်စိတ်ကလေး ရှိတယ်တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဗုန်းခနဲ ဗိုင်းခနဲ လဲပြီး မသေရအောင် ခင်ဗျားတို့ကို စောင့်နေတဲ့ လောကလေး အပြင်ဘက်ထုတ်တဲ့ စိတ်ကော မရှိဘူးလား-(ရှိပါတယ်)။ လောကလေး အတွင်းပြန်ရှိကတဲဲ့ စိတ်ကော.... (ရှိပါတယ်)။ အဲဒီစိတ်နှစ်ခုကို ဒကာ, ဒကာမတို့ သက်စောင့်စိတ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။ အိမ်သည်စိတ်လို့လဲ မနေ့က ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။

အဲဒါကလေး ထွက်စိတ်ပေါ်လာယင်လဲ ထွက်အောင် လုပ်
တဲ့ စိတ်ကလေးကို ရင်ထဲမှန်းပြီး သကာလ ညွှန်... သူပေါ်
လို့ လေထွက်လာဘာပဲဆိုပြီး သကာလ သူ့ကို မှန်းပြီးတော့
ဒကာ, ဒကာမတွေက ဖြစ်ပျက်ရှုပေးပါ (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ရှုပေးလိုက်တော့ ထွက်စိတ်
က ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာက မဂ်သွားဖြစ်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဝင်အောင်ရှိုက်တဲ့ စိတ်ကလေး လာပြန်တော့လဲ ပစ်မထား
လိုက်ပါနဲ့။ ဒီစိတ်ကလေးကိုလဲ ဘာလုပ်ရမလဲ- (ဖြစ်ပျက်ရှုရ
ပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် ဝင်စိတ်က
ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာက မဂ်ဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်ကြီးဟာ လာ
သေးရဲ့လား- (မလာပါဘူး)။

အဲဒီတော့ အခုပြောခဲ့တာလဲ တော်တော်စုံပါပြီ။ ဒကာ,
ဒကာမတွေ သန္တာန်လဲ ပေါ်ရာစိတ်ကို အကုန်သာ ဖြစ်ပျက်
ရှုပါတော့ ဆိုတာဖြင့် ကျေကျေနပ်နပ် သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)။ ဒါဖြင့်နည်းပေးနေတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်-
(မှန်ပါ)။

ဘာပေးနေတာပါလိမ့်- (နည်းပေးနေတာပါ ဘုရား)။
စိတ္တာနုပဿနာ နည်းပေးနေတာဆိုတာ သေချာကြပလား-
(သေချာပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတို့ စိတ္တာနုပဿနာ ဘာ
ကျေးဇူးများပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ဒါတွေက အနိစ္စတရား၊
ရှေ့ပိုင်းက ဖြစ်ပျက်ချည်းပဲ ဆိုတော့ အနိစ္စလား- နိစ္စလား...။

ပညာဂုဏ်ရည်(၇)

(အနိစ္စပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် နိစ္စဒိဋ္ဌိဆိုတာ ကွာသွားတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-(ကျပ်ပြီ)။

နိစ္စဒိဋ္ဌိ ကွာသွားပြီဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာ၊ဒကာမတို့ အတ္တဒိဋ္ဌိကော မကွာဘူးလား-(ကွာပါတယ်ဘုရား)။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာလို့ ထင်သေးရဲ့လား-(မထင်ပါဘူး)။ အဲ...နိစ္စဒိဋ္ဌိတို့၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတို့ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိတွေ အကုန်ပြုတ်လို့ရှိယင်ဖြင့် သောတာပန် တည်တယ်လို့ မှတ်လိုက်ဖမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိပြုတ်ယင်- (သောတာပန်တည်ပါတယ်ဘုရား)။ သောတာပန် တည်ချင်ယင် ဒိဋ္ဌိကို အလျင် စဖြုတ်ရမယ်ဆိုတာ သေသေ ချာချာ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

သောတာပန်တည်ချင်ယင်-(ဒိဋ္ဌိကို အလျင်စပြီး ဖြုတ်ရပါမယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ ယနေ့ကစပြီး မှတ်တာပေါ့။ စိတ္တာနုပဿနာ ကြပ်ကြပ်ရှုကြ။ စိတ်မှာဒိဋ္ဌိစွဲနေတာ ပြုတ်သွားယင် သောတာပန်တည်နိုင်အောင်လို့နော်-(မှန်ပါ)။ သောတာပန်မတည်သေးဘဲနဲ့ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် တည်ချင်လို့ကော- (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ ကျော်ဘက်လို့ ရပါမလား-(မရပါဘူး)။ မရဘူးဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် သောတာပန် တည်ချင်ယင် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ပါ။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်အောင် စိတ္တာနုပဿနာရှုပါ။ ပေါ်ကြ လှား-(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

သောတာပန် တည်ချင်ယင်- (ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ရပါမယ်)။ အပါယ်လေ ပါးလွတ်ချင်ယင်- (ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ရပါမယ်)။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး

လွတ်ချင်ယင် (ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ရပါမယ်)၊ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ချင်ယင်- (စိတ္တာနုပဿနာရှုပါ)။

စိတ္တာနုပဿနာ ရှုပါဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောထားတာကလေး ဒုကာ ဒကာမတွေကို ယနေ့ ထူးထူးလည်လည် ပြောပေးရမယ်။(မှန်ပါ)၊ ထူးထူးလည်လည်ပြောတော့ ဦးခင်မောင် သေသေချာချာ မှတ်ပါ။

ဒကာ, ဒကာမတွေ သူများ ဝမ်းထဲမှာ ကိုယ့်ဆိုင်ပေါ်လာ ငြားသော်လည်း ဝယ်ချင်တာလား၊ ဈေးစုံစမ်းတရား... ဒါကို အကဲခတ်ဖို့ အခတ် ပခက်ဘူးလား (ခက်ပါတယ်)၊ တကယ် ဝယ်ချင်လို့လား၊ ဈေးစုံစမ်းဘာလား၊ ကောင်းအောင် ပြောနေတဲ့ စကားလားဆိုတာ အကဲခတ်ယင် အတော်ခက်ပါလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ ဘုရား)။

လူတစ်ယောက် ကိုယ့်ဆိုင်လာပြီဆိုတော့ သူ့စိတ်ကို အကဲခတ်ဖို့ ဘယ်နှယ် နေကြိုသတိုး-(ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် သူတစ်ပါးစိတ်ကို အကဲခတ်ရတာ အင်မာန်ခက်တယ်လို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဟောပါတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကို အကဲခတ်ပါတဲ့-(မှန်ပါ)။

ဒကာ, ဒကာမတို့ ဘာတဲ့တိုး....(ကိုယ့်စိတ်ကို အကဲခတ်ရပါမယ်)၊ သူများစိတ် အကဲခတ်ရတာကတော့ မှန်ဖို့မလွယ်ပါဘူး။ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီ)။ သူများစိတ် အကဲခတ်ရတာကတော့ မမှန်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ကိုယ်က အဘိညာဉ် မရဘဲကိုး-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ဟာ အကဲခတ်ရမတိုး-(ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အကဲခတ်ရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ကို အကဲခတ်ပါဆိုတဲ့ စကားကလေး တစ်လုံး မှတ်ထားကြပါ-(မှန်ပါ)။

စိတ္တာနုပဿနာ ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိယင် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အကဲခတ်တာလို့ မှတ်လိုက်ကြပါ-(မှန်ပါ)။

ဒါကို မမေ့နဲ့၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သူများ အကဲခတ်ရမှာလား၊ ကိုယ့် စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်ရမှစလား... (ကိုယ့် စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်ရမှာပါ)၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်တော့ လူများ အားဦးမှာလား ဒကာ၊ ဒကာမတို့... (မလွဲပါဘူးဘုရား)။ စာညှိပြီ၊ ဒီကတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အကဲခတ်ယင် သေသေ ချာချာတည့်ငယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘော ပါပစား... (ပါ ပါပြီ)။

လိုချင်တဲ့ စိတ်ကလေး လာတယ်ဆိုယင် လိုချင်တဲ့စိတ် ကလေး ရှိ-မရှိသာ အကဲခတ်။ ဘယ်နှယ်စပြောမယ် ထင် သတုံး... (မရှိပါဘူး ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် မရှိတက အနိစ္စ၊ အကု စေတတက မဂ္ဂပဲ... (မှန်ပါ)။

မရှိတက ... (အနိစ္စပါဘုရား)၊ အကဲခတ်တာက... (ပွဲပါဘုရား)။

ကြော်...ဒါဖြင့် မိနည်းရလို့ရှိယင် တို့ သေပျော်ပြီလို့ စောက်မေ့ပါ... (မှန်ပါ)။

ဦးခင်မောင်...သူများစိတ် အကဲခတ်ရတာတော့ အကဲ ခတ် ခက်တယ်၊ မမှန်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်ကို အကဲခတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘယ်နှယ် ရေကြွသလဲ- (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

မှန်တာက ဘယ်လိုမှန်သတိုး မေးခဲဘဲ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေး ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာဘယ်၊ ထမင်းသာတဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာ တယ်။ ဒီက ဘုန်းကြီးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ဘုရားဟော ဆိုင်း သင်ထားတယ်။ ဒီစိတ်ကလေး အကဲခတ်သိုက်စမ်းပါ လို့တော့ အကဲခတ်တဲ့ခပ် ပေါ်နေပေါ့- ဒီစိတ်က ရှိဦး မှာလား....(မရှိပါဘူး)၊ မရှိတော့ မမှီတာက ဘယ်လိုဆို မလဲ-(အနိစ္စပါ)၊ အကဲခတ်တာက....(မဂ္ဂပါဘုရား)၊ အကဲ ခတ် ခံရတာက-အနိစ္စ၊ အထဲခက်တဲ့ဘက်က-မဂ္ဂ... (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒီတော့ အခု တစ်လုံးတည်း ပေးလိုက်ပါဘယ်၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ ဘောဇံ ဘုရားဟောကို ပေါ်လွင်အောင် ဘုန်းကြီးက တဆင့် နည်းပေးပါတယ်။ စိတ္တာနုပုဿနာဆိုတာ ဘာပါလိမ့် မတုံးလို့ မမေးနဲ့၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်တာ၊ ရှင်း စဏား-(ရှင်းပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် မူလ ပေါ်တစက ရှေ့စိတ်၊ အကဲခတ်တာက နောက်စိတ်....(မှန်ပါ)။

စိတ်ဘာ နှစ်စိတ် ပြိုင်ပေါ်ကောင်းသလား လို့မေးယင် ဘယ်နှယ် ပြောမတုံး (မပေါ်ကောင်းပါဘူး)၊ မဖြစ် ကောင်းတော့ တစ်စိတ်ချုပ်ပြီးမှ တစ်စိတ်က ချုမ်ရတယ်။ ဒါလဲ စိတ်ပါပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒါလဲ တာခေါ်ကြမလဲ....(စိတ်ပါပဲဘုရား)၊ စိတ်ပါပဲ ဆိုတာ ကျေနပ်ပလား....(လျေနပ်ပါပြီ)၊ ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် စိတ္တာနုပုဿနာဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်တာ.... (မှန်ပါ)၊ ၁-နံပါတ် ကိုယ့်စိတ်ကို ၂-နံပါတ်နဲ့ အကဲခတ်

ပါ-(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ၁-က အနိစ္စ အကဲခတ်တဲ့ ၂-က မဂ္ဂပဲ....(မှန်ပါ)၊

၁-က....(အနိစ္စပါ)၊ အကဲခတ်တာက (မဂ္ဂပါဘုရား)၊

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ ပေါ်မည့် စိတ်တွေက သိပ်လဲ မပျားပါဘူးလို့ ပြောထားခဲ့ပါတယ်။ ဦးခင်မောင်တို့၊ ဒကာခင်တို့ ကာမစိတ် ၅၄-ဆိုတာ ကြားဖူးကြမှာပေါ့- (ကြားဖူးပါသလား)။ အဲဒီ ကာမစိတ် ၅၄-ခုထဲ မှာပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့....ဘုရား ရဟန္တာများသာ ဖြစ်တဲ့ စိတ်က မဟာကြိယာစိတ် ၈-ခုနဲ့ ဟင်္သာတုပ္ပါဒ်စိတ် ဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီ ၉-ခုကို ပြန်ပြီး နှုတ်လိုက်စမ်းပါ....(၅၄-၉=၄၅)။ ၄၅-ပါးပဲ ကျန်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ သေသေချာချာသာမှတ်၊ ကာမစိတ်ထဲက ၄၅-ပါးပဲ ပေါ်လိမ့်မှယ် လောဘပေါ်မယ်၊ ဒေါသ ပေါ်မယ်၊ မောဟပေါ်မယ်၊ မြင်စိတ်ပေါ်မယ်၊ ကြားစိတ်ပေါ်မယ်....(မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ အကဲခတ်နေမည့် စိတ် ဘယ်လောက်ပါလိမ့်မထုံး ဆိုတာတော့ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။ ဘယ်လောက်ပါလိမ့်.... (၄၅-ပါး ပါ ဘုရား)။ အဲဒီ ၄၅-ပါ လှည့်ပေါ်နေမှာပဲ၊ (မှန်ပါ)။ အဲဒါ ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်းသာ ရှိ-မရှိ အကဲခတ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပေါ်တဲ့စိတ်ဟာ အကဲခတ်တဲ့စိတ်လာယင် အားလုံး စာရားနာတဲ့ ဒဏာ၊ ဒဏာမတွေ ပေါ်တဲ့စိတ် ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး)။ အကဲခတ်တာက နောက်မှ အကဲခတ်ရမှာကိုး- (မှန်ပါ)။ နောက်မှ အကဲခတ်ရမှာ ကော် ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ ဧဂ္ဂပေါ်တဲ့စိတ်က ချုပ်ပြီးမှ နောက်မှ အကဲခတ်တဲ့

စိတ်က လာရတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှေ့စိတ်က အနိစ္စ၊ အကဲခတ်တဲ့စိတ်က—(မဂ္ဂပါဘုရား)၊ အဲဒီ မဂ္ဂကတော့ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ နောက်ကိလေသာတွေ အဆက်ခံသေးရဲ့လား (မခံပါဘူး)၊ မခံလို့ ရှိယ့် အနာဂတ် အကြောင်းတွေ ဘယ်နှယ်နေသတုံး—(ပြတ်ပါဘယ် ဘုရား)၊ အနာဂတ်အကြောင်းတွေ ပြတ်ဘယ်ဆိုတော့ အနာဂတ် အကျိုးတွေ လာသေးရဲ့လား—(မလာပါဘူး)၊ ဒါကြောင့် စိတ္တာနုပဿနာဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်တာ ဆိုပါသည် ရှင်းကြလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်လိုက်တော့ ဒကာသစ်တို့၊ ဦးခင်မောင်တို့က စဉ်းစားကြည့်၊ ရှိတာတွေသလား၊ မရှိတာတွေသလား—(မရှိတာ တွေပါဘယ်)၊ မရှိတာကို ဘာခေါ်ကြမယ်... (အနိစ္စပါ)၊ အကဲခတ်တဲ့ စိတ်က... (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ အဲ... အကဲသာ ခတ်နေကြပါ၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်သာ နောက်စိတ်နဲ့ အကဲခတ်နေကြမယ်ဆိုယ့် လောကီမဂ် ရခနတယ် မှတ်ပါ၊ ရှင်းပလား—(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဝိပဿနာမဂ် ရတယ်ဆိုတာဘဒပါလိမ့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့... (ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်တာပါ)၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အကဲခတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် မဂ်ရတာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မဂ်ရဖို့အရေးဟာ ဆုတောင်းနေရုံ ဆုခတောင်းရမှလား၊ အကဲခတ်ရမှလား... (အကဲခတ်နေရမှပါဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒီနေ့ ဒီအစလုံးကို ထိုးပေးလိုက်သဖြင့် တပည့်တော်တို့ စိတ္တသနာသနာကို မရှုတတ်သေးပါဘူးဘုရားလို့ တစ်ပွဲလုံး ပြန်လျှောက်စရာအကြောင်း ကုန်သွားပြီ-(မှန်ပါ)။ သူ့ကြောင့် ကုန်သွားသတိုး မေးလို့ရှိယင် ခုနစ်က ၄၅-စိတ် ရှိတဲ့ အနက်က ထစ်ခုခုက လှည့်ပေါ်နေမှာပဲ။ အဲဒီ ပေါ်တဲ့စိတ်ကို ရှိ၊မရှိ အကဲခတ်ရုံပဲဆိုတာ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပဲ ပြီဘုရား)။ ရှိ-မရှိ အကဲခတ်တဲ့ အခါကျတော့ မရှိတာက အန်စု၊ အကဲခတ်အဲစိတ်က-(မဂ္ဂပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့မှာ အကဲခတ်များတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မဂ် ရမ္မဒေ-(မှန်ပါ)။ အကဲမခတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ-(မဂ်မရပါဘူး)။ အဲဒီတော့ သတိထား ပညာနဲ့ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ မဂ်ရနိုင်တယ်။ သတိထား ပညာနဲ့ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ အကဲခတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုဘာပါ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပဲ ပြီဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် သစ္စာထဲ သွင်းကြပါစို့ ဦးခင်မောင်တို့၊ တကာသစ်တို့နော်-(မှန်ပါ)။ သစ္စာထဲသွင်းလိုက်တာကို ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်ပါ ဆိုသဖြင့် စိတ်ကလဲ ကာမစိတ်ထဲမှာ ၄၅-ပါးပဲ ပေါ်နိုင်တယ်။ ဒီပြင်ဟာတော့က ဘုရားရဟန္တာ-အန္တာန်မှာသာဖြစ်လို့ ကိုယ်ထဲမှာမပေါ်လို့ အကဲခတ်စရာ လိုသေသလား-(မလိုပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ကိုယ်သန္တာန်ပေါ်တဲ့ ခုနစ်ကပြောခဲ့တဲ့ ၄၅-စိတ်ကလေးဟာ လှည့်စွဲ မပေါ်ပေဘူးလား - (ပေါ်ပါဘယ်)။

ပေါ်တဲ့အခါကျလို့ရှိယင် ဒီစိတ်ကလေးကို ဒကာ၊ဒကာမ တော့က ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း အကဲခတ်မယ် ဆိုဆိုရှိယင်ဖြင့်

ကြာတော့ အကဲခတ်ပါချားဘော့၊ ခြေ...ဒိဉ္ဇန္တာသည် စိတ်
ကလေး၊ ဒုက္ခဒုဏ်တာကို အကြည့်ခိုင်းတာပါကလားဆိုတာ
ပေါ်လာလိမ့်မယ်-(မှန်လှပါဘုရား)။

ပထမပေါ်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်-(ဒုက္ခ
ဇရာကံသွားပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ပထမပေါ်တဲ့စိတ်ကလေးဟာ
ဒုက္ခဒုဏ်တာကို ဒုက္ခဒုဏ်-မဆုတ် အကဲခတ်ခိုင်းတာပဲ-
(မှန်ပါ)။

ဒုက္ခသစ္စာ ဟုတ်-မဟုတ် အကဲခတ်ခိုင်းတော့ ဒကာ၊ ဒကာမ
မတို့ ဒုက္ခသစ္စာ ဟုတ်-မဟုတ် ကြည့်စမ်း၊ ကိုယ့်သန္တာန်
ပေါ်လာဘယ်ဆိုသင် မျက်လုံးထဲ ပေါ်တဲ့စိတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဝမ်းထဲ
မှာ ဟဒယဝတ္ထုပေါ် ပေါ်တဲ့စိတ် ဖြစ်ဖြစ်၊ နားထဲမှာ
ပေါ်တဲ့စိတ်ဖြစ်ဖြစ် ဒီနေရာကားနုပြီး ဟိုနေရာ ရွှေ့သေး
သလား၊ ဒီနေရာမှာပဲ သေသွားကြသလား - (ဒီနေရာ
မှာပဲ သေသွားကြပါတယ်)။ ဒီနေရာမှာပဲ သေသွားတော့
သေမလို့ ပေါ်တာရယ်၊ သေတာရယ် နှစ်ခု မခွဲထွေရပေဘူး
လှား-(တွေ့ရပါတယ်)။ နှစ်ခုတွေ့ရတော့ သေမလို့ ပေါ်
တာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သေသွားတာကော-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ကို အကဲခတ်ခိုင်းတော့ ကိုယ့်ဒုက္ခကို
ကိုယ်အကဲခတ်ခိုင်းတာပါလားဆိုတာ နောက်တော့ ဉာဏ်ဘက်
လာလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာကို အကဲခတ်ခိုင်းပါလိမ့်-(ကိုယ့်ဒုက္ခကို ကိုယ်အကဲခတ်
ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ့်ဒုက္ခကို ကိုယ်အကဲခတ်ခိုင်းတာ နဂို
ကတော့ ကိုယ့်မှာ ပစ္စည်းကလေးရတယ်၊ သားကလေး၊ သမီး
ကလေးတွေက လုံလောက်နေတဲ့အခါ ကျလို့ရှိသင်ဖြင့် ကိုယ့်မှာ

ဒုက္ခ မရှိဘူး ထင်လိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဧကဇက ကိုယ်သေနေတာ တွေ မတွေ့ရဘူးလား-(တွေ့ရပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ကိုယ်သေနေ တာတွေ ကိုယ်တွေ့ရတဲ့အတွက် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဖြစ်ပေါ် လာတာလဲ ဒီစိတ်ကလေးဟာလဲ ဒီစိတ်ကလေးဟာ သေမလို့ ပေါ်လာတာ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပါသား-(ကျပါပြီ)။ အကဲ ခတ်လိုက်တော့ သေသွားတာကော မတွေ့ရဘူးလား -(တွေ့ရ ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ပေါ်ကတည်းက သူဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပျက် သွားတော့ကော-(ဒုက္ခသစ္စာပါပဲ)။ အဲ...ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်သိမယ်ဆိုပြီး ဉာဏ် တက်လာပါလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။ အနိစ္စမဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒုက္ခ သစ္စာထဲ ရောက်သွားပြီ-(မှန်ပါ)။

အကဲခတ်ပါများတော့ ဘယ်အထဲရောက်ပါလိမ့် - (ဒုက္ခ သစ္စာထဲရောက်ပါဘယ်ဘုရား) ၊ ဒါဖြင့် အကဲခတ် ခံရတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကဲခတ်ဘာက (မိဂ္ဂံသစ္စာပါ)။

ဪ...မုန်တွေဖြစ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ဒီထဲမှာ အပါယ် လေးပါး သွားရမည့် တရားတွေဟာ ပေါ်နိုင်သေးရဲ့လား- (ပေါ်နိုင်ပါဘူး)။ ဒါဖြင့် အပါယ်လေးပါးတွေကော ကျုပ်တို့အတွက် ပြတ်မသွားပေဘူးလား-(ပြတ်သွားပါတယ်)။ ဒီတော့ အပါယ်လေးပါး လွတ်ချင်လို့ရှိယင် ကိုယ့်စိတ်ကို အကဲခတ်ပါ၊ ဒုက္ခသစ္စာလား၊ သုခသစ္စာလားလို့ အကဲခတ် ပါ - (မှန်ပါ)။ ဦးခင်မောင် ပေါ်ပလား-(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒီနေ့ အလုပ်တရားချည်းပဲ ပြောနေတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကျေကျေနပ်နပ် သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်ပါဆိုတော့ ကိုယ့်စိတ်ဆိုတာ ကိုယ် သေတာ အကဲခတ်ခိုင်းတာ-(မှန်ပါ)။

ဘာကို အကဲခတ်ခိုင်းပါလိမ့်-(ကိုယ်သေတာ ကိုယ်အကဲ ခတ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်သေတာကို ကိုယ်အကဲခတ်ခိုင်း တာပါ၊ ခင်ဗျားတို့က မသေဘူး ထင်နေလို့နော်-(မှန်ပါ)၊ ကျုပ်ကတော့ ပေဒင် မေးထားတာပါ၊ ၅၀-ကျော်မှ သေ မယ်၊ ၇၅-နှစ် နေရလိမ့်မယ် စသည်နဲ့ အဲဒါတွေယုံမခန့်၊ အဲဒါတွေကို မယုံပါနဲ့၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဒီကိုယ့်စိတ် ကလေး ခဏကလေး ပေါ်လာပြီး အခုချုပ်သွားတာသည် ကားလို့ ဆိုယင် ကိုယ်သေတာလို့ မှတ်ပါ (မှန်ပါ)၊ ရှင်း ပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်စိတ် အခုပေါ်ပြီး အခုချုပ်သွားတာကို ဘာဆိုကြ မလဲ - (ကိုယ်သေတာပါဘုရား)၊ က...နောက် စိတ်သာ မလာဘူးဆိုယင် ဦးခင်မောင် ကိုယ်သေတာ ဟုတ်၊ မဟုတ် - (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အကဲခတ်တဲ့စိတ် မလာတော့ပါဘူးလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေများ စိတ်စဉ် ပျက်သွားယင် ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ-(သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒီတစ်စိတ်ကသေပြီး နောက် တစ်စိတ်ပေါ်လို့ ရှင်နေတာပေါ့ဗျ- (မှန်ပါ)၊ ဒီ တစ်စိတ်ပေါ်ပြီး နောက်တစ်စိတ်ရှုတဲ့စိတ် မလာယင်-(သေပါ တယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်အသေဟာဘာသစ္စာ- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရှေ့က သေတာက မွေးပြီးသေလိုက်၊ မွေးပြီးသေလိုက်က အာသစ္စာ-

(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ အဲဒါကို မြင်အောင်ကြည့်တဲ့ ဣန္ဒြေက- (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။ ဒါဖြင့် သစ္စာကို မြင်အောင် အကြည့်ခိုင်းတာ လို့လဲ မှတ်လိုက်ခမ်းပါ-(မုန်ပါ)။

ဘာအရှုခိုင်းပါလိမ့်-(သစ္စာကို မြင်အောင် အရှုခိုင်းပါ တယ်)။

ဒီနေ့ တရားဟာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အလုပ်ခွင်မှာ အကောင်းဆုံးလို့မှတ်ခမ်းပါ-(မုန်ပါ)။ အလုပ်လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မှာဖြင့် အကောင်းဆုံးလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်ခမ်းပါ-(မုန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ သူများ ဒုက္ခသစ္စာလား၊ မိမိ ဒုက္ခသစ္စာလား - (မိမိ ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ အဲဒီလို သိလာတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်စိတ်ကလေးနဲ့ အသက်ရှင်နေတာ ဒီစိတ်ကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတဲ့ ဒုက္ခ သစ္စာတဲ့။ ဒီကဲ့သို့သိပြီးသကာလ သွားတဲ့ အခါကျလို့ရှိယင် ဩော်...အဖြစ်ကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ အပျက်ကလဲ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ အကဲခတ်တဲ့စိတ်က ဘာသစ္စာတုံး-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

အကဲခတ်တဲ့စိတ်က မဂ္ဂသစ္စာတဲ့။ ဘာကြောင့်တုံး ဆိုလို့ ရှိယပ် ဒုက္ခသိလို့ သူ မဂ္ဂ ဖြစ်တာ-(မုန်ပါ)။

ဦးခင်မောင် ဘုရားသိလို့ ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်-(ဒုက္ခသိလို့ မဂ္ဂဖြစ်တာပါ)။ ဒုက္ခသိလို့ မဂ္ဂ ဖြစ်တာ ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ခမ်းထဲမှာ ဒီမဂ္ဂသစ္စာက ဒုတ်ယစိတ် မလာ ဘူးလား-(လာပါတယ်)။ ဒီမဂ္ဂသစ္စာလာမှီရာ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားရှိခိုးတာလဲ ဝဋ်ဘဝတိုတိုနဲ့ မဂ်ဖိုလ် ရှုရ ပါလိုက်ဆိုတာ သူ ခမ်းထဲ ထောက်ရပါလိမ့် ပြောတာပဲ-(မုန်ပါ)။ သဘော

ကျပလား-(ကျပါပြီ)။ အလှူပေးနေတာလဲ ထို့အတူပဲ
ဝင့်ဘဝတို့တို့နဲ့ မဂ်ဖိုလ် ရှုရပါလို့၏ဆိုတော့ ဒီမဂ် ဝမ်းထဲ
ရောက်ရပါလို့၏ ဆိုဘာပဲ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျလား-
(ကျပါပြီ)။ အဲ...ဟိုဟာတွေကတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဆရာ
ကောင်း၊ သမားကောင်းနဲ့ တွေ့ဖို့ စသည်ဖြင့် အကူညီပေး
တယ်။ အကူအညီပေးတော့ အခု ခင်ဗျားတို့ ဒီဉာဏ် မရဘူး
လား-(ရပါတယ်)။ ရတဲ့အခါကျတော့ အစစ်ရတာကဖြင့်
ကိုယ်တိုင်ရှုမှ ကိုယ်ပိုင်မဂ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုယ်တိုင်ရှုမှ-(ကိုယ်ပိုင်မဂ် ရပါမယ်)။ ဒါဖြင့် မဂ် ရချင်
ယင် ရှုကြ-(မှန်ပါ)။

မဂ် ရချင်ယင် ဘာလုပ်ကြရမလဲ-(ရှုကြရမိမယ်)။ မရှုယင်
ရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်အခါကာလမှ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စိတ်
မညပါဒ်ပါနဲ့၊ ရနိုင်ပါ့မလား-(မရနိုင်ပါဘူး)။ ဒုက္ခသစ္စာမှ
မဖြစ်ဘဲနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ ဝမ်းထဲ ဝင်လာပါ့မလား - (မလာ
ပါဘူး)။ မဝင်နိုင်ဘူး ဆိုတာ သေချာပဲလား - သေချာ
ပါပြီ။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဝမ်းထဲမှာ
ဒီမဂ် ရောက်လာတာ-(မှန်ပါ)။ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာလဲ ဒီမဂ်ပြီး
ဖိုလ်ဝင်လာလို့ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာတာပဲ-(မှန်ပါ)။ ရှုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဝင်လာတယ်ဆိုတာ သေချာပဲလား-(သေချာ
ပါပြီ)။ မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဝမ်းထဲ ရောက်ပါ့မလား - (မရောက်
ပါဘူး)။

အဲဒီတော့ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ချင်ယင်လဲ မဂ် ဝမ်းထဲရောက်
အောင် လုပ်ပါ၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ချင်ယင်ကော-(ဖိုလ်ဝမ်းထဲ

ဧရာဝတီအောင် လုပ်ရပါမယ်)၊ မဂ်ဧရာဝတီ ဖိုလ်ဧရာဝတီမှာလဲ
ကေန်ပါပဲ- တာမှ သံသယ မရှိပါနဲ့၊ ရှင်းပလား-(ရှင်း
ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာသစ္စာ-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရှုတဲ့
ဉာဏ်က-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ အကဲခတ်တဲ့ ဉာဏ်-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊
ဝမ်းထဲ မရောက်သေးဘူး၊ ရောက်ပလား-(ရောက်ပါပြီ)၊
အဲဒီမဂ်သည် ငါးပါးက ရှစ်ပါး ဖြစ်သွားတဲ့တစ်နေ့မှာ သော
တာပန် အစစ်ဖြစ်အပ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မဂ်ရဖို့ အရေးဟာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အကဲခတ်တဲ့
အရေးပါလား-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူ့ကို အကဲခတ်ရမှာပါလိမ့်-
(ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်ရမှာပါ)၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်
အကဲခတ်ယင် မဂ် ရနိုင်ပါတယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့-(မှန်ပါ)၊
ဘာကြောင့် မဂ် ရသတုံးလို့ ဆရာတုန်းကြီး ထပ်ပြီး ရှင်းရ
ပြန်သတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ပထမ ဒီဥစ္စာက မိမိစိတ်၊
ဒါလဲ မိမိစိတ်ပဲဆိုတော့ နှစ်စိတ်က ပြိုင်ပြီး ပေါ်ကောင်း
ရှဲလား-(ပေါ်ကောင်းပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် ဒီစိတ်ချုပ်ပြီးမှ
ဒီရှုတဲ့စိတ် မပေါ်ပေဘူးလား-(ပေါ်ပါတယ်)၊ ဒီတော့
အရှုခံရတဲ့စိတ်သည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒုက္ခဧရာဝတီမှာ ဟုတ်
ကဲ့လား - (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အရှုခံရတဲ့ စိတ်က
ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခနဲ့ ချုပ်သွားဆေရဲ-(မှန်ပါ)၊ သူ့ကို
ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ရှုတဲ့ ဉာဏ်က ဘာဆိုကြ
မလဲ၊(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

အဲဒီတော့ ဒါရဖို့ အရေးကြီးနေပြီပဲ။ သံသရာပြတ်တယ် ဆိုတာ မဂ်က သူ့ဟာသူ ဖြတ်သွားမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့က ဖြတ်မါဆိုရုံနဲ့ ဖြတ်မှာ မဟုတ်ဘူး-(မှန်ပါ)။ သဘောကျ ပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အကဲခတ်ခံရမည့် စိတ်ပေါင်းစာ ဘယ်လောက်တဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့-(၄၅-ပါး)။ အဲ...ပုထုဇဉ်မှာ ဒီ ၄၅-ပါးပဲ လာမယ်။ ဒါတောင် တိဟိတ်မှ ၄၅-ပါး လာမှာနော်။ ဒွိဟိတ်ဆိုယင် ၄၅-ပါး မရှိဘူး-(မှန်ပါ)။ ဒွိဟိတ်ဆိုယင် ၃၇-လောက်သာရှိဘယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဝိပဿနာ ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုယင် တိဟိတ်မှပဲ ဖြစ်နိုင်လို့ ၄၅-ပါးလို့ ဘုန်းကြီးက ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်သန္တာန် ၄၅-ပါးထဲက လာတာကို နောက်က မဂ္ဂင် ငါးပါးနဲ့ အကဲသတ်နေယင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဟာ အိမ်ပေါ်တွင်လဲ ရနိုင်ပါတယ်။ ဟင်းချက် ရင်းလဲ ရနိုင်ပါတယ်။ ထမင်းချက်ရင်းလဲ ရနိုင်ပါတယ်။ အပ် ချုပ်ရင်းလဲ ရနိုင်ပါတယ်။ ရောင်းရင်းဝယ်ရင်းလဲ ရနိုင်ပါ တယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီဘုရား)။

အကဲသာ ခတ်နေပါ။ ဘယ်စိတ် ပေါ်လာတယ်ဆိုယင်လဲ အကဲခတ်နေပါ။ ရှိသေးသလား၊ မရှိတော့ဘူးလားဆိုတာ အကဲခတ်ပါ။ နောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ့ရုံ၊ မရှိ အကဲခတ် နော်-(မှန်ပါ)။ ၁-ကို ၂-နဲ့ အကဲခတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

၈၁၂ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

ဘယ်လို မှတ်ကြမယ်-(၁-ကို ၂-နဲ့ အကဲခတ်ပါ)၊ ၁-ကို ၂-နဲ့ အကဲခတ်တော့ ၈-က မရှိဘူး ပြောတော့ ၂-က မရှိမှန်း သိတာပါပဲ-(မှန်ပါ)။

၁-က-(မရှိဘူး ပြောပါတယ်)၊ ၂-က-(မရှိမှန်း သိပါတယ်)။

ဒါဖြင့် မရှိတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခမို့ ရှိသေးရဲ့လား-(မရှိပါဘူး)၊ မရှိတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကဲခတ်တရား-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

ဒါဖြင့် မဂ် ရတာသည် ဒဏာ၊ ဒကာမတို့၊ အကဲမခတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရသလား။ အကဲခတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရသလား-(အကဲခတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ကျေနပ်ပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဧဟာ အလုပ်တရား ပေးပြီးပြီ၊ အဲဒီတော့ ဟိုဝတ္ထုကို ပြန်ပြီးဆက်ကြပါစို့ဆို တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဧအထဲသွင်းရမှာပဲ ဦးခင်မောင်တို့၊ တကာသစ်တို့-(မှန်ပါ)။

၁-နံပါတ် ဝတ္ထုပရိဗိုဇ်က မေးလိုက်ပါတယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ပထမနေ့ကဟာပဲ ပြန်ပြောပါတယ်၊ ဒီနေ့ ဝတ္ထု သိမ်းမလို့...၊ ရှင်ကြီးဂေါတမတို့၊ လူဟာ လူ့သံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန် ရနိုင်ပါ့မလားလို့ ဝတ္ထုပရိဗိုဇ်က မမေးလား ဦးခင်မောင်-(မေးပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘယ်နှယ် မေးပါလိမ့်-(လူဟာ လူ့ သံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန် ရနိုင်ပါ့မလားတဲ့)၊ ဘုရားက ဘယ်နှယ် ဖြေပါလိမ့်-(မရနိုင်ဘူးလို့ ဖြေပါတယ်၊ ဘယ်မှာ ရနိုင်မှတုံး ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒီစိတ်ကလေးကို ဧကနေပြီး

ထကာလ ကိုယ် စိတ်ကလေးကို ကိုယ် ခန္ဓာကလေးကို ကိုယ် ခင်မယ်၊ ကိုယ်စွဲလမ်းမယ်၊ ကိုယ်အားထုတ်မယ်ဆိုယင် ရနိုင် ပါမလား-(မရနိုင်ပါဘူး)။

ဒါကလူ၊ လူဆိုတာက ခန္ဓာငါးပါးကို လူခေါ်တာပဲ၊ သဘောကျကြပလား-(ကျပါပြီ)။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာငါးပါးကို လူခေါ်တော့ ဒါဟာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆိုတာ မသေချာဘူး လား-(သေချာပါတယ်)။ အဲဒါကို ခင်ယေ၊ စွဲလမ်းမယ်၊ အားထုတ်နေမယ် ဆိုလို့ရှိယင် လူဟာ လူသံယောဇဉ်သုံးခု စွန့်ဆေးရဲ့လား-(မစွန့်ပါဘူး)။ မစွန့်တော့ မဂ်ရနိုင်ပါမလား-(မရနိုင်ပါဘူး)။ မရနိုင်ဘူးတဲ့၊ ကံလာလို့ရှိယင် ဇာတိဇရာ မရဏသာ ရမယ်၊ မဂ်တော့ မရဘူး-(မှန်ပါ)။

လူဟာ လူသံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ နေကြလို့ရှိယင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ဘာရမလဲ- ဇာတိဇရာမရဏကော-(ရပါမယ်ဘုရား)။

ကြည့်...ရှင်းပြတယ်၊ ဒါကလူ၊ ကိုယ် ခန္ဓာကို ကိုယ် ခင် တယ်၊ ကိုယ် စွဲလမ်းတယ်၊ ကိုယ်အားထုတ်တယ် ဆိုလို့ ရှိယင် သံယောဇဉ်ဟာ သုံးခု မလားဘူးလား-(လာပါတယ်)၊ ရှင်းပြီနော်-(ရှင်းပါပြီ)။

လူဟာ လူသံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန် ရပါမလားဆို တော့ မရဘူး၊ ဇာတိဇရာမရဏသာ ရမယ်-(မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန် တော့-(မရနိုင်ပါဘူး)။ သဘော ပါကြလား-(ပါပါပြီ)။ ကဲ...အခု အမြင်အားဖြင့်ကော သေချာကြလား-(သေချာ ပါပြီ)။

ဗညာဂုဏ်ရည်(၈)

ဒါဟာ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဘောဓါ၇ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ခန္ဓာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အတူတူပဲ-(မှန်ပါ)။ သမုဘိသစ္စာနဲ့ ပြောကော လူကော မဆိုနိုင်ဘူးလား-(ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ ပရမတ္ထသစ္စာနဲ့ တော့ ခန္ဓာပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။ သူသည် ကိုယ် စိတ်ကလေး ကိုယ်ခင်နေတဲ့ အခါ ကျလို့ရှိယင် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ လာ မလာ-(လာပါတယ်)။ ဒါဖြင့် သံယောဇဉ် စွန့် မစွန့်-(မစွန့် ပါဘူး)။ သံယောဇဉ် မစွန့်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန် ရပါ မလားဆို ဘယ်နှယ်တုံး - (မရပါဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန် မရတော့ ဘာရမှာတုံးဆိုတော့ ဒီဘက်ကြည့်လိုက် -(ဇာတိ ဇရာ မရဏ ရမှာပါဘုရား)။ ပေါ်ပြီ-(မှန်ပါ ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။ မပေါ်သေးဘူးလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီလိုလုပ်ကြ။ လူဟာ လူ သံယောဇဉ်စွန့်လို့ ဖောဓီသုံးခု မဟာလိုရှိယင် ဒီသုံးခုကော လာပါမလား-(မလာပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ဒီလို လုပ်လိုက် ဘာ ပေါ့ ဒုကာ၊ ဒုကာမတို့၊ ပေါ်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ပေါ်တဲ့ စိတ် ဟာ လူပါပဲ၊ လူ့သန္တာန်ပေါ်တဲ့စိတ်ပဲ၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ သမုဘိသစ္စာနဲ့ဆရာပြီး ပြောသားလို့၊ ဒါကလေး ပြစ်ပျက် ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မဂ် ပေါ်မလာဘူးလား-(လာပါတယ်)။ ခုနက်ပြောတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ဆိုတဲ့ လူ့သံယောဇဉ်တွေ လာသေးရဲ့လား- (မလာပါဘူး)။ လူ့သံယောဇဉ်မှ မသွားဘဲနဲ့ ဇာတိ ဇရာ မရဏ နောက်ဘက်တွဲကကော-(မလာပါဘူး)။

ဒါဖြင့် လူဟာ လူ့သံယောဇဉ် ရှိသင်သာ မရတာ၊ မရှိလို့ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်ယင် ရရမယ်-(မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီအဖြေကို သုံးရက်ရှိပြီ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ရှင်းပြီး ပြောလိုက်တဲ့အတွက် တရားတစ်ဖွဲ့လုံးမှကာ၊ ဒကာမတွေ ကျေကျေနပ်နပ် သဘောကျကြပလား - (ကျပါပြီဘုရား)၊ ရှုလိုက်တာ သံယောဇဉ် လာသေးရဲ့လား - (မလာပါဘူး)၊ မလာယင် နိဗ္ဗာန်ရမယ်၊ ဒီဘဝဇရာမရဏ လာသေးရဲ့လား - (မလာပါဘူး)၊ ဇာတိချုပ်တာ ဘာခေါ်မယ်-(နိဗ္ဗာန်ပါ)၊ ဇရာချုပ်တာ-(နိဗ္ဗာန်ပါ)၊ မရဏချုပ်တာ-(နိဗ္ဗာန်ပါ)။

အဲ...ဒါဟာ ကိုယ်စိတ်ကို အကဲခတ်လိုက်တာနဲ့ သံယောဇဉ်တွေက နောက်ဆဲ ချုပ်သွားတယ်-(မှန်ပါ)။ သံယောဇဉ်တွေက နောက်က ချုပ်သွားတော့ စုတိမနေ သေလွန်တော့ ဇာတိဇရာမရဏတွေလဲ မချုပ်ဘူးလား - (ချုပ်ပါဘယ်)၊ လာသေးရဲ့လား-(မလာပါဘူး)၊ မလာဘာ့ ဇာတိချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၊ ဇရာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၊ မရဏ ချုပ်ရာ - (နိဗ္ဗာန်ပါ)။

ဪ...နိဗ္ဗာန်သည် ဒကာ၊ ဒကာမဘို့ မဂ်ဝင်မှ ရတယ်ဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)၊ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်အကဲခတ်ယင် နိဗ္ဗာန် ရနိုင်တယ် ဆိုတာဒကာ ယနေ့ ရှင်းပါပလား-(ရှင်းပါပြီ)၊ သေသေချာချာ မှတ်ပါ၊ ဒီဥစ္စာ အခတ်အရေးကြီးပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် လူဟာ လူ့သံယောဇဉ် မပွန့်ဘဲနဲ့ နတ်ရွာသို့ဂတိ ချောက်နိုင်ရဲ့လားတဲ့- ဒုတိယ မေးခွန်း-(မှန်ပါ)

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘာတဲ့တုံး၊ ဒုတိယမေးခွန်းက-(လူဟာ လူ့သံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ နတ်ပြည် ရောက်နိုင်ရဲ့လား)၊ အဲဒီ ကျတော့ ဘုရားက ဘယ်နှယ် ပြောသတုံး - (ရောက်နိုင်ပါတယ်)၊ ရောက်နိုင်တယ်တဲ့။

လူဟာ ဥပမာမယ်....ဆွမ်းလှူလိုက်တယ်၊ ကွမ်းလှူလိုက်တယ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘုရားကို လှူလိုက်တယ်၊ ရှိခိုး လိုက်တယ်၊ ဒီရှိခိုးရတဲ့ အကြေခင်းကြောင့် စုတေမနေ သေ လွန်သည်၏ အခြားမဲ့၌ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ ရရပါ လို၏ ဆိုတော့ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ လိုချင်တဲ့ တဏှာ ဆန္ဒ မလာဘူးလား-(လာပါတယ်)၊ မရမရှိပါရစေနဲ့ဆိုတဲ့ ဥပါဒါန်ကော-(လာပါတယ်)၊ ခုနင်စ အာ၊ထုတ်တဲ့ ဒါန သီလတွေ အားထုတ်တဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ တွေကော အိဘက်က မလာဘူးလား-(လာပါတယ်)၊ ဒီတဏှာ ဥပါဒါန် ကံတွေကြောင့် စုတေမနေ သေလွန်သည်၏ အခြားမဲ့၌ နတ်ကောင်ကြီး လူကောင်ကြီး ပေါ်လာမှာပဲ၊ မပေါ်ပေ ဘူးလား-(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီကံက တဏှာတော့ အုပ်ချုပ် တယ်၊ တဏှာ ဥပါဒါန် အုပ်ချုပ်တယ်၊ကံကတော့ ကံကောခင်း ဖြစ်နေတယ်၊ သမ္မဿက္ခတ-တံဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိ ကြပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လူဟာ လူ့သံယောဇဉ်မစွန့်ဘဲနဲ့ သုဂတိ ရောက်နိုင် ပါမလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ- (ရောက်နိုင်ပါတယ်)။

ကြည့်ပါ၊ ဒီမှာ...ဟောဒါ ခင်ဗျားတို့လူပဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခင်တဲ့အတွက် နောက်ဘဝမှာလဲ ကိုယ့်ကိုယ် ကောင်းစားတာ ကိုသာ သဘောကျတဲ့အတွက် ဆိုတော့ ဒီဘဝလဲ ကိုယ့်ကိုယ် ခင်တဲ့ တဏှာ မဟာဘူလား- (လာပါတယ်)၊ စွဲနမ်းတဲ့ ဥပါဒါနိကော- (လာပါတယ်)၊ ကိုယ့်ကိုယ်အတွက် အားထုတ် တဲ့ ဒါန သီလ - (လေးပါတယ်)၊ အဲဒါတွေကြောင့် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဟောဒီမှာ လူကောင်၊ နတ်ကောင်တွေ ဖြစ်ထိုက်- မဖြစ်ထိုက်- (ဖြစ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ သံယောဇဉ်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)၊

သံယောဇဉ်ကြောင့် မဖြစ်ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်)၊ သံ ယောဇဉ်ဆိုပေမယ့်လဲ ဒီကံက သံယောဇဉ်အုပ်ချုပ်တဲ့ ကံသာ ဖြစ်နေတော့ ကံကတော့ ကုသိုလ်ကံပဲ၊ ဒါန၊ သီလ ကုသိုလ် ပြုလုပ်တဲ့ ကံဆိုတာ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ ရှင်းပြီ နော်- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဘုရားကို ဒုတိယ အချက် ဝတ္ထုပရိမိုဇ်က မေးတော့ လူဟာ လူ့ သံယောဇဉ် မစွန့်ဘဲနဲ့ သုဂတိ ရောက်နိုင်သလားလို့ မေးတော့ ဘုရားက ဖြေလိုက် တယ်၊ တစ်ရာမကဘူး၊ တစ်ထောင်မကဘူး၊ တစ်သိန်းမကဘူး၊ တစ်သန်းမကပါဘူးရောက်တဲ့လူတွေ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလင်း- (ရှင်းပါပြီ)။

ဘုရားပြောပုံကော သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ ဘယ် လောက် ရောက်နိုင်သတဲ့တုံး- (မရေ့ထွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်း၊ သိန်း၊ သန်းပေါင်းမက ရောက်နိုင်ပါ တယ်ဆိုတာကော သေချာကြပလား- (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သံယောဇဉ်ဆိုတဲ့ တရားဟာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကို ဆိုတဲ့ တရားတွေဟာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်တော့ တားတယ်။ သုဂတိတော့ မတားဘူး။ ရောက်အောင်တောင် ပို့သေးတယ်- (မှန်ပါ)။ နှစ်ချက်ယူပါ-(မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ကျတော့- (တားမပါတယ်)။ သုဂတိကျတော့- ရောက်အောင် ပို့ပါတယ်ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကို သေသေချာချာ သိထားတော့မှ ဘာလုပ်လုပ် ခင်ဗျားတို့ ဒီတဏှာ ဥပါဒါန် မပါတဲ့ ကံတွေကိုလုပ်လို့ရှိရင် ဒီဒါနအလှူပွဲကြီးလှူရတဲ့အတွက်၊ ကျောင်းဆောက်ရတဲ့အတွက်၊ ဘုရားတည်ရတဲ့အတွက် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏတို့၏ ချုပ်ရာ သိမ်းရာ ငြိမ်းရာ ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့သာ နောက်ရပါလိမ့် ဆိုတော့ ဝိဝဇ္ဇကံတွေ လုပ်လိုက် ပြန်တော့လဲ ဒီတဏှာ ပါသေးရဲ့လား- (မပါပါဘူး)။ အဲ...ဝိဝဇ္ဇကံ လုပ်လိုက်ပြန်လို့ရှိရင်လဲ သူသည် ဥပနိဿယ သတ္တိနဲ့ အားကြီးသော အကြောင်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုလိုက်တော့ နောက်ဝိပဿနာတွေလဲ ရှုလိုက်တော့ ရောက်သွားနိုင်တယ်- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပသား- (ရိပ်မိပါပြီ)။ ဒါဖြင့် ဥပထမ္ဘက သေသေချာ မဖြစ်ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်)။ တဏှာ ဥပါဒါန် မပါရင်တော့ ရောက်ပါတယ်။ ဒါန သီလ နာမံတွေလဲ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ တဏှာ ဥပါဒါန် အုပ်ချုပ်နေရင်တော့ မရောက်ပါဘူး)။

ဒါကြောင့် ဝတ္ထုပရိပိုင်က ဘုရားကို မေးတဲ့အခါကျတော့ လူဟာ လူ့ သံယောဇဉ် မစွန့်တဲ့နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရပါမလား ဆိုတုန်းက

ဘုရားက ဘယ်နှယ်ပြေသလဲ- (မရပါဘူး)၊ လူဟာ လူ့သံယောဇဉ်ကို မစွန့်ဘဲနဲ့ သုဂတိဆောင်နိုင်ပါ့မလားဆိုတော့- (ဆောင်နိုင်ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ပုစ္ဆာနှစ်ချက် ပြီးသွားတာပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒီနေ့ဘော့ နောက်နှစ်ချက်ကိုပါ ရှင်းပေးပါမယ်။ ဒါ ဗဟုသုတဖြစ်အောင် သေသေချာချာ မှတ်ပါ။ နောက်နှစ်ချက်က ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ အဝတ်မဝတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးခင်မောင်တို့ မြင်ဖူးမှာပေါ့၊ တရားကျင့်နေတာ အဝတ် မဝတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ-(မှန်ပါ)၊ ဣန္ဒြိယကို ဆောက်ဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုအင် တွေဖူး မြင်ဖူး ရှိကြမှာပေါ့-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီလို အကျင့်သမားတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်က အရှင်ဘုရားတဲ့ ဒီအဝတ်မဝတ်တဲ့နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် အဆင်းရဲခံပြီး ကျင့်နေကြတဲ့ အခေလကတို့၊ အာဇီဝကတို့ဆိုတာတွေ နိဗ္ဗာန်များ ဆောင်နိုင်ပါခဲ့သားတဲ့- (မှန်ပါ)၊ အာဇီဝကပရိဗိုဇ် အကျင့်စသည်တွေဟာ နိဗ္ဗာန်ဆောင်နိုင်ရဲ့လားလို့မေးတော့ ဘုရားက မဆောင်နိုင်ဘူးလို့ဖြေလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အုပ်ချုပ်နေတာပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သူတို့ နိဗ္ဗာန်ဆောင်နိုင်ပါ့မလား-(မဆောင်နိုင်ပါဘူး)၊ ဒိဋ္ဌိက နိဗ္ဗာန်ကို အမြဲထားတဲ့ တရားဆိုတကော ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် အာဇီဝက အကျင့်တွေ နိဗ္ဗာန်ဆောင်နိုင်ပါ့မလားလို့မေးတော့ ဘုရားက ဘယ်နှယ် ပြေသတုံး- (မဆောင်ပါဘူး)။

ဒါက ၃-နံပတ်အဖြေ၊ ဒါကို မရောက်ဘူးဆိုတာ ဘုန်းကြီးက အကျယ်ပြောဖို့ လိုသေးသလား- (မလိုပါဘူးဘုရား)၊ မလိုတော့ပါဘူး ရှင်းပေးပါတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အုပ်ချုပ်နေတာကိုး- (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ တစ်ခါဆက်ပြီး မေးပြန်တယ်။ အဲဒီ အာဇီဝက အကျင့်တွေကော သုဂတိများကော မရောက်နိုင်ဘူးလားတဲ့- (မှန်ပါ)။ လိုရင်းတော့ မရောက်နိုင်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)။

အာဇီဝက မိစ္ဆာအကျင့်တွေ သုဂတိ ရောက်နိုင်ပါရဲ့လားလို့ မေးတော့ ဘယ်နှယ်ပြောသလဲ- (မရောက်နိုင်ပါဘူး)။ တစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်တဲ့၊ တစ်ယောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ သူကိုယ်တိုင် နဲ့စဉ်အခါတုန်းက မှားပြီးကျင့်ဖူးတယ်၊ ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ.... (မှန်ပါ)။ သဘောကျကြပါလား.... (ကျပါပြီ)။

သူကတော့ဖြင့် အာဇီဝက အကျင့်တော့ ကျင့်တာပဲ၊ သို့သော်လဲ သူဟာ ကောင်းတာလုပ်ယင် ကောင်းကျိုး ပေးတယ်ဆိုတဲ့ ကမ္မဿကတဉာဏ်ကရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သူမိပြီး လုပ်တာပဲ၊ သဘောကျပါလား- (ကျပါပြီ)။ ချိုးခြံတယ်၊ ချိုးခြံတာ ဟူသရွေ့ အကောင်းချည်းပဲလို့ သူ့စိတ်ထဲမှာဖြင့် ယူတဲ့ အတွက် ကမ္မဿကတဉာဏ် ယူသောကြောင့်၊ သူတစ်ယောက်တော့ဖြင့် သုဂတိ ရောက်ဖူးတာပဲ၊ ကမ္မာပေါင်းများစွာ ပြန်ကြည့်တာ ဒီတစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးသတဲ့- (မှန်ပါ)။ လားဘာပါကြပါလား- (ပါပါပြီ)။

သူကဘော့ ကမ္မဝါဒီ အယူ ကျန်နေတယ် ဦးခင်မောင်၊ ကမ္မဿကဘညာဏ်ကလေးနဲ့ အားထုတ်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဘာနဲ့ အားထုတ်တာပါလိမ့်-(ကမ္မဿကဘညာဏ်နဲ့ အားထုတ်တာပါ)၊ ကမ္မဿကညာဏ်နဲ့ အားထုတ် လိုက်တော့လဲ ကောင်းတာလုပ်၊ ကောင်းကျိုးပေးတယ်ဆိုတဲ့ညာဏ်ကြောင့် သူတစ်ယောက်တော့ဖြင့်ဆောက်ဖူးတယ်တဲ့၊ ကျန်တဲ့ မိစ္ဆာအယူတွေဟာဖြင့် တစ်ယောက်မှ မတွေ့ဘူးတဲ့-(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ပုစ္ဆာတွေ ရှင်းသွားပြီ မဟုတ်လား-(မှန်ပါ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဦးစီးပြီး လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ဟူသရွေ့ သည် နိဗ္ဗာန်မဆိုထားပါနဲ့ သုဂတိဘောင် မဆောက်နိုင်ပါဘူး ဆိုတဲ့ပုစ္ဆာ ဒကာ၊ ဒကာမဘုရား ရိပ်မိပလလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အုပ်ချုပ်တဲ့ အလုပ်ဟူသရွေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တစ်ခါသည်၊ စဉ်းစားလိုက်ပါတဲ့၊ နိဗ္ဗာန်မဆိုထားနဲ့ သုဂတိဘောင်-(မဆောက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ရှင်းပလလား-(ရှင်းပါပြီ)။ အဲဒါက သက္ကာယဒိဋ္ဌိလောက်ကို ဆိုတယ်လို့ မမှတ်ကြပါနဲ့-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလလား-(ရှင်းပါပြီ)။

သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကို ရှင်းပြ လိုက်ပါဦးမယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိလျက်နဲ့ ဒါနု၊ သီလတွေ လုပ်တယ်၊ သုဂတိဘော့ ဆောက်တယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ နိဗ္ဗာန်သာ မဆောက်တာ-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ခုနင်က ပြောခဲ့တဲ့ အာဇီဝက စတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေကတော့ ဒကာ, ဒကာမတို့ ဒီသက္ကာယ ဒိဋ္ဌိလောက် မဟုတ်တော့ဘူး။ ကံဓော, ကံ၏အကျိုးရော အကုန်ပယ်ချတဲ့ ဒိဋ္ဌိတွေ* (မှန်ပါ)။ အဲဒါကြောင့် ကံ...ကံ၏အကျိုးကို အကုန် ပယ်ချတဲ့အတွက် သူတို့ကတော့ နိဗ္ဗာန် ဆိုတာ မပြောနဲ့တော့ သုဂတိ တောင်မှ မဆောက်နိုင်ဘူး- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတွေ သတိပေးချင်တာက ဩော်..... ငါလုပ်ယင် ငါရတာပဲဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ လုပ်ကြလို့ ရှိယင် သူတော်တော့ ရောက်ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်တော့ဖြင့်- (မဆောက်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ, ဒကာမတို့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဧါန, သီလတွေလုပ်ယင်ရပါတယ်။ လုံးဝမရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မျိုး ယူတဲ့ သုဂတိလောကံတော့ သေသေချာချာ ရတယ်ဆိုတာနော ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြီ၊ ဆကာလ လုပ်မယ် ဆိုယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန် ရပါတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ, ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်တားတာ အယ်သူတုံးဆိုတာ ပေါ်လာပြီ.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ဘယ်သူပါလိမ့်.... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

* အဟေတုကဒိဋ္ဌိ, အကြိယဒိဋ္ဌိ, နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ - များကို ဆိုလိုသည်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဘုရားသခင် ကိုယ်အော်မြတ်ကြီးက ရင်ဝ
လှံစူး၊ ဦးခေါင်း မီးလောင်တာထက် အရေးတကြီး နုတ်ပယ်
ပစ်ရမယ်ဆိုတာကော ဦးခင်မောင် ကျေကျေနပ်နပ် သဘော
ကျပလား-(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ တခြားမဟုတ်
ဘူးတဲ့ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိဟာ ဘာပါလိမ့်- (ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ပါဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိသံ
ယောဇဉ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သံယောဇဉ်ဆိုတာက ဒကာ၊ ဒကာ
မတွေ သိပြီးသားအတိုင်း ဘုန်းကြီးပြောရလို့ရှိယင်ဖြင့် သမုဒယ
သစ္စာ ဖြစ်နေတယ်။ မဂ္ဂါဓိဂမဏ နိဝါရဏပဲ။ မဂ်တားတာ
ဟာ ဒိဋ္ဌိဏ တားတာပဲ- (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် စိတ်ပေါ်မှာ ဘာအများဆုံးတုန်း- (ဒိဋ္ဌိ
အများဆုံးပါ)။ ဒိဋ္ဌိအများဆုံးဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ဖြစ်ပျက်
မြင်ယင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်-မပြုတ်- (ပြုတ်ပါတယ်)။ ပြုတ်လို့ရှိယင်
ဒီဝိပဿနာသည် သောတာပန် အမြန်ဆုံး တည်နိုင် တယ်လို့
ဆိုတားကာ ကျေနပ်ပလား-(ကျေနပ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တရားပွဲ သိမ်းပါတော့မယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့
အချိန်စေ့နေပြီ။ ဘာရှုကြမှာတုန်း- (စိတ္တာနုပဿနာရှုကြရပါ
မယ်ဘုရား)။ ဘယ်သူ့ စိတ်ရှုရမှာတုန်း- (မိမိစိတ် ရှုရမှာပါ)။
အဲ....ကိုယ် စိတ်ကိုယ်ရှုပြီးသကာလ နေပါဆိုတော့ ၁-နံပါတ်
ကို ၂-နဲ့ရှုပါ- (မှန်ပါ)။

၁-နံပါတ်ကို- (၂-နဲ့ရှုရပါမယ်ဘုရား)။ ၁-က ဖြစ်ပျက်၊
၂-က-(မဂ်ပါတုရား)။

၁၂၄ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား(၃၆)

ဧဇာတိုင်းသာ သွားနေလို့ရှိယင် ဦးခင်မောင် ဒိဋ္ဌိတွေ လာ
နိုင်သေးရွဲ့လား-(မလာနိုင်ပါဘူး)၊ ဒိဋ္ဌိပါခါနီကော လာနိုင်
သေးရွဲ့လား-(မလာနိုင်ပါဘူး)၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံတွေကော-
(မလာနိုင်ပါဘူး)၊ မကြာခင် သောတာပန် တည်နိုင်ပါတယ်
ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဧဇာတိုင်းသာလုပ် ညနေ အားထုတ်
မနက် ရနိုင်ပါတယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား- (ပါ
ပါပြီ)၊ ကိုဝီး....ယနေ့ ဒီတိုင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု....သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဇာတိထက် ကမ္မဘဝက ပိုပြီး

ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၈၁-၁၂-၁၉၆၁]

ဦးအဝိုင်းကြီးဟာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
သေလိုက်၊ ဖြစ်လိုက်တွေ ပြောနေတာပဲဆိုတာ မှတ်ရမယ်နော်-
(မှန်ပါဘုရား)။

ဦးအဝိုင်းကြီးဟာ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ သေပုံကိုလဲ ပြတယ်၊
သေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဆက်ပြီးသကာလ မေ့တစ်ခု ဖြစ်
ပေါ်လာတယ်ဆိုတာကိုလဲ ပြတယ်- (ပြပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့်
ခန္ဓာအစဉ်ကို ပြတာပေါ့၊ ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြတယ်လို့
မှတ်ထားကြပါ- (မှန်ပါ)

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ရင်း
မှာ ရှေးဦးစွာ ဆင်ခြင်လိုက်တဲ့အခါ သတ္တဝါတွေမှာ ခဏ

ခဏ အိုပြီး ခဏ ခဏ သေနေတာ ဘယ်သူ့ကြောင့် ပါလိမ့်
မလဲလို့ လက်သည်ရွှာလိုက်တယ်နော် - (မှန်ပါ)၊ လက်သည်
ရွှာလိုက်တော့ ဒီ...အိုသေဆိုတဲ့ တရားနှစ်ခုဟာ ဘယ်ကများ
လာပါလိမ့်မလဲ၊ သတ္တဝါတွေကြည့်ရတာအိုလိုက်၊ တော်တော်
ကြာ သေလိုက်၊ ပြန်ပြီး ဖြစ်လိုက်၊ အိုလိုက် သေလိုက် ပြန်
ဖြစ်လိုက်နဲ့ မြင်ရတာ သနားတော်မူတယ်-(မှန်ပါ)။ အို သေ၏
အဆုံးမရှိဘူးလား၊ အို သေ၏ အစမရှိဘူးလား၊ အို သေ၏
အစ ဖြတ်ရလို့ရှိယင်ဖြင့် အိုသေဟာ လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး-
(မှန်ပါ)။ မြတ်စွာဘုရားတိုင်းပဲ ဒီဥစ္စာကို တွေးတော ပူကြ
တယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလဲ ဒီဥစ္စာကို တွေးပါဆိုတာ
သတိပေးလိုက်တယ်နော်-(မှန်ပါ)၊ ဒီမှာကြည့်ပါ၊ ဇရာ မရဘ
ဆိုတာ ဝိပါကဝင်၊ ဒါဟာ အိုတာနဲ့ သေဘာပဲ-(မှန်ပါ)။

အခု ဒကာ၊ ဒကာမတွေလဲ ရှိတာပေါ့၊ ကိုယ် ခန္ဓာထဲမှာ
အခုအိုပြီး မကြာခင်သေတော့မှာပဲ။ အဲဒါလူတိုင်းပါးစပ်မှာ
ဒကာကြွယ် ထွက်နေရတယ်- (ထွက်ပါတယ်ဘုရား)၊ မဘွက်
ရဘူးလား-(ထွက်ရပါတယ်)။

လူတိုင်းပါးစပ်မှာပဲ ဒီ အို သေဆိုတာ ထွက်ပြီးနေရဘေ့
နောက်ဘဝကျတော့လဲ ဒီအထွက်က လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး-
(မှန်ပါ)၊ ဟိုဘက်ဘဝတွေ ကျပြိုင်ဘေ့လဲ- (မလွတ်ပါဘူး
ဘုရား)၊ ဩော်...ဒါနဲ့ပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အိုရချည်သေး၊
သေရချည်သေး- (မှန်ပါ)၊ တစ်ဘဝ လာပြန်လဲ မလွတ်သို့
အိုရချည်သေး၊ သေရချည်သေး-(မှန်ပါ)၊ ဒါနဲ့ပဲ တကားကြွယ်
တို့၊ ဦးလှဖူးတို့ အချိန်ကုန်နေတယ်- (ကုန်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကို သေးသချာချာ တွေးပါလို့ ဘုန်းကြီးများက သတိပေးတယ်ခန့်- (မှန်ပါ)။ မြတ်စွာဘုရားလဲ ဒီအတိုင်း တွေးပါတယ်။ ဒီလို တွေးဖို့လဲ ဟောထားတော် မူခဲ့တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒီလို တွေးလိုက်တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပေါ်လာ တယ်ခန့်-(မှန်ပါ)။ အိုသေ ဘယ်ကလာသတုံးလို့ မေးတော့ အလယ်ဘန်းမှာ ၁။၂၊ ၃-အိုသေ တွေ့ထားတယ်-(မှန်ပါ)။ သူ့အတန်းတိုင်း လျှောက်ပြီး နောက်ဆုတ်တူးတာပေါ့... (မှန်ပါ)။ နောက်ဆုတ်ဘေးတော့ ဒီဘက်မှာ တာလာပြီး တွေ့သတုံး- (ဇာဘီ ဇရာ မရဏ တွေပါတယ်)။ ဩော်...ဒါဖြင့် ဇာတိဖြစ်လို့... (ဝါ)ပဋိသန္ဓေ နေရလို့ သေတာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒကာကြွယ် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက် ချမတုံး-(ပဋိသန္ဓေ နေမိ လို့ သေရပါတယ်ဘုရား)။ ပဋိသန္ဓေ နေမိလို့ သေရတယ်။

အိုသေ ဘယ်ကလာပါလိမ့် - (ပဋိသန္ဓေနေမှုက လာပါ တယ်)။ ဇာတိ ပဋိသန္ဓေက လာတယ်။ အိုသေရဲ့ လက်သည်ကို ဖမ်းလိုက်တော့ သူ့ကို လာတွေ့တယ် တကာကြွယ်ရေ- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အိုသေသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဇာတိ ပဋိသန္ဓေခန့်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းလို့ မောင်ဘဲဆော် တို့က မှတ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။

အိုသေ ဘယ်က လာပါလိမ့်- (ဇာတိက လာပါတယ်)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘယ်ကလာလို့ ဒီ အိုသေကြီးကို ဒကာဇာ နှုတ်ဆဲမှာ ကျုပ်အိုပြီး မကြာခင် သေတော့မှာပဲလို့ ညည်းလုံး ထုတ်ခန့်တာ။ ဒီညည်းလုံးဟာလဲ ကျက်သရေမင်္ဂလာ မရှိဆုံး

ညည်းလုံးပဲ-(မှန်ပါ)။ ဘယ်ကများ လာပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက နောက်ဆုတ်တွေးပါ- (ဇာတိကလာပါဖယ်)။

ဇာတိ ပဋိသန္ဓေက လာဖယ်။ ဩော်... သူ့ကြောင့် သေရတာပဲ။ သူ့ကြောင့် အိုရတာပဲဟေ့။ သူ့ကြောင့် သေရတာပဲဟေ့ ဆိုတာ တကကြယ် ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ဒီနားမှာ ကြားဖြတ်ကလေးကောင်းပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်ဘဝကိုမှ ဆုမတောင်းနဲ့နော်။ ပဋိသန္ဓေကစပြီး ရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။ ဘယ်ဘဝမှ မတောင်းကြနဲ့၊ ဖယ်ကစပြီး ရမယ်ထင်သလဲ- (ပဋိသန္ဓေကစပြီး ရမှာပါ)။ ပဋိသန္ဓေကစပြီး ရလားမှာကိုးဗျ။ ဒါကစပြီး ရလာတော့ ခင်ဗျားတို့က အိုချည်သေး၊ သေချည်သေး လာတော့မှခပဲ-(မှန်ပါ)။

အဲဒီမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ယောင်ခြောက်ဆယ်ဖြစ်ပြီး မသိကြတော့ အို၊ သေ ဆိုတာ ဘယ်က လာမှန်း မသိတော့ လူဖြစ်ရပါလို့၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ပဋိသန္ဓေ မပါဘဲနဲ့ ဘယ်မှာဖြစ်နိုင်လိမ့်မလဲ- (မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဘုရား)။ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား- (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

မဖြစ်နိုင်တာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒါရရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းကြတယ်- (မှန်ပါ)။ လူဖြစ်ရပါလို့၏၊ နတ် ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုတာ ဇာတိ ရရပါလို့၏- (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဟာက ခင်ဗျားတို့ လိုချင်လို့ ယူတာပဲ ဒီဥစ္စာ.... (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ လိုချင်လို့ ယူတဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်နေဖယ်-(မှန်ပါ)။ အခုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရပြန်တော့လဲ ညည်းလုံးထုတ်ကြဖယ်။ ဩော်... ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်မထင်ဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာက နာမ် မတန်ဆိုးဝါးနေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဇာတိဆုတောင်းယင် ဒါရ မှာပဲ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ မျက်စိက တယ်ပြီး လည်တာကိုး-(လည်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးဘအုန်း ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ-(မျက်စိလည်ပါတယ်ဘုရား)၊ မျက်စိက သိပ်ပြီးလည်နေတယ်တဲ့၊ အိုသေတော့ကြောက်တယ်။ ဇာတိတော့ ကြိုက်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါလောက် ရူးဘာတော့ ရွာလို့ကို မတွေ့တော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ တစ်ခု ကြိုက်လို့ရှိယင်လဲ ဟိုနှစ်ခုကို မုချ ရတော့မှာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဇာတိကြိုက်ယင် ဇရာ မရဏဟာ-(ရမှားပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ဒကာမတွေက ကြိုက်တာက တစ်မျိုး၊ ရတာက တစ်မျိုး-(မှန်ပါ)၊ ကြိုက်တာကလဲ ဇာတိ ကြိုက် တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါလဲ မသိလို့ ကြိုက်တာ၊ သူ့ကို ကြည့်ပါ၊ ဘေးတဲ့တုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒါတွေ ကြိုက်လို့ပြန်တော့ ကော- (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့က ရမ်းပြီး ကြိုက်နေကြတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘာကို ရမ်းပြီး ကြိုက်နေကြ သလဲ- (ဒုက္ခကိုရမ်းပြီးကြိုက်ပါတယ်)၊ ဪ...သစ္စာ မသိ တာလောက် ဆိုးတော့ဖြင့် ဦးဘအုန်း မရှိတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘာကို ရမ်းကြိုက်နေကြတေးတုံး-(ဒုက္ခကို ရမ်းကြိုက်နေကြ တာပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ရမ်းကြိုက်တာ။ ဒုက္ခရယ်- သစ္စာရယ်-

စညာဂုဏ်ရည်(၉)

(မှန်ပါ)၊ မိအကွက်ထဲပါတာ ဒုက္ခသစ္စာချည်းကိုး- (မှန်ပါ)၊
အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆုတောင်းယူတာ ဒုက္ခဏှေ့ရပါလို့၏-
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဘာကို ဆုတောင်းယူကြသတုံး- (ဒုက္ခဏှေ့ရပါလို့၏ ဆု
တောင်းပါတယ်)၊ ခင်ဗျားတို့ ပါးစပ်က မို့ ထွက်ရဲကြပါ
ပေဗျာ- (မှန်ပါ)၊ တကာကြွယ် နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုယင်
ဇာတိဖြစ်ရပါလို့၏- (မှန်ပါ)၊ ကဲ....ထည့်ပါဦး၊ နောက်ကျ
တော့ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုယင် ဒုက္ခဏှေ့ရပါလို့၏ ထည့်
ထည့် ပေးပါ။ မိလိုဆိုယင် မတောင်းရဲတော့ဘူး- (မှန်ပါ)။
တောင်းရဲပါ့မလား- (မတောင်းရဲပါဘူး)၊ အဲဒါကြောင့်
သစ္စာသိမ္မ သံသရာ ပြတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ ဦးတအုန်းတို့၊
မောင်ဘသော်တို့ ရှင်းသွားပြီ-(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေက လူဖြစ်ရပါလို့၏ ဆို
တော့ ဒါတောင်းတာ-(မှန်ပါ)၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုဘော့
ကော -(ဒါပဲ တောင်းတာပဲ)၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုယင်
တော့- (ဒါပဲတောင်းပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒါကို ရတာပေါ့-
(မှန်ပါ)၊ ဘာရသတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်)။

ဒီလိုရလိမ့်မယ်လို့ စောစောစီးစီး သိလို့ရှိယင်လဲ ဦးတအုန်း
တောင်းမည်မဟုတ်ပါဘူး- (မခတ်ဝမ်းပါဘူး ဘုရား)၊ အခု
တော့သစ္စာမသိတော့ တောင်းတယ်၊ သစ္စာမသိတာအဝိဇ္ဇာပဲ။
သူက အတောင်းခိုင်းတာ-(မှန်ပါ)။

ဘယ်သူက အခတ်ဝမ်းခိုင်းတာတုံး- (အဝိဇ္ဇာက အတောင်း
ခိုင်းတာပါ)၊

ခင်ဗျားတို့ အရှင်သခင် လုပ်နေတဲ့ အဝိဇ္ဇာကိုက သစ္စာ သိရဲ့လား- (မသိပါဘူး)၊ မသိတဲ့သူအခိုင်းတရားများ ခင်ဗျား တို့ ပါးစပ်က ရက်ရက်စက်စက် ထွက်ကြတာများ တော်တော် မသိလို့ဘဲ- (မှန်ပါ)၊ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ဆိုယင်တကာကြွယ် မထွက် ဘူးနော်- (မှန်ပါ)၊ အလွန်အလွန် မိုက်လုံးသန်၊ မသိလုံးသန် လွန်းလို့ ထွက်လာတာ- (မှန်ပါ)၊ ပေကြပလား- (ပေပါပြီ ဘုရား)။

ဦးဘအုန်း သာမညမိုက်ယင်တယ်နှယ်တုံး- (မပေပါဘူး ဘုရား)၊ အဲဒါများ ကိုယ်အိမ်မှာတောင် မဟုတ်သေးဘူး၊ ဘုရားရှေ့မှာတောင် သွားပြီး လှူဖြစ်ရပါလို့၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါ လို့၏ စသည်နဲ့ လုပ်လိုက်ကြသေးတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီပြင်နေရာမှာ လုပ်တာက အရေးမကြီးလှပါဘူး၊ ဘုရား ရှေ့မှာ ဒီလိုအဝိဇ္ဇာနဲ့ မိုက်မဲတာမျိုး မလုပ်သင့်ဘူး- (မှန်ပါ)၊ လက်အုပ်လဲ ချီးသေးတယ် တကာကြွယ်၊ ပြီးတော့ ဘာလုပ် သေးသတုံး- (မိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်ရှေ့မှာတုံး- (ဘုရား ရှေ့မှာပါ)၊ ဪ...ဘုရားရှေ့မှာ ဘုရားက မချီးမွမ်းတာ သွားပြီး လုပ်ကြပါပေတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘုရားက ဘုံတထေ မှာ ကျင်လည်မှုဆိုယင် လက်ဖျစ်တစ်တွက်ခန့် နေရဖို့တောင် ချီးမွမ်းတာ မဟုတ်ဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဣဘောပါကြပလား- (ပါ ပါပြီဘုရား)။

စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ဒီဇာတိကို မသိလို့တောင်းတာ။ မသိ တာက အဝိဇ္ဇာ၊ အဲ...သူက အတောင်းခိုင်းတာ- (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူက အတောင်းခိုင်းတာတုံး- (အဝိဇ္ဇာက အတောင်း ခိုင်းတာပါ)။

တကားကြွယ် ပေၤပလၢး-(ပေၤပါပြီဘုရား)။ ဒီ့ပြင်နေ
 ရာသွားပြီး မိုက်မိသလား၊ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားရှေ့မှာ
 မိုက်မိသလား-(ဘုရားရှေ့မှာပါဘုရား)၊ ဆုတောင်းပြည့်ထည့်
 ပါဦးကွ မောင်တသော်ရ-(မှန်ပါ)။ ဒီ့ပြင် ဘုရားရှေ့တေဝင်
 သူတို့ ဒါလေခက် တောင်းချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ရွှေကြိုက်ယက်
 တို့လို၊ မဟာမြတ်မုနိတို့လို ဒီလိုမှ တောင်းချင်တာ၊ ပြည့်မှ
 ပြည့်ပါမလားလို့ ကျောက်တုံးမ၊ ရသေးတယ်-(မှန်ပါ)။ လေး
 တာ အဖတ်တင်မှာပေါ့။ ကျောက်တုံးကလဲ လေးလေးနဲ့၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာကလဲ လေးလေးနဲ့တော့ ပြည့်ပြီ-(မှန်ပါ)။

တကားကြွယ် ပြည့်မှ ပြည့်ပါ မလားတောင် စိုးရိမ်သေး
 တယ်-(မှန်ပါ)။ တာသစ္စာ တောင်းယူတာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာ
 တောင်းယူတာပါ)။ ဟာ... ဒုက္ခဆိုတာ မတောင်းဘဲနဲ့တောင်
 ရနေသေးတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ တောင်းယူတော့ အပြည့် အစုံ
 ရတာပေါ့-(မှန်ပါ)။

ဦးတအုန်း မလွန်ဘူးလား- (လွန်ပါတယ်ဘုရား)၊ ခင်ဗျား
 တို့ ပြောသံကြားတိုင်း ယေန်နဲ့ ဒီဟာကိုကြည့်ပါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ကို-(မှန်ပါ)။ ဘုရားသင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟေလဲ နှိတာ
 ပဲ၊ မဟေလဲ ဒီလမ်းစဉ်က နှိတပဲ-(မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့
 ဆူဖြစ်ရပါလိုက်ဆိုတော့ ဇာတ်တောင်းတာ- (မှန်ပါ)။ ဘာ
 သစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် သိလို့ တောင်းတာ
 လား၊ မသိလို့ တောင်းတာလား- (မသိလို့ တောင်းတာပါ
 ဘုရား)၊ မသိတာ သယ်သူတုံးဆိုတော့- (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။
 ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တယ်သူနဲ့ တောင်းတာတုံး- (အဝိဇ္ဇာနဲ့
 တောင်းတာပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာဟာ ကုသိုလ်လား-အကုသိုလ်

လဒး-(အကုသိုလ်ပါဘုရား)၊ ဘုရားရှေ့သွားပြီး အကုသိုလ်နဲ့
ဖုံးပြီး တောင်းမနေပါနဲ့-(မုန်ပါ)၊

တကာကြွယ် ခင်ဗျားတို့မို့ ထွက်ရက်ပါပေ့ခင်ဗျာ....
(မုန်ပါ)၊ ဒီလိုထွက်တာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အတော်ဆိုးတယ်
နော်-(မုန်ပါ)၊ အခု သေသေချာချာ ဆရာဘုန်းကြီးက ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်စေသနာတော်နဲ့ အကွက်ကျကျ ဖော်ပြောသတတော့မှ
ဪ...တို့ပါးစပ်နှယ် အရှက်မရှိလိုက်တာ-(မုန်ပါ)၊ ဆိုထိုက်
မဆိုထိုက်-(ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အရှက်ကို မရှိဘူး-(မုန်ပါ)၊ ဘယ်မှာ ရှိလိမ့် မတု်း၊
အဝိဇ္ဇာရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အရှက်အကြောက် မရှိ ပါဘူး-
(မုန်ပါ)၊ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘူး)၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား
တို့ ဘုရားရှေ့ လက်အုပ်ချီပြီး သကာလ အဝိဇ္ဇာစခန်း သွား
ဖွင့်တာပေါ့-(မုန်ပါ)။

တကာကြွယ် ကဲ...ကိုယ်မိုက်တာ ပေါ်ပလား-(ပေါ်ပါ
ဗြီတုရား)၊ ဒီပြင်နေရာ မိုက်တဟာ လူမသိ သူမသိ အရေး
မကြီးပါဘူး-(မုန်ပါ)၊ ဒီဟာက လူပုံ အလယ်မှာ ပြည့်မှ
ပြည့်ပါမလားလို့ အော်များ အော်လိုက်သေးတယ်-(မုန်ပါ)။
စာချို၊ ဘုရားရှိခိုးနုလိက်တာများ ဆူညံနေတာပဲ- (မုန်ပါ)၊
ရှိခိုးတာကတော့ နည်းနည်းပါ။ ရှိခိုးပါ၏ဆိုယင် ပြီးတစပဲ-
(မုန်ပါ)၊ ဆုတောင်းကြီးတ တစ်ခါတည်း အော်ပြီး တောင်း
ကြတယ်-(မုန်ပါ)၊ ပန်းလိုလှချင်လို့- (မုန်ပါ) ပန်းလိုလှချင်
လို့ဆိုတော့ ဒါဖြစ်ပါရစေပဲ- (မုန်ပါ)။ ရေလိုအေးပါရစေဆို
တော့လဲ ဒါဖြစ်ပါရစေပဲ-(မုန်ပါ)၊ အဆင်းလှ ဆိုတာလဲ ဒီ
ဒုက္ခတောင်းတာပဲ၊ အနာမဲ့ပါရစေဆိုတာစော (ဒါပဲတောင်း

တာပါပဲ)၊ ဒါတောင်းတာပဲ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဇာတိကို တောင်း
တာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဘာသစ္စာတုံး- (ရက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊
သိလို့တောင်းတာလား၊ မသိလို့တောင်းတာလား - (မသိလို့
တောင်းတာပါ)၊ မသိယင် ဘယ်သူ နဲ့တောင်းသလဲ... (အဝိဇ္ဇာ
နဲ့တောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာဟာ ဘုရားရှေ့မှာ တော်
မတော်... (မတော်ပါဘူးဘုရား)၊ မတော်ပေမယ့် ခင်ဗျားတို့
က ခက်နေတယ်၊ ဒီပြင်လူတွေလဲ ဒီလိုပဲတောင်းတယ်၊ တို့လဲ
ကောင်းရမှာပဲ။ တောင်းယင် ကောင်းတယ်လို့ ထင်တာပဲ
(မှန်ပါ)။

တောင်းတဲ့တရားကိုလဲ သေသေချချာစစ်ပါဦး။ မင်းဟာ
သူတော်ကောင်းလား- သူယုတ်မာလား ငါ့ကို အတောင်း
ခိုင်းနေတာလို့လဲ မတွေးမိပါဘူး- (မတွေးမိပါဘူးဘုရား)၊
သတ်မည့် သူကို အတောင်းခိုင်းတယ် (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ အသေပေးမည့်သူကို (အတောင်းခိုင်းပါ
တယ်ဘုရား)၊ ကဲ... ဦးလှဖူးတို့လောက်မိုက်တာ ဦးဘအုန်း
တို့လောက်မိုက်တာတွေမရှိပါဘူး- (မရှိပါဘူးဘုရား) ဟာ...
ဘာမသိလို့ ဒါလောက်မိုက်နေတာတုံးလို့ အပြစ်ရှာပါဦး -
လက်သည်ရှာပါဦး - (သစ္စာမသိလို့ပါဘုရား)၊ သစ္စာမသိ
တွေ ဘယ်သူတုံး- (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)၊ ဒါပြင်ဘာနဲ့တောင်း
သတုံး- (အဝိဇ္ဇာနဲ့တောမီးပါတယ်ဘုရား)၊ ဟာ... ဘုရားရှေ့
သွားပြီး မိုက်လုံးသန်နေလိုက်တာ- (မှန်ပါ)၊ ဒါပဲဆိုဖို့ ရှိ
တော့တယ်၊ ဦးဘအုန်းရေ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒီပြင် ဆိုစရာ
ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ တကာကြွယ်တို့နောက်ကို မမိုက်
ကြနဲ့တော့- (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘာဖြစ်လို့ တုံး အသက်ကကြီး

ပြီ။ ဆရာကောင်းတပည့်တွေလဲ ဖြစ်ကုန်ပြီ-(မှန်လှပါ)။ ဒီပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကတည်းကမပွင့်လဲရှိတယ်၊ ဘုရားပွင့်လဲရှိတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့်- ဇရာမရဏ ဘယ်ကလာသတုံး- (ဇာတိကလာပါတယ်)၊ ဩော်....ဇာတိကလာဘယ် သိပြီ၊ ဒါဖြင့် ကောဒကောမတွေ ဇာတိကလာဘယ်ဆိုတာ။ ဒါဖြင့် ဘယ်ဇာတိမဆို ခင်ဗျားတို့ မဘောင်းလေနဲ့-(မှန်လှပါ)၊ တောင်းယင် ဒို့သေရမယ်-(မှန်ပါ)၊ သီလရင်တွေဘက်ကလဲ ရှာမရှာကြနဲ့နော် ဆုတောင်းမှုကို-(မှန်ပါ)၊ တစ်ချို့ သီလရင်တွေများ ရှာရှည်နေလိုက်တာတွေ ဘုရားကြီးထဲမှာများ မနည်းပါဘူး - (မှန်ပါ)၊ သူတို့ရှာရှည်တစ ကြည့်ပြီး နောက်ကုလူတွေက လိုက်ပြီး ရှာရှည်နေယင် သာပြီးခက်ကုန်ဦးမယ်- (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ-ဒါဖြင့် သွားကြပါစို့၊ ဒီတရားကို ဟောစီအခက်ကလေးက ပြတယ်နော်-(မှန်ပါ)၊ သူနဲ့သူ ဆင်ပါသေးတယ်လို့ပြောတာ (မှန်ပါ)၊ မပြောဘူးလား- (ပြောပါတယ်)၊ ဇာတိနဲ့ ဘဝနဲ့ဆက်သတုံး....ကမ္မဘဝနဲ့ ဆက်ပါကယ်။ ဩော် ဒီဇာတိ ဘယ်ကလာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ကာယကံ၊ ဝစီကံနဲ့ ဆုတောင်းတာက လာတယ်-(မှန်ပါ)၊ မပေါ်သေးဘူးလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

ကမ္မဘဝဆိုတာ ကာယကံ ဝစီကံ-(မှန်လှပါ)၊ ကာယကံနဲ့ လက်အုပ်ချီတယ်၊ ဝစီကံ ဆုတောင်းတယ်-(မှန်ပါ)၊ အဲ.... သူတောင်းလို့သူရတာ - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဇာတိလက်သည်တွေပြန်ပြီ-(မှန်ပါ)၊ ဘာတုံး-(ကမ္မဘဝပါဘုရား)၊ ကမ္မဘဝ

ဆိုတော့ စာသံပါနေတယ်-(မှန်ပါ)၊ တပည့်တော်တို့ ကာယကံ နဲ့လက်အုပ်ချီပြီး ဝစီကံနဲ့ ဆူးတောင်းတာပါဘုရား-(မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း၊ ပေၤပလားဗျ- (ပေၤပါပြီဘုရား)၊

ကာယကံနဲ့တော့-(လက်အုပ်ချီပါတယ်ဘုရား)၊ ဝစီကံနဲ့ တော့-(ဆူးတောင်းပါယ်ဘုရား)၊ အဲ...သူကလာတာ သူက လာတာ-(မှန်ပါ)၊ ဇာတိ၏လက်သည်တွေ့ပြန်ပြီ- (မှန်ပါ)၊ ဘာတွေ့သတိုး- (ကမ္မဘဝတွေ့ပါတယ်)၊ အကျယ်ချဲ့လိုက် တော့ ဒုကာ ဒုကာမတွေ ကာယကံနဲ့ရှိခိုးပြီး ဝစီကံနဲ့ ဘောင်းတံ-(မှန်ပါဘုရား)၊ တပည့်တော် ရိုးသစ္စာရှိခိုးပါ ၏ဘုရား၊ တောင်းတဲ့ဆုလဲပြည့်ရပါလို့၏... (မှန်ပါ) ရိုသေ စွာကလဲ ပါသေးတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘောင်းတဲ့ဆုလဲ ပြည့်ရပါ လို့၏တဲ့ (မှန်ပါ)၊ အံမာ ဒုက္ခံသစ္စာများမပြည့်မှာ အားတော် စိုးရိမ်တယ်- (မှန်ပါ)၊ အနာမဒပေါက်မှာကို စိုးရိမ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ပြောတယ်၊ အနာဒပေါက်သို့ရှိယင် မဖျားဘူး တဲ့- (မှန်ပါ)၊ ဒါကို ကြိုက်သလို ဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ အနာ ပေါက်နေပေါဗျာ ယဉ်း သေရုံ ရှိတော့ တာဒေါ- (မှန်ပါ)၊ ရိမ်ခိပလား - (မှန်ပါ)၊

ခင်ဗျားတို့ ပြောပုံက တစ်ဘက်စွန်းကစေးကဘော်ဘတ် ပါတယ်-(ပါပါတယ်)၊ အနာဒပေါက်တာဟာ အပူးတူ ထွက် တာတဲ့၊ အဖျားအနာကင်းသတဲ့၊ အနာကြီး ပေါက်ဒနတာ တောင် အဖျားအနာကင်းတယ် ပြောချင် ပြောနေကြတာ- (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း တော်တော် ဆိုးဝါးဘယ်နေန- (ဆိုး ဝါးပါတယ်ဘုရား)၊ မိတ်က တစ်ကိုယ်သုံး ပေါက်နေတာ

မိတ်နာတွေပေါက်နေတာဟာ ဒီကလေး ကျန်းမာတော့မှပဲ-
(မှန်ပါ)၊ ဘယ်မှာ မှာရမှာတုံး၊ အခုကို မမှာလို့ခက်နေတာ-
(မှန်ပါ)၊ အခုကို မှာကြရဲ့လား-(မမှာပါဘူး)။

အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ဘာက ဘောင်လှည့်၊ မြောက်လှည့်နဲ့
တစ်ခုမှလဲ မှန်တာကမပါ- (မှန်ပါ)၊ တကာကြွယ်ဒီလိုများ
ပြောမိသလား- (ပြောမိပါတယ်ဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီ
အထဲက လူ့ဘဝနဲ့ဆက်စပ်ပါ။ (မှန်ပါ)၊ ဘယ်မှာ အနာ
ပေါက်နေတဲ့အထဲ ဖျားရခြင်းမယ်ဆိုတော့ မောင်ဘသော် သေ
ရုံကျန်တော့တယ် မဟုတ်ဘူးလား- (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဇာတိဘယ်က လာသတုံး-
(ကမ္ဘာဝံက လာပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဇာတိလက်သည် ယနေ့
တွေ့ပြီး ကာယကံ ဝစီကံကမ္မဘဝ သွားတွေ့ဘယ်- (မှန်ပါ)။

ဦးဘ်အုန်း ဘာတွေ့သလဲ- (ကာယကံ၊ ဝစီကံသွားပြီး တွေ့
ပါတယ်) ခင်ဗျားတို့အလဲကာယကံနဲ့ရှိခိုး၊ ဝစီကံနဲ့ ဆုတောင်း
ပြီးသကာလဟောဒီဒုက္ခမှ လွတ်ရပါလို့၏ဆိုယင် ဘယ်လောက်
များ ကောင်းမတုံး- (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုတော့ မထည့်ကြဘူး- (မှန်ပါ)၊ ကာယကံနဲ့ ရှိခိုး၊
ဝစီကံနဲ့ ဆုတောင်းပြီး လူဇာတိ၊ နတ်ဇာတိ၊ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ
ဖြစ်ရပါလို့၏....(မှန်ပါ)၊ ဒီဟာကို သွားပြီး မကြည့်ကြဘဲကိုး-
(မှန်ပါ)၊ ဒကာကြွယ်၊ ဒီဟာကြည့်စမ်းပါဦး ဘာသစ္စာတဲ့တုံး-
(ဒုက္ခသစ္စာပါသုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒါကြည့်ပြီးလို့ သိစွားကြမယ်ဆိုယင်
တော့မတောင်းတော့ပါဘူး- (မှန်ပါဘုရား)၊ တစ်ခုတော့ အဲဒီ
သစ္စာက မသိခဲ့ကြဘူး- (မှန်ပါ)၊ သစ္စာ မသိခဲ့တော့ ကိုင်း....

သူများတကာတွေလဲ ဒီလိုပဲ ရွတ်တာပဲကွ၊ ငါတို့လဲ ရွတ်ရဦးမယ် မတတ်သာဘူး။ သူတို့လဲ ဘယ်သွား မှားမှန်း မသိဘူး၊ ငါလဲ ဘယ်သွားမှန်းမသိဘူး။ ဒီကို ရောက်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ မရောက်ဘူးလား- (ရောက်ပါတယ်သုရား)။

အဲဒါကြောင့် အတုခိုးသင့်တာမှ ခိုးရတယ်၊ မခိုးသင့်တာကိုတော့ တကာကြွယ်- (မခိုးရပါဘူးဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ဟာက အကုန်ခိုးချနေဘယ်- (မှန်ပါ)၊ အကုန် ခိုးချနေတော့ ရွှေသွားက မမှန်တော့ နောက်ကလူကလဲ ချောကျကုန်တာပေါ့- (မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ကမ္မဘဝဟာ ဇာတိထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)၊ မကောင်းဘူးလား- (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေဟာ ဘယ်သူ့ထက် ကြောက်စရာကောင်းသတုံး- (ဇာတိထက် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်)၊ ဘုံဘဝလိုချင်တဲ့၊ ဒုက္ခသစ္စာလိုချင်တဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံဟာ ဇာတိထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့်တုံး သူလုပ်မှ ဇာတိပေါ်မှာ- (မှန်ပါ)၊ သူမလုပ်ယင်- (ဇာတိမပေါ်ပါဘူး)။

ဦးဘအုန်း ရိပ်မိပြီနော်- (မှန်ပါ)၊ တကစကြွယ်ကော- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဇာတိနဲ့ ကမ္မဘဝထော ဘယ်ဟာကြောက်စရာ တောင်းသတုံး- (ကမ္မဘဝ၊ ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်)၊ သူလုပ်မှ ဇာတိ ဖြစ်တာကိုး- (မှန်ပါ)၊ သူမလုပ်လို့ ရှိယင်- (ဇာတိမဖြစ်ပါဘူး)။

တကာကြွယ်တို့၏ ဒိဉ္ဇစွာတောင် အားပေးလိုက်သေးတယ်- (မှန်ပါ)။ ကာယကံနဲ့ စင်စင် ကြယ်ကြယ် ကောင်းကောင်း မွန်မွန်လုပ်ကြကွ။ ဝစီကံကလဲကွာ၊ ဒီအချိန်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဆွမ်းကျွေးတယ်ဆိုတာ လုပ်ကြကိုင်ကြပေါ့ကွ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ဆိုတာ အတော် အရေးကြီးတယ်။ ကာယကံညံ့နေယင် နောင်ဘဝ မင်းအရုပ်ဆိုးမယ်။ လာပြီ... လာပြီ၊ ဘဝတဏှာ ဘဝပတ္ထနာ အားပေးမှုတွေကို- (မှန်ပါ)။ ကာယကံက မင်းညံ့ဖျင်းလို့ရှိယင် ပန်းကန် စင်စင်ကြယ်ကြယ် မဆေးလို့ရှိယင် မင်းအရုပ်ဆိုးမယ်- (မှန်ပါ)။ ဝစီကံက ညံ့ပြီဆိုမှဖြင့်လဲ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် နောက်ဘဝမှာ ဘယ်လိုဖြစ်တတ်တယ်... စသည်နဲ့ နောက်ဘဝကတော့ ပါတာချည်းပဲ (ပါပါတယ်ဘုရား)။ နောက်ဘဝဆိုတာ ဒါကို ဆိုတာ။ ဘာကို ဆိုတာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာကို ဆိုဘူးပါ)။ အဲ... ဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့ ဒါဟာ တူတူပေါ့- (မှန်ပါ)။ နောက်ဘဝ မင်း ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်တော့ မင်းနည်းနည်းညံ့မယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ ကြီးကြီးဖြစ်ရတာ ကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)။ ဦးဘအုန်းတို့ ဟောနည်းတွေကလဲ ဒီကိုသွားတာပါပဲ။ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့ သားသမီးတွေများ ဒီအမွေဖြင့်မပေးကြပါနဲ့။ ကထေးတွေ မသိလို့ ဒုက္ခသစ္စာထဲက ဓထုန်နိုင်ဘဲ ရှိကုန်ရော့မယ်- (မှန်ပါ)။ အခု အချို့ ပေးတုန်းရှိသေးတယ်- (ပေးတုန်းပါဘုရား)။ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတယ်နော်- (မှန်ပါ)။ ချစ်လို့ပေးတာလား။ နောက်ထပ် စေအောင်လို့ ပေးတာလား- (နောက်ထပ်သေအောင်လို့ ပေးတာပါဘုရား)။

ဪ...ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ တစ်ခါငိုလို့မပြီးဘူး နှစ်ခါငိုချင်
သေးတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီအဓိပ္ပာယ်မရဘူးလား- (ရပါတယ်
ဘုရား)။

ကိုင်း - ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့၊ ဒီနေ့ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်ကို
ပဋိလောမဟောတယ်လို့ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ ပဋိလောမဆိုတာ
အကြောင်းရင်းလက်သည်ကို ပြန်ရှာတာ-(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ ပါတဲ့စာရွက်ကိုလဲ ကြည့်
ပေါ့ဗျာ။ ဘုန်းကြီးပြီဘာကိုလဲ နှလုံးသွင်း ဂရုစိုက်ကြပေါ့-
(မှန်ပါ)။ ဒီ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကြောက်စရာကောင်းတာပေါ့ပြီ-
(မှန်ပါ)။ ဒီကမ္မဘဝကို ဘယ်သူ လုပ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့
နောက်ဆက်တွဲ ရှာပါဦး-(ဥပါဒါန်ကြောင့်ပါဘုရား)။ ဥပါ
ဒါန်ရှိလို့ဖြစ်တာ- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ဥပါဒါန်ပစ္စယာ
ပါတာတယ် ကမ္မဘဝေါဆိုပြီး-(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ကံနဲ့ ဥပါဒါန် ဘယ်ဟာ ကြေခက်စရာ
ကောင်းသတုံး-(ဥပါဒါန်က ကြေခက်စရာကောင်းပါတယ်)။

ဒီ ကလေး ကလေးကို လှစေချင် ပုစေချင် နောက်ဘဝ
ဝ-စေချင်ဆိုတဲ့ သဘောကလေး စေတနာရောက်လာလို့ရှိယင်
ဒီကလေးအပေါ်မှာ မစွဲလမ်းဘဲနဲ့ ဒီအသံမထွက်ဘူး-(မှန်ပါ)။
ထွက်ပါမှလား- မထွက်ပါဘူးဘုရား။ မထွက်ပါဘူး။ ဒကာ-
ဒကာမတို့၊ အဲဒီတော့ ဥပါဒါန်ရှိတယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်
ဥပါဒါန်နဲ့ ကမ္မဘဝ ဘယ်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းသတုံး-
(ဥပါဒါန်က ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်)။ ကြည့်ကြည့်၊
ဘာသစ္စာတုံး- (သမုဒယသစ္စာပါ)။ သူလဲ သမုဒယသစ္စာပဲ။ သူ
ကော-(သမုဒယသစ္စာပါ)။ ဒါဖြင့် သမုဒယသစ္စာလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

တော့၊ ဒီဒုက္ခကတော့မလွတ်တမ်းပဲ- (မလွတ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဒကာ ဒဏာမတွေ ရှင်းပလား- (ရှင်ပါပြီ)။

ဪ... ခင်ဗျားတို့ မသိလို့ နေ့တိုင်းပဲ ဒီအဝိုင်းကြီးကို ထောက်ပြီးသကာလ ဦးဘအုန်းပြနေရတယ်။ (မှန်ပါ)၊ မပြုယင် ဦးဘအုန်း ရှင်းကိုမရှင်းဘူး။ ရှင်းပါမလား- (မရှင်းပါဘူးဘုရား)၊ ဒီအထဲကတောင်မှ ဓမ္မက ဖောက်ချင်သေးတယ်- (မှန်ပါ)။ အိမ်ရောက်လို့ရှိယင် တကာကြွယ်တို့က ရှေးရိုးကလေးမစွန့်ချင်သေးဘူး။ ပြောနေကျ အသံကလေးက လာသေးတာဗျ- (မှန်ပါ)။ အို... ဒီလိုသာ မင်းတို့နေယင် နောက်ဘဝမင်းတို့ သွားရောပေါ့ကွာ... တဲ့- (မှန်ပါ)။ နောက်ဘဝ သွားရောပေါ့ကွာဆိုတော့ နောက်ဘဝမှာ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဆိုးဝါးလိမ့်မယ်။ ဒါကလေးတောင်ကောင်းကောင်း လုပ်ဆိုတော့ ဒါကလေးတောင် ပါပါသွားသေးတယ်။ နှုတ်ကတက်နေတာကိုဗျ- (မှန်ပါ)။ မပြောကြဘူးလား ဒကာ၊ ဒဏာမတို့- (ပြောပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ့်အိမ်က သားသမီးစာလေးတွေ မလိမ္မာလို့ ဘုရားရှေ့သံဃာရှေ့မှာ ကုန်းကုမသွားလို့ လူကြီးသူမရှေ့မှာ ကုန်းကုမသွားလို့ရှိယင် ကောင်ကလေး ခက်လိုက်တာ နောက်ဘဝမှာ ဒီကောင်ကလေး ဒီထက်ဆိုးလိမ့်မယ်တဲ့။ တစ်ခါတည်းဆုံးမတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဆုံးမတော့ဆုံးမတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆုံးမသလိုလို့နဲ့ ဒီကောင်ကလေးကို နောက်ဘဝ ကောင်းစားရေးလောက်ကိုသာ ရည်ရွယ်တဲ့ ဘဝတဏှာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပေးတာပဲ- (မှန်ပါ)။

ကုန်းကုသွားကွ ဟုတ်လား၊ လူကြီးရှေ့ဆိုတာ ရိုသေရတယ်။ ကိုင်းရှိုင်းရတယ်။ မင်းတို့ကတော့ ဝတ္တရားတွေက

တယ်ပျက်တာကိုး။ ဘဝကူးတော့ ခက်ပါသေးတယ်- (မှန်ပါ)၊
ဟာ ဒါလဲ ဘဝကူးတော့ ခက်ပါသေးသတဲ့...။ အပြော
များသွားပြီ- (မှန်ပါ)၊ နဂိုက ဘဝကူးယင် ဒုက္ခသစ္စာရနေ
တာ ခက်စရာ ထူးပြီးမလိုတော့ပါဘူး- (မှန်ပါ)၊ လိုသေး
သလား- (မလိုပါဘူး)။

အဲဒါတွေလဲ တကာကြွယ်တို့က နှုတ်တက်မနေပါနဲ့နော်-
(မှန်ပါ)၊ နှုတ်တက်မနေပါနဲ့ သစ္စာသိအောင်သာ ပြောပေး
ကြပါ- (မှန်ပါ)။

အခုတရားပွဲမှာ မနည်းပါဘူး လူဦးရေ-နော်- (မှန်ပါ)၊
တကာကြွယ် လူကြီးတွေကို ပြင်နေရတာလား ကလေးတွေကို
ပြင်နေရတာလား- (လူကြီးတွေကို ပြင်နေရတာပါဘုရား)၊
ဟာ... ဦးဘအုန်း မရှက်နဲ့နော်- (မှန်ပါ)၊ မရှက်နဲ့ မရှက်နဲ့
အရွယ်တွေလဲ မသေးပါဘူး။ ဘုန်းကြီးက ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ ပျိုရွက်
သွားမှာစိုးလို့- (မှန်ပါ)၊ အခုဟာက လူကြီးတွေကို ပြင်နေရ
တာ- (မှန်ပါ)၊ လူကြီးတွေကို ပြင်ပြီးသကာလနေရတာ ဘုန်း
ကြီးက သက်သက်ပြင်ပေးနေရတာလား လူကြီးတွေ၏လမ်းညွှန်
က လွဲနေလို့လားဆိုတာ မောင်ဘသော်တို့က အကဲခတ်- (လူ
ကြီးတွေကလွဲနေလို့ပါဘုရား)။

လွဲနေတယ်။ ဘဝကောင်းစားရေးကိုသာ ပြောတတ်တယ်။
ဘဝပြတ်ရေးကို- (မပြောတတ်ပါဘူးဘုရား)၊ မပြောတတ်
တော့ သစ္စာမသိတော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ သစ္စာသိသေးရဲ့လား-
(မသိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာကြွယ် ကလျာဏမိတ္တ ဆိုတဲ့ ဆရာ

သမားဟာ အင်မတန် အားရကြီးတယ်ဟောတာ-(မုန်လှပ)၊
မကြီးဘူးလား-(ကြီးပါတယ်)။

တချို့ ဘိုးတွေဘွားတွေ ဦးဘအုန်းတို့ ဘိုးတွေ ဘွားတွေ
ဟာ ဒီအတိုင်း သေသွားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ ငြင်းနေဖို့
မလိုဘူး- (မလိုပါဘူးဘုရား)။ ဘဝကောင်းစားရေးဆိုတာ
လောက်နဲ့ပဲ သေသွားတာပဲ- (မုန်ပါ)။ ဘဝကောင်းစား
ရေးဆိုတော့ ဒါက ဘဝကောင်းစားရေးဆိုတာက-(ဒုက္ခသစ္စာ
ပါပဲဘုရား)။ ကောင်းစားရေး ပါကိုမမါဘူး-(မုန်ပါ)။ ဒီဘက်
မှာ ဒါ ဘဝပါပဲ။ နတ်ဘဝ လူ့ဘဝပါပဲ ဇာတိဆိုတာ-
(မုန်ပါ)။ ကောင်းစားရေးလား ဆင်းရဲရေးလား- (ဆင်းရဲ
ရေးပါဘုရား)။ အဲဒါ မသိရှာကြဘူး-(မုန်ပါ)။ မသိတော့
ဘဝကောင်းစားရေးပဲ ပြောကြတယ်- နင်ဘော့ ဘဝကူး
ခက်လိမ့်မယ်။ ဒီ ဘဝမှာ နှိပ်စိတ်ကလဲကြမ်း နှင်အရုပ်ဆိုးသလို
ပဲ နောက်ဘဝ နင်ဘော့ ဒီထက်ဆိုးဦးမှာပဲ.... အစရှိသည်နဲ့
ကလေးတွေအပေါ်များ တကာကြွယ်တို့က အစားလုံးပေါ့ဗျာ
လူကြီးတွေက ဆုံးမသွန်သင်နေလိုက်တာ ဘဝနဲ့ ဆုံးမကြတာ
ပါပဲ-(မုန်ပါ)။

ကိုင်း- ဒါတွေတော့ ပြင်ပါတော့ တကာကြွယ်နော်....
(မုန်ပါ)။ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ပြင်ကြပါတော့-
(မုန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ဆုံးမတဲ့အတိုင်း ကလေးတွေက ဘဝ
နှစ်သက်သွားလို့ရှိယင်ဖြင့် ဆုံးမတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သစ္စာမသိလို့
သံသရာလှည့်၊ နားထောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သစ္စာမသိလို့ သံသရာ
လှည့်-(မုန်ပါ)။ ဒီအတိုင်းမနေပေဘူးလား- (နေပါတယ်)။

နှစ်ဦးနှစ်ဝကျေးဇူးမရှိပါဘူး-(မုန်ပါ)။ ရှိသေးရဲ့သား- (မုန် ပါဘူးဘုရား)၊ ဒါကြောင့် ပြင်ကြပါဦး-(မုန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးတစ်ခါတစ်ခါပြောတဲ့ အခါ နားထောင်ဖို့ သိပ်ကောင်းတယ်။ ခင်ဗျားတို့ အချိန်မီသေး တယ်ပြောတာ-(မုန်ပါ)။

ဦးဘအုန်းဘယ်နှယ်ပြောသတုံး- (အချိန်မီသေးတယ် ပြော ပါတယ်) ပြင်ချိန်ကလေးရသေးတယ်- (မုန်ပါ)၊ ပြင်ချိန်မရ မည့် နောက် သားနောက်မြေးတွေ ရှေ့က သေသွားနှင့်တာ တွေကျတော့ ငါးပါးခမှောက်ကုန်တယ်-(မုန်ပါ)၊ တကာကြွယ် တွေးချင်တိုင်းတွေးတော့ သေသေချာချာပဲ-(မုန်ပါ)။

ပြင်ချိန်မရမည့် မမိလိုက်တဲ့ကလေးတွေပေါ့ဗျာ-(မုန်ပါ)၊ ပြင်ချိန်မမိတဲ့ ခုနင်က ပြောတဲ့ သက်ကြီးအိုမတွေ။ ပြီးတော့ ကျောင်းကန်ဘုရားလဲ မလာနိုင်၊ သေမည့်ဘက်ကိုလဲ ရှေးရှု နေပြီ-(မုန်ပါ)။ ဒီအထဲကလဲ ပြင်ပေးမည့်သူဆိုကိုလဲ သူက မလာနိုင်၊ ဒီလိုနဲ့ ဇွတ်မှိတ်ပြီးသကာလ ပြောချင်ရာပြော၊ ဆို ချင်ရာဆို-ဆိုပြီးသကာလ ဆွမ်းကလေးလောင်းပြီး သကာလ ကဲ...ကျုပ်တို့တော့ သေတဲ့အခါ ရိက္ခာယူဖို့ပဲ။ ဒါမှပဲ ကျုပ် တို့ နောက်ဘဝလဲ ခံသာရည်ရှိမှပဲတဲ့-(မုန်ပါ)၊ ဒါနောက် ဘဝပါပဲ ဒကာ ဒကာမတို့။ ဘယ်မှာတုံး ခံသာရည်တဲ့လား- (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဘာတဲ့တုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ခံသာရည်လုပ်နေလို့ရှိယင် ဦးဘအုန်း သေသေ ချာချာလွဲတာပေါ့-(မုန်ပါ)၊ ဒီဒုက္ခသစ္စာက လွတ်တဲ့လမ်းကို သွားပါ-(မုန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း.....ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေကမူဘဝနဲ့ ဥပါဒါန်ဘယ်
ဟာကြောက်စရာကောင်းသတိုး- (ဥပါဒါန်က ကြောက်စရာ
ကောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ သူကအကြောင်း၊ သူရှိမှသူလာမှ-
(မှန်ပါဘုရား)၊ ဒီဥပါဒါန်ကလဲ သမုဒယသစ္စာပဲ- (မှန်ပါ)။

တစ်ခါသွားပါဦး၊ ဥပါဒါန်ထက် တဏှာကကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)၊ တဏှာမရှိဘဲနဲ့ ဥပါဒါန် ဖြစ်ပါ
မလား- (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဒါဖြင့် တဏှာသည်ဒကာဒကာမ
တို့ ဥပါဒါန်ထက် ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)၊
မဆိုးဝါးဘူးလား- (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)၊ သူတို့သုံးခုလုံး
တာသစ္စာတုံး- (သမုဒယသစ္စာပါ)၊ ဒါဖြင့် သူတို့ သုံးခုရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီဒက္ခသစ္စာသုံးခုကိုရတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား
(ရှင်းပဲပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ- ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့၊ ဒီတဏှာဟာလဲ သူ
ကို ကျေးဇူးပြုတဲ့ လက်သည်မရှိဘဲနဲ့ အရမ်းပေါ်တာမဟုတ်
ဘူး၊ သဘောကျပလား- (ကျပဲပြီ)၊ အရမ်းပေါ်တာမဟုတ်
တော့ ဒီမ္မာဆက်ပြတယ် ဘာတဲ့တုံး- (ဝေဒနာပါဘုရား)၊
ဒါကြောင့် ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ- (မှန်ပါ)။

တဏှာနဲ့ ဝေဒနာ ဘယ်ဟာ ကြောက်စရာ ကောင်းသ
တုံး- (ဝေဒနာပါဘုရား)၊ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်ရ
မယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးများက ဦးအုန်းတို့ တကာကြွယ်တို့
ကို ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှုပါလို့ပြောရတာ- (မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာကို

စဉ်းစားရန်(၁၀)

ဖြစ်ပျက် ရှုပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တကာကြွယ်တို့ စကားည်းက ခါကိုပေးတယ်-(မှန်ပါ)၊ ပေးသင့်-မပေးသင့် - (ပေးသင့်ပါ တယ်ဘုရား)။

သူ့ကို ဖြစ်ပျက် ရှုလို့ရှိယင် ဖြစ်ပျက် - မဂ်ဆိုပြီး ဒီဘာ ကလေးဟာ ပြတ်သွားမယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်ကူးသေးရဲ့ ဗား- (မကူးပါဘူး)၊ အဲဒါကြောင့် သင်ပေးနေတာ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ.... တစ်ခါသွားကြဦးစို့ ဒကာဒကာမတို့၊ ဝေဒနာနဲ့ တဏှာဘယ်ဟာက ကြောက်စရာ ကောင်းသတုံး- (ဝေဒနာ ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်)၊ ဝေဒနာသုံးမျိုးစလုံးကြောက် စရာ-(မှန်ပါ)၊ တာ့ကြောင့် ကြောက်စရာကောင်းသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ ဖြစ်ရတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမ တွေ မှတ်ကြပါနော်-(မှန်ပါ)၊ ဆင်းရဲဘဲပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ချမ်းသာ ခြင်းကို အလိုရှိတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဆင်းရဲဘာက ဒုက္ခဝေဒနာ၊ အလိုရှိတာက- (တဏှာပါ)၊ ကိုင်း ဆင်းရဲတာကလဲ သူ့သာ တာပဲ-(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ချမ်းသာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာ ချမ်းသာချင်တာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ချမ်းသာတာက ဘာ ဝေဒနာ-(သုခဝေဒနာ)၊ သိပ်ပြီး ပိုပြီး ချမ်းသာချင်တာက- (တဏှာပါဘုရား)၊ အဲဒါကြောင့် ဝေဒနာကလေးတာ- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာ- (တဏှာပါဘုရား)၊ သုခဝေဒနာပစ္စယာ- (တဏှာပါဘုရား)။

ချမ်းသာလဲ မဟုတ်.... ဆင်းရဲလဲမဟုတ်ဘဲ အလယ်ကနေတဲ့
 အလတ်စား ဥပေက္ခာ ဝေဒနာအလဲ ဘာဖြစ်ချင် သတိုး...
 (ချမ်းသာချင်တာပါပဲ ဘုရား)၊ ကျုပ်တို့ အလယ် အလတ်
 တော်ပါပြီလို့ ဘယ်သူမှ ရမ်မနေဘူး- (မှန်ပါ)၊ ချမ်းသာလိုချင်
 တာက ဘာတိုး- (တဏှာပါဘုရား)၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ
 ပစ္စယာလဲ တဏှာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဝေဒနာနဲ့ တဏှာ
 ဘယ်ဟာက ကြောက်စရာ ကောင်းသတိုး- (ဝေဒနာက
 ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဝေဒနာကို မကြောက်ဘူး၊ ပြောသာ
 ပြောနေကြတာ ဝေဒနာကို မကြောက်ဘူး- (မှန်ပါ)၊ စင်စစ်
 တော့ ဦးဘအုန်း ဝေဒနာကို ကြောက်ရမှာ- (မှန်ပါ)၊ အခု
 သေသေ ချာချာ ကြည့်တော့ ဝေဒနာမရှိဘဲနဲ့ ဒီတဏှာမလာ
 ဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒီတဏှာမရှိဘဲနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီဒုက္ခသစ္စာ
 တွေ လာပျံ့မလား- (မလာပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ပြောပြစမ်းပါ၊ ဝေဒနာနဲ့တဏှာ ဘယ်ဟာကြောက်
 စရာ ကောင်းသတိုး- (ဝေဒနာက ကြောက်စရာ ကောင်းပါ
 တယ်ဘုရား)၊ သို့သော် ချမ်းသာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ချမ်းသာကို
 ကြောက်သလားလို့မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောမလဲ- (မကြောက်
 ပါဘူးဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဝေဒနာ ကြံ့ခက်စရာ ကောင်းဘယ်လို့
 မောင်ဘေးသ် ပါးစပ်က ဖြေဘာနဲ့ လိုက်သေးရဲ့လား....
 (မဲလိုက်ပါဘူးဘုရား)၊ ဝေဒနာ အကြောင်းကို မသိဘော့
 တဏှာဖြစ်မယ်၊ တဏှာဖြစ်သင် သမုဒယ သစ္စာ လာမယ်....
 (မှန်ပါ)၊ သမုဒယသစ္စာလာယင် ဒုက္ခသစ္စာ လွတ်ပါ့မလား-
 (မလွတ်ပါဘူး)။

အဲဒီတော့ ချမ်းသာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ ချမ်းသာကို ကြော်ခက်
စယ်လို့ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှာမှရှား (ရှားပါတယ်ဘုရား)၊
ချမ်းသာဖို့ပဲ လိုက်ရှာနေကြတာပဲ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကို ခင်ဗျားတို့က ကြိုက်တဲ့တရား ဖြစ်နေသ
လား၊ ကြောက်တဲ့တရား ဖြစ်နေသလား- (ကြိုက်တဲ့တရား
ဖြစ်နေပါတယ်)၊ ဝေဒနာဟာ ဦးဘအုန်း လူကြိုက်များတယ်-
(မှန်ပါ)၊ သုခဝေဒနာဟာ ဘာစား- (လူကြိုက်များပါ
တယ်)၊ ကဲ-ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာပစ္စယာ- (တဏှာပါဘုရား)၊
ဒါကြောင့် လူကြိုက်များလို့ပေါ့- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်း
ခါပြီဘုရား)။

ချမ်းသာတင်ကို ကြိုက်တယ်၊ မကြိုက်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား
တို့ အသက်အရွယ်ကြီးလို့ အလုပ်အကိုင်မရှိဘဲနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တွေ ခင်မှ သူနဲ့ တန်ဖိုးညီ အလုပ်ကိုမယ့်၊ စီးပွားရေးလဲ ပြောင့်
မယ်ဆိုရင် အသက်ထွက်ခါနီး ငိုညာဉ်ချုပ်ခါနီးတော့မှ
လုပ်ဦးလေ့လို့ပဲ- (မှန်ပါ)၊ မလုပ်ပေဘူးလား- (လုပ်ပါတယ်
ဘုရား)၊ ဘယ်လေ့စက် သုခဝေဒနာ ကြိုက်တယ်ဆိုတာ ပေါ့
ပလား- (ပေါ့ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်တို့၊ အခု အချိန်တိုင်တိုင် အလုပ်
အနားယူနိုင်သေးဘဲ ကိုယ်၏စောင်မခြင်း၊ လက်၏စောင်မ
ခြင်းနဲ့ လုပ်နေသေးတာ ဘာကြိုက်လို့တုံး- (သုခဝေဒနာကြိုက်
လို့ပါဘုရား)၊ ဝေဒနာပစ္စယာ- (တဏှာပါဘုရား)။

ဘဏ္ဍလုပ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတောင်မှ အင်း... တို့တော့ဖြင့်
မျက်စိကလဲ မဲ့ပြီ၊ ခါးကလဲ ကိုင်း၊ နားကလဲ ထိုင်းနဲ့ အိမ်
စောင်ပဲ ခိုင်းကြတော့ဟေ့၊ ဒီပြင်ဗာတော့မတတ်နိုင်တော့

ဘူးတဲ့-(မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်သို့တုံး၊ ဒီအိမ်က ပစ္စည်းပျောက်မှာ
 စိုးလို့၊ ပျောက်ခြင်းကို သူမကြိုက်ဘူး၊ ရှိခြင်းကဲ့သို့ သူမကြိုက်
 တယ်-ဒါကြောင့် ဒရဝမ်ဆုဒတောင် သူက တောင်းလိုက်သေး
 တယ်-(မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် ဒရဝမ်ဆုဒတောင်းပြီး အိမ်မှာ
 ပျော်နေတဲ့ လူတွေတစ်ပုံကြီး.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ မြေးတွေ
 ကလဲ မလိမ္မာသေးဘူး၊ သမီးအကြီးတွေ၊ သမီးအငယ်တွေ
 ကလဲ ဘော်လော်ကန့်လန့်တော့၊ အသုံးအပြုန်း မသေချာဘူး၊
 ရှေ့ရေးနောက်ရေး မသိဘူး။ တို့ကလဲ ရှေ့ရေး နောက်
 ရေးသိခဲ့ပြီကွ။ အဲဒီဘေ့ ငွေဝင်မရှိငြားသော်လဲ စောင်မဘဲ
 သဘောနဲ့ နေရဦးမယ်ဘဲ- (မှန်ပါ)။ နှင်ထုတ်တာဒေတောင်
 မသွားဘူး-(မှန်ပါ)။ သူ ဘာကြိုက်နေတုံး - (ဝေဒနာကြိုက်
 နေတာပါ)၊ ဝေဒနာပစ္စယာ-(တဏှာပါဘုရား)၊ တဏှာပဲ။
 ခင်လို့ စောင်ပေးနေတာ- (မှန်ပါ)။ မခင်ယင် နင်တို့အိမ်
 ခြေဦး မလှည့်ဘူး ပြောလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)၊ ပေါ်နေပြီ....
 (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်၊ တဏှာက မင်စင်ပေးတယ်လို့ ရှိခဲ့
 လား-(မရှိပါဘူးဘုရား)။ တဏှာသည် သတ္တဝါတစ်ဦး တစ်
 ယောက်ကို သနားလို့ ကဲ....မင်းလွတ်တော့ ကျွတ်တော့။
 မင်းကိုဖြင့် မခိုင်းဘော့ဘူး။ ခိုင်းလို့လဲ မကော်စီးတော့ဘူး
 ဆိုပြီး ပင်စင်ပေးလိုက်တာများ ကြားဖူးခဲ့လား- (မကြာဘူး
 ပါဘူးဘုရား)။ အဘော်အခိုင်းရက်စက်ပါတယ် - (မှန်ပါ
 ဘုရား)။ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခြေထောက် ထော့နှင်း ထော့နှင်းနဲ့ ပေမယ်လဲ တကာ
 ကြွယ် ဘော့နှင်းအလိုက် ခိုင်းသေးတယ် - (မှန်ပါ)။ ချိုဖိုး

ထောက်ကလေးရွာပြီး သွားပါလား-တဏှာက ခိုင်းတာလေ-
(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပသား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဘယ်သူ့ကိုများ
သူလွှတ်ဆတ်- (ဘယ်သူ့မှ မလွှတ်ပါဘူးဘုရား)၊ လေး
ဘက်သွားကလေး ကလေးများ ခိုင်းထားလို့ကံတာ- ဟိုနား
မှာ ထမင်းရှိတယ် သွားတဲ့၊ တဏှာက ခိုင်းတာ၊ ကလေး
ကလေးက ဟပ်ထိုးလဲရွာတယ်-(မှန်ပါ)၊ လဲပေးမယ့် မလျှော့
ဘူး၊ တဏှာက-တခု ခိုင်းတာပဲ-(မှန်ပါ)။

ကလေးလဲ သူ့ခိုင်းတယ်ဟုတ်လား-(မှန်ပါ)၊ လူလတ်ပိုင်း
လဲ-(ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)၊ လူကြီးပိုင်းလဲ(ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)၊
ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ခင်ဗျားတို့အပေါ် ဘယ်သူအုပ်ချုပ်နေ
ဆတ်- (တဏှာအုပ်ချုပ်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ကြည့်ပါ ကြည့်
ပါ၊ ဒါဖြင့် ဘာသစ္စာတုံး... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)၊ သူ
အုပ်ချုပ်နေတယ်-(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ်တို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေပြီ- (မှန်ပါ)၊
ဘာပါလိမ့်-(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တစ်နိုင်လုံး ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး နတ်ပြည်
ခြောက်ထပ် မြဟွာပြည်ပါ သူတစ်ယောက်တည်း အုပ်ချုပ်
နေတာ- (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်းတို့ အမတ်မများဘူးနော်...။
အမတ်ပေါင်းတစ်ရာနှစ်ရာအုပ်ချုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်
ယောက်တည်း တစ်ယေဒက်တည်း အုပ်ချုပ်နေတာ- (မှန်ပါ)၊
တစ်ယောက်တည်း အုပ်ချုပ်တာနဲ့ အကူစေ့နေတာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ တစ်အိမ်တစ်အိမ်မှာ မင်းတို့ အိမ်မှာ လူစေ့တက်
စေ့ အလုပ်ရှိရဲ့လားလို့ မေးလို့ရှိယင် မြိုင်ဆိုင်လှပါဘုရား

တောင် ပြောလိမ့်ဦးမယ်- (မှန်ပါ)၊ ဖစ်ယွောက်တည်းပဲ။
ဘယ်သူတုံးဗျ အုပ်ချုပ်တာ- (တဏှာပါဘုရား)။

ဘယ်သူ့ ကိုများ လွှတ်သေးသတုံး- (ဘယ်သူ့ မှမလွှတ်ပါ
ဘူး)၊ ကလေးကို ကလေးနေရာနဲ့၊ အဘိုးကြီးကို အဘိုးကြီး
နေရာနဲ့ ခိုင်းပြီးသကာလ ထားလိုက်တာ နောက်ဆုံးပိတ် တစ်
နေ့ကျတော့ ဒုက္ခသစ္စာပေးလိုက်ဘယ်- (မှန်ပါ)၊ ခိုင်းနိုင်သ
သလောက်ခိုင်းပြီး အာသစ္စာပေးလိုက်သတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပေး
ပါတယ်)၊ တဏှာက ခိုင်းနိုင်သလောက် ခိုင်းပြီးတော့ကို သူ
အကြောင်းကြောင့် သူ့အကျိုး ဒုက္ခသစ္စာပဲ ပေးတယ်ဆိုတစ
ပေါ်ကြပလား- (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါတောင်ပဲ တကာကြွယ် သစ္စာမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရိပ်မိဘူး-
(မှန်ပါ)၊ ငါ့ကို တဏှာကခိုင်းနေပါးပါလား၊ သူ ခိုင်းလို့
ဒုက္ခ ရောက်တော့မှာပဲလို့ ညည်းတာများ တွေ့ဖူးရဲ့လား-
(မတွေ့ဘူးပါဘူးဘုရား)၊ ကိုယ်အိုးနဲ့ ကိုယ်ဆန် တန်ရုံတော့
လုပ်ရသေးတယ်ဘုရား) တဏှာကိုတောင် ဂုဏ်ယူလိုက်သေး
တယ် (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်လုပ်မှလဲ ကိုယ်မျက်နှာကောင်း ရတယ်
ဘုရားတဲ့။

ဆင်း....တကားကြွယ်၊ ဇီအတိုင်း ထိုင်စားနေလို့ ရှိယင်
တယ်နှယ်တုံး - (မျက်နှာကောင်း မရပါဘူးဘုရား)၊ အဲဒါ
မျက်နှာကောင်းရအောင် နည်းနည်း သူက ဦးထမ်းခါးတော့
ကိုယ်ကလဲ ပဲ ကထမ်းမှုပေါ့- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူက ခိုင်းတာ
တုံး- (တဏှာကခိုင်းတာပါ)။

မအားဘူး....ကျုပ်ကြီးလှပြီလို့ဆိုတော့ အို....ကြီးပေမယ့်လဲ
ကိုယ်၏ စောင်မခြင်း၊ နှုတ်၏ စောင်မခြင်း ရှိသေးတယ်လို့

တဏှာ ချော့ပြီး ခိုင်းတာ.... (မှန်ပါ)။ တကားကြွယ်တို့က တဏှာကများ ချော့လိုက်ပြီဆိုမှပြင်မော့လို့ပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)။ ဘယ်ဟာ လုပ်ရမတုံး၊ ဘယ်ဟာကိုင်ရမတုံး ငါနဲ့ တန်ဘာ ငါ့ကိုခိုင်းပေါ့- (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်သာတာတုံး- ငါနဲ့ တန် တာ ငါ့ကို ခိုင်းပေါ့ဆိုတော့ ဘာဖြစ် လာသတုံး၊ ပြုံး ပြုံးပဲလား- (ပြုံးပြုံးပါဘုရား)။ ဘယ်သူက ခိုင်းတာတုံး- (တဏှာက ခိုင်းတာပါဘုရား)။ ဘာသစ္စာတုံး- (သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား)။ ဘာရချင်လို့ ခိုင်းတာပါလိမ့်- (ဒုက္ခရချင်လို့ ခိုင်းတာပါ)။ သူ့ခိုင်းတာကို ပြုံးသွားမနေနဲ့- (မှန်ပါ)။ နိုင်မိဖလား- (ရိုင်မိပါပြီဘုရား)။

မိုးလင်းယင် သူက အလျင်လာတတ်တယ်နော်၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်က အလျင်မလာတတ်ဘူး- (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူက အလျင် လာတတ်သတုံး.... (တဏှာက အလျင် လာတတ်ပါတယ်)။ တဏှာက အလျင်လာတတ်ယင် ဒီနေ့ဂြိုဟ်ဝင်ပြီ အောက်မေ့ပါ- (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီနေ့အမောဆိုက်မည့်နေ့ပဲ- (မှန်ပါ)။

တဏှာက အလျင်ဝင်လာယင် ဘယ်နှယ်အောက်မေ့လဲ- (အမောဆိုက်မည့်နေ့ပါဘုရား)။ စောစောစီးစီးကိုက သူက လာတတ်တယ်- (မှန်ပါ)။ သူဝင်လာလို့ရှိယင် ဒီနေ့တော့ ပြဿဒါး မှတ်ပေတော့- (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်- (ပြဿဒါးပါဘုရား)။ ရက်ဆရာ၊ ပြဿဒါးဆိုတာ မကြောက်ပါနဲ့ ဦးဘအုန်း၊ ဒီပြဿဒါးကို ကြောက်ပါ- (မှန်ပါ)။ တဏှာက စောစောစီးစီး ဝင်လာလို့ ရှိယင် တစ်ခုပြီး တစ်ခု ခိုင်းမှာပဲ- (မှန်ပါ)။ ပြီးတယ်လို့ခကာ ချိပါမလား- (မှန်ပါဘုရား)။ နက်ဖြန်ဖို့ ချန်ထားခဲ့ဦး၊ နက်ဖြန်မှ

ထလုပ်-(မှန်ပါ)။ ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းသတုံး-
(ကေခင်းပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီတကျာ ဘယ်ကလာသတုံးဆို
တော့ ဝေဒနာကြောင့်လာဘာ-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဝေဒနာ
ပစ္စယာ- (တဏှာပါတုရား)။ ပေါ်ပလား- (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာနာနဲ့ တဏှာ ဘယ်ဘာက ကြောက်စရာ
ကောင်းသတုံး- (ဝေဒနာကြောက်စရာကောင်းပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကို ဝေဒနာအဖြစ် မကြည့်ပေနှင့် အနိစ္စ
အဖြစ် ကြည့်ပေးစမ်းပါ-(မှန်ပါ)။ အနိစ္စအဖြစ်နဲ့ ကြည့်ပေး
လိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ ဖြစ်ပျက် မဂ်လာဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ)။
အနိစ္စဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ပဲ- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက် မဂ်ဆိုတဲ့အခါ
ကျတော့ ဒီတဏှာက မော့ပြီး ပြန်သွားရတယ်။ မလှာနိုင်
တော့ဘူး-(မှန်ပါ)။ လာနိုင်သေးရဲ့လား- (မလာနိုင်ပါဘူး)။
မလာနိုင်လို့ရှိယင် ဒီဒုက္ခကော-(မလှာပါဘူး)- ဒီ သမုဒယမှ
မရှိတော့ဘဲ ဦးဘအုန်း ၄-နံပါတ်ဒုက္ခ ဘယ်နှယ်တုံး-(မလှာ
ပါဘူး)။ အဲဒါ မနက်စောစော သတိထားကြစမ်းပါ....
(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ်၊ ဘယ်ဘချိန်သတိထားရမတုံး-(မနက်စော
စော သတိထားရပါမယ်)။ ဘယ်သူလာမှာ စိုးရိမ်လို့တုံး-
(တဏှာသာမှာစိုးရိမ်လို့ပါ)။ သူလာလို့ရှိယင် တကာကြွယ်က
ဒီနေ့တော့ ပြဿဒါးဟေ့.... ဒီလိုအောက်မေ့ ပစ်လိုက်ပါ-
(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။ ပြဿဒါးရက်ပဲ...။
ငါတို့တော့ဖြင့် သူ့အောက်က ခေါင်းပြုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊
သူခိုင်းသေရဲ့ လုပ်ရုံပဲရှိတော့တယ်-(မှန်ပါ)။

တော်တော်ကြော တကာကြွယ်ထို့က သူ့အကြောင်းမသိ
 ပြီဆိုမှဖြင့် ဒီနေ့ စောစောစီးစီးကလဲ သူ့လောလို့ အလုပ်တွေ
 ထလုပ်ရသေးတယ်။ ညနေကျတော့လဲ အကြောင်းညီညွတ်
 တော့ ပိုက်ဆံချင်လဲရတော့ မောကျီးနပ်တယ်လို့ ဖြေမပစ်
 လိုက်နဲ့- (မှန်ပါ)။ ဖြေပစ်မှာလဲ ကြောက်ရသေးတယ်- (မှန်
 ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကတော့ ဘယ်နှစ်ပတ်လည်လို့ ဘယ်
 လောက်ဆက်သွားမှန်းစောင့် မသိဘူး။ သူ့က မောကျီးနပ်
 တယ် ပြောတုန်းရှိသေးတယ်- (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ဖြင့် ဒယ်အိုးကို
 ဘယ်နှယ်လုံး ဒီကနေပြီး လုပ်တယ်လို့ မသိဘူး။ သူက မော
 ကျီးနပ်တယ်လို့ထင်တုန်းရှိသေးတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ ဘယ်
 လောက်ဆိုးဝါးသတိုး- (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။ ပေါ်ကြ
 ပယုဒ- (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့်.... ဝေဒနာ ကြောက်စရာကောင်းတယ်နော်-
 (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာဟာ ဘယ်ကသာသတိုး- (ဖဿကလဲပေါ်
 တယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဝေဒနာထက် ကြောက်စရာကောင်း
 တာလဲ တွေ့ပြန်ပြီ- (မှန်ပါ)။ ဘာကိုတွေ့သတိုး (ဖဿတွေ့ပ
 တယ်)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဖဿကိုလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုနိုင်ယင်
 အလွန်ကျေးဇူးများတယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ
 ဘုရား)။

ဦးဘအုန်း ဘာရှုရမယ် - (ဖဿကို ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်
 ဘုရား)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် ဖဿကို ရှုချင်ရှု၊ ဆဋ္ဌာယတနထဲက ပါတဲ့
 စက္ခု၊ သောတ၊ သာန၊ ငိုဝှါ၊ ထဝယ၊ မန-ပေါ့ဗျာ.... အဲဒါ

တွေ့လဲ ကြိုက်ရာနှစ်သက်ရာကို ရှုပါ- (မှန်ပါ)၊ နာမ်ယင်လဲ ရှု၊ ရုပ်ယင်လဲ ရှုရတာပါပဲ။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့အကျိုးတွေပဲ၊ ရတာချည့်ပဲ- (မှန်ပါ)။

ကဲ... သွားကြပါစို့...။ ဝိညာဏ် ဘယ်ကလာသတုံး- (သင်္ခါရက လာပါတယ်)၊ သဘောကျပြီနော်- (ကျပါပြီ)၊ သင်္ခါရဆိုတာလဲ ကုသိုလ်စေတနာနဲ့ အကုသိုလ်စေတနာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒီသင်္ခါရက ဘယ်ကလာသတုံး- (အဝိဇ္ဇာကလာပါတယ်)။

ကိုင်း တကာကြွယ်ခရ၊ ဇာတိဇရာမရဏ၏ လက်သည်ကို အရင်းကျကျ တွေးလိုက်တော့ သူပဲ တွေ့တယ်၊ မတွေ့သေးဘူးလား- (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာချုပ်မှ တကာကြွယ်ခရ... တစ်ဆန်းလုံး ပြုတ်မယ်- (မှန်ပါ)၊ တစ်ဝိုင်းလုံး ပြုတ်မယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြပါစို့၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတာက သစ္စာမသိတာ- (မှန်ပါ)၊ တကာကြွယ်က ကိုယ်စိတ်ကလေး တစ်ခုကို မနာယတနထဲ ပါတဲ့ စိတ်ကလေးတစ်ခုပေါ်ဗျာ- (မှန်ပါ)၊ သောဘစိတ်လာလဲ တကာကြွယ်က ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်ပါ- (မှန်ပါ)၊ လောဘစိတ်ဖြစ်ပျက်က ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရှုတာက မဂ္ဂသစ္စာပါ- (မှန်ပါ)။

ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထဲမှာ မဂ္ဂသစ္စာ တစ်လုံးမှ မပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အခုဆရာသင်ပေးလို့ ဪ... မဂ္ဂသစ္စာကလေး ဆိုတာ ပါးစပ်ထဲ ရောက်လာတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်က ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ မြင်ဘာက- (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ အဲ့ဒါ ဒီတစ်ခါပဲရဘူးတာ- (မှန်ပါ)၊ ဒီအထဲမှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထဲမှာ

နောက်ဘဝတွေတုန်းကတော့ ပါကိုမပါခဲ့ဘူး-(မုန်ပါ)၊ ပါ
သေးရဲ့လား-(မပါ) ပါဘူး။

အဲ...ဒီဘဝကျမှ တကာကြယ်တို့ ဖြစ်ပျက်ရှုပေး ဘုန်းကြီး
က-(မုန်ပါ)၊ ဘယ်ဘုန်းကို ရှုရမှလဲ ဝေဒနာတွေလဲ ဖြစ်
ပျက်။ စိတ်တွေလဲ (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)၊ ဖြစ်ပျက်က ဘာ
သစ္စာ(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရှုတာက-(မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ အခုပါဖူး
တာပဲ၊ ဒါမဂ်ရလိုက်တာပဲ။ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်ဘော့ ရသွားပြီ
မဟုတ်လား-(မုန်ပါ)။

ရှေးစာတော့ဖြင့် တကာကြယ် ပါဖူးရဲ့လား- (မပါဖူးပါ
ဘူး)၊ ရှေးက ဘာဖြစ်နေသတုံး- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ - သမုဒ
ယ+ဒုက္ခ၊ သမုဒယ+ဒုက္ခ...၊ သမုဒယ+ဒုက္ခ... ဒါပဲ ဖြစ်နေ
တယ်။မဂ္ဂမပါဘူး-(မုန်ပါ)၊ ပါသေးရဲ့လား-(မပါ)ပါဘူး။

ဒါကြောင့် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်မရခဲ့ဘာ တကာကြယ်
သေချာတယ်-(မုန်ပါဘုရား)၊ ဘုဒ္ဓကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဖြစ်
ပျက်ဆိုတဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို
ဘယ်တော့မှ မရှုဘူး-(မုန်ပါ)၊ ဘယ်တော့မှ မရှုခဲ့တော့ ဖြစ်
ပျက်ကလဲ ဉာဏ်ထဲမှာ မရှိဘူး။ ဖြစ်ပျက်မရှိဘော့ သိတဲ့ မဂ်
ဇာတိ မလားဘူး-(မုန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ မဂ္ဂသစ္စာဟာ ဘယ်
အခါမှ မကြုံဘူးခဲ-ကြဘူး- (မကြုံဘူးခဲကြပါဘူးဘုရား)၊ ရှင်း
ပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒါကြီးဟာ သမုဒယကလဲ အမှောင်၊ ဒုက္ခဇာတိ
အမဲ-(မုန်ပါ)၊ အမှောင်ရယ်-အမဲရယ်၊ အမှောင်ရယ်- အမဲ
ရယ်ပဲ လှည့်နေခဲ့တယ်-(မုန်ပါ)။

တစ်သံသရာလုံး ဘာတွေလှည့်နေသတုံး-(အမှောင်နဲ့ အမဲ
ဖို့ လှည့်ပါတယ်)၊ အမှောင်နဲ့ အမဲထဲတော့ ဘုရားဝင်လို့ မရ
ဘူး-(မှန်ပါ)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ အမှောင်နဲ့ အမဲထဲမှာ- (ဘုရားဝင်လို့
မရပါဘူး)၊ ဘုရားမှ ဝင်လို့မရယင် ဘုရားဟောမည့် တရား
တလဲ မဝင်နိုင်ဘူး-(မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောပါပလား- ပါ
ပါပြီဘုရား)၊ ဘာတွေပဲ လှည့်နေသတုံး- (အမှောင်နဲ့ အမဲ
လှည့်နေပါတယ်)၊ တကာကြွယ်ပေါ်လောက်ပါပြီ- (ပေါ်ပါ
ပြီဘုရား)။

ဒီက အဝိဇ္ဇာကအမှောင်၊ ဒီက ဒုက္ခသစ္စာကအမဲ-(မှန်ပါ)၊
သမုဒယသစ္စာကအမှောင်၊ ဒုက္ခသစ္စာက-(အမဲပါဘုရား)။

ကြွေ... တပည့်တော်တို့ တစ်သံသရာနေခဲ့ရပုံကလေး
အမိန့်ရှိစမ်းပါဦးဘုရားဆိုလို့ရှိယင် မောင်ဘသော် ဒါပဲ ပြော
ရမှာပဲ-(မှန်ပါ)၊ အမှောင်နဲ့ အမဲ လှည့်နေတယ်၊ ဘယ်အခါ
ကလေးကမှ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရခဲ့ဘူး...၊ အမှောင်နဲ့
အမဲထဲပဲ နေခဲ့ရတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်အထဲ နေခဲ့ရသတုံး-(အမှောင်နဲ့ အမဲထဲချည့်နေခဲ့ရပါ
တယ်)၊ ဘယ်တုန်းကမှ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းကဖြင့်- (မရခဲ့
ပါဘူး)၊ မရခဲ့ဘူးဆိုတော့ မင်အလင်းဘယ်တော့ကမှ မပါ
ခဲ့ဘူးလို့ ပြောတာ-(မှန်ပါ)။

တကားကြွယ် ဘာတဲ့-(မင်အလင်း ဘယ်တော့ကမှ မပါခဲ့
ပါဘူးဘုရား)၊ သေချားကြံပလား-(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒဏ္ဍာဒကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာရှုဖြစ်အောင် ရှုပါ- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ကိုသာရှု၊ ဒါ ဒုက္ခသစ္စာရှုတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်သန္တာန်ဝေဒနာဒေတုလဲ ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်ရှု။ စိတ်တွေလဲ- (စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရပါတယ်)။ သို့သော် ရောပြီး မရှုနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့တုံး- စိတ္တာနုပဿနာလို့ သီးသန့်ရှိတယ်- ဝေဒနာနုပဿနာလို့လဲသီးသန့်ရှိတယ်- (မှန်ပါ)။ သီးသန့်ရှိတော့ ဝေဒနာကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒနာ ငါးမျိုးလှည့်ရှု- (မှန်ပါ)။ စိတ်ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က စိတ်တွေကို လှည့်ရှုပါ- (မှန်ပါ)။ ဒါတော့ ခင်ဗျားတို့ ပုံစံနဲ့တကွ အလျင်ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ- (မှန်ပါ)။ စိတ္တာနုပဿနာမှာပါဠိတော်က ၁၆ မျိုးလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ရှုတဲ့မည့် ၁၃ မျိုးကိုရှု။ ဝေဒနာရှုယင် ၅ မျိုးရှုဖို့ ဦးတအုန်းပြောခဲ့ပြီ- (မှန်ပါ)။

ထဲဒါတွေကို ဖြစ်ပျက် ရှုနေလို့ရှိယင်- ဖြစ်ပျက်၊ မဂ်....ဆိုတာ လာတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ တည့်သွားတော့ ဒီတစ်ခါ မဂ်ပေါ်တာပဲ။ ဒီမဂ်ကို ဝိပဿနာမဂ်လို့ မှတ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ဒီဝိပဿနာမဂ် ရင့်သွားလို့ရှိယင် လောကုတ္တရာမဂ်....(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ဒီနှစ်မဂ် ဘာထူးသဘုံးလို့ မေးဖို့ သိဖို့ အရေးကြီးတယ်- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့ မဂ်သည်လောကီမဂ်- ဝိပဿနာမဂ်- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တဲ့ မဂ်သည် လောကုတ္တရာမဂ်- (မှန်ပါ)။ ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ကြပါ- (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက် မြင်တဲ့မဂ်က ဘာတုံး- (ဝိပဿနာမဂ်ပါဘုရား)၊
ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တဲ့ မဂ်က ဘာတုံး- (လော
ကုတ္တရာမဂ်ပါဘုရား)၊ ပေပါလား- (ပေပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာမဂ် ရှုဖန်များလို့ ရင့်သန်လာပြီဆိုယင် လော
ကုတ္တရာမဂ် ကူးပြောင်းတာပဲ- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ...နာရီစေ့ပြီ၊ ယနေ့ ဒီတိုင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-မင်္ဂလာရာမတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဒုလ္လဘတရား ငါးပါး

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၂-၁၂-၁၉၆၁]

ဒုလ္လဘ တရား ငါးပါး ရှိကြကယ်ဆိုတာ အားလုံးပဲ ခဏခဏ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး နေ့တိုင်း ခြေဆေးတိုင်း ဒီ ဒုလ္လဘတရား ငါးပါးကို ဟောကြားသတိပေးတော်မူထား-(မှန်ပါ)။ ဆွမ်းခံပြန်လာပြီဆိုမှဖြင့် ခြေဆေးမယ်ကျောက်ပြင်မှာ ခြေဆေးတိုင်း ခြေဆေးတိုင်း ခြေဆေးပြီးတော့ ဗုဒ္ဓပွါဒေါ-ဓုလ္လအော လောကသို့...။ လောက၌ ဘုရားပွင့်တော်မူဖို့ရာ ခဲယဉ်းတယ်။ ဒါကို ရှေးဦးစွာ ရွတ်ဆိုတော်မူတာပဲ-(မှန်ပါ)။ မှန်ထုတ္တဘာဝေါ ဒုလ္လဘော... လူ့ဘဝ ရဖို့လဲ အင်မတန် ခဲယဉ်းတယ်။ ဆဒ္ဓါသမ္ပတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံဖို့လဲ အင်မတန် ခဲယဉ်းတယ်-(မှန်ပါ)။ သူတော်ကောင်းတရားနာဖို့လဲ ခဲယဉ်းတယ်။ ရဟန်းဖြစ်ရဖို့လဲ ခဲယဉ်းတယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါကို နေ့တိုင်း သတိပေးတယ်။

ဘာဖြစ်လို့ သတိပေးရသလဲလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ရခဲလို့... မှတ်ရမယ်-(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီ ရခဲတာကြီးကို ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဩော်...ရခဲတဲ့ အခါမှာ အင်မတန်မှ ရခဲတဲ့အလုပ်ကြီးတစ်ခု ကို ငါတို့ရပြီးသကာလ လာကြတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးက ရှင်း ပြပါမယ်တဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ကလေးတစ်ကောင်ဟာ မောင်ဘသော် ဘယ် နှယ်လုပ်ပြီး လူ့ဘဝ ရနိုင်မတုံး၊ စိတ်ကူးကြွည့်ကြစမ်းပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ကလေးတစ်ကောင်ဟာ လူ့ဘဝကို ဘယ်လိုတက် မလဲဆိုတာ- (တက်နိုင်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။ မရနိုင်လောက်အောင်ပဲ ရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတော့- (မှန်ပါ)။ သန်းကလေးတစ်ကောင်တကာကြွယ်အကဲခတ်ကြည့် စမ်းလူ့ဘဝရဖို့ ဘယ်နှယ်တုံး- (အလွန်ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် လူ့ပြည်က အပ်အစစ်စင်း ထောင်ထား ဗြဟ္မာ့ ပြည်က အပ်အစစ်စင်းကို အသွားအခက်သို့ လှည့်ပြီးချလိုက် ပါ။ အပ်သွားချင်း ထိဖို့ရာဆိုတာ ဝေးပါတယ်၊ လေတွေက လဲ အမျိုးမျိုးတိုက်ခနဲတယ်။ ဝေးကွာတာကလဲ လွန်လို့- နော်- (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါ ထိဖို့ရာရှိသေးသကွာ၊ လူ့ဘဝရဖို့ရာ အရေး ဒီထက် ကွာဝေးပါတယ် ဆိုတာကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဥပမာပြသုံးစွဲပြီး ဟောတော်မူ သွား တယ်-(မှန်ပါ)။ ခဲယဉ်းကြောင်းကို နှိုင်းယှဉ်ပြတာပဲ-(မှန်ပါ)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၁၁)

ဒါတွင် မကပါဘူးကွာတဲ့ မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုယဇ် ပင်လယ်ထဲမှာ အပေါက်ဖောက်ပြီး ထမ်းပိုးစုံး တစ်တုံးကို မျှောလိုက်တာပေါ့၊ လိပ်ကန်းကြီးတစ်ကောင်ဟာ အနှစ်တစ်ရာမှ တစ်ခါပေါ်တဲ့ လိပ်ကန်းကြီးနဲ့ ပင်လယ်ထဲမှာ ဒီထမ်းပိုးထွန်းတုံးပေါင်နဲ့ လိပ်ကန်းကြီးခေါင်းလျှိုမိပြီး အားနီးဖြေဖို့အရေးဟာလဲ နဂိုကလဲ လိပ်ကန်းမို့ သွားချင်ရာစွပ်မိရာသွား၊ ထမ်းပိုးတုံးကလဲ သွားချင်သလို သွားဆိုသော ဘွေဖို့ ကြုံဖို့ အတော်ခဲယဉ်းတယ်- (ခဲယဉ်းပါဘယ်ဘုရား)။

အဲဒါခဲယဉ်းတာက တစ်ခါကလေး ကြုံဖို့ ဆုံဖို့ရာက တစ်ခါကလေး ရှိသေးတယ်၊ လူ့ဘဝရဖို့ရာက ဒီထက် ခဲယဉ်းတယ်လို့ ဟောလိုက်တယ်- (မှန်လှပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခြောက်... တို့သည်ကား- အဖိုးတန်ဘဝကြီး ရထားပါကလား- (မှန်ပါ)၊ သဘောပါမလား- (ပါပါပြီ)၊ အဖိုးတန်တဲ့ ဘဝကြီးမို့ အဖိုးတန်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြစမ်းပါ- (မှန်ပါ)။

ဒီဘဝကို မရစဖူး အရထူးပြီး တက်လာခဲ့ဘယ် ဆိုတာလဲ မောင်ဘသော်တို့ သိပြီ - (မှန်ပါ)။ ဒီအထဲကနေပြီး သကာလလူ့ပြည်ရောက်ပြီး ကဲ... ဒုက္ခတွေ သိမ်းအောင်လုပ်မယ်၊ ရခဲတဲ့ ဘဝကနေပြီး သိမ်းအောင်လုပ်ပြီး သကာလ မဆိုမသေ အမြဲနေတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသာမီးတို့ သိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကိုပဲ အေးအေးချမ်းချမ်းပဲ ဘာပူညာပူမှ မရှိတဲ့ ဘယ် ပျက်စီးမှုမှ မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲ ချောက်အောင် ရအောင် ကြိုးစားပါတော့မယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ကို တစ်ခုတည်း

မွေးဖွားကောင်းတယ် - (မှန်ပါ)။ ဟာ... သောကကြီး လှည့်စား
တာနဲ့၊ သူများပြောသံကြားနဲ့၊ နတ်ပြည် ကောင်းသလေး။
မြဟ္မာ့ပြည်ကောင်းသလေးနဲ့ စင်စစ်တော့ သေပွဲနဲ့ပိုရာ အလုပ်
တွေကို ဦးဘအုန်း အားကျနေဖို့ မလိုပါဘူး - (မှန်ပါ)။ မလို
ပါဘူး။ ဒါတွေက သေပွဲလမ်းညွှန်တာတွေပဲ - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ်တို့ကလဲ အခုတော့ သေပွဲဆိုတာ မရတမို့
ဒုက္ခပဲ။ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာ သေပွဲ အနံ့ခိုင်းတဲ့ ဥစ္စာ တကာ
ကြွယ်တို့က ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့များ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ယူဦးမယ်
ဆိုလို့ရှိယင် ဦးဘအုန်းတို့လူလိမ္မာထဲ သွင်းလို့မရဘူး - (မှန်ပါ)။
ဒါဟာ တစ်ယောက်တင် မဟုတ်ပါဘူး။ အားလုံးလဲ ဒီ
အတိုင်းပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)။ သေပွဲသွားရတဲ့ အလုပ်
ပဲ ဝမ်းမြောက်စရာလားလို့ မေးလို့ရှိယင် မောင်ဘသော်တို့
ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ - (ဝမ်းမြောက်စရာ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။
သေပွဲသွားတဲ့ အလုပ်ဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဝမ်းမြောက်စရာ
မဟုတ်ဘူး - (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှဖူးတို့က မယောင်နဲ့တော့ -
(မှန်ပါ)။ မယောင်ကြပါနဲ့တော့လို့ သတိပေးလိုက်ပါကယ် -
(မှန်ပါ)။ ရခဲတဲ့ ဘဝတွေ အဖြစ်တွေဟာ အင်မတန် ကြုံနေ
ပါပြီ...။ ဣဒ္ဓမ္မဿဝနံ အဘိဒ္ဓလ္လဘံ ဆိုတဲ့ အတိုင်း သစ္စာ
တရားတွေကို နာခဲရတဲ့ ဘဝမှာ နာကြရပြီဆိုပါလျက်နဲ့ ဒီ-
အထဲမှာ သစ္စာမထိုက်တာတွေ တကာကြွယ်တို့က သွားပြီး
ယူကြဦးမယ်ဆိုလို့ရှိယင် ဒုလ္လဘကြုံရကျိုး မနပ်ဘဲရှိပါလိမ့်
မယ် - (မှန်ပါ)။

ဒီအထဲမှာ နိဗ္ဗာန်တစ်ခုသာလျှင် မအိုရာ မနာရာ မသေရာ ရှိပါတယ်။ ကျန်တာတွေက အိုတာ နာတာ သေတာချည်း၊ မဲ့လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ—(မှန်ပါ)။

တော်တော် ပျောက်တဲ့ နေရာကျမှ အို... ကိုယ်ကျိုးနည်း ပြန်ပြီ...။ နတ်ဘဝရောက်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် နတ်ဟာ ဝကောကြွယ် အများအားဖြင့် သေခြင်းဆိုးလို့ မှတ်ကြစမ်း- (မှန်ပါ)။ နတ်ဟာ သေခြင်းဆိုးဆိုတာ ဒကာ, ဒကာမတွေကို ရှင်းပြပါမယ်- (မှန်ပါ)။

နတ်ဆိုတာက အလွန် သိမ်မွေ့တဲ့ရုပ်လို့ မှတ်ထားကြစမ်းပါ။ ဒီအထဲမှာ လောဘ ပါတဲ့မီး၊ ဒေါသပါတဲ့မီး၊ မောဟ ပါတဲ့မီးတွေက သိမ်မွေ့တဲ့ အခိုးရုပ်ကို လောဘမီးကလောင်လိုက်၊ ဒေါသမီးကလောင်လိုက်၊ မောဟမီးက လောင်လိုက်လို့ ရှိယင် အလောင်းတောင် ရှာမတွေ့ဘူး။ နတ်များလောဘ, ဒေါသ, မောဟ ခက်ထန်လဲ ပြီဆိုယင် အတွင်းက ရောင်လိုက်တာ မောင်ဘသော် နဂိုကသိမ်မွေ့တဲ့ အခိုးရုပ်ဆိုတာ အထည်ကြမ်းကြီးမှ မရှိဘဲ။ အဲဒီ သိမ်မွေ့တဲ့ ရုပ်ကို ပြင်းထန်တဲ့ မီးနဲ့သွားတွေ့ယင် ဦးဘုရား ဘယ်လိုဦးစားလဲ- (ပျောက်သွားမှာပါ)။

ဒါ့ကြောင့် နတ်မှာ မှတ်ကြစမ်းပါ ဒကာ ဒကာမတို့၊ အလောင်းချရာ နေရာမရှိဘူး။ လူကမှ အလောင်း ကျန်နေသေးတယ်- (မှန်ပါ)။ လူသေတယ်ဆိုယင် ဘယ် သုသာန်ပို့၊ ညာသုသာန်ပို့နဲ့ ဒီလို ပို့ရာ အထည်ကျန်နေရစ်တယ်- (မှန်ပါ)။ နတ်ကတော့ အထည်ကိုမကျန်ဘူး- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်- ဒကာဒကာမတို့၊ ဒါလောက်တောင် နုတ် ရုပ်
ဟာ ပြင်းထန်တဲ့ မီးနဲ့ တွေ့သွားမယ်ဆိုရင် ဦးဘအုန်းက
ဦးစားတာပေါ့၊ ဪ...အသေဟာ တို့ထက်ပြင်းထန်ပါ
လားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)၊ မပြင်းထန်သွားလား-
(ပြင်းထန်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် နတ်ဆုစောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အသေဆိုးသေချင်လို့ပဲ-
(မှန်ပါ)၊ မြဟွာဆုဆိုတာ ဒီထက်နုတ် ရုပ်သွားဖြစ်တယ်-
(မှန်ပါ)၊ တို့တို့ပဲပြောပါမယ် ဒကာဒကာမတို့၊ မြဟွာအစ်
ဦးလူ့ပြည် ဆင်းလာဘယ် ဆိုလို့ရှိရင် တစ်ခါတည်း တန်း
ခိုးနဲ့ သူ့စိတ်ကို သူ့ပြင်းထန်အောင် လုပ်ပြီး ကြမ်းတမ်းတဲ့
ရုပ်ကို မဝန်ဆင်းတော့ဘူးဆိုရင် ယိုင်ရင်း မြေကြီးထဲပျောက်
သွားတယ်၊ ဝင်သွားတယ်-(မှန်ပါဘုရား)၊ မြေကြီးကြားတွေ
ထဲမှာ သူ့ အစားအရိုးဆိုတဲ့ ရုပ်တွေ အကုန်စင်သွားတာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ တယ်လောက်နုတ်ဆိုတာတော့ ဒကာ ဒကာမတို့
ပြောဖို့လိုသေးသလား-(မလိုပါဘူး)၊ ထိုင်လို့ကို မဖြစ်ပါဘူး-
(မှန်ပါ)၊ ထိုင်လို့ မဖြစ်ဘဲက ဦးဘအုန်း တာဖြစ်လို့တုံး
ဆိုတာ့ ရုပ်တွေနုလွန်းလို့-(မှန်ပါ)၊ မြေကြီး အမှန်တွေကြား
ထဲမှာ သူ့ရုပ်တွေက အကုန်စင်သွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ တကာ
ကြယ် တယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းသတဲ့- (ကောင်းပါ
တယ်ဘုရား)။

ကဲ-စိတ်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေက ကော့ရရှိလျက်
ဖြစ်နေတော့ သူတို့မှာ ဒါတွေက ဖာရိဒါ ဝေဒနာလိင်္ဂာတို့အစ
ကျတော့ သူတို့လဲ ပြောင်တာပဲ၊ နတ်ဘက်တောင် မြန်ဦး
မယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် သူတို့လဲ သေခြင်းဆိုပဲဆိုတဲ့ ဥစ္စာ

တကာကြွယ်တို့ အခု ရှင်းပြတယ်- (မှန်ပါ)၊ နတ်ဖြစ်ချင်လို့
သေခြင်းဆိုးသေချင်လို့၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ချင်လဲ- (သေခြင်းဆိုးသေ
ချင်လို့ပါဘုရား)။

ဒီလို မသိတော့ နတ်ဖြစ်ရတာ ကောင်းနိုးနိုး၊ ဗြဟ္မာဖြစ်
ကောင်းနိုးနိုးနဲ့ စစ်စစ်အခုလို သူတို့အခိုးရပ်တွေကို လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟကတော့ ပုထုဇဉ်နတ်တွေကတော့ ရှိတာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ ရှိတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဘုံချင်းပြိုင်၊ အထောင်
အဝါချင်းပြိုင်၊ အခြံအရံပြိုင်ကြနဲ့ ဒေါသ များ ဖြစ်လိုက်လို့
နှစ်ဦးစလုံး ဒေါသဖြစ်ယင် နှစ်ဦးစလုံး သေဆိုးရတယ် -
(မှန်ပါ)၊ သိပ် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်- (ကောင်းပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ အသေဆိုး
သေချင်လို့ရှိယင် နတ်ဆုတောင်း၊ ဗြဟ္မာဆုတောင်း- (မှန်ပါ)၊
ဘာတောင်းတာလို့ ဆိုကြမလဲ- (အသေဆိုး သေချင်လို့ပါ
ဘုရား)၊ အသေဆိုးတောင်းတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရဘူးလား- (ရပါ
တယ်)၊ မသိသေးတော့ သူများပြောသံကြားနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့
ဒကာ ဒကာမတွေက ဆရာသမား မွန်မွန်မြတ်မြတ် တစ်ခါ
တည်း အမြစ်အရင်းနဲ့ ပြောတဲ့စကားများ မတွေ့သေး၊ မကြား
သေးတော့ ဦးဘအုန်း....နတ်ပြည်မှာ ပဒေသာပင်တွေ ဥယျာဉ်
တွေနဲ့ ချောလိုက်တာ လှလိုက်တာလဲ လွန်လို့၊ အစား
အသောက်ဆိုတာလဲ အလွန်ကောင်း အလွန်ပေါ့၊ ဒါတွေကို
မက်မောမိကြပေမှာပဲ- (မှန်ပါ)။

ဒါပေမယ့်လဲ ဒီရုပ်တွေက ခိုနီခဲတဲ့ ရုပ်လား၊ မခိုင်ခံ့တဲ့
ရုပ်လား စဉ်းစားပါဦး.... (မခိုင်ခံ့တဲ့ ရုပ်ပါဘုရား)၊ မခိုင်

ခံတဲ့ ရုပ်မှာလဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာ
မီးကလဲ လွတ်ကဲ့လား-(မဟုတ်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ကိလေသာမီးက လောင်ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လူများမှာတော့ အသားအရိုးတွေက ကြမ်း
တမ်းလို့ အလောင်ခံနိုင်သေးတယ်။ သူတို့မှာတော့ အလောင်
လွယ်ပါဘယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကော၊ ဒကာမတို့၊ နတ်ဖြစ်ချင်လဲ အသေဆိုး သေ
ချင်လို့-(မှန်ပါ)၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ချင်လဲ - (အသေဆိုးသေချင်လို့ပါ
ဘုရား)၊ သူများပြောသံကြားနဲ့ တကာကြွယ်တိုက အို...လူ
ပြည်ထက် နတ်ပြည်သာတယ်။ ဒါတွေက သစ္စဉာဏ်နဲ့ ကြည့်
ယင် အပြောသာရှိတယ်-(မှန်ပါ)၊ နတ်ပြည်ထက် ဗြဟ္မာ့ပြည်
သာတယ်။ ဒါလဲ သစ္စဉာဏ်နဲ့ကြည့်ယင် အပြောသာ ရှိတာပါ-
(မှန်ပါ)၊ စင်စင်တော့ ဒီအသေမျိုး၊ သေချင်တဲ့ သဘောမျိုး
မရောက်ဘူးလား-(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘာမှ မဖြစ်ချင်ကြပါနဲ့လို့ ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေ သဘောပေါက်စေချင်ပါတယ်။ မီးလောင်စာ ဖြစ်ယင်
မီးလောင်မှာချည်းပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ မီးလောင်စာဖြစ်ယင်ဖြင့်-(မီးလောင်မှာ
ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် လောင်စာ သိမ်၍ မီးငြိမ်းမဲ့ နိဗ္ဗာန်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

နတ်ဖြစ်တော့လဲ လောင်စာနဲ့မီး။ ဗြဟ္မာ ဖြစ်ပြန်တော့
ဇော-(လောင်စာနဲ့မီးပါဘုရား)၊ ဦးဘအုန်း လောင်စာသိမ်း
၍ မီးငြိမ်းတဲ့ နေရာ ဟုတ်ကဲ့လား-(မဟုတ်ပါဘူး)။

အဲဒါ ဦးဘအုန်းထို့ လူစုတွေက ကြီးလဲကြီးလှပြီ၊ တကာ
ကြွယ်ထို့၊ မောင်ဘသော်ထို့လဲ ကြီးကုန်ကြပါပြီ၊ သူများပြော
သံကြားနဲ့ ကောင်းနိုးနိုးဆိုတဲ့ဥစ္စာ၊ သူများ ပါးစပ်မှာ လမ်း
ဆုံးနေတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ အခု ဆရာသမားက သေသေ
ချာချာ အစစ်အဖြင့်ကို ပြောလိုက်တော့ ရချင်ရော ယူချင်
စရာ တကာကြွယ် ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ ဒါဟာ အခု
တော့ မရဏမို့ ဒုက္ခ-ကို မြင်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ မရဏ
ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်သွားတယ်၊ မရဏမို့- ဖျတ်ခနဲ သေရခြင်း
သည်လည်း၊ ဒုက္ခ- ဒုက္ခသစ္စာပဲလို့ ဆိုတာ သိသွားတယ်....
(မှန်ပါ)။

လူကမှ ကစီရေကလေး တိုက်လို့ ဟောလစ်ကလေးတိုက်
လို့ ကြာသေးတာကိုးဗျ- (မှန်ပါ)၊ သူ့ဘိုးကတော့ မကြာဘူး။
ဖျတ်ခနဲဆိုယင် အထည်ပါ ပျောက်တပဲ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ် အထည် ပျောက် ကြိုက်သလား....
(မကြိုက်ပါဘူး)။ မချီမဆံ့ ခံပြီးသေရတယ်ဆိုတာကော ရိပ်
မိပလှား- (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ထက်လှစွာသော သင်ဇုန်းနဲ့ လည်ပင်း
လိုးလိုက်တာကမှ ကြာသေးတာကိုး- (မှန်ပါ)၊ သူတို့သေရ
တာက ဒါလေးနဲကြာရဲ့လား- (မကြာပါဘူး)။

အဲဒီတော့ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏- ဆိုယင် မြန်မြန် သေရပါလို့
၏- (မှန်ပါ)၊ ဗြဟ္မာ ဖြစ်ရပါလို့၏- (မြန်မြန်သေရပါလို့၏)။
ဒီအဓိပ္ပာယ်ပဲမကျဘူးလား- (ကျပါတယ်)၊ ဩော်- ခင်ဗျား
ထို့ ပါးစပ်ထဲ မတောင်းသင့်တာကို တောင်းတယ်- (မှန်ပါ)၊
မသိလို့ တောင်းမိကြတာ- (မှန်ပါ)၊ ဘာမသိပါလိမ့်မတုံး

မေးတော့ သေခြင်း ဒုက္ခသစ္စာကို မသိဘူး- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပ
လား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မရုဏမ္မိ ဒုက္ခံ လှို ဘုရားက ဟောပါလျက်သားနဲ့ သေတဲ့
ဒုက္ခကြီးသဟေ့ သေတဲ့ဒုက္ခကြီးသဟေ့ ဆိုတာ သိလျက်သား
နဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက နတ်ဖြစ်ချင်ဘယ်ဆိုပြီး နတ်ဘဝ
တောင်းလိုက်လို့ရှိယင် ဇာတိဒုက္ခကို စပြီး ရမယ်သို့ မနေ့က
ပြောခဲ့ပြီ- (မှန်ပါ)။ ဇာတိရယင် ဇရာမရက ဘယ်နှယ်တုံး-
(ရမှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ဘာ စပြီး ဖြစ်ချင်သတုံး- (မဖြစ်ချင်
ပါဘူးဘုရား) ဖြစ်သင်တော့ဖြင့် အိုမှုသေမှုနဲ့ မီးလောင်မှုက
တော့ဖြင့် မချေခင်သာ မလွဲသာ ခံရဦးမယ်ဆိုတာ ပေါ်ပါပြီ-
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ဦးဘ်အုန်း ဘာများ ဖြစ်ချင်သေးသတုံး-
(ဘာမှမဖြစ်ချင်ပါဘူးဘုရား)။ ဖြစ်ချင်လို့ရှိယင်ဖြင့် လောင်မီး
သောင်စာဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာနဲ့ အတူတူပဲ- (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ချင်
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဒါပါရတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပအား- (ကျ
ပါပြီ)။

နောက်က ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာများ ဖြစ်ချင်ကြသတုံး-
(ဘာမှမဖြစ်ချင်ပါဘူး)။ ဘာမှမဖြစ်ချင်နဲ့ လောင်စာသိမ်း
တဲ့ မီးငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် အရောက် သွားနိုင်ရပါလို့
၏- ဒါပဲကောင်းတော့တယ်- (မှန်ပါ)။ နို့မဟုတ်ယင် မျက်စိ
လည်ပြီးသကာလ ပြောသံကြားနဲ့ တကာကြွယ် မသောင်နဲ့
နေန- (မှန်ပါ)။

အဲဒီပြောသံကြားနဲ့ ယောင်ပြီဆိုမှဖြင့် နှိပ်ယောင်တာစာ
ဘာတုံး ဆိုလို့ရှိယင် မသိလို့ယောင်တာ- (မှန်ပါ)။ မသိသေ

ဘယ်သူတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က သက်သေခံတယ်။ မသိတာဟာ သူပဲ- (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ နတ်ပြည်တောင်းတာဟာ ဘယ်သူနဲ့ တောင်းတာတုံး- (အဝိဇ္ဇာနဲ့ တောင်းတာပါ)။ ကဲ.... အဝိဇ္ဇာက ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာကို မသိတာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာမသိတာပါ)။ လေးပါးလုံးဆိုလိုက်ပါတော့ (မှန်ပါ)။ ဘာကို မသိတာတုံး- (သစ္စာလေးပါးကို မသိတာပါ)။

ကဲ.... မသိတဲ့လူက အတောင်းခိုင်းတာ ခင်ဗျားတို့က တောင်းနေရတာ- (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်လဲ သူမသိလို့ မသွားပါဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခသစ္စာကိုလဲ သူမသိလို့ တိုးပါသတဲ့- (မှန်ပါ)။ ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့က တောင်းယူကြမယ် ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အတောင်းခိုင်းတဲ့ အရှင်သခင်က သူတော်ကောင်းလား။ သူ့ယုတ်မာလား ကြည့်ပါဦး- (သူ့ယုတ်မာပါဘုရား)။ ဘာတွေလို့ သူ့ယုတ်မာလို့ ပြောကြသတုံး- (အဝိဇ္ဇာတွေလို့ပါဘုရား)။ ကဲ.... အဝိဇ္ဇာ၊ တကာကြွယ်.... ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး တောင်းရတာ သူက အထည့်ခိုင်းတာ-- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

အဝိဇ္ဇာက ခင်ဗျားတို့ ကျေးဇူးရင်လား.... ခင်ဗျားတို့ စုက္ခဏေကံတာ ကြိုက်သလား- (ဒုက္ခဏေကံတာ ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ သူ့စကားနားထောင်ယင် ဒုက္ခဏေကံမှ ရောက်ပါ့မလားလို့ သံသယ ရှိစရာ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကို နားမထောင်ကြနဲ့ဗျ။ အခု ဆရာသမားကလဲ ရှိတုန်းသာ ပြောနိုင်တာ။ ဒီလိုပြောပြမည့် ဆရာသမားတွေ

ကွယ်လွန်ပြီးသကာလ သွားကြမယ်ဆိုယင် သူ ခိုင်းတာကို အကုန် ကျန်သပေါက် လုပ်ပြီးသကာလ တောင်းနေကြမယ်- (မှန်ပါ)။ မတောင်းပေဘူးလား- (တောင်းမှာပါဘုရား)။ ဒါတောင်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် သူက စလိုက်တာ ဒီမှာအဝိုင်းကြီး ဆက်ပြီး ဇာတိဇရာမရက-မှာ လမ်းဆုံးတယ်-(မှန်ပါ)။ သူက စပြီး လုပ်လိုက်တာ ဇာတိ ဇရာ မရကမှာ လမ်းမဆုံးဘူးလား- (ဆုံးပါတယ်ဘုရား)။ ဆုံးတော့ ဝိပါကဝဋ် ရှစ်မီး တဲ့၊ ဝဋ်ဆင့်တာပဲ-(မှန်ပါ)။ ဝိပါကဝဋ် ရှစ်မီးလို့ ပါးနု တယ်။ ဒီက ငါးခု- ဒီက သုံးခုများ-(မှန်ပါ)။

ဘာရှစ်မီးတဲ့လဲ-(ဝိပါကဝဋ်ရှစ်မီးပါဘုရား)။ ဟော- အနာဂတ် အကျိုးခြင်းထုတဲ့၊ အနာဂတ်မှာ ဒါတွေရမယ် ပြောတာ-(မှန်ပါ)။ သူ့ကောင်းနားထောင်ယင် ၄-နံပါတ် ရမယ်- (မှန်ပါ)။ ၄-နံပါတ်က ဇာတိ ဇရာ မရက- (မှန်ပါ)။ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။ ကဲ...ဒုက္ခာ ဒကမတို့၊ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီ ဒုက္ခသစ္စာ ရလေသမျှတော့ ထကာကြွယ် ဘယ်သူ့ စကားနားထောင်လို့တုံး- (အဝိဇ္ဇာစကား နားထောင်လို့ မပါ)။ သူက ဘဒသစ္စာတုံး-(သမုဒယသစ္စာပါ)။ သူ့စကား နားထောင်လို့ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ)။*

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် ယနေ့ကစပြီး မင်းကိုဘော့ နား မထောင်ဆော့ဘူးဟေ့...မျက်လုံးဖွင့်ပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလဲ

* ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်နည်းအားဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် အကြောင်း တရားကို သမုဒယသစ္စာ ဟောသည်။

စတုပ္ပါရီ- (မှန်ပါ)၊ မင်းကို နားထောင်ခြင်းကြောင့် ငါတို့ သည် ကားလို ဆိုယင် တစ်သံသရာလုံး သေပွဲချည်း ဝင်ခဲ့ရ တယ်။ မရှုမလှ သေပွဲချည်း မင်းတွန်းချနေတာ၊ အခု တို့မျက် မြင်ကို ပြပြီဟေ...ပြောသကြား မဟုတ်တော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒီလို... တကာကြွယ်တို့က သူ့ကို တစ်ခါတည်း တွန်းလှန်ပစ် ပါ-(မှန်ပါ)၊

မင်းက တောင်းဆိုပေမယ့် မတောင်းဘူးကွာ- (မှန်ပါ)၊ သာဖြစ်လို့ မတောင်းသတုံး၊ မင်းလုပ်သားတာ ဒီမှာတွေ့ ပြီး ဝိပါကဝဋ်တဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား- (မှန်ပါ)၊ ဘာသစ္စာ တုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဝဋ်ဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့ ဦးဘအုန်း ကောင်းသေးရှဲ့လား-(မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ သာတဲ့တုံး-(ဝဋ်ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဝဋ်လဲသင့်တာတဲ့၊ ဒုက္ခသစ္စာလဲ ဖြစ်တာ-(မှန်ပါ)၊ ဘာ့ ကြောင့် ဝဋ်လဲ သင့်သတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျသော့ ဒါ ဝိပါကဝဋ်ကုံး- (မှန်ပါ)၊ သူတို့က အကျိုးပေးလိုက်တာ ဒီလာပြီး ဝဋ် သင့်တယ်--(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)၊ ဒီမှာ အရှင်...၊ ရှင်တုန်းက အားထုတ်၊ ဒီမှာ လာ ပြီး သေတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဘယ်သူ့စကား နားထောင်လို့ ယခုစောင့် သေပွဲကြီးရှိတဲ့ဆီကို ပြေးသွားလို့ မရပ်ရသေး ပါလိမ့်-(အဝိဇ္ဇာစကား နားထောင်လို့ပါ)၊ အခုကို ဒကာ ဒကာမတွေ မရပ်ရသေးပါဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်နေ့ကျတော့ ငါတော့ဖြင့် ဒုက္ခရောက်ဦးမှာပဲ...၊ မသာတော့ဖြင့် လူဝိုင်း ပြီး ပို့ကြဦးမှာပဲ...၊ မချီမဆံ့လဲ ခံချင်ခံရဦးမှာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဘယ်သူ့ကေား နားထောင်ခဲ့လို့ အခု ဒါကြီး သိကို အရောက်သွားနေရသတုံး- (အဝိဇ္ဇာစကား နားထောင်ခဲ့လို့ ပါ)။ ဩတ်...ဒီအထဲက နောက်တစ်ဖန် နားထောင်ဦးမယ် ဆိုယင် ဦးဘအုန်း ဒီ့ထက်မိုက်ပြီ-(မုန်ပါ)။

အဲဒါ သေသေချာချာ ပြောနေပါတယ် ဒကာ ဒကာမ တွေက ဘယ်မှာ သွားသွားပြီးသကာလ ဆုတောင်းတာက တစ်မျိုး၊ ဆုမတောင်းဘဲနဲ့ အလုပ် လုပ်တာက တစ်မျိုး- (မုန်ပါ)။ မသိတော့ ဒီ အကုသိုလ်တွေ လုပ်လိုက်တာပဲ... (မုန်ပါ)။ သူ့မသိလို့ လုပ်တာပဲ ဒါ ရတာပဲ (မုန်ပါ)။ သူက တစ်ခါ နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်းတွေ လုပ်ပြန်တော့လဲ ဒီမှာ အသေတွေ့ရတယ်-(မုန်ပါ)။ မရဘူးလား-(ရပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သူ့ဟာ အကြီးဆုံးသောရန်သူ- (မုန်ပါ)။ အတွင်းရန်လား၊ အပြင်ရန်လား မေးပါဦး- (အတွင်းရန်ပါ ဘုရား)။ အတွင်းရန်ပဲ၊ ဝမ်းတွင်းကပေါ် တယ်-(မုန်ပါ)။ ကဲ...တကာကြယ် ဘယ်လောက် ကြောက် စရာကောင်းသတုံး-(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာဟာ ဒကာ ဒကာမတို့၊ အပြင်ဘက်က နေလို့ ရှိ ယင်လဲ အေးနတ်နဲ့ ဖစ်ထုတ်၊ အိမ်ကို လုံအောင် ကာရလို့ ရှိ ယင် တော်သေးတယ်-(မုန်လှပါ)။ သူက အတွင်းသူ အတွင်း သား အဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်နေတာ-(မုန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြပါမလဲ... (အတွင်းသူ အတွင်းသားအဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်နေတာပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် အပြင်လူ နှိပ်စက်ယင်တော့ ရှောင်လို့ ကွင်းလို့ ပြေးသတယ်။ အတွင်းလူက နှိပ်စက် ယင်တော့ မရဘူး- (မရပါဘူး)။ အဲဒီတော့ အတွင်းလူကို

အတွင်းလူချင်း သတ်ပါ-(မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာကို ဝိဇ္ဇာနဲ့သတ်
လိုက်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အတွင်းလူကို- (အတွင်းလူချင်းသတ်ရပါမယ် ၊ အဝိဇ္ဇာ
ကို ဘာနဲ့ သတ်ရမလဲ -(ဝိဇ္ဇာနဲ့သတ်ရပါမယ်)၊ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ
က ခန္ဓာကြီး ဖြစ်ပျက် မြင်တာက ဝိဇ္ဇာ- (မှန်ပါ)၊ သူက
ကျုပ်တို့ ဝမ်းထဲရောက်တော့ အဝိဇ္ဇာက နေ့ခင်းရှိသေးရှဲ့
လား-(မရှိပါဘူးဘုရား)၊ အဲ...သူ့ကို သတ်တာ ဒါပဲ တက
ကြွယ်-(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ယခု နေ့တိုင်းပဲ ဆရာဘုန်းကြီးက ဆုံးမသွန်
သင်ပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ။ စိတ်ကလေးတွေ
ဖြစ်ပျက်ရှုပါ၊ ရှုပါဆိုတာ ဦးတအုန်း ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိ
ပါပြီ)၊ အတွင်းရန်ကို သတ်နေတာ- (မှန်ပါ)၊ အတွင်းရန်
အဝိဇ္ဇာကို သတ်နေတာ၊ မောဟဆိုတာလဲ သူပဲ- (မှန်ပါ)၊
အဝိဇ္ဇာဆိုတာလဲ- (သူပါပဲ)။

အဲ-သူ့ကို သေစေချင်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဒါနဲ့ပြုလုပ်
ရုံနဲ့လဲ မသေဘူး၊ သီလဆောက်တည်ရုံနဲ့လဲ- (မသေပါဘူး)၊
သမထကို ကြိုးစားရုံနဲ့လဲ- (မသေပါဘူး)။ တစ်ခါတည်း
အပြီးအပိုင် မဒသနိုင်ဘူးတဲ့၊ ကဲ... ဘယ်လောက်ခဲယဉ်းသ
တုံး-(မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာကြီးကို အဖြစ်အပျက် မြင်မှလဲ ဝိဇ္ဇာက
လဲဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာ-ဒုက္ခယစ္စာမြင်မှ ဝိဇ္ဇာဖြစ်တယ်၊
ဝိဇ္ဇာဖြစ်မှ အဝိဇ္ဇာသေတာ - (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား...
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အတွင်းရန်ကို သတ်တတ်ပလား၊ (သတ်တတ်ပါ
ပြီဘုရား)။

ဪ... ရှေးတုန်းက ဘယ်တော့ကမှ မသတ်ခဲ့၊ သတ်နည်းလဲ ဘယ်တော့ကမှ မရခဲ့တဲ့အတွက် ဒကာ ဒကာမတွေ မှာ သူ့သတ်လို့ သေခဲ့ရတဲ့ အဝပ်ဆိုတာ ဘဝပေါင်းများစွာ မှာ ရန်သူဟာ သူပဲ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီ တုရား)။

ဘဝပေါင်းများစွာ တစ်ခါတလေကျတော့ သူများက လာသတ်တဲ့ဥစ္စာလဲ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဖုံးလွှမ်းပြီး ဆုကောင်းမိလို့ သူများက အသတ်ခံရတာ- (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရောဂါ ဓဝဒနာနဲ့ သေဘာလဲ အဝိဇ္ဇာက ဆုတောင်းပြီး အသေခိုင်းတာ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ အသေထက်ကြီးတဲ့ ဒုက္ခကလဲ တကာကြွယ် ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ဒါ ဘယ်သူ သတ်တာ ပါလိမ့် - (အဝိဇ္ဇာသတ်တာပါ)၊ ကြည့်လေ သူက စုလို ဒါတွေ ဖြစ်လာတာ- (မှန်ပါ)။

သူက မစုလို ရှိယင်- (မဖြစ်ပါဘူး)၊ ဒီမှာ ကြည့်ပါလား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါးဟာ သူလုပ်လိုက်တာ- (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားဟဲ့ စာရွက်စာတမ်းမှာ အင်္ဂါ ၁၂-ပါးဆိုတာ ပါဘယ်၊ အင်္ဂါ ၁၂-ပါးဆိုတာ အဝိဇ္ဇာက စုတာ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အသေကို မကြောက်ပါနဲ့၊ အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်မှာ ကြောက်ပါ- (မှန်ပါ)၊ ဝိဇ္ဇာအာရုံ ဖြစ်လာလို့ ရှိယင် မသေ ရာရောက်ပြီ၊ မသေတော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာဖြစ်နေယင် တော့- (သေရမှာပါပဲ)။

တကာကြွယ်၊ ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ခင်ဗျားတို့ အကြီးဆုံးရန်သူ ဖမ်းပြီးပြီ... (မှန်ပါ)၊ သူ့ကို သတ်နည်းကိုလဲ ပေးပြန်ပြီ...

(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာရှိတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပျက်တော့ကို မြင်လိုက်လို့ ရှိယင် အဝိဇ္ဇာက အနားမှာ မသိတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။ သူက ဒါကို မသိတာကိုး။ ကျုပ်တို့က ဒါကို သိ သွားတော့ ကျုပ်တို့က ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားတော့ ဦးဘအုန်း နှင်ပြီး သား ဖြစ်သွားတယ်-(မှန်ပါ)။

သူက ဒုက္ခသစ္စာမသိဘူး-(မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့က သိလိုက် တယ်-(မှန်ပါ)။ သိလိုက်တော့ သိတဲ့တရားက မသိတဲ့တရား ကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီတော့ အဝိဇ္ဇာ မချုပ်ဘူးလား- (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာချုပ်ယင် သူက ဆက်သွယ်မှာတော့ အကုန်မချုပ်ဘူး လား-(ချုပ်ပါတယ်)။ ဒါတော့ကော မချုပ်ဘူးလား- (ချုပ် ပါတယ်)။ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဩော်... ဒါဖြင့် ဦးဘအုန်း အဝိဇ္ဇာချုပ်ဖို့ အရေးကြီး တယ်-(မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာက သူ့ဟာသူ မချုပ်ဘူး၊ သူမသိတဲ့ နေရာ ကိုယ်က သိယင် ချုပ်တယ်-(မှန်ပါ)။ သူက ဘာကို မသိသတုံး...(သစ္စာလေးပါး မသိတားပါဘုရား)။ အဲ... ဒီနေ ရာကျတော့ ဒီလိုယူလိုက်ပါ။ ဒုက္ခသစ္စာကို သူ မသိဘူး... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။ အဲ... ကျုပ်တို့က ဉာဏ်နဲ့ သာ ခန္ဓာထဲမှာ မြင်ပေစေ...။ မြင်ယင် သူချုပ်ပြီ-(မှန်ပါ)။ သူချုပ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူလုပ်လိုက်တဲ့သူနဲ့ တကွ ဝါ-ပါးတော့ အကုန်သွားပြီ-(မှန်ပါ)။ အဲဒါကြောင့် ဝင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက် ရှုတာဟာ ဝိဇ္ဇာဖြစ်တာ... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာက မသိတာကို ဝိဇ္ဇာကသိတာ-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးသတိုး- (ဝိဇ္ဇာ
ဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)၊ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ဖို့ သိပ်အရေးကြီး
ပါတယ်ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား- (ပေါ်ပါပြီ)၊ ဝိဇ္ဇာလဲ
ဖြစ်ကရော အဝိဇ္ဇာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သင်္ခါရလဲ လာဦးမလား-
(မလာပါဘူး)၊ ဒီဘက်က ငါးခုကော... (မလာပါဘူး)၊
ဒီဘက်သုံးခုကော... (မလာပါဘူး)၊ ဒီက နှစ်ခုကော- (မလာ
ပါဘူး)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်- (ဝိဇ္ဇာဖြစ်လို့ပါဘုရား)။

အဲ... အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်တဲ့ တရားတွေဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာ
မူရင်းကို ကျုပ်တို့က သတ်ပစ်လိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ သတ်ပစ်
လိုက်တော့ ကျုပ်တို့မှာ ဒီဒုက္ခသစ္စာလဲ မရှိဘူး၊ ဒီသမုဒယ
သစ္စာကော- (မရှိပါဘူး)၊

ဒီဒုက္ခသစ္စာကော- (မရှိပါဘူး)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ ဒီသမုဒယ
သစ္စာ ချုပ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာဟာ သမုဒယသစ္စာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ ဒီအဝိဇ္ဇာ သမုဒယ သစ္စာချုပ်လို့ ဒီဒုက္ခလဲ မရှိ၊
ဒီသမုဒယမရှိ- (မှန်ပါ)၊ ဩ... ဒါဖြင့် ဖြတ်တတ်တော့လဲ
လွတ်နိုင် ပါကလား... ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်- (ပေါ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သူမသိတာကို
သိအောင်လုပ်- (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာမသိတဲကို သိအောင်လုပ်
ပါ၊ အဝိဇ္ဇာက ရှုမည့်နေရာမှာ ဘာကို မသိသတိုး- (ဒုက္ခ

သစ္စာမသိပါဘူးဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့က ခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကလေးတွေ တွေ့လိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)၊ တွေ့ကော့ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်ကပဲ ဉာဏ်ပိုင်ပိုင်နဲ့ စဉ်းစားလိုက် တော့ ဟာ....သူမရှိတော့ဘူး-(မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့်တုံး၊ သူမသိတာကို တပည့်တော်တို့ သိဘယ်(မှန်ပါ)၊ သူမသိတာ ကို သိတယ်ဆိုတော့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်လာတယ်- (မှန်ပါ)၊ မဖြစ်သေး ဘူးလား-(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဆွဲဒီတော့ အဝိဇ္ဇာချုပ်တော့ သင်္ခါရချုပ်တယ်--(မှန်ပါ)၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်တွေ-(ချုပ်ပါတယ် ဘုရား)၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ ကော....(ချုပ်ပါတယ်)၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ-(ချုပ်ပါတယ်)၊ ထဘောပါပလား-(ပါပါတယ်)၊ သူများ ပြောလား ဉာဏ် မြင်လာလဲ ကြည့်ဦး-(ဉာဏ်မြင်ပါဘုရား)။

ကဲ....ဉာဏ်မျက်မြင် အကဲခတ်လို့မှ ခင်ဗျားတို့က အဝိဇ္ဇာ ချုပ်အောင် မလုပ်ချင်ဘူးဆိုယင် သေချင်သေးလို့ပဲ- (မှန်ပါ ဘုရား)။

သေချင်တာမှ မောင်ဘေးသင်္ခါရ တစ်ချို့ဘည်း သေချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဖန်ဖန် သေချင်သေးလို့- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဖန်ဖန် မသေချင်ယင်၊ အဖန်ဖန် ကားသမီးနဲ့ ခွဲရတဲ့ ဒုက္ခစသည်မျိုးတွေ မခံချင်၊ အဖန်ဖန် ရေမကျချင် ဆိုယင် တကာကြွယ် ဘာချုပ်အောင်လုပ်ရမလဲ.... (အဝိဇ္ဇာ ချုပ်အောင် လုပ်ရပါမယ်)။

ကဲ.... တကာကြွယ် လုပ်တတ်ပလား.... (လုပ်တတ်ပါပြီ ဘုရား)၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တော့ကို ဘယ်နှယ်န

သတိုး-(အဝိဇ္ဇာချုပ်ပါတယ်)။ ဘာဖြစ်လို့ချုပ်သတိုး ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာမသိတဲ့နေရာမှာ ဝိဇ္ဇာက သိသကိန်း (မှန်ပါ)။ ဝိဇ္ဇာက သိတယ်ဆိုတော့ ဦးဘအုန်း သက်သေခံကော လုံလောက် ပလား-(လုံလောက်ပါပြီ)။

အဝိဇ္ဇာမသိတဲ့ နေရာကို ဆရာသမားများဆီက နည်းရလို့ ဝိဇ္ဇာရပြီး သိလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ သိလိုက်တယ်ဆိုကတည်းက သူမချုပ်ချင်လို့ နေနိုင်သေးရဲ့လား- (မနေနိုင်ပါဘူး)။ ပေ T ကြွပလား-(ပေ T ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ လက်နက်ကောင်း ဖြင့် ရပြီ-(မှန်ပါ)။ ဘယ်သောက်ကောင်းတဲ့ လက်နက်လဲလို့ မေးတော့မှ အသေလွတ်တဲ့ လက်နက်ဗျ-(မှန်ပါ)။ အသေ လွတ်ဆိုကတည်းက မိအဆိုကော-(လွတ်ပါတယ်)။ ဒီပဋိသန္ဓေ နေမှုကော-(လွတ်ပါတယ်)။ မိကံတွေကော-(လွတ်ပါတယ်)။ မိတဏှာ၊ ဥပါဒါနိမိတွေကော-(လွတ်ပါတယ်)။ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာ တွေကော-(လွတ်ပါတယ်)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူက မဂ္ဂသစ္စာ။ ရှင်ပလား- (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာ ချုပ်သွားတော့ သူက ဘာဖြစ်သွားသတိုး- (မဂ္ဂဖြစ်သွားပါတယ်)။ သမုဒယသစ္စာ မရေးနဲ့တော့ သူ ချုပ်သွားယင် သူ့ ကို ဘာရေးမတိုး (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။ မဂ္ဂသစ္စာ ရေးလိုက်တော့ ဒီဘက်က ဒုက္ခတွေ မချုပ်ဘူးလား- (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ကိုတော့ နိရောဓသစ္စာရေး- (မှန်ပါ)။ ရှင်း ပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

အဝိဇ္ဇာကို ဝိဇ္ဇာဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဒီနေရာမှာ ဘာရေးမတိုး- (မဂ္ဂရေးပါမှယ်)။ မိနေရာမှာ

စာရေးမတုံး-(နိရောဓပါဘုရား)၊ ကဲ- အကုန် ပြောင်းသွား
တယ်--(မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း ပြောင်းသွားတယ် (မှန်ပါ)။

၁-နံပါတ်က မဂ္ဂသစ္စာ။ ၂-နံပါတ်က နိရောဓသစ္စာ....
(မှန်ပါ)။

တစ်ခါ ဒီ ဥစ္စာကြည့်ပြန်တော့လဲ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့
ဆူ့ကို ဘာရေးမတုံး- (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ ဒီအဝိဇ္ဇာ ချုပ်သကိုးဗျ၊
ဒါဘာသစ္စာရေးမတုံး-(နိရောဓပါ)၊ အဲဒီတော့ မဂ္ဂနဲ့ နိရောဓ
ချည့် ဖြစ်နေတယ်-(မှန်ပါ)။

တကယ်ကြွယ်....ဒါက အလုပ်သဘောပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်
မှူးဖြင့် အလွန် ကျေးဇူးများသကော- (များပါတယ်ဘုရား)၊
အဆို ဇာတ်သိမ်း၊ အနာ ဇာတ်သိမ်း၊ အသေ ဇာတ်သိမ်း၊
သားကျွန်၊ မယားကျွန်ခံမှု အလုံးစုံ အကုန် ဘာဖြစ်သွား
သတုံး-(ဇာတ်သိမ်းသွားပါတယ်)၊ ဘယ်သူ့စာ သိမ်းပေးသတုံး
မေးလို့ရှိယင် အဝိဇ္ဇာသိမ်းလို့ သိမ်းတာပေါ့- (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း အလုပ်တော့ မလုပ်ဘဲနဲ့ ဒီအတိုင်း ဆုတောင်း
ရုံတောင်းနေလို့... အရှင်ဘုရား ဒုက္ခပေသိမ်း ကင်းငြိမ်းတဲ့
နိဗ္ဗာန်ကြီး မြန်မြန်ကြီး ငှက်ရပါလိုက်လို့.... တောင်းပင်
တောင်းငြားသော်လည်း အဝိဇ္ဇာကဝမ်းထဲမှာ မချုပ်လို့ရှိယင်
တော့ ရနေမှာပဲ (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခပဲ ရမှားပဲ- (ရမှားပါဘုရား)၊
သူဝမ်းထဲမှာ ချုပ်သွားယင်တော့ဖြင့် မတောင်းနဲ့တော့
ခင်ဗျားတို့ မြန်မြန်ကြီးရနိုင်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်သာ ချလိုက်
ပါတော့-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်လို့ရှိယင် ဥာဏ်ဟာ ဘာဖြစ်
အစား....(ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါတယ်)၊ ဝိဇ္ဇာဥာဏ်ဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မုန်းတဲ့ ဉာဏ်ဟာလဲ ဘာဉာဏ်တုံး-(ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ပါပဲ)၊
ဖြစ်ပျက် အဆုံးမြင်တဲ့ ဉာဏ်ကော - (ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ပါ)၊ အဲ...
ဝိဇ္ဇာချည်းပဲ တကာကြွယ်။ သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးထို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ရွေးတုန်းက
တော့ဖြင့် ကယ်မည့်၊ ယူမည့်၊ ဌာနရှာတာ မှားနေကြတယ်။
ဪ... လူ့ပြည်မှာ ရန်သူချိုးငါးပါးတွေနဲ့ အချိုးမျိုး
ကြောက်စရာတွေနဲ့ နတ်ပြည်များ သွားနေရယင် လွတ်မလား
ဆိုပြီး ချမ်းသာ ရှာလိုက်တာ နတ်ပြည်ကျားတွေလဲ ဒီလို ဘေး
ရန်တွေ ချုပ်ချယ်မှုတွေရှိလျက်ပဲ....(မုန်ပါ)။

ထန်းခိုးကြီးတဲ့နတ်က ထန်းခိုးမကြီးတဲ့နတ်ကို နိုင်တပဲ...
ချုပ်ချယ်မှုမလွတ်နိုင်ဘူး- (မုန်ပါ)၊ မြဟွာပြည်သွားပြန်လဲ
မြဟွာကြီး၏ အခြံအရံတွေ သွားဖြစ် သူခိုင်းရာလုပ် ဆိုးတာ
ချမ်းသာ ရှာလိုက်တာ ချမ်းသာကို မတွေ့ဘူး-(မုန်ပါ)၊ ချမ်း
သာရှာပေမယ့် ချမ်းသာမတွေ့တာချည်းပဲ-(မုန်ပါ)။

အခုဘော့ဖြင့် ဒဏာ ဒကာမတွေမှာ ချမ်းသာရှာလို့ရှိယင်
ချမ်းသာ တွေပါပြီ- (တွေ့ပါပြီဘုရား)၊ သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီ)။

အခု အချို့မှစ သူခိုး ခားပြ သူပုန် သူကန် ထူးပြာတဲ့
နေရာတွေမှာ နေရတဲ့ လူတွေက ဪ...ရန်ကုန်ဆီသွားနေ
ရ ဘယ်လောက်များ အေးမလဲ- (မုန်ပါ)၊ ဒီမှာလဲ ကိုယ့်မှာ
အ မပြည့်စုံတော့ ရှုစု ပွေ့ရ လုပ်ရ ကိုင်ရတော့ ဪ...
ဒီမှာလဲ ဆင်းရဲတာပဲကိုး- (မုန်လှပါဘုရား)၊ မလှာပေဘူး
အား-(လှာပါဘယ်)၊ ဒီ့ပြင် တောရွာ ဇနပုဒ်ပြေးပါတော့

မယ်ဆိုတော့ တောရွာကျတော့လဲ ထို့အတူပဲ ဒကာ ဒကာမ
စို့ ငွေကြေးရှားပါးတဲ့အရပ် အလုပ်အကိုင် ရှားပါးတဲ့အရပ်
ထောက်ထားပြန်တော့လဲ ရှားပါးတဲ့ ဒုက္ခတွေ့ မတွေ့ရဘူး
လား- (တွေ့ရပါတယ်)၊ အဲ...ချမ်းသာ ရှာလိုက်တာ တကာ
ကြွယ် ဘယ်သွားသွား မတွေ့ဘူး- (မှန်ပါ)။

ချမ်းသာ ရှာတာဟာ သွားရှာလို့မတွေ့ဘူး။ အလုပ် လုပ်
ပြီး ရှာလိုက်တော့ တွေ့ဘယ်... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်
အောင် အလုပ် လုပ်လိုက်တော့ ချမ်းသာကို တစ်ခါတည်း
တွေ့ပါတယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခြေကျင်သွားရှာလို့ ချမ်းသာ တွေ့သလား၊
အလုပ် လုပ်ပြီးရှာမှ တွေ့သလား- (အလုပ်လုပ်ပြီး ရှာမှတွေ့
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... တကာကြွယ် ချမ်းသာရှာယင် ဘာလုပ်ရမယ်....
(အလုပ် လုပ်ရပါမယ်)၊ ရှင်းပြီနော်... (မှန်ပါ)။

အခု ဒကာ ဒကာမတွေက ဆင်ခြေ လဲနေတယ်၊ ဦးဘ
အုန်းတို့ မောင်ဘသော်တို့... နော်- (မှန်ပါ)။ အရှင်ဘုရား
ဇွါချည်း အားထုတ်နေလို့လဲ တပည့်တော်တို့အစားအသောက်
ဆင်းရဲမှာ ကြောက်ရဲသးတယ်- (မှန်ပါ)။ ဝေ... ခက်နေပြီ
ကော။ ချမ်းသာစစ်နဲ့ ချမ်းသာတုကို သူတို့အ လဲ နေပြန်ပြီ-
(မှန်ပါ)။ ချမ်းသာတုနဲ့ လဲနေတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မရောက်ဘူးလား-
(ထောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုဟာက မပြီးနိုင်တဲ့ဥစ္စာ ခဏကလေး လျှာပေါ်မှာ ချို
ဆလို ချဉ်သလိုနဲ့ ပြီးတော့ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ဖြစ်တာပဲ....
(မှန်ပါ)။ ချမ်းသာလိပ် ချမ်းသာကောက်ကို ဒါနဲ့ ဆင်ခြေ

လဲပြီး ချမ်းသာစစ်ကို စွန့်ပစ်ပြီး တပည့်တော်တို့ မပြည့်စုံသေးလို့ ဒီအလုပ်ကလေး ချိတ်ထားပြီးတော့- ဝိဇ္ဇာဖြစ်တဲ့ အလုပ်ကို ချိတ်ထားပြီးတော့ အဝိဇ္ဇာဖြစ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပေးရစဉ်း.... ဆင်းရဲကို ရှောင်ပြန်ပြီ-(မှန်ပါဘုရား)။

ဘာရှာတာတုံး.... (ဆင်းရဲ ရှာတာပါ)။ တစ်ဖက်သတ် ဟောနေတယ်လို့ တကာကြွယ်က ဒီလိုမယူနဲ့- (မယူပါဘူး)။ မယူနဲ့တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ချမ်းသာ ရှာလို့ရှိယင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာအဝိဇ္ဇာဖြစ်မှ ချမ်းသာရမယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီအတိုင်းလည်း ပြီး ရှာလို့တော့ ချမ်းသာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရနိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ)။ ဒီ အတိုင်း ရှာရင်းမတ္တနဲ့ အိုနာသင်္ဂီမှာပဲ-(မှန်ပါ)။ ရှာရင်း မတ္တနဲ့ နားတဲ့ အဖြစ်ကြုံဦးမှာပဲ-(မှန်ပါ)။ ရှာရင်း မတ္တနဲ့ လမ်းမှာ မော်တော်ကားတိုက်လို့၊ မီးရထားကြိတ်လို့၊ လေယာဉ်ပျံပျက်ကျလို့ ဦးဘအုန်း ရှာရင်း မတ္တနဲ့ သေကြတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါ ဘာရှာသွားတဲ့ လူတွေတုံး မေးစမ်းပါ....(ချမ်းသာ ရှာသွားတဲ့ လူတွေပါ)။

ချမ်းသာ ရှာသွားတစ ခကာ, ခကာမတို့ ချမ်းသာ တွေသလား- ဆင်းရဲနဲ့ ကြုံရသလား- (ဆင်းရဲနဲ့ ကြုံရ ပါတယ် ဘုရား)။ ချမ်းသာအရှာသွားရင်း မတ္တနဲ့ အိပ်ကြီးက ခဏခဏ အိုရတယ်-(မှန်ပါ)။ နာပွဲကြီးကကော - (ခဏ ခဏ နာရပါတယ်)။ သေပွဲနဲ့ကော ကြုံရတဲ့အခါ မဖြစ်ဘူးလား- (ဖြစ်ပါတယ်)။ သူ ဘာရှာသွား တာတုံး- (ချမ်းသာရှာ သွားတာပါ ဘုရား)။ ချမ်းသာအရှာသွားတာ၊ ဆင်းရဲပဲချည်း နှံ့ရတယ်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒါထောက်ကြည့်တော့မှ တကကြယ်တို့ ဆင်ခြေလဲတာ လွဲတယ်- (လွဲပါတယ်ဘုရား)၊ တပည့်တော်တို့ဘုရား ဒီအလုပ် ချည်းပဲ လောကုတ္တရာ အလုပ်ချည်းပဲ လုပ်နေလို့ ရှိယင်လဲ မဟုတ်သေးဘူးဘုရား- (မှန်ပါ)၊ ဒီအလုပ်ချည်း လုပ်နေလို့ ဘုရား ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲ၊ စားဖို့ သောက်ဖို့ နေဖို့ ထိုင်ဖို့နဲ့ မင်းရေး စိုးရေး တွေကလဲ ရှိသေးတယ် ဘုရား၊ အဲဒီတော့ ဟိုဘက်လဲ လှည့်လိုက်ရသေးတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်ဘက် လှည့် လိုက်တာတုံး.... ဆင်းရဲဘက် လှည့်လိုက်တာ- (မှန်ပါ)၊ ဒါ ဆင်ခြေလဲတာ ဦးဘအုန်း မှန်-မမှန်(မမှန်ပါဘုရား)၊ မမှန် ပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ အဝိဇ္ဇာက ဝင်လာတဲ့ အချိန် ကျတော့ ဩော်....ခီဘက်လွဲ ကြွီးစားရမှာပဲ၊ ဟိုဘက်ကလဲ မကင်းသေး ဘူး- (မှန်ပါ)။

ဒီဘက်လဲ ဘာတဲ့- (ကြွီးစားရမှာပဲ)၊ ဟိုဘက်လဲ- (ကောင်း သေးပါဘူး)၊ မအင်း သေးယင်တော့ သေဦးပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်ခိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)၊ သေရဦးမှာပဲ ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား- (ပေါ်ပါပြီ)။ ဩော်.... ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မျက်စိပွင့်ပေးတာတောင် တစ်ဖန်ပြန်ပြီးလည်တဲ့လူကလဲ ရှိသေး တယ်- (မှန်ပါ)၊ တယ်လဲ အလှည့် ကောင်းပါလား- (မှန်ပါ)။

ဘုရားဟောတာကတော့ကွာ မှန်တော့ မှန်မပါရဲ့တဲ့၊ အဝိဇ္ဇာ က ဝင်ပြီး တရားဟောဆရာ လုပ်ပစ်တယ်- (မှန်ပါ)။ သို့သော် လဲ မင့်မှာ သား၊ သမီးနဲ့ အခြားကိစ္စတွေနဲ့ အမျိုးမျိုးဆိုတော့ စိဇာချည်း လုပ်နေလို့ မဖြစ်သေးဘူး- ရွာဦးမူပေါ့၊ ရွာဦးမူ ဆိုတော့ တဏှာ- (မှန်ပါ)၊ တဏှာကအဝိဇ္ဇာရဲ့လက်အောက်ခံ-

(မှန်ပါ)။ သူ့ကိုယ်တိုင် မလှည့်စားချင်တာနဲ့ တဏှာကို လွှတ်လိုက်တာ- (မှန်ပါ)။ ခိုင်မိပလား- (ခိုင်မိပါပြီ)။

တဏှာ လွှတ်လိုက်တော့ တဏှာက သားကသေးခင်တဲ့စိတ်က- သမီးကလေး ခင်တဲ့စိတ်က အေးခလ... ရွာဦးမှပေါ့။ မရွာယဉ် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ- (မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် ခါးကလေးဟာ အဝိဇ္ဇာကနေပြီး တရားဟော လွှတ်လိုက်တာ... (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တာတုံး- (အဝိဇ္ဇာက လွှတ်လိုက်ပါတယ်)။ အဝိဇ္ဇာက တဏှာကို ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်နဲ့ လွှတ်လိုက်တယ်။ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာက ဘာတဲ့- (တဏှာကို ကိုယ်စား လွှတ်လိုက်ပါတယ်)။ သူက အချော့ကောင်းသကိုဗျ- (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာကတော့ ဖုံးသာ ထားတာ ဒါလောက် မချော့တဘိဘူး... (မှန်ပါ)။ တဏှာကတော့ တကာကြွယ်တို့ ချော့တတ်တယ်- (မှန်ပါ)။ ဟော-အခု သွားလိုက်ပြီး နောက်ထပ် အားထုတ်၊ အခုသွားလိုက်လို့ရှိယင် ဘယ်သောက်ရမှာတဲ့- (မှန်ပါ)။ နက်ဖြန်သေနိုင်တာတော့ သူထည့်မတုက်ဘူး- (မှန်ပါ)။ ပါသေးရှဲ့လား- (မပါပါဘူး)။ မပါဘော့ တဏှာက ဒီလိုလှည့်စားတတ်တော့ တကာကြွယ်ဘို့က မော့ပြီး ထွက်သွား တတ်တယ်- (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူက လိမ်လိုက်တာတုံး- (တဏှာက လိမ်တာပါ)။ ဘယ်သူ လက်အောက်ခံ ပါလိမ့် - (အဝိဇ္ဇာရှဲ့ လက်အောက်ခံပါ ဘုရား)။ တဏှာ လွှတ်လိုက်တော့ တကာကြွယ်တို့က တဏှာနဲ့တော့ ငယ်ပေါင်းဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။ ငယ်ပေါင်း ဖြစ်နေတော့ ဦးဘအုန်းကြီးတို့ပြောတာ ရန်ကုန်-... (မှန်ပါ)။ ခိုင်မိပလား- (ခိုင်မိပါပြီ ဘုရား)။ ပြန်လာတာ

မန္တလေး-(မှန်ပါ)၊ ဘာလုပ်တာတုံး ဦးဘအုန်းတို့ ဘယ်နှယ်
ပြောမလဲ- တဏှာခိုင်းရာ သွားတာပေါ့-(မှန်ပါဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး-(တဏှာ ခိုင်းရာ သွားရပါတယ်)၊ ဘယ်သူ၏
ကိုယ်စားလှယ်ပါလိမ့်-(အဝိဇ္ဇာ၏ ကိုယ်စားလှယ်ပါဘုရား)၊
အဝိဇ္ဇာ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အဝိဇ္ဇာ၏ လက်
အောက်ခံ လွှတ်လိုက်တဲ့အတွက် ဒါလဲ သေပွဲ တွန်းတာပဲ.....
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါတောင် ခင်ဗျားတို့ကလဲ တကာကြွယ်တို့က ဟုတ်ဆင်
မပါခဲ့ဆိုတာ ယောင်ဗျား ပြောလိုက်သေးတယ်၊ မယောင်ဘူး
လား၊ တစ်ခါ ကစ်ခါ-(ယောင်ပါဘယ်ဘုရား)။

နောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ စဉ်းစား
ပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲကိုက တစ်ခါတည်း အဝိဇ္ဇာက
ကောခင်းကေခင်း မချုပ်သေးတော့ ယောင်ပြေးလာတယ် မောင်
အသော်ခွဲ-(မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာ ကိုယ်စားလှယ် တဏှာလွှတ်လိုက်
တယ်.....(မှန်ပါ)၊ တဏှာလွှတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တဏှာ
က ဖိုတိုက်ကြီးတွေ ကြည့်ပါလား....ဟိုကားကြီးတွေ ကြည့်
ပါလား.... ဟိုမှာဝတ်သားတာတွေ ကြည့်ပါလား၊ အဲဒါတွေ
က ဘယ်လို ရွာလို့ ရတာ၊ အဲဒါတွေ ရတဲ့ တစ်နေ့ကျတော့
ကိုယ်အ ထိုင်နေတာပေါ့၊ ထိုင်ပြီး ဝိဇ္ဇာဆီ လုပ်တာပေါ့၊ အခု
တော့ ဝိဇ္ဇာလုပ်ချိန် မဟုတ်သေးဘူး၊ ဝမ်းရေးက လိုသေး
အယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူ လာဝင်ဟောနေသတုံး- (တဏှာက
ဝင်ဟောနေပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်သူ လက်အောက်ခံတုံး.....
(အဝိဇ္ဇာလွှတ်အောက်ခံပါဘုရား)။

အဲဒီမှာ တကာကြွယ်တို့ကလဲ တဏှာရဲ့တရားကို နာနေကျ
 ဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။ တဏှာတရားနာနေကျ ဖြစ်လို့ပေါ့-
 ခင်ဗျားတို့ ထစ်ခါတလေကျတော့ ဟေ့... နိဗ္ဗာန်မရမီ စပ်ကြား
 မတော်လို့များ ဆင်းရဲနေယင် ခက်ချေရဲ့ဆိုပြီး နိဗ္ဗာန်မရမီ
 စပ်ကြားကလေးများ ထည့်လိုက်သေးတယ်- (မှန်ပါ)။ ဘယ်
 သူက အထည့်ခိုင်းတာတုံး (တဏှာက အထည့်ခိုင်းတာပါ)။
 အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က တဏှာကျွန်တော်မျိုးပီပီ ထည့်ဦးမှ
 ထည့်ဦးမှ- (မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် မသားဘူးလား၊ (လခပါ
 တယ်ဘုရား)၊ ဒါဘယ်သူ့လက်အောက်ခံဆုံးဗျ- (အဝိဇ္ဇာသက်
 အောက်ခံပါဘုရား)။

တဏှာက ဆုတောင်းတော့ ဘာသစ္စာရသတုံး- (ဒုက္ခ
 သစ္စာချည်း ရပါတယ်)။ အို... ဒုက္ခသစ္စာလို့ မင်းက မပြောနဲ့
 မင်းကဆောင်းဘယ်ချည်းပြော၊ ငါက ဖုံးထားမယ်- အဝိဇ္ဇာ
 က- (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာက ဖုံးထားတယ်၊ တဏှာကို မင်းက
 ကောင်းတယ်သာပြော၊ သူတို့ ဘယ်လိုသိရိပ်ရိလာယင် ငါက
 ဇီဝစ္စာကို ဖုံးထားမယ်။ ကောင်းတဲ့ဘက်ကိုသာ ပြထား
 မယ်။ ဆိုးတဲ့ သေတဲ့ဘက်တွေကို မပြဘူး... (မှန်လှပါ
 ဘုရား)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။

နိုင်ငံခြားများ သွားသလိုပေါ့ဗျား၊ ထစ်ချို့ နိုင်ငံခြား-
 မြန်မာ ညည်သည်တွေသွားတော့ ကောင်းတာတွေချည်းကို
 ပြတယ်၊ နောက်ပိုင်း ငတ်ပြတ်နေတာတွေကျတော့ ထည့်မှ
 မထည့်တော့ဘဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်နေတာ- (မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်
 ပလား- (ရိပ်မပါပြီဘုရား)။

ဆဲဒီလို ဖြစ်နေတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့က ရွှေပိုင်းကလေးကြည့်
 ပြီး ဟုတ်တယ်ထင်နေတယ်။ တော်တော်ကြာ မသာပို့ရတာ
 တော့ သိတာမဟုတ်ဘူး-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။
 တော်တော်ကြာကျလို့ရှိယင် ဘယ်သူ့မှ တိုက်ကြီးနဲ့ တာ
 ကြီးနဲ့ သိန်းပေါင်း ဘယ်လောက်ချမ်းသာတယ်။ တော်တော်
 ကြာတော့ မသာဖိတ်စာရောက်လာပြီ-(မှန်ပါ)။ မသာဖိတ်
 စာ ရောက်လာတော့ တကာကြယ်တို့က ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေ
 သူနဲ့ တပည့်တော်နဲ့ သိပ်ခင်တာ-(မှန်လှပါ)။ ခင်တာ မခင်တာ
 လိုရင်း မဟုတ်ဘူး- သေဘာဟာ သေဘာပဲ-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိ
 ပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဆဲဒါတွေဟာ ခုနင်က ပြောခဲ့တဲ့ မသာခန်းကို ကိုယ်က
 ဖွင့်ထားလို့ မသာဖြစ်ရတာ-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မသာအလုပ်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်သူ၏အလုပ်
 လဲ-(အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏ အလုပ်ပါဘုရား)။ ရှင်းပလား....
 (ရှင်းပါပြီ)။

မသာဖြစ်စေသမျှ-(အဝိဇ္ဇာတဏှာပါ)။ မသာ သိမ်းချင်
 ယင်-(အဝိဇ္ဇာတဏှာ ချုပ်အောင် လုပ်ရပါမယ်)။ အဝိဇ္ဇာ
 တဏှာချုပ်ယှင် ပြီးတာပေါ့-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် မိမိမှာကြည့်ပါလား နှစ်ခုပါတယ်။ အဝိဇ္ဇာနဲ့
 တဏှာ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။ ဒါဝင်ရိုးပေါ်မှာ
 နေတယ်။ တို့က လှည့်ပေးမယ်လို့ ပြောလို့ ဒါတွေ လှည့်သွား
 တာ-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာက ဝင်ရိုး။ သတ္တဝါတွေကို တစ်ခါတည်း
 သလမ်းချည်း လှည့်လှည့်မေးတယ်-(မှန်ပါ)။ မိအလှည့်

ကြည့်ပါလား ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ သေလမ်းတွေ ခဏခဏ တွေ့ရတယ် ဆိုတာ သူကလှည့်တယ်။ သူ့စာ ဝင်ရိုးကြီးဗျ-(မှန်ပါ)။

သူက ဘာပဲလိမ့်- (ဝင်ရိုးပါ)၊ ဘာတွေ လှည့်ပေးနေဆတုံး-(သေလမ်းချည်း လှည့်ပေးနေပါတယ်)၊ သေပွဲတွေ လှည့်ပေးလိုက်၊ သမုဒယသစ္စာ လှည့်ပေးလိုက်၊ ဒုက္ခသစ္စာ-(လှည့်ပါတယ်)၊ ဒီအဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာက ဝင်ရိုးလုပ် လှည့်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အသေထပ် ဆန်းရဲထပ်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အာသဝ ဝင်ရိုးဆိုတာ တဏှာကြယ် ပေါ်ပလား-(ပေါ်ပါပြီ)၊ ဒါက ကာမာသဝ, တဝါသဝလေး ဒါက ဒိဋ္ဌာသဝ, အဝိဇ္ဇာသဝ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။ အာသဝ ဝင်ရိုး လှည့်လိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့် မောင်ဘသော် ဒါ ကြီးဟာ ဒီအတိုင်းနေသေးသလား-လှည့်နေသလား-(လှည့်နေပါတယ် ဘုရား)၊ အသေတွေ ဆက်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ကိုင်း... သူလှည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဘာသစ္စာတွေချည်း တွေ့နေရသတုံး-(သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာတွေချည်း တွေ့နေရပါတယ်)၊ သမုဒယနဲ့ဒုက္ခကို သူလှည့်ပေးနေတာ-(မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီဘုရား)။

သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခကို အာသဝ ဝင်ရိုးက လှည့်ပေးနေတာ။ သူသာ ဒီဝင်ရိုးကြီးသာ လှည့်မပေးမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒါကြီးဟာ ဒီလို သွားနိုင်ပါမလား-(မသွားနိုင်ပါဘူး)။ သူက လှည့်ပေးနေတာ-(မှန်ပါ)၊ ဒီအသေကြီးဟာ ဒီဘက်ရောက်လို့က်၊ ဒီဘက်ရောက်လို့က်နဲ့ အသေတွေ လှည့်

ရောက်နေတာ-(မှန်ပါ)၊ မရောက်ဘူးလား-(ရောက်ပါတယ်
ဘုရား)၊ ဘယ်သူက လှည့်တာပါလိမ့်- (အာသဝဝင်ရိုး လှည့်
တာပါ)၊ ဒါကြောင့် ဒီဥစ္စာ ပါလာတာ တကာကြွယ်ရ။
ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ အခုတော့ ဥပမာ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှာ သေတယ်
ဆိုပါဦးတော့ တော်တော်ကြာကျတော့ လူ့ပြည်မှာသေတယ်-
(မှန်ပါ)၊ တော်တော်ကြာ ကျတော့ သူ့ကို လှည့်လိုက်လို့
ရှိယင် ငရဲပြည်သေတယ်၊ အောက်ရောက်သွားမှာပဲ-(မှန်ပါ)၊
မရောက်ပေဘူးလား- (ရောက်ပါတယ်)။ တော်တော်ကြာ
ကျတော့တိရစ္ဆာန်ဘုံဆိုပြီးတော့ ဒီရောက်လာဦးမှာပဲ။ မရောက်
ပေဘူးလား-(ရောက်ပါတယ်)၊ ဘယ်သူက လှည့်ပေးတာထုံး-
(အာသဝ ဝင်ရိုးကပါဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာဆိုတဲ့ အာ
သဝက လှည့်လိုက်တာ-(မှန်ပါ)၊ ကဲ...သူတို့ လှည့်လိုက်တာ
တကာကြွယ် သေတာကိုပဲ နေရာ ထပ်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊
သူက ဝီရိပါအောင် လှည့်နေလို့ရှိယင် အသေ မထပ်ပေဘူး
လား-(ထပ်ပါတယ်)၊ သဘောပါကြားလား-(ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သူတို့မချုပ်သရွေ့ ကျုပ်တို့ လှည့်ပြီး အသေခိုင်းဦး
မှာပဲ-(ခိုင်းမှာပါဘုရား)။

ဦးဘအုန်း ဘယ်လိုမှတ်မလဲ- (သူတို့မချုပ်သရွေ့ လှည့်ပြီး
အသေခိုင်းဦးမှာပါဘုရား)၊ သူတို့က ဝင်ရိုးဗျ၊ အာသဝ
ဝင်ရိုးဆိုတာ ဒါပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဘေးမှာလဲ အသေခိုင်းတယ်၊
အထက်မှာလဲ- (အသေခိုင်းပါတယ်)၊ အောက်လဲ-(အသေ
ခိုင်းပါတယ်)၊ သေတဲ့နေရာကို ကျုပ်တို့ထပ်နေပြီ- သူတို့ လှည့်
လိုက်တာ၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

တကာကြွယ် ဒါဖြင့် ဒီ အာသဝ ဝင်ရိုး မကျိုးသရွေ့
ကာသမတ်လုံး တော်မပါမလား- (မတော်ပါဘူး)၊ ဒါဖြင့်
အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ ချုပ်ရလိမ့်မယ်။ အဝိဇ္ဇာနဲ့-တဏှာ ချုပ်ယင်
ဝင်ရိုး ကျိုးပြီးယင် ဒါကြီးဟာ အောက်မှာ ပြားသာ နေစရာ
ရှိတော့တယ်။ ဒီလိုတော့ မလည်ဘော့ဘူး- (မှန်ပါ)။ လည်နိုင်
ပါ့မလား- (မလည်နိုင်ပါဘူး)။

ကဲ...ဒါဖြင့်တကာကြွယ် အလုပ် လုပ်ကြစို့ နော်- (မှန်ပါ)။
အလုပ် မလုပ်ယင် ဒီဝင်ရိုး မကျိုးဘူး- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်
ဦးဆုံးအားတို့ အလုပ် လုပ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ဥပမာမယ် ခင်ဗျားတို့
ငိုက်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်။ ကဲ... တကာကြွယ်တို့က
ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်ဘော့ကို ငိုက်တဲ့စိတ်ကလေး
ဟာလဲ ငိုက်တဲ့ ယောကျ်ားဖြင့် ယောကျ်ား၊ မိန်းမဖြင့် မိန်းမ
ပေါ့ဗျာ... ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တော့ကို တစ်ယောက်သေပြန်ပြီလို့
မသိဘူးလား- (သိပါတယ်)။ သိရတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြီနော်...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘာနဲ့ ကြည့်သတိုးဆိုဘော့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ကြည့်
တယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဒီအသေမျိုးကို လိုချင်သေးသလားလို့
ခေးတော့- (မလိုချင်ပါဘူး)။ မလိုချင်တော့ အဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာ
ဖြစ်တယ်။ တဏှာက အလောဘ ဖြစ်တယ်။ ဝင်ရိုး ကျိုးပြီ...
(မှန်ပါ)။ မကျိုးသေးဘူးလား- (ကျိုးပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်မြင်
ဘုံပုဂ္ဂိုလ် ဝင်ရိုးကျိုးတယ်- (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ဖြစ်ပျက်မြင်ဘုံပုဂ္ဂိုလ်- (ဝင်ရိုးကျိုးပါတယ်)။
ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ တကာကြွယ်၏ အသေကို တကာကြွယ်
မြင်ပေါ့ကိုး- (မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် ကုသိုလ်စိတ်ကလေးနဲ့
နေတယ်။ ကုသိုလ်စိတ်ကို တကာကြွယ်က ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်စမ်း

ဣသိုလ်လုပ်နေတဲ့ တကာကြွယ် ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ မရှိတော့ တကာကြွယ် သေတယ်- (သေပါတယ်)။

ဪ...ဒါဖြင့် အသံမြင်တာက ဝိဇ္ဇာ။ နောက် ဒီလို အသေမျိုး လိုချင်သေးရဲ့လား- (မလိုချင်ပါဘူး)၊ မလိုချင်တာ စာ အလောစ- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြည့် အဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီ၊ တဏှာက အလောစဖြစ်ပြီ။ ဝင်ရိုး နေရာမှာ ပြောင်းသွားပြီ- (မှန်ပါ)။ မပြောင်းဘူးလား... (ပြောင်းပါတယ်)။

အဝိဇ္ဇာက ဘာဖြစ်သတုံး- (ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါတယ်)၊ တဏှာက စာဖြစ်သတုံး- (အလောစဖြစ်ပါတယ်)၊ အလောစဆိုတာက မလိုချင်တာ- (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ဝင်ရိုးကြီး ဣန္ဒြိယနေ သတုံး တကာကြွယ်ရ- (ကျိုးပါတယ်ဘုရား)၊ ဝင်ရိုးကျိုးသွား ယင် လှည့်ပေးမည့်သူ ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ ကဲ... ဒါဖြင့် ဒီကလဲ မစတော့ဘူး... ဒီကလဲ မစတော့ဘူး။ သဘောကျ ပလား- (ကျပါပြီ)။

ဒီသမုဒယ သစ္စာကော စသေးရဲ့လား- (မစပါဘူး)၊ ဒီသမုဒယ အစကော စနိုင်သေးရဲ့လား... (မစနိုင်ပါဘူး)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး- ဒီဝင်ရိုးဟာ သူတို့ နှစ်ခု လှည့်ပေးနေတာ... (မှန်ပါ)။ သူတို့နှစ်ခုက ဒီမှာဝင်ပြီး လှည့်နေတာ- (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီနေ့ ဘာတရားနာရသတုံး မေးတော့ ဪ...သံသရာမှာ တို့ကို အသေနေရာ မရွေးနိုင်အောင် လှည့် ပေးနေတဲ့ ဝင်ရိုးဖြင့် ပြတ်ပေပေါ့- (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း ဆဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ ဒီနေ့ ဘာတရား ဟောသတုံး-

ခင်ရိုးကျိုးတဲ့ တရားကို ဟောစတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘာဝင်ရိုး ပါလိမ့်တူး - - (အာသဝဝင်ရိုးပါဘုရား)၊ ဘာနဲ့ ချိုးကြ သတုံးဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဝိဇ္ဇာနဲ့ ချိုးလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ကို မလိုချင်တဲ့ အလောဘနဲ့ ချိုးလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ လောဘတဏှာကို အလောဘနဲ့ သတ်လိုက်တယ်၊ မသိတာကို သိတာနဲ့ သတ်လိုက်တယ်- (မှန်ပါဘုရား)၊ တကားကြွယ် ရှင်းပ လား- (ရှင်းပါပြီ)။

မလိုချင်တဲ့ အလောဘနဲ့ သတ်လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက် ရှုတဲ့ ငှက်ပြုလ်များမှာ ဒုက္ခသစ္စာကိုလဲ သိသွားပြီ၊ သိတော့ အဝိဇ္ဇာ ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ ဒုက္ခသစ္စာမှန်း ဆေးသေချာချာ သိတော့လဲ သူ့ကို လိုချင်သေးရဲ့လား- (မလိုချင်ပါဘူး)။ မလိုချင်တော့ လိုချင်တဲ့ လောဘကလဲ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် ဒီနေရာမှာ အဝိဇ္ဇာက ဘာဖြစ်သတုံး- (ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါတယ်)၊ တဏှားကဘာလစဖြစ်သတုံး- (အလောဘ ဖြစ်ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် သူတို့ လှည့်မှဖြစ်တာ၊ သူတို့က လှည့်မှ လှည့်တော့ဘဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒီတရားတွေက နိဗ္ဗာန်ကိုသာ သွား တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဝိဇ္ဇာကလဲ နိဗ္ဗာန်ကိုသာသွားတယ်။ သဘော ကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ အလောဘကလဲ နိဗ္ဗာန်ပဲပို့တယ်- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီလို ပို့လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှာ ဝင်ရိုးကျိုးလို့သံသရာမလည်ရတော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ အသေ မထင်ရတော့ဘူးဟေ့.... (မှန်ပါ)။ သဘော ပါပလား.... (ပါပါပြီ)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၁၃)

ကဲ...ဒါဖြင့် တကာကြွယ်တို့ ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး ကျုပ်တို့မှာ အသေခေတ်သိမ်းတဲ့နည်း၊ အဆိုး ဇာတ်သိမ်းတဲ့နည်း၊ ဆင်းရဲ ဇာတ်သိမ်းတဲ့နည်း၊ သမုဒယ ဇာတ်သိမ်းတဲ့နည်း၊ ဒုက္ခဇာတ် သိမ်းတဲ့နည်း မရှိပါဘူး- (မှန်ပါ မရှိပါဘူးဘုရား)။ ပေါ်ကြ ပသွား- (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်ဘို့၊ ဦးဘ်အုန်းတို့-ဘာလုပ်ကြမှာဘူး- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက် မြင်အောင် ရှုရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက် ဆိုတာ တယ်သူ့ အသေတုံး - (ကိုယ်အသေပါ ဘုရား)၊ အဲ...ကိုယ့်အသေကို ကိုယ်မြင်အောင်ကြည့်၊ လူ့ဘာ စိတ်ကပ်စွဲရင်းနဲ့ အသက်ရှင်တာကိုး(မှန်ပါ)၊ တစ်စိတ်တည်းနဲ့ အသက်ရှင်တော့ ကဲ...တကာကြွယ် စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်၊ တကာကြွယ်က ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်၊ စားချင်တဲ့ တကာ ကြွယ် ကပ်ယောက် သေဘာပဲ- (မှန်ပါ)၊ သေလိုက်တယ် ဆိုတော့ ဒုက္ခဆုတ်သေတာ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ရှိတဲ့ဉာဏ်ကလေးက တာကိုမြင်သတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာ ကို မြင်ပါတယ်)၊ ဒုက္ခဆုတ်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပဲ သွားပြီးမြင်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒီဒုက္ခချိုး တကာကြွယ် နောက်ရချင်သေးသလား- (မရချင်ပါဘူး)၊ မရချင်တော့ လောဘကလဲ သေသွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရချင်တာက သောဘကိုး၊ မရချင်တော့ဘူးဆိုတော့ အလောဘ ဖြစ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝင်ရိုး၊ ဘယ်နှယ်နေသတုံး- (ကျိုးပါတယ်ဘုရား)၊ ဝင်ရိုးကျိုးတယ်ဆိုလို့ရှိယွင် ဘီးများ ဝင်ရိုးကျိုးယွင် သွားလို့

ဖြစ်သေးရှဲ့လား- (မဖြစ်ပါဘူး)၊ အဲ...သံသရာဘာ သွားလို့ လှည့်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး(မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း သံသရာလှည့်လို့-(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ ဆိုတဲ့ ဝင်ရိုးက ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားပြီ၊ အလောဘဖြစ်သွားပြီ- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ဝင်ရိုးကြီး ကျိုးသွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ လှည့်ပေးမယ့်သူ ရှိသေးရှဲ့လား-(မရှိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် သံသရာ ခရီးသည်တွေမှာ ဟိုဆုတ်၊ ဒီဆုတ်နဲ့ အသေ လှည့်ရသေးရဲ့လား- (မလှည့်ရပါဘူး)၊ အထက်မှာ ပြုဟွာကြီးအဖြစ်နဲ့ကော- (မဆောက်တော့ပါဘူး)၊ အောက်မှာ လှူပြည် လူအဖြစ်နဲ့သေလိုက်ကော- (မဆောက်ပါဘူး)၊ နတ်ပြည် နတ်အဖြစ်နဲ့ သေလိုက်ကော- (မဆောက်တော့ပါဘူးဘုရား)၊ မဆောက်တော့ပါဘူး လှည့်ပေးမည့်သူကုန်ပြီ-(မှန်ပါ)။

အလျင်တော့ သူလှည့်...လို့ ကျုပ်တို့မှာ သေတဲ့နေရာတွေ ဟာ မမြဲဘူး၊ ဟိုသွားသေလိုက်ရ၊ ဒီသွားသေလိုက်ရ၊ လေးဘက် လှည့်သေနေရတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူကလှည့်ပေးနေလို့ ပါလိမ့်-(အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာပါဘုရား)၊ အာသဝ ဝင်ရိုးက လှည့်ပေးနေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပြီလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အသေ မချတာလဲ ဘယ်သူတုံး-(အာသဝဝင်ရိုးပါ ဘုရား)။ အနေမချတာလဲ-(အာသဝ ဝင်ရိုးပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီ နော်- (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဝင်ရိုးကျိုးသွားတော့ ဦးဘအုန်း စိတ်ချရပေါ့-(မှန်ပါ)၊ ဒီတစ်ခါဖြင့် ဘယ်နေရာမှ မဆောက် တော့ဘူး ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆုတ်ဘယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့် ပါလိမ့်-(အာသဝဝင်ရိုးကျိုးလို့ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူန်းကြီးတို့ ဒုဆာ, ဒုဆာမတို့မှ ယနေ့ ဘာစာစား
နာရသတိုး မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမတိုး- (ဝင်ရိုးကျီးတဲ့
တရားပါ)။

ကဲ...စီဝင်ရိုးကျီးတော့ ဒီဒေါက်တွေကော ဒုဆာ, ဒုဆာမ
တွေ ဘာအသုံးကျွမ်းတိုး... (ဘာမှ အသုံးမကျပါ တုရား)။
ဒီဒေါက်တွေကော- (မကျပါဘူးတုရား)။ ဒီဒေါက်တွေကော-
(မကျပါဘူးတုရား)။ ဒေါက်လေးဒေါက် အကုန်ဘာမှအသုံး
မကုတော့ဘူး- (မှန်ပါ)။ ဒီအကုပ်ကြီးဟာလဲ အာအသုံး
ကျသေးသတိုး- (ဘာမှ အသုံးမကျပါဘူး)။ ဒီဝင်ရိုးလဲ
အကုန် ကျွတ်သွားတယ်။ ဝင်ရိုးသာ လိုရင်း... (မှန်ပါ)။ ရှင်း
ပလား- (ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဘေးလိုရင်းပါလိမ့်- (ဝင်ရိုးလိုရင်းပါတုရား)။ ဒါကြောင့်
ဝင်ရိုးကျီးလို့ရှိယင် လှည်းများမှာ ဒီဒေါက်တွေလဲ အလှကား။
ဒေါက်လေးဒေါက် အလှကား ဖြစ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။
ဒေါက်လေးဒေါက် အုပ်ချုပ်ထားတဲ့ ဒီက သုံးပတ်ခွေကြီးဟာ
ကော- (အလှကားပါတုရား)။

ဒါကြောင့် ငွေများတို့ တုရားပေးတဲ့အတိုင်း တုန်းကြီး
ပြောသလို ဝင်ရိုးကျီးတဲ့နည်းကို လုပ်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိယင် အသေ
လဲ ငွေနိုင်တော့ပါဘူး- (မှန်ပါ)။ အနေဆင်းရဲကော- (မရှိ
နိုင်ပါဘူး)။ သောကပရိဒေဝ အပူဆင်းရဲ- (မရှိပါဘူးတုရား)။
ဘာဖြစ်လို့ မရှိပါလိမ့်တိုး- (ဝင်ရိုးကျီးလို့ပါတုရား)။ လှည့်
ပေးမည့် အာသဝဝင်ကျီး သွားတယ်- (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဘယ်သူကျီးသွားသတိုး- (လှည့်ပေးမည့်ဝင်ရိုး
ကျီးသွားပါတယ်)။ အာသဝဝင်ကျီး ကျီးတယ် ခိုကတည်း။

အဘဇ္ဇာ၊ ဒကာမတို့ပူစရာ ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ ခြေ...
ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာဥပပါဒိ။ ဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပပါဒိ- ဖြစ်
ပေါ်လာ၏- (မှန်ပါ)၊ အာလောကော ဥပပါဒိ- အခုမှပဲ
အလင်းရပေတော့တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဣဏံ ဥပပါဒိ- အခုမှပဲ
အသေလွတ်တဲ့နေရာ မြင်ရပေတော့တယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပ
လား- (ရှင်းပပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့မှာ ဖြစ်ပျက်ရှုမှုမှတစ်ပါး ထကာ
ကြွယ်၊ အားထားစရာမှရှိဘူး- (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်
ရှုတော့ ဘာကျေးဇူးရှိသတိုးဆို ကာ ယနေ့ ပေါ်လာတယ်-
(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊ အာသဝ ဝင်ရိုးကျိုးတယ်ဘုရား-
(မှန်ပါ)၊ ဘာရှုလိုက်လို့လဲ...- (ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်လို့ပါ)၊ ဖြစ်
ပျက် ဘာသစ္စာတိုး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ အဲ... ဒုက္ခသစ္စာကို ဒုက္ခ
သစ္စာမှန်း သိတာက ဝိဇ္ဇာ- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာမှန်း သိလို့
မိမိအသမုန်းသိလို့ မလိုချင်တာက အလောဘ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာချုပ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘ
ဆောက်လုပ်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝင်ရိုးကျိုးတဲ့ ဘီးသည် ဘယ်မှ မလိမ့်တော့ပါ
ဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း ဘယ်လိမ့်သေးသတုံး- (ဘယ်မှ
မလိမ့်တော့ပါဘူး၊ ဘယ်မှ မလိမ့်တော့ဘူးဆိုသဖြင့် နိစ္စနိဗ္ဗာန်၊
ဓုဝနိဗ္ဗာန်ကို အမြဲတမ်းရသွားတယ်၊ ဘယ်မှ မရွှေ့ရတော့
ဘူး- (မှန်ပါ)။

အခုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ စီနေရာက ရွှေကြရာ၊ ဟိုနေ
ရာက တစ်ဖန်ကော- (ရွှေ့ရပြန်ပါတယ်)၊ ဦးဘအုန်း ခင်ဗျား
တို့ နေရာမြဲသလား- (မမြဲပါဘူးဘုရား)- အခုမှမမြဲသင်

တော့ အသေကော- (မမြဲပါဘူးဘုရား)၊ အနောက် ဘယ်
နေရာရယ်လို့ မသိဘူး၊ ရေထဲသေရမလား... ကျန်းပေါ်ဆော့
မလား၊ မပြောတတ်သေးဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် အနေမမြဲ
အသေမမြဲဆိုတာ ဒီဝင်ရိုးလှည့်ပေးနေတာ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်း
ပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

အခုတော့ ဒီဝင်ရိုးကျိုးသွားတဲ့ အလုပ်ကို ခင်ဗျားတို့
အ လုပ်ကြလို့ ခရီးပေါက်သွားပြီဆိုယင် အနေကော... (မြဲပါ
တယ်ဘုရား)၊ အသေကော... (မရှိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် အနေမမြဲ အသေမရှိအောင် ဒဏာ ဒကာမတို့ ဝင်ရိုး
ကျိုးအောင်လုပ်- (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဦးဘအုန်း ဘေးလုပ်မယ်- (ဝင်ရိုးကျိုးအောင် လုပ်ရပါ
မယ်၊ အဲ...ဝေဒနာ ကြိုက်ယင် ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှု- (မှန်ပါ)၊
စိတ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်- (စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)၊ အဲ...
ရှုနေတဲ့ဉာဏ်သည် ဝင်ရိုးကျိုးအောင် လုပ်နေတာပဲ (မှန်ပါ)။
ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ကဲ...နာရီစေ့ပြီ၊ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

အတ္တဒိဋ္ဌိတန်းလန်းဆိုယင်

နိဗ္ဗာန်မမြင်နိုင်

အလုပ်ပေးတရားထောက်

[၁၄-၁၂-၁၉၆၁]

[ယမက နှင့် ရှင်ဆန္ဒဝတ္ထုပါသည်]

အားလုံး ဒကာ ဒကားမတွေ့ နိဗ္ဗာန်တားမြစ်တာ ဘယ်သူ
တုံးလို့ မေးလို့ငိုယင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိလို့ မှတ်ထားကြပါနော်-(မှန်ပါ)၊
နိဗ္ဗာန်မရောက်အောင် တားမြစ်ထားတာ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ သေသေ
ချားချားမှတ်ထားကြပါ။

နိဗ္ဗာန်ကို အနီးကလေးနဲ့မရောက်နိုင်တဲလဲ ဒိဋ္ဌိပဲ-(မှန်ပါ)။
ဒိဋ္ဌိရှိပြီဆိုမှဖြင့် တကားကြွယ် မှတ်ပေတော့ ဘယ်တော့မှ နိဗ္ဗာန်
မရဘူးလို့-(မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိရှိနေယင် ဘယ်အခါကလေးမှ နိဗ္ဗာန်
မရ။ ဒိဋ္ဌိကို မခွါနိုင်ယင် ဘယ်လို ဆုတောင်းဆုတောင်း
ဘယ်လို ဝါနုတေ့လူဒါန်းလူဒါန်း မရပါဘူး-(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ၎င်းဒိဋ္ဌိသည် ဘယ်နှယ်ကြောင့် တပည့်တော်
 တို့ ဝမ်းထဲမှာ ကိန်းပါလိမ့်မလဲလို့ ဆိုတော့ လက်သည်ကို
 ရွာကြစို့နော်-(မှန်ပါ)။ အဲဒီလက်သည်မှာတဲ့ အခါကျတော့
 ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရပြထားတဲ့ ခန္ဓာပုံစံကြီးကို (ဝါ) ခန္ဓာ
 ဖြစ်စဉ်ကို နားမလည်လို့...လို့မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိ ဘယ်က
 လာသတုံးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားမလည်မှုက
 လာတယ်- (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်-ခန္ဓာဖြစ်စဉ် ကိုယ်မသိမှုက လာ
 တယ်လို့ တကကြွယ်မှတ်ရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်-ခန္ဓာ
 ဖြစ်စဉ်မသိမှုက လာတော့ တတ်နိုင်လို့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဘော
 ဘယ်လိုပဲ အားထုတ် အားထုတ် ဒိဋ္ဌိမကွာယင် မရပါဘူး...
 (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုပဲ မြင်မြင် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲ ရကိုမရဘူးလို့
 မှတ်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိကို အသိဉာဏ်နဲ့ ဖြတ်စားမှုမရှိ
 လို့ ရှိယင်ဖြင့် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဘော၊ ဆရာသမားတို့က
 ဟောလို့ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်စေကာမူ ဒိဋ္ဌိကိုဘာကထဲမှာ မပြုတ်
 ဘဲနဲ့- ဖြုတ်ပြီးတော့ မကျင့်လို့ ရှိယင်ဖြင့် မောင်ဘဲသော်တို့
 မရဘူးလို့ မှတ်ပါ--(မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခဏခဏ ထတိပေးရဘယ်ဘကာကြွယ်၊ ဝိပဿနာ
 ရှုမှု ရှေ့ထားမလား၊ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်မှု ရှေ့ထားမလား ဆိုကာ
 မေးခွန်းမေးရဘယ်-(မှန်ပါ)။ မေးတော့ စကောဒကောမေတူ
 ဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်ရသတုံး- (ဒိဋ္ဌိကို အလျင် ဖြုတ်ရပါမယ်)။
 ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ဖို့ကို ရှေ့ထားပြီးမှ ဝိပဿနာအားထုတ်ပါ-(မှန်ပါ)။
 ဘာနဲ့ သွားကိုက်သတုံးလို့ မေးတော့ ဉာဏပရိညာ- သိမှုရှိမှ
 တိရဏပရိညာ-ပွားများလို့ ရပါတယ်- (မှန်ပါ)။ ပွားမှုရှိမှ
 ၎င်းတရားတွေ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာတွေပယ်မှု ဖြစ်နိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။

သိမှုမရှိလို့ ရှိယင် ပွားမှုတွေ ခရီးမထောက်ဘူးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်မြင်းမြီးဆွဲ မောင်ဆန်လို့...ခင်ဗျားတို့ ပြောနေကြတဲ့ ဆန္ဒမထေရ်တို့များ ပွားလိုက်တာ နှစ်ပေါင်းသေးဆယ်ကျော် အနိစ္စ အနတ္တတွေ ပွားတယ်၊ ဉာဏပရိညာမစင်ကြယ်ဘော့ တစ်ခါတည်း ဒိဋ္ဌိမကွာတဲ့အတွက် တကကြွယ် နိဗ္ဗာန်ကိုမရနိုင်ဘူး--(မှန်ပါ)၊ နောက် ရှင်အစနန္ဒာက ဒိဋ္ဌိခွါတဲ့နည်းကို ပေးလိုက်တော့မှ ဖြစ်ပျက် အားထုတ်တော့သူ နိဗ္ဗာန်ရတယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒီလို ဝတ္ထု သက်သေ သာဓကတွေ အသေအချာရှိနေတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိရှေ့ထားပြီး ခွါရမယ်ဆိုတာ မှတ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာ-အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တရှုမှု ဒိဋ္ဌိခွါမှုရယ်လို့ နှစ်မှုရှိတယ်နော်-(မှန်ပါ)။ အဲဒီနှစ်မှုရှိရာတို့တွင် ဒိဋ္ဌိခွါမှုကို ရှေ့ထားပြီးမှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ရှုမှုကို နောက်ထားလိုယင်ဖြင့်လမ်းစဉ်မှန်ပြီလို့မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ နို့မဟုတ်ယင် ဘယ်လိုပဲ အားထုတ် အားထုတ် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိမကွာလို့ ရှိယင် နှစ်ပေါင်းသေးဆယ်ကျော် အားထုတ်တဲ့ ရှင်ဆန္ဒမထေရ်ဘာ မရပါဘူးဆိုဘာ ကျမ်းဂန်တွေမှာ ရှိနေပါတယ်- (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ အားထုတ်မှုဖြင့်မလွဲပါစေနဲ့ ရှေ့ထားရမှာကို ရှေ့ထားပါ။ နောက်ထားရမှာကို... (နောက်ထားရပါမယ်)၊ ဒီတာ မလွဲပါစေနဲ့ဆိုတာကို ဦးစွာအုန်းတို့မောင်ဘသော်တို့သတိပေးရတယ်-(မှန်ပါဘုရား)။

ရှေ့နောက် လွဲနေပြီဆိုယင်ဖြင့် မေးရုံပဲ ရှိမယ်။ မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ မလွယ်ဘူး-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဆရာသမား ကောင်းကောင်းတွေနဲ့ တွေ့ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဘုရားဟောကျမ်းဂန်တွေနဲ့ မညီမညွတ် တာတွေ ပြသပြောဟောနေကြတဲ့ ဆရာတွေနဲ့ တွေ့မယ်ဆို ယင် ဒကာ ဒကာမတွေအားလုံးပဲ အလိုရှိလို့ ဆန္ဒကောင်း ကောင်းနဲ့ ကြိုးစားသော်လည်း ဆရာလိုမူကြောင့်လဲ ကိုယ့်မှာ ခရီးမရောက်ဘဲဖြစ်တတ်တယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ရွေးစု မယ် ချယ်ရမယ်ဆိုတင်လဲ သေသေချချာမှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ ဒီငွေ ဘယ်နှယ်ကြောင့်မကွာနိုင်သတုံး လို့ မေးတဲ့ အခါကတော့မှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားမလည်လို့... (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာဖြစ်စဉ် အကြောင်းအကျိုးကို နားမလည်လို့ ဖြစ်ရပါတယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ပါနော်... (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာဖြစ်စဉ် အကြောင်းအကျိုးကို နားမလည်လို့ရှိ ယင်လဲ ဒီငွေဖြစ်တာပဲ-(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တဏှာကြွယ်တို့ နာပြီးသားပဲ ငတ္ထုတစ်ခုကို ဆုတ်ကြည့်ပါနော်... (မှန်ပါ)။ ဘုရားလက်ထက်က ဇေတဝန် ကျောင်းမှာ ဘုရားသင်္ဃေကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ တို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြပါတယ်-- (မှန်ပါ)။ ယမကဆိုတဲ့ ရဟန်းက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သူ့နားမလည်ဘူး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားမလည်တော့ သစ္စာလဲ နားမလည်တော့ဘူး- (မှန်ပါ)။ သူ့ကြောင့်တုံးဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာက အဝိဇ္ဇာ ကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်တယ် ဆိုတာက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်... (မှန်ပါ)။ နောက်ဆုံးပိတ် ကျတော့

ဝေမေတဿ ဣဝလုဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟေဒတိ-
ဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာကို တစ်ခါဟောလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)-
ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်ဖြစ်စဉ် တစ်ခုလုံးဟာ ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဟောလိုက်
တယ်။

အဲဒါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် နားမလည်တော့ ဒကာဒကာမတွေ
အကြောင်းအကျိုး ဆက်တလဲ မသိသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ရ
တယ်-(မှန်ပါဘုရား)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် နားမလည်တော့ တစ်
ခုလုံး ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိသောကြောင့်လဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖြစ်
နေတယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပဲလား-(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါ သေသေချာချာမှတ်ပြီး ကြည့်တဲ့ အခါကျတော့မှ
ယမက ဣ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်နေသတိုးဆိုတော့ မောင်ဘသော်တို့
သေသေချာချာမှတ်ရမယ်နော်-(မှန်ပါ)။ ဘုရားဟောတော်
မူတာ သူသိမိတယ်တဲ့၊ ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး
လို့ ယူလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ အကဲခတ်ဖို့ လို
လာတာပေါ့။ ရဟန္တာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး
ဆိုယင် ဘာလုပ်ဖို့တုံး- ကိုယ် - ခန္ဓာအဆုံးအရှုံးခံတာ ဘာ
လုပ်ဖို့တုံး- ပင်ပန်းလိုက်တာ အားထုတ်လိုက်ရတာလဲ မနည်း
လှဘူး။ နောက်ရဟန္တာဖြစ်ပြီး သဏ္ဍာန် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့
ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ယူလိုက်သဖြင့် ဘာမှ အကျိုးမရှိဘူး
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဝင်မလာဘူးလား- (ဝင်လာပါတယ်)။
သတေးကျပဲလား-(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘူက အယ့်နှယ်ယူပါလိမ့် မောင်ဘသော်- (ရဟန္တာသေ
ယင် ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ယူထားပါတယ်)။

ဦးဘအုန်း.....ဒါမျိုးကို ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဘက်ရောက်သွားတယ် ခေါ်တယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့ ရဟန္တာသေယဝ် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည်ကားလို့ဆိုယင် ပြတ်သွားတော့တာပဲ၊ ဘာမှမရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးကို ယမက ရဟန်းက ယူထားတယ်နော်-(မှန်ပါ)။ ဘာဒိဋ္ဌိယူထားပါလိမ့်-(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ယူထားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီယမကဆိုတဲ့ ရဟန်းဟာ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးဖို့ လိုလာတယ်-(လိုပါတယ်ဘုရား)။ လိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ဟာ ဒီဥစ္စာကို ရှင်းပေးရမယ်နော်-(မှန်ပါ)။ ဘယ်လို ရှင်းပေးရမလဲလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဥပမာမယ်-ရဟန္တာမှာလဲ ဝိညာဏ် နာမ်ရှုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးပဲ ရှိတယ်-(မှန်ပါ)။ ရဟန္တာဖြစ်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဝိပဿနာဥာဏ်နဲ့ ဒီဟာတွေကို သူရှုရမှာပဲ တကယ်ကြွယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီခန္ဓာငါးပါးကို ဘယ်နှယ်တုံး-(ရှုရမှာပဲ ဘုရား)။ ၂-နံပါတ်ထဲမှာ ပါတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို သူရှုရမယ်၊ ရှုတဲ့အခါကျတော့ အနိစ္စတွေ သူမြင်မှာပေါ့။ ဒုက္ခတွေ မြင်၊ အနတ္တတွေမြင်ဆိုတာတော့ သူမြင်မှာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဘာနဲ့ မြင်ဆတုံးဆိုတော့ မဂ်နဲ့မြင်ရမယ်၊ မဂ်နဲ့မြင်တော့ ဒီဟာတွေ ဒုက္ခသစ္စာတွေ အစီအစဉ်ဆုံးသွားတော့ တစ်မဂ်ရ။ လေးခါထိအောင် ဆုံးသွားတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီနေရာမှာ မဂ်ကလေးထားပြီး ရှုပေါ့ဗျာ၊ ရှုလိုက်

တဲ့အခါ လေးခါဆုံးသွားတဲ့ အခါကျတော့ ရဟန္တာဖြစ်
တယ်-(မုန်ပါ)။

ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ သူ့ရှုတဲ့ ဉာဏ်သည် ဒုက္ခံ ရှုစရာမရှိ
ဘူး။ ဒုက္ခဆုံးသွားတယ်။ သူ ဘာနဲ့ နေတုံးလို့ မေးတော့
ဒကာ ဒဏ်မထို့ ဒီမှာကြည့်၊ ဝေဒနာနိရောဓါ တဏှာနိ
ရောဓော နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ထွက်သမ်း- (မုန်ပါ)။
ဝေဒနာချုပ်လို့ တဏှာချုပ်သွားတဲ့အခါကျတော့ နိဗ္ဗာန်ဆို
တာ ပပေါ်လာဘူးလား-(ပေါ်လာပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်က စဉ်းစား၊ မောင်ဘသော်က စဉ်း
စား ဒုက္ခရှုရာမရှိတော့ တယ်ဟာတွေ သူ့မြင်နေမလဲ မေး
လို့ ရှိယင် နိဗ္ဗာန်မြင်နေမှာပဲ- (မုန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဒုက္ခချုပ်လို့
ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်-(မုန်ပါ)။

ဒုက္ခချုပ်လို့ ရှိယင်-(နိဗ္ဗာန်ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ကြပါနော်- (မုန်ပါ)။ ရှုလို့
မဂ်ပေါ်လာတော့ ဒုက္ခမရှိတော့ဘူး၊ မရှိတော့ ဒီဉာဏ်ဟာ
ဘယ်ကိုလှည့်သွားသတုံး- (နိရောဓသစ္စာဘက် လှည့်သွားပါ
တယ်)။ ဒါဖြင့် ဒုက္ခချုပ်အောင် ရှုနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်
တွေ့တာပဲ။ နိဗ္ဗာန်ရှိတာပေါ့နော်-(မုန်ပါ)။

အဲဒါ ဒီပုဂ္ဂိုလ်သေသွားတဲ့ အခါကျတော့ မဂ်လေးပါး
ရပြီး ရဟန္တာဖြစ်လို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့ အခါကျတော့ နိဗ္ဗာန်
ရောက်တာပေါ့-(မုန်ပါ)။ ရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်တယ်-(မုန်
ပါရောက်ပါတယ်ဘုရား)။ မသေခင်ကတော့ မြင်ရော...။
အမြင်နဲ့ ရောက်သွားတယ်-(မုန်ပါ)။ နောက် ရဟန္တာသေ
သွားတဲ့ အခါကျတော့ နိဗ္ဗာန်ကို ထူကိုယ်တိုင် သန္တိသုခ

သဘောရသွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးလား- (မဟုတ်ပါဘူး)၊ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး.... ယူတာ လွဲတယ်။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် လွဲသတဲ့လို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဝဋ်ဒုက္ခ ပြတ်သွား-ချုပ်သွားလို့ရှိ ယင်နိဗ္ဗာန်ပဲလို့ သူမသိဘဲကိုး- (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်က ဒုက္ခသစ္စာ- (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် တစ်ခုလုံး ဒုက္ခသစ္စာ။ မယုံရွတ်ကြည့်ပါ ဒုက္ခက္ခန္ဓာလို့ ပါလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယံ အစ-ဝေမေတဏှ နေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ သမုဒယောဟောတိ-ဆိုတော့ ဩော်.... တစ်ခုလုံး ဒုက္ခသစ္စာပါကလား- (မှန်ပါဘုရား)။ တကာကြွယ် ရှင်းသွားလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခတွေဆုံးအောင် ရှုနိုင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေသည် ကားလို့ဆိုယင် ၂-နံပါတ်ကို ဆုံးအောင်ရှုလိုက်တော့ ဉာဏ်ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်.... (နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုရောက်သွားပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒါဟာ လေးခါဆုံးတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ)။ ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုသွားတယ်။ အာရုံပြုသော အားဖြင့် သူမြင်နေရပြီ။ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ရှိ-မရှိ အကဲခတ်စမ်း- (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ နိဗ္ဗာန်ဟာ ချို့ပြီးသကာလနေတယ်ဆိုတာ ပေါ်နေပြီ.... (ပေါ်ပါတယ်)။ ဒုက္ခ မဆုံးသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မတွေ့သေးဘူးပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခလဲ ဆုံးသွားရော.... (နိဗ္ဗာန်တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် ရဟန္တာသေလို့ရှိ ယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာ နိဗ္ဗာန် မရှိဘူး ယူရာ မကျဘူးလား- (ကျပါတယ်)။

ရဟန္တာသေယံင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး၊ ယမကယူတဲ့ အယူဟာ နိဗ္ဗာန်မရှိဘူးလို့ ယူလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြစ် တယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောပါပလား-(ပါပါပြီ)

ဒါဖြင့် ယမက ရဟန်းမှာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ရှိနေတော့ ဘုရား သက်ထက် ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့လက်ထက်မှာပဲ သူ့မှာ နိဗ္ဗာန် မရဘဲ ဖြစ်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ရဟန္တာ သေယံင် ဘာမှမဖြစ် တော့ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ခံနေတာနဲ့ သူ့မှာ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူ တားပါလိမ့်မလဲ၊ နိဗ္ဗာန်မရအောင် ဘယ်သူက ကန့်ကွက်ပါလိမ့်မလဲလို့မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြော မလဲ-(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိက ကန့်ကွက်တာပါဘုရား)၊ အဲ...ဒိဋ္ဌိကန့်ကွက် တယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိအလျင်ခွာပြီးမှ ဝိပဿနာ ရှုပါ-(မှန်ပါ)၊ သူ့မှာ ဝိပဿနာတော့ ရှုပါရဲ့၊ ဒိဋ္ဌိမခွာမိလို့ တကာကြယ်ရေ ကိုယ်ကျိုးနည်းနေတယ်.... (မှန်ပါ)၊ သဘော ပါပလား....(ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှုမှုနဲ့ ဒိဋ္ဌိခွာမှု ၁-နံပါတ် ဘယ်သူ့တား ပါမယ်....(ဒိဋ္ဌိခွာမှု ၁-နံပါတ်ဘားရပါမယ်ဘုရား)။ အေး.... ပြီးတော့မှ ရှုမှုကို ၂-နံပါတ်ဘားပါ....(မှန်ပါ)။

ဒီအစဉ်ကိုဖြင့်နိဗ္ဗာန်လိုချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒုက္ခသိမ်းချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မှန်ပါက ဘယ်တော့ မဖျက်ပါနဲ့ဆိုတာသတိပေးလိုက်ပါတယ်- (မှန်ပါ)၊ အလကား ခင်ဗျားတို့ တောင်လှံ၊ မြောက်လှံ လှံမနေပါနဲ့။ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားလည်အောင် နားထောင် ပါ။ ဒါဟာ ဒိဋ္ဌိစွဲတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ကွာသွားပြီဆိုတော့ ရှုပါ- (မှန်ပါ)။

ကိုင်း-ခါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီမှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ရှိပါ
တယ်။ အတိတ်က အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ-(မှန်ပါ)၊ ဒီနေရာမှာ သေ
တယ်၊ အတိတ်ဘဝက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရသမားဟာ ဒီနေရာမှာ
မသေဘူးလား-(သေပါတယ်)၊ သေပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်မရသေး
တဲ့အတွက် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ဆိုတဲ့
ဒုတိယဘဝ ပေါ်လာတယ်- (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါကို
ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတင်လွှဲလို့ ခေါ်တာပေါ့ဗျာ။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ-ကြီး
ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)၊ မပေါ်လာဘူးလား- (ပေါ်လာပါ
တယ်ဘုရား)။ တယ်နှယ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကြီး ပေါ်ရပါ
လိမ့်တော့ဆိုတော့ အတိတ် အကြောင်းတွေကြောင့်- (မှန်ပါ
ဘုရား)။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီဘုရား)-

အတိတ် အကြောင်း တွေကြောင့် ဘာပေါ်လာသတုံး....
(ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကြီး ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊ ပြတ်ကဲ့လား....
(မပြတ်ပါဘူးဘုရား)။ ဟာ.... အကြောင်းရှိလို့ အကျိုးဖြစ်
တားပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဒီနှစ်ခုက အကြောင်းပေါ့ဗျာ၊ ဒီငါးခုက-
(အကျိုးပါဘုရား)၊ အကျိုး ဟုတ်တယ်...မဟုတ်တယ်လဲ ဒကာ
ဒုစားတို့ ဒီမှာ အပြသားပဲ။ ဒီမှာ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးလို့ ပြထား
တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါက အတိတ် အကြောင်း၊ ဒါက ပစ္စုပ္ပန်
အကျိုးဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား-(ထင်ရှားပါတယ်)၊ ပြတ်
ကဲ့လား-(မပြတ်ပါဘူး)၊ အကြောင်း အကျိုးတော့- (ဆက်နေ
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ...ယကေ- က ဒီလိုယူတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငြိတ်တယ်ပဲ ယူ
လိုက်တော့ ဒကာ၊ ဒုစားတို့ သိတဲ့အတိုင်း ဘွားခိဋ်ဖြစ်သွား
သတုံး... (ဥစ္စေဒခိဋ် ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာအားမထုတ်လို့ရှိယင် ပစ္စုပ္ပန် ဘဝမှာလဲ
တဏှာဥပါဒါန် ကံတွေ ပြန်ပေါ်တယ်-(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊
ပေါ်တော့ ဒီအနာဂတ်နဲ့ သွားဆက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏတွေနဲ့ ဘယ်နှယ်နေသတုံး- (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။
ကဲ...ဒါဖြင့် အဆက်ပြတ်ကဲ့လား-(မပြတ်ပါဘူး)။ မပြတ်လို့
ဒကာဒဏာမတွေ ဒီမှာ အစပ်ကလေးတွေ အစပ်ကလေးတွေ
ဆက်စပ်တာပြထားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီ ဆက်စပ်တာ ပြလိုက်
သဖြင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိမဖြစ်အောင်လို့ ပြလိုက်တာ-(မှန်ပါ)။ ရှင်း
စလား....(ရှင်းပါပြီ)။

တကားကြွယ် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်သေးသလား-(မဖြစ်ပါဘူး)၊
ဪ...ဒီအကြောင်းနဲ့ ဒီအကျိုးဟာ ဘယ်နှယ်တုံး- (ဆက်
ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီလိုဆက်နေလို့ရှိယင် ဒီလိုပဲ ပြန်ဆက်မှာ
ပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒီလို သိထားတော့ ခန္ဓာပဋိစ္စသမုပ္ပါန်ကြီးဟာ ဒီလိုပါ
လားလို့ သိထားတော့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်တယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပ
လား-(ရှင်းပါပြီ)။ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်လို့ ကျေနပ်လား- (ကျေနပ်
ပါပြီ)။ အကြောင်းအကျိုးတွေ ဆက်နေတယ်။ အတိတ်နဲ့
ပစ္စုပ္ပန်-(ဆက်ပါတယ်)။ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ်- (ဆက်ပါ
တယ်ဘုရား)။ ဆက်မယ်ဆိုတာသိသဖြင့် ဘယ်ဒိဋ္ဌိ စင်သွား
သတုံး-(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါဘယ်ဘုရား)။

ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ စင်သွားတယ်ဆိုတော့ ဒါဟာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်
တကားကြွယ်တို့ မောင်ဘသော်တို့ နားလည်ပါလိမ့်မတုံး ဆို

တော့ ခန္ဓာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နားလည်လို့-(မှန်ပါ)။ နွေ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကျေပွန်သောကြောင့် ဥဒစ္စဒိဋ္ဌိ မိရှိပါဘူး... (မှန်ပါ)။

တစ်ခါ- သဿတဒိဋ္ဌိလဲ နည်းနည်းခွါပေးလိုက်ပါဦးမယ် ကြုံကြိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တဏှာကြွယ်နေဘိ...-(မှန်ပါ)။

အတိတ်ဘဝက ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတွေ ပြုလုပ်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီဘက်မှာ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတုန ဖဿဒဝဒနာသာ ပါလာတယ်။ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရက ပါသာသေး ရွဲလား-(မပါ၊ ပါဘူးဘုရား)။ မပါဘော့ ဒီဘက်က တရားဟာ ဒီဘက်မှာပဲ နေရစ်တယ်။ ဒီဘက်ဘဝကို လိုက်သေးရွဲလား- (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)။ ဒီဘက်က တရားကလိုက်လာတယ်ဆိုယင် သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်မယ်- (မှန်ပါ)။ တရားအထည်ကိုယ်ခြပ်ကြီးတော့ လိုက်ကဲ့သား-(မလိုက်ပါဘူး)။ အကြောင်းအကျိုးတော့ဆက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီလို တရားခြပ်ကြီး မလိုက်ဘူးလို့ ယူဆသဖြင့် ဘယ်ဒိဋ္ဌိ စင်သွားသတုံး- (သဿတဒိဋ္ဌိ စင်ပါတယ်ဘုရား)။ သဿတဒိဋ္ဌိစင်သွားတယ်နော်- (မှန်ပါ)။ ဒီတရားက အတိတ်ဘဝက အတိတ်မှာပဲ ချုပ်ခဲ့တယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘက်ကို လိုက်လာသေးရွဲလား- (မလိုက်ပါဘူး)။ ဒီလိုသိလိုက်ပြန်တော့လဲ တကာကြွယ် ဘာစင်သတုံး-(သဿတဒိဋ္ဌိ စင်ပါတယ်)။ သဘောပါပအား-(ပါပါပြီ)။

ထာလသုံးပါး- ဘဝသုံးပါး အစပ်တွေ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ ဥဒစ္စဒိဋ္ဌိစင်တယ်- (မှန်ပါ)။ အတိတ်ကတရားတွေ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတွေဟာ ပစ္စုပ္ပန်မှာဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်ထဲမှာ ပါလာသေးရွဲလား-(မပါ၊ ပါဘူး)။ မပါဘော့ ဒကာ

ဒကာမထို့ ဒီဥစ္စာသည် လိုက်တယ်လို့ ဆိုမလား... ဘယ်နှယ်
မြေကြမတုံး- (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)၊ မလိုက်ပါဘူး။ ဒီလိုဘိ
လိုက်တော့၊ မလိုက်ဘူးလို့ သိတော့ ဘယ်ဒိဋ္ဌိ စင်သတုံး...
(သဿတဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်)၊ သဿတဒိဋ္ဌိ စင်သွားတယ်၊ ဒီတရား
စာ ဒီကို လိုက်လာတယ်ဆိုယင်တော့ ခိုင်တယ် မြဲတယ် ယူ
မယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒီတရားမပျက်စီးဘူး ယူမှာပေါ့လေ-(မှန်ပါ)၊
ရှမ်းပီလား-(ရှမ်းပေါ့ပြီ)။

အဲဒါတွေ မသိဘဲနဲ့ အားထုတ်ပြီးသကာလ နေကြမယ်ဆို
ယင် စာကာကြွယ် ဒိဋ္ဌိမကွာယင် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ဘူး ပပ်ပန်းရဲ့
ပဲ့-(မှန်ပါ)၊ ကုသိုလ်တော့ ရတာပေါ့လေ- (မှန်ပါ)၊ အခု
ယမကမှာ ဥစ္စဒဒိဋ္ဌိရှိတာနဲ့ မဂ်ဖိုလ်ရသေးရဲ့လား- (မရပါ
ဘူး)၊ ရှင်ဆန္ဒကတော့ သဿတဒိဋ္ဌိရှိတာနဲ့ မရနိုင်ဘူး- (မှန်
ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဒီ ဒိဋ္ဌိတွေ မစင်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုပဲ
အားထုတ် နေရော ညရော အားထုတ် မောရုံပဲ... (မှန်ပါ)၊
ကုသိုလ်တော့ရမါရဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ မရဘူး...-(မှန်ပါ)၊ အဲဒါ
သေသေချာချာမှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

ပါဠိတော် လိုချင်လို့ ရှိယင်လဲ- ကိစ္စ သင်္ခါရံ နိစ္စတော
ပဏှတော အနုလောမ ခန္တိယာ သမန္နာဂတော ဘဝိဿတိတိ
နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။ဆိုတဲ့ ဒေသနာတော် အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်
မှာရှိတယ်နော်-(မှန်ပါ)၊ တစ်စုံတစ်ခု သင်္ခါရကို နိစ္စလို့ ယူ
နေယင်(ဝါ)- သဿတ ဒိဋ္ဌိရှိနေယင် သောတာပတ္တိမဂ် မပြော
ဝါနဲ့ သစ္စအနုလောမိက ဉာဏ်တောင် မရပါဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)၊
ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့အတွက်မှာဖြူ ကိုယ်ကလဲ ဘာမှ မပါတော့ တကာကြွယ် ဆရာအောင်းတွေ့ဖို့ သိပ်အရေးကြီး ပါတယ်- (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ်က ဘာမှ မပါတော့ ဘယ်သူပြောတာ ဟုတ်နိုးနိုး၊ ဟိုလူပြောတာ ဟုတ်နိုးနိုး၊ ဒီလူပြောတာဟုတ်နိုးနိုးထင်နေယင်တော့ လွဲကုန်ပြီ-(မှန်ပါ)၊ မလွဲပေဘူးလား.... (လွဲပါဇာတ်)။ ဒီ အလွဲတွေကြောင့်လဲ နာထာ သိပ်ရှည်ပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ယမက-က ရဟန္တာသေယင် ဘာမှမဖြစ်တော့ ပါဘူးလို့ ယူလိုက်တယ်။ အာဒိဋ္ဌိပါလိမ့်.... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါ ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ ရှုကြည့်ပါ။ ခန္ဓာငါးပါးကို ခင်ဗျားတို့ ဣန္ဒြေ ဖြစ်ပျက်ရှုကြည့်ပါ။ ဖြစ်ပျက် ဆုံးသွားယင် ဘယ် ထောက်ယော်ထင်ထုံး-(နိဗ္ဗာန်ထောက်ပါမယ်)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန် ရှိတာပေါ့၊ ဖြစ်ပျက် ဒီဘက်မှ- (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာနိဗ္ဗာန် စာဏာနိဗ္ဗာန်- (မှန်ပါ)။ မရှိဘူးလား.... (ရှိပါ တယ်ဘုရား)။ ကိုင်း ရဟန္တာသေယင် ဘာမှ ဖြစ်မသွားဘူး စား.... ဒုက္ခချုပ်လို့ ချမ်းသာတဲ့သဘော ဖြစ်မသွားဘူးလား- (ချမ်းသာတဲ့သဘောဖြစ်သွားပါတယ်)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရှိတာ ပေါ့-(မှန်ပါ)။

ရဟန္တာ သေယင် ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတော့ နိဗ္ဗာန် မရှိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ယူလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ သူ့ကို ဘာဒိဋ္ဌိခေါ် ကြမတုံး-(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ ရှင်းပြီ.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဟာ ဘုရားလက်ထက်တော်မှာ ဦးဘအုန်း ရှိခဲ့တဲ့အယူ- (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား-(ပါပါပြီ)။

ဒါနဲ့ သူက ရဟန္တာသေယဝ် ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ဘုရား ဟော
 တော်မူတာ သူသိပါရဲ့နဲ့ ဟိုပြော ဒီပြောနဲ့ ဝါဒဖြန့်ဘလို
 ဖြစ်နေတာပေါ့-(မှန်ပါ)။ အဲဒီကဲ့သို့ ဝါဒတွေ ပြန်တော့
 ရဟန်းတွေက...ငါ့ရှင် ပြောနေတာတွေ အလဲ့တွေပါ။ ဘုရား
 ဒီလို မဟောပါဘူး။ ခန္ဓာဆုံးလဲ့ နိဗ္ဗာန်။ ဘဏ္ဍာဆုံးလဲ့ နိဗ္ဗာန်
 ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ရှိနေတဲ့ဥစ္စာ၊ ခန္ဓာ၊ တဏှာဆုံးတဲ့ဥစ္စာ နိဗ္ဗာန်
 ပဲ။ ငါ့ရှင်ဟာက ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ နိဗ္ဗာန်မရှိဘူး
 ယူထုထောက်ပါဘယ်။ အဲဒါကြောင့် မိ အယူကိုစွန့်ပါ။ မတော်
 ပါဘူး။ ဒါဟာ ဥဒတ္တဓဒိဋ္ဌိခေါ်ပါတယ်- အဓိပ္ပါယ်မျိုးကို
 စိုင်းပြီး ပြောကြတော့ သူ့ဘာ မစွန့်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဘုရားဟော
 တာလဲ ဒီ အတိုင်းပဲဟောတာ။ သူ အသိသားပဲ ဆိုတဲ့သဘောနဲ့
 အတင်းပဲ ခံနေတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘေးက ရဟန်းတွေက ရှင်သာရိပုတ္တရာကို သွား
 လျှောက်ကြတယ်။ “အရှင်ဘုရား...ယမကတော့ဖြင့် ဒီလိုဒီလို
 ယူနေပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အရှင်ဘုရား ညနေကျလို့ရှိယင်
 ဘုရား၊ သနားသောအားဖြင့် ယမကရိယ သွားပေးပါဆို
 တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆိတ်ဆိတ်နေပြီး ဝန်ခံလိုက်တယ်-
 (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ညနေကျတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
 က ယမက နေတဲ့နေရာဌာနကို ကြသွားပါတယ်- (မှန်ပါ)။
 ယမက...မင်း အယူကို ပြောစမ်းပါဦးလို့ မေးတော့...
 ‘တထာဟ’ ဘဂတာ ဓမ္မံ ဒွေသိတံ အာဒေနာမိ။ ယထာ
 ဒိကာသဝေါ ဘိက္ခု၊ ကာယဿ ဘေဒါ ဥစ္စိဋ္ဌတိ ဝိနဿတိ၊
 နဟောတိ ပရံ မရဏာ။

ဘုရားဟောတာ သူသိပါရဲ့တဲ့။ ရဟန္တာသေယင် ပြတ်
တာပဲ၊ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးတဲ့....။ ဒီလို သူက ဖြေလိုက်
တယ်-(မှန်ပါ)။

သူက ရဟန္တာကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအနေနဲ့ ယူထားတာ-
(မှန်ပါ)။ ဒီမှာကြည့်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ စောစောရှင်းပြ
ထားမယ်။ ဒီအထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနဲ့ ရဟန္တာရယ်
လို့ အတ္တအနေဖြင့် ယူစရာမပါဘူး (မှန်ပါ)။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်
ရုပ် သဠာယတန ပဿ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်
အစုတို့ တွေပဲရှိတယ်။ ချုပ်တော့လဲ ဒါတွေပဲချုပ်အားတာပဲ-
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါတွေဟာ ရဟန္တာကော ဟုတ်ကဲ့လား- သတ္တဝါအနေ
အားဖြင့်.... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကော
ဟုတ်ကဲ့လား- (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ ရုပ်နဲ့နာမ်- ခန္ဓာငါး
ပါးပဲ-(မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အလိုလဲ ငါးပါးပဲ။ ခန္ဓာအလို
အားဖြင့်လဲ ငါးပါးပဲ။ ရဟန္တာရယ်လို့ ပါရဲ့လား- (မပါ
ပါဘူး)။ အဲဒီတော့ မပါတော့ သူက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ လုပ်
ပြီး ဦးဘုရား-ပြောနေတာ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ကဲ...ဒါနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက.... ရဟန္တာသေယင် ဘာမှ
မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ယူလား...။ ယူပါတယ် ဘုရား....
(မှန်ပါ)။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တော်တော်ခက်နေပါပေါ့လား... ဥစ္စာဒိဋ္ဌိ
ယူနေပြီ။ ဒီတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးစိစစ်တော်မူရဌာ
တယ်-(မှန်ပါ)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် ယမက.... ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်၊ ရူပက္ခန္ဓာ တစ်ခုကိုပဲမေးတယ်-(မှန်ပါ)။ ရူပဟာ အနိစ္စလား- နိစ္စလား- လို့ မေးလိုက်တယ်။ ဒီလိုတော့လဲ သူက နဂိုက အားထုတ်သိဖို့ ထားတော့ အနိစ္စလို့ ပြောတပဲ- (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခလား သုခလားလို့ မေးလိုက်ပြန်တော့ကော.... (ဒုက္ခပါဘုရား)။ သူက အားထုတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖြောတာပေါ့-(မှန်ပါ)။ သို့သော် ခုနက်က ပြောသလို ဒိဋ္ဌိခံနေလို့သာ မဂ်ဖိုလ်မရတာ-(မှန်ပါ)။ အနတ္တလား....အတ္တလား-လို့ မေးလိုက်တယ်.... (အနတ္တပါ ဘုရား)။

ဒီလိုနဲ့ မေးရင်းမေးရင်းနဲ့ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက်ပြီး ကြည့်ရာက သောတာပန်တည်တယ်။ သောတာပန်တည်သွားတော့မှ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆင်္ဂလင်္ဂပြီး မေးတော်မူတယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆုံးအောင် ရှုလိုက်တာကိုး-(မှန်ပါ)။ ဆုံးအောင် လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သောတာပန်တည်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင်မြင်လာပြီကိုး....(မှန်ပါ)။

ဒီတုန်းမှ ရှင်သာရိပုတ္တရာက— ယမက.... မင်းဟာ ရုပ်ကို ရဟန္တာလို့ ဆိုမလားတဲ့....။ မဆိုပါဘူးဘုရားလို့ ဖြေတယ်။ ရှင်းသွားပြီ။ ဒီကျတော့ ဒုက္ခသစ္စာမှန်း သိပြီ (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာကို ရဟန္တာလို့ဆိုမလား- (မဆိုပါဘူးဘုရား)။ သညာ သင်္ခါရကော....(မဆိုပါဘူးဘုရား)။ ဝိညာဏ်ကော- (မဆိုပါဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့်.... ရူပက္ခန္ဓာမှ တစ်ပါးကို ရဟန္တာဆိုမလားလို့ မေးပြန်တယ်။ တယ်နွယ် ပြေခကြမလဲ- (မဆိုပါဘူးဘုရား)။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမှတစ်ပါး ရဟန္တာဆိုမလား-(မဆို

ပါဘူးဘုရား)။ ဒီလိုနဲ့ - ခန္ဓာငါးပါးကို အကုန် မေးလိုက် တယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ရုပ်ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာ ငါးပါး အပေါင်းကို ရဟန္တာ ဆိုမလားလို့ မေးပြန်တယ်- (မှန်ပါ)။ မေးတော့ သူ ဘယ်နှယ်ပြောသတုံး - (မဆိုပါဘူး ဘုရား)။ အဲ...ရဟန္တာရယ်လို့ မတွေ့ဘူး။ ခန္ဓာငါးပါးသာ ရှိတာကို သောတာပန် ဖြစ်လို့ သိသွားပြီ။ ဖြစ်ပျက် သိသွား ပြီ-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့်... ရုပ်မှတစ်ပါး ဝေဒနာမှ တစ်ပါးတွေ ကို ရဟန္တာဆိုမလားလို့... မေးတော့ မဆိုပါဘူးဘုရားလို့ ဖြေ တယ်။ ဒီကျတော့ တက်ခကြွယ် တည့်သွားပြီ-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်... မင်းသည် ကားလို့ ဆိုလိုရှိမင် ရဟန္တာသေလို့ ရှိမင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတာ မင်း နဂိုက ပြောတာ ကလေး ဟာ ဘယ်နှယ်တုံး...။ ဒီ အဓိပ္ပာယ်မျိုးတွေ ပြန်ပြီး မေးပြန် တယ်-(မှန်ပါ)။ ရဟန္တာ သေမင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကလေးဟာ ဘာတုံးလို့ မေး လိုက် ပါနဲ့တယ် (မှန်ပါ)။

ဤဒီလို မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အလျင်တုန်းကတော့ ဒီလို ဒိဋ္ဌိ ဖြုတ်ပေးမည့်သူကလဲ မတွေ့ခဲ့တော့ ဝိပဿနာ သာ ရှုနေရတယ်။ သူ့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖြစ်နေဘယ် ... (မှန်ပါ)။ အခုတော့ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါရယ်လို့ မရှိတော့ ရဟန္တာရယ်လို့လဲ မရှိဘူး။ ရဟန္တာဆိုတဲ့အခါဟာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါထဲကကိုး...(မှန်ပါ)။

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ နဂိုကမှ ရှိရင်းစွဲ မဟုတ်တော့ မရှိပါဘူး လို့ ဖြေရမှာပဲ- (မှန်ပါ)။ အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော ဆရာ

ကောင်းနဲ့တွေ့လို့ တပည့်တော်မှာ ကောင်းကောင်း မှန်မှန် အယူမှန်ကန်ပြီး သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်မိဘယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ သူ ကျေးဇူးတင်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီ နော်-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးပါး အရှုခိုင်း လိုက်တော့ သူ့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအနေနဲ့ ရဟန္တာဆိုတဲ့ သမုတိစာ ပျောက်သွားတယ်။ ပျောက်ကွဲတည်းက ဥဒစ္ဆဒ ဒိဋ္ဌိက လွတ်နေပြီ- (လွတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ မလွတ်သေးဘူး လား-(လွတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရဟန္တာသေစရာလဲ မရှိတော့ ဘူး-(မှန်ပါ)။

ရဟန္တာရယ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအနေနဲ့ မရှိအောင် ဟော ထားတော့ ရဟန္တာသေစရာကော- (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ဆဲဒိ စာတည်းက လွတ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ တကာကြွယ် ရိပ်မိ ပလား-(ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဆဲဒိတော့ အားလုံးသော ရဟန်းတွေကလဲ နဂိုတုန်းက ယမကဟာ ဒိဋ္ဌိယူနေတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဇီတော့ မင်းကို ဘေးက ရဟန်းတွေက မေးကြလိမ့်မယ်... ငါ့ရှင် ယမစာ... ရဟန္တာသေယင် ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ရှင်ယမက နဂိုတုန်းက- (ပြောဖူးပါတယ်)၊ အခုများ မေးခဲ့ယင် ဘယ် နှယ်ခမြေတုံး-(မှန်ပါ)။

ဒီလို မေးခဲ့ယင် တပည့်တော် ဒီလို ပြောပါမယ်ဘုရားလို့ ခလျောက်ဘယ်-(မှန်ပါ)၊ မေးလို့ရှိယင် တပည့်တော် ဒီလိုဖြေ ဖါမယ်ဆိုတော့ မသိခင်က ပြေမှစလား...အခု နိဗ္ဗာန်သိပြီးမှ ခြေမှာလား... (နိဗ္ဗာန် သိပြီးမှ ပြေမှာပါ)၊ ခန္ဓာငါးပါး

ဟာ အနိစ္စတရားလို တပည့်တော်သိပါပြီတဲ့။ အဲဒီ အနိစ္စ
တရားဟာ ဒုက္ခပါပဲတဲ့- (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ဒုက္ခတွေ့ချုပ်သွား
ပြီ၊ ဒုက္ခတွေ့ကုန်သွားပြီလို့ တပည့်တော် ဖြေရုံမှတ်ပေါ့၊ ဘာမှ
မရှိဘူးတဲ့- (မှန်လှပါဘုရား)။

ရဟန္တာ သေယဉ် ဘယ်သွားသတိုးမေးယဉ်ဖြင့် ဒုက္ခချုပ်
သွားပြီ ဒုက္ခကုန်သွားပြီ...။ ဒါပဲ ဖြေမယ်... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ပျောက်သွားတယ်၊ ပြတ်သွားတယ်လို့ ဖြေသလား- ဒုက္ခ
ချုပ်သွားပြီ ဒုက္ခကုန်သွားပြီလို့ ဖြေသလား- (ဒုက္ခကုန်သွား
ပြီလို့ ဖြေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခချုပ်သွားပြီ ဒုက္ခကုန်သွားပြီဆိုတော့ ဒကာ
ဒကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခချုပ်တာဘာခေါ်မတုံး- (နိဗ္ဗာန်
ပါဘုရား)။ အဲ... သူက နိဗ္ဗာန်ကိုဖြေတယ်- (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်
ရှိတဲ့အကြောင်း ဖြေလာတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီ အချိန်မှာ သူဟာ
သောတာပန်တည်ပြီးပြီလို့ မှတ်လိုက်ကြမ်းပေါ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အလျင်တုန်းကတော့ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလို့
ယူနေတဲ့ ဒိဋ္ဌိရှိနေလို့- (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ)၊ ခန္ဓာငါးပါးကို
ရဟန္တာလုပ် ယူနေတယ်- (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ဘာလုပ်ယူနေသတုံး- (ရဟန္တာလုပ်ပြီး
ယူနေပါတယ်ဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါးကို ရဟန္တာလုပ်နေတော့
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတယ်။ အတ္တစွဲ သက္ကာယစွဲဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။
ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဆိုတာ နဂိုကမရှိတော့ ရဟန္တာသေယဉ် ဘာမှ
မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ နဂိုက မရှိတာကို မရှိသလို ခြေစနေ

တယ်-(မှန်ပါ)။ နဂိုက ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့ မရှိတာကို မရှိသလို ပြောနေတယ်။ အဓိပ္ပာယ်မပါလှတဲ့ စကားတွေပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား-(ပါပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် တဏှာကြွယ်.... သေသေချာချာ စဉ်းစား တော့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဆိုတာ နဂိုကရှိခဲ့လား- (မရှိပါဘူး)- နဂိုက မရှိတော့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ရှိတယ်လို့ ယူလိုက်လို့ ရှိ ယင်ဖြင့် ဒါတာ သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်စေ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်စေ တစ် ခုခုလာတော့မယ် - (မှန်ပါ)။ မလာပေဘူးလား- (လာပါ တယ်ဘုရား)။

ဝင်ဗျားတို့တိုင်ပဲ ကြည့်ကြပါဦး.... အင်း.... မည်သူဖြင့် အသက်ထွက်သွားပြီ....။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ယူထားတော့ အသက် ထွက်သွားပြီတဲ့-(မှန်လှပါဘုရား)။ တဏှာကြွယ် သဿတဒိဋ္ဌိ သူပြောနေတယ်- (မှန်ပါ.... ပြောပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်သူတုံး ဆိုတော့ အို....ဘယ်သူဘယ်ဝါပေါ့တဲ့- (မှန်ပါ)။ ဒါဟာ ဘယ်ကလာတာပါလိမ့်-(သဿတဒိဋ္ဌိက လာတာပါဘုရား)။ သဿတဒိဋ္ဌိက လာတာတော့ဟုတ်ပြီ။ ဒီ သဿတဒိဋ္ဌိဘယ်က လာသတုံးလို့ မေးယင် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါက လာတယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား၊ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါက လာတာ ဖြစ်နေတော့ ဘယ်သူဖြင့် အသက်ထွက်သွားပြီတဲ့။ အသက်က ထွက်သွားတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပြောနေတာ သူသဿတဒိဋ္ဌိသုံးတယ်။ (သုံးပါတယ် ဘုရား)။ မသုံးဘူးလား-(သုံးပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်သူတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် မည်သူမည်ဝါလို့ သူ နာမည် တပ်လာတယ်-(တပ်ပါ တယ်ဘုရား)။ တပ်တော့ ပုဂ္ဂိုလ်ထွက်လစတယ်....(မှန်ပါ)။

ပုဂ္ဂိုလ်ရှိစို့ အသက်ထွက်တယ်ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိလာဇာယ်- (လာပါ တယ်ဘုရား)။

အဲဒါမျိုးကို ဘုန်းကြီးတို့ ဒဏ္ဍဒကာမတွေ ဆယ်တော့မှ မသုံးပါလေနဲ့-(မုန်ပါ)။ အသက်ဟာ ထွက်သွားတယ်လို့ ထုံးစံမရှိ၊ ဒီနေရာဖြစ်၍ ဒီနေရာချုပ်တယ်မှ တစ်ပါး ဘာမှ မရှိ-(မုန်ပါ)။ အသက်ဆိုတာသည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ နာမ်ဇီဝိ တိန္ဒြေတို့ကိုခေါ်တယ် ဦးဘအုန်း-(မုန်ပါ)။ ဇီဝိတရုပ်နဲ့ ဇီဝိ တိန္ဒြေနာမ်ကို ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒါကလေးက ဒီနေရာဖြစ်၍ ဒီနေရာမှာ ချုပ်တာ တကာကြွယ် ဘယ်မှာ ထွက်သွားရ မလဲ-၊ ထွက်စရာရှိလား- (မရှိပါဘူး)။ သုလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ မဟုတ်လား (မုန်ပါ)။ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စကြီးဟာ ဘယ် မှာထွက်မလဲ-(မုန်ပါ)။ အဲဒါ တကာကြွယ်တို့ လူစုတွေက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပေါ်လာယင် အသက်ထွက်ပြီဆိုတာ လာ တာပဲ-(မုန်ပါ)။ ဘယ်သူ အသက်ထွက်သွားသလဲ ဆိုတော့ ဘယ်သူဆိုကတည်းက ပုဂ္ဂိုလ်စာပေါ်လာတယ် (ပေါ်လာပါ တယ်ဘုရား)။ ပေါ်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်ယင်ဖြင့် အသက်ထွက်တယ်ဆိုတာလာမှာပဲ-(မုန်လှပါဘုရား)။ သဘော ကျပလား-(ကျပါပြီ)။ အဲဒါ ဘာဒိဋ္ဌိတုံး- (သဏ္ဍိတဒိဋ္ဌိပါ)။ ဒီမှာ ကြည့်ပါလား - ဒကာ ဒကာမတို့ အတိတ် ဘဝက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဆိုတဲ့ ဒီဟာ နှစ်ခုကြောင့် ဒီဘဝမှာ ဝိညာဏ် နှစ်ခုပဲ သဋ္ဌဒယတန ဖဿဝေဒနာ ပေါ်တယ်....(မုန်ပါ)။ မပေါ်ဘူးလား-(ပေါ်ပါတယ်)။ ဘယ်မှာတုံး-(အသက်ရယ် လို့ပါရှိလား - (မပါပါဘူး)။ မပါ-ပါဘူးတဲ့ ဒါဟာ အတိတ်ဘဝစာနေပြီးအကြောင်းဆိုက်လိုက်လို့ ဝိညာဏ်နှစ်ခုပဲ

ဆဋ္ဌာယတန ဖဿ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ဓမ္မာငါးပါး ပေါ်တစဉ်-
(မှန်ပါ)။ အသက်က ဒီဘက်ကို ပြောင်းလာတယ်လို့ ရှိခဲ့
လား....(မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပြောနေကြတာ ဘဝပြောင်းတယ်
ဆိုတာ သေသေချာချာလွှဲတယ်-(မှန်ပါ)။ ဘဝပြောင်းတယ်
ဆိုက်တည်းက အထုပ်ထမ်းပြီးပြောင်းတယ်လို့ယူတာ-(မှန်ပါ)။
အထုပ်ထမ်း ပြောင်းတယ်ဆိုကတည်းက ဒီလှုပ် ဟိုဘက်သွားတဲ့
အဓိပ္ပါယ်ရနေတယ်- (မှန်ပါ)။ အဲဒါကြောင့် အတည်မကျ
တံဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားတယ် ဆိုတာလဲ သဿတဒိဋ္ဌိပဲ....
(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ဒိဋ္ဌိတွေသာ ရှိနေလို့ မခွာနိုင်ယင် ခင်ဗျားတို့ အာ-
ပေါက်အောင် အားထုတ် မဂ်ဖိုလ်တွေ မရဘူး- (မှန်ပါ)။
အဲဒီတွေ ဒီ ဒိဋ္ဌိတွေခွာရန် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို နားလည်ရမယ်-
(မှန်ပါ)။ အတိုတ်ဘဝက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကို အားထုတ်ခဲ့တဲ့
အတွက် ဒီအဓမ္မာ ဘာပေါ်သတိုး - (ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်
ဆဋ္ဌာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)။ ဒီတဝှားလဲ
ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အငြိမ်းနေသောကြောင့် ဘာတွေ အား
ထုတ်နေပြန်သတိုး....(တဏှာ ဥပုဓါန်စာ တွေ အားထုတ်ပါ
တယ်)။ ဒါတွေ အားထုတ်လိုက်တော့ စုတေ မနေ သေလွန်တဲ့
အခါမှာ အနာဂတ်မှ ဘာဖြစ်သတိုး- (ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်
ဆဋ္ဌာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ဖြစ်ပါတယ်)။ ဒါလဲ အကြောင်း
အကျိုး ဆက်တမ်း မြားက ပြတယ်-(မှန်ပါ)။ ဘဝပြောင်း
ဆိုတာ ပါသေးခဲ့လား-(မပါပါဘူး)။ ဘဝ ပြောင်းပါလို့ရှိယင်
သဿတဒိဋ္ဌိ-(မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီအသုံး အစွဲ ဒီအယူကို ဖြုတ်ပစ်ကြပါ-(မှန်ပါ)။ ဘဝပြောင်း ဆိုတာ ဝိပဿနာ အရာမှစ မဂ်ဖိုလ်ရအောင် လုပ်တဲ့နေ့တိုမှသာ သိပ်ဆိုးပါတယ် ဘာဒိဋ္ဌိပါလိမ့်-(သဏ္ဍတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ အဲဒီဘဝပြောင်း အယူမစွန့်နိုင်လို့ ပြောင်းတယ်လို့ တကယ် ယူနေယဉ်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အစပေါက်အောင်အားထုတ် ဘယ်ဘော့မှ နိဗ္ဗန်မရလို့ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ ဘာဒိဋ္ဌိခံနေလို့လဲ- (သဏ္ဍတဒိဋ္ဌိခံနေပါတယ်ဘုရား)။ ဦးဘအုန်း ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။ အတော်အရေးကြီးကယ်၊ လူအများနဲ့ကော မဆက်ဆံဘူးလား- (ဆက်ဆံပါတယ်ဘုရား)။ ဆက်ဆံဆို အကုန်လိုလိုပဲ ဘဝပြောင်း သွားလေပြီလို့ ယူကြတယ်-(ယူကြပါတယ်ဘုရား)။

ဘဝ ပြောင်းသွားသလား ဆိုတော့ ဒီမှာကြည့်ပါလား.... အထိတ် ဘဝက ဘာတုံး-(အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရပါ)။ ဒီဘဝ စုတေတော့ ဒီဘက်ဘဝမှာ ဘာပေါ်ထတုံး- (ခန္ဓာငါးပါးပေါ်ပါတယ်)။ အဲ-ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးပေါ်အယ်-(မှန်ပါ)။ ဘယ်မှာတုံး ဒီဘက်ဘဝကဖာတွေ လိုက်ကဲ့လား- (မလိုက်မီဘူးဘုရား)။ ဒါလိုက်ယဉ် ပြောင်းတယ်လို့ ဆိုမှာပေါ့-(မှန်ပါ)။ ပြောင်းနိုင်ရဲ့လား-(မပြောင်းနိုင်ပါဘူး)။ မပြောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

တစ်ခါ ဒီဘဝမှာလဲ ခင်ဗျားတို့က ခန္ဓာ ငါးပါး ဆိုတဲ့ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာထဲက တဏှာပူပါခါနီ ကံတွေက ပေါ်ကြပြန်တယ်-(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ ပေါ်ပြန်တော့ စုတိမနေ သေလွန်သွားတဲ့အခါ ဇာတိ ဇရာ

မရဏ ရဘယ်ဆိုတော့ သူတို့ လိုက်သေးသလား- (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)၊ မလိုက်ပါဘူး၊ သူတို့က ဖြစ်တဲ့နေရာမှာ ချုပ်ကြံတာပဲ....(မှန်ပါ)။ တ.ကာက တဏှာဖြစ်တဲ့ နေရာမှာချုပ်၊ ဥပါဒါန်ကကော- (ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့နေရာမှာ ချုပ်ပါသည်)၊ စာကကော- (ကဖြစ်တဲ့နေရာမှာပဲချုပ်ပါသည်ဘုရား)၊ ဒီတော့ လိုက်သေးရဲ့လား.... (မလိုက်ပါဘူး)၊ ဒီဘက် လိုက်လို့ရှိယင် ဒီထဲမှာပဲ ရေးရဦးမှာပဲ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ကလို့ ရေးရမယ်- (မှန်ပါ)၊ ရေးဖို့ လိုသေးသလား- (မလိုက်ပါဘူး)၊ ဒီဘက်ပေါ်တာက ဇာတိ ဇရာ မရဏပဲ ပေါ်ပါတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဒီမှာကြည့်ပါ ဝိပါကဝဋ် ရှစ်ပါးဆိုပြီး ဒီက ဝါးပါးနဲ့ ဒါပဲ ရေးတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ယမကယူတာ ဦးဘအုန်း လဲ့-မလဲ့ - (လဲ့ပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် လဲ့ရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့ ယူထားလို့- (မှန်ပါဘုရား)၊ နဂိုက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဆိုတာ အတိတ်ဘဝကကော ပါရဲ့လား- (မပါပါဘူး)၊ ယခုဘဝမှာကော- (မပါပါဘူး)၊ ယခုဘဝ အားထုတ်တဲ့အထဲမှာကော.... (မပါပါဘူး)၊ နောက်ပေါ်တဲ့ ဘဝထဲမှာကော.... (မပါပါဘူး)။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မပါဘူး....(မှန်ပါ)။

အဲ...ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိဘဲနဲ့ ရဟန္တာသေယဉ် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက လာနေတယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ရဟန္တာသေယဉ် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ အ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ.... (မှန်ပါ)၊ အဝ ပြောင်းသွားတယ်ဆိုတာက.... (ထာထိတဒိဋ္ဌိပါ)။ သေယဉ် ဘာမှမဖြစ်ဘူးယူတာက.... (ဥစ္စေဒ

ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ အဲဒီ ဒိဋ္ဌိနှစ်ခု တစ်ခုခု ရှိနေယင် ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူး....(မှန်ပါ)။ တရားအစားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ်တွေ မရနိုင်ပါဘူး ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကမ္မစများစွာက ဘုရားအဆူဆူ ပွင့်တော်မူကြတာ ဂင်္ဂါ ဆဲမှန်နဲ့အမျှ ပွင့်သွားတော်မူကြတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီအထဲမှာ ကျုပ်တို့မပါတာ ဒိဋ္ဌိနှစ်ခု တစ်ခုခုခံနေလို့- (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီဘဝမှီခိုတဲ့ ဆရာထမေးများက ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ရှင်း မပေးသေးလို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဒေသနာတော်ကြီး စပြောမပေး ယင် တကာကြွယ် ဒီ ဒိဋ္ဌိဟာ ရှိနေသေးတာမဲ- (ရှိပါတယ် ထုရား)။ ဘဝပြေစင်းဆိုတဲ့ အယူ ရှိနေတယ်-(မှန်ပါ)။

အခု သိရတော့ ဘဝပြောင်းသလားဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ ကြည့်ပါလား ပြောင်းနိုင်သေးလှလား- (မပြောင်းနိုင်ပါ ထူး)။ ဒါ ဘာဘဝတုံး- (အတိတ်ဘဝပါ)။ အတိတ်ဘဝက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ- (မှန်ပါ)။ ဒီဘက်မှ ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ် ပေါ် စာယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါတွေ အတိတ်ကဟာတွေ လိုက်လစသေး သ်လား-(မလိုက်ပါဘူး)။ လိုက်လာယင်တော့ ပြောင်းတယ်ဆို ရှုမှာပေါ့-(မှန်ပါ)။ မလိုက်ယင်တော့- (မပြေစင်းပါဘူး)။ မူပြောင်းပါဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။

တစ်ခါ တဏှာ ဥပါဒါနိကံတို့ကြောင့် အနာဂတ် ဘဝ လေးဘူးလား-(လားပါတယ်)။ ဒီကဟာတွေ ပြောင်းသေးရဲ့ လား-(မပြောင်းပါဘူး)။ မပြောင်းယင် ဒီတွင် ချုပ်ရမယ်- (မှန်ပါ)။ နာမ်ရုပ်တွေ မဟုတ်လား၊ နာမ်ရုပ်ဆိုတာ ဖြစ်တဲ့ နေရာမှူးပဲ ချုပ်တယ်- (မှန်ပါ)။ ဘယ်မှ မပြောင်းနိုင်ဘူး- (မှန်ပါ)။ သေတဲ့နေရာမှူးချုပ်၊ ဖြစ်တဲ့နေရာမှူးချုပ်၊ ဘယ်မှ

မပြောင်းဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အခု ဝိပဿနာလုပ်ကြည့်စော့ တကာကြွယ်တို့ မိနားမှာ ပေါ်တဲ့ ဝေဒနာကလေးဟာ ဟိုနေရာရွှေ့ပြားများ ပျက်သေးသလား- (မပျက်ပါဘူးဘုရား)၊ ဒီနေရာဖြစ်ပြီးတော့ မိနေရာတွင်ပဲ ပျက်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ စိတ်ကလေးကြည့်လိုက်ပြန်တော့- (ဒီနေရာဖြစ်ပြီး ဒီနေရာပျက်ပါ့အယ်)၊ ရုပ်ကလေး ကြည့်လိုက်ပြန်တော့- (မိနေရာဖြစ်၊ ဒီနေရာမှာ ပျက်ပါတယ်)၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးရှိတာပဲ၊ အခု ပျက်တာတွေ ကြည့်တော့ စာယ်များပြောင်းသေးသတုံး- (မပြောင်းပါဘူးဘုရား)၊ ဟိုဘဝက ဒီဘုရားကို ပြောင်းနိုင်ရဲ့လား- (မပြောင်းနိုင်ပါဘူး)၊ ပြောင်းနိုင်လို့ရှိရင် အနိစ္စတရားလို့ ဟောဖို့ တောင် မလိုဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာတရားလို့ကော- (ဟောဖို့မလိုပါဘူး)၊ အနတ္တတရားလို့ကော- (ဟောဖို့မလိုပါဘူး)၊ အဲဒါ- အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကုန်ကွက်တဲ့ ဒိဋ္ဌိ- (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီ)။

ဘယ်သူ့ကို ကုန်ကွက်ပါလိမ့်- (အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကို ကုန်ကွက်ပါတယ်)၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟာ နိဗ္ဗာန်ထောက်ကြောင်းတရား။ အဲဒါကို သူက ကုန်ကွက်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိက ကုန်ကွက်ခြင်းကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဆိုတဲ့ ဝိပဿနာကို ရှေ့ထား မရွှေ့ပါနဲ့ဦး။ ဒိဋ္ဌိခွါမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နားလည်မှုကို ရှေ့ထားပါဆိုတာ ပြောရတယ်- (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မညာဂုဏ်ရည်(၁၅)

ဒါကလဲ တကာကြွယ် မလွယ်ဘူးနော်....။ မလွယ်ဘူး.... မလွယ်ဘူး၊ ပဋိစ္စသမုသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီအပိုင်း ကြီးကို ယူမနေနဲ့ဦး၊ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာဟာ အတိတ်က ဒီလို ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ယခု ဒီအထဲမှာလို့ သိရမယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒီအထဲ မှာ ယခု ဝိပဿနာ အားမထုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ် ဒါတွေ ပေါ်နေ တယ်- (မှန်ပါ)၊ စုဒတလို့ရှိယင် ခင်ဗျားဘို့ ဒါတွေအသိမ့် မယ်--(မှန်ပါ)၊ ဒါခင်ဗျားတို့၏ ခန္ဓာထဲမှာ ဒီအစဉ်တွေ ရှိနေတယ်လို့ ပြောတာ.... (မှန်ပါ)၊ သစ္စောပါပလား.... (ပါပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ယမကကို ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးလိုက် ကတည်းက ရုပ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်မလား၊ မခေါ်ပါဘူးလို့ သူ ပြောတယ်၊ ဝေဒနာကို ရာက္ခာခေါ်မလား-(မခေါ်ပါဘူး)၊ အဲဒါ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပျောက်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း တာလုပ်ပစ်လိုက်သတဲ့... ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရာက္ခာကို ပုဂ္ဂိုလ်စွဲသားတာ ပျောက်သွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီ ပျောက် တဲ့ အချိန်ကျတော့မှ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဟောချလိုက်တာ။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီဘုရား)။

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဟောလိုက်တော့ သူက နဂိုကလဲ ကျင့် သားရပြီးသားဖြစ်တော့ ဒိဋ္ဌိအလျင်ဖြုတ်ပြီး ဟောလိုက်တော့ကို သောဘာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာ ထိအောင် ဖြစ်သွားတာ-(မှန်ပါ)။

ဒီတော့မှ...ယမက...နဂိုက ရဟန္တာသေယံ တာမမဖြစ်
 တော့ဘူး။ တုန်းဟောတာ ငါ့သိဝါတယ်လို့ ပြောခဲ့တာ
 ဟာ အခု မင်းကို မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြစ်တုံး... ဆိုတော့-
 ဦးဘအုန်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုတည့်ပြီး ပြောသေးရဲ့လား- (မဖြေ
 ပါဘူး)။ အကြင် ရုပ်တမ်းဟာ အနိစ္စပါ။ အကြင် ဝေဒနာ
 တမ်းဟာ အနိစ္စပါ။ ထို အနိစ္စဖြစ်တဲ့ ရုပ်ဝေဒနာတို့ ခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့ဟာ ဒုက္ခပါ။ အနိစ္စဖြစ်တဲ့ တမ်းဟာ ဒုက္ခပါပဲ-
 (မှန်ပါ)။ အဲဒီ ဒုက္ခတွေ ချုပ်သွားတယ် - ကုန်သွားတယ်လို့
 တပည့်တော် ပြောမှာပါဘုရားတဲ့-(မှန်ပါဘုရား)။

ရဟန္တာဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အယူကိုဖြုတ်ပြီးတဲ့ အခြား
 မဲ့မှ အမှန်ပြောလာတယ် ဒုက္ခချုပ်သွားပြီလို့ ပြောလိုက်
 တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒုက္ခချုပ်သွားတော့ ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန်
 ပေါ့-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမဘို့ ဝိပဿနာမလုပ်ခင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 နားလည်ရမယ်-(မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားလည်ရသိမိမယ်
 ဆိုတာ အခု ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဥပမာ-ဝေဒနာ ပေါ်တယ်။
 ဘယ်ဝေဒနာပေါ်တယ်၊ ကယ်ဝေဒနာ ပေါ်တယ် ဆိုတာကို
 ကိုယ်ဟာကိုယ် သိပြီး ဖြစ်ပျက်ရှုပါ-(မှန်ပါ)။ စိတ်ပေါ်တယ်၊
 ဘယ်စိတ် - ဘယ်စိတ်ပေါ်တယ်ဆိုသင်ကော- (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာ
 ပါဘုရား)။ ပေါ်တယ်လို့သိ သိရမယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပေါ်
 တာမဟုတ်ဘူး။ ရုပ် ပေါ်ယင်လဲ ရုပ် ပေါ်တယ်လို့ သိပါ။
 နာမ်ပေါ်လာယင်... (နာမ်ပေါ်တယ်လို့ သိရပါတယ်)။ အဲ...
 တစ်ခုခုဘာဖြင့် သဘိပ္ပာန် သေးပါးထဲက တစ်ပါးပါး
 တော့ ရှုရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။ ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့

ရဟန္တာတို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ယောက်ျားတို့၊ မိန်းမတို့ တဏှာကြွယ်
 ပျောက် - မပပျောက်... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲ...ဒါတွေ
 ဟာ မေ့သဘာဝကလေးပဲဆိုပြီး သတ္တဝါစွဲ ပျောက်ပြီးသည်
 နောက်မှ ခင်ဗျားတို့ ဒါလေးတွေကို ဖြစ်ပျက် ရှုပါ...
 (မှန်ပါ)။ ဒါ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဟုတ်သေးရဲ့လား- (မဟုတ်ပါ
 ဘူး)။ မဟုတ်တော့ ဒါတွေသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် သင်္ခါရ
 တရားဖြစ်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ အဲဒီ ကျတော့မှ သဗ္ဗေ သင်္ခါ
 ရာ အနိစ္စာနဲ့ ဦးတအုန်း ဆွမ်းပြီးတိုက်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဘာတရားတွေများ ပေါ်နေသတိုး- (သင်္ခါရ တရားတွေ
 ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ စိတ်ပေါ်လဲ သင်္ခါရ၊ ဝေဒနာပေါ်
 လဲ- (သင်္ခါရပါဘုရား)။ သင်္ခါရတရားတွေက ဘယ်မှာ လှမ်း
 ဆုံးသတိုး- (အနိစ္စလှမ်းဆုံးပါအယ်)။ သင်္ခါရတရားတို့ မည်
 သည်မှာ သင်္ခါရ တရားဖြစ်ယင် ပျက်မှာပဲ ဆိုပြီး ဆကာလ
 ဉာဏ်တည့်ထားပါ- (မှန်ပါ)။ ဉာဏ်ထည့်ထားသည်နဲ့ တစ်
 ပြိုင်နက်တည်း သင်္ခါရတရားကလေးက ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့
 လာတော့တာပဲ... (မှန်ပါ)။ လောဘူးလား... (လာပါတယ်
 ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာငါးပါးပဲ ဒကာ ဒကာမတွေက ဝေဒနာ
 ကြိုက်ယင် ဝေဒနာပေါ့ဗျာ၊ စိတ်ကြိုက်ယင် စိတ်ရှုပေါ့။ ငါး
 ပါးစလုံးတော့ ပေါင်းမရှုနဲ့ပေါ့- (မှန်ပါ)။ ငါးပါးစလုံး
 တော့ ပေါင်းမရှုနဲ့ မဖြစ်ဘူးတဲ့ ဉာဏ်က မနိုင်ဘူး- (မှန်ပါ)။
 ကဲ...ဒါဖြင့် တစ်ခုခုသင်္ခါရကလေး ကြည့်လိုက်တော့ တဏှာ
 ကြွယ် ဘာတွေ တွေ့သတိုး- (အနိစ္စတွေ့ပါတယ်)။ အဲ...အနိစ္စ
 စေတနာတယ်၊ ဖြစ်တာ ပျက်တာ တွေ့တယ်ဆိုတာ မသေချာဘူး

လား-(သေချာပါတယ်)၊ ဩော်...ဒါဖြင့် ဖြစ်တာ ပျက်တာ
ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒါဖြင့် ဧဏာဒကာမတွေ ဒုက္ခသစ္စာတွေပြီ-(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်
တာပျက်တာ ဘာသစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ နဂိုက ပုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါရှိခဲ့လား-(မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခ
သစ္စာပါ)။

အဲ... ယခုဘဝရထားတဲ့ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန
ဧဏာဒနာတွေဟာ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒါဖြင့်
တကာကြွယ်တို့ရှိတဲ့ ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲ... (မှန်ပါ)၊
ဝေဒနာတွေလဲ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ သညာတွေလဲ-
(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရုပ်တွေလဲ- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ အဲ... တွေဘာ
ကို သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးထဲက တစ်ပါးပါးကို တစ်ခုတည်း
မှတ်ပြီး ရှုပါ-(မှန်ပါ)၊ အဲ...တစ်ခုတည်း ရှုလိုက်တဲ့ အခါ
ကျတော့ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ပျက်သွားတော့တယ်- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီ...
ဖြစ်ပျက်တွေတဲ့အခါကျမှ ဒီ ဖြစ်ပျက်တုန်းပဲ ဉာဏ်လာအောစီ
ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကြွီးစား-(မှန်ပါ)၊ ကြွီးစားလိုက်တဲ့ အခါ
မှန်းလာပြီဘုရား... ဒီ ဖြစ်ပျက်တွေမှန်း ဟာပြီ...။ မှန်းသာလို့
ရှိယင်ဖြင့် သူမလိုချင်တဲ့ ဉာဏ်လာလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)၊ မလိုချင်
တဲ့ဉာဏ်ဟာ အလိုလိုလာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာ
လို့ မှန်မှန်ကြီး သိလာမှ လာမယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဩော်... ဖြစ်ပျက်တွေဟာ ဘာတွေပါလိမ့်- (ဒုက္ခသစ္စာ
တွေပါ)၊ ခဏခဏ ဒုက္ခရောက်နေတာကိုး- (မှန်ပါ)၊ သူ့ပျား
ဒုက္ခလား၊ မိမိဆုတောင်းပြည့်လို့ ရထားတဲ့-ဒုက္ခလား-မိမိဆု

တောင်းပြည့်လို့ရထားတဲ့ (ဒုက္ခပါ)၊ မိမိဆုံတောင်းပြည့်လို့ ရထားတဲ့ ဒုက္ခဆိုတာ သေချာပါတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီ - ဒုက္ခတွေကို ရှုဖန်များလာတဲ့အခါ ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲလို့ ရှုဖန်များလာတဲ့ အခါ စာက ကြွယ်ရေ ကိုယ့် ဒုက္ခဟာ ကိုယ့်ဉာဏ်ထဲမှာ သိတယ် - (မှန်ပါ)။ သိတဲ့အခါကျတော့ ဒီဒုက္ခကြီးနဲ့ မနေချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာ တယ်၊ မပေါ်လာဘူးလား - (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။ မလို ချင်တဲ့ စိတ်ပေါ်လာတဲ့ အချိန်မှာ မလိုချင်တာ မဂ်ဉာဏ်ပဲ - (မှန်ပါ)။ မပျော်မေ့ဘူး၊ မနေချင်တော့ဘူး၊ မလိုချင်တော့ ဘူး - (မှန်ပါ)။

အဲဒီမှာ ဒုက္ခသစ္စာချုပ်သွားပြီး ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန် ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် မြင်လာတယ်၊ ပေါ်လာတယ်ဆိုကြမယ်နော် - (မှန်ပါ)။ မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်လာပါ့မယ်ဘုရား)။

ဦးဘအုန်း၊ ဘာပေါ်လာသတိုး... (နိဗ္ဗာန် ပေါ်လာပါတယ်)။ ဒါကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာမမြင်ဘဲနဲ့တော့ နိဗ္ဗာန်မပေါ် ဘူး - (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာကို မမြင်ဘဲနဲ့... (နိဗ္ဗာန်မပေါ်နိုင်ပါ ဘူးဘုရား)။ သေချာပဲလား - (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စုတိစိတ်ကျတဲ့ အခါကျတော့ ဒုက္ခ လဲချုပ်သွားရော နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ရဟန္တာသေတာလား - ဒုက္ခဆုံးသွားတာလား - (ဒုက္ခဆုံးတာ ပါဘုရား)။ သတ္တဝါ သေတာလား - ဒုက္ခ ဆုံးတာလား... (ဒုက္ခဆုံးတာပါဘုရား)။

အဲ... ဒုက္ခဆုံးတာကို ခင်ဗျားတို့က မသိတော့ ဒဏ်၊ ဒကာမတို့က ရဟန္တာခေမယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်ဆိုတာ ဘာမှ မရှိဘူး ယူပစ်လိုက်တယ်--(မှန်ပါ)။ ဒုက္ခဆုံးတာ ဦးတအုန်း- သုခနိဗ္ဗာန် - သန္တိလက္ခဏာ ဘာဘာက ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို မသိလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိ အစွန်းရောက်သွားတတ်တယ်--(မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်လို့ မသိလို့ ရှိယင်- (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ အစွန်းရောက် သွားတတ်ပါတယ်)၊ သဘောပါပလား--(ပါပါပြီ)။

ဒုက္ခချုပ်သွားလို့ သုခဖြစ်ပျက်တင်ကို လောကီ ဥပဓာ ကလေးနဲ့ နေ့မှန်းသိကြရအောင် ပြောပြပါဦးမယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါမှ နိဗ္ဗာန်ရဲ့ သန္တိသုခလက္ခဏာကို သဘောကျမယ်... (မှန်ပါ)။ တကားကြွယ် နွေးကိုယ်ထဲမှာ အပ်သွားချစရာမရှိ အောင် ကျောက်ကြီး ပေါက်တယ် ဆိုကြပုံစို့-- (မှန်ပါ)။ တစ်ကိုယ်လုံး အပ်သွားချစရာ မရှိအောင်ဘဲ ကျောက်ကြီး ပေါက်တယ်ဘုရား၊ ခေါင်းရော ဘာရော အဆက်ရော ပြင် ဘက်ရော ဝမ်ထဲရော ဆိုတော့ ဟာ...တကားကြွယ် ဘာဖြစ် ချင်သတိုးလို့ ဘုန်းကြီးကပဲ ဆရာဒဏ္ဍပဲ မေးတယ်ထားပါ တော့- (မှန်ပါ)။ တပည့်တော် ဒါပျောက်ချင်တာပေါ့ဘုရား- ဒီပြင်တော့ ဘာမှ အရေးကြီးပါဘူး၊ ဒါပဲ ဖြေမှာပဲ... (ဖြေမှာပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီးနော်-- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးကလဲ ဆေးကောင်း ဝါ ကောင်း ရှိတယ်၊ ဝိဇ္ဇာခိုင်ဆေးမျိုး သိကြားဆေးမျိုး ဆိုကြပါစို့- (မှန်ပါ)။ အဲဒီဆေးမျိုးနဲ့ ကုလိုက်တဲ့အခါ တကားကြွယ်ရေ- ကျောက်

တွေ အကုန်ပျောက်သွားတယ်၊ သဘောကျပလား- (ကျ ပါပြီ)။

ပျောက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ တကာကြွယ် နဂိုတုန်းက ဒုက္ခဒုရက်နေတယ်။ အခုတော့ ဒုက္ခ နောက်သေးသလား - မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြေမလဲ - (မေးရက်တော့ပါဘူး)၊ မရောက် တော့ဘူး။ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခရောက်တဲ့ နေရာမှာ သုခပေါ်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ နေရာမှာ- (သုခ ပေါ်ပါဘယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် သုခ - ရှိ - မရှိ - (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါလိုပဲ နိဗ္ဗာန်ဘာ သန္တိလက္ခဏာသဘော-ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းတဲ့ သဘောရှိကယ် ယူမှ - ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိလွတ်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှိတယ်လို့ မယူယင်- (ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိမလွတ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ မလွတ်ပါဘူးဆိုဘာ တဆူးအားထုတ်မယ်ကြံ မင် နိဗ္ဗာန်ရှိတယ် ဆိုတာကို သိ ခင်ဗျား တို့အခုလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိထားမှ အားထုတ်ဘာ့ ရနိုင် တယ်- (မှန်ပါ)၊ နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိခံနေယင် ရရှိ မရနိုင်ဘူးလို့ တကာကြွယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ- (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် - တစ်ကိုယ်လုံး အနာပေါက်နေတာ ဘာသစ္စာ- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ အဲဒီ အနာတွေ ပျောက်သွားပြီ ဒကာသစ် ဘာသစ္စာတုံး- (သုခသစ္စာပါ)၊ ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာချုပ်ပြီး ယင် သုခသစ္စာရမြဲပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန် ရှိ - မရှိ - (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒုက္ခ တွေများ အကုန်ချုပ်သွားယင် ဘာပေါ်မတုံး- (နိဗ္ဗာန်ပေါ်

မှာပါ။ ဘာသစ္စာတုံး- (သုခသစ္စာပါ)။ အဲ...အခုနင်က-
ကျောက်ပေါက်တာ ပျောက်သလိုမှတ်ပါ- (မှန်ပါ)။ ရှင်း
ပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန် ရှိ မရှိ- (ရှိပါတယ်
ဘုရား)။

ယမက-ရှိတယ်လို့ ယူသလား... မရှိဘူးလို့ ယူသလား...
(မရှိဘူးလို့ ယူပါတယ်)- ဘယ်နှယ်ကြောင့် မရှိဘူး ယူပါ
လိမ့်မတုံး မေးတော့ သူ့မှာ ဥပစ္စဒဒိဋ္ဌိရှိနေတယ် - (မှန်ပါ)။
ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဥပစ္စဒဒိဋ္ဌိက လာပါလိမ့်မတုံး မေးတော့
ရဟန္တာကိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသက္ကာယစွဲနဲ့ တကယ်ရဟန္တာလို့ ထင်
နေတာ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအနေနဲ့တော့ ဘယ်မှာ ရဟန္တာရယ်
လို့ ရှိပါ့မလဲ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဒါတွေဟာ ကြည့်ပါလား-
ခန္ဓာငါးပါးပဲ။ ရဟန္တာလဲ ခန္ဓာငါးပါးပဲ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အလို ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ်သဠာယတန ဖဿဝေဒနာပဲ-(မှန်ပါ)။
ခန္ဓာကိုပွဲလိုက်တော့- (ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါး
ပဲရှိတယ်။ ဒီ အကြောင်းတွေကြောင့် ဒီ ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်
တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို မဂ်ဉာဏ်နဲ့ ရှုလိုက်တော့
ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ-(မှန်ပါ)။ ဒုက္ခသစ္စာမှန်းသိတော့
သူ ပျောက်သွားတယ်။ သူ ပျောက်သွားတဲ့အခါ ဒုက္ခတွေ
ပျောက်ပြီး ဒီနေရာ ဘာအစားထိုးမလဲ- (သုခ အစားထိုး
ပါတယ်)။

ဒါဖြင့်- ဒုက္ခမှန်းသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သုခ အစားထိုး
တယ်- (မှန်ပါ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့
ဒိုင်တယ်ယင်လဲယူလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။ ပြတ်တယ်ဆိုယင်ကော-

(ယူမှာပါဘုရား)၊ အဲ... ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သက္ကဿ ခွဲနေယဉ်
တော့ သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ တစ်ခုခုလာလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)၊
တကာကြွယ် သိပ်ကြောက်စရာကောင်းပါလား- (ကောင်းပါ
တယ်ဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးထို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့
ကို သနားလို့ ဟောပေးနေတာ-(မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်
တာတွေ ဒီအတိုင်း မတည့်မှာစိုးလို့- (မှန်ပါ)။

မိ ဒိဋ္ဌိတွေ မကွာဘဲနဲ့ သဿတကလဲ ခင်ဗျားတို့က သဘော
မကျ၊ ဥစ္စေဒလဲ သဘောမကျ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အပြစ်နဲ့လဲ
ယူနေမယ်ဆိုယင် ဘယ်လို အားထုတ်အားထုတ် ဖြစ်ပျက်တွေ
မြင်ဖယ်တာ ဒိဋ္ဌိ အပင်းခံနေယဉ် မရနိုင်ဘူး- (မှန်ပါ)၊
ဦးဘအုန်း သဘောပါလား- (ပါပါပြီဘုရား)၊ ဘာအပင်း
ခံနေသလဲ (ဒိဋ္ဌိအပင်းခံနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာယင် အားထုတ်တာ
များတော့ ခေတ္တဆိုင်းပါဦး၊ ဝမ်းထဲမှာ ဒိဋ္ဌိ ရှင်းပါဦး၊
ရှင်းပြီးတော့မှ ရုပ်နာမ်ပေါ်အောင်ပြော၊ ဒိဋ္ဌိကို အလျင်ရှင်း
ပါ။ သက္ကာယ၊ သဿတ၊ ဥစ္စေဒ သုံးခုကို အလျင်ရှင်းပါ။
ရှင်းပြီးသည်နောက် ရုပ်နာမ်တွေကို ခွဲပေး၊ ခွဲပြီးတော့မှ
အစ်ခုခုသော ရုပ်နာမ်ကို အရှုခိုင်း...။ ဒီလိုဆိုယင် အစဉ်တည့်
မတ်သွားပြီ။ ကြိုးစားကြပါ-(မှန်ပါ)၊ ရောက်လာရှုဟဲ့- ရှုဟဲ့
ဆိုတာမျိုးတော့ ရမ်းပြီးတော့ လုပ်မနေပါနဲ့။ ဒိဋ္ဌိမကွာဘဲ
ဖြစ်နေယဉ် ကျေးဇူးရှိတန်သလောက် မရှိဘဲ နေပါဦးမယ်-
(မှန်ပါ)၊ သဘောပါလား-(ပါပါပြီ)။

ဘာကြောင့်တုံး ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ အပင်းခံနေလို့ ရှိယင်ပြင်
တကာကြယ် ဘယ်တော့မှ မရနိုင်။ ရှင်ဆန္ဒနှစ်ပေါင်း လေး
ဆယ်ကျော်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်ယမကလဲ ဒိဋ္ဌိခံနေဘော့ မပြင်
ဘူး၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဒိဋ္ဌိခွါးပေးမှ ဘူဟာဒုဟန္တာဖြစ်တယ်-
(မှန်ပါ)၊ ဒီဝတ္ထုတွေက မသင်ရှားဘူးလား- (ထင်ရှားပါ
တယ်)။

ဒါဖြင့် အားထုတ်မှုနဲ့ ဒိဋ္ဌိခွါမှုကို ရှေ့နောက် ဘယ်ဟာ
ထားမယ်... (ဒိဋ္ဌိခွါမှုကို ရှေ့ထားရပါမယ်)၊ ဘုရားကလဲ
ပရိညာသုံးပါးမှ သိမှုပြီးတော့ ပွားမှုကို လုပ်ဖို့ ချပေးပါ
တယ်။ ဉာတပရိညာပြီးမှ တီရဏ ပရိညာလုပ်၊ တီရဏ
ပရိညာပြီးမှ ပဟာနဆိုတဲ့ ပယ်တဲ့ ပရိညာလုပ်ရတယ်-(မှန်ပါ)၊
ဘုရားကလဲ ပရိညာသုံးပါး အစဉ်ကို ဟောတော် မူခဲ့တော့
တကာကြယ် ဒိဋ္ဌိခွါမှုကို အလျင်ရှေ့ထားပါ-(မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိခွါ
တဲ့နည်းကို ရှေ့ထားပြီးသည့်နောက်မှ အားထုတ်မှုကို နောက်
လုပ်ပါ-(မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိခွါပြီးလို့ အားထုတ်၊ အားထုတ်ပြီး
တော့မှ အားထုတ်ဖန်များတော့ ပယ်မှုဆိုတာ လာပါလိမ့်မယ်-
(မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ပယ်မှုဆိုတဲ့ သောတာပန်ကိစ္စဟာ
လာပါလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။

ကဲ...ယမကမ္မာ နဂိုက အားထုတ်ထားတော့ အနိစ္စ- ဒုက္ခ-
အနတ္တ တည့်အောင် ပြေတတ်သားပါ-(မှန်ပါ)၊ ပြေပေမယ့်လဲ
ဆူ့မှာ ဘာခံနေသလဲ-(ဒိဋ္ဌိခံနေပါတယ်)၊ နောက်တော့ ရှင်
သာရိပုတ္တရာက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေ ဟုတ်ကဲ့လားလို့ ခွါပေးပြီး
မေးလိုက်တော့ ဒိဋ္ဌိကွာသွားပြီး ဝိပဿနာဂ္ဂတော့ ရဟန္တာမပြင်
ဘူးလား-(ဖြစ်ပါတယ်)၊ အလျင် ဘာခံနေလို့တုံး- (ဒိဋ္ဌိခံနေ

လို့ပါ)။ အဲ...အလျင်က အားမထုတ်လို့ လား၊ အားထုတ်လို့
 လား-(အားထုတ်ပါတယ်)။ အားထုတ်လျက်နဲ့ သူ ရသန္တာ
 ဖြစ်တဲ့လား-(ဖြစ်ပါဘူး)။ အဲ...ဥစ္စေဒဗီဇိ အပင်းခံနေလို့
 ကော ဒကစမတို့ ဘယ်ဝေဒနာမှ မပျောက်ဘူး ဒိဋ္ဌိကီလေသစ
 ဝေဒနာခံဒနတံအတွက် ဘယ်ကီလေသာဝေဒနာမှ မပျောက်
 စော့ဘူး-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။ သဘောပါ
 ပလား-(ပါပါပြီ)။

ကဲ...နာရီစေ့ပြီ၊ ယနေ့ ဗီတွင် တော်ကြဦးခို့။
 သာဓု...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဥပနိဿယမှ မဂ္ဂပစ္စည်း ဖြစ်လာအောင်

ထောက်ပံ့ကျေးဇူးပြုပုံ

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၅-၁၂-၁၉၆၁]

ဒါနကို ပေးလွှတ်ယ်လို့ ဆိုငြားသော်လဲ ဒါန၏ တရားကိုယ်ကို ကောက်ကြည့်လို့ရှိယ် ဘာတုံးလို့ မေးလိုက်လို့ရှိယ် ရှေးဦးစွာ ယုံကြည်မှုပြဋ္ဌာန်းတဲ့ စေတနာပဲ။ စေတနာဆိုတာ ဘာတုံးလို့ဆိုလို့ရှိယ် အခု ပြုလုပ်ကြတဲ့ ကံပဲ။ ကံဟာ ကမ္မဘူဇပဲ။ အဗ္ဗဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ... တဲ့-(မှန်ပါ)။ ဒီကမ္မဘဝ ပစ္စယာသည် ဇာတိတင် အကျိုးပေးသလား ဆိုတဲ့ပု ပဋိစ္စ-သမုပ္ပါဒ် နည်းအလိုတော့ ဇာတိကို အကျိုးပေးတယ်။ ဇာတိထဲလဲ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ဘယ်လို နှစ်မျိုး ရှိသတုံး ဆိုလို့ရှိယင်

ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုပေးတာ တစ်မျိုး၊ ပဝတ္တိအကျိုးကိုပေးတာ တစ်မျိုးလို့ နှစ်မျိုး မှတ်ထားရမယ်-(မှန်ပါ)။ ပဋိသန္ဓေအကျိုး ဆိုတာက ပဋိသန္ဓေဖြစ်အောင် ပေးတာ။ လူပဋိသန္ဓေ၊ နတ် ပဋိသန္ဓေဖြစ်အောင် ပေးတာ။ ပဝတ္တိအကျိုး ဆိုတာကတော့ ဒိဟာမျိုး မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ပဝတ္တိအခါမှာ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးတာပါ။ ပဝတ္တိအခါမှာ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့မှ လွတ်ရာကို ညွှန်ပြ ဟောကြား နှိမ်တဲ့ ဆရာကောင်း သမား ကောင်းတွေနဲ့ တွေ့မှု၊ သစ္စဉာဏ်တွေ့ရမှုကိုလဲ ပဝတ္တိအကျိုးက ပေးပါသေးတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အကျိုးသည် နှစ်မျိုး ရှိတယ်လို့ မောင်ကျော် သိန်းတို့ မတင်လှတို့ မှတ်ရမယ်နော်.... (မှန်ပါ)။ ပဋိသန္ဓေ အကျိုး၊ ပဝတ္တိအကျိုး နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ပဋိသန္ဓေအကျိုး ဟူ သည် ပဋိသန္ဓေကို ပေးလိုက်တာပဲ။ ပဝတ္တိအကျိုး ဟူသည် ပဝတ္တိအခါမှာ ကောင်းကျိုးတွေပေးတယ်။ သူတော်ကောင်းနဲ့ ပေါင်းသင်းနိုင်ဖို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဟာနိုင်တဲ့ ဆရာသမားနဲ့ တွေ့ဖို့ ဒီလိုအကျိုးကိုလဲ ပေးစေနိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သဒ္ဓါသည် တစ်နေ့က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း မှတ် ကြပါ။ ဥပနိဿယပစ္စယော- အားကြီးသောအကြောင်း ဖြစ် တယ်လို့ ယူကြပါ-(မှန်ပါ)။ တာကို ကိုးကား ဇာရမလဲလို့ ဆိုတော့ သဒ္ဓါ ဥပနိဿယ ဒါနံ ဒေတိ သီလံ သမာဒိယတံ ဥပေါသထကမ္မံ ကဒေတိ ဈာနံ ဥပ္ပါဒေတိ မဂ္ဂံ ဥပ္ပါဒေတိ။ လို့ ဘုရားက ဟောတော်မူတယ်။ ဒါ ပဋ္ဌာန်းပါဠိဘော်လို့ မှတ် ကြပါ။ ဈာနံ မဂ်ဖိုလ်ကျအောင် အကျိုးပေးတယ်လို့ ဦးသံဒြင် တို့ မှတ်ထားကြပါ-(မှန်ပါ)။ နို့.....ဘုရားက ဒီဥစ္စာ ပဋ္ဌာန်း

ပါဠိတော်ဟာ အကြောင်း အကျိုး ဆက်ပြတာပဲ ဆိုတာ မှတ်ကြစမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

သဒ္ဓိ- သဒ္ဓါတရားကို၊ ဥပနိဿာယ- အမှီပြု၍၊ ဒါနိ- ကျောင်းအလှူကို၊ ဒေတိ-ပေးလှူ၏-(မှန်ပါ)။ သီလံ သမာဓိ ယတိ-သီလပဲ စောက်တည်တယ်။ ဥပပါသ သကမ္မံကဏှတိ- ဒါလဲ ကျေးဇူးပြုတာပဲ။ ဈာန် ဥပ္ပါဒေတိ-ဈာန်ကိုလဲ ရခေနိုင် တာပဲ။ မဂ္ဂံ ဥပ္ပါဒေတိ-မဂ်ကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်တာပဲတဲ့-(မှန်ပါ)။ အဘိညာဏ်ကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ သမာပတ္တိံ ဥပ္ပါဒေတိ-သမာပတ်ကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်တယ် ဆို တော့ ဒါက ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဘုရား ဖြစ်ပြီးမှ သိမြင်လို့ ဟောတော်မူတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လို့ မောင်းကျော်သိန်းတို့ မတင်လှတဲ့ မှတ်ရမယ်နော်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဩဝါဒ...တို့လူတဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း- ကမ္မဋ္ဌာန်းဘိုက် အလှူကို ဆရာသမားကို အမှူးထားပြီး လှူတဲ့ အလှူ။ ဘေးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အားထုတ်ချင်လဲ ထုတ်နိုင်အောင် လှူတဲ့အလှူ။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလဲ သေသေချာချာ မှတ်ပါ။

ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ကျေးဇူး ပြုနိုင်တယ်လို့ ဆိုတော့ သီလ သမာဓိ ပညာတွေကိုလဲ သူက ရအောင်ကျေးဇူးပြုတော့ ပညာ တစ်ခု ရတယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီဥစ္စာပညာသည် မဂ်ကိုဖြစ်စေနိုင် တယ်။ ဖိုလ်ကို ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ သမာပတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်တယ် လို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုယ်တိုင် ဘုရားဖြစ်တော် မူပြီးမှ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး သိတော် မူတဲ့ ဉာဏ်တော်နဲ့

အကြောင်း အကျိုး ဆက်ပြုလိုက်တဲ့အတွက် ဩော်...ဒါဟာ
ချာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ကျွေးငူးပြုနိုင်တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ
ယုံကြည်ရမယ်။ ငါတို့သည်ကားလွှဲဆိုယင် ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်
ဆက်ပြီး သကာလ နေရာကပြီ ချာန်မဂ်ဖိုလ် အကျိုးငှါ
လှူငယ်...လို့ စိတ်ပြောင်းစေလိုက်ရမယ်နော်-(မုန်ပါ)။

အယ်အကျိုးငှါ လှူကြွငယ်- (ချာန်မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါပါ
အုရား)၊ ချာန်မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါနော်-(မုန်ပါ)၊ ကာမသုဂတိ
တွေ ဘဝတွေ လိုချင်လို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဒီမှာ မှတ်လိုက်
ပါတဲ့၊ သူက ပေးတစတော့ဖြင့် ဥပေါသထကမ္မံ ကရောတိ
ချာန် ဥပ္ပါဒေတိ ဧဂ္ဂံ ဥပ္ပါဒေတိ အတိညံ ဥပ္ပါဒေတိ သမာ-
ပတ္တိံ ဥပ္ပါဒေတိ။ ပဝတ္တိအကျိုးတွေ အကုန်ပေးချလိုက်မှာပဲ-
(မုန်ပါ)၊ ဦးသံခိုင် ဒါဟာ ပဝတ္တိအကျိုးလို့မှတ်လိုက်-(မုန်ပါ)၊
မောင်သစ်လဲ့ မှတ်ထားနော်....(မုန်ပါ)။

ဒီပဝတ္တိအကျိုးတွေ ဘာဖြစ်လို့ ပေးရလိမ့်မတုံး ဆိုတော့
အုရားသခင် ကျိယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်
တော်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဥပနိဿယပဇ္ဇည်းတဲ့၊ ဥပနိဿယ
မှာလဲ ဘာ ဥပနိဿယတုံး ဆိုလို့ရှိယင် ပကတူပ နိဿယစွည်း
လို့ မှတ်လိုက်မေးပါ-(မုန်ပါ)၊ ပကတူပ နိဿယပဇ္ဇည်းဆိုတာ
တခြားလား မှတ်နေတယ် ဗလဝသတ္တိတုံး ပစ္စည်း-(မုန်ပါ)။

မောင်ကျော်သိန်း ဘာသတ္တိတုံးတုံး-(ဗလဝသတ္တိရှိပါငယ်
အုရား)၊ ဗလဝသတ္တိတုံးပဇ္ဇည်းလို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြ
ပါ-(မုန်ပါ)၊ ဗလဝသတ္တိဆိုတဲ့ ဥစ္စာက ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့
အခါကျတော့ အားကြီးသော အကြောင်း သတ္တိ ရှိတယ်....
(မုန်ပါ)။

အားကြီးသော အကြောင်းသည် ဘာတုံးလို့ မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မဆုံးနိုင်တဲ့ သံသရာစခန်းသတ်တဲ့ တိကျအောင် သူကျေးဇူးပြုနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူကြပါ။ သဘော ကျပလား—(ကျပ်ပြီဘုရား)။

ဘယ်ကျအောင် အကျိုးပေးနိုင်သတုံး - (သံသရာဆုံးသည် တိုင် ပေးပါတယ်)။

ဘုကြောင့် ဒီဥစ္စာ သံသရာ အဆုံးသတ်နိုင်တယ်လို့ ဘုရား ဟောပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မဂ္ဂ ဥပ္ပါဒေတိ-တဲ့။ မဂ်ကိုလဲ ဖြစ် စေနိုင်တယ်တဲ့။ ဒီလိုလာထားတော့ မဂ်ရတယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ပါပြီးသားထား၊ မဂ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနိုင်တယ်လို့ မှတ်ထားကြပါ- (မှန်ပါ)။

အဲဒီမှာ မဂ္ဂ ဥပ္ပါဒေတိလို့ ဟောကြားပြန်တော့ ခြောက်... မဂ်ကိုလဲ ဖြစ်စေတယ်ဆိုတော့ သူက မဂ်ကို ဖြစ်စေတာလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူက မဂ်ကို ဥပနိဿယနဲ့ ပေးတော့ ပေးမှပဲ။ ကိုယ်က မဂ်အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ အကြောင်းညီညွတ်ဖို့ကို သူ အားပေးတယ်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

သူက မဂ်အလုပ် လုပ်ဖို့ အကြောင်းညီညွတ်ဖို့ကို အားပေး လိုက်တယ်။ အားပေးလိုက်တော့ ကိုယ်က မဂ်အလုပ်ကို လုပ် လိုက်ပါတယ်။ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တယ်။ မဂ်ဝင်လာတယ်။ ဖြစ်ပျက် မှန်းတယ်။ ဖြစ်ပျက်ဆုံးတယ်ဆိုယင် နိဗ္ဗာန်မြင်လို့ မဂ်ဝင်လာ တယ်။ အဲဒါ သူ့ရဲ့ အကြောင်းသတ္တိ ကင်းပါသလားလို့ မေး

မညာဂုဏ်ရည်(၁၆)

လို့ရှိယင် မဂ်ရဖို့ အကြောင်းကိုလဲ သူက အားကြီးသော အကြောင်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုလိုက်တဲ့အတွက် ကိုယ်က မဂ္ဂပစ္စယော ကိုလဲ အားထုတ်ဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ပါ-(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်-(မဂ္ဂပစ္စယောကို အားထုတ်ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မဂ်ရခြင်းအကျိုးကို အားထုတ်ဖြစ်ဘယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ရှေးစာဟာကို မယူပါနဲ့...တဲ့၊ ယခုကိုပင်လျှင် ဒီကျောင်း ဒကာ၊ ကျောင်းအမေလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ မဂ္ဂပစ္စယော ဖြစ်အောင် လုပ်ဖြစ်တာ ရှေးက ဥပနိဿယ ပါဘယ်-(မှန်ပါ)။ ရှေးဥပနိဿယမပါယင်-(မလုပ်ဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။ လူ့ဘဝ လဲ မရဘူး ဦးသံခိုင်၊ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းကော... (မတွေ့ပါဘူးဘုရား)။ မတွေ့နိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ခစတနာလဲ ဒီအထဲ က လုပ်ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်ပါမလား-(မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။ တစ်ခါ ဆရာသမားကောင်းနဲ့ကော ကြုံပါမလား-(မကြုံပါ ဘူးဘုရား)။ အဲဒီ မကြုံ-ကြုံအောင် လုပ်တာက ဥပနိဿယ သတ္တိ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပြီဘုရား)။

မကြုံ-ကြုံအောင် လုပ်တာက-(ဥပနိဿယ သတ္တိပါ)။ မကြုံ- ကြုံအောင် လုပ်တာက ဥပနိဿယသတ္တိ၊ မဂ်ကို အားထုတ် ဖြစ်အောင်- မကြုံ-ကြုံအောင် လုပ်တာက ဥပနိဿယ သတ္တိ။ ကဲ...သူက ကြုံအောင်လုပ်ပေးလိုက်တော့ ကိုယ်က အားထုတ် လိုက်တယ်။ ကိုယ်က ရုပ်နာမ်တွေကို ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တယ်။ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်တွေ ရှုလိုက်တော့ သူက ကျေးဇူး ပြုထား တော့ကို ကိုယ်ကလဲ လုပ်ဖြစ်တာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဥပမာ ပြောကြပါစို့။ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ်က ဘုရားတည်
 ချင်နေရုံနဲ့လဲ မဖြစ်သေးပါဘူး။ ဥပနိဿယက ပစ္စည်းရှိအောင်
 စုပေးမှ ကိုယ်က ဘုရားတည်လို့ ဖြစ်တာ--(မှန်ပါ)။ ဥပနိဿယ
 က ပစ္စည်းစုပေးပေးယင် (ကိုယ်က ဘုရားတည်လို့ မဖြစ်ပါဘူး)။
 မဖြစ်နိုင်တော့ ဥပနိဿယသတ္တိ ကင်းတယ်လို့ ဆိုကြမလား--
 (မကင်းပါဘူးဘုရား)။ ဒါက ပစ္စတူပ နိဿယ ပစ္စယော-လို့
 ယူလိုက်ပါတဲ့--(မှန်ပါ)။ ပကတူပ နိဿယပစ္စည်းက အားကြီး
 သော အကြောင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုသောကြောင့် သူသည်
 မဂ္ဂပစ္စယောကို ထောက်ပံ့ပေးတဲ့ပစ္စည်းလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-
 (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အခု ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွေလူ၊ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ
 ကျောင်းဆောက်ပြီး ကိုးကွယ်၊ ဆွမ်းကွမ်း အစ ရှိသည်တို့
 လူဒါန်းတဲ့ဥစ္စာ သူက ဥပနိဿယ ပစ္စည်း။ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ
 အားထုတ်ဖြစ်တာက မဂ္ဂပစ္စည်း--(မှန်ပါ)။ ဥပနိဿယပေါ်ဘဲနဲ့
 မဂ္ဂ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားလို့ မောင်သစ်ကို မေးယင် မဖြစ်နိုင်ဘူး
 ဘုရား--(မှန်ပါ)။ ဦးသံခိုင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား- (မဖြစ်နိုင်ပါဘူး
 ဘုရား)။ လူ့ပြည်ရောက်အောင်တင် ပေးရမှာက ဥပနိဿယ-
 (မှန်ပါ)။ လူ့ပြည်ရောက်ပြန်တော့ စီးပွားအကြောင်း ညီညွတ်
 ဖို့ရာကော-- (ဥပနိဿယပါပဲ)။ လူ့ပြည် ရောက်ပြန်တော့
 တစ်ခါ သာသနာထွန်းကားတဲ့ နေရာဖြစ်ဖို့ကော--(ဥပနိဿယ
 ပါပဲ)။ ဥပနိဿယပဲဆိုတော့ ဩော်...သာသနာ ထွန်းကားပြီး
 သကာလ သာသနာ့အနှစ်သာရကို ဟောပြော ညွှန်ကြား ပြသ
 ပေးနိုင်တဲ့ ဆရာသမားများနဲ့ ဖျတ်ခနဲ လာတွေ့ရတာကော--
 (ဥပနိဿယပါပဲ)။ အဲ...ဥပနိဿယဖြစ်တယ်။

ပြီးတော့ ကိုယ့်မှာ ထောင့်နိုင်တဲ့ နားကလဲ တစ်ခါစဉ်း စားပါဦး၊ ဘာပါလိမ့်- (ဥပနိဿယပစ္စည်းပါဘုရား)၊ နို့.... မဟုတ်လို့ ရှိယင် နားပင်းနေမယ်၊ နားချို့ နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဥပနိဿယ ကင်းဘူး၊ ယေ- (မုန်ပါ)၊ ဥပနိဿယ ကင်းပြန် တော့လဲ လိုရင်းကိစ္စ မပြီးဘူးဆိုတာ မှတ်ရမယ်- (မုန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အိမ်တစ်လုံး ပြီးချင်လို့ ရှိယင် မောင်သစ်တို့ ဦးသံခိုင်တို့တိုင်လဲပါဦးမှ၊ ထုပ်လဲပါဦးမှ၊ ယေခက်လဲပါဦးမှ၊ အဝင်းလဲပါဦးမှ၊ လက်ထမား လဲပါဦးမှ.... ဒါတွေ မလို ဘူးလား- (လိုပါတယ်ဘုရား)၊ အိမ်ပြီးချင်ပါတယ်ဆိုလို့ တစ်ခု တည်းနဲ့ ပြီးတုန်းမျိုး ဟုတ်ကဲ့လား- (ဟုတ်ပါတဲ့ဘုရား)၊ ထို့အတူပဲတဲ့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရအောင် အားထုတ်တဲ့ နေရာမှာ ဥပနိဿယကင်းယင် ရကို မရနိုင်ဘူး- (မုန်ပါဘုရား)၊ သဘော ပါကြပလား- (ပါပြီဘုရား)။

ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်တဲ့နေရာမှာ- (ဥပနိဿယ စာမီးယင် မရနိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဥပနိဿယကင်းယင် ရကို မရနိုင်ဘူး။ နေ့လုပ် နေ့စား၊ ညလုပ် ညစားနဲ့ နေ့ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေကျတော့ ဘုန်းကြီးကစီကနေပြီး အသံချဲ့စက်နဲ့ အာပေါက် အောင် အော်ငြားသော်လဲ သူတို့ အနား မကပ်နိုင်ကြဘူး.... နားထောင်ဖို့ မလာနိုင်ကြဘူး-- (မုန်ပါ)၊ တာကြောင့်တုံးဆို တော့ ဘယ်နှယ်ပြေကြမလဲ.... (ဥပနိဿယ ကင်းနေလို့ပါ)၊ ဥပနိဿယ သတ္တကင်းနေတယ်လို့ ဒုကာ၊ ဒကာမတွေက သေ သေ ချာချာ မှတ်ပါ- (မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဦးသံခိုင် ဥပနိဿယကင်းလို့လဲ မဂ္ဂပစ္စယော မဖြစ် နိုင်ဘူး- (မုန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဥပနိဿယ

ပစ္စည်းက ကျေးဇူးပြုမှ လူ့ဘဝ ရမှားကိုး။ လူ့ဘဝ ရပြန်
တော့လဲ ပစ္စန္ဒရင် ဇနပဒ်မှားသွားပြီး ဖြစ်နေပြန်လို့ ရှိယင်လဲ
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးမှာ ဖြစ်နေပြန်လို့ ရှိယင်လဲ
မဂ္ဂပစ္စယော ရနိုင်ပါ့မလား။ (မရနိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် သာသနာထွန်းကားတဲ့နေရာ၊ သာသနာကို လက်ညှိုး
ညွှန်ပြီး ပြနိုင်တဲ့နေရာ၊ သံသရာ ဖမ်းဆုံးကို ပြသနိုင်တဲ့ နေရာ
ကို ရောက်လာတာလဲ ဘယ်သတ္တိတုံး မေးကြမယ် ဘယ်နှယ်
ဖြေကြမလဲ- (ဥပနိဿယသတ္တိပါဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဥပနိဿယ
သတ္တိရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆိုတော့ မဂ္ဂပစ္စယောကို ကိုယ်ကိုယ်
တိုင် လုပ်မှဖြစ်တာလဲ ဒါဟာ ဥပနိဿယ၏ စွမ်းရည်သတ္တိပဲ့
ဆိုတာ သဘောကျပါလား- (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဥပနိဿယပစ္စယော မည် မဂ္ဂပစ္စည်းကို ကူညီတယ်။
ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။ မဂ္ဂပစ္စည်းသည် နိဗ္ဗာန်ကို ကျေးဇူး
ပြုကယ်.... (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပါလား- (ပါပါပြီ)။

ဥပနိဿယပစ္စည်းက ဘယ်ကို ကျေးဇူးပြုသတုံး- (မဂ္ဂပစ္စည်း
ကျေးဇူးပြုပါဘယ်)။ မဂ္ဂပစ္စည်းကို ကျေးဇူး ပြုလိုက်တယ်။
ဒါ ပါဠိတော်က ရှိပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။ ဈာန် ဥပ္ပါဒေတိ
မဂ္ဂ ဥပ္ပါဒေတိ-ကိုး- (မှန်ပါ)။ ဈာန်၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်
တယ်လို့ ဟောထားသောကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီး ဟောတာ နှစ်ခွန်းသော စကားကို မပြောဘူး။ တစ်
ခွန်းတည်းနဲ့ အမှန် ပြောတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပြီး သကာလ
ဧဝံ.... တို့မှာ ဥပနိဿယပစ္စည်းက ရလို့ အခု မဂ္ဂပစ္စယော
အတွက် လုပ်ဖြစ်တာကိုး- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

မဂ္ဂပစ္စယော လုပ်ဖြစ်တော့ကို အခု တစ်ခါ ကျောင်းဆေးကပ်ပြီးသကာလ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချမ်းသာဖို့ ကျန်းမာဖို့ဆိုတော့ သူကနေပြီး အခုလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်က တစ်ခါတစ်ရံ ကျေးဇူးပြုပြန်သတိုး ဆိုတော့ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ချမ်းသာမှု၊ ကျန်းမာမှု၊ အာယုဇာတိ သုခဗေဒ ပဋိဘာန ဆိုတဲ့ ကျောင်းအလှူဟာ ဘာလှူဆဲတိုးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ အသက်လဲ လှူတာတဲ့။ ဘာကြောင့် အသက်လှူသတိုးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ နေပူထဲမှာနေယဉ် မြန်မြန်သေမှာပဲ။ ဒီကျောင်းထဲဝင်ပြီး သကာလ နေလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရောဂါ ဥပစ် အန္တရာယ်ကင်းပြီး အသက်ရှည်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ကျောင်းအလှူသည် အသက်လှူတာလဲ ပါတယ်တဲ့ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

နေပူထဲနေယဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူဖြစ်စေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ဖြစ်စေ မည်းကြုတ်သွားမှာ- (မှန်ပါ)၊ ဒီ မည်းမကြုတ်သွားဘဲနဲ့ ပင်ကို အသားအရည်နဲ့ ပင်ကို နေနိုင်တာလဲ ကျောင်းလှူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အဆင်းကိုလဲ လှူပြီးသားဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဘုရား၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

သုခ....တဲ့။ ပြင်ဘက်မှာနေယဉ် ခြင်တို့၊ ယင်တို့၊ လေတို့၊ နေတို့ အအေးတို့ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ မကိုက်ပေဘူးလား.... (ကိုက်ပါတယ်)၊ ခြင်ကိုက်မှု၊ လေတိုက်မှု အမျိုးမျိုးရှိတာတွေကိုလဲ မဖြစ်ပွားစေဘဲ ချမ်းသာ စေတယ်။ အဲဒီ သုခကိုလဲ ကျောင်းလှူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ကိုလှူရာရောက်တယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တစ်ခါ ကျောင်းထဲမှာ နေလိုက်ပြန်လို့ရှိယင်လဲ အားအင်
ဗလ မဆုတ်ယုတ်ဘူး။ ဒီပြင်နေရာမှာ အဆောက်အအုံ မရှိတဲ့
နေရာမှာ နေလိုက်တော့ ဥတုကြောင့် စိတ်ညစ်ညူးရတာမျိုး၊
ခြင်ကိုက်လို့ဆုတ်ယုတ်ရတာမျိုး၊ ဖ.မျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စိတ်ညစ်ညူး
မှုတွေ ရှိတဲ့အခါကျတော့ အားအင်ဗလလဲ ဆုတ်ယုတ်သွား
တာပဲ-(မှန်ပါ)။ အဲဒါကြောင့် အားအင်ဗလကိုလဲ လှူတယ်
လို့ မောင်ကျော်သိန်းတို့ မှာတင်လှူတို့က မှတ်ရမယ်နော်-(မှန်ပါ
ဘုရား)။

ပဋိဘာနတဲ့...ပညာညစ်ကိုလဲ ပေးလှူပါတယ် -(မှန်ပါ)။
ခြင်ကကိုက် နေကပုန်ဆွဲယင် ဥပမာဖြစ်ပျက်အားထုတ်ဦးတော့
မောင်သစ်တို့ ဦးသံဒိုင်တို့ ပညာထက်နိုင်ပါမလား-(မထက်နိုင်
ပါဘူး)။ မထက်နိုင်ဘူး သမာဓိနည်းသွားပြီ။ သမာဓိ နည်း
သွားတော့ ပညာကလဲ ဘယ်နှယ်နေတုံး-(နည်းသွားပါတယ်
ဘုရား)။ အခု လှူထားတဲ့ အဆောက်အအုံထဲမှာ နေလိုက်
တော့ အားထုတ်လိုက်အယ်ဆို ဖျတ်ဆို ဖြစ်ပျက် ကလေးကို
မြင်လာတယ် (မှန်ပါ)။ ဖျတ်ဆို ဖြစ်ပျက်မှန်းလာတယ်၊ဖျတ်ဆို
ဖြစ်ပျက် ဆုံးချင်လဲ ဆုံးသွားပေး-(မှန်ပါ)။

ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ သူတို့လှူတဲ့ အဆောက်
အအုံပေါ်မှာနေရလို့ ဉာဏ်ထက်လာသောကြောင့် ဒီအဆောက်
အအုံသည် ဉာဏ်ပညာကိုလဲ ကျေးဇူးပြုတယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပ
လား-(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ကြီးက အဆောက်အအုံ
လှူတဲ့ဥစ္စာ အာယု ဝဏ္ဏ သုခ ဗလ ပဋိဘာန...ဆိုတဲ့ အကျိုး
တွေကို လူတတ်တဲ့- (မှန်ပါ)။ ကျောင်းလှူတာဟာ အသက်

ရှည်မှုကို လှူတာ၊ အဆင်းလှူမှုကို- (လှူတာပါဘုရား)၊ သုခ
ချမ်းသာကိုလဲ- (လှူတာပါဘုရား)၊ ဗလ-အားခွန်ဗလကို....
(လှူတာပါဘုရား)၊ ပဋိဘာန-ပညာကို- (လှူတာပါဘုရား)၊
ပညာကို လှူတာ ဖြစ်လေသောကြောင့် ပညာပါရမီ ပညာ၏
အလုပ်ကိုလဲ လှူပြီးသား ဖြစ်လေသောကြောင့် ကျောင်းလှူ
တယ်ဆိုယင် ငါးမျိုးပါတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါ ဘုရားအမြင်တော်
ကြီးနဲ့ ဟောဘာနော်- (မှန်ပါ)။

ကျောင်းလှူယင်- (ငါးမျိုး ပါပါတယ်ဘုရား)၊ အာယု
ဝဏ္ဏ သုခ ဗလ ပဋိဘာန-ဆိုတဲ့ဥစ္စာတွေ အကုန် ပါပါတယ်-
(မှန်ပါ)၊ ဒါ အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်မှာ ကိုယ်တော်တိုင် ဟော
တယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ပညာဉာဏ်ညှိုးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
ပညာထက်ချင်လိုရှိယင်လဲ ပညာပွားကြောင်းကို သူလုပ်ရမှပဲ -
(မှန်ပါ)၊ ပညာကြီးခြင်း၏ အကြောင်း ပညာထက်မြက်ခြင်း၏
အကြောင်းကိုလဲ သူလုပ်ရမယ်ဆိုတော့ သူ့အလှူပဲ့သည် ဘာ
အလှူပဲ့တုံး ဆိုလိုရှိယင် ငါးမျိုးအလှူပဲ့လို့ မှတ်လိုက်ကြစမ်း
ပါ- (မှန်ပါ)၊ အသက်ရှည်မှုကိုလဲ လှူတယ်၊ အဆင်းလှူမှုကို
ကော- (လှူပါတယ်)၊ ချမ်းသာမှုကိုကော- (လှူပါစယ်)၊
အားအင်ဗလကော- (လှူပါတယ်ဘုရား)၊ ပဋိဘာန-ဉာဏ်ပညာ
ကြီးမှုကိုကော- (လှူပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဆောက်အအုံကို လှူခြင်းသည် အာယု ဝဏ္ဏ သုခ
ဗလ ပဋိဘာန-ငါးမျိုးကို လှူသည်မည်၏...လို့ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဟောတော်မူသောကြောင့် ခြေ...
တို့အလှူဟာ ဘာအလှူပါလိမ့်မတုံး ဆိုသို့ ရှိယင် ခုနစ်က

ပြောခဲ့တဲ့ အသက် ရှည်မှုကိုလဲ လှူတယ်၊ အဆင်း လှမှုကိုလဲ-
(လှူပါတယ်ဘုရား)၊ ချမ်းသာ၊ အားအင်၊ ပညာကို ကော-
(လှူပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် သူ့ဘဝပါးကို ဖီအလှူ-လှူရတဲ့အတွက်
ဘယ်လိုတုံးဆိုတော့ သဒိသံ ပါကံ ဇနေတိ...တဲ့ လာပြန်တယ်
နော်-(မှန်ပါ)။ သဒိသံ-တူသော၊ ပါကံ-အကျိုးကို၊ ဇနေတိ-
ဖြစ်စေ၏...ဆိုသောကြောင့် ကိုယ်မှာလဲ တရား အားထုတ်တဲ့
အခါ အသက်ရှည်မှုလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အဆင်း ပြည့်စုံမှုကော-
(ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊ ချမ်းသာပြည့်စုံမှုကော- (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊
အားအင်ပညာ ပြည့်စုံမှုကော-(ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊ ကိုယ်မှာ ပညာ
ဖြစ်ပေါ်မှု-(ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)။

ဒါကတော့ တမာပင်စိုက်လို့ တမာသီး သီးသလို ကြံ့ပင်
စိုက်လို့ ကြံ့အချိုရသလို လှူတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာလဲ ပြန်
ပြီးတော့ တူသော အကျိုးတွေရနိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါဘုရား
သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဉာဏ်အမြင်တော်နဲ့ ပြောတာနော်-
(မှန်ပါ)၊ ပြောသံ ကြားနဲ့ ပြောတာမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်၊
သဗ္ဗညုဘဏ္ဍားတော်နဲ့ ကိုယ်တိုင်သိပြီး ကိုယ်တိုင် ပြောတာ-
(မှန်ပါ)။ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ရှုံ့ပြီ၊ ကြည့်လိုက်တယ်
ဆိုယင် ဒါမြင်လာတာပဲ-(မှန်ပါ)။ ဒါမြင်လို့ မြတ်စွာဘုရား
သည် ကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ဟပြီး ဟောကြားတော်မူတယ်လို့
မှတ်လိုက်ကြမ်းပါ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းသွားပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျောင်းအလှူလား-ငါးမျိုး၊ အလှူလား-(ငါးမျိုး
အလှူပါ)၊ ငါးမျိုးအလှူလို့ မောင်ကျော်သိန်းတို့ မတင်လှူ

တို့က မှတ်ရလိမ့်မယ်-(မုန်ပါ)။ သူများကို ငါးမျိုး လှူလိုက်
တော့ ကိုယ်မှာလဲ ငါးမျိုး ပြန်ရတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ
ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ- (မုန်ပါ)။

သူများ ငါးမျိုးလှူတော့ကို-(ကိုယ်မှာလဲ ငါးမျိုးပြန်ရပါ
တယ်ဘုရား)၊ ဧဟဒနံ တူစွာသေစ အကျိုးကို ပြန်ရရမယ်....
(မုန်ပါ)၊ ဒီအတိုင်း တူစွာ ပြန်ရရမယ်ဆိုတာကိုလဲ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောထားတယ်-(မုန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီအလှူပွဲဟာ ဘာအလှူပွဲတုန်း ဆိုလို့ရှိသင်
အမည် ပညတ်အတော့ ကမ္မဋ္ဌခန်းကျောင်း ကမ္မဋ္ဌခန်းတိုက်
လှူတဲ့ အလှူပွဲ။ ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ် မေ့တာအတော့ ငါးမျိုး
လှူလို့ ငါးမျိုး အကျိုးရတဲ့ပွဲပဲ- (မုန်ပါ)။ ငါးမျိုး အကျိုး
ရတဲ့ ပွဲလို့ ကျောင်းဒကာ၊ ကျောင်းအမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ
သြော်....တို့ငါးမျိုး သူများကို လှူတဲ့အတွက် ကိုယ်မှာ ငါး
မျိုးတော့ ရပြီဆိုတော့ ဒီအထဲမှာ အဖိုးဘန်ဆုံးက - ပညာ ဟိ
သေဋ္ဌော လောကသို့၊ ယာယံ နိဗ္ဗေဂေါမိနိ။ လောကသို့ -
လောက၌၊ ပညာ ဟိ ပညာဝေ - ပညာသည်သာလျှင်၊
သေဋ္ဌော အမြတ်ဆုံးပဲတဲ့၊ သဘောကျပြီနော်... (ကျပါပြီ)။

ဒီအထဲမှာ ပညာလူတဲ့ ဥစ္စာပါသွားပြီ- (ပါပါပြီ)၊ ကိုယ့်
မှာလဲ ဘာရမတုံး- (ပညာရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်မှာရတဲ့ ပညာဟာ လောကသို့ - လောက၌၊
ပညာ ဟိ ပညာဝေ-ပညာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော- ကိုယ်ရဲ့
တာမှာ အမြတ်ဆုံးပဲ။ ယာယံ ပညာ-အကြင်ပညာသည်၊
နိဗ္ဗေဂေါမိနိ-အဝိဇ္ဇာထူး တကျာထုကို ဖောက်ပြီး သကာလ

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို မြင်နိုင်၏။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အကြင် ပညာသည် ဘယ်သူ့ကို ထိုးပောက်ပြီးတော့ မြင်နိုင်ပါသတုံး၊ ကိလသာထုကြီးကို ထိုးပောက်ပြီး သကာလပင်ကိုချိဖြစ်တဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို မြင်နိုင်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်နိုင်တယ်။ ယသွား- အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာနာတိ- သိ၏ တသွား-ထို့ကြောင့်၊ ဇာတိဘဝပရိက္ခယံ-ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏကို ကုန်စေနိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဩဝါ...ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ ပညာလှူတဲ့အတွက် ကိုယ့်ပညာထည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် အမြတ်ဆုံးလဲ ဖြစ်တဲ့ အပေါ်မှာ လှူတဲ့ အလှူထဲမှာ ပညာအလှူဟာ အမြတ်ဆုံး-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်-(ရှင်းပါပြီ)။

ကိုယ်ရတော့ ဘာပြန်ရနိုင်သတုံး- (ပညာရနိုင်ပါဘယ်)။ ဒီပညာတ ဘာကျေးဇူး များနိုင်သတုံး ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မချိုးပောက်နိုင်တဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ မြင်စေအောင် အဝိဇ္ဇာထု တဏှာထုတို့ကို ဒီပညာက ထိုးပောက်နိုင်သောကြောင့် ကိုယ်မှာလဲ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကို အသွယ်တကူနဲ့ ရနိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။ ပညာမလှူဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရဖို့ မလွယ်ဘူး-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပညာ မလှူဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရဖို့မလွယ်ဘူး ဆိုတော့ အခု 'အာယု ဝတ္ထု သုခ ဗလ ပဋိဘာန' ဆိုတာတွေထဲမှာ ပဋိဘာနဆိုတာ ပညာပဲ။ အဲဒီပညာကို လှူရတဲ့အတွက် လောဏထဲမှာ အလှူတကဲ့ အလှူထဲမှာ ပညာ အလှူပဲ့သည်အမြတ်ဆုံးပဲ-(မှန်ပါ)။ ပညာဟိ သေဋ္ဌော လောဏသို့ ကိုး- (မှန်ပါ)။

ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။ တယ့်နယ်ကြောင့်တုံး ဆိုတော့
ယာယံ ပညာ-အကြင်ပညာသည်၊ နိဗ္ဗေဒဂါမိနီ- သူများမထိုး
ဖောက်နိုင်တာကို ထိုးဖောက်ပြီး ယဇာလ မြင်နိုင်တယ်-
(မှန်ပါ)။ လဲကွဏာရေးသုံးပါးလဲ မြင်နိုင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်လဲမြင်
နိုင်တယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သာဝေထို ပညာသည်၊ ယသ္မေ- အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာနာတိ-
အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ နိဗ္ဗာန်တို့ကို
သိ၏- (မှန်ပါ)။ အဲဒီလိုသိတော့ ဘာဖြစ်သတုံး၊ ဇာတိ ဘဝ
ပရိက္ခယ်- ဇာတိဆိုတဲ့ လာလတ္တံ့ ဘဝတွေ အကုန်- ကုန်သွား
နိုင်တာကိုး။ ဒုက္ခသစ္စာ ကုန်တယ်လို့ ပြောလိုက်တာ- (မှန်ပါ)။
ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့ အလှူပွဲသည် ပညာအလှူပွဲ ဖြစ်လေ
သောကြောင့် ကိုယ့်မှာလဲ ပညာရတယ်။ ကိုယ့်မှာ ပညာရတဲ့
အတွက် မထိုးဖောက်နိုင်တဲ့ ကိလေသာတူကြီးကိုလဲ ထိုးဖောက်
ပြီးသကာလ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏတို့၏ ကုန်ရာကိုလဲ သူသည်
ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ် ဆိုတော့ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့ ဝညာ
အလှူပွဲပဲဆိုလို့ရှိသင် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ငြင်းစရာမရှိအောင်
မှန်ပါတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီနေ့ အလှူပွဲဟာ ဘာအလှူပွဲပါလိမ့်.... (ပညာအလှူပွဲပါ
ဘုရား)။ ပညာအလှူပွဲဖြင့်လှူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘာရမတုံး- (ပညာ
ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် အမြတ်ဆုံးရတယ်- (မှန်ပါ)။
“ပညာ ဟိ သေဋ္ဌေ လောကသ္မိ’ကိုး- (မှန်ပါ)။ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဟောသောကြောင့်

ဪ...ပညာလူလို့ ကိုယ့်မှလဲ ဒီပညာ ရနိုင်ပါကထား-
 ခွဲပညာက ဘာတဲ့တူး ဘဝကို သိမ်းစေနိုင်တယ်- (မှန်ပါ)၊
 ဘာကို သိမ်းစေနိုင်သတူး- (ဘဝကိုသိမ်းစေနိုင်ပါတယ်)၊
 အဲ...ကိုယ်လဲ ဘဝသိမ်းတော့မှာပဲ၊ ဘဝဆိုတာ ဇာတိ ဘဝ
 ပရိက္ခယ-လို့ ဘုရားက ဟောသောကြောစို့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊
 မရက ဆိုတဲ့ ဘဝတွေ ကုန်စေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကိုလဲ အဓု
 စီ ဒဏာ၊ ဒင်္ဂါမတွေက သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်- (မှန်ပါ)၊
 ပေါ်ကြလား- (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီလို မှတ်လိုက်တာပေါ့ စိတ်ပြောင်းလိုက်။ ယနေ့ တပည့်
 တော်တို့ ပညာလူရတဲ့အတွက် ကိုယ့်မှလဲ ဒီပညာရတာကိုလဲ
 ကေနဆိုတာကိုလဲ ယုံကြည်သောကြောင့် ဒီပညာသည်ကားလို့
 ဆိုယင်ဖြင့် ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်ပင်လျှင် ဘဝသိမ်းလို့ရတာပဲလို့
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချ- (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်အတွက် ရတာက ဘုရားလုပ်ဖို့ ရတာတူး- (ဘဝသိမ်း
 ဖို့ ရတာပါဘုရား)၊ ဘဝသိမ်းဖို့ ရတယ်ဆိုတော့ ဘဝနိရော
 ဇော နိဗ္ဗာန်။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)၊ ဘဝ
 နိရောဇော-ဘဝချုပ်ခြင်း သည်၊ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဪ-
 ချုပ်ဖြင့် သူတစ်ပါးလှူလဲ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်းလှူတဲ့နေ့ ကိုယ့်မှလဲ
 နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း အထမြောက်တဲ့နေ့- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား-
 (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဟာ သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်မှာ ကိုယ်
 တော်တိုင် ဟောသည့် ဖြစ်လေ သောကြောင့် အင်္ဂုတ္တိရိန္တံ
 သုတ္တနိပါတ်ကို တွဲပြီး ဟောနေတယ်လို့ ဦးသံခိုင်တို့ မှတ်ရ
 မယ်- (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီလိုပညာရောက်အောင် မဟောလို့ ရှိယင်လဲ
ဘုန်းကြီးဟာ အားလုံးပေါ့လေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ လိုသေးတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ သူ့ဟာ ပညာရောက်မှ-
(မှန်ပါ)၊ အခုတော့ဖြင့် သေချာပြီမဟုတ်လား- (သေချာပါပြီ
ဘုရား)၊ ကျောင်းလှူတာဟာ ကျောင်းတင် လှူတာလား၊
ငါးမျိုးလှူတာလား-(ငါးမျိုး လှူပါဘုရား)၊ ငါးမျိုးထဲမှာ
ပညာမပါဘူးလား- (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီပညာ သူများ
လှူတဲ့အတွက်ကိုယ်မှာလဲ သဒ္ဓါပီတိ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပညာပဲ
မရနိုင်ဘူးလား.... (ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်မှာ ရတဲ့ပညာ
ထက်မြက်ပြီး သကာလ ဇာတိ ရော မရဏတွေ၏ ကုန်ဆုံးရာ
ကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ရောက်နိုင်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူတစ်ပါးကိုလဲ ရောက်စေနိုင်တဲ့-နေ့။ ကိုယ်တိုင်လဲ
ရောက်အောင် သွားနိုင်တဲ့ ပညာရတဲ့နေ့-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီနော်-
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီတဲ့.... အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့နေ့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့်
သေချာသွားပါပြီ။

ကဲ....တစ်ခါ အခု ဒီတိုက်နှစ်လုံး အသယ်မှာလဲ စကြံနဲ့
ဘာနဲ့ လှူဘော့ ဘုန်းကြီးပဲ ဒီအထဲမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို
တရားအားထုတ်ခိုင်း- ကြိုးစားကြဟေ့- အထမြောက်ပြီ....
ကြိုးစားကြဆိုတဲ့အခါကျတော့ သူတို့မှာ ဥပမာ-ဒီဟာအတွက်
စွဲဥမ်းကုန်တယ်ပဲ ထားပါဦးတော့နော်-(မှန်ပါ)၊ ကုန်တာနဲ့
ရတာကို ပြန်တွက်ပါဦးနော်-ရတဲ့ဘက်ထဲ နေရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်ခတ်မြတ်ကြီး
က ဟောခတ်မှုတယ်။ လောဘကြီးမှာ ပညာနဲ့ အပါထုပ်မှ
သာလျှင် နေရာကျတယ်။ ပညာနဲ့ အပါ မထုပ်လို့ရှိယင် နေရာ
မကျဘူး-(မုန်ပါ)။ ဘယ်လို အပါထုပ်တဲ့ နည်းကို ဘုရားက
သင်ပါလိမ့်မတုံးဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သေသေချာချာ မှတ်ကြ။ အခု
ပုံထားတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ဦးသံခိုင် တစ်နေ့တည်းနဲ့လဲ ရေ၊ မီး၊
မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သော သူတို့ ယူသွားမယ်ဆိုလို့ရှိယင်
ပျောက်နိုင်ပါဘယ်-(မုန်ပါ)။

ရန်သူမျိုးငါးပါးယူသွားယင်-(ပျောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။
ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူတို့ လက်ထဲ
ရောက်မည့် ပစ္စည်း။ တစ်နည်း သေလို့ရှိယင်လဲ ဆိုင်ရာ ယူသွား
မှာပဲ-(မုန်ပါ)။ မသေခင်တော့ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နိုင်တယ်-
(မုန်ပါ)။ သေသွားတဲ့ အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် လင်ထေ့မယား
ထေ့ သေသွားကြမယ်။ သူ့ဘို့ အမေ့ခံလဲ မရှိဘူး ဆိုယင်ဖြင့်
နည်းနည်း နိုးစပ်တာတွေက လာသိမ်းမှာပဲ-(မုန်ပါ)။

အဲဒီ နိုးစပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကြည်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သား မကြည်
ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သား မပြောတတ်ဘူး။ ဆိုင်တယ်ဆိုပြီး ယူကြ
မှာပဲ-(မုန်ပါ)။ ဘယ်သူမှ မယူယင်လဲ ဆိုင်ရာက တဏှာခဘန်
အဖြစ် သိမ်းမှာပဲ။ ဒီပြင် ဘာရှိသေးသတုံး-(ဘာမှမရှိပါဘူး)။

ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ သိပြီး ထားပြီးဘော့ ဩော်.... ရန်သူ
မျိုးငါးပါးမီးပုံထဲက ရန်သူမျိုး ငါးပါးတည်းဟူသော မီးပုံ။
တစ်နည်း ကြားဝါ မူးယစ် သောက်စား ပစ်လိုက်မယ် ဆိုလဲ
ပစ္စည်းလှောက်ဟာ ကုန်သွားမှာပဲ-(ကုန်မှာပါဘုရား)။ ဝါက

ကိလေသာမီး လေခင်ပွစ်လိုက်တာ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပဲလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခုနစ်က ပြောတာက ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ကိုယ်ဆ မနေ တတ်လို့ သောက်စား မူးယစ် အပျော် အပါး လိုက်လိုက်လို့ ရှိယင်လဲ ဒီစွည်းဟာ ဘာမှမဖြစ်လောက်ဘူး၊ ကုသုရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးတွေတောင် ကုန်သေးတဖဲ- (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒါဟာ ဘာတုံးဆိုတော့ ဟိုမှာ ကုန်သွားတဲ့ သူဌေးလစ်မယားမှာ ကုသုရှစ်ဆယ်ကုန်သွားတော့ ကိလေသာ မီးလောင်တာ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပဲလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရန်သူမျိုးငါးပါးမီးက ငါးမျိုး- (မှန်ပါ)၊ ကိလေ သာမီးက ရန်သူမျိုးငါးပါးထက် ကြီးကျယ်တယ် မှတ်ပါ..... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ အခု လူလိုက်ပြီ၊ ဆရာသမားကို လူလိုက် ပါပြီ၊ မီးလောင်ခံရသေးသလား- မီးလောင်ခံရတဲ့ အထဲက ရှလိုက်တာလားလို့ မေးလို့ရှိယင် ရန်သူမျိုးငါးပါးလဲ မဆိုင် လို့ အဲဒီ အထဲက ရလိုက်ပါတယ်- (မှန်ပါ)။ ကိုယ် ကိလေသာ မီးကလဲ ဒါတွေ သုံးစွဲမပစ်လို့ ကိလေသာမီး လောင်တဲ့အထဲ ကလဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ရပါတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပဲလား- (ရှင်း ပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် မီးထဲက ဆွဲထုတ်တဲ့ပစ္စည်း- (မှန်ပါ)။

ဒါက ဓမ္မပဒဗ္ဗာလတာ- (မှန်ပါ)၊ ဓမ္မပဒဗ္ဗာ လာတော့ မရုဏမီး လောင်သွားလဲ မောင်သစ် ပြောင်တာပဲ။ မပြောင် သွားလား- (ပြောင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဦးသံဒိုင် မရုဏမီးလောင် ဆင် ကိုယ်နဲ့ ဘာဆိုင်သေးသတုံး.... (မဆိုင်ပါဘူး ဘုရား)။ ကိလေသာမီး လောင်တော့ကော.... (ပြောင်ပါတယ်ဘုရား)။

ရန်သူမျိုးငါးပါးမီးတွေ လေခင်ပြန်တော့ကော- (ပြောင်ပါ တယ်ဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒီဟာမျိုးကို အခုပြင်ဘက်ကိုထုတ်လိုက်တဲ့ အခါ ကျတော့ မီးငါးမျိုးထဲကပဲ ဆွဲထုတ်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည် ငွေ့ရှိတော့ မီးလောင်တဲ့အထဲကမှပဲ ဆွဲထုတ်ထားတဲ့၊ အမြတ် ရတဲ့ ပစ္စည်း- (မှန်ပါ)။ မရကမီးလေခင်မှာ ဆိုလိုရှိယင်လဲပဲ ထား၊ ငစ်ခဲရမည့်ပစ္စည်း၊ အဲဒီ မီးထဲကမှလဲ ဆွဲထုတ်ရတဲ့ပစ္စည်း။ ဒီပစ္စည်း ဘယ်သူပိုင်သတိုးဆိုတာသာ အကဲခတ်ရမယ်...။ ဆွဲ ထုတ်တဲ့ လူပိုင်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမတုံး- (ဆွဲထုတ်တဲ့ လူပိုင်ပါ တယ်ဘုရား)။ ဆွဲထုတ်တဲ့ လူပိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာကြ ပလား-(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဆွဲမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ဖြင့် ဥပမာမယ်...သူတို့သေတဲ့ အခါ သူများက ယူသွားလို့ဖြစ်စေ၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး မီး လောင်သွားတဲ့အခါကျလို့ဖြစ်စေ- ပစ္စည်း၊ ကုန်သွားလို့ရှိယင် ဦးသံခိုင်ကျန်ပါမလား-(မကျန်ပါဘူးဘုရား)။

စီလို ကျောင်းကန်ဘုရားအတွက် အခုလိုလူဒါနိုး လုပ်ပစ် လိုက်တဲ့အတွက် ရန်သူမျိုးငါးပါးမီးကကော လောင်နိုင်သေး ရှိလား- (မလောင်နိုင်ပါဘူး)။ ကိလေသာ မီးကကော... (မလောင်နိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ရန်သူမျိုးငါးပါး မီးထဲကမှလဲ ဆွဲထုတ်ထားတာ ပဲ။ ကိလေသာမီးတွေလောင်မည့် အထဲကမှလဲ- (ဆွဲထုတ်ထား

ပါတယ်ဘုရား)၊ ဆွဲထုတ်ဘားတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ ပိုင်သတုံးလို့ မေးယဉ် ဘယ်နှယ်ပြောပါမလဲ-(ဆွဲထုတ်တဲ့ လူပိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါတွေ ကျောင်းဒကာ ကျောင်းအစစ်ပိုင်တယ်လို့ဆိုကြပါစို့-(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူတို့သည် ဒီမီးတွေက မလောင်မှာလား-လောင်မှာလားလို့ ဦးသံခိုင်မေးယဉ် ဘယ်နှယ်ပြောမလဲ- (လောင်မှာပါတာ)၊ လောင်မှာပဲ။ မရဏမီးကဒကာ သေချာတယ်။ ရန်သူမျိုး ငါးပါးမီးကဒကာ- (လောင်မှာပါတာ)၊ ဆဲဒီတော့ ဆွဲဒါတွေဟာ လောင်သွားတဲ့မီးထဲမှာ ပါသွားမှာပဲ-(မုန်ပါ)၊ မပါသေးဘူးလား-(ပါမှာပါတာ)။

ဆဲဒီတော့ အခုဆွဲထုတ်ဘားလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းဟာ သူတို့ ရန်သူငါးပါး၊ ဘေးထဲကမူပဲ ဆွဲထုတ်ဘားတာပဲ။ ကိလေသမီး၊ မရဏမီးထဲကမှဒကာ....(ဆွဲထုတ်ထားပါတယ်)၊ ဆွဲထုတ်ဘားတော့ကို မီးလောင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆွဲမထုတ်ဘတ်လို့ ရှိယင်လဲ မီးလာမှာသိလျက်သားနဲ့ လောင်လဲလောင်နေတာ သူများလဲ အမြင်သားပဲ ကိုယ်မှာလဲလောင်တန်သလောက် လောင်နေကြတာပဲ။ မလောင်ဘူးလား.... (လောင်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီလို လောင်ပြီ၊ သကာလနေတဲ့အထဲမှာ ဆွဲမထုတ်ဘတ်ပြန်လို့ ရှိယင်လဲ ဒါဟာ မီးလောင်ခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လူမိုက်၊ မိုက်မှုပဲ.... (မုန်ပါ)၊ ဆိုထိုက်ကြပလား- (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ မီးလောင်လဲခံရသေးတယ်။ ဆွဲလဲမထုတ်ဘတ်တဲ့အတွက် မိုက်လုံးစို့သေးတယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ ဒါဟာ ငြင်းစရာမရှိပါဘူး- (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြူ ဒီ ဥစ္စာဟာ မီးလောင်တဲ့အထဲမှ မောင်ကျော်သိန်း
တို့ မတင်လှတို့က ဆွဲထုတ်ထားတာ- (မှန်ပါ)၊ ဆွဲထုတ်ထား
တော့ မီးလွတ်ဆုရောက်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါကျတော့ ဒီ ပစ္စည်းကို ဆုန်းကြီးလှူပြီးသား ဖြစ်နေ
တော့ သူ့ကို ကိလေသာမီးက လောင်ချနိုင်သေးခဲ့လား...
(မချနိုင်ပါဘူး)၊ ကိလေသာမီးမူလွဲ လွတ်သွားပြီ- (မှန်ပါ
လွတ်သွားပါပြီဘုရား)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

မရဏမီးကလဲ သူတို့ အကြင်လင်မယားသေကြပြီ...။ သေ
လဲ ဒီ ဥစ္စာက သူတို့အဖို့ ကျန်ရစ်မှာပဲ- (မှန်ပါ)၊ မရဏမီး
လောင်တဲ့ အထဲမှာလဲ- (မပါပါဘူး)၊ မပါဘူး ဆွဲထုတ်ထား
တယ်-(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်ဘော်မြတ်ကြီးက ဓမ္မပပါဠိ
တော်မှာ မီးလောင်တတ်တဲ့ အထဲမှဆွဲမထုတ်ဘဲ လူ့သောက်
လောက်မှာ အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်တာတော့ ငါမမြင်ဘူးတဲ့
ဘုရားကသေသေချာချာဟောတာပဲ- (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြ
ပလား-(ပါပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြူ မလ္လရက်၊ မဘန်းရက်၊ မဝေးရက်၊ မကမ်း
ရက်နဲ့ မီးကလဲလောင်နေတယ်။ ကိလေသာမီး ဒုက္ခမီးတွေကလဲ
လောင်နေတယ်။ ဒီလောင်တဲ့အထဲကမူလဲ ဆွဲမထုတ်တတ်ဘူး
ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြူ မီးလောင်နေရင်း အရူးထနေတာ ထိုင်ကြည့်
နေတာနဲ့တူနေတယ်- (မှန်ပါ)၊ မတူဘူးလား- (တူပါတယ်
ဘုရား)၊ ထိုင်ကြည့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အဘူဘူဖြစ်ပါ့ဘယ် ...
(မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေ ထောက်ကြည့်တော့မှ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးစောတာ မှန်ပါပေတယ်၊ မှန်ပါပေတယ်လို့ခပ်ဗျား-
တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးတာဝန်ခံရမယ်-(မှန်ပါဘုရား)၊ မရတမီးစောဝင်
လဲ ကိုယ့်မှာ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူး၊ သေမီး လောင်လိုက်တာ-
ကိုး-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလစား-(ကျပါပြီ)၊ ရန်သူမျိုး
ငါးပါး မီးတွေစောငင်ဖြစ်တော့ကော-(မဆိုင်တော့ပါဘူး)၊
ရုခိုး သူဝှက်မီးလောင်ဖော့ ဘာမှမရတော့ပါဘူး၊ အကုန်
ပါသွားတစ်ပါပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒီတော့ လူ့တယ် လှူတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဒဏာ ဒဏာမတွေ
စာ မှတ်လိုက်ပါတဲ့၊ မီးထဲက ဆွဲထုတ်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်
တယ်လို့မှတ်ပါတဲ့၊ သူများရသွားတယ်လို့ ဒီလိုမယူလိုက်ပါနဲ့-
(မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မီးထဲက ဆွဲထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်အပိုင်ဆုတိုးဆိုစော့
ဆွဲထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲရတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဆွဲထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ်နဲ့-(မရပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ပစ္စည်းတွေ တောင်လိုပုံပြီးသဏာလှ ဦးသံခိုင်သေ
ကြေသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ တယ်နှယ်ဆိုတုံး- (ဆွဲထုတ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ပါ)၊ ဆွဲထုတ် တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ-(မှန်ပါ)။

ဆွဲထုတ်တတ်တော့ မီးစတော့ သုံးဆယ်တစ်တုံဟာ မီး
ဟုန်းဟုန်းတောက်နေတဲ့ ဘုံတွေပဲ- (မှန်ပါ)၊ ကိလေသာ မီး
စုက္ခမီးတွေဟုန်းဟုန်း တောက်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းလင်း-
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိလေသာမီး စုက္ခမီးတွေထဲကမှ ဒီဥစ္စာကို ဆွဲ
ထုတ်ဘူး၊ ခုနက်က ပြောခဲ့တဲ့ ပညာတွေဖြစ်အောင် ဆွဲထုတ်

နိုင်ဘူး ဆိုလို့ရှိယင် ဒီလူ့ဘာ လူမိုက်ပဲ- (မှန်ပါဘုရား)၊ မဆို ထိုက်ဘူးလား- (ဆိုထိုက်ပါတယ်)၊ ဘာကြောင့်တုံး လောဘီ တာ သိလျက်သားနဲ့ ဆွဲမထုတ်လို့၊ မောင်နေတာ သိလျက် သားနဲ့- (ဆွဲမထုတ်လို့ပါဘုရား)၊ ဆွဲမထုတ်တဲ့အတွက် ဘုရား သခင် ကိုယ်ခတ်မြတ်ကြီး သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် အလွန် အပြစ် တင်တယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တော့ ရှင်းသွား ပုလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါက ဆွဲထုတ်တဲ့ နည်းတဲ့ မောင်ကျော်သိန်းတို့ မဘင်လှတို့မှာ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်သွားပြီ မဆိုနိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး- (ဆွဲထုတ်ထားလို့ပါ ဘုရား)၊ ဆွဲမထုတ်ယင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သတုံး- (လောင်မှူ ပါဘုရား)၊ မောင်မှာပဲဆိုတာကဘော့ ပြောဖို့မလိုတော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပြီ (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဆွဲမထုတ်လို့ရှိယင်ဖြင့်- (လောင်မှာပဲ)၊ သူ့ခိုးသော် လည်း ကောင်း၊ သူ့ဂှက်သော်လည်းကောင်း၊ ဓားပြကသော် လည်း ကောင်း၊ ရန်သူကသော် လည်းကောင်း ဟုတ်လား၊ ကိုယ်နဲ့ မိတ်ဆွေကသော်လည်းကောင်း တစ်နေ့က ရန်ကုန်မှာ သတ်ပြီး ယူသွားတယ် ဆိုတာတွေဟာ ကြားလိုက်ကြတယ် မဟုတ်လား- (မှန်ပါ)၊ ညော်သည်က လူသတ်ပြီး ပစ္စည်း အကုန်ယူသွားတော့ ဩော်....ဒါဟာ စောရမီး လောင်သွားတာပဲ- (မှန်ပါ)၊ မဆို နိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား)၊ ခန္ဓာစော ပစ္စည်းစော လောင်သွားတာ- (မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေဟာ ဘာဖြစ်လို့တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ရှိယင်

ကိုယ်ပိုင် မဟုတ်လို့-(မှန်ပါ)၊ မီးလောင်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကတော့ ခန္ဓာ ကိုယ်က မီးလောင်စာကြီး-(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘာတုံး-(မီးလောင်စာကြီးပါဘုရား)၊ ပစ္စည်းတွေကကော-(မီးလောင်စာကြီးပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာကုစတဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးကျတော့ မလ္လာမင်းတို့၏ တိုင်း အင်ကြင်းပင်ပျိုတွေကြားမှာ 'ပရိနိဗ္ဗာန်စံမယ် အာနန္ဒာလို့' မိန့်တော်မူတယ်- (မှန်ပါ)၊ မလ္လာတိုင်းဆိုတာ တိုင်းပြည်ကလေးက သိပ်သေးငယ်တာ-(မှန်ပါ)၊ မြို့ပြင် တိုင်းတွေနဲ့ စာယင် သူက အလွန် ငယ်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါ့ကြောင့် အရှင်အာနန္ဒာက 'အရှင်ဘုရား၊ ဒီနေရာတော့ ပရိနိဗ္ဗာန် မစံပါနဲ့ဘုရား၊ ဒီနေရာက အရှင်ဘုရား ကြည်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေတော့ ရှိပါရဲ့၊ စည်ကားမှာမဟုတ်ဘူး' ဒီနေရာက သေးငယ်လွန်းတဲ့ မြို့သိမ်၊ မြို့ငယ်၊ မြို့လက်ကလေး ဖြစ်လို့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့လေ-(မှန်ပါ)။

အာနန္ဒာ ဒီနေရာကို သေးတဲ့ တိုင်း နိုင်ငံအလေး ထင်သလား။ တိုင်းနိုင်ငံ မသေးဘူး၊ ရှေးက ကုသဝတီပြည်ကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ငါဘုရားသည် မန္တာတီ စကြာမင်းဖြစ်တုန်းက ဒီနေရာမှာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ငါနေခဲ့ပုံကို ပြောပြမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တစ်မြို့လုံးမှာ ရွှေတံတိုင်း၊ ငွေတံတိုင်း၊ ပနံတံတိုင်းသုံးခု ခတ်ထားဇာယ်-(မှန်ပါ)၊ မြင်းပျံ၊ ဆင်ပျံ ဆိုတာတွေ၊ စကြာရတနာတွေ ဆိုတာကတော့ စကြာမင်းတို့ ထုံးစံအတိုင်း အကုန် အပြည့်ပါပဲ-(မှန်ပါ)။

ငါ့မှာ သူးဌး ငါးယောက် ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီ သူဌေးငါး
ယောက်ကလဲ အရှင်မင်းကြီး ဘေးအလိုရှိသတိုးဆိုပြီး သကာလ
အမြဲမေးနေတယ်။ သူတို့ကလဲ မှက်စိအမြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ....
(မှန်ပါ)။ သူတို့ကို ငါစမ်းကြည့်တယ်တဲ့။ ကဲ....အသင်တို့ အလို
ရှိတာ ပေးမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အသင်တို့ ဘယ်ကံရမတုံး။ အရှင်
မင်းကြီး ပင်လယ်ထဲမှာ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ရှိပါတယ်တဲ့။ သူတို့က
သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ရှိတာတွေ အကုန်ပြင်တာကိုး။ သမုဒ္ဒရာဆိုတာက
ရတနာရနစ်ပါး ရှိတာကိုး။ အဲဒါ အကုန် သယ်ပေးတာပဲ
သူဌေးတွေက - (မှန်ပါ)။ အဲဒါတွေနဲ့ မြို့တွေ ပြတော့ တည်
လိုက်ပြီးသကာလ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ရှိတာပဲတဲ့။ သို့သော်လဲ
သင်္ခါရတရားတွေ အနိစ္စမီး လောင်သွားတယ်။ အာမူ မကျန်
တော့ဘူးတဲ့ - (မှန်ပါ)။ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးပဲ အကုန်မီးလောင်
တာတဲ့ - (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ဘယ်လိုဟာတုံးမေးတော့ ရှင်အာနန္ဒာက တိုင်းငယ်
ပြည်ငယ်ကသေး မစည်ကားဘူးလို့ ပြောလို့ နောက်ကြောင်း
ပြန်ပြီးတော့ ပြောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒီ သင်္ခါရတွေဟာ
အနိစ္စပဲတဲ့ - (မှန်ပါ)။

အခုဘာရှာတွေ့သေးသတုံးဟိုတုန်းက ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးတွေနဲ့
ရွှေတံတိုင်း၊ ငွေတံတိုင်းတွေ ခတ်ပြီးသကာလ ရှစ်သောင်း လေး
ထောင်ချည်း အကုန် အပြည့် အစုံရှိတယ်။ ဘာမဆို အကုန်
ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ အဲဒါတွေဟာ အခု
အတိုအစ မင်းရှားလို့ တွေ့သေးသလားတဲ့ - (မှန်ပါ)။

သင်္ခါရများ သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ဆွဲမထုတ်တဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့် သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်-(မှန်ပါ)၊
ဒါကို ဟောတာ- (မှန်ပါ)၊ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)၊

အဲဒီတော့ တိုင်းပြည်မှာ ဒါးလက်တောင် ဘုံနီးကံပါရမီနဲ့
ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ ခုနစ်က ဇာတိမီး၊ ဇရာမီး၊ မရဏမီးတို့၏
စားပက် ဝါးပက် ဖြစ်ပြီး ရှေးက မနွာတ်မင်း၏ ကုသဝတီ
ပြည်ကြီးဟာ အခုတော့ တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်၊ တိုင်းမဲ့ ပြည်မဲ့
ကစေး လာဖြစ်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ သင်္ခါရဟာ အနိစ္စ ဖောက်
သွားတာ....(မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား.... (ပါပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဆွဲထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင် တော်တာ၊
ဆွဲမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် တစ်နည်းနည်းနဲ့ပျောက်ပျက်သွားဘာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊

ဆွဲထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ရလိုက်တာပဲ-(မှန်မှာ)၊ အခု
ဒီနေ့ ပြောလိုက်တဲ့ တိုင်အောင် ဆွဲထုတ် လိုက်တဲ့ အဘူကီ
ဒီ ပြင်ဟာ အရေး မကြီးပါဘူး၊ အာယု ဝဏ္ဏ သုခ ဗလက
အရေးမကြီးပါဘူး၊ ပဋိဘာနု၊ ဆိုဘာ ဆွဲထုတ်လိုက်လို့ ရတာ
ပညာက-(မှန်ပါ)၊ ဆွဲမထုတ်လို့ရှိမယ်- (မရပါဘူး)၊ မရဘူး
ဆိုတာ သေချာကြပလား-(သေချာပါပြီ)၊

ကောင်းပြီ....ဒီဟာ ဒါနအသုပ္ပံ ဆိုငြားသော်လဲ ဝိပဿနာ
ခြံရံတဲ့ ဒါနဟာ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်စမ်းပါ အမြတ်
ဆုံးပဲ၊ ပစ္စည်းလှူတဲ့ ဒါနထဲမှာဖြင့်- * (မှန်ပါ)၊ ဪ...။

* စိတ္တာလင်္ကာဒါန။ ဝိပဿနာခြံရံသော ဒါနသည် အာမိသ
ဒါနတည်း၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

အနိစ္စတွေပဲ။ အနိစ္စတရားတွေ အခု ဧဋ္ဌဘယ်လောက် ကုန်သွားပြီ၊ ဘယ်လောက် ကုန်သွားပြီ၊ ကုန်သွားထယ်လို့ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာဟာ နဂိုကိုက် အနိစ္စတွေမို့ ဝိအတိုင်းနေလဲ ကုန်မှားပဲ။ ဗဟုတီဘူးလား-(မှန်ပါ)။ အခုလို ကျောင်း ကန် ဘုရား တည်လိုက်လဲ-(ကုန်မှားပါပဲ)။

အဲ...ဟိုကုန်တာကတော့ဖြင့် နောက်ကနေပြီး ရင်တီးလက်ခတ် ဖြစ်ရတယ်-(မှန်ပါဘုရား)။ ဒီလို ဖြစ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး ဆိုတော့ သောက ပရိဒေဝ လိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီဟာတွေကတော့ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဟိုဟာက... (သောကပရိဒေဝလိုက်ပါတယ်)။ ဒီဟာက... (အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ အလောဘဆိုတာက မလိုချင်မှု၊ အဒေါသဆိုတာက မေတ္တာထားမှု-(မှန်ပါ)။ အလောဘဆိုတာက ဒီ အတိုင်းထားလို့ရိယင် မီးလောင်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် စွန့်လိုက်တယ် ဆိုသင် အလောဘ၊ အဒေါသဆိုတာက ဝိအထဲ တရားအားထုတ်ကြတာ အောင်မြင်ကြပါစေ၊ အဒေါသလဲ ပါတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ အမောဟဆိုတာက ဝညာ၊ ရှမ်းပလား-(မှန်ပါ)။

မီးထဲကပညာနဲ့ ဆွဲထုတ်ထားတာမို့ သူတို့ကိုလဲ ပညာလှူမယ်ကိုယ်လဲပညာရစေဘော့ဆိုတော့...အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ လိုက်ပါတယ်- (မှန်ပါ)။ မလှူမဆန်း မပေးမကမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ သောကပရိဒေဝ စုက္ခ ဒေါမနထံ လိုက်ပါတယ်-(မှန်ပါ)။ တစ်ခုတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လှူတန်း ပေးကမ်းပြီး သဏာလ ဉာဏ်နဲ့ ဦးစီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟု လိုက်တယ်- (မှန်ပါ)။ သောဏပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ မလိုက်ဘူး - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အလောဘကျတော့ ဘယ်လိုပဋိစ္စသမုပ္ပါန် တန်းမလဲဆိုတော့ အလောဘကျတော့ တန်းလို့မရဘူး။ ပြတ်ဖို့သားရှေးရှုတယ်- (မှန်ပါ)။ အဒေါသကတော့- (တန်းလို့မရပါ)။ အမောဟကကော- (တန်းလို့မရပါ)။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့စာတော့- (တန်းလို့ ရပါတယ်ဘုရား)။ လောဘကတော့ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ- သွားပြန်တာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဒေါသကတော့ ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာ။ မတန်းဘူးလား- (တန်းပါတယ်)။ မောဟကတော့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ...။ ဆူတိုက် ဟိုဘက်လည်းပဲ ဘက်ကိုတန်းတယ်... (မှန်ပါ)။ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟကတော့- (မတန်းပါဘူး)။ မတန်းဘူး။ သူတို့ကပဋိစ္စသမုပ္ပါန်ပြတ်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီ အကြောင်းတွေ သိပြီးသကာလ ဩော်... ငါတို့သည် အလောဘနဲ့ လှူတယ်၊ အဒေါသနဲ့ လှူတယ်၊ အမောဟဆိုတဲ့ ပညာဦးစီးပြီး လှူတဲ့အတွက် ဒီဥစ္စာသံသရာလည်ကြောင်း မဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဒီဟာက ဆရာက ရှေ့သွားကောင်းမှ၊ ဆရာက ရှေ့သွားမကောင်းယင် လည်ဦးမှာ... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါဖြင့် မောင်ကျော်သိန်းတို့ မတင်လှတိုက် လိုချင်လို့ ဆူတာလား- ဒီ ပစ္စည်းကိုလိုချင်ယင် အိပ်ထဲတွင် ထားမှာ

ပေါ့-(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် အလောဘ။ ကိုယ်မှာဖြင့် ဒီဥစ္စာမလိုချင်ပါဘူး၊ လိုချင်တာဟာတော့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတော့ လိုချင်တာမဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဆန္ဒဖြစ်တာ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်- အလောဘ-အလုပ် လုပ်တယ်၊ ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်-မပြတ်- (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဒေါသလို့... နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များချမ်းသာပါစေ၊ မိမိအားထုတ်တဲ့ အခါလဲ ချမ်းသာပါစေ၊ ဒီအထဲက နေပြီး တရားထူးတရားမြတ် ရကြပါစေဆိုတော့ အဒေါသ ပါ - မပါ- (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ အားမာဟဆိုတဲ့ ပညာသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် မစွန့်ယင် ဒါတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာတွေပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာပဲ။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆက်သွားဖို့ပဲရှိတယ်-(မှန်ပါ)၊ စွန့်လိုက်တဲ့အတွက် ကိုယ်မှာ ဒုက္ခသိမ်းတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (ကိုယ်မှာဒုက္ခ သိမ်းပါတယ် ဘုရား)။ ဒုက္ခသိမ်းမှန်းသိလို့ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာဒုက္ခလဲသိမ်းချင်တယ်၊ ဒီဒုက္ခလဲ သိမ်းလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒီဒုက္ခသိမ်းလိုက်တဲ့ အတွက် အမောဟ မပါဘူးလား - (ပါပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒါဟာ ဝိပဿနာ ခြံရံပါတယ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပသား- (ရှင်းပါပြီ)။ အမောဟနဲ့ လှူလိုက်တာကိုး။ ဝိပဿနာခြံရံတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လို လှူလိုက်ပါသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒါ ဒုက္ခသိမ်းချင်လို့ လုပ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ အမောဟက ဒုက္ခသစ္စာ ဖြင့်လိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ပစ္စည်း စောင့်ရှောက်ရတဲ့ ဒုက္ခ၊ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ဒုက္ခဟုတ်လား- ခန္ဓာကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို မြစ်ပြိုသကား လှူလိုက်ခြင်းကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်နိုင်သေးရဲ့လား....

(မဆက်နိုင်ပါဘူး)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆက်ယှဉ် သံသရာ ရှည်တယ်- (မှန်ပါ)၊ အခုလို ဆရာအား သမားတောင်းက အလောတု အဒေါသ၊ အမောဟနဲ့ လှူဖို့ညွှန်တဲ့ အတိုင်း စိတ်လိုက်လို့ရှိယင် ဒကာ ဒကာမတွေမှတ်ကြပါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီအထဲ တစ်ကွက်မှပေါ်ဘူးလို့- (မှန်ပါ)၊ ပါသေးရဲ့လား- (မပါပါဘူးဘုရား)၊ အလောတနဲ့ လှူတယ်၊ အဒေါသနဲ့ လှူတယ်၊ အမောဟနဲ့လှူတယ်။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် နေ့လယ်ကဘောင် ပြောလိုက်သေးတယ်။ မလိုချင်တာ မှန်ကုလို့- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှစ်ပါပြီဘုရား)။

အလောတဆိုတာ မလိုချင်တာ၊ မလိုချင်တာက ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ မချင်တာတုံးဆိုတော့ ခန္ဓာအပေါ်၌လည်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပစ္စည်းအပေါ်၌- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာမြင်လို့ မလိုချင်တာ- (မှန်ပါ)၊ ဝိဘူဂေါတိ မဂ္ဂေါ၊ ဝိရာဂေါ- မလိုချင်တာသည်။ မဂ္ဂေါ - မဂ်ပဲ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မလိုချင်တာ ဘာခေါ်ကြမလဲ - (မဂ်ပါဘုရား)၊ အ... လောကီမဂ်နဲ့ လှူတာဆိုတာ သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ အဒေါသဆိုတာ မေတ္တာနဲ့ လှူတာနော်- (မှန်ပါ)၊ အမောဟက ဒုက္ခသစ္စာကို အမှန်အကန်မြင်ပြီး သကာလ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း ဒုက္ခကို တပည့်တော်မြင်သောကြောင့် ဒီ ဒုက္ခကြောက်လို့ ဒီ ဒုက္ခလွတ်ရာကို ယခုတပည့်တော်မြင်တဲ့ ဉာဏ်က ပို့စေသား ဆိုပြီး

လှူဒါန်းကြပါ- (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဧီလိုလှူလိုက်ခြင်းသည်ကားလို့ဆိုယင် ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်မှာ အကေလဲ မပါပါဘူး။ အစက စတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လဲ မဖြစ်တော့ဘူး။ အဝိဇ္ဇာပဇ္ဇယာ သင်္ခါရာကော ဖြစ်သေးခဲ့လွှား- (မဖြစ်ပါဘူး)။ အလယ်ကစတဲ့ တဏှာ ပစ္စယာဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကော- (မဖြစ်ပါဘူး)။ အဆုံးကနေ ပြန်ပတ်တဲ့ ဧဝါသ သေဇာ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဧဝါမနဿ ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာဆိုတာတွေကော- (မဖြစ်ပါဘူး)။ ဒါဖြင့် မဖြစ်ပါဘူးဆိုသဖြင့် ဩော်...သံသရာပြတ်နိုင်တဲ့အလှူပဲ။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဧီအလှူသံသရာ ပြတ်နိုင်ပါလိမ့်မတုံး မေးတော့ ဉာဏ် ဦးစီးလို့... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုကြေခင်ပါလိမ့်- (ဉာဏ်ဦးစီးလို့ ပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာတွေမို့ ဒုက္ခတွေမလိုချင်လို့။ ခန္ဓဒုက္ခလဲ မလိုချင်ဘူး။ ပစ္စည်းလဲ ဒုက္ခလို့သိလိုက်ပြီ။ ခန္ဓာကြီးကိုလဲ ကျွတ်ချင်လွတ်ချင်လို့ဆိုပြီ။ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာကိုသိလိုက်ပါတယ်- (မှန်ပါ)။ သိလိုက်သောကြောင့် ခန္ဓာ ကျွတ်ခြင်းကိုလဲ အလိုရှိတယ်။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ ပစ္စည်းကိုလဲ ဒုက္ခပေးနေတာဟာ သူပဲဆိုတာသိသောကြောင့် ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်တာက ဒုက္ခသစ္စာ- မြင်တာက မဂ္ဂသစ္စာ- (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာကြီး ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ခန္ဓာတ ဒုက္ခသစ္စာ၊ မြင်တာက မဂ္ဂသစ္စာ- (မှန်ပါ)။ ရှင်းလေး- (ရှင်းပါပြီ)။

ဤကဲ့သို့ ခန္ဓဒုက္ခသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ...။ ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တာလဲမဂ်ပဲ။ သံသရာကြီးကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ အို

ဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးတွေ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ ဘာ
သစ္စာတုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ အဲဒါတွေ မြင်ပြီးသကာလ
ဒါတွေမြင်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ လှူသည်ဖြစ်လေသောကြောင့် ဝိပဿနာ
ခြံရံတဲ့ ဒါနဖြစ်သွားသောကြောင့် ဝဋ္ဋ မဖြစ်ဘဲနဲ့ ဝိဝဋ္ဋဒါန
ကေန်အစစ် ဖြစ်ဘယ်ဆိုတာ အခု နှလုံးသွင်းပစ်လိုက်ပါ...
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာကြီး
နောက်ထပ် လိုချင်သေးသလား- (မလိုချင်ပါဘူး)၊ အခု
ပစ္စည်းတွေကော- ပစ္စည်းတွေ ရှာရ၊ ပွေ့ရ၊ ထိန်းရ၊ သိမ်းရ
တာကော-(ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒါတွေကော- ဒုက္ခသစ္စာမှန်းသိ
လာတဲ့ အခါကျတော့ ဉာဏ်ပဲဆိုတာ မသေချာဘူးလား...
(သေချာပါတယ်)။

အဲဒီဉာဏ်နဲ့ ဟောဗိပစ္စည်း ဒုက္ခကိုလဲ ရွာခြင်း မုန်းခြင်း
ရှိလို့... ခန္ဓာကြီးဖြစ်နေတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကိုလဲ ရွာခြင်း၊ မုန်း
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ ခန္ဓာဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရောက်လိုခြင်း
ဆန္ဒပြင်းပြသည်ဖြစ်၍ ဤ ကျောင်းနှစ်ခုကို ဆရာသမားအား
လှူဒါန်းပါဦးလို့ ပြောင်းပစ်ပါ-(မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား -
(ရှင်းပါပြီ)။

ပြီးတော့အခါ ဒီလိုတင်ပဲလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့
ကိလေသာမီးနဲ့တကွ ဆယ့်တစ်မီး လောင်နေတာ။ လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနသ၊
ဥပါယာသ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ-ပေါင်းဆယ့်တစ်မီး-(မှန်ပါ)၊
အဲဒီဆယ့်တစ်မီးက ဘယ်အချိန်မှ မလောင်တဲ့အချိန် မရှိဘူး-

(မုန်ပါ)၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် ခန္ဓာဖြစ်ရတာ မီးလောင်စာပေါ့- (မုန်ပါ)။

ခန္ဓာဖြစ်ရတာ (မီးလောင်စာပါဘုရား)၊ မီးလောင်စာဖြစ်ပြီးနေတယ်ဆိုတာကြီး သိဘားရမယ်- (မုန်ပါ)၊ ဩော်... တို့ ခန္ဓာကြီးဟာ ဘာပါလိမ့်- (မီးလောင်စာပါ)၊ ပီးကဘယ်နှစ်မီးပါလိမ့်- (ဆယ့်ဘစ်မီးပါ)၊ ဆယ့်ဘစ်မီးအမီး၊ ခန္ဓာငါးပါးက လောင်စာ- (မုန်ပါ)၊ ဟာ... လောဝိစာနဲ့ မီးတဲ့လျက်ကြီးဖြစ်နေပါပေါ့လား- (မုန်ပါဘုရား)၊ လောင်စာနဲ့ မီးတဲ့လျက်ကြီးအဖြစ်မှ တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် မြင်ပြီး သကမလ ဒီ ဥစ္စာကို အဟုတ်လောင်နေတာ တကယ်ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ တကယ်မြင်ပြီး မီးငြိမ်းခြင်း၊ မီးသိမ်းခြင်းကိုသာ အလိုရှိ၍ တပည့်တော်တို့ လှူဒါန်းပါ၏- (မုန်ပါ)။

ဘာမှ တဝသမ္ပတ္တိတွေ လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မီးငြိမ်းပြီး မီးသိမ်းတာ အလိုရှိတာပဲ- (မုန်ပါ)၊ လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းချင်တာပဲ- (မုန်ပါ)၊ ဒီပြင် ဘာများ မောင်ကျော်သိန်း အလိုရှိသေးသဘိုး- (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ မတင်လှားကော ရှိသေးသလား- (မရှိပါဘူး)၊ လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းတာကိုသာ အလိုရှိတယ်ဆိုပြီး သကာလ- လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းတာက နိဗ္ဗာန်-ဟုတ်လား- (မုန်ပါ)၊ ဒီ မီးတွေ မြင်တာက မဂ်ဉာဏ်- (မုန်ပါ)၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အခု ဒီ ဉာဏ်သည် လောကီဓင်ဉာဏ်လဲ ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ ဉာဏ်ဦးစီးပြီး သကာလ လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းခြင်းကိုသာ အလိုရှိ၍ လှူသောကြောင့် ဦးသံခိုင် ဝိဝဇ္ဇာနဲ့... (မုန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်ပါပြီဘုရား)။

ဘဒ္ဒေါနတုံး-(ဝိဝဇ္ဇဒါနပါဘုရား)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဝိပဿနာခြံရံတဲ့ ဒါနသွားပြီးဖြစ်တယ်၊ လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းချင်တာကို အလိုရှိတာကိုး-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းခြင်းကိုသုံးအလိုရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး တစ်ယောက်သည် ဝိဝဇ္ဇဒါန အစစ်ဖြစ်လေသောကြောင့် မီးသာ ငြိမ်းချင်တယ်၊ ရွှေ့ကို မီးမဆက်ချင်ဘူး-(မှန်ပါ)။

ဦးသံဃိုင် ဘာတဲ့တုံး-(မီးငြိမ်းချင်ပါတယ်ဘုရား)၊ မီးသာငြိမ်းချင်တယ်နော်၊ မီး ဆက်ချင်သေးရဲ့လား-(မဆက်ချင်ပါဘူး)၊ မီးဆက်ချင်လို့ရှိယင်တော့ ငဇ္ဇဒါန-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီနေ့သည် သစ္စာမြင်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ တွဲတဲ့ စေတနာနဲ့ ရှုတာ-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်-(သစ္စာမြင်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ တွဲတဲ့ စေတနာနဲ့ လှူပါတယ်)၊ ဒီတော့ ဉာဏ်နောက်ကို စေတနာက လိုက်ရမယ်-(မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်နောက်ကို စေတနာက လိုက်ရတယ် ဆိုသဖြင့် ဒါကလေးကိုဒကာ၊ ဒကာမတွေပြော ပေးပါဦးဃေ-(မှန်ပါ)။

ဉာဏ်နောက်ကို စေတနာက လိုက်ရတယ် ဆိုတော့ ဥပမာ ဃေ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ ဝေဿန္တရာဇင်း ဘဝက လှူခဲ့တဲ့ဒါန၊ တိုင်းပြည်ကြီးနဲ့ တကွ ဆင်တော်ရတနာတွေ၊ တန်းဆာတွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေ အကုန် ဆင်ပြီး လှူလိုက်တဲ့ဥစ္စာ သူသည် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အလိုရှိ၍ သူလှူပါတယ်လို့ ဆိုလိုက်တော့ ဒီဒါနတွေက

ဘုရားအဖြစ် နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ဉာဏ်ကို အကျိုးပေးချလိုက်သောကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဉာဏ်နောက်ကို စေတနာလိုက်ရတယ်-(မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် စေတနာက ခေါင်းဆောင်မယ်ဆိုယင် ဝေဿန္တရာမင်းအဖြစ်က လူလိုက်တာ ဝဇ္ဇကိုသာ ရည်မှန်းမယ် ဆိုယင် ဘုရားလဲ မဖြစ်သေးဘူး၊ နိဗ္ဗာန်လဲ မရောက်သေးဘူးပေါ့... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီဘုရား)။ ဉာဏ်နောက်ကို စေတနာက လိုက်နေရသဖြင့် ဘုရားလဲ ဖြစ်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်လဲရောက်တယ်-(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်- စေတနာနဲ့ ဉာဏ်သည် လုပ်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ စေတနာက နောက်လိုက်၊ ဉာဏ်ကဦးစီး- (မှန်ပါဘုရား)။ ဉာဏ်သွားရာကို စေတနာလိုက်ရတယ်ဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက- သစ္စာမြင်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ လူလိုက်တာဟာ အကဏှ အသုက္ကကံ ဖြစ်တယ်တဲ့- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့....(အကဏှ အသုက္ကကံပါဘုရား)။ အကဏှ အသုက္ကကံဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ကံလို့သာခေါ်တာ ကံက မကင်းလို့သာ ပါနေတာ စ စစ်တော့ မဂ္ဂင်ကိုဆိုနေတာ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ကံလို့သာ ဆိုတာတဲ့ စင်စစ်တော့-(မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပံးကို ဆိုလိုက်ပါတယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ဖြင့် မဂ္ဂင်

ပညာဂုဏ်ရည်(၁၈)

ငါးပါး...။ ဒါပဲဆိုပါတယ်ဆိုတော့ သူက ကဲ... မင်းကံက မင်းထင်သလိုချယ်လှယ်မလား- ငါ့ဥာဏ်နောက်လိုက်မလားလို့ မမေးသော်လဲ မေးဘိသကဲ့သို့ပဲကို ဥာဏ်ကနေပြီး သကာသ ဦးဆောင်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပုလား- (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကံကို ဥာဏ်ကနေ ဦးဆောင်သွားတဲ့ အခါကျတော့ကို ဒီကံသည်ကားလို့ဆိုလို့ ရှိယင် သူလုပ်ချင်သလို ချယ်လှယ်နိုင် သေ့ရှဲလား- (မချယ်လှယ်နိုင်ပါဘူး)။ အဲဒါက ဝိဝဇ္ဇ ဒါနု လှူပြီးတော့ အခုလိုပြောတဲ့ ဥာဏ်ကလဲနဲ့လုံးသွင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကျတော့ ကံက ဦးမဆောင်ဘဲနဲ့ ဥာဏ်ကဦးဆောင်တယ်ဆိုတာ သေးသချာချာ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။

ဒါကလဲ ဆရာကောင်း သမားကောင်း ဦးသံခိုင် သိပ်လို့ တယ်... မလိုဘူးလား- (လိုပါတယ်ဘုရား)၊ မေကြာပြီ နော်-(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ- ဒါဖြင့် ဤ အလှူဒါနသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ဥာဏ်ဦးဆောင်တဲ့ အလှူဖြစ်လေသောကြောင့်... ဥာဏ်ကလဲ ဘာမြင်လို့ပါလိမ့်...ဥာဏ်က ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာဒုက္ခကို မြင်လိုက်-- ပစ္စည်းဒုက္ခကော-(မြင်ပါတယ်ဘုရား)၊ မြင်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီဟာတွေ ဝိပဿနာခြံရံတဲ့ ဒါနုမဖြစ်သေးဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ သစ္စာဝိပဿ နာခေါ်တယ်။ သစ္စာရှိတဲ့ ဝိပဿနာ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)၊ သစ္စာရှိတဲ့ ဝိပဿနာဖြစ်လေသောကြောင့် ဒါနုစေတနာက ခေါင်းဆောင် သလား... ဥာဏ်က ခေါင်းဆောင်သလား- (ဥာဏ်က ခေါင်းဆောင်ပါတယ် ဘုရား)၊ ဉာဏ်က ခေါင်း

ဆောင်တော့ စေတနာက နောက်လိုက် ဖြစ်သွားတယ် ...
(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ သူ့သွားချင်တဲ့လမ်းကို မသွားရတော့ဘူး။ ဉာဏ်
သွားချင်တဲ့လမ်းကို- (သွားရပါတယ်ဘုရား)။ စေတနာသွား
ချင်တဲ့လမ်းကို.... (မသွားရပါဘူး)။ ဉာဏ်သွားချင်တဲ့ လမ်းကို-
(သွားရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အချို့နေရာကျစေတဲ့ အကဏ် အသုတ္တကံကို
ကံပြတ်လို့ ဆိုရတယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကံပြတ်သွားလို့လား မေးတော့ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ကံဟာ
သဟဇာတအဖြစ်နဲ့ ပါတယ်။ ရှာနတဲ့ အထဲမှာလဲ စေတနာ
မပါဘဲနဲ့ ရှုလို့မှမဖြစ်ဘဲ- (မှန်ပါ)။ ပါတော့ပါတယ်တဲ့....။
ဒါက အဘိဓမ္မာနိုင်မှုနော်- (မှန်ပါ)။ ပါပင်ပါငြားသော်လဲ
သူ့အကျိုးပေးကို သူထင်သလို မချယ်လှယ်ရ ဉာဏ်ခေါင်း
ဆောင်တဲ့အတွက် ဉာဏ်ထင်သလို ချယ်လှယ်ရတဲ့အတွက် ဒီကံ
ကို သူ့စွမ်းရည်သတ္တိတိုးအောင် လုပ်ထားတယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ကံ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို- (တိုးအောင် လုပ်ထားပါတယ်)။
ဘယ်သူက လုပ်သားသတိုး- (ဉာဏ်က လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။
ဉာဏ်ကတိုးအောင် လုပ်ထားတယ် ဆိုသောကြောင့် ကံပြတ်
ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သစ္စာမြင်တဲ့ ဥစ္စာမှတ်.... ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ကံမပါလို့လား ... ကံပါလျက်နဲ့လား- (ကံပါလျက်ပါ
ဘုရား)။ ကံက သဟဇာတအဖြစ်တော့ ပါတယ်- (မှန်ပါ)။
တကွ ဖြစ်ဖော် ဖြစ်ဖက်အဖြစ်နဲ့တော့ ပါပါတယ်ဆိုတာ မှတ်

ထားကြပါ-(မှန်ပါ)၊ ပါပင်ပါငြားသော်လဲ ဦးဆောင်နိုင်
သေးရှဲ့လား-(မဆောင်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဘယ်သူကဦးဆောင်
ထတုံး-(ဉာဏ်ကဦးဆောင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ...မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဝေဿန္တရာမင်းအဖြစ်
၌ လုပ်ခဲ့တာဟာ ကံကတော့ ပါတာပေါ့။ သို့သော်လဲ ကံ
အကျိုးပေးတော့က ဘုရားဖြစ်စေနိုင်သလား- သဗ္ဗညုတဉာဏ်
တော်ရသလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ကံအခေါင်းမဆောင်
နိုင်တာနဲ့ပဲ လူ့ပြည် နတ်ပြည်ဆိုတာ အကြိမ်ကြိမ် မလာတော့
ဘူး-(မှန်ပါ)၊ နို့ မဟုတ်ယင် ဝေဿန္တရာမင်းအဖြစ်ကလုပ်ထား
တဲ့အကျိုးပေးဟာ ဦးသံခိုင် နည်းနည်းနောနော အကျိုးပေးမှ
မဟုတ်ဘဲ-(မှန်ပါ)၊ သို့သော် စီကံတွေက ဦးဆောင်နိုင်သေး
ရှဲ့လား- (မဆောင်နိုင်ပါဘူး)၊ မါတော့ပါတယ်၊ ပါပစီပါ
ငြားသော်လဲ-(ဦးမဆောင်နိုင်ပါဘူး)၊ ဘယ်သူက ဦးဆောင်
ထတုံး-(ဉာဏ်ကဦးဆောင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဉာဏ်ကဦးဆောင်
တဲ့အတွက် ဝိညာဏ်သည် စာဖြစ်တဲ့ဉာဏ်- (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြ
ပလား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဉာဏ်နဲ့လှူတဲ့ အလှူပေါ့-(မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်နဲ့လှူတဲ့
အလှူ ဆိုတာ မသေချာ သေးဘူးလား...(သေချာပါတယ်)၊
ဒါဖြင့်အကဏှ အသုက္ကကံနဲ့ လှူတာ ဒီအလှူ-(မှန်ပါ)၊
အဘောပါပလား-(ပါပါပြီ)။

ကဏှကံ ဆိုယ်င်၊ မည်းနက်တဲ့ အကုသိုလ် စာ ဆိုယ်င်
အပါယ်သွားမယ်။ သုက္ကကံ ရိုးရိုးနဲ့ ဝဋ္ဋကုသိုလ် လှူလို့ရှိယင်
သုဂတိ အကျိုးပေးမယ်-(မှန်ပါ)၊ ကဏှ- သုက္ကနှစ်မျိုးကို ရှေး
လှူလို့ရှိယင်လဲ မင်္ဂလာဆင်တော်တို့ ရွှေနဂါးကြီးတို့ စသည်လို့

သွားဖြစ်မယ် - (မုန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊
အကဏ္ဍ အသုက္ကဏ္ဍ ဆိုယင် နိဗ္ဗာန်အကျိုးပေးတယ်- (မုန်ပါ)။

ဒီနေ့ အကဏ္ဍ အသုက္ကဏ္ဍ ကို အဓိကထားပြီး ဟောနေဘယ်
လို့မှတ်ပါ။ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီဘုရား)၊ ကဲ...
မင်းတို့ ရေစက်ခွက်ကိုင်ကြတော့...။ ရေစက်ချာဘာက မကြာ
ပါဘူး၊ သိမ္ဗိက ကြာဘာပါ-(မုန်ပါဘုရား)။

ရေစက်ချ

ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား...။ မယ်- အကျွန်ုပ်တို့သည်။
ရာဂါဒီဟိ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ကောဒသဂ္ဂိဟိ- တစ်
ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့ဖြင့်၊ ပရိပိဋိတံ- အသွန်အကျ
အဖန်ဖန် ညှဉ်းဆဲ၍ နေသော၊ သံသာရဘယံ - ချား၊
ရဗာတ်ပမာ ချာချာပတ်၍ တစ်ဖြစ်တည်း-ဖြစ်၍ နေတဲ့
သံသရာဘေးကြီးကို၊ ဘိတာ-အလွန်ဘရာ ကြောက်ကြ
ပါကုန်သည်ဖြစ်၍...။

ဒါက ဒုက္ခသစ္စာ မြင်လိုက်ပါတဲ့။ သံသရာဘေးဆိုတာ
ဒုက္ခပဲ- (မုန်ပါ)။ သံသရာဆိုတာ ခန္ဓာ့သံသရာကို ဆိုပါတယ်။
ခန္ဓာ့သံသရာ ကြည့်လိုက်တော့ ခဏခဏ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ဒုက္ခ
သစ္စာပဲ...။ အဲဒါကြီးကို ကြောက်ရမယ်- (မုန်ပါ)၊ ချား
ရဗာတ်ပမာချာချာပတ်၍ တစ်ဖြစ်တည်းဖြစ်နေတဲ့ သံသရာဘေး
ကြီးကိုဆိုတာ၊ ပဋိသန္ဓေပြီး ပဝတ္တိ၊ ပဝတ္တိပြီး စုတိ၊ စုတိပြီး
တော့ကော... (ပဋိသန္ဓေပါဘုရား)၊ ပဋိသန္ဓေ ပြီးတော့....

(ပဝတ္တိပါ)၊ ပဝတ္တိပြီးတော့ (စုတိပါဘုရား)၊ စုတိပြီးပြန်
တော့....(ပဋိသန္ဓေပါဘုရား)။

ငယ်မှာတုံးအကောင်း....၊ ပဋိသန္ဓေက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပဝတ္တိက
ကော.... (ဒုက္ခသစ္စာပဲ)၊ စုတိကကော - (ဒုက္ခသစ္စာပါပဲ)၊
စုတိပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေနေတာကော - (ဒုက္ခသစ္စာပါပဲ)၊ ပဝတ္တိ
ဖြစ်ပြန်တော့ကော - (ဒုက္ခသစ္စာပါပဲ)၊ သေပြန်ပြီ - (ဒုက္ခ
သစ္စာပါ)။

အဲဒီမှာ ဒုက္ခကြီး လယ်နေတဲ့ စက်ရဟတ်ကြီးပဲ - (မှန်ပါ)၊
ဒါကြီး တပည့်တော်တို့ မလယ်ချင်လို့ ဒီဒုက္ခကြီး လည်ခနတခ
ကိုလဲ တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်နဲ့ သိပြီးသကာလ နေ
သောကြောင့် ဒုက္ခပြတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်း
ပါ၏....(မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခပြတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရည်မှန်း၍ လှူ
ဒါန်းပါ၏။ ရှင်းကြပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဒါကြောင့်....

သံသာရဘယ် - ချားရဟတ်ပမာ ချာချာပတ်၍
တစ်ဖြစ်တည်းဖြစ်၍ နေသော သံသရာ ဘေးကြီးကို၊
ဘိတာ-အလှန်တရာ ကြောက်ကြပါကုန်သည် ဖြစ်၍။
တတော - ထိုသံသရာဘေးမှ၊ မုတ္တော- ကင်းလွတ်ကြရ
ကုန်သည်။ ဟုတ္တော- ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗာန် - ဆယ်တစ်မီး
တို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကြီးကို....။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကိလေသာမီး၊ ခန္ဓာမီးငြိမ်းတယ်လို့ မှတ်ကြ
ပါ - (မှန်ပါ)၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းတော့လဲ သမုဒ္ဒဟသစ္စာချုပ်
တယ်။ ခန္ဓာမီးငြိမ်းတော့ ဒုက္ခသစ္စာချုပ်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အေးချမ်းတဲ့ မဂ်ဉာဏ်နဲ့- ကိလေသာ အပူခတ်ကို ငြိမ်းသတ်တတ်တဲ့ မဂ်ဉာဏ်နဲ့ သန္တိလက္ခဏာရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်သာ ကျန်တော့တယ်- (မှန်ပါ)။ အဲဒီနှစ်ခုကိုသာ တပည့်တော်တို့ သည် မဂ်ဉာဏ်ရမှု ကျေးဇူးပြုပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုနိုင် တဲ့ ဉာဏ်တစ်ခုကိုသာ ရလိုရောက်လိုခြင်း ပြင်းပြသည်ဖြစ်၍ စိကျောင်းကို လှူဒါန်းပါ၏...။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းတွေကို နေ့စဉ်... (မှန်ပါ)။

တတော-ထိုသံသရာဘေးမှ၊ မုတ္တာ- ကင်းလွတ်ကြ ရကုန်သည်။ ဟုတွာ-ဖြူကုန်၍။ နိဗ္ဗာန် - နိဗ္ဗာန်ချမ်း သာမြတ်ကြီးကို။ သစ္စိဏရဏတ္ထာယ- မကြာမှတင်၊ ဆောလျင် ကူးမြောက်၊ မျက်မှောက် ပြုပါရခြင်း အကျိုးငှါ။ ဉာဏစက္ခုနာ - ဉာဏ်ညာ စက္ခုဖြင့်။ ဂဝေသန္တာ-ရှားမှီကြသည် ရှိကုန်သော်...။ ဘိက္ခဝေ- သံသရာဘေးဘယကို တွေးဆမျှော်လေ့ ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၊ ပုည- မိမိတို့ လှူဒါန်း တဲ့ ကျောင်းကုသိုလ်ကြီးသည်။ သုခံ - ဝိဝဇ္ဇာဖြစ်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ လှူသည်ဖြစ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို စေတိုး- ဖြစ်စေနိုင်၏...။

ဝိဝဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ လှူသည် ဖြစ်လေသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်တယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဘယ်ဉာဏ်နဲ့ လှူကြသလဲ- (ဝိဝဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ လှူပါတယ် ဘုရား)။ ဝိဝဇ္ဇာကိုသိတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ လှူသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို အကျိုးပေးမယ်- (မှန်ပါ)။

ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တိ-သုံးလူ့ဆရာ စောသတ္တာသည်
ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော စကားရပ်
ကို။ မနုဿိကတွာ- ကောင်းစွာ နှလုံးနှစ်ချိုက်၊ ဣြိက်
နှစ်သက်ကြပါကုန်ဖြစ်၍။ တိသရဏေန- သရဏဂု
သုံးပါးနှင့်။ သဘ-တက။ အဋ္ဌဂံသိလံ- အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင်ပြည့်စုံသော သီလတော်မြတ်ကြီးကို။ သမာဒိယိတွာ၊
ဂဏိတွာ-ကောင်းစွာခံယူ ဆောက်တည်ကြကုန်ပြီး၍၊
ဣမံဝိဟာရံ-ဤကျောင်းကို။ အာယသ္မတော- အရှင်
ဘုရားအား။ ဒေမ-လိုရာ သုံးစွဲခြင်းငှာ လှူကြပါ
ကုန်၏။

ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား။ မယံ- တပည့်တော်တို့သည်။
ဣမိနာ ဒါနပုညေန-ဤကဲ့သို့ ပေးလှူရသော ဝိဇ္ဇ
ဒါနကုသိုလ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အညေဟိ- တစ်
ပါးကုန်သော။ ပုညေဟိစ- ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့ကြသေစ
ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ အဇာတိ - ပဋိသန္ဓေမနေရာ ဖြစ်သော။
အဇရံ-မအိုရာစင်စစ်ဖြစ်သော။ အမတံ-မသေရာ စင်စစ်
ဖြစ်သော။ သိဝံ-ဇာတိဇရာ များမိမရဏစသည်ထောင်
သောင်း ဘေးအားပါင်းတို့၏ ကောင်းကောင်းကြီး
ငြိမ်းအေးရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဈမ်းသာတော်မြတ်ကြီး
ကို။ ဣစ္ဆံ-ထဝရေန- အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော
ဆုမြတ်အပေါင်းနှင့်တကွ။ သစ္စံ-ကရေယျာမ- မျက်
မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား.....။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဣမာယံ- ဤအောင်းမှုကံ၏၊
ဘာဂံ- အဖို့ကို၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌတထာနံ- ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်
အထူးကြီးမားလှပေကုန်သော၊ မာတာပိတုနန္ဒံ- မိခင်
ဖခင်တို့အားလည်းကောင်း၊ အာစရိယာနန္ဒံ- သရာသမား
တို့အားလည်းကောင်း၊ ဣမာသဉ္စပရိသာနံ- ယခုတရား
နာလာကြကုန်သော ပရိသတ်တို့အားလည်းကောင်း၊
အဝသေသာနံ - ကြွင်းကျန်ကြကုန်သော၊ ကေတိံ- သ
ဘဝေ - သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ ဧရန္တာနံ - ကရွတ်ခွေကို
ကမ်းလျှောက်သည့်နယ် ကျင်လှည်ပြေးသွား၍ နေကြ
လေကုန်သော၊ သဗ္ဗသတ္တာနဉ္စ- အလုံးစုံသော သတ္တ
ဝါအပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျာမ-
ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေပါကုန်၏၊ တေသတ္တာ-
ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ အမေဟိ - အကျွန်ုပ်တို့
နှင့်။ သမံ- ထပ်တူထပ်မျှ။ ပုညဘာဂံ - ကုသိုလ်အစု
ကောင်းမှုအဖို့ကို။ လဘိတော- အမျှရကြကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ သုခိတာ- ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းချမ်းသာသာရှိ
ကြကုန်သည်။ မုဒိတာ - ပီတိမှောက်လွမ်း၍ ဝမ်း
မြောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဘန္တေ- ဖြစ်ကြပါ
စေကုန်သတည်း....။

အမျှ...အမျှ...အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်ခင်ဗျား....။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာတဲ့တုံး

ဝေးသံလား နီးသလား

အလုပ်ပေးတာရောတော်

[၁၅-၁၂-၁၉၆၁]

နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်စေသော အကြောင်းကတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ နှေ့တိုင်း ကြိုးစားနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုနေတဲ့ မဂ်ဟာနိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ၊ လို့ဆိုသောကြောင့် သူက နိဗ္ဗာန်တော့ ရောက်အောင် ပို့လိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)၊ ပို့တတ်တာပဲ ရှိတယ်။ သူလုပ်ထားတာလား မေးတော့- (မဟုတ်ပါဘူး)။

လောကီ ဥပမာ ပြောကြစို့ ဆိုလို့ရှိသဖြင့် ရှင်ဘုရင်က နန်းတော်ကြီးလဲ ဆောက်ထားတာပဲ။ သို့သော် ရောက်လိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပို့ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိမှပဲ ရောက်မှပဲ ဆိုထလိုပဲ။ နိဗ္ဗာန်ကတော့ဖြင့် ဘုရားမပွင့်လဲ ရှိတာပဲ၊ ဘုရားပွင့်လဲ ရှိတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး... ဘုရားလုပ်ထားတာမှ မဟုတ်ဘဲ အချိန်မရွေးရှိတယ်။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည် အချိန်မရွေးရှိတယ်ဆိုတော့ အတ္တိ-
ဘိက္ခဝေ နိဗ္ဗာန်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့...။ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သည်။
အတ္တိ-ရှိ၏။ ကိုယ်ဘော်တိုင်ဟောခဲ့တာ- (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ဟာ
ရှိတယ်၊ ဘာတဲ့၊ မေးတော့ အဇာတ်- ပဋိသန္ဓေမနေတဲ့နိဗ္ဗာန်
ရှိတယ်- (မှန်ပါ)။ အဘူတံ-တဲ့ ဘယ်သူမှ မပြုလုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်
ရှိနေတယ်။ အသင်္ခတံ-တဲ့ ဘယ်သူမှ မပြုပြင်ဘဲနဲ့ သဘာဝဓမ္မ
ရှိနေတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်။ ဒါဟာ ဥဒါန်းပါဠိတော်မှာ ကိုယ်
တော်တိုင်ဟောတေး- (မှန်ပါ)။

ဥဒါန်းပါဠိတော်လာစကားကို နည်းနည်းကလေး ရှင်း
ပြီးပြချင်ပါဘယ် ဒကာ ဒကာမတွေကို။ ဘယ်သူမှ မမေး
မလျှောက်ဘဲနဲ့ သူဟာ သူ ဟောတဲ့ တရားဒေသနာကို ဥဒါန်း
ပါဠိတော်- (မှန်ပါ)။ အမေပုဂ္ဂိုလ်မရှိဘူး။ မြတ်စွာဘုရား
စိတ်ထဲမှာ သူများ သံသယရှိမှာစိုးလို့ ဟောတော်မူတာ...
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာရှိသလား- မရှိဘူးလား- (ရှိပါတယ်
ဘုရား)။ အတ္တိ ဘိက္ခဝေ နိဗ္ဗာန် အဇာတ် အဘူတံ အသင်္ခတံ-
ဆိုတဲ့ ဥဒါန်းပါဠိတော်အရ- (မှန်ပါ)။ ဥဒါန်းပါဠိတော်ဆို
တာ ဒကာ ဒကာမတွေ သံသယ ရှိနေမှာစိုးလို့ ဘယ်သူမှ
မစောစင်းပန်ဘဲနဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အလိုတော်အတိုင်း
ရွတ်ဆိုတော်မူတာ- (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာပြီ-
(မှန်ပါ)။ တယ်သူပြုလုပ်ထားတတ်လို့ မေးတော့ ဦးသိင်္ခင်
ဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး- (တယ်သူမှမပြုပါဘူးဘုရား)။

အဲ...ဘယ်သူမှ မပြုလုပ်ဘူး၊ အပစ္စယာ ဓမ္မာ၊ အသင်္ခတာ ဓမ္မာပဲ-(မုန်ပါ)၊ ရှင်းပြီနော်-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါ- ခိုင်လုံတဲ့ပါဠိကိုပြော ဦးသန်းမောင်- (မုန်ပါ)၊ ဒါ ဓမ္မသင်္ဂဟိတံ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟိတံ အဘိဓမ္မခုနစ်ကျမ်း ထဲက အဝေ-(မုန်ပါ)၊ ဒါဖြင့်နိဗ္ဗာန်ဟာ ရှိသလား- မရှိဘူး လား မေးတော့-(ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်သူက ရှိတယ်လို့ ပြောသတုံးဆိုတော့ ဘုရားအရှိတယ်လို့ ဟောတာ- (မုန်ပါ)၊ ဘယ်နေရာမှာ ဟောသတုံး- ဥဒါန်းပါဠိတော်မှာ ဟောခဲ့ တယ်။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သွားချင်လို့ရှိသင်ဖြင့် ဘယ်ကနေ ထွက်ရမှာ တုံး...သင်္ခတာနေပြီး ထွက်ရလိမ့်မယ်- (မုန်ပါ)၊ ပြုပြင်တဲ့ နယ်ထဲက ထွက်မှ မပြုပြင်တဲ့ နယ်ထဲကမယ်-(မုန်ပါ)။

ပြုပြင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ထွက်မှ - (မုန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကတော့ အစားနဲ့ ပြုပြင်ရ၊ အဝတ်နဲ့ ပြုပြင်ရ ဆေးနဲ့ပြုပြင်ရ၊ ဝါးနဲ့ပြုပြင်ရနဲ့။ ပြုပြင်တဲ့နယ်ထဲက ထွက်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ထွက်မယ်-(မုန်ပါ)၊ ပြုပြင်တဲ့နယ်ထဲက မထွက် ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်-(မထွက်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ဟောတော်မူတာ ကိုက်ပြီ။ သင်္ခတာ ဓမ္မာတဲ့။ သင်္ခတာဆိုတာ ပြုပြင်အပ်တဲ့တရား ခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုလိုက်ပါတယ်။ အသင်္ခတာဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးမှ လွတ်တခါ ပြုပြင်ခြင်းမရှိဘဲနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ နိဗ္ဗာန်လို့ ဆိုလိုက်ပါတယ် ... (မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည်သဘာဝဓမ္မအားဖြင့် အမြဲရှိနေတယ်လို့ ဦးသန်းမောင်တို့က မှတ်ရမယ်- (မုန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်အမြဲ ရှိပါ

လျက်သားနဲ့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုရားပွင့်မှ ရောက်ကြသလဲလို့ မေးလို့ရှိယင် ရောက်ကြောင်းကို ဘုရားကမူ ဟောတတ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ပြင်နေအောင် ဘုရားလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး နော် ... (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကိုတော့ ဟောတော်မူတတ်တယ်။ (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား - (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အဲဒါထောက်ဆသဖြင့်လဲ ဧကန်... နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ တရားသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ပြုပြင်တဲ့ အကြောင်းတရားမရှိဘူး။ သဘာဝဓမ္မအားဖြင့် ရှိနေတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)။

သဘာဝဓမ္မအားဖြင့် အမြဲတမ်း ရှိနေလို့ရှိယင်ဖြင့် တစ်ယောက်နဲ့ မတိုးမိယင် တစ်ယောက်နဲ့ တိုးမိရမယ်ဆိုတဲ့ ဆင်ခြေမျိုးလဲလာနိုင်တယ်။ (မှန်ပါ)။ မလာနိုင်ဘူးလား - (လာနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

မတိုးမိနိုင်ဘူးတဲ့၊ တာ့ကြောင့်တုံး ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ရန်ကုန် ရထားစီးမိမှ ရန်ကုန်ရောက်မှာ။ မြင်းခြံရထားစီးမိယင် မြင်းခြံရောက်မှာပဲ။ ဟေ့တဲဘူးလား - (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ရထားစီးကလဲ လိုသေးတယ် - (မှန်ပါ)။ ရထားစီးက လိုသေးတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့မဂ္ဂင် ရထားစီးကြလို့ ဘုရားက ဒါကို ဟောတော်မူတယ်။ (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂင်ရထား စီးကြလို့ဟောတော့ ကျုပ်တို့က မဂ္ဂင် အလုပ်ကို လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မူလဲ ရောက်တယ်။ လူတိုင်း ဘာကြောင့် မရောက်ဘဲ ဆိုတော့ ရထားစီးက လွဲနေလို့ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ရထားက မဂ္ဂပစ္စယော-ပဲ၊ ဒုဂ္ဂတိမှ သုဂတိသွားတဲ့ ရထားလဲ ရှိတယ်။ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။ သုဂတိက ဒုဂ္ဂတိသွားတဲ့ရထားလဲ ရှိတယ်။ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ ရထားလဲ ရှိတယ်။ ရထားသုံးစင်းရှိတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒုဂ္ဂတိအပါယ်လေးဘုံက သုဂတိ တက်ပြီးပို့တဲ့ ရထားလဲ ရှိတယ်။ ဦးသန်းမောင် မှတ်ထားပါနော်-(မှန်ပါ)။

အပါယ်လေးဘုံက လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံပို့တဲ့ ရထားတော့... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီမဂ္ဂင်လဲ ရှိသေးတာပဲ-(မှန်ပါ)။

သုဂတိကနေပြီး ဒုဂ္ဂတိ အပါယ်လေးပါးကို ရောက်အောင် ပို့တဲ့ မဂ္ဂင်ကော-(ရှိပါတယ်ဘုရား)။ ဒီရထားကလဲ ရှိတယ်။ နိဗ္ဗာန်သွား ရထားကကော-(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... ဘုရားမပွင့်တော့ ဟိုရထား နှစ်စင်းသာ ခင်ဗျားတို့ လှည့်ပြီးပြေးနေတယ်။ ဒီနိဗ္ဗာန်ရထားကိုမစီးမိဘူး။ မစီးမိတော့ မရောက်ကြဘူး-(မှန်ပါ)။

အခုတော့ ဘုရားသာသနာ ရှိတဲ့အခါကျတော့ ဘုန်းကြီးတို့က ဘုရားတပည့်သား ဖြစ်တဲ့အတွက် ဦးသံခိုင်ကြီး မဂ္ဂင်ရထား စီးနော်။ နိရထား မလွဲစေနဲ့။ သတိမပေးရဘူးလား... (ပေးရပါတယ်ဘုရား)။ ပေးရမယ် ဒါက ဘုရားပွင့်တုန်း ပေးနိုင်တာ-(မှန်ပါ)။ ဘုရားမပွင့်ဘဲနဲ့ ရထားစီးမှန်တာ ပစ္စေကုဗုဒ္ဓါပဲရှိတယ်။ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူး--(မှန်ပါ)။

ဘုရားမပွင့်ဘဲ ရထားစီး မှန်တာကတော့- (ပစ္စေကုဗုဒ္ဓါပဲ ရှိပါတယ်)။ ပစ္စေကုဗုဒ္ဓါ ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ မှတ်သားစရာက ဘုရားငယ်ပဲ။ ဘုရားငယ်မို့ ရောက်သွားတာ- (မှန်ပါ)။

ဒီ ပြင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြင့် 'ရထားစီးလွဲတာချည်းပဲဆိုတာ သေသေ
ချာချာ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။'

သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးကို လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
လိမ်လိုက်၊ ကောက်လိုက်၊ ကျစ်လိုက်၊ မလွဲသာတွေ ပြောလိုက်
ဆိုလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သုဂတိမှာ အရောင်း အဝယ် လုပ်ပြီး
ဒုဂ္ဂတိရထား စီးနေတာ-(မှန်ပါ)။

အရောင်း အဝယ် လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ မုသား မပါ
လင်္ကာမချော့တွေနဲ့ ပရိယာယ် မပါလို့ရှိယင် မကောင်းတာ
တွေနဲ့၊ လိမ်သည် ကောက်ကျစ်တာတွေနဲ့ ဒါတွေဟာ သုဂတိ
ဆမားက ဒုဂ္ဂတိရထား စီးနေတာ၊ ရထားစီးက လွဲသွားပြီ-
(မှန်ပါ)၊ မလွဲဘူးလား-(လွဲပါတယ်) နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ့မလား-
(မရောက်ပါဘူး)။

အပါယ်ခလားပါး ရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ ဘယ်တော့များ
သုဂတိ ရောက်ပါ့မလဲလို့ တောင့်တ ကြောင့်ကျပြီး သကာလ
နေလို့ သူတို့မှာဖြင့် သုဂတိ ရောက်ဖို့မှ တပါး ဘယ်စိတ်မှ
မပေပါဘူး၊ ဆင်းရဲလွန်းလို့-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့
ကံဟောင်းတွေ ကုန်တဲ့အခါကျတော့ ကံသစ်က ဒါန သီလ
မဂ္ဂင်တွေက ဆွဲဆောင် ပို့လိုက် ပြန်တော့လဲ ဖားနတ်သား
စသည်တို့လို ဖြစ်သွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဖားနတ်သားလို့ မရှိဘူး
လား-(ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ခွေးနတ်သား- ဒုဂ္ဂတိက သုဂတိ
ဆောင် ပို့လိုက်တယ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လိုက်ပို့တယ်၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါအတွက် ကာကွယ်ရေး လုပ်ပေးတဲ့ ဘေဘနာနဲ့တကွ တရား
တွေစာ နေပြီးသကာလ သုဂတိပို့လိုက်တယ်၊ အဲဒီရထားတွေ
သာ စီးနေတာပဲ၊ ဒုဂ္ဂတိက သုဂတိသွားတဲ့ရထား၊ သုဂတိက

ဒုဂ္ဂတိသွားတဲ့ ရထား ဒါပဲ အစီးများတယ်-(မုန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန် သွားမည့် ရထားကျတော့ စီးမည့်သူကို မရှိဘူး-(မုန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ စီးမည့်သူ မရှိသတုံး-လို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ နိဗ္ဗာန် ရှိမှန်းမသိလို့-(မုန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ စီးမည့်သူ မရှိသတုံး- (နိဗ္ဗာန်ရှိမှန်း မသိလို့ ပါဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ကို ပန်းချီဆဲလဲ မပြဘူး၊ နတ်ပြည်တွေ ကျ တော့ ပန်းချီတွေက ပြတယ်၊ ပန်းချီ ကြည့်ပြီးတော့လဲ သိနိုင် ကြမေးတယ်။ ဩော်....နတ်ပြည်ဆိုတာ ရှိဘယ်၊ ဒီလို စားရ တယ်၊ ဒီလို ဝတ်ရတယ်ဆိုပြီး၊ သဏ္ဍာန် သူတို့ ဆုတောင်းကြ တယ်-(မုန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပန်းချီမရေးနိုင်ပါလိမ့်မတုံး၊ ပန်းပုက မထုနိုင်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ဟာ လုံးရပ်သဏ္ဍာန် ပုံဟန် နိမိတ်က မရှိဘူးတဲ့-(မုန်ပါ)၊ လုံးရပ်လဲ မရှိဘူး၊ သဏ္ဍာန်လဲ မရှိဘူး၊ ပုံဟန်နိမိတ်ကော- (မရှိပါဘူး)၊ မရှိတော့ ပန်းချီ ဆွဲသွားရေးမှာလဲ။

ဒါ.... မောင်ထွန်းရင် မင်းကို စောင်းပြောနေတယ်လို့ ဆောက်မေ့ မနေနဲ့နော်-(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ဘယ်သူမှ မရေးနိုင် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် မပြနိုင်ဘူးဆိုတော့ အတုကလေးတောင် ပြမည့်သူ မရှိဘူး.... (မုန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒီလိုပဲဟေ့လို့ အတုကလေးတောင် ပြမည့်သူ မရှိတော့ ဩော်....ဒီဟာ ထောက်ကြည့်လိုက်လို့ ရှိ ယင်ဖြင့် မဂ္ဂင်ရထားစီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်ရောက်လိမ့်မယ်-(မုန်ပါ)၊ သူရောက်ပြန်တော့လဲတစ်ခါ ရောက်သွားတစ်ခါက မပြန်ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဘယ်တော့မှ မပြန်တော့ဘူး....(မပြန်ပါဘူးဘုရား)။

ဘယ်သူ့ကို လာပြီး ဘကလ ငန်းချီရေးဖို့ သင်မတုံး ဆိုလို့ ရှိယင် မောင်ထွန်းရင်က တယ်နှယ် ပြေမလဲ- (မသင်ပါ တုရား)၊ ပြန်မှမလာတော့ဘဲ-(မှန်ပါ)၊ နတ်ငြည်က ပြန်လာနေ ကြတော့ နတ်ရုပ်ကလေး သူရေးထုတ် ပြောတတ် စားကိုး... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ပုံဟန် နိမိတ် ကင်းဆိတ်ပြီး သကလ နေသေပကြေခင်လဲ သဘော မှတ်လိုက်တော့ ပျက် စရာမရှိဘူးလို့ မှတ်-(မှန်ပါ)၊ ငိုသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ ဩော်... ပျက်စရာမရှိလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီနေရာဟာ အကောင်းဆုံး နေရာပဲလို့ ခင်ဗျားတို့ အခုဆုံးဖြတ်ချက်ချ-(မှန်ပါ)။

အခု ရှိတာတွေက တိုက်တာတွေ၊ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကြာမယ် ဆိုလေမယ် လျှင်နဲ့ တွေ့ပြန် သွားပြန်တဲပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် လောကကြီးထဲမှာ သင်္ခတနယ်ထဲ ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကတော့ နှုတ်များမှာ ဘုံပါပျောက်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဗြဟ္မစေ့ အထည် ပါပျောက်တယ်ဆိုတော့ သင်္ခတနယ်ထဲက နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ချ လက်ချ နေခွင့် ဘယ်အခါကာလမှ မရှိဘူး-(မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတနယ်က ထွက်မှ အသင်္ခတ ရောက် မယ်-(မှန်ပါ)ဘုရား၊ သဘောပါပလား-(ပါပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်ယင် ဘယ်က ထွက်ရမလဲ-(သင်္ခတနယ်ထဲ စာ ထွက်ရပါမယ်)၊ ဩော်... သင်္ခတနယ်ထဲကထွက်မှ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်-(မှန်ပါ)၊ သင်္ခတ နယ်ထဲက မထွက်ချင်တဲ့

ပညာဂုဏ်ရည်(၁၉)

၂၅၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား(၃၆)

ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသရွေ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရိုး ထုံးစံမရှိ... (မှန်ပါ)။
သဘောပါလား-(ပါပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်
ပျက်လိုက်ကလေးတွေကို ရှုစမ်းပါ။ အဲဒါ သင်္ခတတရားတွေ။
ဖြစ်ပျက်ကို ရှုစမ်းပါလို့ ဦးသန်းမောင်ကြီးတို့ကို ဘုန်းကြီး
အများကြီး တိုက်တွန်းဘယ်-(မှန်ပါ)။ ဦးညွန့်တို့လဲ တိုက်တွန်း
တယ်-(မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်လို့တုံး သင်္ခတ တရားတွေကို မြင်စေ
ချင်တယ်။ သင်္ခတ တရားတွေကို မုန်းစေချင်တယ်။ သင်္ခတတရားမှ
ထွက်စေချင်တယ်။ ဒီဉာဏ် ပေါ်အောင်လို့ ဝိပဿနာ လုပ်ချ
ပါတယ်-(မှန်ပါ)။

သင်္ခတနယ်က ထွက်ချင်တဲ့ဉာဏ်တွေ ထွက်ထွက်လာအောင်
လို့ ခင်ဗျားတို့ကို နေ့တိုင်း ရှုပါ- နေ့တိုင်းရှုပါ- မိခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ဟာ သင်္ခတ တရားပါ။ သင်္ခတ ဓမ္မာပါ။ သင်္ခတနယ်က
မထွက်လို့ရှိယင် အသင်္ခတကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရောက်နိုင်လို့ပါ
ဆိုတာ ဦးသံဒိုင် ဟောသင့်တယ်- (မှန်ပါ)။ မဟောသင့်ဘူး
လား- (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ လုပ်တာသည် ဘာကို ရှုရတာတုံး ဆိုတာ
ကော ယနေ့ ပေါ်ပါပြီ-(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။ ဘာရှုရတာထုံး-
(ဖြစ်ပျက်ရှုရတာပါ)။ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ သင်္ခတတရားပဲ။ သင်္ခတ
တရားကို ရှုရမယ်-(မှန်ပါ)။

သင်္ခတရှုလို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘာလားလို့ မေးတဲ့အခါ သင်္ခတ
ရှုရုံနဲ့တော့ ဘယ်ဘုတ်ဦးလဲ။ သင်္ခတကို မုန်းဦးမှ-(မှန်ပါ)။
သင်္ခတဆုံးအောင် လိုက်နိုင်မှ အသင်္ခတ ရောက်မယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ယင် သင်္ခတ ဆုံးအောင်လိုက်....
(မုန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက မေးခလှူရှိတယ်။ ဦးသန်း
မောင်ကြီး ဖြစ်ပျက်ဆုံးပလား....လို့ မေးတာ သင်္ခတဆုံးပလား
မေးတာ-(မုန်ပါ)။ ဦးညွန့် ဖြစ်ပျက်ဆုံးပလား....လို့ မေးတာ
ကော-(သင်္ခတဆုံးပလားလို့ မေးတာပါ)။ သင်္ခတ ဆုံးယင်
တွေ့ပြီ....(မုန်ပါ)။ သင်္ခတအဆုံးမှာ အသင်္ခတက ကပ်နေတယ်-
(မုန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သင်္ခတဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ပဲ။ ဖြစ်ပျက် အဆုံးမှာ- (အသင်္ခတ
ရှိပါတယ်)။ အသင်္ခတ ကပ်နေလို့။

ဘုရားက သံယုတ်ပါဠိဘော်ကျတော့ တယ်လိုဟောသတုံး
ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်သောဝ သန္တိကေ။ နိဗ္ဗာန်သောဝ-နိဗ္ဗာန်၏သာ
လျှင်။ သန္တိကေ- ခရီး မခဝး အနီးကလေး။ ခင်ဗျားတို့
သင်္ခတ အဆုံးမှာ ရှိတယ်-(မုန်ပါ)။

ဦးသန်းမောင် တယ်မှာရှိသတုံး- (သင်္ခတအဆုံးမှာ ရှိပါ
တယ်)။ ဒါဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးဟာ သင်္ခတ။ ဒါချုပ်သွားယင်
တွေ့ပြီ-(မုန်ပါ)။

ဪ...ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ဝေးသလား၊ နီးသလားဆိုတော့
တစ်လံမျှလောက်သာ ခန္ဓာထဲမှာ ရှာပါဆိုပြီးတော့ ရောဟိ-
တထံ-ကို ဘောတယ်-(မုန်ပါ)။ မဟောဘူးလား- (ဟောပါ
တယ်ဘုရား)- ဒီအဆုံးမှာရှိတာကဲ့တဲ့။ ပေါ်ပလား- (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဗျားတို့က နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကွာ အဝေးကြီးဆိုတဲ့
လူဟာ အတော်ကို ရှောင်တဲ့လူ ဖြစ်နေလိမ့်မယ် - (မုန်ပါ)။
သင်္ခတ နယ်အဆုံးမှာ ရှိပါတယ် ဆိုကတည်းက ကိုယ်အလံနဲ့

ကိုယ်တိုင်းကြည့်ယစ် တစ်လံပဲ ရှိတယ်။ လူတစ်ယောက်မှာ...
 (မှန်ပါ)။ အဲဒါကလေးကို ဆမြီးပြန် ခေါင်းပြန် ဖြစ်ပျက်တော့
 လျှောက်ပြီး ရှုတော့ ဒီသစ်တတွေပြင်၊ ဒီသစ်တတွေမှန်း၊ ဒီ
 သစ်တတွေ ဒုက္ခသစ္စာရယ်လို့ ဆမှန်သိလို့ ပျက်ဆို့ ဒီသစ်တတွေ
 ဈာန်သွားထင် နိဗ္ဗာန်တွေမှာပဲ- (မှန်ပါ)။ အသစ်တ နိဗ္ဗာန်
 မှီနေရာမှာ မြင်လိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)။

ဦးအင်းမောင်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘိုင်စကပ် ကြည့်ပူးတယ်
 နော်-(မှန်ပါ)။ ဇာတ်သိမ်းတော့ ဘာပေါ်ဆတုံး မေးတော့
 ကားဖြူ ပေါ်တယ်။ ဝိတ်ဖြူကြီး ပေါ်လစာတယ်... (မှန်ပါ
 ဘုရား)။ ဇာတ်မသိမ်းခင်တုန်းကတော့ ဝိတ်ဖြူ ပျောက်နေ
 တယ်။ အရပ်တွေပဲ သွားလာ လှည့်ပတ်နေတယ်- (မှန်ပါ)။
 ဇာတ်သိမ်းလိုက်တော့ ဘာပေါ်လာသတုံး-(ကားအဖြူ ပေါ်
 လာပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ကားအဖြူနဲ့ ဇာတ်နဲ့သည်စားလို့ ဆိုယင်ဖြင့်
 ဇာတ်သိမ်းမှ ပေါ်မယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီမှာလဲ သင်တဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာ
 တွေ ဇာတ်သိမ်းမှ နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာမယ်-(မှန်ပါ)။ နေ့စက်နားမှ
 ကပ်နေတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ-(မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်...

ယာသော တောဒိသာ ယာနံ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသထံဝါ။

သဝေ ဇေတန ယဒနေန၊ နိဗ္ဗာနထေဝ သန္တိကေ။

မဂ္ဂင်နဲ့သွားယင် ဧကကလေးတဲ့- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်
 ဝေပျားတို့ကို ကြို၊ စားပါဆိုတာ ဒီနေ့ည တိုက်တုန်းတယ်...
 (မှန်ပါ)။ ဒီခန္ဓာ ချုပ်လို့ ပျောက်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန် ဒီနားရောက်
 မယ်။ ဝေးသလား၊ နီးသလား- (နီးပါတယ်ဘုရား)။ နီးလျက်နဲ့

ဘာဖြစ်လို့ ဝေးနေသတုံး ဆိုယင် သင်္ခတ မကျော်နိုင်လို့...
(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပသား-(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

သင်္ခတကို မကျော်နိုင်တာ ဆိုတာ ဒုတိယစကား၊ သင်္ခတ
တွေ့ဖို့ရာ လူကိုက အတော်ရှားတယ်၊ ကျော်ဖို့ အသာ ထမ်း
စမ်းပါဦး-(မှန်ပါ)၊ ဒီဖြစ်ပျက်တွေ့ဖို့ရာ လူကိုက အတော်ရှား
တယ်၊ ကျော်ဖို့ အသာထမ်းစမ်းပါဦး-(မှန်ပါ)၊ ဒီဖြစ်ပျက်
တွေ့ဖို့ရာ လူကိုက အတော်ရှားတယ်။ ဖြစ်ပျက်ဆိုဘာ သင်္ခတ
တရား-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတွေ့ဖို့ရာလူကိုက အတော်ရှားတော့ သင်္ခတကျော်ဖို့ရာ
အားရဟာ သင်္ခတတွေ့မှ ကျော်လို့ဖြစ်မှာကိုး-(မှန်ပါ)။ ဟ-
တုံးကျော်သွားလို့ ပြောပေမယ့် တုံးမှမတွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ကျော်တယ်ဆိုတဲ့ အားစိုက်မှု အလုပ်ကြီး လုပ်ပါမသား၊ (မလုပ်
ပါဘူးဘုရား)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ တုံးမတွေ့လို့... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးပြောလိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ခင်ဗျားတို့
အနိစ္စကို မတွေ့သေးကြာင့် နိစ္စနိဗ္ဗာန်ကို မထောက်တတ်၊
(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ပသား-(ပေါ်ပါပြီ)။

အနိစ္စကို မတွေ့တာနဲ့ (နိစ္စနိဗ္ဗာန် မထောက်တတ်ပါဘုရား)
ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ၊ နိဗ္ဗာန်မရှိလို့သား... (ရှိပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေမှတ်သရက မြတ်စွာဘုရား
က ကောင်းစွာဟောထမ်းတဲ့ဘုရားကို အခုနိဗ္ဗာန်တစ်လုံးတည်း
ကို ယနေ့ညပြောနေတော့ တယ်နယ်ကြော့၊ ပြောရပါလိမ့်
မတုံး ဆိုလို့ ရှိယင် ဝေးတယ်ဆိုယင်လဲ ခင်ဗျားတို့က နောက်
ဆုတ်မယ်-(မှန်ပါ)၊ နီးတယ်ဆိုယင်လဲ ခင်ဗျားတို့က မရှာ

တတ်ဘူး-(မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့မှာ ဒီစိတ်နှစ်ခုက သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတာ-(မှန်ပါ)။

တစ်ချို့ကလဲ ပြောကြတာက နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အဝေးကြီးပါကွာ...တဲ့။ နှုတ်က တက်နေကြတယ်-(မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာတဲ့တုံး-(အဝေးကြီးပါတဲ့)။ အဝေးကြီးဆိုတော့ ခင်ဗျာ တို့ကလဲ နိဗ္ဗာန်မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်နေတော့ နဂိုထဲကမှ ဘယ်နေရာ ရှာရမှန်းမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတယ် ဝေးတယ်လို့လဲ ပြောပြန်၊ ရှာလဲ ရှာတတ်တဲ့ဉာဏ်က မရှိပြန်ဆိုတော့၊ ဟယ်...ဖြေးဖြေးပေါ့...ပါရမီ တစ်စတစ်စလုပ်ရတာပေါ့တဲ့။ ပါရမီဘက် လှည့်လာတယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပသား-(ကျပါပြီ)။

ပါရမီလှည့်ချတတ်တယ်။ ပါရမီလှည့်ဖို့ မလိုလှပါဘူး။ မဂ္ဂင်ရထားစီးဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ပါရမီလှည့်ပြီး အပြစ်ချနေဖို့ လိုသလား၊ မဂ္ဂင်ကိုယ်ပိုင်ရဖို့ လိုသလား - (မဂ္ဂင်ကိုယ်ပိုင်ရဖို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် မဂ္ဂင်အလုပ်ကို တိုက်ရိုက်ပေးလိုက်မယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ပါရမီကို လှည့်ပြီးအပြစ်ချမနေကြပါနဲ့-(မှန်လှပါ)

ဒါကြောင့် ပေဋကောပဒေသ၌ သစ္စာတရားနာပြီး သစ္စာကို မှန်မှန်နှလုံးသွင်းလိုက်ယင် တွေတာပါပဲ-(မှန်ပါ)။ မဝေးပါဘူး-(မှန်ပါ)။

သစ္စာတရားနာ၍ သစ္စာကို ယောနိသောမနသိကာရနဲ့ ထစ္စာအစစ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခစစ္စာ ဈာန်သွားယင် နိရောဓသစ္စာကို ဘူးဆန် ဖြင်တဖပါပဲ။

(မှန်ပါ)။ ကဲ...ဝေးသဲလား၊ နီးသလား- (နီးပါတယ်
ဘုရား)။

သစ္စာတရားနာမူက ဝ-နံပါတ်တဲ့-(မှန်ပါ)။ ဒီသစ္စာကို
မှန်မှန်ကန်ကန် ယောနိသောမနသိကာရနဲ့၊ ဒါ...ဒုက္ခသစ္စာ
အစင်ပဲလို့၊ ကိုယ့်ဉာဏ်ထဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ နှလုံးသွင်း ထည့်
သွားလို့ရှိယင်လဲ ဒုက္ခချုပ်တဲ့နေရာ နိဗ္ဗာန်ပဲ- (မှန်ပါ)။ ကဲ...
ပေါ်လောဘူးလား- (ပေါ်လာပါတယ်)။

ဒါဖြင့်...ဦးသန်းမောင်ကတော့၊ ဦးညွန့်ကဲတော့၊ အရှင်
ဘုရားဟာ ဖြစ်ပျက်တာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သူချုပ်သွားလို့ရှိယင်ဖြင့်
စာပည့်တော်တို့ ဘာသစ္စာတွေ ရမှတ်တိုးဆိုတော့၊ ဩ...
မေးဖို့မလိုပါဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာချုပ်ယင် သုခသစ္စာ လာရုံပဲရှိ
တယ်။ (မှန်ပါ)။ သဘောပါလား- (မှန်ပါပြီ)။

ဒုက္ခသစ္စာချုပ်ယင်....(သုခသစ္စာ လာမှာပါဘုရား)။

သုခသစ္စာလာပါစေတော့လို့တောင်းတရသလစး။ ကိုယ်က
ကိုယ့်ဒုက္ခမလိုချင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိဟာပဓာနလား- (စွမ်းရည်
သတ္တိဟာ ပဓာနပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ခင်ဗျားတို့ကိုနိဗ္ဗာန်လာချင်လို့ ရှိယင် ဒုက္ခရှေ့က
ကွယ်နေတာချည်း၊ ဒုက္ခမှနီး မသိတာချည်းကို ဒုက္ခမှနီးသိ
အောင် ဟောလိုက်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ဟာ ခဏကလေးနဲ့ တွေ့
မယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောပါလား... (ပါပါပြီ ဘုရား)။
မောင်ချစ်စိန် ကျေနပ်လား၊ (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်...ဝေးလို့ မရောက်တာလား၊ နီးလျက်နဲ့
မရောက်တာလား၊ နီးလျက်နဲ့မရှာတတ်တာလား- (နီးလျက်နဲ့
မရှာတတ်တာပါဘုရား)။ ဟာ...ဒါဖြင့် ဒါဟာအသည်းနာစရာ

ကောင်းတာပေါ့.... (မှန်ပါ)၊ နီးလျက်နဲ့ မရှာဘတ်ဘဲ မောင်ထွန်းရင် အသည်းနာစရာကောင်းဖယ်-(မှန်ပါ)၊ ဝေးလို့ မရောက်ယင်လဲ အပြစ်ဆိုပါဦးဘာ့။ အခုတော့....နီးလျက်နဲ့ မရောက်ဘာတော့ ကိုယ့်အဖြစ်ဆိုးပဲ၊ (မှန်ပါ)၊

အဲဒီကျခဲဘာ့ နေ့တိုင်းပြောသနကျ ပြောရ တော့မယ် ဦးသန်းမောင်ရေ... (မှန်ပါ)၊ ကလျာဏမိတ္တ ' သိပ်လိုတယ်- (မှန်ပါ)၊ ကလျာဏက ကောင်းတာ၊ မိတ္တက အားဆောင်ပွန်း ဆရာသား- (မှန်ပါ)၊ သူ့ပေါယင်တော့ မရောက်ပဲဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒုကာသစ်တို့ ပေါ်ပသား- (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့်....နိဗ္ဗာန်ဟာ အဝေးမှာ ရှိသသား၊ အနီးရှိသသား- (အနီးမှာ ရှိပါတယ် ဘုရား)၊ ဘာကြောင့် မရောက်ကြပါ လိမ့်မတုံး....မရှာတတ်လို့- (မှန်ပါ)၊ ရထားစီး လဲဒနကြလို့- (မှန်ပါ)၊ ရထားတွေက အပါယ်ခွန်သွားလိုက်၊ သူ့ဘိ ပြန်မောင်းလာလိုက်၊ ဒီရထားတွေသာ နင်းပြီ စီးဒနတပဲ- (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန် တိုက်ရိုက်ဝင်တဲ့ ရထားကို- (မစီးမိပါဘူး ဘုရား)၊ မစီးတော့ လောကုတ္တရာ မဂ္ဂင်ရထားကို ကျုပ်တို့က မစီးမိဘဲနဲ့ လောကီ မဂ္ဂင် ရထားတွေကိုသာ သွားသွားပြီး စီးတာကိုး၊ (မှန်ပါ)။

အဲဒီမှာ....ရထားစီးလွဲဘာနဲ့ပဲ ဒုဂ္ဂဘိက သူ့ဘိပို့တဲ့ရထား ကလဲ အပါယ်လေးပါးမှာ မင်းခံရော့ကွဆိုပြီး ပို့ချ ဖိုက် တယ်၊ ဒုဂ္ဂဘိက သူ့ဘိပို့တဲ့ရထားကလဲ မင်းကို အိပွဲ၊ နာပွဲ၊ သေပွဲဆို ပို့ရဦးမယ်ဆိုပြီး အဲဒီဘိပို့ လိုက်ပြန်တယ်- (မှန်ပါ)၊ မအို၊ မနာ၊ မသေတဲ့ဘိ ပို့တဲ့ရထားကို ခင်ဗျားတို့ ဘယ်စီးကို မစီးမိဘူး- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပသား- (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ...ခါဖြင့် ယနေ့ကစပြီး ဦးဆန်းမောင်တို့ ဦးညွန့်တို့ စီးကြပါတော့- (မှန်ပါ)၊ ဒါ...ဝိပဿနာ အလုပ် လုပ်တာဟာ မဂ္ဂင်ရထားကို စီးနေတာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ရောက်မှ ဆောက်ပါ။ မလားဆိုတော့ ရထားမှန်- တက်မိသွားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ (မှန်ပါ)၊ ဒီအတိုင်းသာ မလျော့ဘဲနဲ့ ဒီရထားကို ကိုယ်ပိုင်ရအောင်လုပ်ပါ- (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဆဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီရထားကို- (ကိုယ်ပိုင်ရအောင်လုပ်ရမယ်)၊ ကိုယ့်အထဲမှာကို မဂ်ရလာအောင် လုပ်ရမယ်၊ ဒါကိုယ်ပိုင်ရတာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီရထားကလဲ တစ်ခါမှတ်ကြပါဦး။ ကိုယ်ရယင် ကိုယ်ပဲ စီးရတယ်၊ သားမယား မတင်နိုင်ဘူး၊ ဒီရထားကလဲရထားဆန်း- (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ရထားနဲ့ကိုယ်ပဲ၊ စပယ်ယာ လူပိုတင်လို့ မရဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဒါလောက် ထူးခြားတယ်၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

စပယ်ယာ လူပိုတင်လို့ မရဘူးဆိုတာက ဘာဖြစ်လို့တုံးလို့ မေးတော့ ...သူတို့စီးထားတဲ့ရထားက သူတို့လမ်းနဲ့ သူတို့သွားမှာကိုး- (မှန်ပါ)၊ သူများကို တင်လို့ရမယ် ထင်သလား- (မရပါဘူး) ဒါကြောင့်...မဂ်တို့၊ ဖိုလ်တို့ကို အမျှပေးလို့မရဘူးဆိုတာကို ပြောတာ- (မှန်လှပါ)၊ အမျှဆိုတာ အဖို့ဘာဝ၊ ဝေစုပေးလို့ မရဘူး- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား၊ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကို အဋ္ဌကတာဆရာများလဲ သေသေချာချာပြပါတယ်၊ တစ်ယောက်သောသူခါးခေါင်းမှာ ပန်ထားတဲ့ပန်းဟုခ

ဒီဘက်မှာ တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ လှပတယ်လို့ ထူးစံခန့်
ဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)။ သူ့ခေါင်းပေါ် ပန်ထားယစ် သူ့သာ
လှတပဲ။ ဒီပြင် ဘေးကလူက- (မလှပါဘူး)။ တို့အတူပဲ
မဂ္ဂင်အလုပ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က တစ်ချို့များ ဆွမ်းတော်ပဲ
တစ်ပွဲတည်းကိုပင် ဟိုလက်ကူး ဒီလက်ကူးနဲ့ ငိုသေးတယ်
ဦးသန်းမောင်- (မှန်ပါ)။ နင်လဲ တင်လိုက်ဦး၊ နင်လဲ တင်
လိုက်ဦး၊ တစ်ဖွဲ့ထဲကို နင်လဲ တင်လိုက်ဦး၊ နိဗ္ဗာန် အတူတူ
ရောက်အောင်တဲ့။ ဒီလို လုပ်တာတောင် ရှိကြသေးတယ်-
(မှန်လှပါ)။

မဂ္ဂင်အလုပ်ဆိုတာက ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ၊ လို့
ဟောတယ်။ ပစ္စတ္တံ-အသီးသီး။ ဝိညူဟိ-မဂ္ဂင် ပညာရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိနိုင် ရနိုင်တယ်တဲ့။
(မှန်ပါ)။ ဦးသန်းမောင်ကလုပ်လို့ ဒေါ်ကောက် မရနိုင်ဘူး
စိတ်သာချ၊ ဦးသန်းမောင်ပဲရယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောပါ
ပလား- (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ကြပါ။ ဒီအလုပ်က ခင်ဗျားတို့
ဒါနသီလတို့ကို အမျှဝေလို့ မရဘူးဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်
ပါ- (မှန်လှပါ)။ ပါဠိရွတ်ပါ။ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိညူဟိ-
မဂ်ပညာကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ပစ္စတ္တံ-
အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- သိအပ်ရအပ်၏။ သူ့သာလျှင် ရတာ
တဲ့။ မအေလုပ်လို့ သားမရနိုင်ဘူးမကောက်ရမယ်- (မှန်လှပါ)။

ဒါဖြင့် အမျှပေးဝေလို့ရတဲ့ တရားမျိုးလား...။ အမျှဆိုတာ
အဖို့ဘာဂကိုးဗျ။ ဒီလိုပေးဝေတာနဲ့ ဟိုမှာသွားပြီးရရှိလား-
(မရပါဘူး)။ ယခင်ဆရာ နိဗ္ဗာန်ဝင်တယ်၊ မောင်ကြီးဖြစ်

သူ ဒေဝဒတ် အပါယ်သွားတယ်။ (မှန်ပါ) အဲဒါ...ပစ္စုတ္တံ-
 အသီးသီးပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)။ ကျေနပ်ပလား၊ ကျေနပ်ပါပြီ
 ဘုရား။ အသီးသီးပဲ ရသွားကြတာပဲ။ သူ့လဲမဟုတ်တဲ့အသီးပဲ
 ရတယ်။ ရသော်ရောက်လဲ ဟုတ်တဲ့အသီးပဲ ရတယ်။ (မှန်ပါ)။
 တကယ်လိုချင်ယင် ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်းနှမဆိုတာ
 ကြည့်ဖို့ရှုဖို့ ကောင်းပါသေးတယ် ဆိုတာမျိုးကို ဒါက ကြည့်ရှု
 နိုင်တဲ့ တရားမျိုးကို မဟုတ်ဘူး- (မှန်ပါ)။ ပေတပလား-
 (ပေတပဲပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒီတရားဘာ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
 ဦးသန်းမောင် ပေတသွားပြီ- (ပေတသွားပါပြီဘုရား)။

က...ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရှိသလား...မရှိဘူးသား- (ရှိပါတယ်
 ဘုရား)။ ဝေးသလား၊ နီးသလား- (နီးပါဘယ်ဘုရား)။
 နီးလျက်သားနဲ့ ဘယ်နှယ်ခကြာင့် မရောက်ကြသတုံး ရထားစီး
 လွဲလို့...အဖြေပါသွားပြီ- (ပါသွားပါပြီ ဘုရား)။ နိဗ္ဗာန်
 ရထား မစီးမိဘဲနဲ့ ဒုဂ္ဂတိက သုဂတိသွားတဲ့ရထားကို စီးလိုစီး
 ဒုဂ္ဂတိက သုဂတိပြန်တဲ့ ရထားကို စီးလိုစီး။ ရထားစီး လွဲနေ
 ကြတယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်...ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ အခု ရထားစီး မလွဲအောင်
 နေ့တိုင်း ချိန်းပေးနေတယ် ဆရာဘုန်းကြီးက... (မှန်ပါ)။

ဦးသန်းမောင် ဘာလုပ်ပေးနေသလဲ- (နေ့တိုင်းချိန်းပေး
 နေပါတယ်)။ ဒီအထဲကတောင် ခင်ဗျားတို့က ချော်ချော်
 ပြီး တက်ချင်သေးတာ- (မှန်ပါ)။ ပြန်ဦးမှ ထင်ပါဌဲ့၊ အင်...
 ရထားစီး လွဲချင်ပြန်ပြီ- (မှန်ပါ)။ သုဂတိက ဒုဂ္ဂတိသွားနိုင်တဲ့
 ရထားကို စီးတော့မလို့... (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား၊ (ရိပ်မိပါပြီ)။

ပြန်ဦးမှတ်ပါရုံဆိုတဲ့ အသွားဟာ ခင်ဗျားတို့ သာမညွန့်
တော့၊ ခြေ...သူတို့ဝတ္ထုကလဲ ရှိသေးတယ်ဆိုပြီးတော့...
တစ်ခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတော့ လျော့ပေးချင်လဲ သေချာ
ပေးလိမ့်မပေါ့၊ ဘုန်းကြီးကတော့ မပေးဘူးတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့
သဘောနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြန်တာပဲဟာ၊ မဘတ်နိုင်ဘူး ရထားစီး
လဲ့သွားတယ်၊ (မှန်ပါ)။

ဦးညွန့် ဘာရထားစီးမလို့တုံး-(သုဂတိက ဒုဂ္ဂတိသွားတဲ့
ရထား စီးမလို့ပါ)ဘုရား၊ အဲ...နေတာက သုဂတိရောက်နေ
တယ်- (မှန်ပါ)၊ ပြန်ဦးမယ်ဆိုတော့ ဒုဂ္ဂတိ လှည့်ချင်သေးလို့
ကိုး-(မှန်ပါ)၊ ကိစ္စရှိလို့ကိုး၊ မလွဲသာလို့-(မှန်ပါ)၊ မလွဲသာ
ဆိုကတည်းက ဥပါဒါန်ကြီးတဲ့ ကိစ္စ- (မှန်ပါ)၊ တံဏှာဥပါ
ဒါန်ကြီးတဲ့ကိစ္စမဆိုနိုင်ဘူးလား- ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့
ဘယ်ရထား စီးမိသလဲ- (ဒုဂ္ဂတိရထား စီးမိပါတယ်)၊ အဲ...
နေတာက သုဂတိ၊ စီးတာက (ဒုဂ္ဂတိ)၊ သွားချင်လဲ သွား
ကြပေတော့ဗျာ-(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)၊ အတော်
ဆိုးနေပြီ ဦးညွန့်- (မှန်ပါ)။

ကဲ...ခင်ဗျားတို့ မလွဲသာဆိုတာကစကားသုံးယဉ်သလောက်
နစ်နာတာပေါ့-(မှန်ပါ)၊ စကားသုံးကတော့-(ယဉ်ပါတယ်)၊
ယဉ်ပင်ယဉ်ငြားသော်လဲတဲ့၊ နစ်နာမှုကတော့ကြီးသွားတယ်-
(မှန်ပါ)။

ဦးသန်းမောင် စကားသုံးကဲ့တော့ ဟဉ်ပါတယ်၊ ဆရာ
ဘုန်းကြီးနဲ့လဲ မခွဲချင်ဘူး၊ နေ့တိုင်း ကျေးဇူးများနေတာသိ
တယ်၊ ဒါပေမယ့်...မလွဲသာတဲ့ ကိစ္စကရှိနေတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်မှာ မလွဲသာတာတုံး-(အပါယ်သွားဖို့ မလွဲသာတာ-
(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊

ဘယ်သွားဖို့ မလွဲသာတာတုံး-(အပါယ်သွားဖို့ပါ)၊အပါယ်
သွားဖို့ မလွဲသာတာ။ ရဲရဲကြီးပြောစမ်းပါ မောင်ထွန်းရင်ရ-
(မှန်ပါ)၊ အပါယ်သွားဖို့ မလွဲသာတာပါ)၊ အခုစီဥစ္စာ ဘယ်
ရထား စီးမိတာတုံး၊ ရထားစီး လွဲမှာစိုးလို့ မိနေည ခါခင်း
တာပဲကွ-(မှန်ပါ)၊ သားကိစ္စ၊ သမီးကိစ္စ၊ ဆွေကိစ္စ၊ မျိုး
ကိစ္စ၊ အလုပ်ကိစ္စမှတစ်ပါး၊ ဦးဆုံးခိုင် မီပြင် ဘာမှ ပြောစရာ
မရှိဘူး-(မှန်ပါ)၊ မလွဲသာတာသည် ဘာတုံး၊ စွဲလမ်းတာ၊
စွဲလမ်းမှု ဘယ်ကလာသတုံး၊ တဏှာက လာတယ်၊ တဏှာ
ကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် မလွဲသာတဲ့ကံ ပေါ်လာ
တယ်၊ ကံယကံ၊ ဝစီကံ ပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒီဇာယကံ၊ ဝစီကံက ဘယ်ရထားစီးမိတာတုံး မေးတော့
သုဂတိက ဒုဂ္ဂတိရထား စီးမိတာ- (မှန်ပါ)၊ လက်မှတ်ခံ
သေသေချာချာလွဲတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ မလွဲသေးဘူးလား- (လွဲ
ပါတယ်)၊ ပြန်မယ့်ကြံယဉ် ဒါကလေးတွေ စဉ်းစားရတယ်-
(မှန်ပါ)၊ ငါရထားစီး မှားမှာလား၊ ရထားတက် မှန်မှာ
လားဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ ဝေဖန်ရလိမ့်ဦးမယ်-(မှန်ပါ)၊ မဝေဖန်ရ
ပေဘူးလား- (ဝေဖန်ရပါတယ်)၊ ဟာ...ပေါက်သည့် နဖူး၊
မထူးဘူးဆိုယင်လဲ သွားတော့ပေါ့ ဒါပဲရှိတာပဲ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့်...ဒကာဒကာမုတို့ ရထားသုံစင်း ရှိတာတော့
ယနေ့ည ရှင်းပါပြီ- (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ဘယ်ကလာသတုံး မေး
တော့ မဂ္ဂပစ္စယောကလာတယ်-(မှန်ပါ)၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်
မှာ မဂ္ဂပစ္စယောလို့ မပါကြဘူးလား-(ပါပါတယ်)၊ အဲဒါက

လာတာ။ သုဂတိမှ ဒုဂ္ဂတိသွားတာလဲ မဂ္ဂပစ္စယောပဲ ထွက်
သွားတာ။ မိနေရာကထွက်ယင် မဂ္ဂချည်းပဲ-(မှန်ပါ)။ ဒုဂ္ဂတိက
သုဂတိထွက်လာယင်လဲ မဂ္ဂပစ္စယောပဲ။ သုဂတိကနေ နိဗ္ဗာန်
ထွက်သွားယင်လဲ မဂ္ဂပစ္စယောပဲ။ သဘောကျပလား- (ကျ
ပါပြီ)။ မဂ္ဂပစ္စယောဟာ သုံးမျိုးရှိတယ်လို့ မှတ်လိုက်ပါ။
ဦးသံခိုင် အတော်ခိုင်လုံသွားပြီ-(မှန်ပါ)။ မခိုင်လုံဘူးဘူး
လား-(ခိုင်လုံပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် မောင်ထွန်းရင် မင်းကိုစောင်းဟောနေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးသံခိုင်ပြောမှ ဝါသိတာပါ-(မှန်ပါ)။ ရထား
စီးလဲ့မှားတော့ အင်မတန်စိုးရိမ်တယ်-(မှန်ပါ)။ တစ်သံသရာလုံး
ဟာ ရထားစီး လဲ့လို့ချည်း ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာ-(မှန်ပါ)။ ဘာမှ
လက်သည်ရွာမနေနဲ့-(မှန်ပါ)။

ဦးသန်းမောင် တစ်သံသရာလုံး အောက် ရောက်လိုက်၊
အထက်ရောက်လိုက်နဲ့ ဘာဖြစ်နေတာတုံး-(ရထားစီး လဲ့တာ
ပါဘုရား)။

အဲ့ဒီတော့... ရထားသုံးစင်း ရှိသည့်အနက် အလယ်စင်းကို
မစီးမိဘူး။ အောက်သွားတဲ့ရထားရယ်၊ အထက်ဆန်တဲ့ရထား
ရယ် ဒါပဲစီးမိတော့တယ်။ တစ်ခါတည်း ငြိမ်းအေးရာ ယွားတဲ့
ရထားကို စီးကိုမစီးမိတော့ဘူး-(မှန်ပါ)။ မစီးမိတော့ ခင်ဗျား
တို့ သာသနာတောင်း မရောက်ခဲ့ကြဘူး။ နောက်ဘဝတွေက -
(မှန်ပါ)။ သာသနာတောင်း ရောက်ယင် ဝိပဿနာ ရှုမိခယ်၊
ဝိပဿနာရှုမိသို့ရှိယင် အသယ်ရထား၊ စီးမိ ရမယ်-(မှန်ပါ)။
သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒီတစ်ခါ လွဲယင်ဖြင့် ပြင်ပေးမည့်သူတွေဖို့ တော်တော်နဲ့
မလွယ်တူ။ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ-(မှန်ပါ)။

ရထားပြင်ပေးမည့်သူ (မရှိပါဘူးဘုရား)။ မောင်ထွန်းရင်
ဒီရထားသာစီး၊ ဒီရထားသာစီးလို့ ။ မင်းအသေ ရထားတွေ
မစီးနဲ့၊ အပါယ်ရထားတွေ မစီးနဲ့၊ ငြိမ်းချမ်းတဲ့နေရာရောက်တဲ့
ရထားစီးကွ အာရှီသည်နဲ့ ပြောမည့်သူကို အင်မတန်ရှားတယ်-
(မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့တွေ့ဖို့က များနေသတိုးဆိုတော့
မင်းသားမယားစားဖို့ မင်းလုပ်ကွ၊ မင်းမလုပ်ယင် အကုန်ငတ်
ကုန်မှာပေါ့ဆိုတော့ သူကပဲ သုဂတိက ဒုဂ္ဂတိဘုံကို ရထားတွေ
အစီးခိုင်းနေတယ်-(မှန်ပါ)။ တိုက်တွန်းကြတယ်၊ ခင်လို့
ပြောရှာကြဘာပဲလို့တောင် အောက်မေ့သေးတယ် ခင်ဗျား
တို့က-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုများ အောက်မေ့သတိုး-(ခင်လို့ ပြောရှာတာပဲ
လို့ အောက်မေ့ပါတယ်)။ တော်တော်ခင်တဲ့လူ အပါယ်ကို
ထိုးချလိုက်တယ်....(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပသား....(ရိပ်မိပါပြီ)။
တော်တော် ခင်တဲ့လူက ဘယ်ထိုးချလိုက်ပါလိမ့်.... (အပါယ်
ထိုးချပါတယ်)။ မင်း သား၊ မယားတွေကွာ မင်းမှမပြုစုယင်
ဖြင့် မင်းဝတ္တရား အကုန်ပျက်ကုန်မှာပေါ့။ အဲဒီတော့ တို့က
ကောင်းစေချင်လို့ ပြေးတာလို့တောင် ပြောလိမ့်ဦးမယ်....
(မှန်ပါ)။ ဖုံးတောင် ဖုံးလိုက် သေးတယ်၊ စီးရတဲ့ ရထားက
ဘယ်ရထား သွားပြီး စီးမိတာပါလိမ့်....(ဒုဂ္ဂတိသွားတဲ့ ရထား
စီးမိတာပါ)။ သူ သုဂတိနေတာ ကြည့်ချင်ပုံ မရဘူး၊ ဦးညွန့်
ရိပ်မိပသား- (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဒီဥစ္စာကို ဩော်....

အကျိုး အကြောင်း အတော် အမြော် အမြင်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ပြောရှင်းတပေတဲ့၊ ကိုယ်စီးတဲ့ ရထား ဘာရထားလို့ သိသေး ရဲ့လား-(မသိပါဘူး)၊ မဆီတော့ သေသေချာချာ လွဲသွားပြီ၊ မလွဲဘူးလား.... (လွဲပါတယ်ဘုရား)။

တချို့ ကျတော့လဲ မင်းကွာ တစ်ဆဝ တစ်နပ်စောက်လေးနဲ့ မလုပ်နဲ့ ကွာ၊ နောက်ဘဝ စောင်းစားရေးကလဲ ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီ ရထားကို အစီးခိုင်းပြန်တယ်၊ အဲဒီရထားကလဲ ဟိုမှာသေ မည့် ရထား-(မှန်ပါ)၊ မသေရပေဘူးလား- (သေရပါမယ်)၊ အဲဒီရထား အစီးခိုင်းတဲ့လူကလဲ မနည်းလှဘူး.... (မှန်ပါ)။

ခုနင်က ပြောတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ရထား၊ အသေ လွတ်တဲ့ ရထားကို အစီးခိုင်းဖို့ရာကျတော့ ငယ်ပါ သေးငယ် ကွာလို့ စောင် ပြောချင် ပြောနေသေးတာ.... (မှန်ပါ)၊ ငယ်ပါသေး တယ်ကွာ၊ မင်း ဝိပဿနာ အလုပ်ကို မလုပ်ပါနဲ့ဦး၊ တိုရထား နှစ်ခုသာ လှည့်ပြီး စီးပါဦး.... (မှန်ပါ)၊ စီလို ဖြစ်နေလို့ ခင်ဗျား တို့ ဒီအသက် ဒီအရွယ် ရောက်လာကြတာ-(မှန်ပါ)၊ ဒါ မိတ် ဆွေကောင်းတွေနဲ့ ပေါင်းငေါက်တာ တော်တော် နာတာ၊ ခနာဘူးလား.... (နာပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒါတွေက နောင်ကို သတိထားဖို့ ဆုံးမတို့ အသွားလို့ မှတ်လိုက်ကြစမ်းပါ.... (မှန်ပါ)၊ နှေးဝိုက်ကို သတိ ထားဖို့ ဆုံးမတဲ့ အသွားလို့ သေသေ ချာချာ မှတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ရထားသုံးစင်း- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

မြတ်စွာဘုရားက ကောင်းစွာ ဟောကြားတော် မူခဲ့တဲ့ ရထား ဘယ်နှစ်စင်းလဲ-(သုံးစင်းပါ)၊ သူဏတော့ မကောင်း

တာတော့ မကောင်းဘူးဟောတာလဲ တရားပဲ။ အလတ်စား
ကလေး သက်သာခွင့် ရတားကလဲ တရားပဲ အချွန်ဆုံး၊ အမှန်ဆုံး
ကောင်းတာလဲ- (တရားပါပဲဘုရား)။ ဘုရားကတော့ တရား
ထမားမို့ တရားသုံးမျိုးကို ပြောရမယ်-(မှန်ပါ)။ ဟောဒါ
ငယ်ရမယ် တရား၊ ဟောဒါက ခြေဆန်ရမည့်တရား၊ ဟော
ဒါက ရှောင်ရမည့်တရား၊ ဟောဒါက ဆောင်ရမည့်တရား
စသည်ကို တရားက ဟောရမှပဲ-(မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့က သုံး
မျိုးမှ မဝေဖန်တတ်တော့ ဝေဖန်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က 'ဟောရ
မယ်-(မှန်ပါ)။ အကောင်းအဆိုး ရွေးတတ်အောင် မဟောရ
ပေဘူးလား-(ဟောရပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့်... သွားကွာတော့ ဘာဝတာ ဓမ္မော-ဆိုတာ
အကုသိုလ်တွေလဲ ဘုရားက ထည့်ဟောတာပါပဲ။ ဟောဒါက
အကုသိုလ်တဲ့၊ ချ... ရှောင်ဖို့ ဟောတာ- (မှန်ပါ)။ ဒါက
သုဂတိသွားတဲ့ ရထားတဲ့၊ ဒါလဲ အကောင်းစားကြီးမဟုတ်ဘူး
ဆိုပြီး ဟောပြန်တာပဲ-(မှန်ပါ)။ အကောင်းကြီး မဟုတ်ဘူး
ဆိုပြီး ညကပြောထလိုပေါ့ဗျား၊ သဂ္ဂကထာပြောပြီး သကလ
စာမာန် အာဒိနဝကထာကို ဟောပြန်တာပဲ-(မှန်ပါ)။ မဟုတ်
ဘူးလား-(မှန်ပါတုရား)။ နတ်ပြည်ရောက်တဲ့စကားကို ဘုရား
ကိုယ်တော်တိုင်က ဖွင့်ထုတ်ဟောပြီးတော့မှ နတ်ပြည်အပြစ်ဟာ
ကျီးတစ်ကောင် အမဲသားတစ်ရသလိုပဲကွ မဟောဘူးလား-
(ဟောပါတယ်)။ မြက်မီးရှူးကလေးကိုငံပြီး လေလာတဲ့ဘက်
တိုးသလိုဘဲကွ ဆိုပြီး အကုန်ဖျက်ချတာပဲ-(မှန်ပါ)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၀)

အဲဒီတော့.... တုရားဟာ အသတ်စားကိုလဲ အသတ်ဘာ
အလိုက် ဟောတာပဲ။ အကုသိုလ်ကိုလဲ အကုသိုလ်လို့ ဟော
တာပဲ။ မဂ်ကိုလဲ မဂ်လို့ဟောတာပဲ။ ဒီတော့....တုရားမှာ
တော့ဖြင့် ပယ်ရမည့်တရား ဘောရမယ်၊ အလတ်စားဖြစ်တဲ့
တရားဟောရမယ်၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့တရားကိုသူ့ ဝတ္တရား
က ဟောရမှာပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။ အဲဒီတော့
ကျုပ်တို့က မရွေးတတ်တာက ခက်တယ် - (မှန်ပါ)။

မောင်ချစ်စိန် ဘာခက်သတုံး - (မရွေးတတ်ဘာက ခက်ပါ
တယ်တုရား)။ မရွေးတတ်တာနဲ့ ခက်တာပဲ။ သရက်သီး ရွေး
သလို ဖြစ်နေပြီ။ သရက်သီးအလုံးသေးသေးက ချိုပင် ချိုငြား
သော်လည်း အလုံးကြီးဘာမှ ကြိုက်တယ်လို့ ချဉ်ချဉ်နေတာ -
(မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့ဟာ အလုံးကြီးကြိုက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေတာ -
(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။ မရွေးတတ်တော့လဲ အလုံး
တော့ ကြီးပါရဲ့ အချို့မရဘဲနဲ့ ချဉ်နေတယ်။ ဒီလို မခန့်ပေဘူး
လား - (နေပါတယ်)။

အဲဒီတော့ အခုရွေးတတ်ရမယ်။ အသယ်သမ်း လိုက်မှာပဲ
လား၊ အလယ်သမ်းဟာ အကောင်းဆုံးပဲလား။ မအို မသေ
အမြဲခနဲနဲနေရာပို့တဲ့ ရထားပဲလား - (မှန်ပါ)။ သဘာပင်
ကြံပလား - (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့်....ဘယ်သမ်း လိုက်မလဲ - (အသယ်သမ်း လိုက်ရပ
မယ်)။

အဲဒါ....အလယ်လမ်း လိုက်ချင်တာက နိဗ္ဗာန် သဘောကျ
လို့ လိုက်ချင်တာ-(မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်မှာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားလို့
လိုက်ချင်တာ-(မှန်ပါ)၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘဲပုဂ္ဂိုလ် အလယ်
ရထားကို ဘယ်သူမှ မစီးချင်ဘူး-(မှန်လှပါ)။

ဒါကြောင့် တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အတော်ချင်ချိန်
ရသေးတယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကြီးနဲ့ ဘောနေတာရှိသေး
တယ်-(မှန်ပါ)၊ မရှိပေဘူးလား-(ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ကို
သူမှ သဘောမကျဘဲ-(မှန်ပါ)၊ သူတို့ကရှိနေတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရှိ
သလားဆိုတော့ ရှိတယ်တဲ့။ ရှိယင် တယ်လိုရှိသလဲဆိုပြန်တော့
မသိပါဘူးလေ။ ဒါဟာ သူ့နိဗ္ဗာန် သဘောမကျဘူး-(မှန်ပါ)
နိဗ္ဗာန် သဘောမကျဘဲနဲ့ ဟောနေလို့ရှိသလဲ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ ဟော
နေတာ-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလစား-(ရှင်းပါပြီ)၊

နိဗ္ဗာန် သဘောမကျဘဲနဲ့ ဟောယင်-(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ ဟော
တာပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာဟာ ခန္ဓာလဲမရှိဘူးဆိုတော့ ဘာများ
ရှိပါလိမ့်မတုံး၊ မပြောတတ်ပါဘူးလေဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ကို သူ
သဘောကျသေးရဲ့လား-(မကျပါဘူး)၊ သဘော မကျယင်
သူ့မှာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိရှိနေတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ တရား
ဟောနေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းသွားပြီ-(မှန်ပါ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို သွားကြပါစို့ဆိုတော့နိဗ္ဗာန်သွား
ချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။ဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ်
သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတာပဲ။ အသီးအသီး ကိုယ်ပိုင်မဂ်ရချင်
လို့ရှိယင်ဖြင့် မနေ့ကဟာ ပြန်ဆက်လိုက်၊ ဟေပဿိကော ဝေT

ရာက သန္တိဋ္ဌိကောနဲ့လိုက်မှ အသီးအသီး ကိုယ်ပိုင်မဂ်ရမယ်—
(မှန်ပါ)။ ပေါ်ပဏား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဧဟိ ပဿိဏော ခေါ်ရာကို သန္တိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်လို့ရှိယင်
ဖြင့် သူကိုယ်တိုင်လိုက်လို့ သူရတဲ့မဂ်က သူများ မတင်နိုင်ဘူး-
ဒီမဂ္ဂင်ရထားက-(မှန်ပါ)။ သူများကိုတင်နိုင်ရဲ့လား-(မတင်နိဇီ
မပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လုပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သာရတယ်၊ မလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်...
(မရပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ဆုတောင်းရုံ တောဇီးရတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး၊
လုပ်ယူရမယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောပါလား-(ပါပါပြီ)။

အခု ဧဟိ ပဿိဏော ခေါ်ရာကို သန္တိဋ္ဌိကောနဲ့ တကာ
သစ်ကပဲ လိုက်လိုက်ပါ။ ဘာနဲ့လိုက်သတုံး မေးယင် ဘယ်နှယ်
ဖြေကြမလဲ-(မဂ္ဂင်နဲ့ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် သန္တိဋ္ဌိကောက မဂ္ဂင်
ဟောနေတာ-(မှန်ပါ)။

မဂ္ဂင်နဲ့ လိုက်လို့ ကျုပ်တို့သည် ဧဟိ ပဿိဏော ခေါ်ရာကို
တဏှာနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ ဒေါသနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ မောဟနဲ့ မလိုက်နဲ့။
သန္တိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်ပါ။ သူကတော့ အမြဲ ခေါ်နေမှပဲ...
(မှန်ပါ)။ မနေ့ကလဲ သင်ပြီးပြီ-(မှန်ပါ)။ ဒါ မေ့မိမကောင်း
ဘူးနော်-(မှန်ပါ)။

ဦးသံခိုင် ဒါ ဘယ်နှယ် နေထတုံး-(မေ့မိ မကောင်းပါဘူး
ဘုရား)။ လုံးဝ မေ့မိ ကေခင်းဘူး-(မှန်ပါ)။ အလိုက်မှားတွေ
ရှိသေးတာကိုး-(မှန်ပါ)။ တဏှာနဲ့ လိုက်တာလဲရှိတယ်၊ ဒေါသ
နဲ့ လိုက်တာကော-(ရှိပါတယ်)။ မောဟနဲ့ လိုက်တာကော...
(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ရှိနေတော့ ဘုရားက ဒီလို လိုက်ဖို့ လာတစ
မဟုတ်ဘူး၊ ဟေ-လာခဲပါ၊ ပဿ-ဓူပါလို့ ရုပ်နာမ်ကလဲ ခေါ်
တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကလဲ ခေါ်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် သူတို့ကို
အာရမ္မဏ ပစ္စည်းထဲမှာ ထည့်ထားတာ... (မှန်ပါဘုရား)၊
သန္နိဋ္ဌိကောကတော့ ဘာတုံးဆိုတော့ အာရမ္မဏီကတုံး။ သူက
ဟိုဟာကို အာရုံပြုရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဟေ ပဿီကောကအာရုံ၊ သန္နိဋ္ဌိကော-က-(အာရမ္မဏီ
ကပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီအာရုံ အာရမ္မဏီက လိုက်ယင်တော့ဖြင့် ဝေဗျားတို့
သည် ရထားစီး မလွဲတော့ပါဘူး-(မှန်ပါ)၊ လွဲသေးသလား-
(မလွဲပါဘူး)။

ဒုကာ၊ ဒကာမတွေ သေးသချာချာ မှတ်ကြပါနော်၊ ဒီဥစ္စာ
က သဘောချည်း ပြောနေတဲ့အတွက် တော်တော်ကလေး ခဲခဲ
ယဉ်းယဉ်းပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သန္နိဋ္ဌိကော ခေါ်ရာကို တပည့်တော် ယားယင်
ယားတဲ့ နေရာ လိုက်ပါမယ်၊ ပျက်စီးယင် ပျက်စီးတဲ့ နေရာလဲ
တပည့်တော် ကြည့်ပါမယ်၊ ပေၤလာယင် ပေၤလာတဲ့နေရာ
ကြည့်ပါမယ်၊ ပျက်ယင် ပျက်တဲ့နေရာ ကြည့်ပါမယ် ဆိုလို့ရှိ
ယင်ဖြင့် ဦးသန်းမောင် ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်ပြီ-(မှန်ပါ)၊ မမြင်ပေ
ဘူးလား... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)၊ အယ်သူက ခေါ်သတုံး...
(ပျက်စီးတဲ့သဘောက ခေါ်ပါတယ်)၊ ဟေ ပဿီကောဆိုတစ်
ဖြစ်ပျက်က ခေါ်တာ-(မှန်ပါ)၊ ဦးသန်းမောင်တို့က ဘာနဲ့

လိုက်မထုံး- (သန္တိဋ္ဌိကောသန္တံ လိုက်ရပါမယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်တိုင်
မြင်အောင် လိုက်ပစ်လိုက်ပါ- (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်တိုင်မြင်အောင်
လိုက်ပစ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သင်္ခတကသွားပြီး တွေ့တယ်-
(မှန်ပါ)၊ နဂိုက နိဗ္ဗာန်ကို သင်္ခတ ဖုံးနေတာ-(မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ကို ဘာဖုံးနေပါသလဲ- (သင်္ခတ ဖုံးနေပါတယ်
ဘုရား)၊ သင်္ခတဖုံးနေတယ်ဆိုတော့ ဒါကြောင့် သင်္ခတကိုမှန်း၊
အဖုံးဖြစ်တဲ့ သင်္ခတကိုတော့ အခု တွေ့ပြီ။ နောက်ကျတော့
မင်းတို့ ရှုပ်နေတာပဲဆိုပြီး သင်္ခတကို မှန်းရမယ်- (မှန်ပါ)၊
နောက်ကျတော့ မင်းတို့ သင်္ခတတွေဆုံးယင် ကောင်းတယ်ဆို
တဲ့ သစ္စာကို ပိုခံပိုင် နိုင်နိုင် သိတဲ့ သင်္ခတအဆုံးကို- သင်္ခတ
ဟာ ဒုက္ခသစ္စာ-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီ အဆုံး ရောက်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကျတော့ အသင်္ခတ တွေ့လိမ့်မယ်၊ အသင်္ခတက ဒီဘက်မှာ
ကပ်နေတယ်-(မှန်ပါ)၊ မကပ်ဘူးလား-(ကပ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကို အဖုံး မဖွင့်တတ်လို့ ကျုပ်တို့
ခင်ဗျားတို့ မရောက်ကြတာပဲ- (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပါ
လား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အဖုံးသုံးချက်ကို မောင်ထွန်းရင် ဖွင့်တတ်ပါလား-
(မှန်ပါ)၊ အခု ဟောရတာက ယဉ်ကျေးပြီးသားတွေ ဟော
ရလို့ ဧတံဓဿဓာယ်နော်.... (မှန်ပါ)၊ တချို့က သင်္ခတကို
မှတွေ့ဘူး-(မှန်ပါ)၊ သင်္ခတမှ မတွေ့တော့ သင်္ခတ မှန်းဖို့ဆို
အာ ဒုတိယအချက်ဝေးသွားပြီ-(မှန်ပါ)၊ သင်္ခတ ဆုံးဖို့ဆိုတာ
ကော- (ပိုဝေးသွားပါတယ်ဘုရား)၊ သဘာကျပါလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အရုဏဝတီ သုတ်မှာ 'ဒုက္ခဿအန္တံ ကရိဿတိ'တဲ့။ ဒုက္ခဿ-ဒုက္ခ၏။ အန္တံ-အဆုံးဖြစ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကို။ ကရိဿတိ- မျက်မှောက်ပြုနိုင်လတ္တံ့-တဲ့-(မှန်ပါ)။ ဒီဒုက္ခဆုံးမှ နိဗ္ဗာန်တွေ့မယ်တဲ့-(မှန်ပါ)။ သဘောပါလား:- (ပါပါပြီ)။ ဒုက္ခဿအန္တံ ကရိဿတိ-ဒုက္ခအဆုံးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လတ္တံ့-ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဒုက္ခဖုံးနေတယ်ဆိုတာပေါ့လား:- (ပေါ်ပါပြီ)။ ဒုက္ခကို ဘယ်သူဖုံးသတုံး မေးတော့ အဝိဇ္ဇာ တဏှာက ဖုံးတယ်-(မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ကိုတော့ ဘယ်သူက ဖုံးသတုံး-(ဒုက္ခကဖုံးပါတယ်)။ ဒီဒုက္ခမှမြင်အောင် ဘယ်သူက ဖုံးသတုံး.... (အဝိဇ္ဇာတဏှာကဖုံးပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဉာဏ်ပေါ်မှာ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာက တစ်ချက် ဖုံးလိုက်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို ဒုက္ခက တစ်ချက်ဖုံးလိုက်တယ်။ ဒါတွေမှ ဖွင့်ပေးတဲ့ ဆရာနဲ့ မတွေ့လိုရှိယင် ဘယ်တော့မှ နိဗ္ဗာန်မရဘူး-(မှန်ပါ)။ မြင်သေးရဲ့လား-(မမြင်ပါဘူး)။

မမြင်တော့ဘူး၊ ဖုံးထားတာက ဉာဏ်ပေါ်မှာတော့ ကိလေသာက ဖုံးတယ်။ နိဗ္ဗာန်ပေါ်မှာတော့ - (ဒုက္ခကဖုံးပါတယ်)။ အဖုံးကို ဘယ်နှစ်ချက် လှန်ရမှာတုံး.... (သုံးချက်လှန်ရမှာပါဘုရား)။ သုံးချက် လှန်ရမှာ- ကိလေသာကို တစ်ချက်လှန်၊ ဒုက္ခကို တစ်ချက်လှန်မှ နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့မှာကိုး-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီလှန်းည်းနိဿိရည်းကိုမှ ပေးတတ်တဲ့ဆရာနဲ့မှ မတွေ့လိုရှိယင်ဖြင့် ဦးသံဒိုင် ငိုချင်းချသေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်.... (မှန်ပါ)။ ရမှာလဲ မဟုတ်တော့ဘူး။(မှန်ပါ)။ ဒီအဖုံးဖွင့်နည်း

က အင်မတန် အရေးကြီးနေတာ- (မှန်ပါ)၊ မကြီးဘူးလား- (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့ဖို့ ဉာဏ်ပေါ်မှာ ဘယ်သူ ဖုံးသတိုး- (အဝိဇ္ဇာတဏှာ ဖုံးတယ်)၊ ကိလေသာဖုံးတယ်ဆိုလိုက်ပါစော့- စုံသွားအောင်- (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်သူဖုံးသတိုး- (ဒုက္ခ ဖုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ကြားထဲမှာ နှစ်ချက် ကန်လန် ခံနေ အတည်းက လေးခုမြောက် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ဖို့ ဘုရားသို့ ခြံအတော် ဝေးပါတယ် (ဝေးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ တရားနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ တရား အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘုန်းကြီးက ဟောတယ် ဖြစ်ပျက်တွေ့ ပလား- (မတွေ့သေးဘူး)၊ မတွေ့သေးယင် ဉာဏ်ပေါ်မှာ ကိလေသာဖုံးတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက် တွေပြန်တော့ ကိလေ သာက ပွင့်ထွက်သွားတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ဖုံးကျန်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဒါ သေသေချာချာ နားထောင်ပါ၊ ဒီဥစ္စာ သဘောက အလွန် အရေးကြီးပါတယ်- (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်တာက ဘယ်သူ ဖုံးသတိုး- (ကိလေသာ ဖုံးပါတယ်)၊ ခန္ဓာကြီးကတော့ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရ-တွေပဲ၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ချည်းနေတာပဲ၊ ဘယ်သူကဖုံးလို့ မမြင်ပါ လိမ့်- (ကိလေသာဖုံးလို့ မမြင်တာပါ)၊ ကိလေသာက ဘယ် အပေါ်မှာ ဖုံးသတိုး.... (ဉာဏ်အပေါ်မှာ ဖုံးပါတယ်)။

ဉာဏ်အပေါ် မဂ္ဂင်ဖုံးပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်နဲ့မဂ္ဂင် အတူတူ
ပါပဲ-(မှန်ပါ)။

အဲဒီအဖုံး မပွင့်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့ဘူး...
(မှန်ပါ)။ တစ်ခါ ဖြစ်ပျက်တွေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကလဲ တွေ့တော့
တွေ့ပြီ။ နိဗ္ဗာန်တွေ့အောင် ဒီအဖုံးကြီး ပွင့်ရဦးမှာ- (မှန်ပါ)။
အဖုံးပွင့်တော့ ဖြစ်ပျက်တွေ့လို့ရှိယင်ဖြင့် သူ့ကို မမုန်းသေးလဲ
မတွေ့သေးဘူး-(မှန်ပါ)။

သူ့ကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မလိုချင်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ ဆုံးအောင် မလုပ်
နိုင်လို့ရှိယင်လဲနိဗ္ဗာန်မတွေ့သေးဘူးဆိုတော့ ဒီအဖုံးတွေ ပွင့်ပြီး
သကာလမှ နိဗ္ဗာန်တွေ့ရမှာ ဖြစ်နေတော့ ဪ... နိဗ္ဗာန်ကို
အလုပ်နဲ့ သွားရတာကိုး-(မှန်ပါ)။ ပေါ်သွားပြီ-(ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ကို- (အလုပ်နဲ့ သွားရမှာပါဘုရား)။ အလုပ်နဲ့ သွား
ရမယ်နော်။ အချောင်လိုချင်လို့တော့ မရဘူး-(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (အချောင်လိုချင်လို့ မရပါဘူး)။

ကဲ...ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်မှာ ဘယ်နှစ်ချက် ပုံးသတုံးလို့မေးတော့
ကိလေသာကပုံး၊ ဒုက္ခသစ္စာကပုံး-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား-(ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။ ဒီအဖုံးနှစ်ခု မပွင့်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဦးသန်းမောင်က
စဉ်းစား၊ ဦးညွန့်က စဉ်းစား ဘယ်နည်းနဲ့မှ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ရပါ
ဘူး-(မှန်ပါ)။ မြင်ရပါမသား-(မမြင်ရပါဘူး)။ ဒီအဖုံးနှစ်ချက်
ပွင့်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်-(မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

မြင်တယ် ဆိုတာသည် ဒီဋ္ဌဓမ္မော မြင်တာပဲ-(မှန်ပါ)။
သဘောကျပသား-(ကျပါပြီ)။ ပတ္တဓမ္မော၊ ဝိဒိအဓမ္မော-ထုံး

ဆုံးဖြတ်ချက်ချတယ်။ ဒါနိဗ္ဗာန်အစစ်ပဲ- (မှန်ပါ)၊ ပရိယောဂါဠာ
 ဓမ္မော-တဲ့။ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်ပြီး သိတခပဲ- (မှန်ပါ)၊ တိတ္ထ-
 ဝိစိကိစ္ဆောပဲ-ဝိစိကိစ္ဆာ လွန်မြောက်ပြီး ဝိစိကိစ္ဆာ ကမ်းပြီး
 သိတခပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဝိဂတဏထံကထောတဲ့ သံသယ ကင်းပြီး
 မြင်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော-တဲ့။ ဒါမြင်လိုက်ယင်
 ငါ အပါယ်မကျဘူးဆိုတာ တစ်ခါဘည်း ရဲရဲတင်းတင်း ထွက်
 လာတာပဲ၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)၊ အပရပ္ပစ္စယော-
 သူပြော လူပြော မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆိုတာလဲ ဖြစ်လာ
 ပါတယ်-တဲ့။ ဒါကြောင့် ယနေ့ညမှာ နိဗ္ဗာန်တစ်လုံးတည်းကို
 ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ဟောနေတာသည် နိဗ္ဗာန် လိုချင်ယင်
 ကိလေသာကို အလျင်ဖောက်ထွင်းရမယ်- (မှန်ပါ)၊ ကိလေသာ
 ဖောက်ထွင်းမှု ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာတွေမယ်- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီ
 ဒုက္ခသစ္စာကို ဖောက်ထွင်းပြီး မလိုချင်တဲ့ညဏ် လာတော့မှ
 ဒုက္ခကကွာပြီး သုခက ဒီဘက်မှာ ထိုးပေါ်လာတယ်- (မှန်ပါ)၊
 သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီ)၊ ဒါ အင်မဲ့တန် အရေးမကြီး
 ဘူးလား- (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားလဲ နိဂုံးချုပ်ပါတော့မယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
 နိဗ္ဗာန်မှာ ဘယ်နှစ်ချက် ဖုံးနေသတုံး- (နှစ်ချက်ဖုံးပါတယ်)၊
 ကိလေသာက တစ်ချက်၊ ဒုက္ခကတစ်ချက်- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခ ဖုံး
 နေတော့ ဒုက္ခဆုံးမှ တွေ့မှာကိုး- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ပထမ ရှေးဦးစွာ အကြီးဆုံး
 ရန်သူဟာ ကိလေသာ၊ ဒုတိယရန်သူက ဒုက္ခသစ္စာမှန်း မသိလို့
 ဒုက္ခသစ္စာကို တစ်ခါတည်း မဝေဖန်နိုင်တာနဲ့ ဒုတိယ ရန်သူ

လဲ လာဖူးတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူ့ကိုဖူးသလဲ-(နိဗ္ဗာန်ကို ဖူးပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရှေးဦးစွာ ကိလေသာရန်သူကို အောင်ပွဲ ယူလိုက်ပါဦး- (မှန်ပါ)၊ ပြီးတော့မှ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကိုလဲ ခင် ဗျားတို့ ဖယ်နိုင် ရှားနိုင်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ ဒုတိယအလုပ် လုပ်ပါဦး- (မှန်ပါ)၊ ဒါမှသာလျှင် ဒုက္ခ အဆုံး နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့မယ်.... (မှန်ပါ)၊ နို့မဟုတ်ယင် မတွေ့သေးပါဘူး-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီနေ့ညတရားမှာ ဩော်....ဖြစ်ပျက်မမြင်သေးယင် ကိလေသာ ရန်သူကို မနိုင်သေး။ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်သေးယင် ဒုက္ခကို မပိုင်းခြားနိုင်သေး- (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်မမြင်သေးယင် ကိလေသာရန်သူကို မနိုင်သေးလို့- (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်တော့မြင်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်တော့ မမြင်သေးဘူး ဘုရား ဆိုတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ-(ဒုက္ခကို မပိုင်းခြားနိုင်သေး လို့ပါ)၊ ဒုက္ခကို ခင်ဗျားတို့ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် မသိသေးလို့.... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ကိလေသာရန်သူလဲနိုင်၊ ဒုက္ခကိုလဲ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် သိ မယ်ဆိုယင် နိဗ္ဗာန်ဟာအနီးကလေး ဟိုဘက်မှာ ကပ်နေတယ် ဆိုတာ သဘောပါပလား-(ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အားထုတ်ကြ ကိလေသာ ရန်သူ နိုင်အောင်.... (မှန်ပါ)၊ သူ့နိုင်ပြီလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခတွေ့ပြီ-(မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခ တွေ့ပြီး သကဒလ မင်း ဒုက္ခအစစ်ပုံဆိုတဲ့ ဉာဏ်ထက်အောင်

၃၅၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား(၃၆)

လုပ်လိုက်လို့ရှိယင် ဒုက္ခချုပ်လိမ့်မယ်။ ဒုက္ခထာ-ဒုက္ခ၏၊ အန္တိ-
အဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ကရိယာတိ-သစ္စိကရိယာတိ၊ သေသေချာ
ချာ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါလိမ့်မယ်-(ဖုန်ပါ)၊
ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ... ဇီနဲ့ည ဇီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ခန္ဓာထဲ ရှိကောင်းသောတရားနှင့်

မရှိကောင်းသော တရား

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၉-၁၂-၁၉၆၁]

တရားနာကြတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေး
လို့ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာထဲမှာ ရှိကောင်းတဲ့တရားနဲ့ မရှိကောင်းတဲ့
တရားကို သိဖို့ တရားနာကြတယ်လို့ မှတ်ရမယ်နော်-(မှန်ပါ)။

တရားနာကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေသည် ဘယ်နှယ်ကြောင့်
တရားနာကြပါလိမ့်မလဲလို့ အမေးထုတ်လို့ ရှိယင် ခန္ဓာထဲမှာ
ရှိကောင်းတဲ့တရား၊ ခန္ဓာထဲမှာ မရှိကောင်းတဲ့တရား ဒီနှစ်ခုကို
သိဖို့ တရားနာကြပါတယ်-(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိကောင်းတဲ့
တရားဆိုတာက မောင်ဘသော်တို့ တကာကြွယ်တို့က မှတ်ပါ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှိကောင်းတယ်- (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာထဲ မရှိကောင်းတဲ့
တရားက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မရှိကောင်းဘူး-(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာထဲ ရှိကောင်းတာက- (သမ္မာဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ ခန္ဓာထဲ
မရှိကောင်းတာက-(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဪ... တကာကြွယ် ဒိန္နစ်ခုဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်-
 (မုန်ပါ)။ ဒိန္နစ်ခုကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မိနေ့ ရှင်းလင်းပြောရ
 မယ်- (မုန်ပါ)။ တရားနာကြတယ်ဆိုတာ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိကောင်း
 တဲ့ တရားနဲ့ မရှိကောင်းတဲ့ တရားကို ရွေးချယ်ပြီး သကာလံ
 ရှိကောင်းတဲ့ တရားကို များများ ရှိအောင်၊ မရှိကောင်းတဲ့
 တရားကို ပယ်နိုင်ရအောင် ဒါအရေးကြီးပါတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ
 သေသေချာချာ မှတ်ရလိမ့်မယ်နော်- (မုန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့်ပြောကြပါစို့တဲ့။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အခုလို
 သံသရာကြီးရှည်ပြီး သကာလ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဝိုင်းကြီး
 အတိုင်း အိုလိုက်၊ နာလိုက်၊ သေလိုက် ထပ်ပြီးသကာလ နေတာ
 ဟာ မရှိကောင်းတဲ့ တရား ရှိနေလို့- (မုန်ပါ)။ ရှိတောင်းတဲ့
 တရား ရှိမယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ အိုလိုက်၊ နာလိုက်၊ သေလိုက် ဆိုတဲ့
 ခန္ဓာဇာတ်ဟာ ရပ်စဲပြီးသကာလ အအိုအသေ သိမ်းပါပြီ...
 (မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်တို့ သံသရာ ရှည်တာဟာ ဘယ်နှယ်
 ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံး ဒေးလို့ရှိယင်ဖြင့် တရားက မနာခဲရတော့
 ခန္ဓာထဲ ရှိကောင်းတဲ့ တရားကိုလဲ မသိဘူး- (မသိပါဘူးဘုရား)။
 မရှိကောင်းတဲ့ တရားကော- (မသိပါဘူးဘုရား)။ အဲဒီ မသိမှု
 တွေ ထပ်နေလို့ ဤကဲ့သို့ အရှုပ်အထွေးတွေ ဖြစ်ပြီးသကာလ
 သံသရာထဲမှာ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးတွေနဲ့ အဖော်လုပ်ပြီး
 နေရတယ်ဆိုတာဖြင့် ရိပ်မိကြပါပြီ- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာဒကာမတွေ ရှိကောင်း
 တဲ့တရားဆိုတာသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ- (မုန်ပါ)။ မရှိကောင်းတဲ့

တရားက - (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ)၊ ဒါက အရေးအကြီးဆုံး အချက်ပဲ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့၊ ခန္ဓာထဲမှာရှိတာက ဖြစ်မှုပျက်မှု အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေ ရှိပါတယ် - (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာထဲမှာ နဂိုရှိနေ တာက သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စ။ အနိစ္စာ ဝဘ သင်္ခါရာ ဆိုတဲ့ အတိုင်း အနိစ္စနဲ့ သင်္ခါရပဲ ရှိဘယ် - (မှန်ပါ) တစ်နည်း သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စ သဗ္ဗ သင်္ခါရာ ဒုက္ခ သဗ္ဗ ဓမ္မာ အနတ္တ ဆိုတာ ဒါတွေပဲရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ အတိုချုံးလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်မှုပျက်မှုပဲ ရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် ဒါပဲ ရှိပါတယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒါရှိတာကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဖြစ်မှုပျက်မှု ချပ် နာမ် ဓမ္မကို ယောက်ျားပဲ မိန်းမပဲ ငါပဲ သူပဲ လို့ ထင် တယ်။ မရှိကောင်းတဲ့ဘုရား ရှိနေပြီဆိုယင် ဖြစ်မှုပျက်မှုတရား ကို ငါ သူ တစ်ပါး ယောက်ျားမိန်းမလုပ်ဘယ် - (မှန်ပါ)။

ဖြစ်မှုပျက်မှုခန္ဓာကြီးကို ဘာလုပ်ပါလိမ့် - (ငါ သူ တစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ လုပ်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါက မှတ်ကြစမ်းပါ - တရားတစ်ပွဲလုံး မရှိကောင်းတဲ့ တရားဆိုတာ ဘာပါလိမ့် - (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဆိုတာ ဖောက်ပြန်ပြီး သိနေတဲ့အရှိ - (မှန်ပါဘုရား)။ ဖောက်ပြန်ပြီး သိနေတဲ့ဘုရားရှိနေလို့ - (မှန်ပါ)။ သဒဘာပါကြပလား - (ပါပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာထဲမှာ တကယ်ရှိတာက ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးက မဟောလဲ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တပဲ ရှိတာပဲ - (မှန်ပါ)။

ဟောပြန်တော့လဲ - (အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)
 အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ပဲ ရှိတယ် လို့ပဲ ဟောတာပဲ - (မှန်ပါ)၊
 ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ မရှိကောင်းတဲ့ တရားက ရှိပြီး
 နေပြီဆိုမှဖြင့် ဒီအနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေကို ပင်လျှင် ငါပဲ သူပဲ
 ယောက်ျားပဲ မိန်းမပဲ လို့ လုပ်နေကြတယ် - (မှန်ပါဘုရား)၊
 ဘယ်တရားပါလိမ့်မလဲလို့ အကဲခတ်ကြည့်တော့ မရှိကောင်းတဲ့
 တရား ရှိနေလို့ - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။

အဲဒါ တရားနာရလို့ရှိယင်ဖြင့် မရှိကောင်းတဲ့ တရားဟာ
 အမြဲရှိတာပဲ - (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တရားနာရမှ ရှိကောင်းတဲ့
 တရားရှိလာတာ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တရားမှမနာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာဖြင့် မရှိကောင်းတဲ့
 တရား ရှိနေမှာပဲ - (မှန်ပါ)၊ မရှိကောင်းတဲ့ တရား ရှိနေပြီ
 ဆိုမှဖြင့် မရှိကောင်းတဲ့တရားက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - (မှန်ပါ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ဆိုတော့ သူ့ အပေါ် အလိုက်လာတယ်။ ဒိဋ္ဌိဥပါဒါန်လိုက်လာ
 တယ်* - (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိဥပါဒါန်ပြီးတော့ ဒိဋ္ဌိ အုပ်ချုပ်တဲ့ ကံ
 လိုက်လာတယ် - (မှန်ပါ) ကံလိုက်လာပြီ ဆိုမှဖြင့် ကမ္မ ဘဝ
 ပစ္စယာ ဇာတိ ဒုက္ခ သစ္စာလိုက်လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ မလိုက်
 ဘူးလား - (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ စဉ်းစားစမ်းပါ၊
 ဒကာ ဒကာမတို့ တရားမနာတော့ မရှိကောင်းတဲ့တရား ရှိ
 နေတယ် - (မှန်ပါ)။

* ဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါန်ဆိုသဖြင့် ဒိဋ္ဌိ တရားကိုယ် ဥပါဒါန် သုံးမျိုး
 စလုံး ဖြစ်နိုင်သည်။

ဘာပါလိမ့်မလဲ - (တရားမနာတော့ မရှိစောင်းတဲ့တရား
ရှိနေပါဝယ်ဘုရား)၊ မရှိစောင်းတဲ့ တရား ရှိနေတယ်လို့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်တော့မှ ငြော်.... တရားမနာတဲ့
သတ္တိဟာ တယ်ဆိုးပါကလား.... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)၊ တရား
မနာတဲ့သတ္တိဟာ အင်မတန် ဆိုးတယ်ဆိုတာ မှတ်ပါနော်....
(မှန်ပါ)။

ဒါကလဲ ဒီနေရာမှာ စကားပြောခွင့်ကြုံလို့ တရားဟော
ခွင့်ကြုံလို့ ဒကာ ဒကာမတွေကို သတိပေးရဦးမယ်- (မှန်ပါ)၊
ခန္ဓာတို့ အာယတနတို့ ခေတ်တို့ သစ္စတို့ ဆိုက်တဲ့ တရား
ကို နာရမှ - ဒီဒိဋ္ဌိက ပြတ်မှာ - (မှန်ပါ)၊ ဒါနတရား၊ သီလ
တရားလောကနဲ့ တင်းတိမ်ဆောင်ရဲနေကြမယ်ဆိုယင်လဲ ဒိဋ္ဌိက
မပြတ်ဘူး ဒကာကြွယ် - (မှန်ပါ)၊ ငါလုပ်ယစ် ငါရတာပဲ
ငါဆောက်တည်ယင် ငါအသက်ရှည်တာပေါ့-(မှန်ပါ)၊ ခက်
နေပြီကော ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဒါန သီလ သက်သက်လောက်
နဲ့ ဆိုတော့လဲ ဒီတရားမျိုးလောက်သာ နာထားရပြန်တော့လဲ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ရှေ့ကောင်းတဲ့တရားက ဝင်ပြီရှိနေတယ် -
(မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် တရားပေမယ့်လဲ ခန္ဓာ အာယတနခေတ် သစ္စာနဲ့
စင်တဲ့ သုညတ တရားကိုနာရမှ ဒကာ ဒကာမတို့ လမ်းမှန်
တော့မယ် ဆိုဟာ သေသေချချာ မှတ်ကြစမ်းပါ - (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၁)

ဘယ်တရားမျိုး နာရမှာပါလိမ့် - (ခန္ဓာ အာယိတန ဓါတ် သစ္စာ ဆိုက်တဲ့ တရားမျိုးနာရမှပါ)၊ သုညတ တရားနာရမှ - (မှန်ပါ)။

သုညတ တရားဆိုတာကလဲ ခင်ဗျားတို့ စပ်မိဘာလဲ ပြောရဦးမယ် ဦးဘအုန်းရေ - (မှန်ပါ)။ ရူပက္ခန္ဓာတွေတယ် ဆိုတာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပါသေးသလား - (မပါပါဘူး)။ အဲဒါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမှဆိုတ်သွင်းသောကြောင့် သုညဘ - (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာကို ဟောနေမယ် ဆိုယင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပါသေးသလား - (မပါပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ခန္ဓာဟောနေီယင် သုညတ - (မှန်ပါ)။ အာယတနဟောနေယင် - (သုညတပါ)။ ဓာတ်တွေ ဗဟာနေယင် - (သုညတပါ)။ သစ္စာတွေ ဗဟာနေယင် - (သုညတပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေ ဟောနေယင် - (သုညတပါ)။ အဲဒီ တရားမျိုး နာရမှလဲတကာကြယ် ဒိဋ္ဌိကပြုတ်ဘာ - (မှန်ပါ)။ ခုနစ်က ဒါနတရား သီလတရား သောဏ်နဲ့ သာဆိုယင် ဦးဘအုန်း မပြုတ်ဘူးနော် - (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါနတရားတွေ ဒကာ ဒကာမတွေ စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ နဂိုယူသားတဲ့ ကိုယ့်အယူပဲ အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ယင် ပေါ်ပါတယ်။ ဒို့တော့ဒါနပြုရဦးမယ်...။ ဒါမှဒနာဏ်ကဝ မှာ ကိုယ့်မှာ ပေါ်ချားမှာတဲ့ - (မှန်ပါ)။ ဟော ကိုယ်သွက်တဲ့သား - (မလွတ်ပါဘူး)။ ကိုယ် ဆိုတော့ ငါပေါ်ချာ - (မှန်ပါ)။ ငါပြုတ်ကြရဲ့လား - (မပြုတ်ပါဘူး)။ ဘာဖြစ်လို့ မပြုတ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ သုညတ တရား မဟုတ်လို့ - (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း သေသေချာချာမှတ်ပါ။ ဘာဘုရား မဟုတ်လို့ တုံး - (သုညတ တရား မဟုတ်လို့ပါဘုရား)၊ သုညတ မဆိုက်လို့ - (မှန်ပါ) သီလဒေသနာကပ်တည်ပါသားလို့၊ ဓကကြွယ်က တိုက်တုန်းလို့ရှိယင် အို...ကိုယ်ဟာကိုယ် ဆေးကပ်တည် ကိုယ် အသက်ရှည်တာပဲ၊ အင်း... ဒိဋ္ဌိပဲ ပြန်ပေါ်တယ် - (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဟာ တယ်တရားမနာရလို့ပါလိမ့် - (သုညတ တရား မနာရလို့ပါဘုရား)။

အဲ... မှတ်ထားကြပါ။ ခန္ဓာအယတန ခေါ်သစ္စာပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားကိုမှ မနာရလို့ရှိယင် ဒိဋ္ဌိက ပြတ်ကိုမပြတ်ဘူး - (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိက ပြတ်ကို မပြတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဓကဒကမတွေ့ အပါယ်လေးပါးက လွတ်ကိုမလွတ်ဘူးလို့ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တရားပေမယ့် ဓကကြွယ် တယ်ဘုရားအရေးကြီး ပါလိမ့် - (သုညတ တရား အရေးကြီးပါတယ်)၊ ဒါဟာ ဓကဒကမတို့ သုညတ ဘုရား အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သေ သေချာချာ မှတ်ကြပါ - (မှန်ပါ)၊ သုညတ ဘုရား ဆိုတာ တာပါလိမ့်မဘူး ဆိုတော့ ငါ - ငါ့ဥစ္စာ နှို မစွဲတဲ့ တရားကို နာရမှ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပသား - (ကျပါပြီ)၊ ငါ - ငါ့ဥစ္စာ ဆိုတဲ့ သူဦးတဲ့ ဘုရားကို နာရမှ သုညတ ဆိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ပြန်ပြောပါ့မယ် ဓကဒကမတို့၊ ရုပ်ဘုရား ဟောတော့ကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရုပ်ဘုရားပဲရှိတယ် နှို ဟောဆိုက် လို့ရှိယင် ဒါ တာတရား ခေါ်ကြမတုံး - (သုညတ တရားပါ

ဘုရား)၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာပဲ ရှိတယ်လို့ ဟောလိုက်
ဆင် - (သုညတ တရားမပါဘုရား)၊ အဲ...ခန္ဓာတွေဟောယွင် -
သုညတ-(မှန်ပါ)၊ အာယတနတွေ ဟောယွင်- (သုညတပါ)၊
အာယတနတွေဟောယွင်- (သုညတပါ)၊ ဝေဒနာတွေဟော
ယွင်-(သုညတပါဘုရား)၊ ငါ- ငါ့ဥစ္စာလို့ ဆိုနိုင်ခဲ့လား -
(မဆိုနိုင်ပါဘူး)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေ ဟောလိုက်ယွင်-(သုညတ
ပါဘုရား)၊ ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ပါ တကယ်ကြည့်ရ
သုညတ တရားကို နာရမှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ် - (မှန်ပါ)။

ပြောကြစမ်းပါဦး။ ဘာတုံး - (သုညတ တရားကို နာရမှ
ဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါတယ်)၊ ဩော် ... ဒါဖြင့် ဒါတွေ မနာရသေးတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြင့် အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ပါဘူး- (မှန်
ပါ)၊ မပြုတ်လို့ရှိယင် ဦးဘအုန်းရေ၊ တက်လိုက် ဆင်းလိုက်
နေဦးမှာပဲ - (မှန်ပါ)

ဘယ်လိုဆိုကြမယ် - (တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နေဦးမှာပါပဲ)၊
သုဂတိ တက်လိုက် ဒုဂ္ဂတိ ဆင်းလိုက်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက်တော့ လုံးဝ
မသွား - (မှန်ပါ)၊ တကာကြယ် ဒီလိုနေလိမ့်မယ် - (မှန်
ပါဘုရား)၊ ဘယ်တရားနာရမှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှာတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင်
သုညတ တရား နာရမှ - (မှန်ပါ)။

ဘယ်တရား နာရမှတုံး - (သုညတ တရားနာရမှပါဘုရား)။
သေသေချာချာမှတ်ပါ ဒကာ ဒကာမတို့။ ဒီဟာ သာမည
ပြောနေတယ်လို့ မယူပါနဲ့၊ အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်မှာ သုညတ
တရား မနာရလို့ရှိယင် ဒိဋ္ဌိဖြစ်မယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပဲလား -
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝင်ဈေးတို့ နာထားရတာက ဘာလို့လို့ ဘယ်သူ ဘာဖြစ် သွားတယ်။ ဘယ်သူနိဗ္ဗာန်ဝင်သွားတယ် - (မှန်ပါ)။ ဘယ် သူဟာ သီလကို ထစ်ကြိမ်တည်းဆောက်တည်ယိုက်တာနဲ့ လူ့ ပြည် နတ်ပြည်ကို သူ့ဟာအကြိမ်ကြိမ်ခံစားရတယ်။ ၎င်းနောက် သူ နိဗ္ဗာန်ဝင်သွားတယ် ဆိုတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ပဲ လုပ်တာပဲ။ ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ နတ်ပြည် အကြိမ်ကြိမ် ခံစားတာပဲ။ ဒီ ယောက်ျား ဒီ မိန်းမပဲ နိဗ္ဗာန် ဝင်သွားတာပဲလို့ ဆိုတော့ ဒါက သုတ္တန် ဒေသနာတော် သမုတိသစ္စာနည်းနဲ့ ဟောထားတော့ နာ ကြားသူက မယူတတ်ယင် သုညတဆိုက်တဲ့ဆီကို မရောက်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဒီတော့ သုညတဆိုက်ဖို့ ဖြည့် စွက်ပြောပေးယင် ပိုပြီးရှင်းသွားပါလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဦးဘအုန်းတို့ မောင်ဘသော်တို့ မသိကြလို့ - ဤကား သုတ္တန် ဒေသနာတော်ဖြစ်ချေသည်။ အဘိဓမ္မာဒေသ နာတော်မြတ်သည်ကား ဆိုပြီးသကာလ တစ်ခါ ဆက်လက် ပြီး ရှေး ဆရာတော်ကြီးများ ဟောပြောလေ့ ရှိကြတယ် - (မှန်ပါ)။ ဆက်လာတော့ ကုသသာဓမ္မာ အကုသပာဓမ္မာ အဗျာကတာဓမ္မာ၊ တစ်နည်းအားဖြင့်လဲ ဟေတုပစ္စယော၊ အာ ရမ္မဏပစ္စယော - စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မာရွတ်ပြီး ဟောပြောကြ တယ် - (မှန်ပါ)။ အဲဒါ သုညဘ ပရမတ္ထသစ္စာတွေရွတ်တာ - (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဒါတွေဟာ ဘာရွတ်တာတုံး - (သုညတ ပရမတ္ထ သစ္စာတွေ ရွတ်တာပါ)။

သုညတ နားမလည်လို့ရှိယင် ဒီငို မပြတ်မှာစိုးတာနဲ့ အဘိ ဓမ္မာထည့်ဦး သုညတထည့်ဦးဆိုပြီး ဟောကြတာ - (မှန်ပါ)။

သဘောကျပလား - (ကျပါပြီဘုရား)။ သုညတနားမလည်ယင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက မပြုတ်ဘဲနေမှာစိုးလို့ - (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကိုယ်တိုင်ကလဲ တရား ဒေသနာတော် ဟေးပြီးယင် နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ သစ္စာ ဒေသနာတော်ကို ဟောပြောရိုးအစဉ်ကို ဒေသနာတော်စဉ်မှာ ကြည့်ယင် ထင်ရှားနေပါတယ် - (မှန်ပါ)။ သစ္စာနဲ့ပြုပြီး ဤကား သမုဒယသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ စသည်နဲ့ သိမ်းတန်လဲ သိမ်းရမယ် - (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သိမ်းရပါလိမ့်မလဲမေးတဲ့အခါကျတော့မှ ရွှေကဟောခဲ့တဲ့ သမ္ပတ္တိတော်ဖြတ်ပြီး သုညတဆိုက်အောင် ဝိပဿနာ ထင်မြင်အောင် ဟောရတာ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အလျင်ဟောလာတာတွေကို - (သုညတဆိုက်အောင် ဖြည့်စွက်ပြီး သစ္စာထည့်ရတာပါ)။

အလျင် ဟောခဲ့တာတွေက ဇာတ် ဝတ္ထု အကြောင်းအရာ စသည်ဖြစ်နေတော့ ဒိဋ္ဌိမက္ခာယင် နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိတန်းလန်းနဲ့တော့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို အားထုတ်လို့ မရနိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။ အဲဒါကြောင့် ဤကား သုတ္တန်ဒေသနာတော် ဖြစ်ချေသည်။ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်မြတ်သည်ကား ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော အစရှိသည်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ထဲမှာ ဟေတုသာ ရှိပါတယ်၊ အာရမ္မဏသာ ရှိပါတယ်။ အကြောင်းအကျိုးသာ ရှိပါတယ် ဆိုတော့ သာကို ဖျက်ချလိုက် တေးတုံး၊ အလျင်ရိုးရိုး ဟောတုန်းကတော့ ခည်သူ မည်ဝါဟာ ဘာလူလို့ ဘာတန်းပြီ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်သွားတယ် ဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ်

သတ္တဝါတွေပေါ်နေတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသက္ကာယတွေ
နဲ့ဖြင့် မဖြစ်နိုင်သေးဘူးဆိုပြီးသကာသ ဟေတုပစ္စယော အာ
ရမ္မဏပစ္စယော - စသည်ဖြင့် အကြောင်းအကျိုးတွေပါ - (မှန်
ပါ)၊ ထပ်ပြီး ဖျက်ပစ်ရတာ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား -
(ရိုင်မိပါပြီ)။ *

ခင်ဗျားတို့ တရားသာနာနေကြတာ ဘာရယ်လို့မသိဘူး။
ဒီဥစ္စာကို နောက်ဆက်တွဲ ဘယ်နှယ်ကြောင့် တွဲပါလိမ့်မလဲလို့
ရှေ့ပိုင်းက ဘာဖြစ်လို့မှန်းလဲ မသိပါဘူး။ ခက်လိုက်တာ
ဦးအုန်းတို့က - (မှန်ပါ မသိပါဘူးဘုရား)၊ အေးအခုပြောမှ
ရိုင်မိတပဲ - (မှန်ပဲ၊ အခုမှပဲ ရိပ်မိပါဘယ်ဘုရား။

* မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့ပိုင်း၌ သမ္မတ္တိ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဖြုပြီး
တရားနိဂုံးသတ်၌ ထိုသမ္မတ္တိစည်းစိမ်တွေကို အနိစ္စာနုဿ
နာဉာဏ် ထင်မြင်အောင်၊ သစ္စာဉာဏ်ဆိုင်အောင်၊ ပဿာ
နန္တသင်္ခါဏ်ဝေ အနိစ္စာ ဝေ အရုဝါ စသည်ဖြင့် ဖျက်
ပစ်မြဲ ဓမ္မတာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ဖျက်ပစ်ခြင်းကို ဆင်ကိုတန်းဆာဆင်ပြီးနာမောင်း
ကဖြတ်ချသော ဟတ္ထိမသာဏဆိုနနည်း၊ ကလေးသူငယ်
များ မြေကြီး၌ အိမ်ဆောက်ကစားပြီး အဆုံး၌ ဖျက်ပစ်
ကြသည့် ပံသွာဂါရကီဠန - နည်းဟု သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌ
ကထာ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့် မဟာသုဒဏ္ဍိနသုတ်တော်
များ၌ လာသည်။

အလျင်ဟာတွေက သက္ကာယဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူး - (မှန်ပါ)၊ ရှင်း ပြီနော် - (ရှင်းပါပြီ)။

ဦးဘအုန်းတို့၊ မောင်ဘသော်တို့က စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဇာဏု ပေါသဿ - တစ်ခါတည်း ဥပုသ်စောင့်တာနဲ့ နတ်ရွာ သူဂတိ အကြိမ်ကြိမ် ခံစားတယ်။ နောက်ကျတော့ ရဟန္တာဖြစ်သွား ဖယ်ဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်တည်းက ကူးဆက်သွား ဖယ်ဆိုသလိုဖြစ်နေတော့ သဿတဒိဋ္ဌိတွေကကော - (ဝင်နိုင် ပါတယ်)။ လူ့ပြည်မှာ ဥပုသ် စောင့်တာလဲ သူပဲ၊ နတ်ပြည် ဖြစ်သွားတာလဲ - (သူပါပဲ)။ နိဗ္ဗာန်ဝင်သွားတာလဲ - (သူပါ ပဲ)။ ဟာ... သွားပြီပေါ့ဗျ ခိုဥစ္စာ သဿတဒိဋ္ဌိတွေက မကွာ တော့ဘူး - (မှန်ပါ)။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကော ပျောက်သေးခဲ့ လား - (မပျောက်ပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်း တဲ့ ဓမ္မ ဟုတ်သေးခဲ့လား - (မဟုတ်ပါဘူး)။

အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းမှု မဖြစ်နိုင်လို့ သုညဘ ချိန်သွားအောင် ဤကား သုတ္တန်ဒေသနာဒေတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာဒေသနာဒေတော်မြတ် သည်ကား ကုသလာဓမ္မာ၊ အကု သလာ ဓမ္မာ၊ အဗျာကတာဓမ္မာ - စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မာ ကို နိဂုံးသတ်ပြီး ဟောရိုး၊ ပြောရိုး ပြုကြာဘယ် - (မှန်ပါ)။ အဲဒါ နောက်ဆုံးပိတ် တာဒေတော်ဟုလို့ကုံး - (သုညဘ ဆိုက်အောင် ဘေးလိုက်တာပါ တဲ့နား)။ အဲ ... ဟိုဟာဒေတော် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်ဘူး၊ ဓမ္မဒေတော်လို့သိအောင် ဖျက်ချလိုက် တာ၊ ရိပ်မိပသား - (မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ်လို့ ရှိဖင် တစ်ယောက်တည်းကပဲ လူ့ပြည်မှာ ဥပုသ်စောင့်တာလဲ သူပဲ၊ နတ်ပြည် အကြိမ်ကြိမ် ခံစားတာလဲ

ဥပုသ်တစ်ကြိမ်စောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ နောက်နိဗ္ဗာန်ဝင်သွားတစ်
 လဲ ဥပုသ်တစ်ကြိမ် စောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ဆိုတဲ့ သဿတအယူ
 ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပါးနုတယ် - (မှန်ပါ)။ ဤကား သုတ္တန်
 ဒေသနာတော်မြတ် သည်ကားလို့ ဆိုတာက သူ့ ဖြစ်စဉ်ကို
 တန်းပြီးဟောတာ စင်စစ်စော့ဖြင့် ဟောဘုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏ
 ပစ္စယော-တွေပါ။ ရုပ်နာမ်တွေ ဖြစ်နေတာပါ - (မှန်ပါ)။
 ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို ဖျက်ချလိုက်ရတယ် ဦးဘအုန်း - (မှန်ပါ)။
 ဖျက်ချလိုက်တဲ့ အခါကျဘော့ သုညတ ဆိုက်တယ်။ သုညတ
 ဆိုက်သွားတော့မှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ် - (မှန်ပါ)။

သို့သော် ဝေဠုတို့က နားမလည်တော့ သုတ္တန်ပြီးလို့
 အဘိဓမ္မာ ဆက်တာပဲ။ ဒါလောက်ပဲ နားလည်တာပဲ။ အဘိ
 ဓမ္မာ ဆက်လို့ရှိယင်ဖြင့် တရားသိမ်းတော့မှာပဲ။ ဒါပဲနားလည်
 တယ်။ ဒီပြင် ဘာမှနားမလည်ဘူး - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ်တို့ အရကြားရတာနော် - (မှန်ပါ)။ စင်စစ်
 တော့ သုညတ မဆိုက်ဘဲနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါမလား -
 (မပြုတ်ပါဘူး) - သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တန်းလုန်းနဲ့ ဆိုယင် နိဗ္ဗာန်ဝင်
 နိုင်ပါမလား - (မဝင်နိုင်ပါဘူး)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ မဂ်တား
 ဖိုလ်တား တရားပဲ။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ အဲဒီ
 တော့မှ ခုနင်တုန်းက ပြောခဲ့တဲ့ တစ်ဝတ္ထုလုံးဟာ အာရမ္မဏ
 ပစ္စယော-တွေ၊ ဟေတုပစ္စယောတွေ အကြောင်းနဲ့အကျိုးရှိတာ
 ပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမပါဘူးလို့ ဒါကသိအောင် ဟောနေတာ
 - (မှန်ပါ)။ ဒီတော့ သုညတ ဆိုက်မသွားဘူးလား - (ဆိုက်
 သွားပါတယ်)။ အဲဒီ သုညတ ဆိုက်အောင်လို့ ပြန်ပြီး ဟော
 ရတာ - (မှန်ပါ)။ သုညတ ဆိုက်မှ ဒိဋ္ဌိကူးတယ်။ ဒိဋ္ဌိကွာမှ

နိဗ္ဗာန်ဝင်နိုင်မယ်။ လက္ခဏာရေးသုံးပါးဆက်လက်ရှုလို့ရှိယင် - (မှန်ပါ)။

ဒါကို တကမကြွယ်တို့က ဒီထိအောင် မယူပါဘူး။ ဦးအုန်းတို့ကလဲ မယူပါဘူး - (မှန်ပါ)။ အဘိဓမ္မာဆက်ယင် တရားသိမ်းတော့မှမှ ဆုံးပြီး ဒါလောက်သံကြတယ် - (မှန်ပါ)။ စင်စစ်တော့ဖြင့် ဇာတ်ဝတ္ထုတွေ ဟောယင် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါစွဲ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝင်နိုင်ရော့ရှုနေလို့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့တရားကို နောက်ဆက်တွဲ တွဲရတာ - (မှန်ပါ)။

ဥပမာ - နတ်သားတစ်ဦးဖြစ်စေ၊ ဖားနတ်သားပဲဖြစ်စေ ဒါတွေဟာ နောက်ဆုံးပိတ် ကျတော့ ဖါးလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ နတ်သားလဲမဟုတ်ပါဘူး။ ဟေဟုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော တွေပါ။ အကြောင်းအကျိုး ရုပ်နာမ်ဓမ္မတွေပါလို့ ဆိုလိုရင်း - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ တစ်နည်းကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသလာ မ္မော၊ အဗျာကတာ မ္မော တွေပါ မဟော့ဘူးလား - (ဟော့ဖါတယ်တရား ။

အဲဒါ ဘာလုပ်တတ်တုံး ဆိုတော့ အလျင်ဟော့က ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မပျောက်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖျေဖက်ပစ်တာ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဖျောက်တာကို တကမကြွယ် တို့၊ ဦးအုန်းတို့က ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖျောက်တယ်လို့ ဒီလိုယူသလား၊ တရားသိမ်းတော့မယ်လို့ ယူသလား - (တရားသိမ်းတော့မယ်လို့ ယူပါတယ်တရား)၊ သွားပါပြီကော ဝေဗျာတို့လဲ - (မှန်ပါ)။ ဘုန်းကြီးအလဲ အဘိဓမ္မာ တပ်ခဲလိုက်တာတောင် အောက်မေ့နေသေးတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါကလဲ ဒီလိုရှိပါတယ်။ ဟောတော်မူကြတဲ့ ဆရာတော် သမားတော်တွေကလဲ ဒီအကြောင်းကို ခွဲပြောဦးမှ ခင်ဗျားတို့ နားလည်မှာကိုး - (မှန်ပါ)။ မခွဲဘဲနဲ့ စာပါတဲ့အတိုင်းလျှောက် နေပြန်လဲ သိပ်မဟုတ်လှသေးဘူး - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကဲ - ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဒီဟာ ရှင်းသွားပသား - (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။ ဘယ်ဘရားမှ ခင်ဗျားတို့ ဒီဋ္ဌိက္ခာမှာတုံး - (သုညတ ဆိုက်အောင် ဟောမှ ဒီဋ္ဌိက္ခာမှာပါ)။ ဒါကြောင့် ဝတ္ထုဇာတ် ကြောင်းတွေ ဟောရာမှာ အများအားဖြင့် ဤကား သုတ္တန် ဒေသနာတော် ဖြစ်ချေသည် ဆိုတုန်းက သုညတ မဆိုက်ခဲ့ဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့ချည်း ဟောလာတယ် - (မှန်ပါ)။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့ချည်းဟောတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ဦးစီးနေတာကိုး - (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုစီးသတုံး၊ ငါလဲ ဒီလို လှူရမယ်၊ ငါလဲ ဒီလို လုပ်ရမယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ ကူးစက် ဗာဘယ် - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် မကူးစက်ဘူးလား - (ကူးစက်ပါဇယ်ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဦးဘအုန်းရေ၊ ဒီလို ကူးစက်ကုန်တော့ ငါပြတ် ဆောင် မဖြုတ်ရပေဘူးလား - (ဖြုတ်ရပါမယ်)။ အဲဒီဟာ တွေဟာ အဘိဓမ္မဒေသနာတော် ပရမတ္ထသစ္စာနဲ့ ကြည့်လိုက် တော့ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော တွေပဲ၊ အကျိုး အကြောင်းဆက်နေတော့တွေ၊ အကြောင်းအကျိုးချုပ်မှ နိဗ္ဗာန် ရောက်မှာ - (မှန်ပါ)။ ဒီလိုမြင်အောင် သွားရမှာ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဘိဓမ္မာသတ်တာလဲ ဒကာကြွယ်ရိပ်မိရောပေါ့ - (ရိပ်မိပါပြီ)။ ဘယ်လိုရိပ်မိသတုံးဗျာ - (သုညတ ဆိုက်အောင်

ပါဘုရား)၊ အလျင်တရားက သုညတမဆိုက်ယင် နောက်
တရားက ဘာလုပ်ပေးရသတုံး - (သုညတဆိုက်အောင် ထည့်
ပေးရပါတယ်)၊ သုညတဆိုက်တော့ ဘာကွာသွားသတုံး -
(ဒိဋ္ဌိကွာသွားပါတယ်)။

အဲ...ဒိဋ္ဌိမကွာယင် ဒကာဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိ တန်းလန်းကြီး
ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်တော့ ဘာဖြည့်စွက်
ရသတုံး - (သုညတဆိုက်ဘဲတရား ဖြည့်စွက်ရပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဤကား သုတ္တန်ဒေသနာတော်ဖြစ်သည် ဆို
တုန်းကတော့ သုညတမပါခဲ့သေးလို့ ဟေခခဲ့တဲ့တရားထဲမှာ -
(မှန်ပါ)၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ဖြစ်သည်ကားဆိုမှ သုညတ
လောတာ- (မှန်ပါ)။

ဤဒီသုညတကလဲ ခင်ဗျားတို့က သုတ္တန်တခြား အဘိဓမ္မာ
တခြားလို့ အောက်မှေးနပြန်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ဒီလို မအောက်
မေ့ရဘူး တကာကြွယ်၊ ခုနစ်က ဟောခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုတစ်ခုလုံးမှာ
အကြောင်း အကျိုး ချည်းပဲလို့ ခုနစ်က ဝတ္ထုကို ထပ်ပြီး
အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ပြောနေတာ၊ သမုတိသစ္စာကို ပရမတ္ထသစ္စာနဲ့
ထပ်ပြီး အုပ်ပြတာ- (မှန်ပါ)၊ အကြောင်းအကျိုးချည်းပဲ၊ ခန္ဓာ
နာမ်ရုပ်ချည်းပဲ ဒီလိုပြောပြနေတာ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား....
(ရိပ်မိပါပြီ)၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဆိုတာ မယူနဲ့၊ ခန္ဓာ ရုပ်နာမ်
ချည်းပဲ၊ အကြောင်း အကျိုးချည်းပဲ ဆိုတာမှ ဒိဋ္ဌိက ဘယ်
နှယ်နေသတုံး- (ကွာပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ...ဒိဋ္ဌိကွာတဲ့ တရား
ကျမှ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ထပြီး ပြောတဲ့လူတွေဗျ- (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိ
ပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘယ်ကျမှ တပြေးလေ့ရှိကြသတုံး- (ဒိဋ္ဌိခွာတဲ့ တရားကျမှ
 စပြေးပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တန်းလန်းတုန်းကတော့ သဘောကျ
 လိုက်တာ သာဓု-သာဓုနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ သဘောကျနေတာ အဲဒါက-
 (မှန်ပါ)။ တကယ်ကို ဒိဋ္ဌိပြုတ်မည့် တရားကျလို့ ရှိယင်ဖြင့်
 ဦးဘအုန်းတို့ ထဖို့ပြင်ကုန်ကြပြီ-(မှန်ပါ)။ မပြင်သေးဘူးလား-
 (ပြင်ပါတယ်ဘုရား)။ ဘာဖြစ်လို့ ပြင်တာတုံး- (ပြန်မလို့ ပြင်
 တာပါ)။ ပြန်တော့မလို့ ဒိဋ္ဌိကွာသွားယင် ခက်ချည်ရဲ့၊ မဟုတ်
 ဘူးလား- နို့မဟုတ် အပါယ်နဲ့ အိုးစားကဲ့သွားမှာ စိုးရတယ်၊
 မြန်မြန် ပြန်တာ အေးတယ်၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ပဲ ရောက်နေတယ်....
 (မှန်ပါ)။ ဒီအဓိပ္ပာယ်ကို မသိကြဘူး- (မှန်ပါ)။ အခုတော့
 ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

အလျင် ဟောလာတဲ့ ဝတ္ထု ဇာတ်သမီး ဇာတ်ကြောင်းတွေ
 ဟာ စင်စစ်တော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မဟုတ်ပါဘူး။ ကုသလာ
 ဓမ္မာ, အကုသလာဓမ္မာ, အပျာကတာ ဓမ္မာတွေပါ။ ဟေတု-
 ပစ္စယော, အာရမ္မဏပစ္စယော-တွေပါ။ ရုပ်နာမ်တွေ ဖြစ်ပျက်
 ချုပ်နေကြတာပါ-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။
 အဲဒါတွေဆိုတော့ ဦးဘအုန်း ဘာဖြစ်သွားသတုံး- (သုညတ
 ဖြစ်သွားပါတယ်)။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်သွားတယ်....
 (မှန်ပါ)။ သုညတသို့ ရောက်သွားတယ်-(မှန်ပါ)။ အဲဒီ ရောက်
 သွားတော့မှ ဟိုဝတ္ထု တစ်ခုလုံးဟာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မဟုတ်
 ပါဘူး။ သုညတ တရား အနတ္တ တရားတွေပါလို့ ဟောလိုက်
 တာ-(မှန်ပါ)။ ဟောလိုက်တော့ ဟိုဟာတွေကို မင်းတို့ဒီအတိုင်း
 ယူမနေနဲ့၊ ဟိုဟာတွေ ဒိဋ္ဌိတန်းလန်း ရှိနေတယ်။ မိတော့ ဒိဋ္ဌိ
 တန်းလန်းမရှိအောင် ဒိဋ္ဌိကို ခွာပေးတဲ့ သဘောနဲ့ ကုသလာ-

ဓမ္မာ၊ အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာတတာ ဓမ္မာတွေပါ။ ဥပမာ-
ဖားနတ်သား ဆိုငြားသော်လဲ သူ့မှာရှိတစက တရားနာတာက
ကုသလာဓမ္မာ-ရယ်၊ နဂို တိရစ္ဆာန်စိတ်က အကုသလာ ဓမ္မာ၊
သူ့မှာ ကျန်တဲ့ ရုပ်ကြီးနဲ့ နာမ်ဟာ အဗျာတတာ ဓမ္မာ-ပဲရှိ
တယ်။ ဖားရယ်လို့ သတ္တဝါကို မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုသိစေလိုရင်း-
(မှန်ပါ)။

ပြီးတော့မှ နောက်ဆုံးပိတ် အနိစ္စတွေ ဒုက္ခဒုက္ခ အနတ္တ
တွေပဲ ဆိုတော့ ဖားပျောက်သွားတယ်။ မပျောက်ဘူးသား -
(ပျောက်ပါတယ်)။

နဂို ဖားမပျောက်လို့ရှိယစ်ဖြင့် ဒီဖားသည် လူ့ပြည်ကဖား၊
နတ်ပြည်ကျတော့ ဖားနတ်သား၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်တော့လဲ ဖားနတ်
သားဝင်သွားတာပဲ ဆိုတော့ ခက်ပကော၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ -
မခက်ဘူးသား - (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် တကာကြွယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မသိတာ ရှင်းပေးရ
တာနဲ့ နာရီဝက်ကြာသွားပြီ။ ရှင်းရတာကို လွယ်တာ မဟုတ်
ဘူး - (မှန်ပါ)။ ကဲ...အခုတော့ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

နောက် အကြောင်းတို့ ဘာတို့ ညီညွတ်လို့ တရားနာကြလို့
ရှိယင် ရှေ့ပိုင်း ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း မနားချင်နေပါ။ နောက်ဆုံး
ပိတ် သုညာတဆိုက်တဲ့နေရာမှာတော့ ကြီးစားနာရမယ် - (မှန်
ပါ)။ ဒီနေရာမှာ ထမည့်ပြင်တာတို့ ပြန်မည့်ပြင်တာတို့ လုပ်ရ
မှာမဟုတ်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါကြောင့် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်မြတ်သည်ကား ဆိုလို့
ရှိယင် သုညတဆိုက်အောင် ကူးစက်လာတဲ့တရား၊ ဒိဋ္ဌိခွါတဲ့

တရားမို့ ဒီနေရာမျိုးမှာ အရေးတကြီးလိုတာ-(မှန်ပါအံ့ထူး)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ - ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ စမ်မိလို့ ဗဟုသုတရှိအောင် တရားဟောစဉ်ကလေး ပြောလိုက်ပါဦးမယ်၊ တရားဟောစဉ်က ချေးဦးစွာ ဒါနကထာ ဟောလိုက်တယ်၊ ဒါနကထာဆိုတော့ ဒါန၏ အကျိုးပေးဘွေကို တစ်ခါတည်း လူ့လိုက် တန်းလိုက် ပေးလိုက် ကမ်းလိုက်တဲ့ အတွက် လူ့ပြည် နတ်ပြည် သုဂတိ ရောက်ကြောင်းမှာ ဒါနဟာ အလွန် ကိုးစား အားထားရာ ကြီးပဲ၊ ဒါနလူမှ စားရ သောက်ရ ဝတ်ရ နေရ ထိုင်ရတာ တွေပဲလို့ ဟောလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ ပြီးဘော့မှ တစ်ခါ သီလကို ဆက်ဆက်ပြီးဟောလိုက်ပြန်တယ်။ ဒါနတွေလုပ်ထား သော်လည်း အသက်ကိုတော့ အလကားပဲ။ သူပါမှ တာရှည်ခံစား ရတယ်၊ နတ်ပြည်ဘက်ရောက်မှုမှာ သီလမှာ စောင်းတန်းကြီး ပဲဆိုပြီး သီလရဲ့အကျိုးဘွေကို ဦးဘအုန်းဟောချလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ နှစ်မျိုးရှိသွားပြီနော် - (မှန်ပါ)။

ပြီးဘော့မှ အဲဒီ ဒါန သီလ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန် ရောက် နိုင်တာ စသည်ဖြင့် သဂ္ဂကထာကို ဟောလိုက်တယ်၊ ဒါဟာ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောဘော်မူတဲ့ အနုပုဗ္ဗိကထာ- တရား ဟောစဉ်နော် - (မှန်ပါ)။ ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ သဂ္ဂ ကထာဆိုတော့ နတ်ပြည်ဆောက်ကြောင်းနှင့် နတ်ပြည်ဆိုင်ရာ ကိုလဲ ဟောကြားတော်မူတာပဲ - (မှန်ပါ)။

ပြီးဘော့မှ အဲဒီ နတ်ပြည် အကျိုးပေးနေတဲ့ ဥစ္စာတွေ၊ မြက်မီးရှူးကိုင်မိတာကွ၊ လွှတ်ယင်လွှတ်၊ မလွှတ်ယင် သောင် တာပဲ - ဆိုတော့ ဦးဘအုန်း ဖျက်ချပစ်လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

မဖျက်ချဘူးလား - (ဖျက်ချပါတယ် ဘုရား)။ ဒါဟာ ဟိုအကျိုးပေးရဲ့ အပြစ်တွေကို ပြနေတယ် - (မှန်ပါ။ ခုနစ် တုန်းက ဒါနုဏထာ၊ သီလကထာ၊ သဂ္ဂကထာ - တွေကို ဘာ လုပ်ချလိုက်သတဲ့ - (ဖျက်ချလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဖျက်ချ လိုက်တယ်။ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ဆိုတာ အဋ္ဌိကင်္ဂလူပမာ တာမာ - ဆွေးအမဲရိုးကိုက်သလိုပဲ။ ဘယ်တော့မှ ဝတယ်ရယ် လို့မရှိဘူး။ နောက်ဆုံးပိတ် ဧအမဲရိုးနားပဲ သေခြင်းဆိုး သေ စာပဲ - (မှန်ပါ)။ မြက်မီးရှို့ကိုင်းတဲ့လူလဲ လေလာတဲ့ဘက် မီးရှို့သွားလို့ ရှိယင် လွတ်ယင်လွတ်၊ လွတ်ယင် သူ့ကို လောင်တာပဲ ဆိုပြီး ဒါတွေကို အပြစ်တွေ ပြလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

ပြီးတော့မှ နေက္ခမ္မအာနိသုံသကထာ ဆိုပြီးတော့ ကာမဗ္ဗ ထွက်ဖို့ ဟောတယ် - (မှန်ပါ)။ ထဘောကျပလား - (ကျပ်ပြီ)။

အဲဒါတွေဟောလိုက်ပြီးတော့မှ တော်တော်ကလေး ကိလေ သာဏ ပါးလာတော့ ခုနစ်တုန်းကတော့ ငါ့ရမယ်၊ ငါခံစား ရမယ်ဆိုပြီး သာယာတဲ့ တဏှာတွေ များနေတော့ ခုနစ်က အပြစ်တွေ ပြလိုက်တော့ တဏှာက ပါးမသွားဘူးလား... (ပါးသွားပါတယ်)။

အဲဒီတဏှာက ပါးသွားပြီးတဲ့အခါကျတော့မှ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်တွေပြပြီး တော်တော်ကလေး တက်လာတော့မှ တရား နှာသူ ဝမ်းထဲကို အဇ္ဈာသယကို ဘုရားက ကြည့်ရှုတော်မူတယ်။ အိဋ္ဌိ ပါးသွားပလား၊ မပါးသေးဘူးလား၊ ကိလေသာ နည်း သွားပလား၊ မနည်းသေးဘူးလားလို့ ကြည့်တော် မူတယ်။ အာမာနံ အာဒိနဝကထာ ဟောလိုက်ကတည်းက အာမဂုဏ်၏

အပြစ်တွေ ပြလိုက်တာတည်းက သူ့မှာ လိုချင် ရချင် တွယ်တာ ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဘယ်နှယ်နေသေးသတုံး- (ပါးသွားပါတယ်)။

အဲဒီပါးသွားတဲ့ အချိန်ကျတော့မှ သာမုက္ကံ သိက ဒေသနာ ဆိုတာ ဘုရားပွင့်လာတော်မူမှ ဟောနိုင်တဲ့ ဤကား-ဒုက္ခသစ္စာ၊ သူ့ကို ဖြစ်စေတဲ့ လောဘက သမုဒယ သစ္စာ၊ လောဘချုပ်လို့ ခန္ဓာသိမ်းတာ နိဗ္ဗာန်- နိဗ္ဗာန်သစ္စာ- (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ရ အောင် ကျင့်တဲ့ ဘာဝေတဗျာကိစ္စနဲ့ ပွားများရမှာက မဂ္ဂသစ္စာလို့ သစ္စာဒေသနာတော်ကို ဟောလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ အထဲမှာ ကိလေသာဖြူစင်နေတုန်းမှ ဟောတော်မူတာ- (မှန်ပါ)။

ဝမ်းထဲမှာ ကိလေသာတွေ ဖြူစင်နေတဲ့အချိန်ကျတော့ ဘာ ဟောလိုက်သတုံး.... (သာမုက္ကံ သိကဒေသနာ ဟောပါတယ်)၊ သစ္စာဟောလိုက်တယ် ဆိုလိုက်ပါတော့- (မှန်ပါ)။

ဝမ်းထဲမှာ ဖြူစင်နေတုန်း ဘာဟောလိုက်သတုံး.... (သစ္စာ ဟောလိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီမှာ သောတာပန်တည်တာပဲ၊ ဥပါလိ စသည့်တို့လဲ ဒီမှာ တည်တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား- (ကျပါပြီ)။

အဲဒါ ဘုရား တံရား ဟောစဉ်လို့မှတ်ပါ၊ အလျင်ဟာတွေ ဖျက်ပေါ့တယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အလျင်ဟာတွေ ဖျက်ပြီး သစ္စာဟော စိုက်တော့ သုညတ မဆိုက်သေးဘူးလား- (ဆိုက်ပါတယ်)၊ ဒုက္ခသစ္စာထဲမှာလဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပါသေးရဲ့လား- (မပါ

စညာဂုဏ်ရည်(၂၂)

ပါဘူး)၊ သမုဒယသစ္စာထဲမှာကော- (မပါပါဘူး)၊ နိရောဓသစ္စာထဲမှာကော- (မပါပါဘူး)၊ မဂ္ဂသစ္စာထဲမှာကော- (မပါပါဘူး)၊ အဲဒီလို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် တရားနာပုဂ္ဂိုလ် ကိုလေသာဖြူစင်တဲ့အချိန် ကောက်ဟောလိုက်တာမှ တစ်ခါတည်း သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် တည်သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ တစ်ခါတည်း ခန္ဓာကို နှလုံးသွင်းလိုက်ပြီပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်းလိုက်ဘေ့ မြင်ပြီကော- (မှန်ပါ)၊ မြင်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ခုနစ်က ဖြစ်ပျက်မြင်၊ ဖြစ်ပျက်မှန်း၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံး တွေလာတော့တာပဲ- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား- (ပါပါပြီ)။

အဲဒါ ကြည့်စမ်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဘုရားက ဒါနတွေဟော၊ သီလတွေဟောပြီးတော့မှ အပြစ်တွေ ပြတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါတွေ သာယာနေမှာစိုးလို့- (မှန်ပါ)၊ အကျိုးမပေးဘူးလို့ ဟောတာမဟုတ်ဘူး ပေးပါတယ်၊ ပေးတဲ့အတိုင်း ငြိပြီး သာယာနေပြန်လို့ရှိယင်လဲမောင်ဘဲသော် တစ်ခါတဏှာကငြိ၊ ဒိဋ္ဌိကငြိပေါ့ကွာ- (မှန်ပါ)၊ ငြိနေမှာစိုးလို့ အဲဒါတွေ အပြစ်တွေကွ၊ မြက်မီးရှူးလို့ပဲ ခန္ဓာကိုယ် လောင်တာပဲ၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာကာမာ- အစရှိသည်နဲ့ ဟောဘယ်- (မှန်ပါ)၊ မံသပေသ္မုပမာကာမာ- ကျီးတစ်ကောင်ဟာ အမဲသားတစ်ရတယ်၊ ရတဲ့ကျီးကို ချိမ်းပြီး ဆိတ်ကြတယ်၊ တစ်ကောင်သော ကျီးက ကောက်ယူသွားပြန်ရော၊ ကောက်ယူတဲ့ကျီး အဆိတ်ခံရပြန်တယ်- (မှန်ပါ)၊ မင်းတို့ ငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ်တွေဟာ အဲဒီ အမဲသားတစ်နဲ့ တူသကဲ့၊ မင်းတို့ အဆိတ် အဆွံ့ပြီး သေချင်ဆိုး သေရ

တတ်တယ်။ အဇကား ဟာတွေက... စသည်နဲ့ ဖျက်ချလိုက်
တယ်- (မှန်ပါ)။

ဒီတော့မှ ဒါကိုတော့ဖြင့် မလိုတော့ချင်ဘူးလို့ တရားနာတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကိလေသာ ဖြူစင်နေတော့မှ တကာကြွယ် ဘာကိုပဲ
ဟောသတုံး- (သစ္စာတရား ဟောပါတယ်)၊ အဲ... ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောစဉ်လဲ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)။
နောက်ဆုံးပိတ် သစ္စာဒေသနာ အဘိဓမ္မာ သတ်တာပဲ ဆိုကြပါ
စို့- (မှန်ပါ)။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ သတ်ရသတုံးဆိုတော့ အလျင်
ဟာတွေဟာ ဘာမှမဟုတ်ဘူးဟေ့ - အလျင်ဟာတွေသည်ကား
လို့ဆိုယင် သုညတဆိုက်အောင် မသွားတတ်မှာစိုးလို့ သုညာ
ဆိုက်တဲ့ တရားကို ဘုရား နောက်ဆုံးပိတ် ဟောတယ်- (မှန်ပါ)။
အဲဒီမှာ ရဟန္တာ ဖြစ်တာချည်းပဲဆိုတာ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)။ အဲဒါ တရားဟောစဉ်လို့ မှတ်ကြပါ- (မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ သုညာ တရားပဲ ဟောပါ
မယ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြုပြီးတော့နော်- (မှန်ပါ)။

တစ်နေ့က တရား မဆုံးခဲ့တော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီး သက္ကတိုင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတယ်။ ရဟန်းငယ်တွေက
“အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ပစ္စာဘူမက ဆိုတဲ့ ရွာကို သွား
ပရစေ” လို့ လျှောက်ထားကြတယ်- (မှန်ပါ)။ ဘာကိစ္စတုံးဆို
တော့ ဟိုရွာသွားပြီး သီတင်းသုံးတရား အားထုတ်ချင်လို့...
(မှန်ပါ)။ ဒီတော့ ဘုရားက မသွားရဘူးလို့ မတားဘူး...
(မှန်ပါ)။ မင်းတို့ နောင်တော်ကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာကို တိုင်ပင်
ပြီးပလား- လျှောက်ထားပြီးပလား- မေးတော့ ‘မလျှောက်ရ
သေးပါဘူးဘုရား’ လို့ ဖြေကြတယ်- (မှန်ပါ)။ သူ့ဆီကို သွား

လျှောက် ထားကြဦး- သူက ဆိုဆုံးမတတ်တယ်၊ သူနီသင်
စာတ်တယ်၊ ဟိုကျယ်င် ဘယ်လို ပြောကြ ဆိုကြ ဆိုတာလဲ သူနီ
ဆင်တတ်တယ်၊ မင်းတို့ အပေါ်မှာ အင်မတန် သနား စောင့်
ရှောက်တတ်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် သူ့ဆီကို တောင်းပန်လျှောက်
ထားချေကြဦး ဆိုပြီး လွှတ်လိုက်ပါတယ်-(မှန်ပါဘုရား)။

လွှတ်လိုက်တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာဆီကို ရဟန်းငယ်တွေက
ဇောက်သွားတော့ မင်းတို့ ဘာကိစ္စတုံးလို့ ဆီးမေးတော့ တပုည့်
တော်တို့ ပစ္စာဘူမက သွားချင်လို့ဘုရား ဒါကြောင့် အရှင်
ဘုရားဆီ လာပြီး လျှောက်ပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မင်းတို့ဘုရားကို လျှောက်ခဲ့ပလား-လို့ မေးတော့
ဘုရားကို လျှောက်ခဲ့ပါပြီဘုရား၊ ဘုရားက သာရိပုတ္တရာဆီ
သွားလို့ ဆိုလို့ လာခဲ့ပဲ တယ်ဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရိပ်
မိတယ်၊ ဩော်.... ငါ့ကို သင်ကြား ပြသလိုက်ဖို့ ဒီရဟန်းငယ်
တွေ လွှတ်လိုက်တာပဲဆိုပြီး သကာလ ရှင်သာရိပုတ္တရာက စကား
စလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။

ရဟန်းငယ်တို့ မင်းတို့ ပစ္စာဘူမက သွားမယ်ဆိုတော့ အဲဒီ
မှာ တရုက္ခပုဏ္ဏားတို့ စိတ္တသူကြွယ်တို့လဲ ရှိတယ်၊ လူပညာရှိ
ရဟန်းပညာရှိတွေဟာ ကြည့်နေတာ၊ မင်းတို့က သက္ကတိုင်း
ဘုရားဆီက လာတယ်ဆိုတော့ မင်းတို့ကို မေးလိမ့်မယ်....တဲ့။
ဘုရားဝါဒဟာ ဘဝေါဒတုံး၊ ဘုရားဟာ ဘယ်လိုဟောလေ့
ရှိသတုံး၊ ဒီဟာတွေ သေသေချာချာ မေးမှာပဲတဲ့-(မှန်ပါ)။

ဘုရားဝါဒ - (ဘာဝါဒတုံး....)၊ ဘုရားဟာ တယ်လို
ဟောလေ့ ရှိသတုံး - (မှန်ပါ)။

အဲ...ခင်ဗျားတို့လဲ အခု ဝါဒတွေ ဝါဒီတွေ သိပ်ရွှမ်တယ်
နော် - (မှန်ပါ)၊ ဒီထောင့် ကျုပ်တို့က ဘုရားဝါဒတစ်ခုနည်း၊
အလျင်မှတ်ပါဦး။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုပြီး ဒီပြင်ဝါဒတွေ လိုက်
မနေပါနဲ့ဦး။ ဘုရားဝါဒကို အရေးတကြီး မှတ်ကြစမ်းပါဆို
တာကို ပြောချင်လို့ ဒီဝတ္ထုထုတ်လာပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓ
ဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်မှာ လာတယ်လို့ မှတ်ကြပါ - (မှန်ပါ)။

မင်းတို့ ဘုရားဆီက လာခဲ့တယ်ဆိုတော့ မင်းတို့ကို မေး
လိမ့်မယ်တဲ့၊ ဟိုမှာ ပညာရှိမျိုးစုံတွေရှိနေကြတယ် - (မှန်ပါ)၊
ဘုရားဟာ ဘယ်ဝါဒတုံးလို့ - ဘုရားဟာ ဘယ်လိုဟောလေ့
ရှိသတုံးလို့ မေးလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)၊ မေးတော့ မဖြေတတ်
လို့ရှိရင်၊ လွဲသွားလို့ရှိရင် ဘုရားဘောင် စွပ်စွဲရာ ရောက်သိမ့်
မယ် - (မှန်ပါ)။

“ဒါဖြင့် တပည့်တော်များ ဟောပြော သိရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ အရှင်ဘုရားကဲ့ဲ တပည့်တော်တို့ကို ဆနား
သဖြင့် ဆုံးမသွန်သင်ပေးပါတဲ့” ရဟန်းတွေကဘေးပန်လာ
တယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီတရားပွဲမှာ ဧကာဒကာမတွေ ပြောချင်တာ
က ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတဲ့စွာ ဘုရားဝါဒကိုလိုက်ကြတယ်၊ ဩော်
တို့ဘုရား ဘယ်ဝါဒရှိသတုံး ဆိုတာ မသိကြဘူး - (မှန်ပါ)၊
မသိတော့ ဒီနေ့ရှင်းလင်းပြီးသကာလ ပြပါမယ် - (မှန်ပါ)။

ရဟန်းကလေးတွေက “အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို
ဟောပြောတော်မူပါ၊ သွန်သင်တော်မူပါ၊ ဆုံးမတော်မူပါ” ဆို
တော့ မင်းတို့ကို ဟိုကျတော့ စိတ္တသူကြွယ် စသည်တို့က မေး
ကြပြီကွာတဲ့ - အရှင်ဘုရားတို့ ဘုရားဟာ ဘယ်ဝါဒရှိသတုံး

လို့ - (မှန်ပါ)။ အရှင်ဘုရားတို့က ဘုရားဆီကလာတာ၊ ဘုရားဝါဒ ပြောစမ်းပါ ဆိုတာတွေ လာမှ့ခပ်တဲ့ - (မှန်ပါ)။ ဘုရားဝါဒမေးလို့ရှိယင် -

ဆန္ဒရာဂ ဝိနယက္ခာယီခေါ် အာဂုသော သတ္တာ...။ ဒီလို ဖြေပါတဲ့ - (မှန်ပါ)။ အာဂုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆန္ဒရာဂ ဝိနယက္ခာယီ - ဆန္ဒရာဂ ပယ်ခြင်းကို ဟောကြားထော်မှုလေ့ရှိ၏ - (မှန်ပါ)။ ငါတို့ဆရာ၏ ဝါဒ ပဲတဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဘုရားဝါဒဟာ ဒကာဒကာမတွေ- လောဘပယ်တဲ့ဝါဒဟာ ဘုရားဝါဒပဲ - (မှန်ပါ)။ စသသေချာချာမှတ်ကြပါ - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ဘာတဲ့တုံး - (လောဘပယ်တဲ့ဝါဒဟာ ဘုရားဝါဒပါဘုရား)။ ဘုရားဝါဒက ဘယ်ရောက်ရောက် ဘယ်သွားသွား လောဘပယ်ဖို့ပဲ - (မှန်ပါ)။ ကိုယ်တော်တိုင်လဲ လောပယ်တာပဲ၊ သူတစ်ပါးကိုလဲ လောဘပယ်ဖို့ ဟောဟော်မှုတာပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘုရားဟောတဲ့ အခါလဲ လောဘပယ်ဖို့ပဲ ဟောလေ့ရှိတယ်- ဆဲဒီလို ဖြေကြပါကွာတဲ့ - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုရားဟောတဲ့အခါလဲဘာကိုဟောလေ့ရှိသတုံး - (လောဘပယ်ဖို့ပဲ ဟောလေ့ရှိပါတယ်)။ လောဘပယ်ဖို့ပဲ ဟောတယ်၊ တယ်သူ့ကိုဟောဟော - (မှန်ပါ)။ အရေးတကြီးပုဂ္ဂိုလ် အလိုမလိုက်ဘဲနဲ့ ဟောယင် ဒါပဲဟောဇာယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကြည့်ပါ၊ ဒကာဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြည့်ယင် ခင်ဗျားတို့ ရှင်းပါတယ် - (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဟောလို့ရှိယင်

ထူးပြီး ပိုမို ရှင်းပါလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ဧနောက်က ဟောဒီ ထဏှာ လောဘ မလိုက် ဖို့ ဟောဘယ် - (မှန်ပါ)၊ ၂-နံပါတ်နောက်က ၃-နံပါတ် မလိုက်ဖို့ ဟောဘယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘုရားဝါဒက ဒီဘက် ထဏှာ ဥပါဒါန် ကံ မလိုက်ဖို့ - (မှန်ပါ)၊ လောဘတို့ တဏှာတို့ ဥပါဒါန်တို့ ကံတို့ မလိုက်ဖို့ပဲ၊ ဒါ ဘယ်သူ့ ဝါဒတုံး - (ဘုရား ဝါဒပဲ၊ ဘုရား)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆန္ဒရာဂ ဝိနယက္ခာယိ ခေါ် အာဝုသော သတ္တာ။ ကိုင်း ဒါ ဟာ ဘုရားဝါဒပဲ - (မှန်ပါ)။

လောဘပယ်တဲ့ဝါဒဟာ - (ဘုရားဝါဒပါ)၊ သူတစ်ပါး ဟောပြန်လို့ရှိယင်လဲ ဘာကိုခဏာလေ့ ရှိသတုံး - (လောဘကို ပယ်ဖို့ ဟောပါတယ်)။

လောဘပယ်ဖို့ ဆိုးတော့ ဟောဒီခန္ဓာထဲမှာ ဒကာဒကာမ တို့ နောက်ထပ် ဒီခန္ဓာခင်တဲ့ ထဏှာ ဥပါဒါန် ဘဝ မလာပါ ဝေခဲ - (မှန်ပါ)

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေကတော့ အခု နားရည်ဝနေ တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စင်္ဂိုင်းအရ ပြောရယင် ၂-နံပါတ်က ၃-နံပါတ်ကို ကူးဖို့ဝါဒပဲ - (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် - (၂-က ၃-ကို ကူးဖို့ဝါဒပါဘုရား)။ ဒါ ဘယ်သူ့ ဝါဒပါလိမ့် - (ဘုရားဝါဒပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဦးဘအုန်းတို့က စဉ်းစားတာပေါ့၊ တကစ ကြွယ်တို့က စဉ်းစားပါနော် - (မှန်ပါ)၊ ငါ တစ်နေ့မှာဆိုယင် ၂-က ၃-ကို ဘယ်နှစ်ခါကူးသတုံး - လို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စဉ်း စားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ငါ ဘုရားဝါဒ မဟုတ်သေးပါ

ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဘုရားဝါဒလဲ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားလဲ ငါ မလိုက်နာသေးပါဘူး။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားလဲ ငါ မလိုက်နာသေးပါဘူး။ ဘုရားနဲ့ငါနဲ့ ကန့်လန့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပါသေး - (ကျပါပြီ)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ဘုရားဝါဒ သိပါပြီတဲ့။ ၂-က ၃-ကို မကူးဖို့-(မှန်ပါ)။ ဝိညာဏ် နှစ်ရပ် သဗ္ဗာယတန ဖဿ ဝေဒနာ က တဏှာ ဥပါဒါန် ကံကိုမကူးဖို့ - (မှန်ပါ)။ ဦးစအုန်း ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ အဲဒါ တယ်သူ့ ဝါဒပါလိမ့် - (ဘုရားဝါဒပါဘုရား)။ သူတစ်ပါးဟောပြန်တော့လဲ ၂-အ ကွက်ထဲက ၃-အကွက် မကူးစေနဲ့လို့ ဟောတာ၊ (မှန်ပါ)။ ၂-က ၃-မကူးစေနဲ့ဆိုတော့ ၂-ကို ဝိပဿနာရှုမှ ၃-မကူးမှား - (မှန်ပါ)။ နို့ မဟုတ်ယင်တော့ - (ကူးမှားပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ မင်းတို့ ဒီအတိုင်းဖြေကြပေးတာဆိုတော့ ကောင်း ပါပြီဘုရား။ ဘုရားဝါဒကို တပည့်တော်များ ဖြေတတ်ပါပြီ။ ဘုရားသည်ကား ဆိုယင်ဖြင့် လောဘဘယ်တဲ့ ဝါဒပါပဲ - (မှန်ပါ)။ သူတစ်ပါးဟောလို့ရှိယင်ဖြင့် လောဘဒိဋ္ဌိ ပယ်ကြ။ လောဘနဲ့ ဒိဋ္ဌိကလဲ တူတူပါဘဲ - (မှန်ပါ)။ လောဘနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ကို ပယ်ကြကွာလို့ သူတစ်ပါးလဲ ဟောလေ့ရှိတယ် - (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ။ ဟိုမှာလဲ ပစ္စာဘူမကမှာ လူပညာရှိ ရဟန်း ပညာရှိတွေရှိတော့ မင်းတို့ ဒါလောက်ဖြေရုံနဲ့တော့ သူတို့က ကျေနပ်မယ် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ တစ်ဆင့်တက်ပြီး မေးဦးမှာပဲတဲ့ - (မှန်ပါ)။ အရှင်ဘုရားတို့ဘုရားစာ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်တဲ့ဝါဒ ဟာ သူတစ်ပါးကို ဟောလဲ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဖို့ပဲ ဟောလေ့

ရှိတယ်ဆိုတာ တပည့်တော်တို့ကျေနပ်ပါပြီတဲ့။ ဘယ်အပေါ်၌ ရှိတဲ့ ဆန္ဒထုဂတိုး၊ ဘယ်အပေါ်၌ရှိတဲ့ လောဘတိုး၊ ငါ့ကို ရှင်းပြီး ဟောပါဦး - (မှန်ပါ) ဦးဘအုန်း မေးခွင့်ကောမကြံ ဘူးလား - (ကြံပါတယ်)။

အဲဒီဘော့ မင်းတို့ ဒီလိုပြောကြပါ-တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါး ခင် တွယ်တဲ့ ဆန္ဒထုဂကိုပယ်ဖို့ရာ ဟောလေ့ရှိတယ် - လို့ မင်းတို့ ပြောကြပါ - တဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဘာတဲ့တုံး - (ခန္ဓာငါးပါးခင်တွယ်တဲ့ ဆန္ဒထုဂ ကို ပယ် ရပါမယ်)။ ကဲ - ဒီမှာ အာရုံသတုံး ကြည့်...။ ၂-နံပါတ်မှာ (ခန္ဓာငါးပါးပါ)၊ အဲဒီခင်တွယ်တဲ့ ဆန္ဒထုဂကို ပယ်ရမယ် - (မှန်ပါ)။ ဆန္ဒနဲ့ တဏှာကို ပယ်ရမယ်ဆိုတော့ ဒဏ္ဍေဒကောမ တွေ ဝိပဿနာ ထင်းလို့ ရပါမလား - (မရပါဘူး)၊ ကဲ... ဒါကို ရိပ်မိပြီဆိုကြပါစို့ - (မှန်ပါ)။

ကဲ-ပုစ္ဆာ အယ်နှစ်ချက်ပြေသွားပြီလဲ-(နှစ်ချက်ပါဘုရား)။ အဲ...နှစ်ချက်ပြေသွားပြီနော်။ ပထမက ဝါဒကို သူ့ပြောတယ်၊ နောက် ဘယ်အပေါ်၌ရှိတဲ့ ဆန္ဒထုဂကို ပယ်ရမှစတုံး ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါးမှာရှိတဲ့ သောဘကို-(ဝါ) ခန္ဓာငါးပါးကို ခင် တွယ်တဲ့ သောဘကို ပယ်ရမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ တစ်ခု သူနည်းပေးတဲ့ နှစ်ခုကို ပြောတတ်ကြပလား မေး တော့ ပြောတတ်ပါပြီလို့ဆိုတော့ သို့သော်လဲ ဟိုမှာ လူပညာရှိ ရဟန်းပညာရှိတွေကရှိတော့ သူတို့ ဒါလောက်နဲ့ ကျေနပ်မှာ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒါလောက် ပြောရုံနဲ့တော့-(မှန်ပါ)။ ဒီတော့

တစ်ဆင့် တက်မေးလိမ့်မယ်-တဲ့၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ခန္ဓာငါးပါးက အပေါ်၌ ရှိတဲ့ ဆန္ဒ ရာဂကို မပယ်ယင် ဘယ်အပြစ် သင့်မတုံး ဆိုတာ တက်လာလိမ့်ဦးမယ်-(မှန်ပါ)၊ မေးတော့ ဒီလိုဖြေကြ ပေတော့ဆိုပြီး အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက သေသေချာချာ မှတ်ကြရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒီခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ လောဘနဲ့ ခင်နေမယ်၊ လောဘနဲ့ စွဲလမ်းနေမယ်၊ လောဘနဲ့ပဲ ချစ်ခင်နေမယ်ဆိုလို့ရှိယင် ခန္ဓာ ငါးပါးဆိုတာက ဖြစ်ပြီး ပျက်တတ်တဲ့ ဓမ္မ- (မှန်ပါ)၊ အဲ... ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လိုက်မယ်-(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးခပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတော့- (သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဥပမာမယ်.... အိုခန်း၊ နာခန်း၊ သေခန်းတွေမယ်၊ ဘာဖြစ်ကြ မယ် ထင်သတုံး-(သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဖြစ်ပါ မယ်)၊ အဲ...ဒါဟာ ခန္ဓာငါးပါးကို ခင်မှုကြောင့် ဦးဘအုန်း သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် နောက်ပြန်လှည့်သွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာ- ပစ္စယာ သင်္ခါရ-ကျအောင် ပြန်လှည့်တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒါဟာ အယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံး- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်တယ်လို့ပါ တုရား)၊ ခန္ဓာခင်လို့ အပြစ်သင့်တာ- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား-(ကျပါပြီ)။

ခန္ဓာခင်လို့ အပြစ်သင့်တာလို့ မင်းတို့ ဖြေကြပါတဲ့... (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာငါးပါးကတော့ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် အိုလိုက်

နာလိုက်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ မေ့တာပဲ၊ ခန္ဓာ၏ မေ့တာမဟုတ်သေး-
 (မှန်ပါ)။ အဲဒါကို မင်းတို့က ဒီလို ဖြစ်ပျက်ရှုမထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
 ကျတော့ ဖြစ်မှု ဖြစ်ရလေခြင်း ဆိုတဲ့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ
 ဒေါမနဿ လာ-မလာ.... (လာမှားပါဘုရား)။ သောက
 ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿဟာ သိလို့ လာတာလား၊ မသိလို့
 လာတာလား- (မသိလို့လာတာပါ)။ မသိလို့လာယင် အဝိဇ္ဇာ
 ပါလာပြီ- (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာလာယင် သင်္ခါရကကော- (လာမှား
 ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်မလာပေဘူးလား-
 (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။ အဆုံးက ပြန်ပတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ပေါ်လာတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါ.... ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပါလိမ့်....
 (ခန္ဓာငါးပါး ခင်တယ်လို့ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါး ခင်ခြင်းကြောင့်
 အပြစ်သင့်တာ- (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဘာတဲ့တုံး- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်ခြင်းကြောင့်
 အပြစ်သင့်တာပါ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မသာ
 ပို့ဖူးကြပါပြီ-တဲ့။ သူတစ်ပါး မသာတွေကို ခင်ဗျားတို့က
 အတော်ဗျားဗျား ပို့ဖူးကြပါပြီ- (မှန်ပါ)။ အဲဒီမသာရှင်တွေ
 ကိုသွားကြည့်စမ်းပါ ဒကာ ဒကာမတို့။ သောက ပရိဒေဝများ
 ဖြစ်နေကြသလား- (ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။ ဦးဘအုန်း ဘာ
 ဖြစ်လို့ပါလိမ့်- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်လို့ပါဘုရား)။ လင်ဖြစ်ယင်
 လင်၏ ခန္ဓာငါးပါးပေါ့- (မှန်ပါ)။ သမီးဖြင့်- (သမီးခန္ဓာ
 ငါးပါးပါဘုရား)။ သားဖြင့်- (သား ခန္ဓာငါးပါး ခင်ပါ
 တယ်)။

တကာကြွယ် သိပြီနော်- (သိပါပြီဘုရား)။ မသာပို့ပူတာ
 များလှပြီ-(မှန်ပါတုရား)။ များတော့ ဟိုမှာ သောက ပရိဒေဝ
 ဖြစ်တာတွေ့စော-(တွေ့ဖူးပါတယ်)။ တွေ့ဖူးတော့ တကာကြွယ်
 တို့က ဩော်....ခင်လို ဖြစ်ရှာတာပဲ။ ဝိပဿနာဉာဏ်မလုပ်လို့
 ဖြစ်တာပဲလို့ မတွေးမိပါဘူး-(မတွေးမိပါဘူး)။ ဒီလို မတွေး
 မိတဲ့အပြင် ခင်လဲ ခင်စရာပေကိုး.... ဒီလိုတောင် ထင်လိုက်သေး
 တယ်-(မှန်ပါ)။ ခုကျသွားပြီကော.... အဆင်းကို တွန်းလိုက်ပြီ-
 (မှန်ပါ)။ မင့် သား သားသမီးကလေးက သူများ သား
 သမီးနဲ့ တူတာမှ မဟုတ်တာပဲကွာ။ ရုပ်ရည်ကလဲသန့်၊ ပညာ
 အရည်အချင်းကလေးက အခု အင်မတန် ပြည့်စုံနေတယ်။ လိမ္မာ
 ရေးခြား ဆိုဘာလဲ ဆိုစရာမရှိဘူး။ အဲဒီတော့ ငိုမယ်ဆိုလို့
 ငိုထိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်တာတုံးဗျ-(အဆင်းတွန်း
 တာပါဘုရား)။ ကိုယ်ပါဆေးပြီး ငိုချင်လို့ လုပ်ပြီ- (မှန်ပါ)။
 ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ ဒီလို အသွားတွေကလဲ မသာ
 ဧည့်ခံတွေကလဲ များသနော-(မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဒီလိုများ ဧည့်ခံဖူးရဲ့လား- (ခံဖူးပါတယ်
 ဘုရား)။ နို့မဟုတ်ယဇီ လက်ဖက်မူ စားမကောင်း သလိုလို
 ခင်ဗျားတို့ကိစ္စတွေက အင်မတန် ဆိုးရွားနေတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
 တွေ ပေါ်ပလား-(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

မသာ ပို့ပူကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နှယ်
 ကြောင့် ငိုပွဲဆင်နေသတုံး အကဲခတ်စမ်း- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်
 တွယ်နေလို့ပါဘုရား)။ ခင်တော့ ဘာ လိုက်လာသတုံး....
 (သောစ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဧဒါမုနဿ လိုက်ပါတယ်)။

အဲဒါ သေသေချာချာ မှတ်ပါတဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါး ခင်တဲ့ အပြစ်ဟာ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ အဝိဇ္ဇာ ထင်္ခါရနဲ့ ဟိုအက် အပါယ်လေးပါး ကျအောင် ဘဝအက် သွားတယ်- (မှန်ပါ)၊ သေစက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပြီးတော့ အဝိဇ္ဇာ မလာဘူးလား- (လာပါတယ်)၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ- (လာပါတယ်)၊ သင်္ခါရပစ္စယာ- (ဝိညာဏ် ပါ)၊ ဟော.... ဝိညာဏ်ဆိုပြီး သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ပဋိသန္ဓေ လာပြန်ပြီ- (မှန်ပါ)၊ ဒါ အယ်က လာသတိုး- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်တစက လာတာပါ)၊ ခင်ခြင်းကြောင့် ဘာဖြစ်စာ သတိုး- (မဖြစ်သင့်တာပါ)၊ အပါယ် အပြစ်တောင် သင့်နိုင် လိုက်သေးတယ်- (မှန်ပါ)၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာ သောက ပရိဒေဝမီး သင့်လိုက်တယ်၊ အနာဂတ်မှာ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း အပြစ်သင့် တယ်- (မှန်ပါ)၊ အဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ကဲ.... ဒါဖြည့် မင်းတို့ ရဟန်းငယ်တွေ မှတ်မိပလား- တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ခင်လို့ရှိယင် ဘယ်လို အပြစ် သင့်တယ်ဆိုတစ ဘုရားက ဘယ်လိုများ ဟောသတိုး- ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မေးလို့ရှိယင် မင်းတို့ ဒီအတိုင်း ဖြေကြတဲ့- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာငါးပါး ခင်လို့ရှိယင် ဘာအပြစ်သင့်သတိုး- (သေစက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ အပြစ်သင့်တယ်)၊ အဝိဇ္ဇာ ထင်္ခါရ ပါ ထည့်ကြပါ- (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာ ထင်္ခါရပါ အပြစ်မသင့်ဘူး လား- (သင့်ပါတယ်)၊ အဲဒီတော့ နောက်ဘဝ ဇာတိ ပဋိသန္ဓေ ရ- မရ- (ရပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါတွေကျအောင် အယ်က လာ တာပါလိမ့်- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်စက လာတာပါ)၊ အဲ.... ခန္ဓာ

ငါးပါး ခင်ခြင်းကြောင့် အပြစ်သင့်တာလို့ မှတ်လိုက်ပါ...
(မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း၊ ရှင်းပသား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါလောက်နဲ့ မင်းတို့ကိုလဲ အဲဒီ ပစ္စာဘူမကမ္မာ နေတဲ့
ရဟန်းပညာရှိ လူပညာရှိတွေက အရှင်ဘုရားတို့ အပြစ်သင့်
တာတော့ တပည့်တော်တို့ သိပါပြီ၊ ဘုရားဟောတော်မူလို့ ဒီလို
အပြစ် သင့်တာကိုး ဆိုတာ တပည့်တော်တို့ သိပါပြီ၊ ယုံလဲ
ယုံကြည် ပါတယ်၊ အပြစ်သာ သင့်တယ်၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်
အကျိုးကျေးဇူး ပြောစမ်းပါဦး' ဆိုတာ မေးဦးမှာပဲ-(မှန်ပါ)။

ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဟောပြောနေတာ ဒကာ ဒကာမတို့၊ သိပ်
အဖိုးတန်တဲ့ တရားနော်- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လို သင့်တာတုံး ဆို
တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်း ကြည့်လိုက်တော့ ၂-နံပါတ်က
၃-နံပါတ်ကူးသွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ ကူးသွားတော့ ၄-နံပါတ်
မရောက်ဘူးလား- (ရောက်ပါတယ်)၊ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)၊ ၄-ရောက်သွားတော့ ဇာတိ ဇရာ မရဏ တွေရ
တယ်-(မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်း ကြည့်နေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်-(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)၊ မရှင်း
သေးဘူးလား တကယ်ကြယ်-(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ခင်မှု အပြစ်သင့်တာသည် အမြင် ပြောစမ်း
ပါဆိုတော့ ၂-နံပါတ်တည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးက ၃-နံပါတ်
တကျာ ၂ပါးဒါန်တက် ကူးသွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ ကူးသွား
သောကြောင့် ဟိုဘက်ဘဝ အနာဂတ်ဘာ ဇာတိ ဇရာ မရဏ
ဆိုတဲ့ ၄-နံပါတ်ဟာ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း
မပေါ်သေးဘူးလား- (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါ ဘယ်နှယ်

ကြောင့်ပါလိမ့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့- (ခန္ဓာငါးပါး ခင်လို့ပါ တုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ကိုလဲ ဟောနေတာနော်- (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါး ခင်နေလို့ရှိယင်ဖြင့် သား၊ သမီးခန္ဓာ၊ သူတစ်ပါး သား၊ သမီးခန္ဓာ ခင်လို့ရှိယင်ဖြင့် မျက်ရည်သာကျမယ် စိတ်ကူး ပေတော့- (မှန်ပါ)။ မျက်ရည်ကျပြီး အပါယ်ပဲ သွားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက် ထားလိုက်ပါဦး- (မှန်ပါ)။

ယခု ဘဝမှာ ဘာတုံး... ယခု ဘဝမှာ တိုတို ပြောကြပါ စို့။ မောင်ဘသော်ထု- မျက်ရည်ကျရမယ်၊ သေသည်၏ အခြား မဲ့၌ အပါယ်ထောက်မယ် - (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါး ခင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ်ခန္ဓာခင်ခင် သူတစ် ပါးသားသမီးခင်ခင်တာဖြစ်ရမတုံး- (မျက်ရည်ကြီးငယ် ကျရပါ မယ်)။ ယခုဘဝမှာမျက်ရည် ကျရမယ်၊ နောက်ဘဝမှာ- (အပါယ် ကျရပါမယ်ဘုရား)။ အဲဒါနှစ်ခု အမြတ်လိုချင်ယင် လုပ်သာ လုပ် ခင်ဗျားတို့ - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပဿာ- (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဦးဘအုန်း လုပ်ရဲပါ့မလား - (မလုပ်ရဲတော့ပါဘူးဘုရား)။ ဟာ... မဟုတ်သေးပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့က လုပ်နေတဲ့လူတွေ - (မှန်ပါ)။ ဒကာကြွယ်တို့ လူစုက အဘော်ဆိုးတဲ့ လုံးတူ - (မှန်ပါ)။ လူမြင်ယင် ခင်ဗျားတို့က ခင်တတ်တယ် ပြောနေ တာက အဘော် ဆိုးနေတာ၊ မဆိုးဘူးလား - (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဒီဝါဒဟာ ဘုရားဝါဒ ဟုတ်ကဲ့လား...။ လူမြင်ယင် ခင်တတ်တဲ့ဝါဒ ပြောစမ်းပါဦး - (မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား)။ ဒါက တပည့်တော်တို့ရဲ့ အပါယ်ဝါဒဘုရား... ဒီလို

လား - (မှန်ပါ)။ ဒီလိုကလေးလဲ ပြောင်းဦးမှပေါ့ - (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုရားဝါဒကတော့ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ဝါဒပါ။ တပည့်တော်
တို့ကထော့ အပါယ်သွားတဲ့ဝါဒပါ။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်
တို့က မချစ်မခင် မကြင်နာရယင် နေကိုမနေနိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။
တကာကြွယ်တို့ ထဘောပါပလား - (ပါပါပြီ)။ တကာကြွယ်
ဝါဒကို ပြောခမ်းပါ - ဒါဖြင့် - (အခုတော့ ပြင်ပြီးပါပြီ
ဘုရား)။ ပြင်ပြီးပြီပလား။ မတော် လူကြီးတွေမို့ ရှက်နေ
ကြဦးမယ် - (မှန်ပါ)။ အပါယ်ဝါဒဆိုတာ နဂိုကရှိနေတယ်
နော် ဒကာဒကာမတို့ - (မှန်ပါ)။ တရားသာမနာရလို ရှိယင်
ဦးဘအုန်းရှိနေတာပဲ - (မှန်ပါ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဦးဘအုန်း ဝါဒကောပြင်ပြီးပလား - (ပြင်
ပြီးပါပြီ)။ ဟာ...ဒီတရားပွဲတင်ပြင်မှာလား။ အိမ်ထောက်အောင်
ပြင်မှာလား - (အိမ်ထောက်အောင်ပြင်မှာပါ)။ အိမ်ထိအောင်
ပါကြစမ်းပါစေ - (မှန်ပါ) တရားပွဲမှာတော့ ဘုန်းကြီးရှေ့
မှတော့ မုသား မပြောပါဘူး ခင်ဗျားတို့ - (မှန်ပါ)။

ကဲ-ဒကာ ဒကာမတို့ငင်တဲ့အပြစ်ကိုတော့ ဆိုရပါပြီ။ မခင်
တဲ့အကျိုးကို ပြောခမ်းပါဦးဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ မခင်
တဲ့အကျိုးကတော့ ၂-နိပါတ်ရှိတဲ့တရားကို ဖြစ်ပျက်ရှုပေးပါ -
(မှန်ပါ)။ ခင်သေးရှဲလား - (မခင်ပါဘူး) ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာပဲ
ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်။ တစ်ပါးပါးကို ဖြစ်ပျက်ရှုစမ်းပါ။ ဖြစ်
ပျက် - အင်း...ဆိုတော့ ခင်သေးရှဲလား - (မခင်ပါဘူး)။
မခင်တဲ့အပြင် ဒီမဂ်က ခင်တဲ့ တရားတွေကို သတ်ပစ်တယ် -
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝိသေဒနုဂ္ဂဟာ နိုင်ကြပါပြီ - (မုန်ပါ)၊ ခင်တဲ့
တမ်းကို - (ဆတ်ပင်တာပါ)၊ ခင်တဲ့တမ်း မခင်မိအောင်
ဆတ်ပင် - (မုန်ပါ) - ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ... ဇီနွေည ဇီတွင်တော်ကြဦးစို့။

သာဓု...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အင်္ဂုမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသုဒ္ဓါနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ

အမေး - အဖြေ (၁)

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၆-၁၂-၁၉၆၁]

န အာဂစ္ဆတိ တိ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိ-အနာဂါမိံ တည်
ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ န အာဂစ္ဆတိ- ကာမဘူသို့ မလာဘူး၊
ဘူ ရထားတာကတော့ ကာမဘူနှင့် ထိုက်တန်တဲ့ တရားကို
မဟုတ်ဘူး၊ ကာမဘူ ပယ်စွန့်ပြီးသား တရားကို ရထားတယ်-
(မှန်ပါ)၊ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား သား မယား အာရုံ
အလုံးစုံ အကုန်ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ မဂ်ကို ရထားတယ်ဆို ဆုံးဖြတ်ချက်
ချပါ-(မှန်ပါ)၊

ဒါနဲ့ ဒကာမက နံနက်မိုးလင်းလဲ ပြောလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့
 လို့ စောင့်နေတဲ့အခါ မိုးလင်းတော့လဲ မပြော၊ စိတော့ သူငိုကာ
 ရယ်ကာနဲ့သွားပြီး ကျုပ်မှာ ဘာအပြစ်ရှိသတုံးဆိုတဲ့ အမေးချိုး
 သွားပြီး မေးလိုက်တယ်။ ဘာမှ အပြစ်မရှိပါဘူးဆိုတဲ့ စကား
 ပြောလိုက်တယ်။ ငါ့မှာက ကုဋေလေးဆယ်ရှိတယ်။ သစ်က ပါ
 လာတာလဲ ကုဋေလေးဆယ်ရှိတယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေကို အစ်မကြီး
 အပြစ်နဲ့လည်းထောင်း၊ နှမအပြစ်နဲ့လည်းကောင်း၊ အခအဖြစ်
 နဲ့လည်းကောင်း ငါ့ကို ကျွေးချင်ရာနဲ့ ကျွေး စားနေပါမယ်။
 ဒီပစ္စည်းတွေကို သင် အလိုရှိသလို လုပ်ပါ။ တော့ ကာမရာဂ
 ကုန်သွားတော့ ပုံထားလိုက်တဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပြောဘာ- (မှန်ပါ)။
 နောက်တစ်ခါ ပြောပြန်တာက တစ်ဖန်လို့ ဒီလိုမှ မပြုစုဘူးဆို
 လို့ရှိမယ်။ နောက်အိမ်ထောင် တည်ထောင်ချင်လို့ရှိမယ် ခွင့်ပြု
 ပါတယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေနဲ့ တကွပဲ ယူသွား ခွင့်ပြုတယ်ဆိုတော့
 ကာမအာရုံ ကုန်တယ်ဆိုတာ ဦးဆံ့ခိုင် မပေါ်သေးဘူးလား-
 (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ မဂ်သတ္တိ ဘယ်လောက် ကြီးတယ်ဆိုတဲ့
 ဥစ္စာ ပေါ်သွားပြီ- (မှန်ပါ)။

မဂ်သတ္တိ ဘယ်လောက်ကြီးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပေါ်ပြီ။ ကိလေ
 သာ ကုန်ပြီလားလို့မေးတော့ ကာမကိလေသာ ကုန်ပါတယ်။
 ရှုပ အရှုပကိလေသာ ကျန်သေးတယ်မှတ်ရမယ်နော်- (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ကြီးစားကြပါ ကြီးစားကြပါလို့ တိုက်တွန်း
 တာ၊ ဖြစ်ပျက်လုပ်နေတယ် ဖြစ်ပျက်လုပ်သလောက် ကိလေသာ
 ပါးတာပဲ။ ဖြစ်ပျက်မုန်းတယ်၊ မုန်းတာက ပိုပြီးပါးသွားတာပဲ။
 ဖြစ်ပျက်ဆုံးလို့ရှိမယ် ဆုံးသလောက် ပိုပြီးပါးတယ်။ အချည်းနှီး
 တော့ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ-

(မှန်ပါ)၊ ဒီရန်သူတွေကိုတော့ဖြင့် ဝိပဿနာမဂ်ကလဲ နှိပ်တာပဲ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကလဲ ပိုပြီးနိုင်တာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီအလုပ်သည် ခင်ဗျားတို့ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးတားတဲ့ အလုပ်ထဲမှာဖြင့် ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး ရှင်းရှင်း ပျောက်တဲ့ဆေး မရှိဘူးဆိုတာကို တရားပွဲ တစ်ပွဲလုံးက ဆုံးဖြတ်ချက် ချရမယ်-(မှန်ပါ)။ ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး ကိုးစားရာ အားထားရာမရှိဘူးဆိုတလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ-(မှန်ပါ)။ သေတာပန် ဓာတ်တယ်ဆိုတာ အပယ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ပြတ်တယ်၊ သကဒါဂါမ် တည်တယ်ဆို ရန်ရှင်းတဲ့ အာမဘုံမှာ ပြစ်တဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေ ပါးသွားတာပဲ၊ အနာဂါမ် တည်တယ်ဆို အာမဘုံမှာ စွဲလမ်းတဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟ ကုန်သွားတာပဲ ဆိုတော့ မေခင်ဆစ် မလုပ်ထိုက်ဘူးလား-(လုပ်ထိုက်ပါ တယ်ဘုရား)။

ဒါတွေကြောင့် ဆင်းရဲနေကြတာကိုး၊ ဒါတွေဟာ ဆင်းရဲကြောင်း သမုဒယသစ္စာရှိနေယင် ဒုက္ခသစ္စာက လာဦးမှာပဲ၊ အဲဒါတွေ သိပြီးသား ဖြစ်နေတော့ ဩော်...ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး တို့ကို ကယ်မည့် ယူမည့်သူတော့ မရှိပါကလား ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး မှတ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။ ယုတ်စွာအဆုံး ဝိပဿနာ မဂ်တောင် အတော် ခရီးပေါက်တယ် ဆိုတာ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါနဲ့ပဲ အိမ်ထောင်ပြုချင်လဲ ပြုတော့ ခွင့်ကောင်း အောင်း ပြုပီတယ်ဆိုပြီး ပြောလိုက်တော့ လောကုတ္တရာလို့ ဆိုတာ သိသွားတယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် လောကုတ္တရာတရားကို

ယောက်ျားသာ ရနိုင်သလား၊ မိန်းမများလဲ မရနိုင်ဘူးလားလို့
မေးလိုက်တယ်။ ဟာ... ဒါစာတော့ အားထုတ်တဲ့လူ မှန်ကဲ့လို့
ရှိယင် ယောက်ျား မိန်းမ မရွေးပါဘူး မဂ်ဖိုလ်ဆိုတာ ရနိုင်တာ
ချည်းပဲလို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူလဲ ဒီအလုပ်ကို လုပ်
ချင်တယ် ဖြစ်တယ် (မှန်ပါ)။

ဒီလို လုပ်ချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီအကြောင်းကိုပဲ မျှော်
လင့်နေတာ။ ဒီအသံထွက်လာတယ်ဆိုတော့ သိပ်ဝမ်းသာတယ်
ဆိုပြီး သကာလ ဗိမ္ဗိသာရမင်းဆီသွားပြီး မနေ့က ခပြာသလို
ရွှေထမ်းစင်သွားပြီး ငှားတယ်။ ဘုရားကျောင်းကိုသွားဖို့ လမ်း
ရှမ်းရန်ကိုလဲ ဘုရင့်ဆီမှာပဲ ခွင့်တောင်းပြီး သင်္ကာလ ရွှေထမ်း
စင်နဲ့ ထမ်းပြီး ဘိက္ခုနီမကျောင်းကို သွားကြတယ်။

ဘိက္ခုနီမကျောင်းရောက်တော့ ဘိက္ခုနီမတွေက စစ်သေး
သေးတာပေါ့လေ။ အကြင် လင်မယား မမျှတကြလို့ ဒီလို
ဖြစ်တာလား။ သို့မဟုတ် မျှတပါရဲ့တာလို့ မေးတဲ့ အခါကျ
တော့ ဝိသာခ သေဋ္ဌေးက 'ဒီဥစ္စာ သဒ္ဓါသင်္ကာသင်္ကာပါ။ ဒီပြင်
ဘာမှ မပါပါဘူး'လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘိက္ခုနီမ
တွေက သုံးဆယ်နှစ်ကောဠာသသွန်သင်ပြသ နှလုံးသွင်းခိုင်းပြီး
ခေါင်းရိတ်၊ ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်ပေးကြတယ် - (မှန်ပါ)။ ဘိက္ခု
နီမ ပြုလုပ်ပေးလိုက်တော့ သူက အင်မတန်ချော အင်မတန်လှတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်လဲဖြစ်ပြန်၊ ပစ္စည်းကလဲရှိ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟကလဲပေါပြန်
ဆိုတော့ ဆွမ်းခံပြန်သွားလဲမအားရ၊ ကျောင်းနေပြန်လဲ ဧည့်
သည်က မပြတ်၊ အလှူအတန်း အပေးအကမ်းတွေကလဲ များ
လွန်းလို့ - (မှန်ပါ)။ ငါသည် ဒါကြောင့် ဒီအလုပ်ကိုလုပ်လာ
တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီဟာတွေဟာ အန္တရာယ်တွေပဲဆိုပြီးသကာလ

ဘိက္ခုနီမ ဆရာကြီးကို လျှောက်ထားခွင့်တောင်းပြီး သကာလ
တောထဲသွားနေတယ်။ တောထဲသွားပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်
တော့ ရက်မကြာခင်မှာပဲ ဒီဖြစ်ပျက်တွေ့မြင်၊ ဖြစ်ပျက်တွေ့မှန်း၊
ဖြစ်ပျက်တွေ့မှန်းဆိုတော့ လေးခါလောက် မဂ်အဆင့်ဆင့်
တက်တော့ ရဟန္တာမ ဖြစ်လာတယ်။ ခုနစ်ရက်လောက်နဲ့ပဲ
တောထဲက ပြန်လာခဲ့တယ် - (မှန်ပါ)။

ပြန်လာတော့ ဝိသာသေဋ္ဌေးက တွေးတယ်။ အမျိုးသမီး
မိန်းမများဆိုတာဖြစ်လွယ်ပျက်လွယ်ကိုး၊ အိမ်ပဲလွမ်းလွန်းလို့ပြန်
ပြန်လာတယ်ထင်ပါရဲ့။ အဝေးလဲ သွားသေးတယ်။ ခုနစ်ရက်
လောက်နဲ့ ပြန်လာတယ်ဆိုတော့ - တွေးတယ်။ ဟိုမှာ တရားထူး
ရလာတာကိုသူကသိမှမသိဘဲ - (မှန်ပါ)။ မသိလို့ ပြန်လာတဲ့အခါ
ကျတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ သူ ပြန်လာလို့ရှိယင် ခက်ချေရဲ့။
ဘိက္ခုနီမလူထွက် ဖြစ်နေယင် ရှက်စရာကြီး၊ ရှင်ဘုရင်ကစပြီး
သိပြီးသားကိစ္စလဲဖြစ်တယ် - စသည်တို့ကို တွေးတောပြီး ကျောင်း
တော့ သွားဦးမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ဘိက္ခုနီမကျောင်းတော်ကို သွား
လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

သွားပြီးဘော့ မပျော်မို့လို့ ပြန်လာသလားလို့ မေးရမှာ
ကလဲ ပညာရှိသဘော မရောက်ဘူး။ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေငဲ့လို့ ပြန်
လာသလားလို့ မေးရမှာကလဲ ပညာရှိသဘော မရောက်ဘူး...
ဒါနဲ့ ပညာရှိသဘောနဲ့ မေးမူပဲ ဆိုပြီး ပုစ္ဆာပြဿနာကို စီစဉ်
လိုက်ပါတယ်။ သူကလဲ အနာဂတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဆိုတော့ စီစဉ်
ဓာတ်ပြီးသေး ဖြစ်နေတယ်။

ဒါနဲ့မေးလိုက်တယ်။ သက္ကာယသက္ကမယဆိုတာအရှင်ဓမ္မဒိန္နစ
ဘာကိုခေါ်ပါသတုံးလို့မေးလိုက်တယ်။ သက္ကမယတင်မေးလိုက်

တယ်။ ဒိဋ္ဌိမပါသေးဘူး - (မှန်ပါ)။ အဲဒီတုန်း ဟိုက ဖြေလိုက်
ပါတယ်။ သက္ကာယဆိုတာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး
ကို ဆိုပါတယ်။ လောကီခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုပါတယ် - (မှန်ပါ)။
လောကီ ခန္ဓာငါးပါး ပြောစမ်းပါဦး ဆိုတော့ - ရူပပါဒါ
နက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရ
ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတဲ့ ယခုလက်ရှိ ခန္ဓာ
ငါးပါးကို ဆိုပါတယ်-လို့ ဖြေလိုက်တယ် - (မှန်ပါ။

ယေံသေးဘူး ဟိုက ဖြေတော့ဖြေနေတာပဲ။ ဖြေပင် ဖြေ
ငြားသော်လဲ စာသိနဲ့ ဖြေနေယင်လဲ ဖြစ်တာမျိုးကိုး။ စာသိ
လောက်ကိုလဲ ဆူကမကြိုက်ဘူး။ ဉာဏ်သိကိုကြိုက်တာ - (မှန်
ပါ)။ စာကကျက်ထားယင်ရတာကိုး။ ကိုရင်ကလေးကဖြစ်ဖြစ်
ကျက်ထားယင်ရတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ သူစိတ်ထဲ မကျေနပ်တာနဲ့ သာဓု-သာဓု၊ သက္ကာယ
တော့ဖြင့် ဖြေတတ်ပြီ - (မှန်ပါ) သူဖြေတတ်တာအရေးမကြီး
ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒတာမတွေ့က အရေးကြီးတယ်။
ဒကာဒကာမတွေ သိပ္ပံရာက သက္ကာယ ဆိုတာ အခု ခန္ဓာငါး
ပါးလို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့ - (မှန်ပါ)။

အခုရှိနေတဲ့ခန္ဓာငါးပါးကို ဘာခေါ်ကြမလဲ . (ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာ-ပါတရား)။ သက္ကာယလို့သာ ခေါ်လိုက်ပါတော့နော်-
(မှန်ပါ)။

ထောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ယခု ခန္ဓာငါးပါးဟာ သက္ကာယဆိုတာ
မှသာ ဒကာမတွေလဲသိပ် ပြီ။ သန္တော ကာယော သက္ကာယော။
သန္တော- ပံရုတ္တဏားဖြင့် ထင်ရှားရှိသေး။ ကာယော-

ရုပ်နာမ် အစုအပေါင်းတည်း။ သက္ကာယော—သင်္ခါရုဒါနုတို့
ရုပ်နာမ် အစုအပေါင်းကို သက္ကာယသို့ခေါ်ပါတယ်။

သံသု - သာဓု - တုံ၊ သက္ကာယသိလို့ ဝမ်းမြောက်ဘယ်၊
ခပ်ပွန်းတောင်းဖြစ်သည့် ဝိသာခ သေခင်းကြီးက (မှန်ပါ)၊
သက္ကာယတော့ သိပါပြီ၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းကလေး ပြော
စမ်းပါဦး - တစ်ဆင့်တက်ပြီးပေးပြန်ပြီ - (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယ
တော့သိပါပြီတဲ့ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းကလေးပြောစမ်းပါဦး
တဲ့ - (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း ဆိုတော့ တစ်ခြား
မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ သက္ကာယဆိုတာ ဆုခဘ်င်း တက္ကာက လာ
တာ - (မှန်ပါ)၊ ယာယံဘဏှာ ဝေါဒနာဗ္ဗဝိဇာ နန္ဒိဗ္ဗာ
သဟဂတေ တကြာကြာ သိနန္ဒိဗ္ဗိ၊ သေသျှသိဒံ ကမမာဏှာ
ဘဝဘဏှာ ဝိဘဝဘဏှာ... ဒါကို ဓမ္မဒိန္နာသေရိမာဏ ပြေလိုက်
ပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်
ဖြစ်ကြောင်းဟာ တက္ကာကလာဘပါပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ သက္ကာယဒန် -...
(မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ဘယ်ကလာဘတာတဲ့ - (တက္ကာကလာဘတာပါ)၊
ဒီတက္ကာသည် ကာ၊ လှိုဆိုယင် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းဆိုတဲ့ဥစ္စာ
ဖြေလိုက်ပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်တဲ့။ သူ ဖြေပမယ့်လဲ ကိုယ့် ကုန်သံမှာလဲ
သဘောကျနေဖို့ ဒကာဒကာမတွေက လိုပါတယ် - (မှန်ပါ)၊
ဒီ လိုတဲ့အခါ ကျတော့ စဉ်းစားကြည့်တာပါ၊ ဪ... တက္ကာ
ဥပါဒါန်ကံရှိတဲ့နဲ့ ခန္ဓာမပေါ်ဘူး - (မပေါ်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ ကံဆိုတာလဲ ဥပါဒါန်လက်အောက်မှာ၊
ဥပါဒါန်ဆိုတာလဲ တက္ကာ လက်အောက်မှာပဲ၊ ဪ... သူ လက်

သည်ပဲ။ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ တို့ကြောင့် ခန္ဓာပေါ်လာတယ် ဆိုတော့ အရင်းကျကျရှာတော့ - (တဏှာပဲ တွေပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာ မထေသရွေ့ ခင်ဗျားတို့ သက္ကာယ်ခန္ဓာ ကြီးဟာရှိနေပါပဲ- (ရှိနေမှာပါဘုရား)။ ဒီတဏှာမထေသရွေ့ သက္ကာယ် ခန္ဓာကြီးဟာ ရှိနေလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မှတ်ထားပါ နော် - (မှန်ပါ)။ ဒီခန္ဓာကြီးရှိနေလို့ရှိယင်ဖြင့် အိုးဘေး နှာ ဘေး သေဘေးဟာဘော့ သူ့အထဲက ပါပြီ။ သားဖြစ်နေတယ်။ မပါဘူးလား - (ပါပါတယ်)။ အိုတတ်တဲ့ တဆူးတွေကလဲ သူ့အထဲမှာ ဇရာကပါတယ်။ နှာတတ်တဲ့တရားတွေကလဲအပြည့် ပါတယ်။ သေတတ်တဲ့ တရားတွေကလဲ သူ့မှာပါတယ် - (မှန်ပါ)။ မပါဘူးလား - (ပါပါတယ်ဘုရား)။ ဒါ ဘယ်သူ တည်ထောင်လိုက်တာတဲ့။ ဘယ်သူက ဖြစ်စေတာတဲ့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ - (တဏှာက ဖြစ်စေတာပါ)။

တဏှာကဖြစ်စေတယ်။ ဟုတ်သားပဲ ဒကာဒကာမတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘယ်သူကဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ ဘုံဘဝ တပ် နှစ်သက် တတ်တဲ့ တဏှာက ဖြစ်စေတယ်။ ထဝကို တပ်မက် နှစ်သက်တတ်တဲ့တဏှာကဖြစ်စေတယ်- (မှန်ပါ)။ ရှင်းပသား- (ရှင်းပါပြီ)။

တဏှာက ဖြစ်စေတော့ ခင်ဗျားတို့ အခုဘုရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘယ်ကိုသွားနေကြရသတဲ့ ဆိုတော့ မပြောပါနဲ့ တော့ဘုရား။ အိုဘေး နှာဘေး သေဘေး မင်းဘေး စိုးဘေး သူ့ခိုးဘေးတွေ အကုန်အဝိုင်းခံနေရတယ် - (မှန်ပါ)။ သက္ကာယ

ဝိုင်းကြတယ်။ ဒီသက္ကယထဲမှာ ဒါတွေ အပြည့်အစုံရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)။

သက္ကဿထဲမှာ - (ဒါတွေအပြည့်အစုံရှိပါတယ်ဘုရား)။ အိုဘေး နာဘေး၊ သေဘေး၊ မင်းဘေး၊ စိုးဘေး၊ သူခိုးဘေး တွေရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ မှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ အညှိရှိလို့ ယင်အံ့တယ် - (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (အညှိရှိလို့ ယင်အံ့ပါတယ် ဘုရား)။ သက္ကယရှိလို့ ခုနင်ကဘေးတွေ လာတာ - (မှန်ပါ)။ သက္ကယ သာ မရှိဘူးဆိုယင် - (ဘေးတွေ မလာပါဘူးဘုရား)။ ဘေး မလာဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား - (သေချာပါပြီ)။

သက္ကယရှိပြီးသကာလ နေတော့ ခင်ဗျားတို့ လေတိုက်ပြန် တော့ လေတိုက်ပြန်ပြီ။ နေပူပြန်တော့ - (နေပူပါတယ်)။ အပူဘေး သင့်တာပဲ - (မှန်ပါ)။ အေးပြန်တော့ကော - (အေးဘေးသင့်ပါတယ်)။ အဲဒီ သက္ကဿ ရှိနေလို့ ဖြစ်ရတာ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ။ ဒီသက္ကယကို သူ့ကိုဖြစ်တော့တရားက အယုတ် စာမာတရားဖြစ်နေတော့ အယုတ်တမာအမည်ပဲ ပေါ်တာပဲ - (မှန်ပါ)။

ဘယ်လို မှတ်ကြမယ် - (အယုတ်တမာ အမည်ပဲ ပေါ်ပါတယ်)။ ဒါပဲ ပေါ်ရမယ်။ သူ့ကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းက တဏှာကိုးဗျ - (မှန်ပါ)။ တဏှာ ဖြစ်တယ် ဆိုတော့ သူက အယုတ်တမာတရား၊ အယုတ်တမာတရား ဖြစ်နေတော့ကို အယုတ်တမာ အကျိုးပေးပဲ သူ့အ ဖန်ဆင်းတတ်တယ်။ လုပ်

တတ်တယ်၊ ကျေးဇူးပြုတတ်တယ်၊ သဘောပါကြပြီလား.....
(ပါပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် သူမချုပ်သရွေ့ သက္ကာယ မချုပ်ဘူး -
(မှန်ပါ)၊ တဏှာ မချုပ်သရွေ့.....(သက္ကာယ မချုပ်ပါဘူး
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို အလုပ်လုပ်ကြပါ- အလုပ်လုပ်ကြ
ပါ-ဆိုတာက သက္ကာယအပြစ် မြင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သက္ကာယ ဖြစ်
ကြောင်းဟာ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ ဝမ်းထဲမှာ နောက်ကဖြစ်
ခဲ့ပြီးတဲ့ ဖြစ်ကြောင်းသတ္တိတော့ မချုပ်ဘူးထားပါဦး၊ အခု
ဝမ်းထဲပေါ်မည့် သမုဒယတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်
က ချုပ်စေတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ တဒင်္ဂအားဖြင့် ချုပ်စေတာပဲ
ချုပ်စေတော့ ဪ... ဒါဖြင့် ဒီဟာ အားကိုးရာပါလား၊
အားထားရာ ပါကလား၊ သက္ကာယဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏
ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လို့ရှိယင်ဖြင့် တို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိ
ယင်ဖြင့် သက္ကာယ နယ်က လွန်မြောက်မှာပဲ - (မှန်ပါ)၊
ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

သက္ကာယနယ်က လွန်မြောက်ချင်လို့ရှိယင် သက္ကာယဆိုတာ
နာမည်သက္ကဓယ၊ သစ္စာဖွဲ့ယင် ဒုက္ခသစ္စာ။ ရှင်းပလား-....
(ရှင်းပါပြီ)၊ ဒီဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သမု
ဒယ သစ္စာဟာ ပါးရမှာပဲ၊ မပါးပေဘူးလား - (ပါးပါတယ်
ဘုရား)၊ အဲ...သမုဒယသစ္စာ ပါးတယ်ဆိုယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့
ဘာမှ မပူနဲ့၊ ဒုက္ခနည်းသွားတော့မှာပဲ - (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီပြင်ဟာကိုမကြည့်မီနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်
ယောက် အလွန်ခပ်လို့ရှိယင် ဟိုတစ်ယောက်မှာ အကြောင်း

တစ်ခု မလျော်တာတွေ့လို့ရှိယင် စိတ်ထိခိုက်တာပဲ၊ မထိခိုက်
ဘူးလား - (ထိခိုက်ပါတယ်)၊ ဒါဟာ အလွန်ခင်လို့ရှိယင် အ
လွန်ထိခိုက်တာပဲ၊ နည်းနည်းခင်ယင် - (နည်းနည်းထိခိုက်တာ
ပါပဲ)၊ အလတ်စားခင်ယင် - (အလတ်စား ထိခိုက်ပါတယ်)။

အဲဒီကတည်းက ကြော်...သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း၊ သမုဒယ
သစ္စာကြောင့် ဟိုမှာ သက္ကာယ ဖောက်ပြန်လို့ရှိယင် သမုဒယ
အလဲ တဏှာဥပါဒါန့်က သောကပရိဒေဝ ခုက္ခာဒါမနဿ
မလာဘူးလား၊... (လာပါတယ်)၊ အဲဒါ ဘယ်က လာတာ
တုံးလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြို သက္ကာယရှိလို့ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်း
ကို ခင်ဗျားတို့ကလဲ မပယ်နိုင်တဲ့ အဘွက် သက္ကာယမှာ
ဖောက်ပြန်သွားတဲ့ အခါမှာ ခင်ဗျားတို့မှာ တဏှာတင်မူက
တော့ဘူး သောကပရိဒေဝတွေပါလာတော့တာပဲ - (မှန်ပါ)၊
မလာဘူးလား - (လာပါတယ်)၊ သဘောကျပလား - (ကျ
ပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းတော့ သိပြီး
စီးတော့ ဝိသာခသေဋ္ဌေးက ကျေနပ်ပါတယ်၊ သူကလဲ သိပြီး
သားကိုး - (မှန်ပါ)၊ နောက်ဆင့်မေးပြန်တယ်၊ အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ-
သက္ကာယချုပ်ရန် ပြောစမ်းပါတဲ့၊ သက္ကာယချုပ်ဆိုတာ တခြား
မဟုတ်ပါဘူး၊ တဏှာချုပ်ယင် ချုပ်တာပဲတဲ့ - (မှန်ပါ)။

တဏှာချုပ်ယင် သက္ကာယ ဘယ်နှယ်တုံး - (ချုပ်ပါတယ်)၊
ဒါဖြင့် ဒုက္ခာဒကာမတွေ သူမချုပ်သရွေ့ ခန္ဓာမချုပ်ဘူး -
(မှန်ပါ)၊ သူချုပ်ယင် - (ခန္ဓာချုပ်ပါတယ်)၊ ခန္ဓာမချုပ်

တယ်ဆိုတော့ သူဟာ လက်သည်ပါကလား၊ အိုဘေး နာဘေး
သေဘေး တည်ထောင်တဲ့ သမုဒယ ချုပ်လိုက်လို့ရှိယင်
ထက္ကဒယပါ ပြတ်သွားတဲ့ အတွက် အိုဘေး နာဘေး သေဘေး
ပါပျောက်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တို့တို့မှတ်လိုက်တော့၊ သမုဒယချုပ်လို့ ဒုက္ခချုပ်
ထားပါ - (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ - (သမုဒယ ချုပ်လို့ ဒုက္ခချုပ်တာပါ
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အဲဒီဟာကလေး မှတ်လိုက်တော့။
တဏှာ နိရောဓေါ နိဗ္ဗာန် ဆိုတာ ပေါ်လာတယ် - (မှန်ပါ)။
တဏှာချုပ်ယင် - (သက္ကာယချုပ်ပါတယ်)။ ခန္ဓာကချုပ်သွား
တယ်၊ တစ်နည်း - ခန္ဓာ ရှိပေစေဦး... ဘုရားမှာ ခန္ဓာကြီးနဲ့
တရားဟောနေတာပါပဲ။ မဟောဘူးလား - (ဟောပါတယ်)။
သို့သော် တဏှာချုပ်တဲ့အတွက် သူသည် ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း
တဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ ရောက်နေပြီ။ ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန် မရောက်
သေးဘူး၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိလေသာ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ - (ရောက်ပါပြီ
ဘုရား)။ နွေ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ - (မရောက်သေး
ပါဘုရား)။

ဒါကို မှတ်ကြပါတဲ့-ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်
ကိလေသာမာရ်ကိုသာ အောင်၍ ခန္ဓမာရ် မအောင်သေးဘူး၊
ပရိနိဗ္ဗာန် မစံရသေးဘဲ- (မှန်ပါ)။

ကိလေသမာရ်တော့... (အောင်ပါပြီ ဘုရား)။ အောင်ပြီ-
ဗေဒဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ကတည်းက အောင်တယ်၊ အဲဒီမှာ

၁၆၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လှုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

မဂ်လေးတန်နဲ့ ဖြတ်ချလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)။ ခန္ဓမာရ်တော့ သူ့
မှာ ဆွမ်းကျွေးရတုန်း ကျောက်မောင်းဆင်ချမည့် လူနဲ့ အဆဲ
အရေး ခံရတာနဲ့ မရှိဘူးလား-(ရှိပါတယ်ဘုရား)။ တော်ခတ်
ကြာကျလို့ရှိယင် ဘုရားမှာ လေနာထလို့ ထန်းလျက်ရေအိုး
တွေနဲ့ ပူဇော်တွေ့စာ လူရတဲ့ကိစ္စတွေမရှိဘူးလား-(ရှိပါတယ်)။
အဲဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့မေးယင် မောင်သစ် ဘယ်နှယ်
ဖြေပါမလဲ- (ခန္ဓမာရ် မအောင်သေးလို့ပါဘုရား)။

အဲဒါကို ဘုရားမှာ မာရ်ငါးပါး အောင်တာကိုး ဆိုတော့
သိမ်းကြုံးပြီး ဝေါ်ထားတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် မစံခင် အောင်တဲ့
မာရ်နဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမှ အောင်တဲ့မာရ်ကို မကွဲဘဲ ဖြစ်နေတယ်-
(မှန်ပါ)။ ခန္ဓမာရ်နဲ့ မစ္စုမာရ်ကို ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးမှအောင်
တယ်။ ကျန်တဲ့ ကိလေသမာရ်၊ ဒေဝပုတ္တ မာရ်တို့ကိုတော့
အောင်ပါဘယ်။ အဘိသင်္ခါရမာရ် ဆိုတော့ ဖြစ်လိုက် ပျက်
လိုက်၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် နေတာကို တားမရပါဘူး။ အဲဒီ
မာရ်ကိုတော့ မနိုင်သေးဘူး-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပသား-(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓမာရ်ရယ် မစ္စုမာရ်၊ ပြုပြင်နေရတဲ့ အဘိသင်္ခါရ
မာရ် အခုအောင်ပသား -(မအောင်သေးပါဘူး)။ ဒါဖြင့် နှစ်ပွဲ
အောင်မြင်ပြီး သုံးပွဲကျန်တယ်-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် မာရ်ငါးပါး
အောင်မြင်တော်မူသော-လို့ဆိုတာ သက်တော်ထင်ရှား ရှိတုန်း
စုံပလား-မရှိမှ စုံတာလားမေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ- (သက်
တော်ထင်ရှား မရှိမှ ငါးပါးစလုံးပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုန်းကြီးက မန္တလေးမှာဟောတယ်၊ မန္တလေးမှာ
 ဟောတော့ တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ဟာ... မာရ်ငါးပါး အောင်
 တယ်လို့ စာအုပ်တွေက အကုန် ရေးနေတာ၊ ဘုန်းကြီးက
 အကုန် မအောင်မြင်သေးဘူး-ဟု ဟောနေပြန်ပြီ-ဟု ပြောကြ
 တယ်၊ ကန့်လန့်ဖြစ်နေပြီကော- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ သူ့ ဟာက
 စာအုပ်သာစူးနေတာ၊ ဘုန်းကြီးပြောတာကို သူ သဘောမစူး
 ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒါနဲ့ကို သူ့မှာ ခက်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊
 မယူတတ်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓမာရ်က ပရိနိဗ္ဗာန် စံမှ
 အောင်မြင်မှစ၊ ခန္ဓမာရ် အောင်မြင်လို့ရှိယင်ဖြင့် သူ့ ခန္ဓာတော်
 ကြီး သူ့ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ လောနာ ရင်နာ ထရပေါ့
 မလား.... (မထရပေါ့ဘူး)၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ကော စံရပါ့မလား....
 (မစံရပါဘူး)၊ မစွဲမာရ်ဆိုတာ နောက်ဆုံးဘဝတောင်မှ သေ
 တတ်တဲ့ တရားတွေ သူမနိုင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူတာပဲ၊ အဘိ
 သင်္ခါရဆိုတာလဲ ပြုပြင်နေရသေးတာပဲ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်တော်ကြီး
 စကြိုသွားပေးရတယ်။ ဆွမ်းအချိန်မှန်မှန် ဘုဉ်းပေးဘော်မှုရ
 တယ်၊ ရေဘောင် ချိုးပေးဘော်မှုရသေးတယ်၊ ရေနှေးလိုတဲ့
 အခါ ရေနှေး၊ ရေအေးလိုတဲ့အခါကော- (ရေအေးပါဘုရား)၊
 ဒါပြုပြင်နေရသေးတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ အဲဒီမာန်တွေကို အနု
 ပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်မစံခင် မအောင်သေးဘူး ဆိုတာကို မကျေ
 နပ်ဘူး၊ ခက်လိုက်တာမှ - (မှန်ပါဘုရား)။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူယင်တော့ ငါးခုလုံးပေါ့၊ မစံသေးခင်
 ဒီနှစ်ခုပဲ မုချအောင်သေးတယ်၊ ကျန်တဲ့သုံးခုက ကိုယ်တော်
 မြတ်ကြီးမှာ ဒီဝင်ကမကျတ်သေးဘူး.... ဆိုတာကို သူ့ကျက်ထား

တဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာနဲ့ဆိုတော့ မကျေနပ်ဘဲဖြစ်နေလို့ ဘုန်းကြီးကို လျှောက်သေးတယ်။ *

ကိုင်း ဒါဖြင့် သက္ကာယရှိနေသေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီ မာရ်သုံးခု ကျန်မှာပဲ၊ ဒီမာရ်သုံးခုက သက္ကာယဆုံးမူချုပ်မှာကိုး (မုန်ပါ)၊ မင်္ဂလေးတန်ကိုတော့ မြတ်စွာဘုရား ရတော် မူပြီးသား။ ထိုလေသမာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူတယ်။ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပြီ၊ ဒါ ဘာမှ ငြင်းစရာမလိုပါဘူး။ ကဲ- ဒါဖြင့် သဘောကျလား - (ကျပါပြီ)။

သက္ကာယချုပ်ကြောင်း၊ အကျင့်ပြောစမ်းပါလို့မေးပြန်တယ်။ ခုနစ်ကမေးတာအတိုင်း သက္ကာယချုပ်ကြောင်းဆိုတော့ တဏှာချုပ် ယင်ပြီးတာပဲ။ တဏှာချုပ်လို့ရှိယင် ဒီသက္ကာယဟာ နောက် သက္ကာယ လားစရာမလိုသေးသေး။ (မလိုပါဘူး)၊ တဏှာချုပ်

* ဒေဝပုတ္တမာရ်ကား ဗဟိဒ္ဓမာရ်ဖြစ်၍ အောင်တော်မူပြီး လျဉ်းပါးရန်မရှိ၊ ကိလေသမာရ်၊ နန္ဒမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရ မာရ်၊ ဖစ္စမာရ်တို့ကား အဇ္ဈတ္တနှင့် စပ်ယှဉ်လျက်ရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် ကိလေသမာရ်ကား ကိလေသဝဋ်-သမုဒယ သစ္စာဖြစ်၍ ဗောဓိဗင်ကင် အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ခန္ဓမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်၊ ဖစ္စမာရ် သုံးပါးကား ဝိပါကဝဋ် - ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်သည်။ ထို မာရ်သုံးပါးကို အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ကျမှ မုချအောင်မြင်သည်။ သဉ္ဇပါဒိသေသအခိုက်၌ ဝိပါကဝဋ်ကြီး ခံစားရဆဲရှိသေး၍ အနုပါဒိသေသကျမှ မုချအောင်မြင်တော့မည်ကို ရည်ရွယ်၍ မာရ် - ပါးအောင် သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

ယင် နောက်သက္ကာယ လာစရာ မရှိတော့ဘူး။ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ကိုယ်တော်ကြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီလို့ ပြောရတယ် - (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာရှိငြားသော်လဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီ၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ရောက်ပြီ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်ပုံကို ဒကာဒကာမတွေ ရှင်းပြ ပါဦးမယ်။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်တယ်ဆိုတာ အခုလို တရားနာတွေက ဘုရားဆီမှာ အများကြီး....။ မြတ်စွာဘုရား က သစ္စာလေးမီး ဟောနေလို့ရှိယင် ဒကာဒကာမတွေမှာ ရှူ ရှိုက် ရှူရှိက်ဆိုတာ လူတိုင်းရှိတယ်။ အဲဒီ ရှူနေတုန်းလဲ အားစိုက်နေတယ်တဲ့။ ရှိုက်နေတုန်းလဲ အားစိုက်နေတယ်။ ဒီ အချိန်မှာ တရားမနာနိုင် နှလုံးမသွင်းနိုင်ကြဘူး။ ဒီစိတ်တွေ ကြားထဲမှာ သူ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေတယ်။ ဒါလောက် မြန် တယ်။

ဒီစိတ်တွေ ကြားထဲမှာ - (နိဗ္ဗာန် အာရုံပြုနေပါတယ်)၊ နိဗ္ဗာန် အာရုံပြုနိုင်တယ်ဆိုတော့ ဩော်....ဒါဖြင့် ခန္ဓာပင်ရှိသေး ငြားသော်လဲ နိဗ္ဗာန်ကိုတော့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက် နေပြီ - (မှန်ပါ)။

ခန္ဓမာရိသာ မအောင်သေးတာ၊ နိဗ္ဗာန်တွေက - (ရောက် နေပါပြီ)။ ရောက်နေပြီ။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက် နေပြီ....။

မြတ်စွာဘုရားက အချိန်ကို အလကား အဖြစ်မခံပါဘူး။ ဥပမာ - ဘုန်းကြီးတို့ တရားဟောနေတုန်း ခပ်ဗျားတို့ ရှူရှိက်

နေလဲ တောက်လျှောက်ပြောပဲ။ ဘုရားထတော့ အလတား အချိန်ကို အဖြစ်မခံပါဘူး။ ရှူတဲ့ ရှိုက်တဲ့ကြားမှာ တရား အားမထုတ်နိုင်ဘူး။ နှလုံးမသွင်းနိုင်ဘူး။ ရှူတဲ့ရှိုက်တဲ့ကြား ထဲမှာ ငါဘော့မယ်ဆိုပြီး ကြားထဲမှာ ကိုယ်ခတ်မြတ်ကြီးက ဟောလိုရတယ်။ ဒီကြားထဲ ဘာလုပ်နေသတုံးလို့ မေးတော့ ဖြစ်ပျက်အာရုံပြုပြီး ဖျတ်ဆိုချုပ်သွားတော့ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုနေ တော်မူတယ်။ ဖလသမာပတ်နဲ့ နေဘော်မူတယ် - (မှန်ပါ)။ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလဲ ဖြစ်ပျက်ကံစရတပဲ။ မှတ်မိကြပလား - (မှတ်မိပါတယ်)။

နိဗ္ဗာန်တွေ့ချင်လို့ရှိယင် ဘယ်ကစရမလဲ - (ဖြစ်ပျက်က စရ ပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်က စရမှာပဲ။ ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးတော့မှ ပရိ ကံ ဥပစာ - အနုလုံ ဂေါတြဘူ၊ ဝေါဒါနိက ဖြစ်ပျက်၊ ပြီး တော့မှ မဂ်ဖိုလ်က နိဗ္ဗာန် အာရုံပြုဘာကိုး - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပ လား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် သဘောအားဖြင့်လဲ (ဘော်တော် နားလည်ပါပြီ။ သက္ကာယချုပ်ကြောင်း အကျင့်ကို ပြောစမ်း ပါဦး အရှင်ခမ္မဒိန္နာလို့ ဝိသာခေသဠေးက မေးတယ် - (မှန် ပါ)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ သက္ကာယချုပ်ကြောင်းအကျင့်လို့ ဖြေ လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ သက္ကာယချုပ်ကြောင်းအကျင့် ဆိုတာကို ဒကာဒကာမတွေမှတ်ထားစရာက ခန္ဓာချုပ်ကြောင်း အကျင့်ကို ပြောတာ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

မဂ္ဂင်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှုနေတဲ့ဥစ္စာ၊ ဖြစ်ပျက်ရှုယင် မဂ္ဂင်ငါးပါး

က ပထမလာရမယ်။ လောကုတ္တရာကျယ် ချစ်ပါးလာရမယ်-
(မှန်ပါ)။ တစ်မဂ်ရပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်ဆိုယင် ချစ်ပါးနဲ့ ချစ် တစ်
မဂ်မှ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုယင် ငါးပါးနဲ့ ချစ်တယ်။ သဘောကျ
ပလား - (ကျပါပြီ)။

တစ်မဂ်ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် ချစ်- (ချစ်ပါးနဲ့ချစ်)။ ချစ်ပါးနဲ့
ဖြစ်ပျက်ကို ချစ် တစ်မဂ်မှ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အချစ် - (ငါး
ပါးနဲ့ ချစ်ပါမယ်)။ ငါးပါးနဲ့ ချစ်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်
တော့၊ ဩော်...ငါးပါးလဲ မဂ်ဉာဏ်ပဲ၊ ချစ်ပါးလဲ မဂ်ဉာဏ်ပဲ-
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လုပ်နေတဲ့ဥစ္စာလဲ မဂ္ဂင်ပါပဲ။ မရသေး
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ၊ ရပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာလဲ မဂ္ဂင်ပဲ...။
ငါးပါးနဲ့ ချစ်ပါးပဲ ကွာမယ် - (မှန်ပါ)။ ချစ်ပါးသမားအ
ဘာတိုးလာသထုံး ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးသားအတိုင်း
သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးတိုးလာတယ် - (မှန်ပါ)။ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးက
လောကီ အခိုက်အတန့်မှာ သီလ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ဖြစ်တယ်။
ဘာဝနာအခိုက်မှာ မပါလားသေးဘူးဖြစ်နေတယ်။ လောကုတ္တ
ရာကျမှု ပါလာတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့မှာတော့ ငါး
ပါးနဲ့ ချစ်နေရတယ်။ * သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

* ဝိရတီ မဂ္ဂင် သုံးပါးသည် လောကီ ကုသိုလ်၌ သုံးပါးလုံး
တစ်ပြိုင်နက်မယှဉ်နိုင်။ ဝိတိက္ကမိတဗျာတ္တိတို့မှရှောင်ကြဉ်ခိုက်
သီလ အစွမ်းဖြင့်သာ ဖြစ်ပေါ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘာဝနာဖြစ်
သော ဝိပဿနာမဂ် အခိုက်၌ ဝိရတီသုံးပါး မပါဝင်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ငါးပါးနဲ့ ရှုပေမယ့်လဲ မဂ်တော့မဂ်ပဲ၊ ဘာကြောင့် မဂ္ဂဇီဝေင်္ဂါရသတုံး ဆိုတော့ ကိလေသာကို တဒဂ်သတ်နိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။ ကိလေသာကို တဒဂ်သတ်နိုင်တဲ့ အတွက် မဂ္ဂပဲ၊ (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂဆိုတာ ကိလေသာသတ်တာကို မဂ္ဂင်ခေါ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်- ကိလေသာသတ်တယ် ဆိုယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဟုတ်သွားပြီ - (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဟုတ်သွားပြီဆိုတာ သေချာပလား - (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ငါတို့လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ဟာ ဘာဆုမှ မတောင်းဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက် ရှုနေတဲ့ အလုပ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းလို့ မှတ်လို့က်ကြမ်းပါ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကုပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက် မြင်နေတာနဲ့ ဒါဟာ ဘာအကြောင်း ဖြစ်သွားသလဲ - (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝိသာခဏသေဋ္ဌေးကြီးကမေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမက ဖြေကြားတာ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့် ပြောစမ်းပါဆိုတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလို့ ဖြေကြားလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဒါကို နောက်တော့ ဘုရားက ထောက်ခံချက်ပေးလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဒီအလုပ်ကိုဖြင့် လုပ်မိအောင် လုပ်ကြပါ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့် ဒီအလုပ်ပေါ်ဘဲနဲ့ ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဒီလိုမယူကြပါနဲ့လို့ ဆရာသမားက အတိအလင်း ဆုံးမတယ် - (မှန်ပါဘုရား)။ ဒါကတော့ ပါရမ္မာပဲ။ ဒါကတော့ ပေါယင် မဖြစ်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုပဲ ဒါန သီလ

အတွက် အကျိုးပေးပြီးတော့ နေခေကာမူ နိဗ္ဗာန်ဝင်ခါနီး မဂ်
ရခါနီးကျတော့ သူပါရဦးမှာပဲ - (မှန်ပါ)။ မပါယင်တော့ -
(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။ မဖြစ်ပါဘူးဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်
ပါ - (မှန်ပါ)။

အခုကြည့်ပါ။ ဝိသာခသေဋ္ဌေးကြီးကလဲ အနာဂါမ်၊ ပုစ္ဆာ
အမေးခံရတဲ့ သူ့ရှင် ပင်ပန်းမဟောင်းဖြစ်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမက
လဲ ရဟန္တာ။ ဘယ်သူကဖြေတာတိုးမေးတော့ - (ရဟန္တာက
ဖြေတာပါဘုရား)။ အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သာဓုသာဓု
ခေါ်တာပဲ။ သူကလဲ အနာဂါမ်ဆိုတော့ ဒီဆမ်းစဉ် သိပြီးသား
ကိုး။ ဩော် - မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှတစ်ပါး နိဗ္ဗာန်ဆွေကံကြောင်း
တရား မရှိဘူးဆိုပြီး သာဓုခေါ်လိုက်တာ - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိ
ပလား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ ဆရာတွေ မတွေ့ခင်တုန်းကတော့
ခင်ဗျားတို့အထင်မှာ အမျိုးမျိုးနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဝင်သွားလိမ့်မယ် လို့
အောက်မေ့ကြလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ အစစ်ပဲ
ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)။

ဒီပြင် ဟာတွေကော ဘုရား.....။ ဒါနံ သီလတွေ တပည့်
တော်တို့ လုပ်နေတဲ့ ကုသိုလ်တွေကောလို့ မေးယင် အဲဒါတွေ
က မဂ္ဂင်၏ အထောက်အပံ့တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းပလား -
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုဆိုကြမယ် - (မဂ္ဂင်၏အထောက်အပံ့တွေပါဘုရား)။
အဲ.....မဂ္ဂင်၏ အထောက်အပံ့ သူတို့၏ ပေးတော့ ကျုပ်တို့
ခင်ဗျားတို့မှာ မဂ္ဂင်ဟောကြားတဲ့ ဆရာသမားများနဲ့ တွေ့ပြီး

မဂ္ဂင်အလုပ်လုပ်တတ်တဲ့ ညှက်တွေရတာပေါ့- (မှန်ပါဘုရား)၊
ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် မနေ့ကတုန်းက နှစ်ပစ္စည်းပြောခဲ့တယ်၊ သူတို့
က ဥပနိဿယပစ္စည်း၊ မဂ္ဂင်က မဂ္ဂပစ္စည်းလို့ ပြောခဲ့တယ်၊
ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါန သီလ သမထတွေက ဘာတုံး - (ဥပနိဿယပစ္စည်း
ပါ)၊ မဂ္ဂင်ရှင်ပါးက - (မဂ္ဂပစ္စည်းပါဘုရား)၊ အဲ...ဘုရား
ကိုယ်က နှစ်ပစ္စည်း ဟောထားတယ်၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းလဲ
ပါရမယ်၊ မဂ္ဂပစ္စည်း မပါယင်လဲ - (မပြီးပါဘူးဘုရား)၊ အဲ
ဘုရားက ဒီလိုဟောထားတော့ ခင်ဗျားတို့က ဒီလိုရှိပါကသား
ဆိုတာ ကိုယ့်ညှက်နဲ့ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြပါ။ သူပြောလူပြော
လမ်းဆုံးမနေကြနဲ့ - (မှန်ပါ)။

အခု ဒီဗျာပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့် ပြောစမ်းပါ
ဆိုတော့ ဝိသာခသေဋ္ဌေးက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နဒေထေရီမဏ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲတဲ့...။ ရှင်းကြပလား - (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရား ဘယ်နှစ်ပါး ရှိသတုံး-
(ရှစ်ပါးရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ရှစ်ပါးရှိတယ်လို့ ဆိုတာ သေသေ
ချာချာမှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။

ရှစ်ပါးဟာ ဘာတုံးဆိုတော့ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ခွဲလိုက်
ပါဦး - (မှန်ပါ)၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ကို ဆိုပါတယ်။ ရှစ်
ပါးကို သုံးပုံ-ပုံလိုက်ယင် သုံးပါးရတယ်၊ နောက်တော့ ပြုပါ
မယ်၊ အခုတော့ သူ့အမေးနဲ့ သူ့အဖြေက နေခက်ဆုံးပိတ်

လောက်မှ အဲဒါက မေးတာကိုး၊ အခုအချိန်မှာ သူ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမပြောသေးပါဘူး။ သို့သော် ဒီရှစ်ပါး သုံးပုံပုံလိုက်လို့ရှိယင် သီလ - သမာဓိ - ပညာပဲဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဒါကြောင့် သီလလဲနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဆိုတာ ပေါ်လာတယ် - (မှန်ပါ)။ သမာဓိလဲ - (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)၊ ပညာလဲ - (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)၊ သို့သော် ခေါင်းဆောင် အကြီးဆုံးကတော့ ပညာပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော် - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ - ယနေ့ည ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်စုမှတ်ရမှားက သက္ကာယလဲ သိပြီ၊ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းလဲ - (သိပါပြီ)၊ သက္ကာယချုပ်ထုလဲ - (သိပါပြီဘုရား)၊ ချုပ်ရ အကျင့်ကော - (သိပါပြီ)၊ သိငြိတဲ့ - လေးခုသိသွားပြီ - (မှန်ပါ)၊ ဝိသာခသေဋ္ဌေးက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမက ဖြေတာ၊ ဒီဥစ္စာဖြင့် တရားမှန်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)၊ အမေးသမား အနာဂါမ်၊ အဖြေသမား ရဟန္တာ-ဆိုတော့ တိမ်းစရာ စောင်းစရာ ရှိသေးသလား - (မရှိပါဘူး)၊ သူ့ဘုံကိုယ်တွေကို မေးကြ၊ ဖြေကြတာ၊ သာဓု ခေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သူ့ကိုယ်တွေကို ခေါ်တာ - (မှန်ပါ)၊ ဖြေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ကိုယ်တွေကိုဖြေတာ - (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဒါဟာ တိမ်းစရာ စောင်းစရာ မရှိတဲ့ တရားလို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပြီနော် - (ပါပဲပြီ)။

ဒါနဲ့ ဝိသာခသေဋ္ဌေးက မကျေနပ်သေးဘူး၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ - (မှန်ပါ) ဒီပြင် ပုစ္ဆာကို မေးဦးမှပဲဆိုပြီး ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦးလို့ ထပ်မေးတယ် - (မှန်ပါ)။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဆိုတာ ယခုလက်ရှိဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တရား
တို့၏ အာရုံဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာပေါ့လို့ ဖြေလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ-မေးပါရစေဦး....။ ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာနဲ့
တစ်ခြားစီလား....တဲ့။ ဒီလိုသာပြန်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဆိုထား
တာက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုး၊ ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ တွဲခေါ်နေတာ၊
ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာနဲ့ တစ်ခြားစီလား....။ သို့မဟုတ်၊ အတူတူပဲလား။
ဒါကလေး ဆင့်မေးပြန်တယ်။

ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ဟာ တူတူပဲလား-တစ်ခြားစီလားတဲ့
တူတူလဲမဟုတ်ဘူး။ တစ်ခြားစီလဲမဟုတ်ဘူး။ ရိပ်မိကြွပလား-
(ရိပ်မိပါပြီ)။ အတူတူဆိုယင်လဲ ရောနေမှာပဲ။ တစ်ခြားစီလား
ဆိုယင်လဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဒီအဖြေဟာ တော်တော် မခက်
ဘူးလား - (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

တူတူပဲလား မေးပြန်တော့ တူတူလဲမဟုတ်ဘူးတဲ့။ တစ်ခြား
စီလားမေးပြန်တော့ - (မဟုတ်ပါဘူး)။ ၎င်းခြားစီလဲ မဟုတ်
ဘူးဆိုတော့ ဒီဒဏ္ဍာရီကမတွေ့ ရှင်းဖို့ရာ ဘုန်းကြီးများက
ကြားဝင်ရတယ်။ မဝင်ယင် မဖြစ်ပါဘူးတဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လို့ ဆိုထားတယ်။ ထက္ကာယဟာ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာပဲ - (မှန်ပါ)။ အဲဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ခင်ဗျားတို့
သိဖို့ထက် ခန္ဓာက သူ့ဟာသူနေတာ သဘောကျပလား -
(ကျပါပြီ)။ ခန္ဓာဟာ ဥပမာ-သားမယားခန္ဓာက သူ့ဟာသူ
နေတာ။ ဒီက ဥပါဒါန်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုယင် သူက သက္ကာယ
သာဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဖြစ်ဘူး။ ဒီကနေပြီး ဥပါဒါန်
သွားပြီး ငြိမ့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာဆိုတာ အတူတူလားလို့ မေးလို့ရှိ
ယင် နဂိုက ဒီတရားက ကျန်တဲ့ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၊ ရူပက္ခန္ဓာ
နဲ့ မတူအတော့ ခန္ဓာငါးပါးကိုး။ ဟိုဘက်က ခန္ဓာငါးပါး၊
ဒီဘက်က တဏှာ နှစ်ခုကြားထဲမှာဆက်မိမှ ဥပါဒါန်ကွန္ဓာ-
(မှန်ပါ)၊ မဆက်မိလို့ရှိယင် ဒါကို ဥပါဒါန်ကွန္ဓာလို့သွားပြီ၊
မဆိုနဲ့၊ သဘောကျပါလား - (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ တစ်ခြားစီလားလို့မေးတဲ့
အခါကျလို့ရှိယင် တစ်ခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ စပ်နေတယ်၊
အာရုံနဲ့ အာရမ္မဏိကအားဖြင့် စပ်နေကြတယ် - (မှန်ပါ)၊
ရှင်းပါလား - (ရှင်းပါပြီ)။ ဒီက အာရုံ-ခန္ဓာငါးပါးက၊ ဝမ်း
ထဲက ဥပါဒါန်က အာရမ္မဏိက - (မှန်ပါ)။

အာရုံ အာရမ္မဏိက အားဖြင့် ဆက်နေသသား တစ်ခြားစီ
လားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဆက်နေတယ်။

တူသလားလို့ မေးပြန်တော့ - (မတူပါဘူး)။ ဒီကတဏှာ
ကိုး။ ဒီက တဏှာမှ ကြွင်းတဲ့ရုပ်နာမ်ဆိုတော့ တစ်ခြားစီမနေ
ဘူးလား - (နေပါတယ်)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဘယ်အချိန်မှ ဥပါဒါန်ကွန္ဓာဖြစ်သတုံးလို့
မေးဖို့ မလိုဘူးလား - (လိုပါတယ်ဘုရား)၊ ဥပါဒါန် မပြုတ်
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (ဝါ) တဏှာမပြုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မိမိခန္ဓာ ခြင်
ကောင်၊ ယင်ကောင် ကိုက်စားတာတောင် မကြိုက်ဘူး၊ ဆက်
နေတယ် - (မှန်ပါ)၊ မဆက်ဘူးလား - (ဆက်ပါတယ်)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီခြင်ကောင်၊ ယင်ကောင်တွေက သွေးတွေ စုတ်
ဆာကို ခင်ဗျားတို့က မောင်းရသတုံး ရှင်းရသတုံးလို့ မေးလို့

ရှိယင်ဖြင့် ခိတဏှာက ဒီခန္ဓာနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်-(မှန်ပါ)။ ခင်တဲ့ခန္ဓာနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီးသကာလနေတော့ ခင်တဲ့ခန္ဓာထိလို့ ရှိယင် မခံနိုင်ဘူး ဆိုကတည်းက ခင်တက ဒီအထဲ သွားနေတယ် ... (မှန်ပါ သွားပါတယ်ဘုရား)။ ခန္ဓာထဲကို မုသွားဘူးလား- (သွားပါတယ် ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ မှီရာ ခန္ဓာနေော် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား - (ပါပါပြီဘုရား)။

ဘာတုံး - (ဥပါဒါန်တို့၏ မှီရာ ခန္ဓာပါဘုရား)။ ဥပါဒါန်တို့၏ မှီရာခန္ဓာဆိုတာ သေချာပလား - (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာသည် ရောထဲ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ရှိတယ်၊ မရောထဲပုဂ္ဂိုလ်လဲ - (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ ဘုရား- ရဟန္တာတို့ ကျဟော့ - (မရောပါဘူးဘုရား)။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့ သွားမဆိုနဲ့၊ ခန္ဓာပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျွန်ုပ်တို့ကျတော့ အထိမခံ ရွှေပန်းကန်ဖြစ်နေတော့ ဥပါဒါန်နဲ့ သွားပြီး ငြိနေတယ် - (မှန်ပါ)။ ဒီအထဲ မှာရှိတဲ့ တဏှာဥပါဒါန်နဲ့ သွားပြီး မငြိဘူးလား - (ငြိပါတယ်ဘုရား)။ ငြိတယ်၊ မငြိတယ် ဘာမှ သွားကြည့်မခန့်နဲ့၊ သူမမာလို့ ရှိယင် စိတ်ပျက်ပြီး၊ မာမာကျန်းကျန်း ရှိလို့ ရှိယင် နှစ်သက်တယ်။ - (မှန်ပါ) ဒါ ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ဟာ ငြိနေတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား - (ပါပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ဟာ တစ်ခြားစီလားလို့ မေးတော့ အာရုံပြုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဆက်ခနုတယ်၊ မပယ်သေးတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်က ဆက်နေတယ် - (မှန်ပါ)။ ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ စပ်နေတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကော မရဘူးလား - (ရပဲတယ်)။ အာရုံအာရမ္မဏိကအားဖြင့် စပ်ပါတယ်။ အတူကောနေသလား လို့မေးပြန်တော့ အတူမနေဘူး - (မှန်ပါ)။ အတူမနေတာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ စွဲလမ်းတဲ့ခန္ဓာကတစ်မျိုး၊ ခန္ဓာက တစ်မျိုး - (မှန်ပါ)။ သဘောက တူကြရဲ့လား - (မတူပါဘူး)။ သဘောကတော့ မတူဘူး အကြောင်းအကျိုးကတော့ ဆက်နေတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သဘောမတူတာ ထေးကံလိုက်လို့ရှိယင် အတူတူလားလို့ မေးတော့လဲ သဘောမတူလို့ မတူဘူး - (မှန်ပါ)။ တခြားစီလား မေးပြန်တော့ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူး - တဲ့၊ ငြိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငြိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ - (တခြားစီ မဟုတ်ပါဘူး)။ အတူတူလားလို့ မေးပြန်တော့လဲ မတူဘဲ၊ ဒီက တဏှာ၊ ဒီက ကျန်တဲ့ ရုပ်နာမ်ဆိုတော့ ဒီလို ဖြေလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဩော်.... ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာ တခြားစီလားလို့ မေးပြန်တော့ တခြားစီလို့လဲ မဆိုနဲ့ အတူတူလို့လဲ - (မဆိုရပါဘူး)။ ငြိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ တခြားစီမဟုတ်ပြန်ဘူး။ အာရုံ အာရမ္မဏိက စပ်နေတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ အတူတူလားလို့ မေးပြန်တော့လဲ ဒီကတဏှာ၊ ဟိုက တဏှာမပါတဲ့ရုပ်နာမ် ဖြစ်နေတယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ တခြားစီလဲ

မဟုတ်ဘူးနော် အတူထူလဲ မဲဟုတ်ဘူး၊ ဒီပုစ္ဆာ ပြေပသား -
(ပြေပါပြီဘုရား)၊ သဘောကျသွားပြီနော်-(မှန်ပါ)။

ကဲ...သဘောကျသွားတော့ကို ရှေ့ကို ဆက်မေးတယ်၊
အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ - သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး-တဲ့၊ မေး
ပြန်တယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပြောစမ်းပါဦး တဲ့။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတာက ဒီလိုပါတဲ့။ အကြားအမြင်မရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ အရိယာတို့၏ စကားကို မနာဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
မနေ့ကပြောသလို ရုပ်ကို ငါထင်ပါတယ်၊ ဝေဒနာကို ငါထင်
ပါတယ်၊ သညာကို - (ငါထင်ပါတယ်)၊ သင်္ခါရကို - (ငါ
ထင်ပါတယ်)၊ ဝိညာဏ်ကို - (ငါထင်ပါတယ်)၊ အဲဒါသက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိပါတဲ့။ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဖြစ်ပါတယ် -
(မှန်ပါ)၊ အကြားအမြင်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ သက္ကာယသာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ဘူး၊ ရှင်းပသား - (ရှင်းပါပြီ)။

အကြားအမြင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ယင် - (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်
ပါတယ်)၊ အဲ...သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ရောနေတယ်၊ ဒါကသက္ကာယ၊
ဒီက ဒိဋ္ဌိက ဒီထဲသွားရှုပ်နေတယ် - (မှန်ပါ)၊ မရှုပ်ဘူးသား -
(ရှုပ်ပါတယ်)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့
ရုပ်ကို ငါ၊ ဝေဒနာကို ငါ၊ သညာကို ငါ၊ သင်္ခါရကို ငါ၊
ဝိညာဏ်ကို ငါ လို့ ယူလိုက်တဲ့ အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါ
တယ် - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပသား - (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိ
စင်ရှုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုတာပါ - (မှန်ပါ)၊ အကြားအမြင်မရှိတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သက္ကာယဆိုတဲ့ခန္ဓာထဲမှာ ဒိဋ္ဌိကဝင်ပြီးသကာလ အုပ်ချုပ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတဲ့ လောကီခန္ဓာထဲမှာ - (ဒိဋ္ဌိကဝင်ပြီး အုပ်ချုပ်နေပါတယ်)၊ ဒိဋ္ဌိက ဝင်ရှုပ်နေတယ်၊ ဒါက ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်တုံးမေးတော့ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမတုံး - (အကြားအမြင် မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)။

အကြားအမြင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဒါဟာ ဝင်ပြီးရှုပ်နိုင်တာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဒါမြင်တရားမနာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အတော်ခဲယဉ်းပါတယ် - (ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)၊ အကြား အမြင်မှ မရှိတော့ဘဲ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် သောတာပန် တည်ခြင်း၏ အကြောင်းမှာ သူတော်ကောင်းနဲ့ပေါင်းရမယ်၊ တရားနာရမယ် ဆိုတာ တစ်ခါတည်း ပါလာတယ် - (မှန်ပါ)၊ သပ္ပာယ်သုပသံသေဝေါ သောတာပတ္တိ အင်္ဂါ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ သောတာပတ္တိ အင်္ဂါ၊ ယောနိသောမနသိကာရော သောတာပတ္တိအင်္ဂါ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိသောတာပတ္တိအင်္ဂါ၊ သောတာပန်ဖြစ်ချင်ယင် ဒီလေးချက်တော့ ပြည့်စုံရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှေးဦးစွာ သူတော်ကောင်းကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ပေါင်းရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ပြီးတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ - (တရားနာရပါမယ်)၊ ပြီးတော့မှ နှလုံးသွင်း မှန်အောင် လုပ်ရမယ် - (မှန်ပါ)၊ တရားနာတော့ နှလုံးသွင်းက မှန်လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်းမှန်ပြီးတော့မှ မှန်တဲ့ အတိုင်း ကျင့်ရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီလေးချက် မည်လိုရှိယင်

သောတာပန် တံည်လိမ့်မယ်လို့မဟောပါဘူး - (မှန်ပါ)၊ ဟောနိုင်ပါ့မလား - (မဟောနိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာတုံးလို့ ခုနစ်က ဝိသာခသေဋ္ဌေးကမေးတော့ ဓမ္မာဒိန္နာက အကြားအမြင် မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရုပ်ကို ရှုပ်အတ္တဘော သမနုပုဿတိ၊ ဝေဒနာ အတ္တဘောသမနုပုဿတိ - ရုပ်ကို ငါထင်ပါတယ်၊ ဝေဒနာ ငါထင်ပါတယ်၊ သညာ ငါထင်ပါတယ်၊ သင်္ခါရ ငါထင်ပါတယ်၊ ဝိညာဏ်ကို ငါထင်ပါတယ်၊ ဒါဟာ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တယ်၊ သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝင်နေတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တုံး - (အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ)။

အကြားအမြင်မရှိတဲ့ အန္တပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့် သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါဖြင့် အကြားအမြင်က ဘယ်ကလာသတုံး မေးတော့ တရားနာလို့ လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒီ တရားနာမှုကလဲ ဘယ်သူ့ကို ဆည်းကပ်မှတုံး ဆိုတော့ သူတော်ကောင်း ဆည်းကပ်မှ - (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ပလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒီနေ့ည ဒီတွင်တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ

အမေး-အဖြေ (၂)

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၇-၁၂-၁၉၆၁]

မနေ့က ဝေဒနာတွေက ဝိသာခ သေဋ္ဌေးက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမကံ ဖြေလိုက်တယ် - (မုန်ပါ)။ ဘယ်လိုခမ်းလိုက် သတိုးဆိုတော့ သုခဝေဒနာ မရှုလို့ရှိယင် အဘယ်ဘုရား ကိန်း ပါသတိုး- ဒုက္ခဝေဒနာ မရှုလို့ရှိယင် အဘယ်ဘုရား ကိန်းပါ သတိုး- ဥပေက္ခာဝေဒနာ မရှုလို့ရှိယင် အဘယ်ဘုရား ကိန်းပါ သတိုး - လို့ မေးလိုက်တယ်။ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမကံ သုခဝေဒနာ ဟာ မရှုဘဲဆားလို့ရှိယင် တဏှာနုသယလိုက်ပါဘယ်ဘုံ၊ ရှင်း ပြီ နော် - (မုန်ပါ)။

သုခဝေဒနာ မရှုကြွယ် - (တဏှာလိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊
 တဏှာလိုက်တယ် ဆိုတာ သူကတော့ တိုတိုဖြေထစားတာ -
 (မှန်ပါ)။ ဝိက ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ဖို့ရာကတော့ တဏှာ
 ဥပါဒါန်ကံ ကျအောင် လိုက်တယ်လို့ ယူလိုက် - (မှန်ပါ)၊
 တဏှာ ဥပါဒါန်ကံကျအောင် လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဘဝလဲ ဆက်
 တော့မှာပဲဆိုပြီး ဇာတိကျအောင်လိုက်လိုက် - (မှန်ပါ)။ ဇာတိ
 ကျအောင် လိုက်လိုက်တော့ သုခဝေဒနာ မရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
 တဏှာ လိုက်တယ်၊ တဏှာ လိုက်တော့ ဥပါဒါန်က နိယာမ
 သဘောနဲ့ လိုက်တယ်၊ ကံကလဲ နိယာမသဘောနဲ့ လိုက်တယ်၊
 ဇာတိကလဲ လိုက်တယ်၊ အဲဒီဇာတိဟာ ဘယ်ဇာတိလဲ ဆိုတဲ့အခါ
 တွေ့လိုရှိယင် သာယာပြီး သေသောကြောင့် များသောအား
 ဖြင့် ပြိတ္တာဇာတိ - (မှန်ပါ)။

သုခဝေဒနာ မရှုကြွယ် ဘာဖြစ်ကြမယ် ထင်သတိုး -
 (ပြိတ္တာဇာတိပါသူရား)။

ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာကို ပြုံးရှင်ပြီးသကာလ သဘောကျ
 နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တိုတိုပြောတော့ အာသဝလို့ ပြောတော့
 ကာမာသဝလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကာမာသဝ ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ လောဘကို ဆိုပါတယ်၊ ကာ
 မာသဝ လိုက်လို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ မှတ်စရာက ဘူဝါသဝလဲ
 လိုက်တာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဘုံဘဝ
 မှာလဲ ဒီလိုပဲ ပျော်ပျော်နေချင်သေးတယ် ဆိုတဲ့ ဘဝါသဝ
 ကော - (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ...ကာမာသဝ, ဘဝါသဝ
 တာ လိုက်တော့တာပဲ - (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် မိမိမှတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပြိတ္တာလမ်းကိုသွား

ပါတယ်လို့ဆိုတော့ရှုမှတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မောင်ဆစ်တို့၊ဦးသိ
 ခိုင် တို့ ရှားမှရှား - (မှန်ပါ- ရှားပါတယ်ဘုရား)၊ မရှားဘူး
 လား - (ရှားပါတယ်ဘုရား)၊ သုခကလေး ပေါ်တယ်ဆိုပြီး
 ပြုံးနေတာပဲ၊ ပြုံးပြီး သကာလ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ပဲ စားနေ
 တာပဲ၊ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ပဲ ဒီဟာမျိုး နောက်ငယ်ဦးမယ် ဆို
 တာ ပါလာတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ နောက်ငယ်ဦးမယ် ဆိုတာက
 ဥပါဒါန် - (မှန်ပါ)၊ ငယ်ငယ်ဆို အခုသွားဝယ်မှပဲ ငိုပြီး
 ကာယကံနဲ့သွား၊ ဝစီကံနဲ့ ဈေးဆစ်-မလာကြဘူးလား - (လာ
 ပါတယ်)၊ ဒါတွေက ဘာတွေတုံး - ကမ္မဘဝ - (မှန်ပါ)၊
 ကာယကံနဲ့သွားတလဲ စမ္မဘဝ၊ ဝစီကံနဲ့ ဆစ်တာကော -
 (ကမ္မဘဝပါဘုရား)၊ ကမ္မဘဝတွေပဲ၊ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ
 ကမ္မံဝဒါမိ - ဆိုတာ ဒါတွေ စေတနာကံ ပေါ်လာတယ်-
 (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ကမ္မဘဝက နောင် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ သူစ
 ဇာတ်ကို ကျေးဇူးပြုတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဇာတ်ဆိုတော့ များ
 သောအားဖြင့် လောဘတဏှာက လာတော့ ပြိတ္တာဇာတ်ပဲ
 ကျေးဇူးပြုမယ် - (မှန်ပါ)၊ များသောအားဖြင့် ဆိုပါတယ်-
 (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာမရှုတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကျတော့ကို
 ဒေါသ လိုက်တယ်လို့ မှတ်ရမယ် နော် - (မှန်ပါ)၊ ဒေါသ
 လိုက်လို့ရှိယင် ဒေါသ၊ သောက၊ ဗရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊
 ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရ ပြီးတော့ ဝိညာဏ် ဆို

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၅)

နဂါး မိုးကုတ်ဝိပဿနာဒီလုပ်ငန်းစဉ်တရား(၃၆)

စာလဲ - ဖဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဏ် လို့ မှတ်ထားလိုက်ကြစမ်းပါ။ ဇာတိ
ပဲ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီ ဇာတိကလဲ ဘာဇာတိတုံး မေးပြန်တော့ အဝိဇ္ဇာက
လာ သောကြောင့် များသောအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဇာတိ -
(မှန်ပါ)။ သူကလဲ မသေးလှဘူး - (မသေးပါဘူး)၊ သဘော
ပါကြပလား - (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါက ဘာအာသဝ လိုက်လာသဘုံး ဆိုယင် အဝိဇ္ဇာသဝ
လိုက်လာဘယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အာသဝဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် ဘုံအား
ဖြင့် ဘာဂ်တိုင်အောင်လိုက်ပါတယ်။ ဓမ္မအားဖြင့် သောတာ
ပတ္တိမဂ်ရဲ့ ရှေးဂေါတြဘု တိုင်အောင် လိုက်ဘယ် - (မှန်ပါ)၊
ဒီတော့ အတော် ကန့်ကွက်နိုင်တဲ့တရားပဲ ဆိုတာ ထူးထူး ခြား
ခြားမှတ်ပါ - (မှန်ပါ)၊ မပယ်ယင်တော့ဖြင့် လိုက်မှာပဲ၊
ပယ်ယင်တော့ဖြင့် မလိုက်ကြဘူးလို့ ဒကာဒကာမတွေ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပါ - (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဒုက္ခပေါ်လဲ ခင်ဗျားတို့သည် ဖြစ်ပျက်ကို
ရှုမိအောင်ရှုပါ။ သဘောပါပလား - (ပါပါပြီ)။ သုခပေါ်
လဲ - (ရှုမိအောင် ရှုရပါမယ်)၊ ရှုမိအောင် ရှုရမှာပဲ၊ မရှုလို့
ရှုယင် တိရစ္ဆာန်လမ်း - ပြိတ္တာလမ်း - အပါယ်လမ်းပဲ ဆိုဘာ
ငြင်းနေစရာ မလိုပါဘူး - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား -
(ပါပါပြီ)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာကို မရှုမိပြန်ဘူး။ အဝိဇ္ဇာသဝပဲ ပြန်လိုက်
တယ် - (မှန်ပါ)၊ ဥပေက္ခာဆိုတာ အင်မတန်နူးညံ့သိမ်မွေ့

တယ်၊ ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ သိနိုင်တာ၊ ဉာဏ်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မသိ
ဘူး - (မုန်ပါ)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တာကို ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ သိတယ်။
ဉာဏ်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မသိပါဘူး။ ဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လဲ
အခု ဆရာသမားကဟောထားတယ်၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ
ဝမ်းထဲမှာပေါ်တဲ့ဥပေက္ခာဝေဒနာတွေ၊ ဒါတွေဟာ ဥပေက္ခာ
ချည်းပဲလို့ မှတ်ကြပါ - (မုန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ မရွှေမိလို့ ရှိယင်လဲ
အဝိဇ္ဇာသဝလိုက်တယ် - (မုန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာသဝလိုက်တဲ့အခါ
ကျလို့ရှိယင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်
ဆိုတာက တိရစ္ဆာန်ဘုံမှာ ဖြစ်တတ်ပါတယ် - (မုန်ပါ)။
ကြေခက်စရာမတောင်းဘူးလား - (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

လူတဲတန်းတဲ့နေရာတော်မှ ညော် ဒါဟာ ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်
စေ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုဖြစ်စေ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ မခြံလို့ရှိယင်
ဘုန်းကြီးတို့ ဒဏ္ဍာဒဏ္ဍာမတွေ တဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝလိုက်သေးတာ
ပဲ - (မုန်ပါ)။ လူတာ တန်းဘာတောင်မှ ဘုံဘဝတွေလိုချင်
တာများကျတော့ အဝိဇ္ဇာသဝပါတယ် - (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် မနုဿကပြောခဲ့တယ်၊ အဝိဇ္ဇာသဝက ဆုတောင်း
ခိုင်းတာ၊ လှူပြည်၊ နတ်ပြည်၊ မြဟွာ့ပြည် ရောက်ရပါလိမ့် - ဆို
တော့ လှူပြည်၊ နတ်ပြည်၊ မြဟွာ့ပြည်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
မှန်း မသိဘာက အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာက ဆုတောင်းခိုင်းတာ -
(မုန်ပါ)။ ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာသည် တဏှာကိုလဲ ဖြစ်စေနိုင်
တယ်၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။ မသိတော့ ဆုတောင်းတယ်။

မသိတရစာ ဘဲစတုံး - (အဝိဇ္ဇာပါ)၊ ဆိုတောင်းတာက - (တဏှာပါ)၊ တဏှာဆိုတော့ ကာမာသစရော့ ဘဝါသဝဏှာ လိုက်တယ်။ အဝိဇ္ဇာသဝလဲ လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြ ပီလား - (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို အလှူတစ်လှူမှာ ဝဋ်ကျွတ်အောင်လှူတဲ့အလှူ ဟာ ဒကာဒကာမတွေ ရှားမှူရှားတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဝဋ်လည် တဲ့အလှူ များစာယ် - (မှန်ပါ)၊ ဝဋ်လည်တက ခါနက စည် တာလား၊ ခါနနောက်ကို အသိမရှိလို့လည်တာလား ဆိုတာကို လဲ ဦးသံခိုင်တို့က အကဲခတ်ရမယ် - (ဒါနနောက် အသိမရှိလို့ စည်တာပါ ဘုရား)၊ အသိမရှိလို့ ဧည့်တာ၊ ဒါနကတော့ လေည်အောင်လှူယင် မလည်ပါဘူး၊ ဒါနကတော့ ဒါနံ ဥပ နိဿယ ဈာန် ဥပ္ပါဒေတိ ဧဝံ ဥပ္ပါဒေတိ အဘိညံ ဥပ္ပါဒေတိ မဂ်၊ အဘိညက်တောင် ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ်လို့ ဘုရားက ဟော ဝေဒ်မူတပ - (မှန်ပါ)၊ ဟောငင်ဟောငြားသော်လဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေစာ အဲဒီကျအောင် မလုပ်ကြဘူးတဲ့၊ ဈာန်ကို ဖြစ် စေတယ် ဆိုလို့ရှိယင် ဈာန်ရတော့ တရားကို ရှုပေးရမယ်၊ ဧဝံ ဥပ္ပါဒေတိ-ဆိုလို့ရှိယင် မဂ်လိုက်ပေးရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျား တို့စာ ဈာန်လဲမလိုက်၊ မဂ်လဲမလိုက်တော့ကို နှေးကဆုံးပိတ် မှာ ဝိပဿနံ ဥပ္ပါဒေတိ... ဝိပဿနာဂ ဇေးလဲ လုပ်ပါဦး... ပေတိဘူးလား - (ပါပါတယ်)၊ ဧဝံ ဥပ္ပါဒေတိ... သည်နဲ့ဟော ဝေဒ်မူတော့ သူက ဇည်စေနိုင်တာ ဖောက်ပါဘူး၊ သူက ဧီလိုထိအောင် အကြောင်းအကျိုး ဆက်နိုင်ပါတယ်လို့ ဟော တာကို ဒကာဒကာမတွေက ဆူဆက်တဲ့ဆီကို မသွားဘဲနဲ့ ကိုယ် ဆက်ချင်တဲ့ဆီကို ဆက်ငင်လိုက်ကြတယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်း

ပလား၊ (ရှင်းပါပြီ)။ ကိုယ်ဆက်ချင်တာဆက်ပစ်လိုက်တော့ အဝိဇ္ဇာတို့၊ တဏှာတို့ရောက်လာတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား- (ပါပါပြီ)။ ဘာလိုက်လာသတဲ့- (အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာလိုက်လာပါတယ်။

အဝိဇ္ဇာတို့ တဏှာတို့ လိုက်လာတော့ အဝိဇ္ဇာက အဝိဇ္ဇာဆဝ၊ တဏှာက ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ။ အဲဒါတွေ လိုက်လာတဲ့အခါ ဟိုပဋိစ္စ သမုပ္ပါန် အဝိုင်းကြီး ဒီကနေပြီး မျက်စောင်းထိုးကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကာမာသဝဟာ ပုညာဘိသင်္ခါရသွားဖြစ်တာပဲ- (မှန်ပါ) သးကာကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ကာမာသဝဟာ ဘာဖြစ်သတဲ့ - (ပုညာဘိသင်္ခါရ သွားပြီးဖြစ်ပါတယ်)။ ပုညာဘိသင်္ခါရ ဆိုတာ သွားရောပေါ့....။ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်-၊ ဝိညာဏ်ဆိုတော့ ပဋိသန္ဓေ သက်သွားပြီ။ ပဋိသန္ဓေက ဇာတိ ဒုက္ခသစ္စာ - (မှန်ပါ)။

အဲဒီဒုက္ခသစ္စာ သွားလိုက်တော့ကို ဒါနက ဇာတိ လုပ်တာလား....။ ဒကာဒကာမတွေသန္တာန်မှာရှိတဲ့ ပုညာဘိသင်္ခါရက လုပ်တာလား မေးလိုက် - (ပုညာဘိသင်္ခါရကလုပ်တာပါ)။

အဲဒီမှာ မယူတတ် မစပ်တတ်လို့ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော် မကျတဲ့နဲ့တစ်ဇွတ်ထိုးဟောလို့ရှိယင်ဖြစ်ပြီ။ ဒါကို ဒါနဟာ သံသရာရှည်တယ်ကွ....ပြောလေ့ရှိကြတယ် - (မှန်ပါ)။ ဒါက ကျမ်းဂန်ကို မညှိတတ်လို့ ဖြစ်ရတာ လို့ ဦးသံဒိုင်တို့ မှတ်ကြပါ - (မှန်ပါ)။

ကျမ်းဂန်ကတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘယ်သူ့မှမခဲဘဲနဲ့ ဟောကြားတော်မူတဲ့ နိတတ္ထဒေသနာတော်မှာ ဒါန ဥပနိဿာယ ဈာန် ဥပ္ပါဒေတိ မဂ္ဂ ဥပ္ပါဒေတို့ အဘိညံ့

ဥပ္ပါဒေတိ သမာပတ္တိံ ဥပ္ပါဒေတိ စသည်ဖြင့် ဟောကြား ထားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါဟာ မမြင်ဘဲနဲ့ ဟောပါမလား... (မဟောပါဘူးဘုရား)။ အဲဒါတွေကို သတိထားကြည့်လို့ ရှိယင် ဒါနလုပ်ကြတဲ့အခါ ဈာန်ကလေးလဲ ရှုပေးပါ။ မဂ်ကလေးလဲ ရှုပေးပါ။ ဝိပဿနာကလေးလဲ လုပ်ပေးပါ-ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပါသားပဲ မဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။ မပါဘူးလား- (ပါပါတယ် ဘုရား)။ ပါပင်ပါငြားသော်လဲ ဒုကာ ဒကာမတွေက ဒါနနဲ့ပဲ ကျေနပ်နေကြတယ်။ စာဂါနုဿတိနဲ့ပဲဝမ်းမြောက်မှုနဲ့ ခရီးဆုံး နေကြတော့ သမထလောကနဲ့ပဲ ခရီးဆုံးနေကြတယ်။ ဝိပဿနာ ထိအောင်- (မပါပါဘူး)။ ဝိပဿနာထိအောင် မပါတော့ ဒါနကနေပြီးတော့ ဗြဟ္မာဖြစ်အောင် ကျွေးဇူး ပြုလိုက်တယ်။ သမထ, က သဒတာကျပလား- (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒါနကလုပ်တာလား, တရားဟော လိုလို့ ဖြစ်ရ တာလား - (တရားဟော လိုလို့ ဖြစ်ရတာပါ)။

အဲဒါကြောင့် တရားနာ, တရားဟောပေမယ့်လဲ, ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အလိုရှိတဲ့ဆီကို ရောက်အောင် ဟောနိုင် တဲ့ ဆရာသမားကလဲ ရှားတယ်။ နာနိုင်တဲ့ ပရိသတ်ကလဲ ရှား တယ်။ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။ ဘုရားသခင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီး အလိုရှိတဲ့ဆီ ရောက်အောင် သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရှား နေတော့ လမ်းခုလပ်လေခက်တွင် ခရီးဆုံး သောင်တင်နေတတ် တယ်-(မှန်ပါ)။ ကိုယ်သန်ရာကို ဆွဲငင် ရေးသာ၊ ထားကြတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေ နောက်သာကြည့်ပြီး ဘုရားဟော အစစ် လိုရင်းထိအောင် မသွားနိုင်ကြလို့ ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့မှာ

တိမ်းတတ် စောင်းတတ်မယ် ဆိုတာ မှတ်ကြ ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ၊ မမှတ်ထိုက်ဘူးလား- (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါလဲ အခုဝေခံမှာ အရေးကြီးနေပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါနဲ့ ဝိသာခေသေဋ္ဌေးက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမက ဖြေတဲ့အခါမှာ အနုဿယသုံးပါး လိုက်တယ်တဲ့... (မှန်ပါ)။ သုခဝေခနာနောက်က တဏှာ၊ ဒုက္ခဝေခနာနောက်က ဒေါသ၊ ဥပေက္ခာဝေခနာနောက်က အဝိဇ္ဇာ နေရာတိုင်းပဲ လိုက်ပါသလားလို့ မေးတော့ နေရာတိုင်းတော့ မလိုက်ပါဘူးတဲ့၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

နေရာတိုင်း မလိုက်ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာအရန်က ဝိပဿနာ အုပ်ချုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဘယ်နှယ်တုံး- (မလိုက်ပါဘူး)။ သုခဝေခနာလားလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုမယ် ကျုပ်တို့က... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခဝေခနာလားလဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုပါမယ်)၊ ဥပေက္ခာလားလဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုပါမယ်)၊ ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ နေရာတိုင်း လိုက်တယ်လို့ ဆိုလို့ ရသေးလား-(မရပါဘူး)။

အဲဒါကိုလဲ ခွဲခြားပြီး သကာလ သံစေ့ခင်လို ဓမ္မဒိန္နာနဲ့ ဝိသာခေတို့ အခမေးအဖြေကို ဆရာသမားက ထုတ်ဆောင်ပြပြီး ဟောကြားနေပါတယ်-(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ မပါလို့ ရှိယင်တော့ ခင်ဗျားတို့အတွက် လည်ရတယ်ဆိုရမှာပဲ၊ ဒါနက လည်ရတယ်လို့- (မဆိုရပါဘူးဘုရား)၊ ဒါက တစ်နည်း ဆုံးမ ဟောကြားတာ- (မှန်ပါ)။

ဒုတိယ နည်းကို ဟောကြားပါဦးမယ်၊ ဒီအထဲ သွင်းပြီး တော့-(မှန်ပါ)၊ ဒုတိယနည်းက သဒ္ဓါ ဥပနိဿယ ဒါန

ဒေတိ ဈာန် ဥပ္ပါဒေတိ- မဂ္ဂ- အဘိညံ- ဥပ္ပါဒေတိ။ မဂ္ဂံ အဘိညံတောတောင် ပါပြီးသကာလနေတာကို သူက အဲဒါ မလိုချင်ဘဲနဲ့ ခုနက်ကပြောတဲ့ လူ့ချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ မြဟွာချမ်းသာ လိုချင်ပြန်တော့ သူလိုချင်တာကို ဒါနက ကျေးဇူးပြုလိုက်ရတယ်-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပါသေး-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုရားကတော့ နိဗ္ဗာန်ကျအောင်အကျိုးပေးတယ်။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကျအောင် အကျိုးပေးနိုင်ပါတယ်လို့ ဟောကြားပါလျက်သားနဲ့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို သူ မလိုချင်ဘဲနဲ့ သူ အေးရွေးလွဲတာနဲ့ သံသရာလည်ကြောင်းဖြစ်ပါတယ် - (မှန်ပါဘုရား)။ မိတော့ ဒါနအတွက်ကြောင့်သား၊ အလှူရှင်မိုက်တာသား - (အလှူရှင်မိုက်တာပါဘုရား)။ ဒါကိုလဲ အကဲခတ်ရသိမ့်မှယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါနက ဆိုးဝါးတာသား....။ အလှူရှင်က အေးရွေးမတတ်လို့ ဖြစ်ရတာသား--(အလှူရှင်က အေးရွေးမတတ်လို့ ဖြစ်ရတာပါဘုရား)။

ဒါကို ကိုယ့်အပေါ်တော့အပြစ်မချဘဲနဲ့ တစ်ခွက်ဆိုးပြောပြီးတော့ ဒါနဟာ သံသရာရှည်တယ်လို့ပြောကြတော့ ခြေခက်ပါသေးတော့တယ်လို့ မဆိုထိုက်ဘူးသား - ဆိုထိုက်ပါသား - (ဆိုထိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလှူရှင်က အေးရွေးလွဲတတ်သို့လဲ ဒါနသည် လောကကြီးထဲလောက်ကိုသာ အကျိုးပေးနေတာပဲ - (မှန်ပါ)။ အလှူရှင်က အေးရွေးမလွဲလို့ ရှိသလဲ လောကအပြစ်ဘက်ကို အကျိုးပေးတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပါသား - (ပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒဏာဒကာမတွေ အရွေးလွဲမှုမှလွဲ အပြစ်ရှိ
တယ်၊ ဝိပဿနာရှုဆိုတဲ့နေရာမှာလဲ မရှုမိတဲ့ အပြစ်လဲ သင့်တယ် -
(မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီလို ယူမှသာလျှင် သူ့ဟာက ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီး အလိုကျဖြစ်မယ် - (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပြောဟောနေ ကြ ငြားသော်လဲ မောင်သစ်တို့
ဦးသံခိုင်တို့ ဩော်....သူက ဒီတွင်လမ်းဆုံးနေတာကိုး လို့ သူ့
ကိုပဲ ချိန်ရမယ်၊ ကိုယ်က - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကလဲ ကိုယ်
က ဘာမှ အသိဉာဏ် အခံကလေး မပါဘဲနဲ့ နာယူရှိယင်လို့
တရားစာ သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပ
လား - (ရှင်းပါပြီ)။

သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးဆိုတာက ပညာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များက
ဘုရားဟောဓမ္မက္ခန္ဓာကျအောင် လမ်းမှန်ကျအောင် နေရာဌာန
အလိုက် ဆိုဆုံးမယင်လဲ ကိစ္စမရှိဘူးပေါ့ဗျာ - (မှန်ပါ)၊ သို့
သော် ဒါကလဲ ရှားမှရှားပဲ - (မှန်ပါ)၊ မရှားဘူးလား -
(ရှားပါတယ်)။

အဲဒီတော့ သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးနေတော့ ခင်ဗျားတို့
သည်ကားလို့ဆိုယင် ဒါနက သံသရာရှည်တယ်လို့ ဘေဇလိုက်
တဲ့ဆရာနဲ့ တွေ့ပြန်တော့လဲ သူ သံသရာရှည်တဲ့ဘက်ကို လမ်း
ဆုံးနေတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဒါနသည် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ကျေးဇူး
ပြုတယ်၊ ဒါနနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမထဝိပဿနာခြံရံပြန်လို့ ရှိယင်
လဲ အမြတ်ဆုံးဒါနပဲ၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြု အကျိုး

ပေးတယ်လို့ ကျမ်းဂန်တွေ့ မတွေ့ဘူး ပြန်တော့လဲ သူ့များ
 ပါးစပ် လမ်းဆုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ဟာ ဒါနကို ပယ်ပစ်လိုက်
 နယ် - (မှန်ပါ)၊ ပယ်ပစ်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် လမ်း
 ဆုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ဟာ ဒါနကိုပယ်ပစ်လိုက်တယ်- (မှန်ပါ)
 ပယ်ပစ်လိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် လမ်းဆုံးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကား
 ကို သူ ပယ်လိုက်တာလား၊ သူ့များပါးစပ်လမ်းဆုံးလို့ ပယ်လိုက်
 တာလား... အကုန်သိတဲ့ သဗ္ဗညုမြတ်စွာတရားရှင်၏ ဉာဏ်ကို
 လမ်းဆုံးတာလားလို့ မေးဖို့ လိုတာတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါနဟာ စာဂပဲ...၊ ဓါကလေးလဲ မှတ်ပါဦး - (မှန်ပါ)။
 စာဂဆိုတာ စွန့်လိုက်တာ။ စွန့်လိုက်တယ်ဆိုယင် တဏှာသတ်
 တာပဲ၊ ကိုယ့်ဉာဏ်သွင်း - (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်က ဉာဏ်သွင်းပါ။
 ဘယ်နှယ်တုံး - (တဏှာသတ်တာပါဘုရား)။

ကဲ - ငါ့ဟာ အဖြစ်မှစွန့်လိုက်တဲ့ စာဂဖြစ်သွားတော့ ငါ့
 ဟာ - ဟူသောအဖြစ်မှ ပြုတ်လိုက်တဲ့ ဒိဋ္ဌိဆက်ကော မဖြစ်နိုင်
 သူးလား - (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊ လုပ်တတ်လို့ရှိယင် တဏှာသတ်
 ဒိဋ္ဌိသတ်ကြီး ဖြစ်နိုင်ပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်မလုပ်တတ်ပြန်
 တော့လဲ ငါ့ရှိလို့ ငါ့လူတာပဲဆိုတော့လဲ ဒိဋ္ဌိက လာပြန်တာ
 ပဲ - (မှန်ပါ)၊ ငါ့လူလို့ ငါခံစားရမှာပဲဆိုယင်လဲ သာယာတဲ့
 တဏှာရော လာမှာပဲ၊ မလာပေဘူးလား - (လာပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဘာအပေါ်မှာ မှီနေသတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့
 ပညာရှိ လမ်းညွှန်ကောင်းပေါ်မှာ မှီနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်
 စမ်းပါ - (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် - (ပညာရှိ လမ်းညွှန်ကောင်းပေါ်မှာ
 မှီနေပါတယ်ဘုရား)၊ ပညာရှိ လမ်းညွှန်ကောင်း ပေါ်မှာ မှီ

နေတယ်ဆိုတော့ တရားနာတာလဲရွေးရမယ် - (မှန်ပါဘုရား)။
ဒါ သေသေချာချာ မှာပြီနော် - (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ ရွေးရမှာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ သူ့ဘယ်အခြေ
အနေတွင် လမ်းဆုံးနေသတုံး-သူ သစ္စာဆိုက်သလား-မဆိုက်
ဘူးလား အာရုံသည်နဲ့ ဒါကိုလဲ အမြဲတမ်းစဉ်းစားရမယ် -
(မှန်ပါ)။ ဒါကို စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် သစ္စာ
ဆိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒါအဖိုးတန်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ -
(မှန်ပါ)။ သစ္စာမသိသေးယင်တော့ အဖိုးတန်လှသေးပါဘူး
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သစ္စာမသိ
တော့ ငါ့လဲ သံသရာရှည်ခဲ့ရတယ်။ မင်းတို့လဲ သံသရာရှည်ခဲ့ရ
တယ်ဟု ဟောကြားတော်မူဘာ - (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်
သစ္စာ သိပြီးမှ လုပ်ယင် အင်မတန် ကောင်းပါတယ်။ သီလ
ဆောက်တည်တယ်။ သီလရှိပြီးမှ ဝိပဿနာ ကြိုးစားလို့ရတယ် -
(မှန်ပါ)။ သီလမရှိလို့ရှိယင် (ကြိုးစားလို့ မရပါဘူး)။

သီလ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘာကို နှလုံးသွင်းရမှာတုံး-။ ဒီနေ့ဖဲ
ဟောခဲ့ပါသေးတယ်။ ဘာနှလုံးသွင်းရမှာတုံး....။ အနိစ္စတော
ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝေဒနတော သဗ္ဗတော အသမာတံ
ပရတော ပရလောကတော သုညတော။ အဲဒါတွေ နှလုံးသွင်း
ပေါ့-တဲ့။ ရှင်မဟာ ကောဠိက - က မေးလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ဖြေလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဒီလို ဒေသနာတွေရှိတော့ သီလရှိပြီးတော့ ဝိပဿနာ လုပ်
ပါ။ ဒါ သောတာပတ္တိမဂ်ရနိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာပလား -

(သေချာပါပြီ)။ ဒါကိုလဲဖြည့်စွက်ပြီး သကာလ ဒကာဒကာမ တွေ မှတ်ကြပေါ့ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သုခကို ရှုတဲ့အခါကျလို့ရှိယံင် ရှုပ်ကလေးလဲ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမက ဖြေကြားပါတယ်။ သုခ ဝေဒနာဟံစ ဖြစ်ပေါ်တုန်း သုခပါ၊ ပျက်စီးသွားတော့ ဒုက္ခ ပါ - (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပေါ်တုန်းတော့ - (သုခပါ)။ ပျက်စီးသွားတော့ - (ဒုက္ခပါတုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ ရှုလိုက်ယင် ပြီးသွားတာပဲ - (မှန်ပါ)။ သုခဝေဒနာက ဖြစ်ပေါ်တုန်းတော့ဖြင့် သုခ။ ပျက်စီးသွားတော့ - (ဒုက္ခပါတုရား)။ ဒါကြောင့် တုရားက ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဟောတော်မူတာပေါ့ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာကို ကျုပ်တို့က ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဖြစ် ပျက်ရှုလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် ကာမာသဝ-မဒ္ဓိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှယ်နေသတုံး - (ပြတ်သွားပါတယ်)။ ဦးသံဒိဋိ ကာမာ သဝ ပဒ္ဓိစ္စသမုပ္ပါဒ် မပြတ်ပါနဲ့ဆိုလို့ - (မရပါဘူး)။ မရပါ ဘူး။

အဲဒီလိုရှုပါ။ ဒီလို ရှုရပါတယ်လို့ ဓမ္မဒိန္နာက သင်ပေး တယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဒုက္ခဝေဒနာတော့ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ပေါ်နေတုန်းတော့ ဆင်းရဲတယ်၊ ပျောက်သွားတဲ့အခါ ချမ်း သာတယ်၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ အဲဒီတော့ သူ့

ကိုလဲ ဒုက္ခဝေဒနာလို့ ရှုပေမယ့်လဲ ခေါ်ဆဲသာရှုပါ။ ပျက်
သွားတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် ဖြစ်ပျက်ပဲဆိုယင် ဒါဟာတည့်သွား
တာပဲ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

နိ. - ဥပေက္ခာဝေဒနာတော့ ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး ဆိုတော့
ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုတော့ ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနိစ္စ ဖြစ်တာ
ပါပဲတဲ့။ ဥပေက္ခာရယ်လို့ တွေ့မှမ မဟုတ်ပါဘူး - (မှန်ပါ)။
ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနိစ္စ တွေ့တာပါပဲ ဆိုတာ သေသေချာချာ
ဟောတယ် - (မှန်ပါ)။

သုခဝေဒနံ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခဘော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဒုက္ခဝေဒနံ
အလ္လတော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - လို့ ဟောတယ်။ အလ္လတောဆိုကတည်းက
မြားငြောင်ဆူး လို့ ရှုပြီး ဖြော်... ဒါဟာ ဒုက္ခသစ္စာပါ
ကလားလို့ ရှုရတယ် - (မှန်ပါ)။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဘိက္ခဝေ
အနိစ္စစော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - တဲ့။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုတော့ အနိစ္စလို့
ရှုရမယ်တဲ့။ ဒါဟာ ရှုနည်းကို ဘုရားက ဝေဒနာသံယုတ်ပါဠိ
တော်မှာ ဟောကြားတော်မူတယ် - (မှန်ပါ)။ သံဘောဏ္ဍ
ပလား။ (ကျပါပြီ)။

ကောင်းပြီ။ ဒီလိုနားလည်ထားတော့ ရှင်းသွားပြီဆိုတော့
ဝိသာခ သေဋ္ဌေးကလဲ မွေဒိန္နာ ထေရီမမှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်၊
မဖြစ်တယ်လဲ သိချင်သေးတက်ကိုး။ ဒီတော့ ဆက်မေးတယ်။
သုခဝေဒနာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တုံး... ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့
ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တုံးလို့ မေးပြန်တဲ့ဒဲ့ ဒါယကာ
သေဋ္ဌေးကြီးတဲ့ သုခနဲ့ ဒုက္ခဟာ တဏှယ်ဆန့်ကျင်ဘက် - တဲ့ -
(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေလဲ ဒါလောက်တော့ သိကြပါပြီ...။
သူခဲဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ဘယ်တော့မှ မတည့်ဘူး -
(မှန်ပါ)။ တည့်ကြရဲ့လား - (မတည့်ပါဘူး)။ မတည့်ပေမယ့်
လဲ ဆန့်ကျင်ဘက်မှန်း သိပြီ။ ထားတော့ ကျုပ်တို့က ဉာဏ်
သွင်းရမယ် ဒီဒနာရာမှာ - (မှန်ပါ)။ ဪ... ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
သူခဲ ဖြစ်နေယင် ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခ မဖြစ်ပါကလား...။ ဒုက္ခ
ဖြစ်နေယင်လဲ - (သူခဲမဖြစ်ပါဘူး)။ ဘာကြောင့်တုံး - ဆန့်
ကျင်ဘက်၊ တဲ့လို့ကို မဖြစ်ကောင်းဘူး - (မှန်ပါ)။ အဲဒီ
တော့ ကျုပ်တို့ တစ်ခုပဲရွှဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ပါသွားပြီ - (ပါသွား
ပါပြီဘုရား)။

ဘာ ပါသွားသတုံး - (တစ်ခုပဲရွှ ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ် ပါသွား
ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါက တစ်ခုပဲရွှဆိုတာ ပေTနေပါတယ်။
ဟိုကလဲ ဘယ်သူနဲ့ဘယ်သူ ဆန့်ကျင်ဘက်တုံးဆိုတာ မေးတယ် -
(မှန်ပါ)။ မေးတဲ့အတွက် သူခဲနဲ့ ဒုက္ခ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ဒုက္ခနဲ့
သူခဲ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ အနုခလ္လာမ-ပဋိလောမ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ -
(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒုက္ခ ရှိယင် သူခဲမရှိဘူး
သူခဲရှိယင် - (ဒုက္ခမရှိပါဘူး)။ အဲဒီလို ဉာဏ်ကလေး လုပ်ပြီး
သကာလ သူခဲ ဝေဒနာ ရှိနေခိုက် သူခဲကို မိအောင်ဖမ်း...
(မှန်ပါ)။ ဒုက္ခဝေဒနာရှိယင် - (ဒုက္ခဝေဒနာကို မိအောင် ဖမ်းရ
ပါမယ်)။ ဒုက္ခကို မိအောင် ဖမ်းပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့က
သူခဲရှိနေလို့ရှိယင်လဲ ဒုက္ခသစ္စာပဲ ရှု၊ ဒုက္ခရှိနေယင်လဲ - (ဒုက္ခ
သစ္စာပဲ ရှုရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် သုခဒုက္ခနဲ့တော့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါ
ဆတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ထို့အတူပဲ ဥပမာကွာနဲ့ ဆန့်
ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါတယ်။ သဘောကျပသား... (ကျပါပြီ)။
ဥပမာကွာနဲ့လဲ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသေးတယ် ဆိုတော့
ဥပမာကွာပေါ်နေယဉ် သုခနဲ့ ဒုက္ခ မပေါ်ဘူး... (မှန်ပါ)။
ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မျက်စိ နား နှာခေါင်း လျှာနဲ့ ဝမ်းထဲမှာ
ဥပမာကွာဝေဒနာ တစ်ခုခု ပေါ်နေယဉ်လဲ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်
ကြမယ်-(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။ ရှုရမှာပဲ၊ နို့ မဟုတ်ယဉ်
ရှုစရာမရှိဘူး ဖြစ်နေဦးမယ်၊ မဟုတ်ဘူး- ဆန့်ကျင်ဘက် တစ်ခုခု
စာတော့ ပေါ်လျက်ချည်းပဲ- (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာထဲမှာ ဆန့်ကျင်ဘက် ဝေဒနာ တစ်ခုခုကတော့...
(ပေါ်လျက်ချည်းပါဘုရား)။ ပေါ်လျက်ချည်းပဲဆိုတာ သေ
ချာကြပလား-(သေချာပါပြီ)။

အေး...ဒါကြောင့် တပည့်တော်တို့ ရှုစရာကို ရှာမတွေ့ဘူး
လို့များ ခင်ဗျားတို့ မပြောကြနဲ့- (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျ
ပသား-(ကျပါပြီ)။ မရှိဘူးဘုရား တပည့်တော်တို့ ရှုစရာ
ဝေဒနာကို ဘာမှ မရှိဘူး ဒီလိုဘော့ မလုပ်နဲ့၊ ဒီလိုလုပ်လို့
ရှိယဉ် အနိစ္စမရှိဘူး ပြောတာနဲ့ အတူတူပဲ-(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်-(အနိစ္စမရှိဘူးဆိုတာနဲ့ အတူတူပါပဲ)။
ဒီလိုဆိုလို့ရှိယဉ်လဲ ဝေဒနာတွေ အကုန်ချုပ်လို့ ဝေဒနာနဲ့ ခယာ
ဘိက္ခု နိစ္စာတော့ ပရိနိဗ္ဗာတော-ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်
သွားတာ ဖြစ်သန့မှာပေါ့ - (မှန်ပါ)။ ဒီလို မဟုတ်ပါဘူးတဲ့-

ခင်ဗျားတို့ဟာက နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ အသွားမဟုတ်ဘူး၊ နိဗ္ဗာန် မရောက်ခင်က ခင်ဗျားတို့ ရှုစေ့မရှိဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးဟာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝေဒနာသုံးပါးအနက် ဝ.စံခုခုတော့ ရှိရမယ်- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာ မရှိတာက ဒီလိုပါတဲ့၊ အိုးသည် အိုးဖုတ်တယ်၊ အိုးသည် အိုးဖုတ်တဲ့အခါကျတော့ အိုးတွေဟာ ပူနေတာပဲ၊ မပူစေချင်တဲ့အခါ အိုးဖိုထဲကနေပြီးသကာလ သံညှပ်နဲ့ ညှပ်တဲ့ ညှပ်တဲ့ပြီး လည်ပင်းကလေးတွေ ညှပ်ပြီးတော့ ပြင်ဘက် ထုတ် လိုက်တဲ့အခါ အဲဒီအချိန်ကျမှပဲ ဘာမှမရှိဘူး၊ အိုးဖုတ်တဲ့အခါ မှာရှိတဲ့ အပူလဲ မရှိတော့ဘူး၊ နဂိုက အအေးဓာတ်တွေလဲ မရှိ တော့ဘူး၊ နဂိုက အအေးဖုတ်တာကိုး- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ အပြင်ဘက် ထုတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ အကုန် အေးပြီး သကာလနေတယ်၊ အဲဒီ အေးလို့ ရှိပင်တော့ ဝေဒနာ ဘဲမှ မရှိဘူးဆိုတာ၊ အဲဒီလို အပြင်ဘက်ထုတ်လို့ အကုန် အေးသွား ပြန်တော့ အဲဒါနိဗ္ဗာန်လို့ခေါ်တယ်တဲ့-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား-(ကျပါပြီ)။

အတွင်းမှာ နေတုန်းကတော့ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုအေး ရှိတယ်၊ မီးနဲ့ထိသက်လို့ အပူရယ်-(ရှိပါတယ်)၊ ပြင်ဘက်ကို အိုးတွေ ထုတ်ပြီးသကာလ ချလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အလုံးစုံ အကုန် အေးသွားတာပဲ- (မှန်ပါ)၊ အဲဒီ အအေးကတော့ သန္တိ- လက္ခဏာရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်တဲ့-(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဝေဒနာ အကုန်ချုပ်- ယိုင် နိဗ္ဗာန်ပဲ၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီတုရား)၊ ဒါဖြင့် ဝေဒနာ ကို ဆုံးအောင်လိုက်ကြနော်-(မှန်ပါ)။

ဝေဒနာဆုံးအောင်လိုက်ယင် ဘာတွေ့မလဲ-(နိဗ္ဗာန်တွေ့ပါမယ်)၊ ဒါကြောင့် ဝေဒနာနံ-ဝေဒနာတို့၏ ခယာ-ကုန်အောင် ရှုနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ နိစ္စာတော-နိတ္တဏှော-တဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတော-ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏-(မှန်ပါ)၊ တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်ဘွက်ကို ဘုရား ဟောချလိုက်တယ်-(မှန်ပါ)၊ သဘောပါပသား-(ပါပါပြီ)။

အဲဒီလို ရှုကြစမ်းပါဆိုတာလဲ သိရပြီ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြောလိုရုံယင်လဲ တစ်ခု တစ်ခုတော့ ဖြစ်ရမယ်၊ သုံးခုတော့ ပြိုင်ပြီး မဖြစ်နိုင်ဘူး-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ကိုယ်က သန္တတိ-ကိုညဏ်က မထိုးပောက်နိုင်လို့ ခင်ဗျားတို့ သုခနဲ့ ဒုက္ခ ရောချင်ရောမယ်၊ ဥပေက္ခာနဲ့ကော.... (ရောချင်ရောပါမယ်)၊ ဒါက ကိုယ့်ညဏ်က နောက်ကျနေမယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် - (ကိုယ့်ညဏ်က နောက်ကျနေပါမယ် ဘုရား)၊ ကိုယ့်ညဏ်က နောက်ကျလို့ ဒကာ ဒဏာမတွေ့မှာ သူတို့ကအမြန် ကိုယ်ကအနှေးဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)။

ခန္ဓက - (မြန်ပါတယ်ဘုရား)၊ ညဏ်က - (နှေးပါတယ် ဘုရား)၊ အဲဒါကတော့ ဒီလိုမှတ်လိုက်၊ ကိလေသာ ကြား ခိုလို့ဟေ့ - (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်၊ - (ကိလေသာ ကြားခိုလို့ပါဘုရား)၊ ကိလေသာ ကြားခိုယင်တော့ဖြင့် မင်ညဏ် အရနှေးလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ)။

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၆)

အဲဒါ ကြားမခိုချင်လို့ရှိယင်ဖြင့် တစ်ခါတစ်လေ ဥပေက္ခာ
ချည်း ထုပ်ချင်ထပ်ခနပ်ပါလိမ့်မယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ သူခချည်း
ကော - (ထပ်ချင်ထပ်ပါမယ်)၊ တစ်ခါတစ်လေ ဒုက္ခချည်း
ကော - (ထပ်ချင်ထပ်ပါတယ်)၊ ထပ်နေပေမယ့်လဲ ဒုက္ခတစ်
ချက်၊ ဉာဏ်တစ်ချက်၊ ဒုက္ခတစ်ချက်၊ ဉာဏ်တစ်ချက်၊ ဥပေက္ခာ
တစ်ချက်၊ ဉာဏ်တစ်ချက် - (မှန်ပါ)၊ ဒီလိုဝေဒနာနဲ့ဉာဏ်နဲ့
တစ်ချက်စီ သွားနိုင်လို့ရှိယင် ကိလေသာကြားမခိုဘူး-(မှန်ပါ)၊
သဘောကျပလား - (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါ တစ်ချက်မသွားနိုင်ဘူး၊ တပည့်တော်တို့က နာတာ
စဉ်တိုက် နာနေတယ်ဆိုယင် ဒေါသကိလေသာ ကြားခိုလိမ့်
မယ် - (မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်က မထိုးထွင်းနိုင်တဲ့အတွက် ဒေါသ
ကိလေသာ ကြားခိုလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။

သူခဝေဒနာကို တစ်ချက်စီ ကိုယ်က၊ သူက ဖြစ်ပျက်
ကိုယ်ကမဂ်၊ သူကဖြစ်ပျက် ကိုယ်ကမဂ် လို့ ရှုနေလို့ရှိယင်
ဘော့ဖြင့် ဒကာဒကာမတွေမှတ်ပါ၊ ကိလေသာ ကြားမခိုဘူး-
(မှန်ပါ)၊ ဟာ... ချမ်းသာချက်ရှည်နေတယ်ဆိုလို့ရှိယင် တဏှာ
ကြားခိုပြီလို့ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပသား-(ကျပါ
ပြီဘုရား)။

ချမ်းသာ တာရှည်နေယင် - (တဏှာကြားခိုလို့ပါဘုရား)၊
ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ မကိုက်တော့ဘူး - (မကိုက်ပါဘူး
ဘုရား)၊ အဲဒါလဲ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်၊ အလုပ်စမားမှာ
နော် -(မှန်ပါ) ဒါကြောင့် အလုပ်သင် တရားလို့ ခင်ဗျား
တို့ကို ပြောနေတယ် - (မှန်ပါ)။

ကဲ... တစ်ခါ သွားပါဦး ဥပေက္ခာတွေဟာလဲ ဆက်ပြီး

သကာလ ဥပေက္ခာချည်းဆက်တိုက်ဖြစ်နေလို့ရှိယင်လဲ ဥပေက္ခာ ကြားထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်က မဝင်နိုင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့ဘူး - (မှန်ပါ)။ တွေ့သေးရဲ့လား - (မတွေ့ပါဘူး)။ မတွေ့လို့ရှိယင်ဖြင့် ဥပေက္ခာ နောက်ကနေပြီး အဝိဇ္ဇာ ကြားခိုတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျမပါပြီ)။ အဲ ဒီကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာ ကြားခိုနေလို့ရှိယင်လဲ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် အရနှေးမယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပေါပလား - (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုခနောက်က တဏှာ ကြားခိုနိုင်တယ်။ ဒုက္ခ နောက်က ဝေဒါသ ကြားခိုနိုင်တယ်။ ဥပေက္ခာ နောက်က အဝိဇ္ဇာ ကြားခိုနိုင်တယ် ဆိုတာကို သေသေချာချာမှတ်ပါ - (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကလေးတွေဟာက ဦးသံခိုင် လွယ်လွယ် မှတ်မနေနဲ့၊ အလုပ်နဲ့တွေ့ကြည့်တော့မှ ကြားခိုတယ် မခိုတယ်ဟာ သေချာ တယ် - (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီအတိုင်း တရားပြောတာကို မှတ်ရုံကလေး မှတ်ထားပြီး တော့ အလုပ်နဲ့ တွေ့ပြီးတော့ ငါဟာ ဟိုတစ်ချက် ဒီတစ်ချက် မိရဲ့လားဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကဲခတ်ပါ - (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်တစ်ချက်နဲ့ မဂ်တစ်ချက်နဲ့ မိရဲ့လားဆိုတာ.... သဘော ကျပလား - (ကျပါပြီ)။ အကဲခတ်လို့ မမိဘူးဆိုလို့ရှိယင် ဝီရိယ သော်လည်းကောင်း တိုးပေးပါ - (မှန်ပါ)။ ဒီနေရာမှာ ဝီရိယ လိုနေပါလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။ မမိယင် ဝီရိယလိုပါတယ်။ ဝီရိယ ကလေး တိုးပေးလိုက်ကြပါတဲ့။ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ တရားရယ်လို့ မရှိဘူး ဇာမ်းမှန်ယင်ပေါ့လေ - (မှန်ပါ)။

ကိလေသကြားခိုနေလို့ မရောက်ကြတာ-(မှန်ပါ)၊ ဝိပဿနာဆိုတာဟာ ပုဗ္ဗတာဂမဂ်ပဲ။ ပုဗ္ဗ-က ရှေး၊ ဘုရားက အဖို့ရှေးဦးစွာ လုပ်ရမည့် အလုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ လုပ်တာပဲ....၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဒါကြောင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပုရေဇဝံ....လို့၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ရမယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ ဘာတုံး - (ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ရပါမယ်)၊ အဲဒီသူက ရှေးဦးစွာဖြစ်မှ နိဗ္ဗာန်ကို တကယ်မြင်တဲ့ မဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိလိုက်မှာ၊ သူ့ကို ရှေ့သွားမထားလို့ရှိယင် မဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိ မလိုက်နိုင်ဘူး - (မလိုက်နိုင်မပါဘူး)၊ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ရှေ့သွားရှိမှ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့မဂ်ဉာဏ် လိုက်နိုင်မယ် - (မှန်ပါ)၊ ဝိပဿနာ ရှေ့သွားမရှိယင် - (မဂ်ဉာဏ် မလိုက်နိုင်ပါဘူး)၊ ဘယ်လိုဟောလိုက်သတုံး ဆိုတော့ မွေးဟံ သာရထိ ဗြူမိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပုရေဇဝံ....။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပုရေဇဝံ-ဝိပဿနာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော ရှေ့သွားရှိရမယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)၊ အဲ...သူရှေ့သွားရှိလို့ သူ ရင့်ကျက်လာတဲ့အခါကျတော့ မွေးဟံ သာရထိ ဗြူမိ - မဂ်ဉာဏ်မွေ့ကို ရထားထိန်းရထားခေါင်းဆောင်ဟူ၍ ငါဘုရားဟော၏....တဲ့ - (မှန်ပါ)၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လာမှ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟာ နိဗ္ဗာန်မြင်ဖို့ ခေါင်းဆောင်လားတာပဲ၊ နို့မဟုတ်ယင် မလားနိုင်ဘူးတဲ့ - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိနှစ်ခုမှာ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိထက်လေလေ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ နီးကပ်စေလေပဲ - (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ထက်လေလေ - (မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ နီးကပ်လေလေပါဘူး)။ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ နီးကပ်လေလေဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အခါမှ မပျင်းပါနဲ့၊ လမ်းမှန်အားထုတ်ယင်အမှန် ကျေးဇူးများနိုင်ပါတယ် - (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှိတဲ့ ပုရေဇဝံ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာတော့ မရနိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဓမ္မသာရထိ ဗြူမိ ဆိုတဲ့အတိုင်း မဂ္ဂင်ရထား၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ ပေါ်မလာနိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ရထား၏ခေါင်းဆောင်ကြီး မပေါ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်မှာ ဟောတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။ [သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အစ္စရာသုတ်]။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရှေးဦးစွာ ဘာအရေးကြီးပါလိမ့် - (ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အရေးကြီးပါတယ်)။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကိလေသာကြား မခြားအောင် လုပ်လိုက်လို့ရှိရင် မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပေါ်လိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကြီးမှာ - အနုလောမံ ဂေါတြဘုဿ-လို့ ဘောတော်မူတယ် - (မှန်ပါ)။ အနုလောမံ - ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့ အနုလောမံဥာဏ်သည်။ ဂေါတြဘုဿ - နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တဲ့ ဂေါတြဘူအား။ အနန္တရပစ္စယေန - အနန္တရပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏...တဲ့။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိရှိပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တဲ့ ဂေါတြဘူလာပါတယ် - (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။

အနုလောမံ ဂေါတြဘူယ၊ ဂေါတြဘူ မဂ္ဂဿ မလာဘူး
လား - (လာပါဘယ်)၊ အဒါတွေလာတဲ့ ဥစ္စာဟာ (ဥစ္စာနား
ပါဠိတော်လို့ မှတ်ကြပါ - (မှန်ပါ)၊ ပဋ္ဌာနား ပါဠိတော်ကို
ဘာဖြင့်လို့ ဆရာတုန်းကြီး ဒီနေ့ည ထည့်ဟောရသတိုး - လို့
ဝင်ဗျားတို့ကမေးလို့ရှိယင် ပုဂ္ဂိုလ်မဲ့ဘဲနဲ့ ဓမ္မကိုဦးပြီး ဟောတဲ့
ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်ကြီးမို့ ဒီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ယင်
ဒီအစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ရမယ် ဆိုတာကို မှတ်ကြပါ၊ ဓမ္မအစဉ်က
ဒီအတိုင်းပေါ်ရမယ် - (မှန်ပါတဲ့ထူး)၊ ပေါ်ကြပလား -
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် သိရမယ်၊ ပြီးတော့ နေယျတ္ထ
ဒေသနာတောင် သိရမှမဟုတ်ဘူး၊ နိတတ္ထဒေသနာတိုက်ဆိုင်
ဟောပြန်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိပြီးမှ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်
မြင်တဲ့ဉာဏ် လာမယ် (မှန်ပါ)၊ ဂေါတြဘူက နိဗ္ဗာန်မြင်ပြီး
တော့မှမဂ်ဉာဏ် လာတယ်ဆိုတာလဲ သေချာပလား....(သေချာ
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလုပ် လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
မရှိဘဲနဲ့ ဂေါတြဘူ ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ပထမဦးဆုံးမြင်တဲ့ဉာဏ်တောင်
စိစာနိုင်တော့ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဂေါတြဘူတောင် ခြားနေသေး
တာ လွှာနိုင်ပါ့မလား-(မလားနိုင်ပါဘူး)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကိုသာ တွင်တွင် ကျယ်ကျယ်
လှုပ်နိုင်ပါစေ၊ ဒါဟာ ငါသည် မဂ်ရထိုက်တယ်- မရထိုက်ဘူး
လို့ ဘာမှ အက်ခတ်မနေနဲ့၊ လုပ်ယင် ရနိုင်တယ်သာ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချ-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီမှာ ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့ကိုယ် ခင်ဗျားတို့ ဆုတ်
 နှစ်တဲ့စိတ် မလာနဲ့ဆိုတာ သတိ ပေးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။
 ဆုတ်နှစ်တဲ့စိတ် ဆိုတာက ငါက ဒွိဟိတ်မို့ ထင်ခဲ့တာထင်ပါရဲ့။
 ငါ့မှာ ဘယ်သူ့များ ပြစ်မှားဖူးလို့ ဒါလောက်တောင် လုပ်နေ
 လျက်နဲ့ နိဗ္ဗာန်မမြင်သေးဘာ ထင်ပါရဲ့။ ဟာ... ဒီဟာတွေ
 မလာစေနဲ့၊ ဒီဟာတွေဟာ ဘုရားသခင် ကိုယ်အော်မြတ်ကြံ က
 ဟောတယ်။ သစ္စာတရားကိုဟောလို့ သစ္စာတရား နာတတ်လို့
 ရှိယင် ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ အလုပ် ပြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်
 လုပ်ယင် ရနိုင်တယ်လို့ အင်္ဂုတ္တိရံ ပါဠိတော်မှာ ဒီလို လာပါ
 တယ် (မှန်ပါ)။

သစ္စာဘဏ္ဍားလဲ နာရမယ်။ ထောင်တတ်တဲ့နားလဲ - (ပါရ
 ပါမယ်)။ ပါရမယ်ဆိုလို့ရှိယင် နှလုံးသွင်းသာ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိ-
 ပတ္တိနဲ့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ရှိယင် ရနိုင်ပါ့အယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျား
 တို့မှာ သစ္စာဟောတတ်တဲ့ ဆရာနဲ့ တွေ့ပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လဲ
 ပြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာလိုသိနေပြီ၊ မသိသေးဘူးလား - (သိပါပြီ)။
 အဲ... ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ အလုပ်ဆိုတော့ ပြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်
 တဲ့ဥစ္စာ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိအလုပ်ပဲ - (မှန်ပါ)။ အဲဒါ လိုက်
 သွားလို့ ကိလေသာကြား မခြားလို့ ရှိယင် ရမှာပဲ - (မှန်ပါ)။
 ဘာတွေ ညားတွေ လျှောက်ဘွေး မနေကြနဲ့၊ ရှင်းပလား...
 (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ အချို့ ကိုယ့်သံသယ ကိုယ့်ကုက္ကုစ္စက ကိုယ့်ကိုယ်
 အပါယ်ချတာ ရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်သံသယ ကိုယ့်
 ကုက္ကုစ္စက ကိုယ့်ကိုယ်ကို မဂ်ထားမြစ်တာလဲ ရှိတယ် - (မှန်ပါ
 ဘုရား)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

အဲဒါတွေကတော့ မတတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ဆရာသမားများက
 ၀မ်းစဉ် အမှန် ရှိတာကိုတော့ဖြင့် ပြောတာပဲ အနုလောမပြီး
 ဂေါတြဘူလာမယ်၊ ဂေါတြဘူလာပြီး မဂ်လာမယ်၊ အနုလောမ
 ဆိုတာ ဝိပဿနာဉာဏ် ဂေါတြဘူဆိုတာ မဂ်ပေါ်ဖို့ ရှေ့က
 လမ်းခင်းတာ၊ ပြီးတော့ သူပြီးတယ်ဆိုလို့ရှိယင် မဂ်ပေါ်တာပဲ၊
 အဲဒါလဲ ဝီထိနိယာမ၊ ဝီထိနိယာမဆိုတာ ဘယ်လိုမှ တားလို့
 မရဘူး၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီးယင် မဂ်ဉာဏ်လွှာတာပဲ၊ ဂေါတြဘူ
 ဉာဏ်ပြီးယင်ဖြင့် မဂ်စစ်ဉာဏ် လာတာပဲ၊ ဒါ ဝီထိနိယာမ ဆို
 တော့ အဲဒီမှာ သေချာနေတော့ ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာ လုပ်
 နေတဲ့ဥစ္စာ၊ ဩော်... ဝီထိနိယာမအတိုင်း သွားမှာပဲ ဆိုတာ
 ကိုယ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချ-(မှန်ပါ)။

ဝီထိနိယာမဆိုတာ စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်တဲ့ အစဉ်ပဲ၊ နိဗ္ဗာန်
 မြင်တဲ့ ဂေါတြဘူလိုက်မယ်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ မဂ်လိုက်မယ်၊ နိဗ္ဗာန်
 မြင်တဲ့ဖိုလ် လိုက်မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဒီအချိန် အရာသမား
 ပြောတဲ့အတိုင်း ဝီထိနိယာမကို ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ၊ ဝီထိ-ဆိုတာ
 အစဉ်၊ နိယာမ-ဆိုတာ အမြဲ၊ စိတ်အစဉ်တွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု
 ဆက်ပြီးတော့ ဖြစ်လာတာ မြဲတာကို ဆိုတယ်- (မှန်ပါ)၊
 ဒီအစဉ်ကို ဘယ်သူမှ တားလို့မရဘူး၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကြီးယင်
 ဂေါတြဘူဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တာ ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ တား
 လို့မရပါဘူး- (မှန်ပါ)၊ ဂေါတြဘူ ဉာဏ်ပြီးတော့ မဂ်ဉာဏ်
 ပေါ်တာ ဆိုတာကော-(တားလို့ မရပါဘူး)၊ ဝီထိနိယာမတဲ့-
 (မှန်ပါ)၊ ဆောင်းဥတုပြီးတော့ နွေဥတုလာတာကို ဒကာ
 ဒကာမတို့ ဘယ်သူတားလို့ မှတောင် မရဘူး-(မှန်ပါ)၊ နွေပြီး
 မိုးဥတုလာတာကော- (တားလို့ မရပါဘူး)၊ တားလို့ မရဘူး

နိယာမတွေ့ခန့်-(မှန်ပါဘုရား)၊ သစ်ပင်တွေ သူ့ရာသိနဲ့ သူ့
ပွင့်တာ ဘယ်သူ့ဘေးလို့ ရသတုံး-(မရပါဘူး)။

အဲဒီ နိယာမတွေက ရှိပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဒကာ ဒကာမ
တွေက ဘာမှ မတွေးကြနဲ့၊ ငါ့မှာ ပါရမီမရှိလို့ နှိမ့်ပါရဲ့-
ဒွိဟိတ်လို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဘယ်သူ့များ ရဟန္တာများ ပြစ်မှားမိလို့
ထင်ပါရဲ့.....စသည်နဲ့ တွေးတတ်တဲ့ အတွေးတွေ မလာစေနဲ့-
(မှန်ပါ)၊ ဒါတွေဟာ သံသယ ကုက္ကုစွဲတွေ (မှန်ပါ)။

သံသယ ကုက္ကုစွဲဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတို့ အင်မတန်
ဆိုးရွားတဲ့ တရားလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လို
ဆိုးရွားပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ မဂ္ဂန္တုဿ ဖြစ်
အောင် လုပ်ဘတ်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဘာတဲ့တုံး- (မဂ်၏အန္တုဿဖြစ်အောင် လုပ်တတ်ပါတယ်
ဘုရား)၊ ဒါ ဘယ်သူက ထည့်တာတုံးလို့ မေးပြန်တော့
ဒီ ယောဂီက ထည့်ဘာ-(မှန်ပါ)၊ ယောဂီက ထည့်တာဆိုတော့
သူ့ အားထုတ်နေတဲ့အထဲမှာ သူ့ ဟာသူ့ အားမရအောင် ထည့်
လိုက်တဲ့တရား-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူ့အားထုတ်နေတဲ့ ဥစ္စာကို သူ့ဟာသူ ထည့်တာ-
(မှန်ပါ)၊ လက်နဲ့ ရေး ခြေနဲ့ ဖျက် ဆိုသလို ဖြစ်နေတာ....
(မှန်ပါ)၊ လက်နဲ့ ရေးတယ် ဆိုတာက ဝိပဿနာဥာဏ် အား
ထုတ်နေတာ၊ ငါ့ဟာ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ် ထင်ပါရဲ့ ဆိုတော့ ခြေနဲ့
ဖျက်ချလိုက်ဘာ-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ အချည်းနှီး မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတာ ဘုန်းကြီးက
အားပေးနေတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က မယူနဲ့၊ ဘုရားက သေသေ

ချာချာဟောခဲ့တာ-(မှန်ပါ)။ ဒီဘဝ ဝိပဿနာ အားထုတ်ယဉ်
 ဝိပဿနာ သမားဟာ သေခါနီးကျတော့ ကဲ...ငါတော့ဖြင့်
 တဏှယ်သေရတော့မှာပဲဆိုပြီး သကာလ စိတ္တာနုပဿနာ ရှုစန
 ဣ ပုဂ္ဂိုလ်က စိတ်ကြည့်၊ဝေဒနာ နုပဿနာသမားက ဝေဒနာ
 ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆင်ခြင်ပြီး ရှုလိုက်လို့
 ရှိယင် အဲဒီအချိန်ကျယင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာ
 ဂါမ် ဖြစ်နိုင်သေးတယ်လို့ ဟောတော်မူသေးတယ်- (မှန်ပါ)။
 ဒီလိုမှ မဖြစ်ပါဘူးဆိုယင် ဒုတိယဘဝ၌ နတ်ပြည် ရောက်ပါ
 တယ်။ ဒီဇောနဲ့ သေသွားယင်-(မှန်ပါ)။ နတ်သားသွားဖြစ်ယင်
 နတ်ပြည်ဖြစ်တဲ့ဥစ္စာ မသိသေးခင် နတ်ပြည်မှာ ဝိပဿနာ အချိန်
 အစော် အာသေဝန သတ္တိကပါသွားတော့ ဟိုမှာ သူ့ခန္ဓာကို
 သူ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တာနဲ့ နတ်ပြည်ရောက်တာ မသိခင် သော
 တာပန်တည်တာက စောနေတယ် -(မှန်ပါ)။ ဒါ ဘုရား သေ
 သေချာချာ ဟောပါတယ်။ ဝိပဿနာဒေသနဲ့သာ သေပါစေ-
 (မှန်ပါ)။

သေခါနီးမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
 မဖြစ်ခဲ့သော်ဆိုတော့ နောက်ဘဝဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတော့ အချည်း
 နှီးပါသေးသလား - (မပါပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ဒါဟာ လုပ်
 ထိုက်တဲ့တရားပဲ - (မှန်ပါ)။

သေခါနီးမှာပဲ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
 ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆင်ခြင်ရှုနေယင် - (မှန်ပါ)။
 ဟာ...ဒီအချိန်မှာ မဖြစ်ထိုက်သေးဘူးဆိုယင် ဟိုဘဝ နတ်ပြည်
 ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာဟော

စာယ် - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပသား - (ကျပါပြီ)၊ အဲဒီ
တော့ အဟောသိကံ ပါသေးရဲ့လား - (မပါပါဘူး)။

အဲ...အချည်းနှီးဖြစ်မှောက် ဘုန်းကြီးက ဒကာဒကာမတွေ
ကို ဘာစိုးရိမ်သတိုး မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ကိုယ့်လှံကကိုယ့်ကို
စူးသလို ကိုယ့်သံသယ ကုက္ကုစွက ကိုယ့်သမ်းကို ဖျက်ပစ်မှာ
စိုးရိမ်ရတယ် - (မှန်ပါ)။ ငါက ဒီဘဝ ရထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ဟုတ်မထင်ပါဘူး။ သမာဓိစောင့်မှ ငါကမတည်ဘူး၊ တည်မှ
မတည်သေးခင်က ကိုယ်က မတည်ဘူးထင်နေတတ်တယ်။ ရှုမှ
မရှုခင်ကတည်းက မမြင်သေးဘူးဆိုတော့ ဦးသံခိုင် ဒါဟာ
မခက်ဘူးလား - (ခက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါချိုးက ပါရမီက
ဖျက်တာလား... ကိုယ့်ကုက္ကုစွသံသယက ဝင်ပြီး ချောက်တုန်း
တာလား - (သံသယကုက္ကုစွက ဝင်ပြီး ချောက်တုန်းတာပါ
ဘုရား)။ အဲ...သူ့ချောက်တုန်းမှုကို ခင်ဗျားတို့ ခံနိုင်ရည်ရှိရန်
ဘုန်းကြီးက သတိပေးတယ် ဦးသံခိုင်တို့ကို လွန်ခဲ့တဲ့ တရား
ဟောစက...၊ ကုက္ကုစွလာယင် ကုက္ကုစွကို ဖြစ်ပျက်ရှု - (မှန်ပါ)၊
ကုက္ကုစွဖြစ်ပျက်ရှုလို့ သူချုပ်သွားတော့မှ ကိုယ့်မူလရှုမြင်ဝေဒနာ
ဖြင့် ဝေဒနာရှု၊ စိတ်ဖြင့် စိတ်ကိုရှုပါ - (မှန်ပါ) ဒေါသ
ဣဿာ၊ မစ္စရိယ ကုက္ကုစွ ဆိုတာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာ - (မှန်ပါ)၊
ဒီတော့ အဲဒီကုက္ကုစွလာယင် ဝေဒနာသမားက ဝေဒနာထဲ
သွင်း ရှုလိုက်၊ စိတ်သမားက စိတ်ထဲသွင်းလိုက် - (မှန်ပါ)၊
စိတ်သမားက ဒေါသစိတ်ထဲသွင်းပြီးရှုလိုက် - (မှန်ပါ)၊ ကုက္ကုစွ
ဟာ ဒေါသစိတ်နဲ့ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် ဖြစ်လို့ ဒေါသစိတ်ထဲ
သွင်းလိုက်၊ ဝေဒနာသမားကတော့ ဒေါမနဿ ဝေဒနာထဲ
သွင်းချလိုက်၊ ဒေါမနဿ ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက် ရှုချလိုက် -

(မှန်ပါ)၊ ကုက္ကုစ္စ နေနိုင်သေးရှဲ့လား - (မနေနိုင်ပါဘူး)၊ အဲကုက္ကုစ္စ ချုပ်သွားပြီးတော့မှ ဝင်ဗျာ၊ တို့ မိပြင် ဝေဒနာ ပေါ်ယင် ဒီပြင်ဝေဒနာကိုလိုက်တာပေါ့ - (မှန်ပါ)၊ နို့မဟုတ် ယင် ရွာမနေနဲ့ သူက အရှင်သာတာကို၊ သူ့ကိုအလျင် ရှုပစ် ပါ - (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပ်လား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဒါ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ စကားဆိုတာကော သုံးတတ်ပလား - (သုံးတတ်ပါပြီဘုရား)၊

ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ သံသယဝိစိကိစ္ဆာ လာယင်လို့ သံသယဝိစိကိစ္ဆာကို ရှုပစ်ပါ၊ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီဘုရား)၊ ဒါကြောင့် အလျင်တုန်းက ဟောခဲ့တယ် မဟုတ်လားဦးသံခိုင်၊ ရန်သူကို မိတ်ဆွေလုပ်ပစ်ပါလို့ - (မှန်ပါ ဟောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)၊ နဂိုက သူဟာ အနှောင့်အယှက် လာ တာ - (မှန်ပါ)၊ အနှောင့်အယှက်တရားကို ဘာလုပ်ပစ်ရမလဲ - (ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်ရပါမယ်)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်တော့သူ့ကြောင့် မဂ် ရသေးတယ် - (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘုရားက ဘယ်လိုဟောသတိုး မေးတော့မှ သဒေါသစိတ္တံ သဒေါသစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ သဒေါသစိတ်ဆိုတာက မောင်သစ် ဒေါသတစ်ခုတည်း ဖြစ်နိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ- ကုက္ကုစ္စရောပြီး ဝင်တယ် - (မှန်ပါ)၊ မဝင်လှာဘူးလား - (ဝင် လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဝင်လာစေတဲ့ ဒေါသကို ရှုလိုက်လို့ရှိ ယင် ပင်ရင်းရှုလိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ တွဲဖက်တွေ့ ပါ ဘာဖြစ်သွားသတိုး - (ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား)၊ တွဲဖက်

တွေ့ပါ ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ရမယ် - (မှန်ပါ)။ အတူတူ ဖြစ်ကြတာ၊
ကေပွါဒ ကေနိရောကေး - (မှန်ပါ)။ ကေပွါဒ-တကူ ဖြစ်
တယ်၊ ကေနိရော-ဆိုတာစော - (တကူချုပ်ပါယ်)။ တကူ
ချုပ်တယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား - (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ အသုံးချဖြစ်လိုက်လို့ရှိယင် ဆရာသမား
အကူအညီနဲ့ ဩော်... ဧလိုလဲ အသုံးချလို့ ဖြစ်သားဘဲဆိုတော့
ကုက္ကုစ္စဂ္ဂုနေလို့ ကျုပ်တော့ မလုပ်တော့ဘူးမလုပ်နဲ့၊ ကုက္ကုစ္စ
ကို ရှုပစ်ပါ - (မှန်ပါဘုရား)။ ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာလုပ် ကြမယ် - (ကုက္ကုစ္စကို ရှုပစ်ရပါမယ်ဘုရား)။
ကုက္ကုစ္စတော့ ဝေဒနာသမားက ဒေါမနဿဝေဒနာကိုရှုတာ၊
စိတ်သမားက ဒေါသကိုရှုတာဆိုတော့ ပြီးနေတပဲ - (မှန်ပါ)။
မပြီးသေးဘူးလား - (ပြီးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အသုံးမချတတ်လို့ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ ဘေးဖြစ်
မှပဲ - (မှန်ပါ)။ အသုံးချတတ်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ဆေး
ဖြစ်မှပဲ - ကဲ-ဒါနှစ်ခု ရှင်းပလား - ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် နေရာကျပါပြီ၊ ခုနက်က ဓမ္မဒိန္နာဖြေ
တာကို ပြန်ဆက်လိုက်၊ သုခနဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ဒုက္ခနဲ့
သုခနဲ့လဲ ဆန့်ကျင်ဘက်လို့ ဖြေခဲ့တယ်မဟုတ်လား - (မှန်ပါ)။
နို့ ဥပေက္ခာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တုံးလို့ မေးပြန်တော့
အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား -
(ကျပါပြီ)။

ဥပေက္ခာနဲ့ - (အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပါဘုရား)။ သုခနဲ့
ဒုက္ခနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပါပြီ။ ဒုက္ခနဲ့ သုခနဲ့လဲ ဆန့်ကျင်ဘက်

ထိပြီးသား - (မှန်ပါ)။ ဥပေက္ခာနဲ့ကော ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်
ဘက်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်နှယ်ပြေသတုံး -- (အဝိဇ္ဇာနဲ့
ဆန့်ကျင်ဘက်ပါဘုရား)။ ဟုတ်သားပဲ.... ဥပေက္ခာပေါ်တိုင်း
ပေါ်တိုင်း မသိတာဟာ သူ့ကြောင့် မသိတာ -- (မှန်ပါ)။
ဒါကြောင့် သူ့ဆန့်ကျင်ဘက်လို့ ပြောလိုက်တာ - (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပြန်သေး
သတုံးတဲ့ ဝိသာခသေဋ္ဌေးက မေးလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဒါ
ကတော့ ဒီလိုပါတဲ့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တဲ့ - (မှန်ပါ)။
သဘောကျမလား - (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုတာသည် ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်
မှာ မတည့်တာဘဲ - (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာရှိယင် ဝိဇ္ဇာမရှိနိုင်
ဘူး။ ဝိဇ္ဇာရှိယင်လဲ - (အဝိဇ္ဇာမရှိနိုင်ပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာမရှိ
နိုင်ဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ရှုမှတ်နေတာက ဝိဇ္ဇာလမ်း - (မှန်ပါ)
သဘောကျမလား - (ကျပါပြီ)။ ရှုမှတ်နေယင် အဝိဇ္ဇာ
အနားသိနိုင်ရဲ့လား - (မသိနိုင်ပါဘူး)။ အဝိဇ္ဇာ အနားမသိ
နိုင်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဩော်.... ခို အလုပ်သည် ဝိဇ္ဇာဥပပါဒိ-အလုပ်ပဲ
(မှန်ပါ)။ စက္ခုဥပပါဒိအလုပ်ပဲ - (မှန်ပါ)။ ဉာဏ် ဥပပါဒိ
အလုပ်ပဲ - (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား - (ပါပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့်အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဘယ်သူတုန်း ဆန့်ကျင်ဘက်က - (ဝိဇ္ဇာပါ
ဘုရား)။ တစ်ခါ ဝိဇ္ဇာတော့ ရှင်းပြီတဲ့။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့
ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသေးသတုံးတဲ့ မေးပြန်ဘယ်နေဘဲ -
(မှန်ပါ)။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ဆိုတော့ ဝိမုတ္တိဆိုတဲ့ဖိုလ်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်

ဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပေမှာပဲ့...ဖြစ်ထိုက်တာပဲ။ ဝိမုတ္တိက ဖိုလ်ခိတ်ကိုးဗျ။ ဝိဇ္ဇာက ဉာဏ်ကိုးဗျ - (မှန်ပါ)။ ဝိဇ္ဇာက ဉာဏ်ဆိုတော့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ရမယ်တဲ့။ ဝိမုတ္တိနဲ့ ဘယ်နှယ် ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခါသစားဆိုတော့ ဖိုလ်က ကိလေသာ မှု လွတ်ပြီးသား။ ဝိဇ္ဇာက မလွတ်သေးဘူး။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။ ဝိဇ္ဇာက လွတ်မလို့ လွတ်ဆဲ ရှိသေးတယ်။ ဟိုက လွတ်ပြီးသား ဆိုတော့ ဘယ်နှယ် နေကြသဘုံး - (ဆန့်ကျင် ဘက်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိမုတ္တိဆိုတဲ့ ဖိုလ်နဲ့တော့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သတုံးတဲ့- ဒါယကာ ဝိသာခသေဋ္ဌေး...နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်တယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဘယ်နှယ် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သတုံး... ဖိုလ်ဆိုတာ က သင်္ခတတရား၊ ဖိုလ်ပေါ်အောင် အတော် အားထုတ်ရ တယ်-(မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်က ဘယ်သူမှမသုပ်ဘဲနဲ့ ပေါ်တဲ့ သင်္ခတ တရား။ ဒါကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်တဲ့ - (မှန်ပါ)။ ဒီတော့ ဘော်ဘော်ကျေနပ်သွားပြီ။ ဝိသာခသေဋ္ဌေးကြီး - (မှန်ပါ)။

ဒါကော အခုဒကာဒကာမတွေ ရှင်းရှဲလား- (ရှင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဘုရားသင်္ခတကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဖလံ ပေစ္စဝေက္ခတိလ္လိ ဟောပြန်တယ်။ ဒါက ဒီသုတ်မှာမပါဘူး။ ပဋ္ဌာန်းပါဠိခဏ်မှာ ဟောဘော်မူတာ - (မှန်ပါ)။ ဖလံ - ဖိုလ်ကို ပေစ္စဝေက္ခတိ-ဆင်ခြင်ဦးတဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဖိုလ်ကလဲ သင်္ခါရတရားပဲ။ သင်္ခါရ တရားဆိုတာ အနိစ္စ လမ်းဆုံးတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဖလံ ပေစ္စဝေက္ခတိ လုပ်ရမှာပဲ။ မဂ္ဂံ ပေစ္စဝေက္ခတိ-လဲလုပ် သင်္ခါရ တရားတွေပဲ - (မှန်ပါ)။

လှုပ်ရှားပုံ၊ ဝိပဿနာ ရှဉ်းပါး၊ နိဗ္ဗာန်ကျတော့ ဝိပဿနာ မရှုနဲ့ သင်္ခါရတရား မဟုတ်ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုပြီးတော့ နေရုံပဲ။

နိဗ္ဗာန်ကျတော့ - (အာရုံပြုနေရုံပါ ဘုရား)၊ အာရုံပြုပြီး သကာလ နေရုံပဲဆိုတော့ ဩော်...ပျက်စီးတာတွေတော့ ပျက် စီးတယ်လို့ ရှု။ မပျက်စီးတာကျတော့ အဲဒီလို အာရုံစိုက်ထား။ (မှန်ပါ)၊ ရွှင်းပလေး - (ရွှင်းပါပြီဘုရား)။

ပျက်စီးတာတော့ဖြင့် - (ဝိပဿနာရှုရပါမယ်)၊ ပျက်စီး တာတော့ဖြင့် ဝိပဿနာ ရှုရမယ် - (မှန်ပါ)၊ မပျက်စီးတဲ့ တရားကျတော့ - (အာရုံစိုက်ထားရပါမယ်)၊ အာရုံစိုက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ သူ့ကို အာရုံပြုပြီး ချမ်းသာတဲ့စိတ်နဲ့ နေလိုက်လို့ ပြောလိုရင်း - (မှန်ပါ)၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်နဲ့တော့ - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒုစာမတွေ့ကို ပြောတယ်၊ ဒုက္ခချုပ်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီပြင်ဟာကို လုပ်မနေနဲ့။ ချုပ်တဲ့နေရာ ကို ချုပ်ပြီ - ချုပ်ပြီလို့သာ အာရုံပြုနေပါ - (မှန်ပါ)၊ သဘော ပါပလား - (ပါပါပြီ)။

ချုပ်တဲ့နေရာကို - (ချုပ်ပြီ - ချုပ်ပြီလို့သာအာရုံပြုနေပါ)၊ ချုပ်ပြီ-ချုပ်ပြီလို့သာ အာရုံပြုနေဆိုတဲ့ဥစ္စာ၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်ကို ဝိပဿနာမရှုနဲ့ပြောတာ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ မလေး - (ကျပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန်ကို ဝိပဿနာ မရှုနဲ့၊ ရှုကောင်းတဲ့ တရားမဟုတ် ဘူး၊ ဆင်ခြင်ကောင်းတဲ့ တရားမဟုတ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ သုံးသပ်အောင်းတဲ့ တရား - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလေး -

(ကျပါပြီ)။ သူ့မှာ ဘယ်လက္ခဏာရှိပါတယ်၊ ဘယ်အတ္တိ ရှိပါတယ်၊ ဒီလိုတော့ သုံးသပ်ကောင်းပါတယ်။ ခုနစ်က ပြောသလို ဝိပဿနာတော့ ရှေ့နဲ့... (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာရှု ဆိုလို့ရှိယင် ဒီတရားစာ ဘယ်လိုအတ္တိရှိတယ်၊ ဒီတရားဟာ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ ဒီလို ရှိတဲ့ ထင်ရှားရာကိုသာ ရှုရမှာ- (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်တရားက တော့ ဖြစ်မှု ပျက်မှုမှမရှိတဲ့ အသင်္ခတ တရားပဲ- (မှန်ပါ)။ သင်္ခတ တရားကျတော့ ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတလို့ပဲ ရှုပါတဲ့၊ အသင်္ခတ တရားကျတော့ ဩော်... ဒုက္ခဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒါပဲ ဒါပဲလို့ ဆိုတာ ဆင်ခြင်ရုံ ဆင်ခြင် နေရမယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား - (ပါပဲ ပြီတုရား)။

ဒါဖြင့် ဖိုလ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်နဲ့လဲ ဆန့်ကျင်ဘက်-(မှန်ပါ)။ ဘယ်လို ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသတဲ့- သင်္ခတနဲ့ အသင်္ခတ ကွာတယ်... ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီတုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တရားနိဂုံးချုပ်လိုက်တော့ ဒဏာ ဒဏာမတွေ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ယင် သင်္ခတထထွက်... (မှန်ပါ)။ သင်္ခတက ထွက်တဲ့ဥာဏ် ရအောင်လုပ်ပါ-(မှန်ပါ)။ သင်္ခတထဲမှာ ရှိတဲ့ ဥာဏ်သည် ဒဏာ ဒဏာတို့ သင်္ခတကို အာရုံပြုနေတဲ့ဥာဏ်သည် မဂ်ဥာဏ် ဖောက်ခွဲသေး၊ ဝိပဿနာဥာဏ်သာဖြစ်သည်-(မှန်ပါ)။ သင်္ခတက ထွက်သွားတဲ့ ဥာဏ်ကျတော့ မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ် ဆိုပါ (မှန်ပါ)။

သင်္ခတထဲတွင် အာရုံပြုနေတဲ့ ဥာဏ်ကတော့... ဝိပဿနာ ဥာဏ်-(မှန်ပါ)။ သင်္ခတမှထွက်သွားတဲ့ဥာဏ်ကတော့-(မဂ်ဥာဏ်

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၇)

ဖိုလ်ဉာဏ်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်ကို ဆိုလိုသည်-(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဘာထူးသတိုး ဆိုတာ ကလေးကိုလဲ ယနေ့ ရှင်းပြီး ပြောပေးမယ်- (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာဉာဏ်သည် သင်္ခတကိုသာ အာရုံပြုတယ်။ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ သင်္ခတ အနိစ္စပါလား... သင်္ခါရ အနိစ္စပါလားလို့ အာရုံပြုတယ်။ သင်္ခတနဲ့ သင်္ခါရဆိုတာ အတူတူပဲ- (မှန်ပါ)။ သင်္ခါရအနိစ္စပါကလေးလို့ ရှုနေတာ ဝိပဿနာဉာဏ်လို့ မှတ်ပါ-(မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာဉာဏ်လဲ ဆုံးပါ ပြီဆိုလို့ရှိယင် အသင်္ခတကို တွေ့ရမယ်။ အသင်္ခတဆိုတာ နိဗ္ဗာန်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျပသား - (ကျပါပြီ)။

အသင်္ခတဆိုတာ-(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့ရမယ်။ အာကြောင့် တွေ့ရမတုံး ဆိုဘော့ သင်္ခတနယ်က လွတ်သွား ပကော-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာအဆုံးသည် ဘယ်ကျမှ ဆုံးပါ သတုံးဆိုတော့ သင်္ခတ ရှုရာကုန်တဲ့ ဉာဏ်ပေါ်လာလို့ ရှိယင် ဆုံးပြီလို့ အောက်မေ့ပါ-(မှန်ပါ)။

သင်္ခတရှုစရာဉာဏ် ကုန်သွားမယ် ဆိုလို့ရှိယင် အသင်္ခတကို အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်ပဲ လာတော့မယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျပသား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုရားတပည့်တော်တို့ ဝိပဿနာ ရှုနေတာကြာပါပြီ ဘယ်ဘော့များ ဆုံးပါမတုံး-ဆိုတော့ ကိလေသာ မခြားလို့ ရှိယင် ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတနယ်က ထွက်သွားတဲ့ ဉာဏ်သာ လို့ရှိယင် ဆုံးပါ-(မှန်ပါ)။ သင်္ခတနယ်က ထွက်တဲ့ဉာဏ် လှာ မှလဲ ဆုံးတာကိုး-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည်ကား လှိုဆိုယင် ဘယ်မှာ နေသတုံးဆို
တော့ အသင်္ခတမှာရှိတယ် - (မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့က ဘယ်အထဲ
နေသတုံးဆိုတော့ သင်္ခတနယ်ထဲမှာ နေတယ်ဆိုဘော့ ဩော်-
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတထဲမှာ နိဗ္ဗာန်ရှာလို့
မတွေ့သေးဘူး - (မှန်ပါ)။

သင်္ခတထဲမှာ - (နိဗ္ဗာန်ရှာလို့ မတွေ့သေးပါဘူး)။ အဲဒီ
အထဲမှာ တွေ့ရမည့် နိဗ္ဗာန်ဆိုလို့ရှိယင် ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာန်သာ မှတ် -
(မှန်ပါ)။

သင်္ခတထဲမှာ စားလို့ကောင်း၊ နေလို့ကောင်း၊ ထိုင်လို့
စောင်း၊ သွားလို့ကောင်း၊ တဒဂ်ချမ်းသာတဲ့ ကာမသုခလို့
ကာယောဂကို နိဗ္ဗာန် ယူလို့ရှိယင် ဒါဟာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ယူတဲ့ နိဗ္ဗာန်-
(မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား - (ပါပါပြီ)။ စင်စစ် နိဗ္ဗာန်
အစစ်ကတော့ဖြင့် သင်္ခတအဆုံးမှာသာရှိ ဘယ်။ သင်္ခတနယ်အ
ထွက်တဲ့ဉာဏ်လာမှ နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့မယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုသွားချင်ယင် ဘယ်လမ်းကထွက်ရမှာတုံး
မေးလို့ရှိယင် သင်္ခတနယ်က ထွက် - (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ထွက်လမ်းကို ဘယ်ကထွက်ရမှာတုံး - (သင်္ခတနယ်က
ထွက်ရမှာပါ)။

ဒါဖြင့် သင်္ခတကိုမှ မသိသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးဆံ့ခိုင်
ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ... ထွက်ပေါက်ကိုရှာမတွေ့ဘူး - (မှန်ပါ)။
ဘင်္ဂတတောင် သူမသိသေးဘဲကိုး - (မှန်ပါ)။

သင်္ခတမှ မသိသေးဘူးဆိုတော့ ဖြစ်ပေါ်လာတာ သင်္ခတ၊
ပျက်တာက အနိစ္စ၊ ဒါမှ မတွေ့သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ သူ
နိဗ္ဗာန် ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ - (မရှိပါဘူး)။

ဟောစရာ အကြောင်းမရှိဘူးဆိုတာ သေချာပလား - (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် - ခင်ဗျားတို့ ရှေးဦးစွာ အကန်းပုထုဇဉ်မှ အမြင်ပုထုဇဉ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါဦး - (မှန်ပါ)။ အမြင်ပုထုဇဉ်လုပ်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့မှာ ဒဏာဒဏာမတို့ အလွန်ထင်ရှားတဲ့ အရိယာတို့၏ အမြင်ဖြစ်အောင်လုပ်မှ မဂ်ဉာဏ်ရမှာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ရမှာ သဘောကျပလား - (ကျပ ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အန္တပုထုဇဉ်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်လို ရှိရာ အန္တပုထုဇဉ်ကတော့ သင်္ခတကို မမြင်ဘူး၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်က သင်္ခတကို မြင်တယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ အရိယာအဖြစ်သို့ ပြောင်းချင်တဲ့အခါကျတော့ အသင်္ခတကိုမြင်လို့ ရှိယင် အရိယာ - (မှန်ပါ)။ သင်္ခတ မြင်လို့ ရှိယင် ကလျာဏပုထုဇဉ် - (မှန်ပါ)။ သင်္ခတတောင်မှ မတွေ့သေးယင်တော့ အန္တပုထုဇဉ် - (မှန်ပါ)။

ရွေးတတ်ပလား - (ရွေးတတ်ပါပြီဘုရား)။ သင်္ခတမှ မမြင်သေးယင် - (အန္တပုထုဇဉ်ပါ)။ သင်္ခတမြင်ယင် - (ကလျာဏပုထုဇဉ်ပါ)။ သင်္ခတနယ်ကထွက်တဲ့ အမြင်ကိုမြင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် - (အရိယာအမြင်ပါဘုရား)။ သဘောပါပလား - (ပါပါပြီ)။

အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်း ဆက်ရမယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မှတ်ထားပါ - (မှန်ပါ)။ အန္တလို့ဆိုတာက တယ်နွယ်ကြောင့် အန္တလို့ ကန်းနေပါလိမ့်တုံးဆိုတော့ ကလျာဏမိတ္တ ဆိုတဲ့ ဆရာသမား အမှီအဟဲ ဟောပြော ပြသမည့်သူကို မတွေ့သေးယင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကန်းတုံးပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ အဲ...ကန်းနေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကလျာဏ မိတ္တ + ဖြစ်

ပျက်ကို ပြုတတ်တဲ့ ဆရာကို ရှာပါ။ ရှာလိုက်တော့ အန္တက
ကလျာဏသွားပြီးဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်လား - (ဖြစ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါက အန္တကလျာဏသွားဖြစ်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားကြည့်
ပါ ခင်ဗျားတို့၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၊ ရှင်မောဂ္ဂဇာန်တို့ဟာ
သူတို့သိဉာဏ်ဆရာကြီးဆီမှာ ရှိတုန်းက အန္တပဲ၊ အဲဒီတုန်းက -
(မှန်ပါ)၊ နောက်ကျတော့ ရှင်အာပဇိနဲ့ တွေ့တော့ကို ဒကာ
ဒကာမတို့ ကလျာဏပဲ သွားဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ မကွာဘူး
လား - (ကွာပါတယ်ဘုရား)၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ကို အန္တက
ပြောင်းယူတာ၊ ကလျာဏမှ အရိယာဖြစ်လာတယ် - (မှန်ပါ)။

အန္တကပြောင်းလာတော့ ရှင်အာပဇိနဲ့တွေ့တဲ့အခါကျတော့
ပထမ ကလျာဏပုထုဇဉ်ဖြစ်၊ နောက်ကျတော့ သောတာပန်
တည်တော့ ကလျာဏပုထုဇဉ်မှ အရိယာအဖြစ်သို့ မရောက်
ဘူးလား - (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အန္တပုထုဇဉ်ကို ကလျာဏမိတ္တ ကင်းနေလို့သာ ဆိုမိ -
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြမလား - (ရှင်းပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် တိဟိတိမဂ္ဂား
ပါဘူး၊ ကလျာဏမိတ္တ မတွေ့လို့သာ အန္တဖြစ်နေရတာ -
(မှန်ပါ)၊ ကလျာဏမိတ္တနဲ့တွေ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် ကလျာဏပုထုဇဉ်
ဖြစ်မှာပဲ - (မှန်ပါ)၊ မဖြစ်နေဘူးလား - (ဖြစ်ပါတယ်)။

အဲဒါ ဘုရားလက်ထက် ချွတ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထောင်မှ
မေဇင်သစ်တို့ကတော့တော့ ဦးသံဒိုင်တို့က တော့တော့ အစက
ဆော့ အကန်းချည်းပဲ အကန်းထဲမှာ ပထမဆုံး လူ့ပြည်မှ
ဖြင့် ဘုရားတစ်ပါးတည်း အမြင်စပေါ်လာတာပဲ - (မှန်ပါ)၊
အကန်းတောထဲမှာသွားပြီး ငါသည် တရားစည်ကြီး မြည်

ဟည်းအောင် တီးရလိမ့်ဦးမယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ကိုယ်တော်
တိုင် သေသေချားချား ဟောထားတာပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်.... အန္တပုထုဇဉ် ဆိုတဲ့အတိုင်း အန္တပုထုဇဉ်ဆိုယင်
အဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဒွိဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို ဒီလိုချည်း မယူ
လိုက်နဲ့ - (မှန်ပါ)။ ကလျာဏမိတ္တမတွေခင်သာ၊ တွေသည်
နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း တိဟိတ်ဆိုယင် ဘာဖြစ်သွားသတုံး -
(ကလျာဏ ဖြစ်ပါတယ်)။ အန္တမှ ကလျာဏ ဖြစ်လာတယ် -
(မှန်ပါ)။ ကလျာဏက ကလျာဏအတိုင်း ကြိုးစားသွားလို့
ရှိုယင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အရိယာအမြင် ဖြစ်မယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ဘဝကိုလဲကိုယ် ဝီစိကိစ္ဆာမလာပါနဲ့၊ မတွေ့ခင်
ဖြစ်တဲ့ အဖြစ် ဆိုတာ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်း
ပါပြီ)။

ကဲ.... ယနေ့ ဒီတွင်တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

နှလုံးသွင်းမှန်ယင်

နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၁၇-၁၂-၁၉၆၁]

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒဏ္ဍိကမတွေ့ နှလုံး
သွင်းမလွဲစေခဲ့လို့ သေသေချာချာဟေးတယ်နော် - (မှန်ပါ)၊
ယောနိသော သိက္ခဝေ မနသိကးရာတော မဟတော အတ္ထာယ
သံဝတ္တတိ-ဒီလိုဟောလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ သိက္ခဝေ-ရဟန်း
တို့၊ ယောနိသော - အသင့်အားဖြင့် (ဝါ) မှန်ကန်သောအား
ဖြင့်၊ မနသိကရောတော - နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟ
တော - ကြီးစွာသော၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ (ဝါ) နိဗ္ဗာန်
ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တတိ - ဖြစ်၏၊ နှလုံးသွင်းမှန်ယင်
နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် - (မှန်ပါ)။ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ။
နှလုံးသွင်းမှန်ယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။

ဪ... ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ရာ အလုပ်တစ်ခုကို ယနေ့ ထူးထူးခြားခြား ဘုရားဟောကို ထုတ်၍ ဟောပြန်တော့ နှလုံး သွင်းမှန်လို့ရှိယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပါပဲ - (မှန်ပါ)။ နှလုံး သွင်းမှန်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ခုတ်တယ်လို့ ဆိုသောကြောင့် တကယ် ကြွယ် ဒီလိုနတ်ကြပေတော့၊ ဖြုန်းကန်ဆိုးဘာ နှလုံးသွင်းမှန် လိုတာ ဘာမှန်းမသိဘဲ နေမှာစိုးရတယ် - (မှန်ပါ)။ ဒီခန္ဓာကိုယ် ကြီးက ပင်ကိုကလဲ သဗ္ဗေ သင်္ခါနု အနိစ္စာ ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့ အနိစ္စ - (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာ ကြည့် ပိုက်လဲ အနိစ္စ - (မှန်ပါ)။ ရုပ်ကြည့်လိုက်လဲ - (အနိစ္စပါပဲ)။ ဒီလို တွေ့လို့ရှိယင် ခန္ဓာထဲမှာ ဉာဏ်နဲ့ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး ကြည့်လိုက် တဲ့အခါ ကျလို့ရှိယင် ဝေဒနာကလေးတွေ ကြည့်လိုက်လဲ ဒီနေရာပေါ် ဒီနေရာပျောက်၊ အနိစ္စတလေးတွေပဲ - (မှန်ပါ) စိတ်ကလေးတွေလဲ စားချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာတယ်၊ ပေါ်တဲ့ နေရာမှာ ပျောက်သွားတာပဲ၊ စားတဲ့အချိန်မှာ မရှိပါဘူး - (မှန်ပါ)။ ဒေါသကလေးပေါ်လာတယ်ဆိုယင် ပေါ်တဲ့နေရာ မှာ ပျောက်သွားတယ် - (မှန်ပါ)။ အနိစ္စ ကလေးတွေပဲ ပြော သွားတယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီအော့ ဒါဟာ နှလုံးသွင်းမှန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ငါလဲ မတွေ့ဘူး၊ သူလဲမတွေ့ဘူး၊ ပျောက်ပျက်တာချည်းတွေတယ် - (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းမှန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ - (ပျောက်ပျက်တာချည်း တွေ ပါတယ်ဘုရား)။ ငါ သူ မတွေ့ဘဲနဲ့ ပျောက်ပျက်တာချည်း တွေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ငါ သူ့ဘစ်ပါးမတွေ့၊ ပျောက်ပျက်တာ တွေ့လို့
 ရှိယင်ဖြင့် တဏှာကြွယ်ရေ ဒါဟာ အနိစ္စတွေ့တာပဲ- (မှန်ပါ)၊
 ဘယ်နှယ်ကြောင့် အနိစ္စတွေ့ပါလိမ့်မတုံးလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ
 က မေးတဲ့အခါကျတော့ အလျင်တုန်းကတော့ နှလုံးသွင်းမှား
 နေတုန်းကတော့ ငါ့စိတ်သဲ၊ စိတ်ကို ငါလုပ်ထားတယ် နှလုံး
 သွင်း မှားတုန်းကလေ- (မှန်ပါ)၊ ငါ ကောင်းစားတာ-တဲ့၊
 ဝေဒနာကို ငါလုပ်ထားတယ်-(မှန်ပါ)၊ ငါ-နာတာ ဝေဒနာ
 ကို ငါလုပ်ထားဘာ-(မှန်ပါ)၊ ငါတွေ့တာ ဖယ်၊ ငါလုပ်ထား
 တာ-(မှန်ပါ)၊ ငါသိတာ စိတ်ကို ငါလုပ်ထားတယ်-(မှန်ပါ)၊
 မလုပ်ဘူးလား-(လုပ်ပါတယ်ဘုရား)၊

အဲဒါကို ဦးဘအုန်းတို့နဲ့တကွ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ
 မှတ်ဖို့ရာက နှလုံးသွင်းမှားနေတယ်-(မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်း မှား
 တော့ကို ခန္ဓာငါးပါးထဲက တစ်ခု ပေါ်လာလဲ ငါလုပ်ထား
 တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာပေါ်လာလဲ ငါနာတယ်၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ
 ကို ငါလုပ်ပြီ-(မှန်ပါ)၊ ငါ ကောင်းစားတယ်- (သုခ ဝေ
 ဒနာကို ငါလုပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ငါမြင်တယ်ဆိုတော့ ဥပေက္ခာ
 ဝေဒနာက မြင်တာကို ငါလုပ်ထားတယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွင်း
 မှားနေကြတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ- (နှလုံးသွင်းမှားပါတယ်ဘုရား)၊ နှလုံး
 သွင်းမှားသွားတဲ့အခါကျတော့ ငါဆိုတာက ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိနောက်
 က ဒိဋ္ဌုပါဒါန် လိုက်လာလိုက်မယ်- (မှန်ပါ)၊ မလိုက်ပေဘူး
 လား- (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဥပါဒါန်ပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ-
 ကော မလိုက်ပေဘူးလား- (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ နှလုံးသွင်း

မှားလိုက်တာ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒ်နိ၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တို့ ကို ဆိုပြီးသကာလ လိုက်လာတော့ ကမ္မဘဝပစ္စယာ အပေါ်ယံ ဇာတိ မရောက်နိုင်ဘူးလား (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတွေက စဉ်းစားပါလား - ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့် မတဲ့- (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)။ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဖြစ်ဟာ တကာကြွယ်ရေ အပေါ်ယံတောင် ရောက်ပါကလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဖြစ်ဟာ အဖြစ်ဆိုးကြီးလို့ မောင်ဘသော်တို့ မှတ်ရတော့မယ်- (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဖြစ်ဟာ- (ဒါ ဖြစ်ဆိုးကြီးပါဘုရား)။ ဘယ်သူမှလဲ သတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်သူ့ ပစ္စည်းမှ ခိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒုဏ္ဍာ ဒုဏ္ဍာမှတို့ အလကားနေရင်း နှလုံးသွင်း မှားတာနဲ့ နွေဇာတိပါး ငါလုပ်မိတာနဲ့ တကာကြွယ်တို့၊ မောင် ဘသော်တို့ အပေါ်ယံရောက်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါ ဘာဖြစ်လို့ ရောက်ပါလိမ့်မလဲ- (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)။

ဪ...ဒကာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဖြစ်ဟာ သေးသေးလား အောက်မေ့ပါတယ် အလွန်ကြီးကျယ်ပါလား- (ကြီးကျယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဣန္ဒြေ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့အဖြစ်ဟာ ဥဏ္ဍိကနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့အဖြစ်ဟာ အတော်ကြီးတယ်- (ကြီးပါတယ် ဘုရား)။ တကာကြွယ် ကိုယ်တိုင် တွေ့ပြီးပြီ မဟုတ်လားဗျာ- (တွေ့ပြီးပါပြီဘုရား)။ သမီးကလေးလို့ ဆိုပြီး သကာလ ခန္ဓာ ငါးပါးကို သမီးရယ်လို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ရှိယင် တစ်ခါ တည်း စိတ်မချတဲ့ ဒေါသ သောကတွေ လိုက်လာတယ်....

(မှန်ပါ)၊ သောက က စိုးရိမ်တယ်၊ သူ့အတွက် ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါမတုံး- ပရိဒေဝက တစ်ယောက်တည်းများ မျက်ရည်ကျတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခက ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ဒေါမနဿကစိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဥပါယာသက-အိပ်မပျော်အောင် ပူခြင်း- (မှန်ပါ)၊ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း သူ့ဟာသူ ဖြစ်နေပါလိမ့်မတုံး-(နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)၊

ဪ... အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို သမီးကလေး လုပ်လိုက်လို့- (မှန်ပါ)၊ သမီးရယ်လို့ နှလုံးသွင်း မှားလိုက်တာ၊ ဒကာဒကာမတို့ ဒုက္ခ လိုက်မလာဘူးလား - (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ သောကကော - လိုက်လာပါတယ်ဘုရား၊ တစ်ယောက်တည်း မျက်ရည်ကျတာကော - (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခကော - (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ဒေါမနဿကော - (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ ပြင်းစွာပူနေတဲ့ ဥပါပါယသဇ္ဇော - (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုလိုက်လာတော့ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဆိုတော့ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဖြစ်သောကြောင့် အဝိဇ္ဇာကလဲ တွဲပါလာတယ် - (မှန်ပါ)၊ တွဲပါလာတဲ့အတွက် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ....၊ သင်္ခါရပစ္စယာ.... (ဝိညာဏ်ပါဘုရား)၊ ဝိညာဏ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဒကာဒကာမတွေမှာ သင်္ခါရသည် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ထိကို ဖြစ်စေတယ်- (မှန်ပါ)၊ အပါယ်လေးပါး ကျသွားနိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ဘာဖြစ်လို့ ဒီအမေပေဟေ အိပ်ရာထဲ အပါယ်သွားပါလိမ့် - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)။ ဒကာ

ဒဏ္ဍိကမတေ ဒိဋ္ဌေဟောမညံ တရားက ခင်ဗျားတို့ သူ့အသက်
မသတ်၊ သူ့ပစ္စည်းမခို၊ မုသားမပြောဘဲနဲ့ အပါယ် သွားနိုင်
တဲ့ တရားပဲ - (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီတရားတွေ စီလို
ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဩဂ္ဂါ-
ငါကား သူတော်ကောင်းတရား မနာရလို့ နှလုံးသွင်းမှားတယ်-
(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတရားကို သမီး
လုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ သားလုပ်ပစ်လိုက်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့မှာ
သားပေမယ့်လဲ သမီးလို ပူးနုရတာပဲ - တဲ့။ ဒဏ္ဍိကမတေ
ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ - (မှန်ပါ)။

သူများမှာတော့ သမီးကိုး၊ သူတို့ကတော့ သမီးဆိုတော့
သမီးပူ-ပူတာပဲ - (မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့မှာလဲ သားဆိုတော့လဲ
ဘယ်သွားသွား စိတ်ချရတယ်မရှိပါဘူး - (မှန်ပါ) အိမ်ပြန်
လာကြမှပဲ၊ သူတို့ပြန်လာမှပဲ ဘဝင်အေးပြီးတော့ အိမ်မိတော့
တယ် - (မှန်ပါ)။ မပြန်လာသေးယင် ဘယ်နှယ်နေကြသတုံး-
(မအိမ်မိသေးပါဘူး)။ ဘာဖြစ်လို့ မအိမ်တာတုံး တကာကြွယ်
ပြောပါဦး - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)။ ဘယ်တုန်းက မှား
လိုက်တာတုံး တကာကြွယ် ပြောပါဦး...။ ခန္ဓာငါးပါးကို
သားသမီးလုပ်တယ် - (မှန်ပါ)။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ကို -
(သားသမီး လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ သားသမီး လုပ်ပစ်လိုက်တဲ့
အတွက် ကိုယ့်အရုပ်ကလေးနဲ့ကိုယ် လွမ်းဆွေးနေတာနဲ့ ငယ်
တူတယ် - (မှန်ပါ)။ ကိုယ့် သစ်သားရုပ်ကလေးနဲ့ ကြံပန်ပြီး
သကာလ ကိုယ့် ခေါတ်ပုံကလေးနဲ့ကိုယ် လွမ်းဆွေးနေတာနဲ့
တယ်တူတယ် - (မှန်ပါဘုရား)။ မတူဘူးလား - (တူပါတယ်
ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ယောကျ်ားလုပ်ပြီး မိန်းမလုပ်ပြီးသကာလ လွမ်းဆွတ် ဆွေးနေတယ်ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါလား။ သွားပြီးကိုင်ကြည့်တော့လဲ ဓာတ်ပုံ၊ စက္ကူကြီး - (မှန်ပါ)။ ဒါကြီးကို ကြည့်တဲ့ပြီးသကာလ ဦးဘအုန်းလွမ်းတယ်၊ ဆွေးတယ်၊ သတိရတယ်နဲ့ နှစ်ပတ်လည်တွေ့မှားလုပ်နေလိုက်တစ - (မှန်ပါ)။ ဘာလုပ်တာတုံးဆိုတော့ အို-ဓာတ်ပုံကိုလူလုပ်ပြီး နှလုံးသွင်းပြီး လွမ်းဆွတ်နေတာ-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီတုရား)။ ဘာဖြစ်ကြတာတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားတာပါ)။ ။

သေသေချာချာ ပြောပါ တကာကြွယ်....။ တကာကြွယ်တို့ ဇာတ်ထုပ်က အတော်ဆိုးတယ် - (မှန်ပါ)။ သွားကြည့်တော့လဲ စက္ကူဓါတ်ပုံကြီး - (မှန်ပါ)။ ဒါကို နှစ်ပတ်လည် သတိရလွမ်းဆွတ်ပြန်အတဲ့ - (မှန်ပါ)။ သတိရလို့ရှိယင် သွားပြီး ကိုင်ပါလား။ ဒါဟာ ခင်ပွန်းသည်လား - စက္ကူလားလို့ - (စက္ကူပါတုရား)။ စက္ကူဆိုတော့ ရုပ်ပဲ မဟုတ်ဘူးလား - (မှန်ပါ)။ အဲဒီ စက္ကူရုပ်ကို အကြောင်းရင်းခံပြီး ဆကာလံ တစ်နှစ်ပြည့်သွားပြီ။ ဘယ်နှစ်ရက်စွန်းသွားပြီနဲ့ တစ်ခါဘည်း အိပ်မပျော် စားမဝင်နဲ့ - (မှန်ပါ)။ တကာကြွယ် ဘာဖြစ်နေတာတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါတုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ သမီးမဟုတ်ဘာကို သမီးလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ရှိယင် ငယ်ငယ်တုန်းက ကျုပ် ဒီလို နေခဲ့တာပဲ။ အခုတော့ အချိန်အရွယ်ကလေးက ချောက်လာတော့ ကျုပ်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဘာတစ်မျိုး ဖြစ်တာတုံး ဆိုတော့

ခန္ဓာငေါးပါးကို သမီးမျို လုပ်ပစ်လိုက်တယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ကိုယ်လုပ်ပြီး ကိုယ်ပူတာကိုး- (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် သူများက ပေးတဲ့အပူလား၊ ကိုယ့်စိတ်ကနေ ပြီး သမီးပျိုလုပ်၊ လုပ်ပြီးသကာလမှ ကိုယ့်ဘာကိုယ်ပူ- (မှန်ပါ)။ ဦးဘအုန်း ဘာလုပ်တာတုံး ပြောပဲ ပြောစမ်းပါဦး ခင်ဗျား ဟာ- (နှလုံးသွင်းမှားတာပါဘုရား)၊ ဝိပလ္လာသ ရူးတာပါလို့ သာ ဖြေပါ၊ ဒီ့ပြင် ဘာမှမရှိဘူး မောင်ဘသော်- (မှန်ပါ)။ ဒီ့ပြင် ဘာရှိသေးသတုံး- (ဘာမှ မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ သမီးလုပ်တာလဲ ဘယ်သူက လုပ်ဘာတုံး- (ကိုယ်ကလုပ်တာပါ)။ ကိုယ့်နှလုံးသွင်းမှားက လုပ်တာပါ... (မှန်ပါ)။ ကဲ... သမီးမဟုတ်ဘာ သမီးလုပ်တာက နှလုံးသွင်း မှားက လုပ်တယ်၊ လုပ်ပြီးသကာလ ကိုယ်လုပ်ထားတာ နှလုံး သွင်းမှားက လုပ်ထားတာပဲဆိုပြီး ဒီတွင်မရပ်ဘူး၊ ရပ်သေးရဲ့ လား- (မရပ်ပါဘူး)။ နှလုံးသွင်းမှားတော့ သမီးလုပ်ဖြစ်ရော- (မှန်ပါ)။ သမီးလုပ်ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ အမျိုးကလေး အရွယ် ကလေးလဲ ဖြစ်နေပြန်၊ မသိမလိမ္မာတဲ့ အရွယ်ကလေးလဲ ဖြစ် နေပြန်တော့ သွားလဲ နောက်က တန်းလန်း၊ ထားခဲ့ပြန်လဲ စိတ် မချ- (မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်နေတာတုံး- သမီး လုပ်ပစ်လို့ပေါ့ ဘုရား... သမီးလုပ်ဖြစ်သွားတာ- (မှန်ပါ)။

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကလေးကို ဘာလုပ်သတုံး- (သမီးလုပ် ပါတယ်ဘုရား)။ သမီးလုပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘယ်သူက လုပ်ဘာတုံး- (ကိုယ့်နှလုံးသွင်းမှားက လုပ်ပြီးသကာလ တစ်ခါ တည်း ဦးဘအုန်းရေ နှလုံးသွင်းမှားကလဲ လုပ်ပြီးပါရော- စိတ်မချ လက်မချ ဆိုတာတွေ လာကုန်တယ်... (လာပါတယ်

ဘုရား)၊ ဘော်တော်ကြာကျတော့ သူက ပြောသေးတယ်။ အမေ အမေလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က တကာကြွယ် နှင်တို့အတွက်နဲ့ မျက်စိမှိတ်ဘောင် မလွယ်ဘူးတဲ့-(မှန်ပါ)။ မျက်စိမှိတ်ဘောင် မလွယ်ဘူးတဲ့။ သူ့ကို ဘယ်သူကများ မလွယ်အောင် လုပ်ထားပါလိမ့်-(မှန်ပါ)။

နှင်တို့အတွက်နဲ့ မျက်စိမှိတ်ဘောင် မလွယ်ဘူးတဲ့ တကာကြွယ်-(မှန်ပါ)။ သူ့မျက်စိပွင့်ထားလို့ ရသလိုလို၊ ရတာလဲ မဟုတ်ဘူး အဖကားပြောနေတာ-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိကြွပလား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက လုပ်တာတုံး ဒီသမီးကို-(နှလုံးသွင်းမှားက လုပ်တာပါ)။ နှလုံးသွင်းမှားက အိပ်မပျော်အောင် လုပ်တာပါ။ ကိုယ်လုပ်ထားတဲ့ နှလုံးသွင်းမှားက လုပ်တာ-(မှန်ပါ)။ ဟိုက အထည်ရှိတာလား မရှိတာလား-(မရှိတာပါဘုရား)။ ဪ... ခက်နေပြီကော အရုပ်ငိုချင်းချာဘာ ဘေးက ပွဲကြည့်တဲ့လူက ငိုချင်းချာသလို ဖြစ်နေပြီကော-(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

အရုပ်က ငိုချင်းချာတာကို ခင်ဗျားတို့က ဖြစ်မှဖြစ်ရလေနဲ့ ဒေါသထွက်လို့ ရိုက်တဲ့လူ နှက်တဲ့လူကို တကာကြွယ်ဘို့က-(မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်တာတုံး-(နှလုံးသွင်းမှားတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ မျက်ရည်ကျတာ ဟူသဒ္ဓဟာ မောင်ဘသော် အရှိကို တကယ်ဖြစ်၍ မျက်ရည်ကျတလားမှားပြီး ကျဘာလား....(မှားပြီး ကျတာပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် အးကောင်းကျ ဆိုမလား- အရူးကျ ဆိုမလား.... (အရူးကျပါဘုရား)။ ဪ... ရူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ငိုချင်းချာနေတာ သနားစရာ

ရှိသေးသလား-(မရှိပါဘူးဘုရား)၊ သနားမိတယ် ထင်ပါတယ်၊
ကိုယ်တောင်မှ ရောင့်ချင်သေးတယ် ထင်ပါရဲ့ တကားကြွယ်
အသွားက ကြည့်ရတာက အတော် ဆိုးနေတာ-(မှန်ပါ)။

ဟိုက နှလုံးသွင်းမှားလို့ အရှူးထပြီး သူ့ဟာသူ ဖြစ်နေ
တာ၊ မင်းဘာဖြစ်နေသတဲ့၊ မင်းလိုဖြင့် ငါလဲ စိတ်မအောင်း
ဘူးလို့ သွားပြီးများ ဖြစ်ခဲ့သေးသလား-(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါ နှလုံးသွင်းမှားလို့ အကုန်ပြင်ကြမယ့် - (မှန်ပါ)။
နှလုံးသွင်းမှားဟာ ဦးဘအုန်း မဂ်ဖိုလ်ကို ကန့်ကွက်တယ်နော်-
(မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းမှားဟာ ဘာတဲ့-(မဂ်ဖိုလ်ကို ကန့်ကွက်ပါတယ်)၊
တကယ် ဆုကြီး လာဘ်ကြီးကို ပိတ်ပါတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်း
ပါ-(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းမှားဟာ ကြောက်ရောမကောင်
တူးလား-(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ရွှေထဲမှာ ဟိုအိမ်မှာလဲ မျက်စိ မျက်နှာမသာ၊
ဟိုအိမ်ကြည့်ပြန်လဲ မျက်နှာရှစ်ခေါက်ချိုးနဲ့ ဟိုအိမ်ကြည့်ပြန်လဲ
လင်နဲ့ မယား အဆင်မပြေ၊ ဟိုအိမ်ကြည့်ပြန်လဲ သမီးက ဒုက္ခ
ရောက်အောင် လုပ်သွားလို့၊ ဟိုအိမ်ကြည့်ပြန်တော့လဲ သားက
တေလေဖြစ်နေလို့ အိမ်မပျော်ဘူး-(မှန်လှပါ)။ ဘယ်နှယ်တုံး
ဘာဖြစ်နေကြတာတုံး ပြောကြစမ်းပါဦး- အိမ်တိုင်းစေ၊ ဒီဥစ္စာ
ဘာဖြစ်နေကြတာတုံး ပြောစမ်းပါဦး- (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါ
ဘုရား)၊ ရော....ခက်ကုန်ပြီကော အိမ်တိုင်းစေ၊ အပါယ်သွား
မည့်ပုံချည်း ပါကလား-(မှန်ပါ)။

ဦးဘ်အုန်း ဘယ်နှယ်တုံး စဉ်းစားမိပါသလား၊ အိမ်တိုင်း
စေ့ ဘယ်သွားမည့်ပုံတုံး-(အပေါ်သွားမည့်ပုံပါ)။

ကဲ...တကာကြွယ် ခင်ဗျားတို့လုပ်ထားတဲ့ကုသိုလ်ကလေးနဲ့
ဥပမာ-ကိုက်တာလေးတစ်ခု စည်ထားတယ်ဆိုပါတော့ တကာ
ကြွယ်။ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့အချိန်နဲ့ တိုက်တည်တဲ့အချိန်နဲ့ ဘယ်
ဟာက များသတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားတဲ့အချိန်က များနေပါ
တယ်)။

နှလုံးသွင်းမှားလို့ပေါ့၊ တစ်ခါတစ်လေ ယောကျ်ားလုပ်
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာလဲ မျက်နှာတွေ မကောင်း၊ မိန်းလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
မှာလဲ - (မျက်နှာတွေမကောင်းပါ)၊ သားသမီးလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တွေမှာလဲ မျက်နှာတွေမကောင်းပါ၊ ဟ-ဘာဖြစ်နေကြတာ
တုံး ဒီစစ်အိမ်လုံးမှစဆိုတော့-(နှလုံးသွင်းမှားတာပါဘုရား)၊
သားကလဲ အမေမဟုတ်တာကို အမေလုပ်ပြီး စိတ်ဆိုးလိုက်
တာနဲ့ အမေကို စိတ်ဆိုးတယ် - (မှန်ပါ)၊ အမေကလဲ မျက်စိ
မျက်နှာမသင့်တစလဲ သမီးမဟုတ်တဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို
သမီးလုပ်ပြီးသကာလ သူပဲအနေအထိုင်မတတ်တာ၊ သူပဲ ဆိုး
ဝါးတာ၊ သူ့အတွက် အရှက်ကွဲရတာ၊ ဒကာဒကာမတွေ
တစ်ခဲ ဝ ညှိ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပျောက်၊ နှလုံးသွင်းမှားကြီးနဲ့
အတည်လုပ်ပစ်လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ အတည်လုပ်ပစ်လိုက်
တော့ အမေဆီဘလိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အမီးဆိုးလို့ ချည်းပဲ
လား - (ကိုယ်နှလုံးသွင်းမှားလို့ မျက်ရည်ကျ ရင်ထုရတာ

ပညာဂုဏ်ရည်(၂၇)

ချည်းပဲလစား၊ ကိုယ်နှလုံးသွင်းမှားလို့ မျက်ရည်ကျ ရင်ထူချာဘာ ပါဘုရား။)

ဦးဘအုန်း - သနားစရာလားဗျာ - မသနားစရာသားဗျာ ပြောပါဦး - (မသနားစရာပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါ ပြီဘုရား)။

သေသေချာချာ စဉ်းစားကြပါ ဒကာ ဒကာမတို့ မှုရင်း က ဘုရားဟောတော်မူတာနော - (မှန်ပါ)၊ ဘုန်းကြီးက ဘုရားဟောကို ခင်ဗျားတို့နားလည်အောင် စကားသိုင်းဝိုင်းပြီး တစ်ဆင့်ခံပြောနေရတာ - (မှန်ပါ)။

ရွာထဲမှာ ဟိုအိမ် ဒီအိမ်ကြည့် မောင်ဘေးသား၊ မျက်စိ မျက်နှာမသာတဲ့အိမ်တွေ၊ ဘယ်အိမ်မှ တယ်သာလှဘယ် မရှိ ပါဘူး - (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်နေကြတာတုံး - (နှလုံး သွင်းမှားလို့ပါ)၊ ယောက်ျားက မိန်းမအပေါ်မှာ မိန်းမလုပ် လုပ်ပြီး နှလုံးသွင်းမှားလိုက် - (မှန်ပါ)၊ မိန်းမလုပ်တဲ့ ဂိုဏ်း ကလဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိန်းမထင်ပြီး ယောက်ျားအပေါ် နှလုံး သွင်းမှားလိုက်၊ ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်နေကြသတုံး - (မျက်နှာမသာ မယာ ဖြစ်နေကြပါတယ်)၊ ရိုက်ကြဟယ်... နှက်ကြဟယ်... အပြော အဆို ပြောကြဟယ် - တစ်ခါတည်း နှင်ဘဲ ငဆ ဖြစ်ကြဟယ်... နဲ့ - (မှန်ပါ)၊ ဘာဖြစ်ကြတာတုံး - (နှလုံး သွင်း မှားတာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ကြက် ညီနောင် အိုးမဲသုတ်တိုက်သလိုဖြစ်နေပြီ - (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဘယ်နှယ် ဖြစ်နေသတုံး - (ဩက်ကို အိုးမည်း သုတ်ပြီးတိုက်တာပါ)၊ ကြက်ညီနောင်တည့်ပါဦး - (မှန်ပါ)။

ကြက်ကညီနောင်....နဂိုက ဒီအမေက မွေးဖွားပေါက်ဖွားလစတာ၊ တစ်မေတည်းက ဥတဲ့ ဥနှစ်လုံးက ပေါက်ဖွားသတာ၊ တစ်မိဝမ်းတွင်း ဆိုကြပါစို့ - (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ အိုးမည်းသုတ်ပြီး တိုက်လိုက်တော့ ခွပ်ကရော - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား - (ကျပါပြီ)။

ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့သည်ကား လှိုဆိုယင် ယေခကျိဒးဇာလဲ မိန်းမမဟုတ်ဘာကို မိန်းမလုပ်နေလို့၊ အို....ဒီမိန်းမက အသုံးအဖြုန်းကြီးတယ်၊ သူကကြွားတယ်၊ ဒါကြောင့်အသုံးအဖြုန်းများတယ်၊ အဖတ်ကို မတင်ဘူး - (မှန်ပါ)၊ အင်း.... အနိစ္စရုပ်နာမ်ကို မိန်းမလုပ်ပြီးသဇာလ ယောကျ်ားကလဲ မျက်နှာမကြည်၊ မသာမယာဖြစ်လာတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ မိန်းမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ယောကျ်ားကို တယ်ဖြုန်းတာ သူက ရသရွေ့ဖြုန်းနေတာတဲ့၊ လာပြီကော ဒုက္ခဒကာမအို့ - (မှန်ပါ)၊ ဟိုကလဲ နှလုံးသွင်းလွဲပြန်တယ် - (မှန်ပါ)၊ နဂိုက ချစ်ပါတယ်၊ ခင်ပါတယ်၊ ရိုးမြေကျ ပေါင်းပါမယ်ဆိုတဲ့ ညီနောင်စိတ် ပျောက်ပြီ - (မှန်ပါ)၊ မပျောက်သေးဘူးလား - (ပျောက်ပါပြီဘုရား)၊ ဟ....တယ်နှယ်ကြောင့် ပျောက်သွားတာတုံးဆိုတော့ အယောနိသော မနသိကာရက အိုးမည်းသုတ်လိုက်တာ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား (- ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာဖြစ်တာတုံး - (အယောနိသောမနသိကာရက အိုးမည်းသုတ် တိုက်တာပါ)၊ အဲ အယောနိသောမနသိကာရက အိုးမည်းသုတ် တိုက်လိုက်တာ ဦးဘအုန်း လင်နဲ့ မယားဟစ အလျှင်တုန်းက ယုယုယယ သွားတူသဖက် ဘုရားသွားကျောင်းတက် တရားဓမ္မအားထုတ်အတူတူ နို့ မဖြစ်လာတော့

ဘူ၊ - (မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူ့အနေပြီး အိုးမည်းသုတ်လိုက်သတိုး
 မေးတဲ့အခါကျတော့ အယောနိသောမနသိကာရက အိုးမည်း
 သုတ်လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။
 အိုးမည်းသုတ်လိုက်တော့ ကြက်ညီနောင် ဘာဖြစ်ကြသတိုး -
 (ခွပ်ကြပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ဒကာနဲ့ ဒကာမ မတည့်တာ ခင်ဗျားတို့ယုံပလား -
 (ယုံပါပြီ)၊ ဘယ်သူက အိုးမည်းသုတ်လိုက်သတိုး - (အယော
 နိသောမနသိကာရကအိုးမည်းသုတ်ပါတယ်)၊ ယောက်ျားအလဲ
 မိန်းမလို့ဆိုလိုက်တော့ တစ်ခါတည်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပျောက်
 သွားပြီး မိန်းမဆိုပြီး အိုးမည်းသုတ်ပစ်လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊
 မိန်းမအလဲ ဒါဟာ သူ့ခင်ပွန်းသည်လို့ ဆိုပြီး အိုးမည်းသုတ်
 ပစ်လိုက်တယ်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တရယ်လို့ မထင်မြင်တော့ပါ
 ဘူး - (မှန်ပါ)၊ အိုးမည်းသုတ်ပစ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူ
 လုပ်သရွေ့ဟာက အမှား - (မှန်ပါ)၊ မိန်းမ လုပ်သရွေ့လည်း
 အမှား - (မှန်ပါ)၊ ဒါနဲ့ပဲ တစ်ခါတည်း ခွဲကြစို့တော့ ပြုကြ
 စို့တော့ ကွာကြစို့တော့ သဲဘောထူ ပြတ်ကြစို့တော့
 သေည်နဲ့ ဒီလိုနေလို့တော့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး ... အရှေ့သည်နဲ့
 ရန်ငြဲကုန်ကြတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘယ်သူကနေပြီး အိုးမည်း
 သုတ်လိုက်တာပါလိမ့် - (အယောနိသောမနသိကာရကပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ အယောနိသောမနသိကာရလောက် ရန်
 တိုက် ကောင်းတာ မရှိပါကလား - (မရှိပါဘူးဘုရား)၊
 ဦးဘအုန်း တွေဘူးရဲ့လား ခင်ဗျားတို့ - (မတွေ့ဘူးပါဘူး
 ဘုရား)၊ အယောနိသောမနသိကာရလောက် လင်မယား ကွဲ

ပြားအောင် နှစ်ယောက်စလုံးအပါယ်သွားအောင် လုပ်နိုင်တာ ရှိသေးလား - (မရှိပါဘူး)။

ကြက်နှစ်ကောင် ခွပ်ကြလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ တစ်
အောင်နဲ့တစ်ကောင် ဒေါသကြီးနေတော့ ရန်သူနဲ့အတူတော့
နှစ်ကောင်စလုံးဟာ ဟင်းအိုးထဲရောက်ကြရတယ်။ အချက် အ
ပြုတ် ခံကြရတယ် - (မှန်ပါ)။ ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီအယော
နိသောမနသိကာရကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပြီးသကာလ ငါ့ကြောင့်
သူ့ကြောင့်ဆိုတာ ဖြစ်လားတယ် - (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပြီးတော့
ဒိဋ္ဌိဥပါဒါန်တွေနဲ့ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံကနေပြီးသကာလ ကမ္မ
ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ ဆိုပြီးတော့ အပါယ်ဆောက်နိုင်ရော -
(မှန်ပါ)။ ဘယ်သူကနေပြီး ရန်တိုက်လိုက်တာပါလိမ့် -
(အယောနိသောမနသိကာရကျပါဘုရား)။ ရှင်းကြပလား -
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ အယောနိသောမနသိကာရ
ကြောင့် ဒါက ရှင်တုံပဲ့ရှိသေးတယ် - (မှန်ပါ)။ အော်တော်
ကြာကျတော့ အသက်အတိုင်းနေတော့ သေပွဲဆိုတာက လာ
ပြန်တယ် - (မှန်ပါ)။ မလာဘူးလား - (လာပါတယ်)။ သေပွဲ
ကျတော့လဲ ဘာဖြစ်လို့ မပြီး မလိမ်း ရေမချိုး အဝတ်အစား
ပြောင်ပြောင်လက်လက်မဝတ်ဘဲ ဘာဖြစ်နေသတုံး၊ ခင်ပွန်းသည်
ပျက်စီးသွားလို့ - (မှန်ပါ)။ ခင်ပွန်းသည် တဲ့... (မှန်ပါ)။
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်သွားလို့ လို့ ပြော
ခဲ့လား - (မပြောပါဘူး)။ ဘယ်နှယ်ပြောသတုံး - (ခင်ပွန်း
သည်လို့ ပြောပါတယ်)။ ခင်ပွန်းသည် အနိစ္စရောက်သွားလို့ -
ခင်ပွန်းသည် တစ်ပြည်တစ်ရွာ စွန့်သွားလို့ - ယဉ်အောင် သုံး

ယင်ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)၊ ယဉ်အောင်သုံးယင် ဒါပဲသုံးတာပဲ- (မှန်ပါ) အဲဒီတွင်မှ တစ်ခါတည်း နောက်ဇာတ်ကြောအိးတွေ ကိုင်သောနေယင် နောက်ဇာတ်ကြောင်းလှန်တော့မလို့ အောက် မေ့ပေတော့၊ နှလုံးသွင်းမှားချည်း လာတော့မှပဲ - (မှန်ပါ)၊ မလာသေးဘူးလား - (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငိုချင်းအချခိုင်းတာလဲဘယ်သူဘုံး- (အယောနိသော မနသိကာရ-ပါ)၊ ဟာ...တကာကြွယ် ခက်ကုန်ပြီ- ခင်ဗျားတို့ ဂြိုဟ်တွေပြီ - (မှန်ပါ)၊ ဦးဘအုန်း ဂြိုဟ်တွေပြီ- (မှန်လှပါ)။ ဘာကိုတွေ့သလဲ (အယောနိသောမနသိကာရ တွေပါတယ်)၊ ယောနိသောမနသိကာရ ပျောက်ပြီကော - (ပျောက်ပါပြီ ဘုရား)။

ယောနိသောမနသိကာရ ဆိုလို့ရှိယင် ဒကာဒကာမတို့ အင် မတန်တည့်မှာပေါ့ - (မှန်ပါ)၊ အခုတော့ အယောနိသော မနသိကာရကြောင့် ရှင်ကဲ့ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့က ကံမကောင်း လို့ချည်း မအောက်မေ့နဲ့ တကာကြွယ် လက်သည်ရှာပါဦး... (အယောနိသောမနသိကာရ-ပါဘုရား)၊ သေလို့ တစ်ယေခက် နဲ့တစ်ယောက် တစ်ခါတည်း ချုံးပိန်ခြောက် သွားတာတွေ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ - (အယောနိသောမနသိကာရ - ပါ ဘုရား)၊ သုံးနှစ် သုံးသီး မမေ့တာ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ- (အယောနိသောမနသိကာရ - ပါဘုရား)၊ သုသာန် သူများ မှာသွားပို့လို့ မြေပုံမှားပြီးငိုတာတွေကို ကြည့်လိုက်ပါဦး - (အယောနိသောမနသိကာရ-ပါဘုရား)၊ မြေပုံမှားငိုတာလဲ ရှိသေးတယ် - (မှန်ပါ)၊ မိအကြောင်းတွေ အယောနိသော

မုနုသိကာရ-ကြောင့် ဖြစ်တာတွေကို ဒကာဒကာမတစ်ယောက်က ကောင်းရှည်ရှည်နဲ့ပြောနေမယ်ဆိုယင် ဘေးကနားထောင်တဲ့ လူနားကို ညည်းတာပဲ မပြီးဘူး - (မှန်ပါ)၊ ဘာတွေချည်း ပြောနေမယ် ထင်သတိုး - (အယောနိသောမနုသိကာရ - ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်တို့မှာ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်တဲ့ လက်ထည်တစ်ယောက်တွေ မိပြန်ပြီ - (မှန်ပါ)။ ဘာမိသလဲ - (အယောနိသောမနုသိကာရ မိပံတယ်ဘုရား)။ အင်း... တော်ပဲ တော်သေးတယ်နော် - (မှန်ပါ)။ နဂိုကတွေ့ ခို့အိမ်မှာ သူများပယောဂများ တိုက်ထားသလားမသိဘူး၊ လင်နဲ့ မယား အဆင်ကိုပြောပါဘူး - (မှန်ပါ)။ ဘယ်ဟုတ်ရမတုံး ပယောဂ - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ ဘယ်သူကများ အဆင်မပြေအောင် လုပ်ထားပါလိမ့် - (အယောနိသောမနုသိကာရ-ပါဘုရား)။ အယောနိသောမနုသိကာရ - ကမိန်းမလုပ်ထားပြီ၊ မိန်းမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ယောက်ျားလုပ်ထားပြီ - (မှန်ပါ)။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တွေကို ယောက်ျားလုပ်ထားတယ် - (မှန်ပါ)။ ယောက်ျားကလဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို (မိန်းမလုပ်ထားပါတယ်ဘုရား)။ ဒီတော့... အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-က ကွယ်ပြီးသကာလ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ဖြစ်နေတယ် - (မှန်ပါ)။ ယောက်ျား၊ မိန်းမဖြစ်လားတဲ့အခါကျတော့ တစ်ယောက်က အသုံးအပြုနဲ့ ကြီးသလေး - တစ်ယောက်က အနေအထိုင်မကောင်းဘူးလေးနဲ့ ရှုပ်လှာကုန်ပြီ - (မှန်ပါ)။ မရှုပ်ထေးဘူးလား - (ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါ ဘာကြောင့်ပဲ လိမ့် - (အယောနိသောမနုသိကာရကြောင့်ပါ ဘုရား)။

ယောက်ျားမိန်းမရယ်လို့ နှလုံးသွင်းမှားက စတယ်- (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်၊ ဒီလို နှလုံးသွင်းမမှားတဲ့အိမ် ရွာထဲ မှာ ဘယ်နှစ်အိမ်ရှိသတုံး - (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ဒါကြောင့် အပါယ်စာတွေ အဖြစ်များကြတာပေါ့ - (မှန်ပါ)၊ သဘော ပါကြပလား - (ပါပါပြီ)။

အဲဒါ-သမုတုသမားများက ခင်ဗျားတို့ ကို ကျကျနနသဘော ပါအောင် ပြင်ပေးနိုင်ဖို့ပင် ပေးပါ။ မပေးယင်ဘော့ ဒီပြင် ကယ်မည့်လူရယ်လို့ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး - (မှန်ပါ)။ ဟိုအိမ်ကြည့် လိုက်လဲ နှလုံးသွင်းမှားနဲ့ပဲ။ ဟိုမှာ အကြင်လင်မယား သိပ် ပြီး ယူသတပဲ ... ဆိုပြီး ဘေးကများ အားကျကြတယ် - (မှန်ပါ)။ သူတို့အကြင်လင်မယားဟာ မောင်လို့ နှမလိုပဲ ကြင်ကြင်နာနာ ရှိလိုက်တာ။ ညာညာသဲဘာ ရှိလိုက်ဘာတဲ့။ ဒါလဲ နှလုံးသွင်းမှားနေတာ - (မှန်ပါ)။ ဒါကလဲ ခြေ... အင်မတန်လိမ္မာတဲ့ ဒကာမပဲ... ကိုယ်က ဂရုမစိုက်လို့ရှိသင် ဘယ် မှာဖြစ်မတုံး- အင်မတန်လိမ္မာတဲ့ ယောက်ျား... ကိုယ် ဘနေပြီ၊ အနာမခံလို့ရှိသင် ဘယ်ဖြစ်မတုံး - (မှန်ပါ)။ သူကလဲ နှလုံး သွင်းမှားနဲ့ တဏှာပွားနေတာ - (မှန်ပါ)။ တဏှာဥပါဒါန် ကံပြီးတော့ အပါယ်ဒာတိပဲ များနေတာပဲ - (မှန်ပါ)။ နှလုံး သွင်းမှားတာပဲ သူကလဲ - (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်း အချိုးမကျတဲ့အိမ် ကျပြန်တော့လဲ နှလုံးမှားလို့ ပဲ အချိုးမကျတာပဲ - (မှန်ပါ)။ ဒါကျတော့လဲ များသော အားဖြင့် ဧဝါသယောဏာရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် ... ဆိုပြီးတော့ နှလုံးသွင်းမှား-အချိုးမကျ အဆင်မပြေတဲ့ အိမ်

ကျတော့လဲ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ဘက် လှည့်ပြန်တယ် ..
(မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းတ မှားတော့ မှားတာပဲ၊ မှားပေမယ့် ယုယုယယ
နေတဲ့အိမ် ကြည့်ပြန်တော့ တဏှာဥပါဒါနီကံ ဇာတိ-(မှန်ပါ)၊
ဇာတိဆိုပေမယ့် အများအားဖြင့်တော့ အပါယ် ဇာတိက
များပါလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြွပ်လား - (ရိပ်မိပါပြီ)။
တစ်ချို့ဟာ ဒက္ခဒကာမတွေမှာ သေချိန်မခရောက်ဘဲနဲ့ သေ
သွားတာတွေ မောင်ဘသော် မင်းကြားဘူးရဲ့လား - (ကြားဘူး
ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ ဘာထင်သတုံး - (နှလုံးသွင်း မှား
လွန်းလို့ပါဘုရား၊ အသက်အဘိုင်း နေကြရလိမ့်မယ် ထင်ပြီး
တည်ထောင်ကြတာ၊ အခုတော့ သူကအလျင်စွန့်သွားတော့
ကျုပ်လဲ လိုက်မှတော်မယ် - (မှန်ပါ)၊ အင်းဘာဖြစ်ပြန်ပလဲ -
(မှန်ပါ)၊ အင်း.... ဘာဖြစ်ပြန်ပလဲ - (နှလုံးသွင်းမှားတာပါ
ဘုရား)၊ ဒါ ကံမကောင်းလို့သေတာလား၊ သူ့ဟာသူ လိုက်
ချင်လို့လိုက် ဘာလား - (သူ့ဟာသူ လိုက်ချင်လို့လိုက်တာပါ)၊
ဒါဖြင့် ဒါဟာ ဘာက သတ်ဘာဘုံး၊ ကံကသတ်တာလား -
နှလုံးသွင်းမှားက သတ်ဘာလား - (နှလုံးသွင်းမှားက သတ်
တာလို့ ဆိုရပါမယ်ဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား - (မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် နှလုံးသွင်းမှား ဘယ်လောက် အရာကျယ်
တယ်ဆိုတာ မကျယ်ဘူးလား - (ကျယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ နှလုံးသွင်းမှားကိုမှ ဦးဘအုန်း ထည့်မပေး
လို့ရှိယင်ဖြင့် အမှားတွေ သွားထုလမ်းကိုဖြင့် မလွတ်ထမ်းဘဲ
ရောက်ရတော့မယ် - (မှန်ပါဘုရား)၊ မရောက်ရပေဘူးလား -
(ရောက်ရပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့

တရားဆိုတာ တကာကြွယ် ပေါ်တော့တပဲ - (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

တစ်မြို့လုံး ရန်တိုက်တာလဲ ဘယ်သူတုံး - (နှလုံးသွင်းမှား ပါ)။ တစ်မြို့လုံး ပြုံးစရာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ပြုံးနေတာတွေကြည့် ပြန်တော့ကော - (နှလုံးသွင်းမှားပါဘုရား)။ မဲ့စရာမရှိဘဲနဲ့ မဲ့နေတာတွေ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ - (နှလုံးသွင်းမှားပါ ဘုရား)။

တကာကြွယ်၊ မြို့ထဲမှာတော့ အပြုံးနဲ့အမဲပဲ ရှိမှာပါ။ ဒီပြင် ဘာရှိသေးသတုံး - (ဘာမှမရှိပါဘူးဘုရား)။ အပြုံး ကလဲ ဘာပါလိမ့် - (နှလုံးသွင်းမှားပါဘုရား)။ အမဲတွေကြည့် ပြန်တော့ကော - (နှလုံးသွင်းမှားပါဘုရား)။ ခက်ကုန်ပြီနော။ ဦးဘအုန်း လက်သည်တော့ ဒီနေ့ ကောင်းကောင်းမိပြီ - (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတွေ ခွေးနဲ့ကြောင်နဲ့ တည့်အောင်လဲ နှလုံး သွင်းမှားပဲ။ အစားကလေး ပြပြီ။ ခဏခဏ ကျေးနေတော့ ခွေးနဲ့ကြောင်လဲ တည့်ချင်တည့်နေတာ - (မှန်ပါ)။ ဒါလဲ နှလုံးသွင်းမှားပဲ - (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ ခုနစ်ကပြောခဲ့တဲ့ ကြက်ညီနောင် ခွပ်ကြတာလဲ။ (နှလုံး သွင်းမှားပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားဟာ ဒကာဒကာမ တို့ ချိုပြီး အပါယ်ချတာလဲရှိတယ်။ ကြမ်းတမ်းပြီး အပါယ် ချတာနော - (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဘယ်ဟာ ကြိုက်ကြ သတုံး - (ဘယ်ဟာမှ မကြိုက်ပါဘူးဘုရား)။ ဟာ....တစ်ခုခု စော့ ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်ကြဦးမှာပါ - (မှန်ပါ)။

တံကာကြွယ်—ခင်ဗျားတို့ကြိုက်တာကိုဘုန်းကြီးသိပါဘယ်။
ယောက်ျားကလဲ မိန်းမကို ယုယုယယနဲ့၊ မိန်းမလုပ်တဲ့ဂုဏ်လဲ
ကလဲ ယောက်ျားကို လေးလေးစားစားနဲ့ အဲဒီလို အိမ်ထောင်
သည်ဆိုတာတော့ ရှာမှရှား - (မှန်ပါ)။ ဦးဘအုန်း အိမ်နီး
ချင်းတွေက ချီးမွမ်းကုန်ပြီ - (မှန်ပါ)။ သည်းခံနိုင်ကြတယ်။
ဧီလို ကြုံဖို့ ကျုံ့ဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူးဆိုတော့ ဟိုမှာ နှလုံးသွင်း
မှားနေတာတော့ သိတာမဟုတ်ဘူး - (မှန်ပါ)။ သိရဲ့လား -
(မသိပါဘူး)။ မသိပေမယ့် ဟိုအိမ်ကိုတော့ အကြိုက်ပဲ။ ဒို့
အိမ်ဇာလနဲ့တော့ ကွာပါကွာ - (မှန်ပါ)။ မလာဘူးလား -
(လာပါ့တယ်)။ လာတယ်-လာတယ် ဒို့ အိမ်ကဟာတွေနဲ့တော့
မယှဉ်ပါနဲ့တော့ကွာ။ ဒီကတော့ ဆော်လော်ကန်လန် ဇောက်
တီးဇောက်ချ အစရှိသည်နဲ့ မလာဘူးလား-လာမလား - (လာ
ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါ ဘယ်ကလာတာတုံး - နှလုံးသွင်းမှားက
လာတာပါဘုရား)။

ဟိုကလဲ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ပြုံးနေတာကိုပဲ ဒို့ လဲဒီလိုဖြစ်
ချင်သေးတယ်။ ဒီလိုမှားချင်သေးတယ်။ ဟိုကလဲ သဘောကျ
လျက်ပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အပြုံးကြိုက်သလား - အမဲကြိုက်
သလား - (ဘယ်ဟာမှ မကြိုက်ပါဘူး)။ အခုတော့ပါးသွားပြီ
တော်သေးဇာယ် - (မှန်ပါ)။ တော်သေးတယ် - တော်သေး
တယ်။ နို့မဟုတ်ယင် အပြုံးကြိုက်တော့ပဲ - (မှန်ပါ)။

ဓာတာကြွယ်တို့ ဘာကြိုက်သတုံး - (အပြုံးကြိုက်တော့ပါ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဆုံးမနေထာ ကြည့်ပါလား၊ ဥပမာ - ဟိုမှာ လင်နဲ့မယား ရန်ဖြစ်လို့ရှိယင် "လင်နဲ့မယား-လျှာနဲ့သွား" တွေ ဘာတွေနဲ့ ရှုပ်လှာကုန်ပြီမဟုတ်လား - (မှန်ပါ)၊ အဲဒါတွေ ရှုပ်ပြီး သကာလ လာတာ - လူကြီးတွေကိုက တစ်ခါတည်း နှလုံးသွင်းမှားလာဘာ-(မှန်ပါ)၊ တစ်ခါတည်း တကာကြွယ် ကိုယ်တတ်တဲပညာနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားအောင် လုပ်တော့တာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း လူကြီးလုပ်ချင်သေးသလား ခင်ဗျားတို့-(မလုပ် ချင်ပါဘူး ဘုရား)၊ လုပ်ယင် ကိုယ်ပါရောပြီး မှားမှာပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ လောဘတဏှာဖြစ်ရတော့ ပြုံး စာယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒေါသ သောက စသည် ဖြစ်ရတော့ မဲ တယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီတော့ ပြိတ္တာဘုံသွားတဲ့ သက်သည်လဲ အပြုံးသမားတွေက ပြိတ္တာဘုံသွားတယ် - (မှန်ပါ)၊ ငရဲသွား တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အမဲ သမားတွေက သွားတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ပြိတ္တာဘုံ၏လက်သည်လဲ နှလုံးသွင်းမှားပဲ - (မှန်ပါ)၊ ငရဲ၏ ထက်သည်လဲ - (နှလုံးသွင်းမှားပါဘုရား)၊ ပေါ်ပဲသား - (ပေါ်ပါပြီ)။

တကာကြွယ် ပြိတ္တာနဲ့ ငရဲ ဘယ်ဟာကကောင်းသတဲ့ - (ဘယ်ဟာကမှ မကောင်းပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားကို ဇာတ်ဆိမ်းမှရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

နှလုံးသွင်းမှားလိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း ဒကာ ဒကာမတို့ ယနေ့ ရှင်းပြပါမယ်တဲ့၊ ဒီမှာကြည့်ပါ ဒကာဒကာမတို့၊ ဥပမာမယ် ကာမဘုံလို့ဆိုပြီး အထက်နားမှာ ပြထားတယ်နော်-(မှန်ပါ)။

ဒါတွေက ကာမာသဝ, ဘူဝါသဝ, ဒိဋ္ဌာသဝ, အဝိဇ္ဇာသဝ -
အလယ်ကဟာက အာသဝေါတရား လေးပါး ပေါ့နော် -
(မှန်ပါ)။ အာသဝဝင်ရိုးကြီးပေါ့ဗျာ - (မှန်ပါ)။ ဝင်ရိုးကြီး
က သူလှည့်တာပေါ့ဗျာ - (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ လူ့ပြည်က မနေ သေလွန်ရလို့ ရှိယင်
ကာမဆယ့်တစ်ဘုံထဲမှာ လူ့ပြည်ရယ်, နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်
ရယ် မကြိုက်ပေဘူးလား - (ကြိုက်ပါတယ်)။ ကြည့် အာသဝ
လှည့်ပုံ - (မှန်ပါ)။ ဒီအာသဝက လှည့်လိုက်လို့ ကာမဘုံပေါ်
လာတယ်။ ဒီဝင်ရိုးသာ မလည်မယ်ဆိုယင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွက်
ကာမဘုံဟာ ပေါ်ပါ့မလား - (မပေါ်ပါဘူး)။

အပါယ်ပို့လိုက်တာလဲ ဒီအာသဝ ဝင်ရိုးကနေပြီး ပို့လိုက်
တာပဲ - (မှန်ပါ)။ အရူပဘုံပို့လိုက်တာကော - (အာသဝ
ဝင်ရိုးက ပို့ပါတယ်ဘုရား)။ ရူပဘုံတွေ ဗြဟ္မာ ဖြစ်အောင်
ပို့လိုက်တာကော - (အာသဝ-ကနေပြီး ပို့လိုက်တာပါပဲ)။
သူလှည့်ပြီးပို့နေတာ - (မှန်ပါ)။ အာမဘုံ နတ်ပြည်ခြောက်
ထပ် ပို့လိုက်တာကော - (အာသဝက ပို့တာပါပဲ)။

ဒါဖြင့် သူပို့တဲ့နေရာမှာ ဒကာဒကာမတွေကြည့်ပါ။ သူက
ဒေါက်ကြီးပါပဲ။ ဝင်ရိုးပေါ်ထောက်နေတဲ့ ဒေါက်ပဲ။ တွေပြီ
နော် - (တွေ့ပါပြီ)။

ဒေါက်တွေက ဒကာဒကာမတို့ ဒီအာသဝကြီး လည်သလို
မလိုက်ရဘူးလား - (လိုက်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကာမဘုံကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ အို
သေ အကွပ်ကြီးနဲ့ သွားတွေ့ရတယ် - (မှန်ပါ)။ အပါယ်

ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ အို့သေတွေ့တယ် - (မှန်ပါ) ရူပဘုံကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကော - (အို့သေ နဲ့ တွေပါတယ်)၊ အရူပဘုံကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကော - (အို့သေ နဲ့ သူ့စားတွေပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် သူ လှည့်ပို့နေတဲ့ဥစ္စာ အို့သေ လမ်းချဉ်းပို့တယ် - (မှန်ပါ)။

အာသဝဝင်ရိုးကြီးလှည့်လိုက်တာဘယ်ကိုပို့သလဲ-(အို့သေ လမ်းချဉ်းပို့ပါတယ်)၊ ကာမပို့လိုက်တော့လဲ-(အို့သေလမ်း ပါပဲ)၊ ရူပပို့လိုက်တော့လဲ - (အို့သေလမ်းပါပဲ)၊ အပါယ် ပို့လိုက်တော့ကော - (အို့သေလမ်းပါဘုရား)၊ အရူပ ပို့ လိုက်တော့ကော - (အို့သေ လမ်းပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အာသဝကို ခင်ဗျားတို့လွတ်မှ ဒီဝင်ရိုးကျိုးမှသာ လျှင် ဒီဘုံတွေမရောက်မယ်-(မှန်ပါ)၊ မခရုတ်မှ ဒီ အို့သေ အကွပ်ကြီးနဲ့ ခင်ဗျားဘို့နဲ့ အိုးစားကဲ့မယ် - (မှန်ပါ)၊ နို့ မဟုတ်ယင် ကွဲပါမလား - (မကွဲပါဘူး)၊ ဒါက ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို ချိုးပြတာ၊ ရိပ်မိကြပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့က ကာမာသဝဆိုတဲ့ဥစ္စာက ခုနင်က နှလုံးသွင်း များတော့ တစ်ခါတည်း ကာမဘုံ ရောက်လို့ ရှိယင် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်မှာ ကျင်လည်ရမယ် ဆိုလို့ရှိယင် တကာကြွယ်ဘို့က နဂိုက မကြိုက်ဘူးလား၊ သစ္စာ နားမလည်တုန်းက - (ကြိုက် ပါတယ်ဘုရား)၊ သစ္စာ သဘောမကျခင်တုန်းက ကာမဘုံ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်တဲ့ ဆွမ်းတွေ ကွမ်းတွေ ဂျောင်းတွေ မလုပ်ပေးဘူးလား - (လုပ်ပါတယ်)၊ လုပ်တဲ့အခါကျတော့ ကာမာသဝက နေပြီး ပို့ပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ ကာမာသဝ ကနေပို့တော့ ကာမဘုံ မရောက်ဘူးလား - (ရောက်ပါတယ်)။

ဒီကျတော့ ဘာနဲ့ တွေ့သလဲ - (အို၊ သေနဲ့ တွေ့ပါတယ်)၊
 အို၊ သေ သံပတ်ခွေကြီးနဲ့ တွေ့ပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ မလွယ်
 ဘူးဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး ပို့တဲ့ လူက ဝင်ရိုးကိုးဗျ - (မှန်ပါ)၊
 အာသဝ ဝင်ရိုးကိုး - (မှန်ပါ)၊ သူပို့လိုက်လို့ရောက်တဲ့ဥစ္စာ
 ကျတော့ အို၊ သေပဲ သူပို့တတ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ အပါယ်ပို့
 တာလဲ အို၊ သေပဲတွေ မှာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရူပဘူပို့လိုက်ပြန်လဲ -
 (အို၊ သေပဲ တွေ မှာပါပဲ)၊ အရူပဘူပို့လိုက်ပြန်လဲ - (အို၊ သေပဲ
 တွေ မှာပါပဲ)။

ဒါကြောင့် သုံးဆယ်တစ်ဘုံမှာဖြင့် အို၊ သေ အုပ်ချုပ်နေ
 တယ်ဆိုပြီး သံပတ်ခွေကြီးပြတာ၊ အို၊ သေသာ သံပတ်ခွေကြီး
 ဆိုတာ ရိပ်မိပဲသား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဒါတွေက အကန့်
 တွေ - (မှန်ပါ)၊ ဒါတွေကော - (အကန့်တွေပါဘုရား)၊
 ဘုတို့တွေဟူသရွေ့ အကန့်တွေချည်းပဲလို့ သေသေချာချာ မှတ်
 ပါ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့်ဒါတွေ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်း -
 (မှန်ပါ)၊ ကြည့်သေ နှလုံးသွင်းတော့ကို ခင်ကြမခင်ကြတာ
 နှလုံးသွင်းမှားလို့ - (မှန်ပါ)၊ ကာမဘုံခင်တာလဲ ဘာပါ
 လိမ့်ဗျာ - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)၊ ကာမဘုံမှာ ဒုက္ခ
 သစ္စာရယ်လို့ မသိတော့ဘူး၊ ချမ်းသာတယ်ရယ်လို့ နှလုံးသွင်း
 မှားလိုက်တယ် - (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ကာမဘုံကို ဘယ်သူ
 က ပို့လိုက်သလဲ - (အာသဝက ပို့လိုက်ပါတယ်)၊ အာ
 သဝက ပို့လိုက်တော့ ကာမဘုံရောက်တော့ ဒါနဲ့သွားတွေ
 တယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒါက ဘာပါလိမ့် - (အို၊ သေပါဘုရား)၊
 အို၊ သေ သံပတ်ခွေကြီး - (မှန်ပါ)၊ အို၊ သေ အကွပ်ကြီးပေါ့!

ဗျာ - (မှန်ပါ)၊ ဒါက ဝင်ရိုး၊ ဒါက ဒေါက်၊ ဒါက သံပတ်
ခွေ အထိန်းတွေ့.... - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)၊
ဘယ်ရောက်ရောက် အိုသေက ထိန်းသွားတယ်၊ ရိပ်မိပလား -
(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဦးဘအုန်း.... ဒီနေ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတာကတစ်မျိုး -
(မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်း မှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်းခရီး -
(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ဘာတဲ့တုံး - (နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏
သွားရာလမ်းခရီးပါ)၊ ဘယ်သွားသတုံးဆိုတော့ ဒီလေးမျိုးပဲ
သွားတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီလေးမျိုးသွားတော့ ဒီဘုံတွေပဲ
မရောက်ဘူးလား - (ရောက်ပါတယ်)၊ ဒီဘုံရောက်တော့ ဘာ
တွေတွေ့သတုံး - (အိုသေတွေ့ပါတယ်)။

ဪ...ခင်ဗျားတို့ နတ်ပြည်ရောက်ရပါလိုက် ဆိုတာလဲ
နှလုံးသွင်း မှားပြီး တောင်းတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ မြဟွာပြည်
ရောက်ရပါလိုက် ဆိုတာလဲ နှလုံးသွင်းမှားပြီး တောင်းတာပဲ -
နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အာသဝ၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

သဒ္ဓမ္မယား စားဖို့ပဲ၊ အပါယ်လေးပါးနဲ့ အကုသိုလ်
မကြောက်နိုင်ပါဘူး၊ မုသားမပါ လက်ခံမချော၊ ခေတ်ကလဲ
ဒီလိုမှလုပ်မစားလို့ရှိသင် ဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး၊ သားတွေ သမီးတွေ
တစ်ပြုံကြီးနဲ့ ကုန်စရာ ကျစရာ အကြောင်းကိစ္စတွေက သေး
တေးမဟုတ်ဘူး၊ လုပ်မှပဲဆိုပြီး လုပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့
ကမမေ့သဝကြောင့် အမိယိကျတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘာတွေ့
သတုံး - (အိုသေတွေ့ပါတယ်ဘုရား)၊ အပါယ်ကျတော့လဲ

အိုသေပဲ ပြန်ပြီး အုပ်ချုပ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဒါဖြင့် ယခု တုလေးမျိုး ပြပြီးသကားလ နိဂုံးချုပ်လိုက်
တော့ အိုသေ က အုပ်ချုပ်တယ် - (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ဘယ်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သွားရာလမ်းလဲ လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ နှလုံး
သွင်းမှူးလို့ အာသဝပေါ်တယ်-(မှန်ပါ)၊ အာသဝပေါ်လို့
မိဘုတော့ရောက်ရတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီဘုတော့ရောက်ရလို့ အို
သေ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ တွေ့ရတယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား -
(ရှင်းပါပြီတုရား)။

ဦးဘအုန်း လွန်ကုန်ပြီ - (မှန်ပါတုရား)၊ မနေ့က ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ကို ချုံးပြလိုက်တော့ ဒါရတယ် ဒကာဒကာမတို့ -
(မှန်ပါ)၊ အာသဝဟာ ဝင်ရိုး၊ မိဘုတော့က ပဒေါင်းပေါ့
ဗျာ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)၊ အိုသေက
အကွပ်ကြီး - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ ကာမဘုံ ဆိုတဲ့ နတ်ဘုံကြိုက်သလား
တကားကြွယ်....(ကြိုက်ပါဘူး)၊ ကြိုက်ယင် ခင်ဗျား အိုသေ
ကျတော့ ငြင်းနဲ့နော် - (မှန်ပါ)၊ ရူပဘုံကြိုက်သလား -
(ကြိုက်ပါဘူး)၊ ကြိုက်ယင် အိုသေငြင်းနဲ့၊ အိုသေ တွေ့ရ
မယ် - (မှန်ပါ)၊ အရူပဘုံဆိုတာ ပြဟွာတွေ သိပ်အသက်
ရှည်စ ပဲလို့ သွားကြိုက်လိုက်နဲ့ ဘာတွေ့ရမယ် ထင်ဘူး-
(အိုသေ တွေ့ရပါမယ်)။

ဝညာဂုဏ်ရည်(၂၉)

၄၅၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာဒီလုပ်ငန်းစဉ်တရား(၃၆)

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်ကြောင့် အို၊ သေတွေ တွေရပါလိမ့်မတုံး ဆိုဘော့ အို... ဒီဝင်ရိုးပို့ ရာသွားနေရလို့ - (မှန်ပါ)၊ အာသဝ ပို့ ရာကို - (သွားနေရပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတို့ မြင်ကြာလား - (မြင်ကြပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဧကောင်းယူသရွေ့ နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါး ကျန်တဲ့ ဘုံတဝေတွေကဖြင့် မသိလို့ တောင်းဘာ - (မှန်ပါ)၊ မသိဘာ က ဒကာဒကာမတို့က အဝိဇ္ဇာသ၊ တောင်းဘာက ကာမာ သဝ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား - (ကျပါပြီ)၊ ကာမဘုံ တောင်းယှင် ကာမာသဝ၊ ရူပဘုံတောင်းယှင် - (ဘဝါသဝ ပါဘုရား)။

အဲဒီဘော့ အာသဝသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိသံဖြင့် ကာမာ သဝ၊ ဘာသာဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ရယ်လို့ လေးမျိုးရှိ တယ် ဆိုဘာ ပေါ်ပလား - (ပေါ်ပါပြီ)၊ ငါဖြစ်ချင်တာ သူများဖြစ်ချင်တာ မဘုတ်ဘူး - ဆိုဘော့ ဒိဋ္ဌာသဝကလဲ ပါပြီ သား - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဒီဝင်ရိုးကြီးလှည့်ရာကို ခင်ဗျားတို့ သွားရမယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီဘော့ အောက်ဆောက်လဲ အို သေး၊ အထက်ဆောက်လဲ - (အို၊ သေပါ ဘုရား)၊ ဘေးရောက်လဲ - (အို၊ သေပါ ဘုရား)၊ ဘယ်နေရာ ကြိုက်သတုံး တကာကြွယ် - (ဘယ်နေရာမှ မကြိုက်ပါဘူး ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအာသဝ ဘယ်ကကာသတုံး - မေးဘော့မှ ယနေ့ တရားမှာမှတ်လိုက်ပါ၊ နှလုံးသွင်းမှားကလာတာ - (မှန်ပါ)၊ လက်သည်ပေါ်ပြီ - (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

နှလုံးသွင်းမှားတော့ နတ်ပြည်သို့ချင်တဲ့ ကာမာသဝ ပေါ် တစ ရယ် - (မှန်ပါ)၊ နတ်ပြည်မှာ ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ

နှုတ်ပြည်မှာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ ရယ်လို့ နှလုံးသွင်းက မှန်သေးခဲ့ဇာ-
(မမှန်ပါဘူးဘုရား)၊ မမှန်တော့ လိုချင်တဲ့ ကာမာသဝ
မလာဘူးလား - (လာပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ကာမာသဝ က တစ်
ခါလှည့်လိုက်တော့ကို ကာမဘုံရောက် သွားတယ် - (မှန်ပါ)၊
ရောက်သွားတော့ ဘာတွေနဲ့တွေ့သလဲ - အို, သေတွေနဲ့ တွေ
ပါတယ်)၊

ကဲ နှလုံးသွင်းမှားတော့ကာမာသဝပေါ်တယ် - (မှန်ပါ)၊
ကာမာသဝပေါ်လို့ လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အို, သေ သွား
တွေ့တယ် - (မှန်ပါ)၊ ကာမဘုံတော့ရောက်ပါတယ်၊ ရောက်
ပင်ရောက်ငြားသော်လဲ အို, သေ ပဲ သွားတွေ့တယ်၊ သဘော
ကျပလား - (ကျပါပြီ)၊ နှလုံးသွင်းမှားတော့ ငါ့သား, ငါ
ဇယားဆိုတော့ ဒိဋ္ဌာသဝ မလာဘူးလား - (လာပါတယ်)၊
ဒိဋ္ဌာသဝဆိုကတည်းက ဝင်ရိုးပဲ၊ မလှည့်ပေဘူးလား - (လှည့်
ပါတယ်)၊ လှည့်တဲ့အခါကျတော့ အပါယ်မသွားဝေဘူးလား -
သွားသလား - (သွားပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌာသဝကြောင့်လဲ
အပါယ်သွားရတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပြီ - (မှန်ပါ)၊

ဟောဒီ အဝိဇ္ဇာသဝကလဲ ရူပဘုံ, အရူပဘုံဟာ အနိစ္စ,
ဒုက္ခ, အနတ္တ ရယ်လို့ သိသေးရဲ့လား - (မသိပါဘူး)၊ နှလုံး
သွင်းမှားတော့ အဝိဇ္ဇာသဝကလဲ လာတာပဲ - (မှန်ပါ)၊
လာတဲ့အခါကျတော့ အဝိဇ္ဇာသဝနဲ့ ခင်ဗျားကို အားထုတ်
လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရူပဘုံ, အရူပဘုံ မရောက်ဘူးလား -
(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရောက်တော့ နောက်ဆုံးပိုက် ဘာနဲ့

လက်စသတ်သတုံး - (အို့သေ နဲ့ လက်စသတ်ရပါတယ်)၊ ဒါ
ဘယ်အလှူတရားတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားကလာပါတယ်)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒီလိုဆက်ကြစို့၊ နှလုံးသွင်းမှားကြောင့် အာ
သဝပေါ်တယ်၊ အာသဝပေါ်သောကြောင့် ဘုံစေးမျိုးကို
ကြိုက်တယ်၊ ကြိုက်ခြင်းကြောင့် အို့သေလေးမျိုးနဲ့ တွေ့ရပါ
တယ် - (မှန်ပါ)၊ ကဲ...ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီ)။

ဦးဘအုန်း သေသေချာချာမှတ်စမ်းပါ ဒီဥစ္စာ၊ နှလုံးသွင်း
မှားတော့ ဘာပေါ်သတုံး- (အာသဝ ပေါ်ပါတယ်)၊ အာ
သဝပေါ်တော့ ဘုံလေးမျိုးရောက်တယ်၊ မရောက်ဘူးလား -
(ရောက်ရပါတယ်)၊ ကာမဂ္ဂပု၊ အဂ္ဂပု၊ အပါယ်တို့သို့ မရောက်ရ
ပေဘူးလား - (ရောက်ရပါတယ်)၊ အဲဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့်
ရောက်သွားသတုံးလို့မေးတဲ့အခါကျတော့ နှလုံးသွင်းမှားလို့-
(မှန်ပါဘုရား)၊ နှလုံးသွင်းမှားတော့ အာသဝပေါ်တယ် -
(မှန်ပါ)၊ အာသဝကလွည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ဒကာဒကာမ
တို့ အာမဂ္ဂပု အပါယ်လေးပါးဆိုတာ မပေါ်လာဘူးလား -
(ပေါ်လာပါတယ်)၊ ပေါ်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဟိုမှာ
ကောင်းကောင်းနေရမလား၊ အို့သေနဲ့ တွေ့ရမလား - (အို့
သေနဲ့ တွေ့ရပါမယ်)၊ ပေါ်ကြပဲ ပြီ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ယနေ့တရားမှာ တကာကြွယ် သိပ်အဖိုးတန်တယ်-
(တန်ပါတယ်)၊ နှလုံးသွင်းမှားကြောင့် ဘာပေါ်သတုံး -
(အာသဝပေါ်ပါတယ်)၊ ဒီအာသဝတွေနဲ့ ဆုတောင်းသော
ကြောင့် ဒီဘုံတွေ မရဘူးလား - (ရပါတယ်)၊ ဒီဘုံတွေ

ရတော့ နိဂုံးချုပ်တော့ ဒီဘုံတွေဟာ ဘယ်မှာ ဇာတ်သိမ်း
ရသတုံး - (အိုသေမှာ ဇာတ်သိမ်းရပါတယ်)၊ ဟော - ဒုက္ခ
သစ္စာမှာသွားပြီး ဇာတ်သိမ်းတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ဒီပုံလဲသေသေချာချာ မှတ်ထားဦး -
(မှန်ပါ)၊ ဟိုဘက်ကတစ်မျိုးပေါ့ဗျာ၊ ဒီဘက်ကလဲတစ်မျိုးပဲ၊
မကုန်လို့ ဒီဘက်ဆက်ပြီး ရေးရတာ - (မှန်ပါ)၊ သဘောပါ
ကြပလား - (ပါပါပြီ)။

အဲဒါ စက္ခုပုံထဲမှာဘော့ မပါသေးဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်
နောက်ဆပ်ထည့်ချင်ယင် ထည့်လို့ရပါတယ်၊ ရေးပြီးတော့ -
(မှန်ပါ)။

ကိုင်း - ဒါဖြင့် တကာကြွယ် နှလုံးသွင်းမှားခြင်းကြောင့်
အာသဝပေါ်တယ်၊ အာသဝပေါ်သောကြောင့် ဒီဘုံတွေ
ရောက်ရတယ်၊ ဘုံတွေရောက်ရလို့ အိုပွဲသေပွဲ ဆင်ရမယ် -
(မှန်ပါ)၊ ဟော....နှလုံးသွင်းမှား၏ စွမ်းရည်သတ္တိ ဦးဘဆွန်း
သေးသလားဗျာ - (မသေးပါဘူး)၊ ဒကာဒကာမတို့ သိပ်
ဆိုးရွားပါကလား - (ဆိုးရွားပါတယ်ဘုရား)။

အခု ဒကာကြွယ်တို့ နှလုံးသွင်းမှားဘော့ အိုသေတွေ နီးနေ
ပြီဗျ - (နီးပါပြီဘုရား)၊ နဂိုက ကာမဘုံ ကြိုက်တာကိုးဗျ၊
ကာမဘုံကြိုက်တော့ ရောက်မလာဘူးလား - (ရောက်လာပါ
တယ်)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကာမဘုံကို နင်က ကြိုက်မိပါလိမ့်
မတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား)၊ နှလုံးသွင်းမှားတော့
ကာမဘုံ ကြိုက်တဲ့ တဏှာ ပေါ်လာတယ်၊ အဲဒီတဏှာဟာ
အာမာသဝ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီ ကာမာသဝက လှည့်ပို့လိုက်တော့ တကာကြွယ်၊
ဒီကာမဘုံ ရောက်လာတယ်။ ဒီရောက်မည့်တည်းတည်းရှိတော့
တယ်။ အို့သေနွဲကပ်နေပြီ - (မှန်ပါ ကပ်နေပါပြီ)။ တကာကြွယ်
ဒါဟာ ဘယ်သူက ပို့လိုက်တာပါလိမ့် - (နှလုံးသွင်းမှားက
ပို့လိုက်တာပါ)။ နှလုံးသွင်းမှားကြောင့် ကာမာသဝ၊ ကာမာ
သဝကြောင့် ကာမဘုံ မှာဖြစ်၊ အာမဘုံ မှာ တကာကြွယ် ဆိုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် လာဖြစ်တယ် - (မှန်ပါ)။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
ယောက်လာဖြစ်တော့ ဒီ အို့သေ စက်ကွင်းက မလွတ်နိုင်ဘူး -
(မှန်ပါ)။ လွတ်နိုင်ပါ့မလား - မလွတ်နိုင်ပါဘူး။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ်၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ သေးသေး
မအောက်မေ့နဲ့ - (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းကြပလား - (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

အဲ... မှတ်မိအောင် တစ်ခေါက်ပြန်ပြောပါဦးမယ် ဒကာ
ဒကာမတို့၊ နှလုံးသွင်းမှားမှုသည် အာသဝလေးပါးကို ပေါ်
စေတယ် - (မှန်ပါ)။ အာသဝ လေးပါးကို ပေါ်စေသော
ကြောင့် ဘုံလေးမျိုး ရောက်ချင်သလို ဆုတ်ရတယ် - (မှန်ပါ)။
ကာမဂ္ဂပ အပါယ် တွေပေါ့ဗျာ - (မှန်ပါ)။ ရောက်ချင်သလို
ရောက်ရသောကြောင့် သေချင်သလို သေခြင်းဆိုးသေရတယ် -
(မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒါကိုသေသေချာချာ မှတ်
စါနော် - (မှန်ပါ)။ နှလုံးသွင်းမှားတော့ ဘာတွေပေါ်သတိုး -
(အာသဝတွေပေါ်ပါတယ်)။ ဟောဒီ အာသဝတွေပေါ်တယ်၊
အာမာသဝ၊ ဘူဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတွေ ပေါ်တယ်။

အတိုကေခက် ရေးထားကြနော် - (မှန်ပါ)။ ဒါတွေ ပေါ်ပြီး သူကနေ လှည့်ပို့လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒဏဒဏာမတို့သိတဲ့ အတိုင်း ဘုံလေးမျိုး ရောက်ရာမှာ မပေါ်ပေဘူးလား - (ပေါ်ပါတယ်)။

ဘုံလေးမျိုးရောက်တော့ အကောင်းနေရသလား - အဆိုးနေရသလား ဆိုတာ ဘောဒီ အို့သေဆိုတဲ့ အကွပ်ကြီးထဲက မလွှတ်နိုင်ဘူး - (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား - (ပါပေါ့ပြီ)။

ကိုင်း...ကော ဒဏာမတို့ အာသဝနယ်က မလွတ်လို့ရှိမယ် အို့သေ လမ်းဆုံး - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အာသဝကို ဒဏာ ဒဏာမတို့ ပြောင်းပြန် - ပြန်ပြီး မေးကြဦးစို့ - ပဋိလောမနည်းနော် - (မှန်ပါ)။ အို့သေ ဘယ်ကလား ပါလိမ့်မတုံး - (ဘုံလေးမျိုးကလားပါတယ်)။ ဘုံလေးမျိုး ဘယ်သူ လှည့်လို့ ပို့မို့ ရောက်ရသတုံး - (အာသဝက ပို့လို့ပါ)။ အာသဝ ဝင်ရိုးက လှည့်ပို့လိုက်တယ် - (မှန်ပါ)။ အာသဝ ဝင်ရိုးဖြစ်အောင် ဘယ်သူက လုပ်ပါလိမ့်မတုံး - (နှလုံးသွင်းမှားက လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲ...နှလုံးသွင်းမှားက သာ ပြီးဆုံးတယ်။ တဏှာကြွယ် ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အားလုံး တရားပွဲအစပဲလုံး ဒဏဒ ဒဏာမတို့ နှလုံးသွင်းမှားက ဘာကိုလုပ်သတုံး - (အာသဝကို လုပ်ပါတယ်)။ အဲ... ကျုပ်တို့ကို လှည့်ပေးမင်းပါဗျာ၊ ဘုံလေးမျိုး လှည့်ပေးစမ်းပါ - (မှန်ပါ)။ ဒါမှ ကျုပ်တို့ လေးဘုံမှာ လေးသေ သေရအောင် - (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် မရောက် ရောက်အောင် ပို့ပေးစမ်းပါဆိုတော့ အာသဝက လှည့်ပို့တယ် - (မှန်ပါ)။ လှည့်ပို့

တော့ အပါယ်မှာ သေခဲ့ရ၊ ကံမဘုံမှာ သေခဲ့ရ၊ ရူပဘုံနှင့် အရူပဘုံကော-(သေခဲ့ကြရပါတယ်)။

ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ သေချင်လို့ သေရတာလား - အာသာ ပို့လို့ သေရတာလား-(အာသဝပို့လို့ သေရတာပါ)။ အာသဝ ကိုလဲ ဘယ်သူက ပေါ်စေတာပါလိမ့် - (နှလုံးသွင်းမှားစေ ပေါ်စေတာပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုသွားကြဦးစို့၊ နှလုံးသွင်းမှားကို တကာကြွယ် တို့က နှလုံးသွင်းမှန် ပြောင်းလိုက်လို့ ရှိယာန်ဖြင့် ဝင်ရိုးကျိုးပြီ - (မှန်ပါ)။ ဝင်ရိုးကျိုးယင် ဘုံတွေ မလာဘူး... (မှန်ပါ)။ ဘုံတွေမလာယင် အိုသေ အကွပ်ကြီးနဲ့ - (မတွေ့ရပါဘူး)။ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့နိဗ္ဗာန်ဆောက်ဖို့ရာ နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ အရေးကြီး တယ်-(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒဏာ ဒကာမတို့၊ နှလုံးသွင်းမှန်သင် ကိစ္စပြီးပါဘယ် - (ပြီးပါတယ်ဘုရား)။ နှလုံးသွင်းမှန်သင် ကိစ္စပြီးပါတယ် ဆိုတာ တကာကြွယ် လေးလေး စားစား မှတ်ပါတော့ - (မှန်ပါ)။ အင်မှတန် အရေးကြီးတဲ့ တဖူးဆိုတာ ယခု ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခုနစ်က စောစောက အပြစ်တွေလဲ အချားကြီး ပြခဲ့ပါ တယ်-(မှန်ပါ)။ မျက်နှာ မကြည့်မသာ ရှိတာလဲ နှလုံးသွင်း မှားပဲ - (မှန်ပါ)။ ပြုံးနေကြတာလဲ - (နှလုံးသွင်းမှားပါ)။ အဲဒီတော့ အပြုံးလဲ မလိုက်ကြပါနဲ့၊ အမဲလဲ မကြိုက်ကြပါနဲ့ - (မှန်ပါ)။ အဲဒါ နှလုံးသွင်းမှားကချည်း၊ လာဘာဖြစ်ပါဘယ် - (မှန်ပါ)။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပြုံးဘာကို မဆိုပါဘူး။ အရိ ယာတို့၏ ပြုံးတာကတော့ အိုသေသွတ်ဖို့ သူတို့ပြုံးတာ...

(မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ အို၊ သေ သွားမလို့ ပြုံးတာ....

(မှန်ပါ)၊ မကွာခြားဘူးလား၊ (ကွာပါတယ်)။

ရဟန္တာများမှာတော့ မဲ့ခြင်းမရှိဘူး၊ သံဝေဂပဲ့ရှိတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ မဲ့စရာရှိယင် အရုပ်ကို ဆိုးသွားတစ်ခု....

(မှန်ပါ)၊ မဆိုးဘူးလား - (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)၊ ဘယ်နှယ်

ကြောင့် မဲ့တာတုံးဆိုတော့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ - (မှန်ပါ)၊ နှလုံး

သွင်းမှားတော့ အဝိဇ္ဇာသဝက လာပါရော (မှန်ပါ)၊

အဝိဇ္ဇာသဝကကို ခင်ဗျားတို့ ဝင်ရိုးလုပ်ပြီး လှည့်စမ်းပါဆိုတော့

အဝိဇ္ဇာသဝကနေပြီး ဒကာ ဒကာမတို့ အပါယ် ပို့လိုက်လိမ့်

မယ် - (မှန်ပါ)၊ မပို့ဘူးလား - (ပို့ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းမှားသည် ဝင်ရိုး

ကို ပြစ်စေတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဝင်ရိုးပြစ်စေသောကြောင့် ဝင်ရိုးကဲ

လှည့်လိုက်တာ ဘုံလေးမျိုး ပေါ်လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘဝ

လေးမျိုးပေါ်လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဘဝလေးမျိုး ပေါ်လာ

သောကြောင့် သေခြင်းဆိုးသေရတယ် - (မှန်ပါ)၊ အို၊ သေလမ်း

ဆုံးရတယ် - (မှန်ပါ)၊ မဆိုးရဘူးလား - (ဆိုးရပါတယ်ဘုရား)၊

ကဲ....ပေါ်ကြပါလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်း

မှားလို့ သံဆရာလည်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဦးဘအုန်း ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် - (နှလုံးသွင်းမှားလို့ သံဆရာ

လည်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် သံယုတ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ လာတယ်၊ ရှင်မဟာ

ကောဠိက က ရှင်သာရိပုတ္တရာကို မေးတယ်၊ ရဟန္တာကြီး

နှစ်ပါး မေး - ပြေကြတာပါ - (မှန်ပါ)၊ အရှင်ဘုရား၊ သီလ

ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်ဟာကို နှလုံးသွင်းမှန်နဲ့လုပ်ရမှာတုံး-(မှန်ပါ)။ သီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ နှလုံးသွင်းမှန်ကို လုပ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။ သီလဆောက်တည်ပြီး နှလုံးသွင်းမှန်ကို လုပ်စမ်းပါ တဲ့-(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဝေဒနာကြိုက်ယင် တကာကြွယ် ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်ရှုစမ်းပါ- (မှန်ပါ)။ စိတ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် စာ-(စိတ်ကိုဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ရုပ်ကိုကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က - (ရုပ်ကိုဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ယောကျ်ား - မိန်းမ ပျောက်ပြီး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တွေပဲ ရောက်လားတယ်- (မှန်ပါ)။ ဒါကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့် - (နှလုံးသွင်း မှန် လို့ပါဘုရား)။ နှလုံးသွင်းမှန်တော့ အာသဝလောသေးရှဲ့လား- (မလှပပါဘူး)။ အာသဝမုလောဘနဲ့ လှည့်ပို့ရော ဘုံရှိုသေးရှဲ့ လား - (မရှိပါဘူး)။ ဘုံမှမရှိဘဲနဲ့ သေစရာကော - (မရှိပါ ဘူး)။ ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ သံသရာစခန်း သတ်ချင်ယင် နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ - (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ရှင်မဟာကောဠိက - စာ သီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘယ်ဟာကို နှလုံးသွင်း မှန်ရမှာတုံးဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါးကို အနိစ္စတော့၊ ဒုက္ခတော့၊ အနတ္တတော့၊ ရောဂတော့၊ သဏ္ဍတော့၊ အယတော့၊ ပရတော့၊ ပရလောကတော့၊ သုညတော့ ဆိုပြီး သကဓလ ခန္ဓာငါးပါးကို ဖြစ်ပျက်နှလုံးသွင်းလိုက်ပြီဆိုလို့ရှိယင် နှလုံးသွင်းမှန်သွားတခပ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီစော့ ဖြစ်ပျက်ဆိုတော့ အနိစ္စ ဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။ ပြင်တခုက ဓဂ္ဂ် ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာ ရှိသေးရှဲ့လား-(မှန်ပါ)။

တဏှာကော - (မရှိပါဘူး)၊ ဒိဋ္ဌိကော - (မရှိပါဘူး)၊ ဘဝတဏှာကော - (မရှိပါဘူး)၊ အာသဝလေးပါးစလုံးဟာ ဖြစ်ပျက် မြင်လိုက်တာနဲ့ တကာကြယ် ကာမာသဝလဲမမြင်ဘဲ ကာမဘုံလဲ မလိုချင်တော့ဘူး - (မှန်ပါ)၊ ရူပဘုံကော - (မလိုချင်ပါဘူး)၊ အရူပဘုံကော - (မလိုချင်ပါဘူး)၊ အပါယ်ဘုံကော - (မလိုချင်ပါဘူး)၊ ဒိဋ္ဌာသဝလဲ မဖြစ်တော့ဘူး - (မှန်ပါ)၊ မဖြစ်တော့ အပါယ်လဲမထောက်တော့ဘူး - (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ဖြစ်ပျက်မြင်လိုက်တော့ နှလုံးသွင်းက မှန်သွားတယ်။ နှလုံးသွင်း မှန်သွားတော့ ဝင်ရိုးကျိုးပြီ - (မှန်ပါ)။ ဝင်ရိုးကျိုးတော့ ဒေါက်တွေ တပ်လို့ဖြစ်သေးရဲ့လား - (မဖြစ်ပါဘူး)။ ဒေါက်တွေမှ တပ်လို့ မဖြစ်လို့ရှိယင် အကွပ်နဲ့တူတဲ့ ဇရာ မရဏသည် ဒကာဒကာမတွေ အိုအောင် သေအောင် လုပ်နိုင်သေးရဲ့လား - (မလုပ်နိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဒီနေ့ဆုရားဟာ ဒကာဒကာမတို့ သတ္တုချလိုက်တော့ ဘာအရေကြီးသတုံး - (နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်)။

ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှန်ယင် အာသဝဝင်ရိုးကျိုးတယ် - (မှန်ပါ)။ အာသဝဝင်ရိုးကျိုးသောကြောင့် ဘုံဒေါက်တွေကော - (ပြုတ်ပါတယ်)။ ဒေါက်တွေ ပြုတ်သောကြောင့် အကွပ်ကြီးကော ရှိသေးရဲ့လား - (မရှိပါဘူး)။ အဲ...သံသရာလည်မှုစနန်းကြီး အဝိုင်းကြီး အကုန်သိမ်းတာပဲ - (မှန်ပါ)။ ဝင်ရိုးရော ဒေါက်ရော အကွပ်ကြီးရော အကုန်မသိမ်းဘူးလူး - (သိမ်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို သိမ်းတာ သိရတော့မှ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမ
တွေက ခြော်... ဝိ... နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ သိပ်အရေးကြီးပါကလား-
(ကြီးပါတယ်)။

နှလုံးသွင်းမှန်ဆိုတာစာ ဘာကြည့်လိုက်လိုက် ခန္ဓာကိုယ်ကို
ဝိပဿနာဉာဏ် ထိုင်တော့မယ် ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ
တွေ့ယင် ငါနှလုံးသွင်းမှန်ပြီဟေ့ - (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်တွေ့ယင်-(နှလုံးသွင်းမှန်ပါပြီဘုရား)၊ နှလုံးသွင်း
မှန်ကံတည်းက ဝင်ရိုး ဘယ်နှယ်နေသလဲ - (ကျိုးပါတယ်
ဘုရား)၊ ဒေါက်တွေကော - (ပြုတ်ပါတယ်)၊ သံပတ်ခွေ
ကြီးကော (ပြုတ်ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သံသရာ
ထဲမှာဖြင့် အခြေကနေပြီး ဖျက်ချလိုက်ပြီ - (မှန်ပါ)၊ ဒကာ
ဒကာမတို့ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း - ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရား၊ သီသရီတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် နှလုံးသွင်း
မှန်ပြီး ဘယ်ဟာလုပ်ရမှာတုံးဆိုတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကို အနိစ္စ
တော့ ဒုက္ခတော့၊ ဝေဒနာတော့ စသည် ရှုလိုက်ယင် ပြီးတာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ စာတွေက များနေတော့ ဒါတွေကို ရအောင်လဲ
ကျောက်နိုင်တော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြည့်တော့ ဖြစ်ပျက်မြင်ယင်
ဒါတွေအကုန်ပါသွားတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တော့
ဒကာဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းက တယ်နှယ်နေသတုံး - (မှန်ပါ
တယ်)၊ နှလုံးသွင်းမှန်တော့ ယောနိသောမနုသိဇာရ ဖြစ်
သွားတယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီကျတော့မှ ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိကရောတေစ
မဟတော အတ္တယ သံဝတိ-(မုန်ပါ)၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊
ယောနိသော မနသိကရောတော-ဖြစ်ပျက်ဟူ၍ သင့်တင့်သော
အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟတော-ကြီးစွာ
သော၊ အတ္တယ-နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်
၏။ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တယ်လို့ ဟောတာ - (မုန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းမှန်ယင် - (နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ
တယ်)။

ဘုရားက ကျဉ်းကျဉ်းဟောတာပါ။ သူန်းကြီးတို့က ဒကာ
ဒကာမတို့ နားလည်အောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပြပါတယ်။ ပြတဲ့
အခါကျတော့ ယောနိသောမနသိကာရဖြစ်တော့ ဝင်ရိုးကျိုး၊
ဝင်ရိုးကျိုးတော့ ဒေါက်ပြုတ်တယ် - (မုန်ပါ)၊ ဒေါက်ပြုတ်
တော့ အချုပ်ဆိုတဲ့ သံပတ်ခွေကြီးက - (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊
ပြုတ်သွားတဲ့အတွက် ဒကာဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ရဟတ်
အကုန်ရပ်ပြီ - (ရပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ မရပ်သေးဘူးလား - (ရပ်
ပါတယ်)၊ ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဘာအရေးကြီးသတုံး - (နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့
အရေးကြီးပါတယ်)။

အဲဒီဘော့ အိမ်ကျိတော့ နှလုံးသွင်းတာပေါ့ဗျာ-(မုန်ပါ)၊
ခန္ဓာကိုယ်ကို မျက်လုံးမှိတ်ပြီး နှလုံးသွင်း - (မုန်ပါ)၊ ဟိုနေရာ
ကလေးမှာ ယားတယ်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ-(မုန်ပါ)၊ နာတယ်
ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ - (မုန်ပါ)၊ လှုပ်တယ် ဖြစ်ပြီး ပျက်တာပဲ
(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စိတ်ဓာလေး ပေါ်လာလဲ - (ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ)၊
တယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် - (ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ)၊ အဲဒါ နှလုံးသွင်း
ပေးတော့ - (မှန်ပါ)၊ ငါ့တစ်ကိုယ်လုံးဟာလဲ ယောက်ျားလဲ
မရှိ မိန်းမလဲ မရှိ၊ ဖြစ်ပျက်သာ ရှိနေတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါ့ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့် - နှလုံးသွင်း မှန်လို့ပါ
ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီ - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်
မှန်းစရာပါကလား - (မှန်ပါ)၊ မဃာပေဘူးလား - (လာပါ
တယ်)၊ ပြစ်ပျက်ဘာဆရာတုံး - (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ဒုက္ခသစ္စာ
ဆိုတော့ လိုချင်သေးရဲ့လား - (မလိုချင်ပါဘူး)၊ မလိုချင်တော့
မှဂါဉာဏ်ပေါ်လာတယ် - (မှန်ပါ)၊ အရဟတ္တမဂ် ဓါးသန်လျက်
ဆိုတဲ့အတိုင်း မဂ်ဆိုတာ သန်လျက် - (မှန်ပါ)၊ ဒီသန်လျက်
သည် ဒကာဒဏာမထို့ ဝင်ရိုးကို ခုတ်ဖြတ်ပစ်လိုက် - (မှန်ပါ)၊
ဒေါက်တွေ ပျက်ဆီးပစ်လိုက်၊ အကွပ်တွေ ဖြုတ်ချလိုက် -
(မှန်ပါ)၊ မဂ်ပေါ်လာတော့ ဒါတွေအကုန်ပျက်တယ် - ပြုတ်
တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့၊ ဝိပဿနာမှ တစ်ပါး ခင်ဗျားတို့
သံသရာစခန်းကို ရပ်ပေးမည့်သူ မရှိဘူး - (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်း
မှားကဖြင့် ခုနင်ကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဝင်ရိုး
ပေါ်၊ ဝင်ရိုးပေါ်လို့ ဒေါက်တွေပေါ်၊ ဒေါက်တွေပေါ်လို့
အကွပ်နဲ့ကြုံရ - (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်းမှန်တော့ ဝင်ရိုးပြုတ် -
(မှန်ပါ)၊ ဝင်ရိုးပြုတ်တော့ ဒေါက်တွေကဒကာ - (ပြုတ်ပါ
တယ်)၊ ဒေါက်တွေပြုတ်တော့ အကွပ်ကဒကာ - (ပြုတ်ပါ

တယ်)၊ သံသရာခန်းဆက်ပြီဆိုတာ သေချာပလား—(သေချာ
ပါပြီ)။

ဒါဖြစ်မှ ဖြစ်ပျက်ရှုတာမှတစ်ပါး ကယ်မည့်သူ ယူမည့်သူ
မရှိဘူး - (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား - (ပေါ်ပါပြီ)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင်တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင်-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့-ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

မဂ္ဂသစ္စာမှ အရိယသစ္စာသို့

ကူးပြောင်းရေး

အလုပ်ပေးတရားတော်

[၂၀-၁၂-၁၉၆၁]

မနေ့က ဟောခဲ့တေးက သုတဝါအရိယသဘာဝကော-
အကြားအမြင်ရှိမှ အရိယသဘာဝက ဖြစ်မယ်၊ အကြားအမြင်
မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် အင်္ဂုယာဇာ သဘာဝက မဖြစ်ပါဘူး - မိလို့
ဟောခဲ့တယ်။

မိနေ့တော့ သုတဝါ အရိယ သဘာဝကော-ဆိုတာလဲ အင်မ
တန် မှန်တာပဲ။ အင်္ဂုယာ သဘာဝကော-ဖြစ်တော့ မဂ္ဂင်ငါးပါး
ရတယ်လို့ မနေ့က ဟောခဲ့တယ်။ အဲဒါက မဂ္ဂသစ္စာ၊ မှတ်
ထားကြပါ - (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂင်ငါးပါးကို ဘာမှတ်ကြမယ် - (မဂ္ဂသစ္စာပါတရား)၊ မဂ္ဂသစ္စာ မှတ်ထားကြပါ။ အားရုံတင်ခုဂ္ဂတယ်ဆိုယင်ဖြင့် မဂ္ဂင်ငါးပါး မဂ္ဂသစ္စာ - (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ဒီနေ့တော့ မဂ္ဂသစ္စာအနေပြီး မဂ္ဂအရိယသစ္စာဖြစ်အောင် ဟောလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂသစ္စာကနေပြီး ဘယ်ရောက်အောင် ဟောမှာပါလိမ့် - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာရောက်အောင် ဟောမှာပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီနေ့ အရိယတိုးဟောမယ် - (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂသစ္စာ တစ်မျိုး၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာတစ်မျိုး၊ မှတ်မိကြပလား - (မှတ်မိပါပြီ)။ မဂ္ဂသစ္စာက မဂ္ဂင် ဘယ်နှစ်ပါးတုံး - (ငါးပါးပါတရား)။ မဂ္ဂ အရိယသစ္စာကျတော့ မဂ္ဂင်ကရှစ်ပါး - (မှန်ပါ)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဟောမှာ ဒကာဒကာမတွေ အရိယသာဝကကနေပြီး သကာလ အလျင်ကတော့ အရိယာဇီတပည့်၊ ဒီနေ့တော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရိယာဖြစ်အောင်လုပ်နည်း၊ ဒါကို ငါနာကြရလိမ့်မယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)။ သေသေချာချာမှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။

မှနေ့ကတော့ သူတဝါ အရိယသဘဝကေးဖြစ်တယ်၊ အကြား အမြင်နှင့်သောကြောင့် ဒီဝေဒနာသုံးပါး တင်ပါးမီးကို ဖြစ်ပျက် ရှုနိုင်သောကြောင့် အရိယ သာဝကမို့ ရှုနိုင်တာ - (မှန်ပါ)။

၄၆၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တန်း (၃၆)

အဲဒါက ဒီအတိုင်းနဲ့သေယင် ဒုတိယဘဝမှာ သောတာပန် တည်နိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။ အရိယာတို့၏ သုဂတိပေါ့ဗျာ... သုဂတိဖြစ်ပြီးတော့ အိပ်သောယောကျ်ား နိုးသောလားကဲ့သို့ ဒုတိယဘဝမှာ သေသေချာချာ သောတာပန်တည်မယ် - (မှန်ပါ)။

ဒီနေ့ ဒကာဒကာမတွေ ဟောရမ္မာက အရိယသာဝက အလျင်တုန်းကတော့ သာဝက ဆိုတဲ့ တပည့်၊ ယနေ့တော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဆရာဖြစ်တဲ့ လမ်းကို ဟောမယ်လို့ မှတ်ပါ - (မှန်ပါ)။ ရှစ်ပါးပြည့်သွားတော့ ဘာတုံး - (ကိုယ်ကိုယ်တို့ဒီ အရိယာ ဖြစ်သွားပါတယ်)။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရိယာ ဖြစ် သွားပြီ။

ဒီကျတော့ ဘယ်သူမှ မသင်နဲ့ဦးတော့ အရိယာက ဖြစ်နေ တော့ သူ့ဟာသူလဲ ကယ်နိုင်တယ် ဆရာမပါတောင်မှ - (မှန်ပါ)။ သောတာပတ္တိမဂ်ရပြီးတယ် ဆိုယင် ဆရာမပါတဲလဲ တက်နိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် မနုဿာယာလိုက်တာ က အရိယသာဝက ဟောလိုက်တယ်။ ဒီနေ့တော့ ကိုယ်တိုင် အရိယာ အဖြစ်ကို ဒကာ ဒကာမတွေ နားလည်ရလိမ့်မယ်လို့ မှတ်ထားပါ။ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူက မဂ္ဂသစ္စာ၊ သူက မဂ္ဂ အရိယသစ္စာ၊ အရိယ တိုးလာတယ် - (မှန်ပါ)။

ဝါးခုက တာပါလိမ့် (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။ ရှစ်ခုပြည့်သွား ယင် - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာပါ)။

ဪ... ခို့သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ယနေ့ပွားများမှု အစဉ်ကိုလဲ ဆရာဘုန်းကြီးပြတော့မှာပဲ၊ ငါးပါးက ရှစ်ပါး ပြည့်ဖို့ဆိုတာလဲ သိပ်မဝေးလှပါဘူး။

အဲဒီစော့ သာဝကအဖြစ်မှ အရိယာအဖြစ်သို့ ပြောင်းလွှဲနိုင်တယ်လို့ ဒကာဒကာမတွေကလဲ ယုံကြည်ကြပါ - (မှန်ပါ)။ ဒီတရားမျိုးဟောရယင် ဘယ်သူမှ မနာချင်ဘူး၊ နာမည်ဘုလဲ မရှိဘူး - (မှန်ပါ)။

ကွာ...ဒါတွေက တကယ် အထက်စန်း တရားတွေပါကွ၊ ခို့လိုချင်တာနဲ့ ဒါနဲ့ တစ်ခြားစီပါကွ၊ ခို့စာ အမျိုးမျိုးသော လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေကို ကြိုက်နှစ်သက် နေတာတွေ ကြောင့် လူ့ပြည်နတ်ပြည်ဆိုတာလဲ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ် ပါပဲ - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒါဟောမယ်ကြံစော့ကို ဒကာဒကာမတို့အခြေ ကလေးတည်ပေးပါဦးတဲ့၊ ယခုနှစ်မူ နာရတဲ့ ဒကာဒကာမတွေ ကလဲ ပါနေစော့ အခြေမပါဘဲနဲ့ နာလို့ရှိယင်လဲ ဖြစ်စဉ်တော့ သဘောကျသွားမှာပဲ၊ ဖြစ်ရာအာရုံကို သဘောမကျဘဲနေလို့ ရှိယင်လဲ ခက်ကြမှာ စိုးတဲ့အတွက် အခြေကလေးက ပြီး ဒကာဒကာမတွေမှတ်ကြ။ အခြေကလေးတည်ပေးမယ်နော် - (မှန်ပါ)။

အခြေမတည်ယင် မဖြစ်သေးဘူးလို့ မှတ်ကြ၊ ဟောမှာက တော့ ဒီခေါင်းစဉ်တော့ ပြလိုက်ပြီ၊ မဂ္ဂ သစ္စာက မဂ္ဂ အရိယ သစ္စာရောက်အောင် ယနေ့ ဟောလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။ မနေ့က

သူများ၏တပည့်၊ ယနေ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ဆရာဖြစ်အောင် ဟောလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ စာရာကဖြင့် ဒုကာဒကာမတွေ့ ဘာမှ လိုလေသေးမရှိအောင်ဘဲ ဆရာဘုန်းကြီးစာ သင်လဲသင်မှာပဲ၊ ပြလဲပြမှာပဲ၊ သို့သော် လှင်ယူမှုရမယ်ဆိုတာ မနေ့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတဲ့အတွက် ငါ့ပေါးက ရှစ်ပါးဖြစ်ချင်လို့ရှိမယ် သုံးပါးမထည့်ယင် မဖြစ်ဘူးဘဲ၊ ဖြစ်ကြပါမလား - (မဖြစ်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် သုံးပါးထည့်မှုဖြစ်မှာ ဖြစ်နေသောကြောင့် သုံးပါးထည့်တာသည် ထိုင်နေလို့တော့ အလိုလိုဝင်မှာမဟုတ်ပါဘူး - (မှန်လှပါ)၊ ဝင်ပါမလား - (မဝင်ပါဘူး)၊ အားထုတ်လိုက် ယင်တော့ဖြင့် - (ဝင်မှာပါဘုရား)၊ ဝင်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒုကာဒကာမတွေ့ ရှင်လှိုင်လင်းလှိုင်သွားပါဇာယ် - (မှန်ပါ)။

သို့သော် အားလုံး ဒုကာ ဒကာမတွေ့ဟာ လေးကိမ္မဒက္ခတော့ ခင်ဗျားတို့ အရောင်းအဝယ်တွေ့မှာတော့ ဆရာတွေပဲ၊ ကိုယ့်အဖတ် ကိုယ့်ပညာနဲ့ကိုယ် ကိုယ့်ဆရာတွေပဲ၊ လောကုတ္တရာကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ငယ်စာ စသင်ရမလဲ မေးတော့ ကကြီး ခခွေးက စသင်ရမယ် - (မှန်ပါ)၊ သူ့နေရာနဲ့သူ့ကိုဗျ - (မှန်ပါ)။

လောကုတ္တရာ ကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အခြေအနေက စသင်ရမယ်ထင်ဆတုံး - (ကကြီး ခကွေးစာ စသင်ပါမယ်)၊ အဲ...ဝိပဿနာ၏ ကကြီး ခကွေးစာ စသင်ရမယ် - (မှန်ပါ)။

ဒီပြင်ဟာ မဆိုပါဘူး၊ ဝိပဿနာမှာလဲ သူ့ ကကြီး ခးကူး ရှိပါသေးတယ်-(မှန်ပါ)။

အဲဒီဘော့ သူ့ ကကြီး ခးကူးက စ-သင်မှသာလျှင် ဒကာ ဒကာမတွေ ငါးပါးက ရှစ်ပါး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မှတ်တော့၊ အခု နာရတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဪ...အခြေနဲ့ တကွ ပါပြီးတော့ တို့သည်ကား ကျင့်ရ၊ ကြံရတော့မှာပဲလို့ စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ကြပါ-(မှန်ပါ)။

အခြေဆိုတာ ဘာတုံးဆိုတော့ ဝေဒနာနုပဿနာက နေ တတ်တယ်၊ ဝေဒနာနုပဿနာကနေ တက်တော့ကို ဝေဒနာ နိရောဓ တဏှာနိရောဓော ဆိုသောကြောင့် တဏှာချုပ်ယင် နိဗ္ဗာန်ပဲ ဆိုသောကြောင့် ဝေဒနာဟာ နိဗ္ဗာန်ရဖို့ အနီးဆုံး တရားတစ်ခုပဲ-(မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပစ္စယာလဲ တဏှာ၊ တဏှာ ချုပ်အောင် ရှုနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျဲတော့ ဝေဒနာပစ္စယာ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (တဏှာ နိရောဓောပါဘုရား)၊ တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာန်-လို့ တစ်ခါ ဘုရားက ဟောလိုက်ပြန်တယ်-(မှန်ပါ)။

တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာန်ဆိုတော့ တဏှာ ချုပ်အောင် လုပ်နိုင်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ပဲလို့ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာက အကြောင်း အကျိုး ဆက်လိုက်တဲ့အခါ ဒီနေရာမှာ အကျိုး ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဝေဒနာ နိရောဓော မဖြစ်ယင် တဏှာ နိရောဓော ဖြစ်ပါ့မလား-(မဖြစ်ပါဘူး)။

တဏှာ နိရောဓော မဖြစ်ယင် တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာန် ဆိုတာကော-(မဖြစ်ပါဘူး)၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဤကဲ့သို့ သံယုတ် ပါဠိတော်တွေမှာ အကြောင်း အကျိုး ဟောချက်တွေရှိတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာသိမှ ဝေဒနာ နိရောဓောကို သိမယ်၊ ဝေဒနာမသိယင် - (ဝေဒနာ နိရောဓော- မသိနိုင်ပါဘူး)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဒီနှစ်မှစပြီး နာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဝေဒနာဖြစ်တာကိုသိမှ ဝေဒနာနိရောဓ- ဝေဒနာချုပ်တာ သိ မယ်၊ ဝေဒနာဖြစ်တာ မသိယင် - (ဝေဒနာချုပ်တာမသိပါဘူး)။

အဲဒီတော့ လောကီ-ဥပမာပြောကြပါစို့ ဆိုလို့ရှိယင် ချုပ် တာ သိဖို့ဆိုတော့ ချုပ်တာဟာ သေတရပ် - (မှန်ပါ)။

မသာပို့ ကြွတော်မူပါလို့ ကိုထွန်းကို ဖိတ်လိုက်တယ်၊ အရပ်လဲ မပါဘူး၊ နေရပ်လဲ မပါဘူးဆိုယင် ခင်ဗျား တယ်သွား မတုံး - (သွားလို့မရပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် မသာနဲ့ မတွေ့ပေဘူး... (မတွေ့ပါဘူး)၊ ဒီမှာလဲ သုခဝေဒနာဟာ တယ်နေရာမှာ သူ့ မသာပေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သူပျက်တာ သိမှ - (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခဝေဒနာ မသာသိချင်ယင် မသာဖြစ်နေတဲ့ နေရာဟာ တယ်နေရာဆိုတာ သိမှ - ဥပမာကွာဝေဒနာဟာ တယ်နေရာမှာ မသာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိမှသာလျှင် ဒီနေရာမေး ဒီနေရာ သေတယ်ဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကိုသိမယ် - (မှန်ပါ)၊ နို့ မဟုတ် သိကြ ပါမလား - (မသိပါဘူး)။

ဒါကြောင့် နေရာကလေးကို ယနေ့ ဈေးဦးစွာ ကျကျ နှနဲ ပြုရမယ်၊ နေရာကလေး ပြုပြီးတော့မှ ငါးပါးက ရှစ်ဝါးဖြစ် တာ သွားကြစို့တော့ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ရှင်းပြမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ကိုယ်ဆိုတာ တစ်ကိုယ်လုံးပေါ့ဗျာ- ခြေဖျားဆံဖျားစတဲ့ ကာယ ပဿာဒ မှုဖြစ်နိုင်တဲ့ နေရာတွေချွန်၊ ကျန်တဲ့ နေရာတွေမှာဖြင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ တစ်ခါ တစ်လေ သုခဝေဒနာပေါ်တယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်တယ်-(မှန်ပါ)။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒဏာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်မျိုးပေါ်နိုင်သတုံး-(နှစ်မျိုးပေါ်နိုင်ပါတယ်)၊ ဘာပါလိမ့်-(သုခနဲ့ ဒုက္ခပါဘုရား)၊ ဒါကလေး မှတ်ထားပါ။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်တယ် ဆိုပေမယ့်လဲ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်နိုင်တာ ပြောတာနော်...။ သို့သော် ပေါ်ချင်တဲ့ နေရာကွက်ပေါ်မှာပဲ၊ သူ ပေါ်နိုင်တဲ့ နေရာဌာနကတော့ တစ်ကိုယ်လုံးပဲ-(မှန်ပါ)၊ သို့သော် ပေါ်တဲ့နေရာကတော့လဲ တစ်နေရာမှာပဲ ထူးထူး ခြားခြား ပေါ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်နိုင်တာ သုခနဲ့ ဒုက္ခ၊ သုခဝေဒနာ ရှုပါဆိုလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ မျက်လုံးအမြင် ရှုမယ်၊ နားက အကြား ရှုမယ်ဆိုယင် မရဘူး-(မှန်ပါ)၊ မရနိုင်တော့ သင်္ချိုင်းမမှန်သေးယင် အသုဘဉာဏ် မပေါ်နိုင်ဘူး-(မှန်ပါ)၊ ပေါ်နိုင်ကြပါမလား-(မပေါ်နိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် အရမ်း အနိစ္စပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)၊ အရမ်း အနိစ္စဖြစ်နေယင် ကိုထွန်းကြီး ရှုချင်တိုင်း၊ ရှုအလကားပဲ ခရီးမရောက်ဘူး-(မှန်ပါ)၊ အာရုံလွတ်နေပါတယ်။

အဲဒီတော့ အာရုံလွတ်နေတော့ အာရမ္မဏိက တရားကလဲ ပေါ်ခွင်ကို ရရှိလား - (မရပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် အာရုံမှ မရှိဘဲ အာရမ္မဏိကလဲမရှိဘဲ ဆိုယင်ဖြင့် အိမ်ရာထဲ နောင်ရမ်းနေတာနဲ့ အတူတူပဲ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာပေါ်ကြသတုံး တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပြောပါ - (သုခနဲ့ ဒုက္ခ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အိုက်ဒနတဲ့အခါမှာ ဘာဝေဒနာ ပေါ်သတုံး - (ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)။

လေပြေလေညှင်းကလေး တိုက်လိုက်တဲ့ အခါ - (သုခဝေဒနာပေါ်ပါတယ်)၊ အေးနေတဲ့အခါများ အအေးလွန်နေယင် ဘာဝေဒနာတုံး - (ဒုက္ခဝေဒနာပါ)၊ ခြုံထည် ရုံသည်ကသေးနဲ့ ပေါင်းစပ်မိတဲ့အခါကျတော့ - (သုခဝေဒနာပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာ ကင်းကြရဲ့လား... (မကင်းပါဘူး)၊ အဲ...ဒီကျမှ ပေါ်လာတယ်၊ ဪ...ဘယ်အခါမှ ဝေဒနာမကင်းပါလား... (မှန်ပါ)၊ ကင်းကြသေးရဲ့လား... (မကင်းပါဘူး)၊ ဝေဒနာကင်းတယ်လို့ ယူဆတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မသိတာမှတစ်ပါး ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိပါဘူး - (မှန်ပါ)။

ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ်နဲ့ သင့်မြတ်တဲ့ ခြုံထည်ခုံသည် တို့ကို ဝတ်ရုံပြီး မလာကြရဘူးလား - (လာကြရပါတယ်)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒါတွေ ကြပ်စည်းလာရသတုံး မေးယင် ဘယ်နှယ် ဖြေကြမတုံး - (ဝေဒနာရှိလို့ပါဘုရား)။

အနာရှိလို့...၊ အနာ ဆေးကုပြီး သကာလ ကြပ်စည်းပြီး လာခဲ့ကြရတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒီအဘိုင်းလာသို့ရဲ့လား - (မရ

ပါဘူး)၊ ကောင်းကေခင်းလာလို့ ဖြစ်ပါ့မလား - (မပြစ်ပါဘူး)။

ဘာကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အထပ်ထပ်တွေ့ အလိလိခတွေ့ အပွေပွေတွေ့နဲ့ ဒကာဒကာမတွေ လာခဲ့ကြပါလိမ့်မတုံးဆိုဘော့ ဝေဒနာပေါ်လို့ပါဘုရား၊ ကြပ်စည်းလာခဲ့ကြတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒီကျဘော့ မြှုတ်ကြည့်ပါ၊ ဝေဒနာပြင်းလာလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ ပြင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီဘော့ ခင်ဗျားတို့က ဝမ်းထဲမှာ ဒီဝေဒနာကို သဘောမကျသေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ငါက ဘယ်လို သက္ကလပ်ဝတ်နိုင်တယ်၊ ငါကဘယ်လို ဆွယ်တာကို ဝတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အပြောပါပဲ၊ ရိပ်မိကြပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

စင်စစ်ဘော့ ကြမ်စည်းတာထက် ပတ်တီး စည်းတာထက် ပိုပြီးသကာလ သူ့သတ္တိရှိသေးသလား-(မရှိပါဘူး)၊ ရောဂါသည်တွေ ဝေဒနာမှ မတင်းဘဲကိုးဗျ၊ ဝေဒနာ မုဇင်းတွေ ဒကာဒကာမတွေ ဘာဆိုကြမယ် - (ရောဂါသည်ပါဘုရား)။

ရောဂါသည်....၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်ဘယ်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်တာပေါ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ နို့သည် အကူအညီ ယူထားရသလား - မယူဘူးလား ဒါကိုသာခမ်းလိုက်ပါ - (ယူရပါတယ်ဘုရား)။

အထည်အလိပ်နဲ့ အကူအညီ ယူရတယ် မရှိဘူးလားဗျ - (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်ခါတစ်လေကျတော့ အစားအသေစက်နဲ့ အကူအညီ ယူရတာကော - (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဒွါဖြင့်

အတွင်းဆေး၊ အပြင်ဆေးပေါ့ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာ တဲ့ တုံး - (အတွင်းဆေး၊ အပြင်ဆေးပါဘုရား)။
ဓမ္မာနောတောတောင်မှ မမာမှန်း မသိဘူး ဆိုယင်
တော့ ခက်သေးသဗျာ - (မှန်ပါ)။ အတွင်းဆေးအပြင်ဆေးနဲ့
နေရတာတောင်မှ ကျန်းမာပါတယ်လို့ ပြောယင်တော့ ဦးဘ
အုန်း ခက်ပြီ... (မှန်ပါ)။ မခက်သေးဘူးလား - (ခက်ပါတယ်
ဘုရား)။

တယ်ဆေးနဲ့ နေကြံ့ရသလဲ - (အတွင်းဆေး အပြင်ဆေးနဲ့
နေကြံ့ရပါတယ်)။ အတွင်းကို ခင်ဗျားတို့အိမ်စာ ၃-နာရီ
၄-နာရီ သို့မဟုတ်လဲ အခုလခခါနီး အတွင်းဆေးကုပြီး
လာနိုင်တယ် - (မှန်ပါ) သဘောကျပလား - (မှန်လှပါ)။

အပြင်ဆေးက ဒီခရီးနဲ့ ဒီခရီး နည်းနည်းဝေးတယ်ကွာ
လေတွေတိုက်ဘာလဲ များလိမ့်မယ်၊ လုံလို့ရှိယင်လဲ လုံသလို
ဝတ်တာပေါ့၊ မလုံလို့ရှိယင်လဲ ခပ်ထူထူခြုံတာပေါ့ဆိုတော့
ခုနင်က အတွင်းဆေးလဲ ကုပြီးလို့ အပြင်ဆေးကို တစ်ခါတည်း
ခြုံရတော့တာပဲ - (မှန်ပါ)။ မခြုံရဘူးလား - (ခြုံရပါ
တယ်ဘုရား)။

ခါဖြင့် ဒီကိုလာတဲ့ ဒကာဒကာမတွေဟာ ကျန်းမာ ချမ်း
သာလို့ လာနိုင်ကြသလားမေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောမလဲ - (မဟုတ်
ပါဘူးဘုရား)။ အတွင်းဆေးအပြင်ဆေးကိုခပ်ကုပြီး လာခဲ့တာ
ပဲ...၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

အတွင်းဆေး၊ အပြင်ဆေးနဲ့ လာခဲ့ရတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ လမ်းမှာ မှု၊မှာစိုးလို့ အိတ်ကလေးနဲ့များ ထည့်ခဲ့ရသေးတယ်။ ဂျူဆေး ဂျှိုက်ဆေးကလေး - (မှန်ပါ)။ ဒါလောက်တောင် မကျန်းမာတာဖြင့် ပေါ်လောက်ပါပြီ- (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် တစ်နေ့က ပြောခဲ့တာ၊ နကုလပိတာ ကို ဟောလိုက်တဲ့နေရာမှာ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ် ဆောင်ထားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျန်းမာတယ် ထင်နေတဲ့ လူဟာ မိုက်မဲတာမှတစ်ပါး ဘွာမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိပါဘူးတဲ့- (မှန်ပါ)။ ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီနေ့ ကျန်းမာကြရဲ့လား - (မကျန်းမာပါဘူး)။

အတွင်းဆေး အပြင်ဆေး လက်လွှတ်ရပြီလား- (မလွှတ်ရ ပါဘူးဘုရား)။ ဘယ်တော့လွှတ်ရမှာတုံး - ခန္ဓာရှိယင် ဘယ် တော့မှ မလွှတ်ရဘူး - (မှန်ပါ)။

ဘယ်တော့ လက်လွှတ်ရမတုံး ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာ ဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းမှပဲ ဆေးလက်လွှတ်ရမယ်- (မှန်ပါ)။ ဒီကြား မှာဖြင့် မလွှတ်ရဘူးဆိုတာ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အတွင်းဆေး၊ အပြင်ဆေးအပြင် ဂျူဆေး၊ ဂျှိုက် ဆေး ဆိုတာတွေကလဲ ကိုထွန်း ဘယ်နှယ်နေသတုံး - (မနည်း ပါဘူး)။ အမြဲ ဆောင်ထားရတယ်။ ရောက်တဲ့ နေရာမှာလဲ တစ်ခါ ဆေးရုံများ ရှိပါရဲ့လားဆိုတာ မေးရသေးတယ်.... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်အသွားက ရောက်တဲ့နေရာလဲ ကျယ်ကျယ် ဝန်း ဝန်း နေရာ ထိုင်ရာနဲ့ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ အနံ့စော် ကင်းကင်းနဲ့ ရှိပါရဲ့လား။ ဖျင်ကြီး ကျင်ငယ်များကော် သွားစရာ ရှိပါရဲ့

လား၊ ဒိက္ခတော့တဲ့ အနာထပြီး အနာကြူဦးမှလဲ ခင်ဗျားထို့က သိတယ်-(မှန်ပါ)၊ မသိရဘူးလား-(သိရပါတယ်)။

သိရတော့ ဒီဈာန်တဲ့နေရာမှာလဲ ဆေးရုံမေးပြီး သကာလ ဆေးရုံ၏အကြောင်း အောင်းကောင်းသိမှ လာရဲတယ်ခင်ဗျား တို့-(မှန်ပါ)၊ နို့မဟုတ် လာရဲလား-(မလာရဲပါဘူး)၊ ဒီတော့ အနာကင်းလို့ မေးတာလား၊ အနာရှိလို့ မေးတာလား- (အနာ ရှိလို့ မေးတာပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားထို့ဥစ္စာ ခန္ဓာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အနာ ရှိတာ ချည်းပဲလို့ ဘုရားဟောတော်မူတာများ ခင်ဗျားတို့ အင်မတန် ယုံကြည်စရာ ကောင်းပါတယ်၊ ဦးဘကြည် ဘယ်နှယ်တုံး.... (တပည့်တော်ယုံပါတယ်ဘုရား)။

လာခဲ့ရတာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လား၊ အတွင်းဆေး၊ အပြင် ဆေးနဲ့ပဲလား-လို့ မေးလိုက်တယ်-(အတွင်းဆေး၊ အပြင်ဆေး နဲ့ပါဘုရား)၊ အံ့မယ်လေ၊ ကြောက်စရာပါလားဗျ၊ စိတ်ချရတဲ့ အကွက်ကို ပါရဲလား-(မပါပါဘူး)။

စိတ်ချရတဲ့အကွက်ကို ဒကာ ဒကာမတို့ လုံးလုံး မပါဘူး၊ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ သုခဝေဒနာ မရှိယင် ဒုက္ခဝေဒနာရှိ မယ်-(မှန်ပါ)၊ မရှိပေဘူးလား-(ရှိပါတယ်)။

ကောင်းပြီ- ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါ ဝိပဿနာ၏ ကြီး၊ ခုကွေးပဲ-(မှန်ပါ)၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာ ဝေဒနာ ပေါ်နိုင်သတုံး-(သုခ ဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်နိုင် မိတယ်)၊ ပြိုင်ပေါ်ထလားမေးယင်-(မဟုတ်ပါဘူး)။

တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခု ပေါ်နိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။ တစ်ခု
ချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုပေါ်တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း မှတ်ပါ။ ဒါကို နေ့တိုင်း ဟောမနေနိုင်ဘူးနော်-
(မှန်ပါ)။ သူကနေ ခေန်းတက်တဲ့ သောတာပန် တည်နိုင်မှုကို
အရေးတကြီး ဟောရမှာ.... (မှန်ပါ)။ ဒါက သရုပ် သဘော
ပြောနေရတာ-(မှန်ပါ)။

နောက်ဆဲ ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာဝေဒနာ
ပေါ်နိုင်သတုံး-(သုခဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်နိုင်ပါတယ်
ဘုရား)။ သုခ ဘယ်အချိန် ပေါ်သတုံး- အိုက်နေလို့ လှေပြေ
လှေညှင်းတိုက်ယင် ဘာပေါ်သတုံး- (သုခဝေဒနာ ပေါ်ပါ
တယ်)။ နဂိုက ဘာရှိနေသတုံး- (ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိနေပါတယ်)။

ဩဝါ....ဒါဖြင့် ဒုက္ခ တစ်လှည့် သုခ တစ်လှည့် နေရတာ
ပေါ့-(မှန်ပါ)။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ပြိတ္တာဘုံကျတော့ ပြော
လိုက်ကြတာ နေ့စုံ-ညခံ၊ ဒီ ပြိတ္တာတော့ မဖြစ်ချင်ပါဘူးတဲ့၊
ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘာဖြစ်နေသတုံး မေးယင် ဘယ်နှယ် ပြော
မလဲ-(ပြိတ္တာလိုပါပဲ ဘုရား)။ သုခနဲ့ ဒုက္ခ လှည့်ခံနေရတာပဲ-
(မှန်ပါ)။

ဇောင်းပြီ.... ဒါဖြင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ သုခ ဒုက္ခ ဝေဒနာပေါ်
တယ် ဆိုသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီ)။ စာနဲ့ ပေနဲ့ ကြည့်ချင်တော့ သုခ သဟဂတံ
ကာယဝိညာဏံ၊ ဒုက္ခသဟဂတံ ဇာယဝိညာဏံ ဆိုတော့ ပါဠိ
တော်နဲ့လဲ ကိုက်သွားပြီမဟုတ်လား-(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒကာ ဒကာမတို့ သုခ
ဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာမှ တစ်ပါး တစ်ခြားဝေဒနာ မပေါ်
နိုင်ဘူး-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီနော်-(မှန်ပါ)။

ဝမ်းထဲကျတော့ ဟဒယဝတ္ထု၊ နှလုံးသွေးထဲကျတော့ ဝမ်း
သားတယ်ဆိုတာ နဂိုအတည်းက စကားထဲမှာ ပါတယ်၊ ဝမ်း
ထဲက သာယာတာ-(မှန်ပါ)၊ ဝမ်းသာတာဆိုတာ ဝမ်းထဲက
သာယာတာ ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဟဒယ
ဝတ္ထု နှလုံးသွေးထဲမှာ အာရုံကောင်းနဲ့ တွေ့လို့ရှိယင်ဖြင့် ဝမ်း
သားတယ် ဆိုတဲ့ သုခဝေဒနာ(သောမနဿ) မပေါ်ဘူးလား-
(ပေါ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ သုခဝေဒနာ (သောမနဿ) ပေါ်နိုင်
တယ်-(မှန်ပါ)၊ ပေါ်တာသိမှ ပျက်တာသိမှာကိုးဗျ-(မှန်ပါ)။
ပေါ်တာမသိမောင်-(ပျက်တာမသိပါဘူး)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သူ့နေရာဌာန သင်္ချိုင်းမှန်
ကလေးကိုလဲ မပြုလို့ရှိယင် ဦးလှထွေး ၄-မရ- (မရပါဘူး)၊
ရမ်းအနိစ္စဖြစ်မယ်၊ ဦးသံခွိုင် မဖြစ်ပေဘူးလား-(ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာ သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်၊ ဒါ သေသေ
ချာချာ မှတ်ရမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အာရုံတစ်ခု အကြောင်းညီညွတ်လို့ ကျေးဇူးရှိတဲ့
ကုန်တစ်ခု၊ မှန်းခြေပေါက် ကျေးဇူးရှိတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာကြားရပြီ။
လက်ထဲတော့ မရောက်သေးဘူး၊ ဝမ်းသာမလေ-မသာဘူး
လား-(သာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဘာဝေဒနာတုံး - (သုခဝေဒနာပါဏ္ဍနာ)၊ ဘယ်မှာ ပေါ်ပါလိမ့် - (ဟဒယဝတ္ထုမှာပါ)၊ နားထဲက ကြားရရှိတင် ကြားရတာ ဝမ်းသာတာက ဝမ်းထဲက သာပါတယ် - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ သုခဝေဒနာလဲ ပေါ်နိုင်တယ်၊ ဖုတ်လား - (မှန်ပါ)။

မှန်းခြေမပေါက် ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ အထင်ကြီးနဲ့ လွတ်လိုက်တာ မှန်းခြေကမပေါက်ဘူးဆိုတော့ ကြားရပြီဗျာ၊ ဝမ်းထဲမှာ ဘာဝေဒနာပေါ်မတုံး - (ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)၊ ဘယ်ထဲ ဒုက္ခရောက်သတုံး မေးယင်ကော - (ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာပါ)၊ ဝမ်းထဲမှာ ဒုက္ခရောက်တယ်၊ သဘောကျပဇာနား - (မှန်ပါ)။

ဝမ်းထဲမှာ ဒုက္ခဝေဒနာအဆုတ်လို့ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ တစ်ချို့များ မကောင်းတာ ကြားလိုက်ရလို့ နှလုံးသွေးများ ပျက်သွားလိုက်သေးတယ် - (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွေးဆိုတာ ဝမ်းထဲမှာ ပျက်တာမဟုတ်ဇာနား - (မှန်ပါ)၊ အဲဒီနှလုံးသွေးထဲမှာ ပေါ်တာ မဟုတ်လား ဒီဝေဒနာကလေး - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ သုခဝေဒနာလဲ ပေါ်နိုင်တယ်၊ ဒုက္ခဝေဒနာကော - (ပေါ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာမှမတိုက်ဆိုင်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းမျိုးကျတော့ အရှုံး အမြတ် အလိုမရှိဘဲနဲ့ ကိုယ်အိမ်မှာနေလဲ ကုန်ဆွားပြီး ရှုံးနေတာပဲ၊ ဒီထက်လဲ ရှုံးပြီး ရောင်းလိုက်ရတယ်ဆိုဦးတော့ အို...ကမ္မဿကာပေါ့ကွာ၊ ကမ္မဿကာထားနိုင်တဲ့ နေရာတွေကော မရှိကြဘူးလား - (ရှိပါသည်)၊ အဲဒီ ကမ္မဿကာဆိုတာ ဥပေက္ခာ

(မှန်ပါ)၊ ဘယ်မှာပေါ်ထတုံး- (ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာ ပေါ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဟဒယ ဝတ္ထုမှာ ဘယ်နှစ်မျိုး ပေါ်နိုင်သတုံး- (သုံးမျိုး ပေါ်နိုင်ပါတယ်)၊ သုခ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-(မှန်ပါ)။

ဒါလဲ မှတ်မထားလို့ရှိယင် ဘယ်လို ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဆက်ဆက် မရဘူး-(မှန်ပါ)၊ ရပ်ပါးလား - (မရပါဘူး)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဖြုတ်ပြကော-(မရပါဘူး)၊ မသိနိုင်ဘူးတဲ့၊ သူ့နေရာစာနေ ဖြတ်ပြီး သူ့နေရာကနေ ချုပ်ရမှာကိုးဗျ-(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒဏာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွေးထဲမှာ ဝမ်းထဲမှာတော့ ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်မျိုး ပေါ်နိုင်သတုံး- (သုံးမျိုးပါဘုရား)၊ ပြိုင်ပေါ်နိုင်သလား-(မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုပေါ်ရမှာပဲ-(မှန်ပါ)။

နို့...ဘယ်သူက အလျင်ပေါ်၍ ဘယ်သူက နောက်ပေါ်မှာ တုံးဆိုတော့ အဲဒါတော့ မမေးနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ အာရုံအတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်-(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား-(မှန်လှပါ)။

ဘယ်လို ဖြစ်ကြမယ်-(အာရုံအတိုင်း ဖြစ်မှာပါ)၊ ခင်ဗျားတို့ အာရုံစာ ချမ်းသာတဲ့အာရုံ၊ ဣဋ္ဌးရုံနဲ့တွေ့ယင် သုခပေါ်မှာပဲ၊ ဆင်းရဲတဲ့အာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံနဲ့တွေ့ယင် (ဒုက္ခပေါ်ပါမယ်)၊ အလယ် အလတ် အာရုံနဲ့တွေ့ယင်-(ဥပေက္ခာ ပေါ်ပါမယ်)။

ဒါကတော့ အာရုံအတိုင်း ပေါ်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီဒဏာ ဒကာမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာပေါ်လဲ - (သုခနဲ့ ဒုက္ခပါ)၊ ဝမ်းထဲကတော့ - (သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာပါဘုရား)၊ အဲဒီတော့

ဪ...တို့သန္တာန်မှာ ဒီလို ဝေဒနာတွေက ရှိနေသကဲ့သို့-လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား-(ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒီဝေဒနာမရှိယင် ဒီဝေဒနာရှိမှာပဲ၊ ဝမ်းထဲမှာလဲ ဒီဝေဒနာ သုံးခုအနက်က တစ်ခုခုက ရှိမှာပဲ (မုန်ပါ)၊ ဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ဘယ်အချိန်မှ ဝေဒနာမကင်းဘူးဆိုတာ ကျေနပ်ကြပလား-(ကျေနပ်ပါပြီ)

ကိုင်း... ဒါဖြင့် အားလုံး ဒဏာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝေဒနာကင်းတယ်များ ရှိကြပြီလား-(မရှိပါဘူး)၊ ဝေဒနာ ဘယ်တော့မှ မကင်းဘူးနော်-(မကင်းပါဘူး)။

ကောင်းပြီ... ထမင်းဆာတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ပေါ်တယ်၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)၊ ထမင်း ဆာလို့စားလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝမ်းထဲမှာ ဘာပေါ်သတုံး-(သုခဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ထမင်းဆာတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ-ဆာလောင် မှတ် သိပ်တဲ့ ဝေဒနာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ထမင်းစားတော့ကော - (သုခ- ဝေဒနာဖြစ်ပါတယ်)၊ ထမင်း စားလွန်သွားပြန်တော့ - (ဒုက္ခ- ဝေဒနာ ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဗျ...တို့မှာ အနာက ကုလိုက် ပြန်ပေါက်၊ ကုလိုက် ပြန်ပေါက် လိုက်ပဲ-(မုန်ပါ)၊ ကုလိုက်၊ ပြန်ပေါက် လိုက် မနေဘူး လား - (ပေါ်တယ်တုရား)၊ ကုလိုက်၊ ပေါက်လိုက် နေတော့

ပညာဂုဏ်ရည်(၃၁)

ဪ...ဝေဒနာ မကင်းတော့ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ မရှင်း
သေးဘူးလား-(ရှင်းပါဘယ်)၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့မှာ ကုစရာ အနာကလဲ ဒွါရခခြောက်ပေါက်ရှိ
တယ်။ မျက်လုံး၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ် ဟဒယဝတ္ထုဆိုတဲ့
မနော ဟုတ်သား - (မှန်ပါ)၊ မျက်လုံးပေါက်၊ နားပေါက်၊
နှာခေါင်းပေါက်၊ လျှာပေါက်၊ ကိုယ်ပေါက် ဟဒယဆိုတဲ့ ငမ်း
ထဲက အပေါက်၊ အပေါက် ဘယ်နှစ်ပေါက်ရှိသလဲ- (ခြောက်
ပေါက်ပါဘုရား)။

အဲဒီခြောက်ပေါက်ကို ခင်ဗျားတို့ မျက်လုံးကြွက်ကို ဝယ်
ပေးရတဲ့ငွေပေါင်း မရေတွက်နိုင်ဘူး၊ နားပေါက်ကို ဆက်သ
ရတဲ့ငွေပေါင်း-(မရေတွက်နိုင်ပါဘူး)။

နှာခေါင်းပေါက် ဆက်သရတဲ့ ငွေပေါင်း-(မရေတွက်နိုင်
ပါဘူး)၊ လျှာပေါက် ဆက်သရတဲ့ငွေပေါင်း-(မရေတွက်နိုင်
ပါဘူး)၊ ကိုယ်ပေါက်ကို တန်းဆာဆင်ပြီးသကာလ ကုသရတဲ့
ဆေးဝါးပေါင်း-(မရေတွက်နိုင်ပါဘူး)၊ မနောပေါက် အကြွက်
ကိုလိုက်ပြီးကုသ နေရတာနဲ့ကော-(မရေတွက်နိုင်ပါဘူး)၊ ဒါဖြင့်
ခင်ဗျားတို့ ဒွါရခခြောက်ပေါက်ဟာ သမုဒ္ဒရာကြီး ခြောက်စင်းလို့
မှတ်လိုက်စမ်းပါ-(မှန်ပါ)။

သမုဒ္ဒရာကြီး ခြောက်စင်းကို ခြောက်စင်းစလုံး ကျေကျော်
နပ်နပ်ဖြစ်အောင် ခင်ဗျားတို့ ပြေးလွှားပြီး ထည့်ပေးနေဘာပဲ-
(မှန်ပါ)၊ ပြည့်မလားလို့ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ)၊ ပြောတဲ့လူကသာ
လဲပြီး သေတယ်၊ မပြည့်ဘူး-(မှန်ပါ)။

မျက်လုံးပေါက်ကန်ပြီး မျက်လုံးအလိုရှိတာတွေ ပေးနေ
လိုက်တာ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတို့ တော်ပြီ တန်ပြီများ
ဘယ်တော့ ပြောဖူးသတုံး- (မပြောပါဘူး)၊ ဒါကြောင့် မျက်
လုံးဟာ သမုဒ္ဒရာလို့ယောထားတယ် - (မှန်ပါ)၊ နားဟာ ဒကာ-
(သမုဒ္ဒရာပါ)၊ ဒွါရခြောက်ပေါက်စလုံး- (သမုဒ္ဒရာပါဘုရား)။

အဲဒီသမုဒ္ဒရာတွေကို၊ အင်မတန် ကြီးကျယ်တာကြီးကို ခင်
ဗျားတို့က အခွန်ထမ်းပြီး သကာလ ဒီအပေါက် အလိုရှိလို့ရှိ
ယင် ဒီအပေါက်က နေပြီးသွင်း၊ နားပေါက်က အလိုရှိယင်
နားပေါက်က သွင်းပေးလိုက်၊ နှာခေါင်းပေါက်က အလိုရှိ
ယင် နှာခေါင်းပေါက်က ကိုယ်ပေါက်က အလိုရှိယင် ကိုယ်
ပေါက်က သွင်းပေးလိုက်ဆိုတော့...

ဒီအပေါက်တွေ ကျေနပ် လောက်အောင် လုပ်နေရတာ
သေတဲ့အခါများ ကျေနပ်ပြီး သေရသလား၊ မပြည့်ဘဲနဲ့ သေ
သွားရသလား- (မပြည့်ဘဲနဲ့ သေသွားရပါတယ်)၊ ရိပ်မိကြ
ပလား- (မှန်ပါ)။

ဒါ ဘာဖြစ်လို့ ခြောက်ပေါက် ပြည့်အောင် အခွန်ဆက်ရ
ပါသတုံး ဆိုတော့ အနာချည်း အတွင်းက ပေါက်နေလို့...
(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ပျောက်ကဲ့လားလို့ မေး
တော့- (မပျောက်ပါဘူး)၊ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့၏ နေ့မအား
ညမအား အခွန်ဆက်ရတာ ဒါပါပဲ- (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား- (မှန်လှပါ)။

ဒွါရခြေစက်ပေါက်စာ နားပေါက်စာ ပြီးလဲ ဟိုဘက်က လိုလာတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ နှာခေါင်းပေါက်ကပြီး လျှာပေါက်ကကော-(လိုလာပါတယ်)၊ လျှာခေါက်ကပြီး ကိုယ်ပေါက်စာကော-(လိုလာပါတယ်)၊ ကိုယ်ပေါက်ကပြီး စိတ်ချမ်းသာ လက်ချမ်းသာနေဖို့ဆိုပြီး မနှောပေါက်ကကော-(လိုလာပါတယ်)၊ လိုလာစေတော့ အဲဒီဆမုဒ္ဒရာတွေကို ခပ်ဗျားတို့ သမုဒ္ဒရာဆိုတာ မပြည့်နိုင်တာမျိုးဆိုတယ်-(မှန်ပါ)။

ခပ်ဗျားတို့ကလဲ ဝန်ထမ်းသမား၊ ကျွန်သမား ဆိုတော့ ဒီအပေါက်တွေကိုတစ်ခါတည်း ဖြည့်စွက်ပြီး ဒါက ဒီအပေါက်ဖို့ ဒါက ဒီအပေါက်ဖို့ လုပ်နေရတာနဲ့ သူတို့ကိုလဲ အခွန်ထမ်းပြီး သကာလ ရှက်ဆောင်နေရတာနဲ့ ဒကာစ ဒကာမတို့ အိုလဲမအား၊ မျိုလဲမအား၊ ငယ်လဲမအားရတော့ဘူး။ အားကြသေးရဲ့လား-(မအားပါဘူး)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ ဒီသမုဒ္ဒရာ ခြောက်စင်း ဖြည့်စွက်နေရလို့--(မှန်ပါ)၊ သဘော့ကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီသမုဒ္ဒရာခြောက်စင်း ဖြည့်စွက်နေရတာက ဘယ်လိုကြောင့် ဖြည့်စွက်ပေါ့လိမ့်တုံးဆိုတော့ ငမ်းထဲမှာပေါ်တဲ့ ယုခ၊ ခုက္ခ ဝေဒနာတွေကို ငမ်းထဲမှာ ဒီသုံးခု ပေါ်ဖို့ကို ဒီခြောက်ခုတနေ သွင်းနေရတယ်- ရိပ်မိပူလား-(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အနာကုနေတာ မဟုတ်လား-(မှန်ပါ)၊ ကုသာကုတယ် ပျောက်သလား- မပျောက်ဘဲနဲ့ ဆေးရသလား--(မပျောက်ဘဲနဲ့ ဆေးရပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာချုပ်မှ ခင်ဗျားတို့ အကုသက်အာမယ်၊ အကုသက်သာမှ အနာလုံးလုံး ပျောက်မယ် (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား- (ရှင်းပါပြီ)၊ ဝေဒနာ ဘယ်လောက်ကြီးကျယ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပလား- (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒွါရခြောက်ပေါက်ကနပြီ၊ နေ့စဉ် အခွန် ဆက်နေတာ မျက်လုံးကလဲ ကြိုက်ဦးမှ၊ ကိုယ်ကလဲ ကြိုက်ဦးမှ၊ ဥပမာ.... အသည်အလိပ် ဆိုလို့ရှိယင် မျက်လုံးက အသင်ကလေးကလဲ လှဦးမှ၊ ကိုယ်ကလဲ ဆောင်းတွင်းဆိုဘော့ နွေးဦးမှ၊ အံ့မယ်လေး ဆက်လိုက်တဲ့ အခွန် (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။ ခင်ဗျားတို့ မကြိုက်တဲ့အဆင်များ ဝယ်ပေးလို့ ရှိယင် ဝတ်မိရဲ့လား- (မဝတ်မိပါဘူး)၊ မျက်လုံးက မကြိုက်ဘူး- (မှန်ပါ)။

ကိုယ်စာတော့လဲ ဆောင်းတွင်းမှာ ဒီအသည် တော်သားပဲ ဆိုဦးတော့လဲ မျက်လုံးက မကြိုက်တော့ ကိုယ်ကလဲ မကြိုက်ဘဲ နေရသေးတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က အတော် ရှုပ်မနေဘူးလား- (ရှုပ်နေပါတယ်)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီသမုဒ္ဒရာလောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတာ ရှိသေးရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်အိမ်မှာလဲ အလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ပြတ်တာ ဦးမထွေး တွေဖူးရဲ့လား- (မတွေ့ဖူးပါဘူး)။ ဟိုဘက်အိမ်ကြည့်စမ်း- (မတွေ့ဖူးပါဘူး)။ ဘာလုပ်နေကြသတုံး အခွန်ဆက်နေကြတယ်၊ ဒီသမုဒ္ဒရာကြီး ပြည့်အောင်ဆိုပြီးတော့ (မှန်ပါ)။

ဟာ... ဒါဖြင့် ဟိုအိမ်က စုတေစိတ်ကျသွားတယ် ဆိုပြန်
တော့လဲ သူ့ သမုဒ္ဒရာပြည့်လို့ သေတာလား- မပြည့်စုံဘဲနဲ့ လက်
မှိုင်ချလိုက်ရတာလား- (မပြည့်စုံဘဲနဲ့ လက်မှိုင်ချလိုက်ရတာပါ)။

မပြည့်စုံဘဲနဲ့ လက်မှိုင်ချပြီး သေပွဲသာ ဝင်လိုက်ရတယ်၊
နေ့စက်ဘဝ ဆက်ပြီးသကာလ အခွန်ဆက်ဦး သေပွဲ၊ ဟိုဘက်
ဘဝ ဆက်ပြီး ဒီအပေါက်က အခွန်ဆက်- (မှန်ပါ သေပွဲပါ။
ဘုရား)၊ သေပွဲလမ်းဆုံးသော်လဲ ပြည့်တယ်လို့ ရှိခဲ့လား- (မရှိ
ပါဘူး)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ဒီအနာလောက် ကြီးကျယ်တာ မရှိတော့
ဘူးတဲ့ ဘုရားက... ကဲ... ဝေဒနာကို မဟောသင့်ဘူးလား-
ဟောသင့်သလား - (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောကျ
ပလား- (ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာတွေ ဒါလောက်ကြီးကျယ်လို့ ဒါလောက်ကုရတ
ပေါ့ဗျ၊ ခွဲခြားခြောက်ပေါက်ကနေပြီးတော့ သူက အချို့မှ ခံစား
ချင်တယ်၊ အကြမ်းမှ ခံစားချင်တယ်၊ အနုမှ ခံစားချင်တယ်၊
ခိုင်မှ ခံစားချင်တယ် အစရှိသည်နဲ့ ခေတ်နဲ့ လျော်မှ ခံစားချင်
တယ်၊ ဟာ... ရှေးထူးပဲကြိုက်တယ်၊ သူ့အ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေ
တာ- (မှန်ပါ)၊ ဒီအတိုင်း မနေပေဘူးလား - (နေပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့က ခွဲခြားခြောက်ပေါက်
ထောက်အောင် မပို့ရဘူးလား- အဝေးက ရှာရှာပြီးတော့...
(ပို့ရပါတယ်)၊ ပို့တော့ ပြည့်ရဲ့လား- (မပြည့်ပါဘူး)၊ မပြည့်

ဘဲနဲ့ သေပွဲဝင်ရတယ်။ ရိပ်မိကြပလား - (မှန်ပါ)။ ဦးမောင်က
လေး ဘယ်လောက် ဆိုးသလဲ - (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။ ဒကာ
ဒကာမတို့ ဆိုးပုံ ပေါ်ပလား - (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့်
ဒါကို ဘယ်သူ နှိပ်စက်တယ်လို့ ဆိုမလဲ - (ဝေဒနာ နှိပ်စက်
တာပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာကို ကျုပ်တို့က နှိပ်စက်မှ၊ သူက နှိပ်စက်
တာကတော့ တစ်သံသရာလုံး၊ ကျွန်သပေါက်လုပ်ပြီး သူခိုင်း
တယ် - (မှန်လှပါ)။ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာက နှိပ်စက်တာကတော့ ဘာတဲ့ - (တစ်သံသရာလုံး
ပါဘုရား)။ ဘယ်အဖြစ်နဲ့ သူက နှိပ်စက်ပါလိမ့်၊ ငါ့ကို အခွန်
ဆက်ကြဆိုပြီး ကျွန်သပေါက်အဖြစ်နဲ့ ထားပြီး နှိပ်စက်တာဗျ -
(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

သူက အချိုစားချင်တယ်၊ ရှာပေးပါမယ်ခင်ဗျာ၊ အချဉ်
စားချင်ကော - (ရှာပေးပါမယ်)။ အဖန်စားချင်ကော - (ရှာပေး
ပါဦး)။ ဇီဝကြောင့်တယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ငြင်းရဲရဲလား....
(မငြင်းရဲပါဘူး)။ တယ်လဲ ကြောက်ပါလား - (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝေဒနိန္ဒြေကွ-တဲ့၊ ငါ သာမည မဟုတ်ဘူး၊
မင်းတို့ကို အစိုးရတယ် - (မှန်ပါ)။ ပေါ်ပလား - (ပေါ်ပါပြီ)။
ဘာတဲ့တုံး - (ဝေဒနိန္ဒြေပါ)။ ဝေဒနာက ဝေဒနာ၊ ဣန္ဒြေကွ
အစိုးရတယ်၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာခမ်းနားပုံ ယနေ့ သင်္ဘောပေါ်အောင် ပြောနေ
တယ် - (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာဟာ အလွန်ကြီးကျယ်လို့ ပြောနေ

တာ၊ တစ်သက်လုံးလဲ ဆပ်လို့မပြေတာဟာလဲ သူ နှိပ်စက်တာ၊ သူ နှိပ်စက်တော့ သူက သခင်အဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်သလား- ကျွန် အဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်သလား ကျုပ်တို့ကို-(သခင်အဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်ပါတယ်)၊ ဣန္ဒြေကိုးဗျ - အစိုးရတယ်ကွ-တဲ့၊ ငါက မင်းတို့ အပေါ်မှာ အစိုးရတယ်-(မှန်ပါ)။

ငါက အချို့စား ချင်ယင် မင်းတို့ အချို့ကိုမရ-ရအောင်ရွာ၊ မရယင် ငါ ဗိုင်းဗိုင်းလဲလိုက်မှာကိုး၊ ဒီတော့ မလဲတော် မူပါနဲ့ ကျုပ်ရွာပါမယ်၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ကော မလာဘူးလား၊ လာသလား-(လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘော် ဒီဆေးကလေး မသွင်းလိုက်ရလို့ ပြောသေးတာ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီဆေးကလေး မသွင်းလိုက်ရလို့ အဲဒီ တစ်ချက် လိုသွားတယ်ဆိုတာ ပြောချင်ရာ ပြောသေးတယ်... (မှန်ပါ)၊ ပြောပေမယ့်လဲ သေမှာပဲ-(မှန်ပါ)။

ဘုကြောင့်တုံးဆိုတော့ အခွန်ဆက်တဲ့လူက အိုပြီဗျ- နာပြီဗျ- မဆက်နိုင်တော့ဘူးဗျ၊ သဘောကျရဲ့ လား-(ကျပါတယ်)၊ မဆက်နိုင်တော့ က...မင်း မဆက်နိုင်တဲ့အတူဘူ ငါ ဗိုင်းဗိုင်းလဲလိုက်တော့မယ်ဆိုပြီး ဝေဒနာ ချုပ်သွားတာပဲ၊ ဝေဒနာ သတ်လိုက်လို့ သေသွားတာပဲ-(မှန်ပါ)။

သတ္တဝါမှာ ဘယ်သူသတ်လို့ သေတာတုံး-(ဝေဒနာသတ်လို့ သေတာပေါ့)၊ ကျေးနိုင်ယင် ကျေး မကျေးနိုင်ယင် မင်းကို သတ်မယ် ပြောတာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

ကျွေးနိုင်လို့ရှိယင် ကျွေးကြပါတဲ့၊ ကျွေးနိုင်လို့ရှိယင် ကျွေး
ပါ ဆိုတာတောင် မအားအောင် လုပ်ကျွေးတာတောင် ဝ၊
တယ်လို့ ထုံးစံ ရှိရဲ့လား- (မရှိပါဘူး)၊ နောက်ကျတော့
မကျွေးနိုင်တော့ပါဘူး၊ ကျုပ် ခါးကိုင်း၊ နားထိုင်း၊ သွားကျိုး
ဆံဖြူနဲ့ ကျုပ်ဖြင့် ဗိုင်းဗိုင်းလဲပါပြီ၊ ဘယ်လိုမှ စိတ်ကလဲ မကြံ
တတ်တော့ပါဘူး၊ ကိုယ်ကလဲ မသန်ပါဘူးဆိုတော့ လဲလိုက်
တော့မယ်၊ မင်းက မဆပ်နိုင်လို့ရှိယင် ငါလဲလိုက်တော့မယ်
ဆိုပြီး လဲလိုက်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာသတ်ချလိုက်တာလူပေါင်းဘယ်လောက်သေသတုံး
(မရေတွက်နိုင်ပါဘူး)၊ ဣန္ဒြေဗျ သာမညများမှတ်မနေနဲ့၊
အစိုးရတယ် (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပသား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကြီးကြီးငယ်ငယ် လိုက်ပို့လိုက်ရတာတွေ၊
သူတို့လက်ချက်ချည်းမှတ်- (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လူ့လက်ချက်တုံး-
(ဝေဒနာ့လက်ချက်ပါဘုရား)၊ သုခ ဝေဒနာ့လက်ချက်၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာ့လက်ချက်ပဲ၊ သုခဝေဒနာ လိုက်စားပါများလဲ သေ
မှာပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခဝေဒနာက သိပ်နှိပ်စက်ပါ များကော- (သေမှာပါ
ဘုရား)၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာက နှိပ်စက်လို့ တစ်ချို့ မူးမိုက်ပြီး
သွားတာတွေကော - (ရှိပါတယ်)၊ သေတာကော မရှိဘူး
လား - (ရှိပါတယ်)။

တစ်ချို့က မေ့တယ်ဟုတ်လား၊ တစ်ချို့က စားချင်လျက်
အသက်ချင်လျက်နဲ့သေတယ်၊ တစ်ချို့ကလဲ မစားရမသောက်ရ

လို့ သေတယ်ဆိုတော့ အသုဘ ပို့ကြရတာ ဘာဝေဒနာတို့ မေးမနေနဲ့ ဒီဝေဒနာသုံးမျိုး တစ်ခုခုပဲသာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပဏား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကမ္ဘာမှာ သန်းပေါင်း ငါးရာပဲရှိရှိ တစ်ထောင်ပဲ ရှိရှိ ရှိချင်သလောက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးဆရာက ဒီသုံးယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ရိပ်မိပဏား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

အုပ်ချုပ်ရေးက ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသတုံး - (သုံးယောက် ပါဘုရား)။ သုခ၊ ဒုက္ခနဲ့ ဥပပက္ခာပွဲ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အခုရှင်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သူ့ကျွန်ခံရသတုံး - (ဝေဒနာ့ကျွန် ခံရပါတယ်)။ သေနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘယ်သူ့ သတ်လိုက်တာတုံး - (ဝေဒနာသတ်ပါတယ်ဘုရား)။ အံမာလေး ကျွန်ခိုင်းခိုင်းပြီး သတ်တာပါလားဗျ - (မှန်ပါ)။ ပေါ်ပလား - ပေါ်ပါပြီ)

ဘာတဲ့တုံး ဒဏာဒကာမတို့ - (ကျွန်ခိုင်းခိုင်းပြီး သတ်တာပါ ဘုရား)။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေတယ်ဦးဘခင် - (မှန်ပါ)။ ကျွန်ခိုင်းခိုင်းပြီး သကာလ သူ့ကို အခွန်ဆက်လိုက် ရတာကလဲ မနက်မအား နေ့မအား ညမအား။ အားကြရှဲ့ လား - (မအားပါဘူး)။ နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့လဲ မဆက်နိုင် တော့ပါဘူးဆိုတော့ သတ်လိုက်တာပဲ။ မသတ်လိုက်ဘူးလား - (သတ်လိုက်ပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ဝေဒနာ မာရေ-လို့ ဘုရားဟောတော်မူတာနဲ့ ဝေဒနာ ဝေဒနာသည်။ မာရေ - သေမင်းကူ...။ သေအောင်

သတ်တတ်တဲ့ စက်ရွှင်တရားသူကြီးပဲ - (မှန်ပါ)။ မဆိုထိုက်
ဘူးလား - ဆိုထိုက်သလား။ အခု အမြင်နဲ့ပြောယင်လေ -
(မှန်ပါ။ ဆိုထိုက်ပါတယ်)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒါလောက်တောင် ဆိုးရွားနေတော့ ဒီဝေဒနာဟာ သူက
နိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံးဖြင့် ကျုပ်တို့က သေပဲ့ချည်း နဲ့ရမယ်
သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။ ကျုပ်တို့က နိုင်လို့ရှိယင်၊
သေပဲ့ရှိပါ့မလား - (မရှိပါဘူး)။ ဒါဖြင့် မသေရာ နိဗ္ဗာန်ပဲ -
(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဝေဒနာနံ ခယာ ဘိက္ခု၊ နိစ္ဆာတော ပရိနိဗ္ဗု
တော။ ဘိက္ခု - ရဟန်းသည်။ ဝေဒနာစနံ-ဝေဒနာတို့၏။ ခယာ-
ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ဝါ) ကုန်ဆောင်ရှုနိုင်လို့ရှိယင်၊ နိစ္ဆာ
တော - နိတ္တဏှော - တဏှာမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော -
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတာပဲ။ ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်တဲ့ - (မှန်ပါ)။

ရှုရင်း မတ္တနဲ့ သဗ္ဗပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ရတယ် - (မှန်ပါ)။
ကဲ...ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတုံး၊ ဒါ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ
ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတာ - (မှန်ပါ)။ အဋ္ဌကထာဆိုတဲ့စကား
တောင် မဟုတ်ပါဘူး ဒဏ္ဍာရီကမတို့ - (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ ကုန်ဆောင်ရှုနိုင်ယင် ဦးမောင်လေး တဏှာ
ဘယ်နှယ်နေသတုံး - (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။ တဏှာကုန်ယင်
ဘာခေါ်ကြမလဲ - (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

ဒီနားထွင်ကပ်နေတယ် နိဗ္ဗာန်ဟာ - (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာ
ကုန်ဆောင် ရှုနိုင်တော့ တဏှာက လာခွင့်ရသေးသလား -

(မရပါဘူး)၊ မရတော့ တိဏှာကုန်တော့ ဘာခေါ်သတုံး - (နိဗ္ဗာန်ပါ)၊ တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်-လို့ ဘုရားကးဟာတော် မူတယ် - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဝေဒနာ အစားမထိုးအောင် ရှုနိုင်ကြလို့ရှိယင် တဏှာသေမှာပဲ - (မှန်ပါ)၊ အစားထိုးယင်တော့ ကျွန်ဖြစ် ဦးမှာပဲ၊ ရိပ်မိကြပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က နတ်ပြည်ဆုတောင်းတော့ နတ် ဝေဒနာနဲ့ နေရပါလို့၏၊ နတ်ပြည်မှာ ဝေဒနာကျွန်ဖြစ်ပြီး သကာလ ဝေဒနာသတ်၍ သေရပါလို့၏....၊ ဒါဆုတောင်း လိုက်တာပဲ-(မှန်ပါ)၊ ဦးဘကြီး....ဒီပြင် ဘာပါသေးသတုံး- (ဘာမှမပါပါဘူး)။

နတ်ပြည်မှာကျွန်ခံ၍ ဒွါရခြောက်ပေါက် အခွန်ဆက်ပြီး တော့ပေါ့ဗျာ၊ နတ်ပြည်မှာ ဒီဝေဒနာသတ်၍ သေရပါလို့၏-၊ ဒီလိုသိယင် ဘယ်သူမှ မတောင်းဘူး ဟုတ်သား - (မှန်ပါ)။

ဒီလို အခွန်ဆက်ရမယ် ဆိုတဲ့ အာဟာရ ပရိယေသန ဒုက္ခကို သိမယ်တစ်ချက်၊ သူ့သတ်လိမ့်မယ်လို့သိတဲ့ မရဏဗ္ဗိဒုက္ခကိုသိယင် ဘယ်သူတောင်းမလဲ - (မှန်ပါ မဘောင်းပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် သစ္စာမသိလို့ တောင်းနေကြတာ-(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒီနေ့ ဒါဖြင့် ဝေဒနာကိုကြော်....သူ့ မသတ်ယင် ခြေဘူး ဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပစ်ပါ - (မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဘယ်လိုဟောသတုံး....၊ ဝေဒနာနံ ခယာဘိက္ခူ။
နိစ္စာတော ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ဝေဒနာ ကုန်လို့ရှိယင် တဏှာ ကုန်
ပါတယ်။ တဏှာကုန်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ပါပဲကွာ-တဲ့၊ ရှင်းပ
လား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဝေးသလား နီးသလား-(နီးပါတယ်)။

နီးလျက်နဲ့ မရောက်တာ ဘာတုံးလို့ မေးခွန်းထုတ်လို့ရှိ
ယင်ဖြင့် ဦးခင်မောင်တို့ လုပ်နည်းမမှန်လို့၊ ရှုနည်း မမှန်လို့ -
(မှန်ပါ)၊ သတ်ရမည့်လူကို မသတ်လို့ - (မှန်ပါ)၊ မဆိုထိုက်
ဘူးလား - (ဆိုထိုက်ပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာဒကာမတွေ အခုကံကောင်း
အကြောင်းသင့်ပြီးသကာလ ဆရာနဲ့ဒကာ ဆုံကြတယ်။ ဒီဆုံတဲ့
အချိန်မှာ ဪ...ဒါဟာ တရားစစ်တရားမှန်ပါလား၊ များ
များသတ်စရာမလိုဘူး၊ ဝေဒနာကိုလှည့်သတ်လိုက်ယင် ပြီးတာ
ပါပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာသတ်ယင် တဏှာသေတာပဲ -
(မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး - ဝေဒနာ နိရောဓာ ဝေဒနာ သေသည် ရှိ
သော်၊ တဏှာနိရောဓော - တဏှာသေသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
တဏှာနိရောဓော - တဏှာ သေသည် ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာန် - ငြိမ်း
စေးသည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏ - ဆိုတော့ တန်းမနေ
ဘူးလား - (တန်းပါတယ်)၊ သိပ်ဝေးသလား - (မဝေး
ပါဘူး)။

အဲဒါ ပြောသံကြားတိုင်းကိုလဲ မယုံနဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုဘာ တစ်စ၊ တစ်စ သွားရတာကွ၊ ဘယ်သူမှ ရုန်းခနဲ ထောက်တာ မဟုတ်ဘူး - အောက်မေ့မနေနဲ့။ အခုဟာလုပ်ပါ သေသ ချာချာ ထောက်နိုင်ပါတယ် - (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိ ပါပြီ။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့ ဒဏာဒကစမတို့ - (သုံးမျိုးပါဘုရား)။

ဒါ သင်္ချိုင်း ပြနေတာ၊ သူ့ဘို့မွေးရာဌာနနဲ့ သူတို့သေရာ ဌာနဟာ ဒီနေရာတွေသာ မှတ်ပေတော့၊ တစ်ခြားမရွေးနဲ့။ ဝိပဿနာ ရှုတော့ ဒီနေရာ စိုက်ခနဲ စိုက်ခနဲ သွားအောင်လုပ် ရမယ်၊ ရှင်းပလား - (မှန်ပါ)။

သူပေါ်တဲ့နေရာမှာ - စိုက်ရမှာနော် (မှန်ပါ)။ သူပေါ် တဲ့နေရာမှာ ပထမစောင့်နေ၊ တော်တော်ကြာ မိအောင် ဖမ်း လိုက်၊ သူပေါ်တဲ့နေရာကို - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ ဘယ်ဝေဒနာနဲ့ ဘယ်ဝေဒနာ - (သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။ ကိုယ်ပေါ်မှာ - (သုခနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီလို သိထားတော့ ဒီပြင် ဟာ နည်းနည်းကလေးပဲ ပြောစရာရှိတော့တယ် ဒကာဒကာမ တို့၊ မျက်လုံးဟာမြင်တယ်၊ မျက်လုံးဟာ မြင်တတ်တာပဲရှိတယ်၊ လိုချင်တာက ဝမ်းထဲက သုခက- (သောမနဿ)၊ လိုချင်တာ - (မှန်ပါ)။ စိတ်ဆိုးတာကလဲ ဝမ်းထဲက စိတ်ဆိုးဘာ မဟုတ်

ဘူးလား - (မှန်ပါ)၊ လျစ်လျူရှုနိုင်တာကကော - (ဝမ်းထဲက
ယါပဲဘုရား)။

ဒါဖြင့် မျက်လုံးသဲမှာပေါ်နေတဲ့ ဓမ္မကဒသး အစစ် သက်
သက်ရှုလို့ရှိယင် မျက်လုံးမှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-လို့သာမှတ် -
(မှန်ပါ)၊ မြင်စိတ်ကလေးကို ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ-လို့သာမှတ် -
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

မျက်လုံး မြင်စိတ်ကလေး ဘာဆိုကြံမယ် - (ဥပေက္ခာ-ပါ
ဘုရား)၊ နားက ကြားစိတ်ကလေးကော - (ဥပေက္ခာ-ပါ)၊
နှာခေါင်းက နံတဲ့စိတ်ကလေးကကော - (ဥပေက္ခာပါ)၊ လျှာ
မှာပေါ်တဲ့ စားတဲ့စိတ်, လျက်တဲ့စိတ်ကဘော - (ဥပေက္ခာ-ပါ
ဘုရား)၊ အဲ... ဒီ လေးခုကိုတော့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာချည်းမှတ်
ပါ၊ သဘောကျပလား - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဥပေက္ခာသာ ပေါ်နိုင်တဲ့ နေရာက ဒီလေးခုပါ
လားဆိုတာလဲမှတ်ထားပြီး ဩော်... ဒီနေရာမှာမေးတဲ့ဥပေက္ခာ
ဟာ ဒီမှာသေလိမ့်မယ်၊ ဘယ်မှ မရွှေ့ဘူး - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိ
ပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

အခု မျက်လုံးမှာမေးတဲ့ ဥပေက္ခာဟာ ဘယ်မှာရွှေ့သေမ
တုံး - (ဘယ်မှမရွှေ့ပါဘူး၊ မျက်လုံးမှာပဲ သေမယ်)၊ နားထဲ
ပေါ်တဲ့ ဥပေက္ခာကော - (နားထဲ သေပါမယ်)၊ နှာခေါင်းထဲ
ပေါ်တဲ့ဥပေက္ခာကော - (နှာခေါင်းထဲသေပါမယ်)၊ လျှာထဲ
ပေါ်တဲ့ဥပေက္ခာ - (လျှာထဲသေပါမယ်)။

ဩော်... ဒါဖြင့် ဒီနေရာဖြစ် ဒီနေရာပျက်ဆိုတော့ ဘုရားက
စက္ခုဝိညာဏ် အနိစ္စ - လို့လဲဟောတဲ့အခါဟောတယ် - (မှန်ပါ)။

၄၉၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

စက္ခုသမ္ပယာဇာ ဝေဒနာ အနိစ္စာ-လို့လဲ ဟောနိုင်တယ်။ ဘယ်
လိုဟောဟော ဝေဒနာတွေဟာ သူ့နေရာနဲ့သူ ဖြစ်ပြီ။ သူ့
နေရာနဲ့သူ သေတာကို ကျုပ်တို့က အကျဉ်းချုပ်သာ မှတ်
ထားလိုက် - (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာတဲ့ ဒကာဒကာမတို့ - (သုခဝေဒနာနဲ့
ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား)၊ ဝမ်းထဲကျတော့ - (သုခဝေဒနာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-ပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ၄-ရယ် ၂-ရယ် ၃-ရယ် ပေါင်းယဇ်
ဘယ်လောက် ရှိသတိုး- (၉-ပါဘုရား)၊ ဝေဒနာ ၉-ပါး၊
ဖြစ်ရာဌာနနဲ့ ဝေဖန်လိုက်တော့ ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်ပါး ရှိသတိုး-
(၉-ပါးပါဘုရား)။

ဝေဒနာသုံးပါးလို့ ဘုရားစာဟောပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါက
အတိပဋ္ဌာန်မှာ ဝေဒနာသုံးပါး ဟောတာ ဟုတ်လား၊ အခြား
နေရာတွေ ကျတော့ ၉-ပါး စသည် ဟောတယ်- (မှန်ပါ)။
ရိပ်မိကြလား- (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ၉-ပါး ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဟော
ရသတိုးဆိုတော့ မွေးရာ ဌာနနဲ့ သေရာဌာန သိဖို့- (မှန်ပါ)။
ရှင်းပလား- (မှန်လှပါ)။

မွေးရာဌာနနဲ့ သေရာဌာနမှ မသိဘဲနဲ့ နေတဲ့ ဒကာ ဒကာမ
တွေဆိုလို့ရှိယင် သုတဝါ အရိယသာဝကော-ကို မဖြစ်ဘူး....
(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပါ့မလား- (မဖြစ်ပါဘူး)၊ ဦးဘကြီး ဘယ်နှယ်
လုပ်မလဲ၊ ရှုယင် တည့်ပါ့လား.... (မတည့်ပါဘူး)။ မွေးတဲ့
နေရာနဲ့လဲ မတည့်ဘူး၊ သေတဲ့နေရာနဲ့စော- (မတည့်ပါဘူး)။

ကဲ...ဒါဖြင့် အခု ဒါရှင်းပြီဟုတ်လား၊ ဒကာ ဒကာမ တို့-(မှန်ပါ)။ ရှင်းတော့ ဒါကို ထစ်သက်လုံး မှတ်ထားပါ။ ဘုရားက ဧဝံဆိုလို့ ရှိယင် အင်မတန် ကျယ်ဝန်းပြီးသကာလ နေမှာစိုးလို့ ဘုရားက ဝေဒနာကို သုံးပါး ထည့်ထားပြီး တောမယ်ဆိုတော့ ပေါင်းပစ်တာ- (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဝမ်းထဲမှာ-ဘာတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့-(သုခ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ပါဘုရား)။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ ကျတော့-(ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပါ)။ ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာ-ဥပေက္ခာချင်း ပေါင်းလိုက် ငါးခုဖြစ်မသွားဘူးလား-(ဖြစ်ပါတယ်)။

ကောင်းပြီ... ဝမ်းထဲမှာလဲ ဒကာ ဒကာမတို့။ သုခ ဒုက္ခ ကောမ ပေါ်ဘူးလား-(ပေါ်ပါတယ်)။ ဆဲဒီဒုက္ခကို ခုနက် ကိုယ်ပေါ်မူပေါ်တဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ပေါင်းလိုက်၊ နှစ်ခုဟာ တစ်ခု ပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)။

ဝမ်းထဲမှာပေါ်တဲ့ သုခနဲ့ ပေါင်းလိုက် သုခ တစ်ခုတည်း ဖြစ်သွားတော့ ဝေဒနာ သုံးမျိုးပဲ သွားပြီးဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ)။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ သုံးမျိုးပဲ ဖြစ်တယ်၊ သဘောကျမလား-(ကျပါပြီ)။

ဒါဆိုထားမှ ပြည့်... ဧဝံ ဆိုရာကလေး၊ ဧဝံ ဆိုရာကလေးဟာ အနိစ္စရှုနေည့် အခက်ကလေးပါလား၊ သင်္ချိုင်းရှိတဲ့ နေရာက လေးပါလား၊ ရဲ့တဲ့ဥစ္စာ မွေးရင်းထွေးနေရာ၊ မွေးတလဲ

၄၉၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

စီနေရာ၊ သေတာလဲ ဒီနေရာပဲ့ဆိုတော့မှ ဖြစ်ပျက်သွားပြီး တွေ့
မူကုံးဗျ၊ နို့မဟုတ်ယင် တွေ့ပါမလား- (မတွေ့ပါဘူး)၊
မေးတာလဲသိတော့ သေတာလဲသိတော့ ဦးမောင်လေး ဖြစ်
ပျက်မတွေ့ဘူးလား- (တွေ့ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် သူ့မေးတဲ့နေရာမှ ကျုပ်တို့က မသိဘဲနဲ့ အလို့လိုဖြစ်
တယ်၊ အလိုလို ပျက်တယ်လို့ တစ်ချို့ ဒကာ ဒကာမတွေ သုံးစွဲ
လိမ့်မယ်နော်- (မှန်ပါ)၊ အလိုလိုဖြစ်၍ အလိုလိုပျက်တယ်ဆိုလို့
ရှုယင်ဖြင့် အကြောင်းကင်းမဲ့တဲ့ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ပေဘူးလား- (ဖြစ်
ပါတယ်)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဝေဒနာသည်ကား
လို့ဆိုယင် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသတုံး- (သုံးမျိုးရှိပါတယ်)၊ ပေါင်း
လိုက်တော့ သုံးမျိုး၊ ဖြန့်လိုက်ယင်- (ကိုးမျိုးပါ)။

နာမည်ကားတော့ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥဒေပက္ခာ၊ အဲဒါကလေးကို
တော့ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးကလဲ မေတ္တာရပ်တယ်၊
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဉာဏ် မပါဘဲနဲ့ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကူးသွား
တော်မူကြတဲ့ ဘုရား၊ ရဟန္တာရယ်လို့ တစ်ပါးမျှ မရှိဘူး၊
ရှုပါမလား- (မရှိပါဘူး)၊ မရှိတော့ ဒီနေရာတွေ သူ့နေရာနဲ့သူ
ရှုတတ်လို့ ကိစ္စပြီးသွားတယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ အသိသား
ဆိုတော့....

ဪ...ဒါနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကူးတော့မယ်ဆိုယင်ဖြင့် ဒါ မူရင်း
မပျောက်စေနဲ့ မတိုက်တွန်းသင့်ဘူးလား- (တိုက်တွန်းသင့်ပါ

တယ်)၊ ဒါကလေးပျော့စက်သွားယင် တယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ရှုစရာ
ဌာန ရှိပါဦးမလား--(မရှိပါဘူး)၊ ရှုစရာဌာနမရှိယင် ရမ်းပြီး
ဆော်နေသလို ဖြစ်မှာပေါ့--(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာကို သုခဝေဒနာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာလို့ သုံးမျိုးပဲ မှတ်လိုက်တော့၊
ဆူပေါ်ရာတွေ ဌာန ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲမှာပဲ
ထားလိုက်တော့--(မှန်ပါ)၊ ရှုရမှာက ဘယ်နှစ်မျိုးတုံး--(သုံးမျိုး
ပါဘုရား)၊ ရှုရမည့်နေရာဌာနနဲ့ ပြားလိုက်တော့ ၉-နေရာ
ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)၊ ရှုရမည့် တရား သဘာဝ နဲ့ကော--
(သုံးမျိုးပါ)။

ကေစင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သုံးမျိုးရှုလို့ ဟော
ပြားသော်လဲ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကြည့်
တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာကို ခရီးပေါက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့
တပည့်တော် တစ်မျိုးတည်းတွေ့တယ်၊ ခင်ဗျားတို့က လျှောက်
ချင် လျှောက်မယ်၊ တစ်မျိုးတည်း တွေ့တယ်လို့ လျှောက်ချင်
လျှောက်မယ်--(မှန်ပါ)။

တစ်မျိုးတည်းတွေ့တယ်ဆိုတော့ သုခလဲ မတွေ့ဘူး၊ ဒုက္ခလဲ
မတွေ့ဘူး၊ ဥပေက္ခာလဲ မတွေ့ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်ကလေးပဲ တွေ့တယ်၊
ဒီကျတော့ တစ်မျိုးတည်းဖြစ်သွားတယ်--(မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပသား--(ကျပါပြီ)၊ နဂိုက အာရုံသတုံး - (ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှိပါ
တယ်)။

ဖြစ်ပြီး ပျက်တာသေရုံလို့ ဖြစ်ပြီး ပျက်တင်တင်တွေပါတော့
ငယ်ဆိုတော့ အစာအစာမထို့ အဲဒါ တော်တော်ရင့်ပြီလို့
အောက်မေ့ပါ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စိစကားနှစ်ခွန်းကို ဘုန်းကြီးသုံးလိုက်တဲ့အခါပွယ်
ခင်ဗျားတို့ လေးလေးနက်နက်မှတ်ကြမ်းပါ။ ဝေဒနာတွေ
စာနဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ့တာ အတော်ခြားနားစာယ် - (မှန်ပါ)။

ကိုထွန်းဦး ဝေဒနာတွေ့တာနဲ့ဖြစ်ပျက်တွေ့တာ - (အတော်
ခြားနားပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုခြားနားသတုံးလို့ မေးလိုက်တော့မှ ဝေဒနာ တွေ
တောဟာ ဝေဒနာဟာ နှစ်မမြေဖြစ်သောကြောင့် နာပရိစ္ဆေဒ
ဉာဏ် ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပျက်တွေ့တာက ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကိုရောက်
လာတယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဦးဘကြီး အားထုံးတုံး ဝေဒနာတွေ့တော့ - (နာမပရိစ္ဆေဒ
ဉာဏ်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်တွေ့တော့ - (ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ပါ)၊ အတော်
တက်သွားပြီ၊ ဒါ ဉာဏ်တက်သွားတာ မသိလိုက်ဘူး - (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ တွေ့တော့ ဘာတဲ့ ဒုက္ခာ ဒက္ခာမထို့ - (နာမ
ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပါ)။ နာမပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ကျုပ်
တော့ ဝေဒနာတွေ့တွေ့ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က အသားယူ
ပြီးများ ပြေးလွှဲရှိယင် ကိုယ်တွေ့တာလဲ အမှန်ဖြစ်နေလို့ရှိယင်
ဒီပုဂ္ဂိုလ် ဝိပဿနာ မဆိုက်သေးဘူး - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား -
(မှန်ပါ)။

ဝေဒနာတွေ့ပြီ တပည့်ဘော်....၊ သုခလဲတွေ့လိုက်တယ်၊ ဒုက္ခလဲ တွေ့လိုက်တယ်၊ ဥပေက္ခာလဲ တွေ့လိုက်တယ်၊ အေး.... မင်းသည်ဇာတိလို ဆိုယင်ဖြင့် နာမပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ရပြီဆိုဘေ့ ဉာဏ်စာပီးမှာ အောက်ဆုံးဉာဏ်ရတယ်ဆိုတာ - (မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာ မတွေ့ဘူးဘုရား၊ တပည့်တော် ဘယ်ဟာ ရှုလိုက် ရှုလိုက် သုခရယ်လို့ ရှုလိုက်ပြန်လဲ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာပဲ၊ ဉာဏ်ထဲမှာ တက်နေပြီ - (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခရယ်လို့ ရှုလိုက်ပြန်တော့ကော - (ဖြစ်ပြီး ပျက်သွား တာပါပဲ)၊ ဥပေက္ခာရယ်လို့ ရှုလိုက်ပြန်တော့ကော - (ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာပါပဲ)၊ အဲဒါတွေ့လို့ရှိယင် ဥဒယဗ္ဗယတက်သွား ပြီ - (မှန်ပါ)၊ မကွာဘူးလား - (ကွာပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ဝေဒနာတွေ့မှလဲ ဖြစ်ပျက် က တွေ့နိုင်တော့ ဝေဒနာကိုရှေးဦးစွာသင်ရတယ်၊ သူ့ တွေ့ပြီးမှ ဖြစ်ပျက်ကတွေ့မှာ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ၁-၂-၃ ရှိထိုက်တာက ဝေဒနာသုံးမျိုး၊ ရှိဆဲကတော့ တစ် မျိုးချည်းမှတ် - (မှန်ပါ)။

ရှိထိုက်တာက - (သုံးမျိုးပါ)၊ ရှိဆဲကတော့ - (တစ်မျိုး ပါဘုရား)၊ ရှိဆဲကတော့ သုခရှိလို့ရှိယင် ကျန်တဲ့နှစ်ခုမရှိဘူး၊ ဒုက္ခရှိယင် ကျန်တဲ့နှစ်ခု - (မရှိပါဘူး)၊ ဥပေက္ခာရှိယင် ကျန် တဲ့နှစ်ခု - (မရှိပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် ရှိထိုက်တာက - (သုံးမျိုး ပါ)၊ ရှိဆဲက (တစ်မျိုးပါဘုရား)။

အဲဒါ သေသေချာချာမှတ်ပါတဲ့၊ ဝိပဿနာကို ဒါ စ-ပြီး ချီးနေတာပဲ၊ တစ်ခါတည်း ဉာဏ်တည်လိုက်လို့ရှိယင် ချက်ချင်း မဂ္ဂင်ငါးပါးက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်စေချင်လို့ ဒါလောက် ရှေ့က ရှင်းပေးနေတာ - (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဆရာဘုန်းကြီး ခုနင်က တရားချီးခဲ့တာ ခင်ဗျားတို့ မှတ်မိပါလိမ့်ဦးမယ်၊ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂအရိယသစ္စာဟောမယ်လို့ ဒီနေ့တရားစပြီးချီးထားပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘာပါလိမ့် - (မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂအရိယသစ္စာကို ဟောပါမှယ်ဘုရား)။

မဂ္ဂသစ္စာက အရိယသာဝက ဆိုတဲ့ ကလျာဏ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ရတယ်၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာက အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှတယ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း သေသေချာချာ တာဝန်ခံတယ် - (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား.... (ဆိုနိုင်ပါအယ်)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ ဘာကိုဟောမှာတုံး-(မဂ္ဂအရိယသစ္စာကို ဟောမှာပါ)၊ ဒါဖြင့် ရှေ့ပိုင်းက ဘာဟောရမယ့်-(မဂ္ဂသစ္စာ ဟောရပါမယ်)၊ နောက်ပိုင်းက ဘာဟောရမယ့်- (မဂ္ဂအရိယသစ္စာ ဟောရပါမယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒုတိယအကောမတို့ ဒါကို ဂရုစိုက်တော့၊ ဒါဖြင့် ဧဟာ သေချာပြီ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဉ္စပေက္ခာလို့ပဲ မှတ်ထားလိုက်စာပေါ့ - (မှန်ပါ)။

အဲဒီစော့ သုဗ္ဗဒါသင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဥပရိပက္ခာထပါဠိတော် ဆက္ကသုတ်မှ စောတယျံ၊ ပါဠိတော်ဆိုတော့ ဘုရားကိုယ်တော်တို့စီဟောတဲလို့ မှတ်ကြပါ-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီ

ဆဆက္ကသုတ်မှာလာတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်အောင် တစ်ခြား သုတ်မှာဟောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီးတော့ပြောပါမယ်။

ဒကာဒကာမတွေက ဩော်... ဒါဟာ ဘုန်းကြီးပြောနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားဟောပါကလားလို့ အောက်မေ့ရမယ်။ ဘုရားက ဘယ်လို ဟောလိုက်သတုံး ဆိုတော့ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ နည်းနည်း မှတ်စေချင်တယ်။ ဒါက သုခဝေဒနာထားပါ - (မှန်ပါ)။ သုခဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာလို့ မနေ့က ဟောခဲ့တယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာ ပစ္စယာ ဒေါသလို့ ဟောခဲ့တယ်။ ဒုက္ခရှိလို့ရှိယင် ဒေါသလိုက်ရမယ်။ ဥပေက္ခာရှိယင် မောဟ - (မှန်ပါ)။

ကွာ - တဲ့ - ငါ ဘုရား ဖြစ်လာတယ်။ ရှေးကလဲ ငါ၏ နောင်တော်ကြီးတွေ ဘုရားဖြစ်တော်မူကြတယ်။ အဲဒီ မြတ်စွာဘုရားသခင်တွေ မဟောတဲ့ တရားကို ငါလဲ မဟောဘူးတဲ့။ အဲဒီ မြတ်စွာဘုရားသခင်တွေ ဟောတဲ့ တရားကို ငါလဲ ဟောတာပဲ။ ဒီလို ဟောထားတဲ့ သုတ်တော်များကိုလဲ မှတ်ထားကြပါဦး - (မှန်ပါ)။

ဦးဘကြီး ရှေးနောင်တော်ကြီးတွေဟောတဲ့တရားကို ယခု မြတ်စွာဘုရားက ဟောတာပဲ - (မှန်ပါ)။ ရှေးနောင်တော်ကြီးတွေက မဟောတဲ့တရားဆိုယင် - (မဟောပါဘူး)။

အဲဒီတော့ အားလုံး သဘောတူတာ ဟောကြတာချည်းပဲ။ ဘုရားဆိုတာ အတူတူဟောတာချည်းပဲ။ ဉာဏ်တော် အတူတူဆိုတာ သိနေတဲ့အတွက် ဟောဒီ သုခဝေဒနာ နောက်က

၅၀၄ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

လောဘ လာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ရလိမ့်မယ်လို့ ရှေးဘုရား
တွေလဲ မဟောဘူး၊ ယခု မြတ်စွာဘုရားလဲ မဟောဘူး -
(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

သုခဝေဒနာ ပစ္စယော တဏှာ ဆိုတော့ သုခဝေဒနာနောက်
က တဏှာသာလိုက်နေလို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ရလိမ့်မယ်လို့ ငါဘုရား
လဲ မဟောဘူး-တဲ့၊ ရှေးဘုရားတွေလဲ - (မဟောပါဘူး)၊
ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

အံ့မာလေး ဘုရားအဆူဆူ စွန့်တာပါလား ဒီဥစ္စာ၊
ခင်ဗျားတို့ စသာ သုခဝေဒနာနောက်က တဏှာလိုက်ဖို့ ကြီး
စားနေကြတာ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုရားအဆူဆူကတော့ စွန့်နေတယ်၊ ဒီနောက်က တဏှာ
လိုက်လို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ငါဘုရားလဲ မဟော
ဘူး-တဲ့၊ ရှေးဘုရားတွေကော - (မဟောပါဘူး)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒါ ထားလိုက်ပြီး ပြောင်းပြန် လှည့်ဖို့က
ဩော်....သူ့နောက်က ဒါစွန့်လို့ရှိယင် ငါဘုရားလဲ နိဗ္ဗာန်
ရောက်ပြီလို့ ဟောတယ်၊ ရှေးဘုရားတွေလဲ ဖောက်တယ်လို့
ဟောတော်မူကြတယ် - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီနောက်က တဏှာ မလာဖို့ဟာ ဘုန်းကြီးဘဝန်
အဘော်ကျသတယ် - (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဒီအချက်ကလေးလဲ ခုနစ်ကအတိုင်း
ယူပါဦး၊ ဒုက္ခနောက်က ဒေါသ၊ ဒုက္ခရောက်လို့ ဒေါသဖြစ်
တယ်ဆိုတာ အဖြစ်များကြပါတယ်၊ ဦးမောင်ခလေး မဆိုထိုက်
ဘူးဇာ - (ဆိုထိုက်ပါတယ်)၊ ဒုက္ခရောက်ယင် ဒေါသဖြစ်
တယ်၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ ဖြစ်တာပေါ့ခလေး - (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ဒုက္ခနောက်က ဒေါမနဿ လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ယူသရွေ့
နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ မဟောဘူးတဲ့ ဟုတ်သား - (မှန်ပါ)၊
ရှေးဘုရားတွေလဲမဟောဘူး၊ အခုမြတ်စွာဘုရားလဲမဟောဘူး၊
ဘုရားအဆူဆူမဟောတဲ့သဘောပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလား -
(ရိပ်မိပါပြီ)။

အာလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဘုရားအဆူဆူက စွန့်ပို့ ဟော
ကြားတဲ့အလုပ်ကြီး၊ ခင်ဗျားတို့က ကြိုးစားနေလို့ ခက်နေတာ
ပါ - (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုရားအဆူဆူကတော့ ဘာတုံး - (စွန့်ပါတယ်ဘုရား)၊
ခင်ဗျားတို့ ပုဂ္ဂိုလ်အထွေထွေကတော့ ဘာတုံး - (သိမ်းပိုက်နေ
ပါတယ်)၊ အဲဘာ်ဆိုးနေတယ်ဗျ - (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့၊ ဒါကလေး တစ်ခုလဲ ခုနစ်က
အတိုင်း မှတ်ပါဦး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနောက်က မောဟလိုက်
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှေးမြတ်စွာဘုရားတွေလဲ နိဗ္ဗာန် ရောက်လိမ့်မယ်
လို့ ဟောတော်မမူကြဘူး၊ အခု မြတ်စွာဘုရားလဲ မဟောဘူး -
(မှန်ပါ)။

၅၀၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

ဥပေက္ခာဝေဒနာနောက်က မောဟိ မလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ရမယ်လို့ ဟောတော်မူတယ် - (မှန်ပါ)။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တိုင် ဆဿက္ကသုတ်မှာ ဒီအဓိပ္ပါယ်အတိုင်း နှုတ်မြှောက်တော် မူပြီး တာဝန်ခံတော်မူတာ - (မှန်ပါ)။

ဦးဘကြည် ကဲ... ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတုံး - (မှန်ပါ) တန်ပါတယ်။ ဒါ ဝေဒနာ အသားယူပြီး ဟောနေတယ်လို့ ဆိုစရာ လိုသေးထလား - (မလိုပါဘူး)။ သေသေချာချာ သူ့အဓိပ္ပါယ်ကိုက ဟုတ်နေတယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပသား - (ရှင်းပါပြီ)။ ဒါ ဝေဒနာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ဟောတော်မူ တာ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ သုခဝေဒနာနောက်က တဏှာ လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ရှေးမြတ်စွာဘုရားသခင်တို့သည်လည်း ဘယ် တော့မှ နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘူးလို့ ဟောတော်မူကြသည်။ အရှင် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကော - (ဒီအတိုင်း ဟောပါတယ် ဘုရား)။

တကယ်လို့များ ကျုပ်တို့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ဒီကနေ့ ပြီး ဖြစ်ပျက်ရွတ်ဉာဏ် ဒီနေရာများ အစားထိုးနိုင်မယ်ဆိုယင် ဖြင့် ဒီဘဝတွင် နိဗ္ဗာန်ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဘုရားက ဟောတော် မူတယ် - (မှန်ပါ)။

သူ့နောက်က တဏှာမလိုက်လို့ မဂ် လိုက်လာလို့ ရှိယင် ဘာဆိုကြမလဲ (နိဗ္ဗာန် ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီဘဝတွင် ရောက်နိုင်တယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတာဝန်က ခင်ဗျားတို့ နောက်ကလိုက်နေ ကျ ထုံးစံကို ဖျက်ပေးရမယ် - (မှန်ပါ)။

ဪ...ထူးစံတော့ မဖျက်ပရစေနဲ့ဘုရား...ခင်ဗျားတို့က ဆိုများဆိုချင်သေးသလား - (မဆိုပါဘူးဘုရား)။

ထူးစံ မဖျက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ထူးစံမဖျက်တဲ့ဘုရားလဲရှိတယ်။ ဒီဝေဒနာသုံးပါး၏ ဖြစ်ပျက်ကို မကြည့်တော့ ဒါမေ့မှူးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ စဆိုထိုက်ဘူးလားဗျာ - (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီလို မေ့လျော့ပေါ့ဆနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်ကားလို့ ဆို ယင် သူတို့ထူးကို ပြောရလို့ ရှိယင်ဖြင့်

ပမတ္တဿ နာမ စတ္တာဓော အပါယာ သကဂေဟသဒိသာ။
ပမတ္တဿ နာမ - ဒါတွေဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မသိတဲ့ မေ့လျော့ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာဓော - လေးပါးကုန်သော၊ အပါယာ - အပါယ်ဘုံတို့သည်။ သကဂေဟသဒိသာ - မိမိအမြဲ နေရာ အိမ်ဂေဟာကြီးနဲ့ တူပါပေကုန်၏...တဲ့။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌ ကထာမှာ ဆိုပါတယ် - (မှန်ပါ)။

ထူးစံမဖျက် ပရစေနဲ့ဆိုယင် အပါယ်လေးဘုံဟာ ဒို့အမြဲ နေတဲ့အိမ်လို့မှတ်လို့ အဋ္ဌကထာက ဖော်ပြတယ် - (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ထူးစံ ဘယ်နှယ် လုပ်ကြမလဲ - (ဖျက်ရပါမယ် ဘုရား)။ ဖျက်ရမှာပဲ။ ရွေးလူကြီး ပြောပြော၊ နောက်လူက ဆော်ဩ - ဆော်ဩ၊ ဟုတ်လား ဒီထူးစံတော့ ဖျက်ပါ။ ဆအာရက္ခပလ္လဗေ - (ကျပါပြီ)။

ရှေးလူက ပြောလဲ ဖျက်၊ နောက်လူက ဆော်ကြလဲ -
(ဖျက်ရမှာပါ)၊ မဖျက်လို့ ရှိယင် အပါယ်သေးဘုံဟာ ကိုယ့်
အိမ်လို့ မှတ်ထားလို့ ကျမ်းဂန်မှာဖော်ပြတယ် - (မှန်ပါ)၊
အောင်းသေးရှဲလား - (မကောင်းပါဘူး)။

အဲဒါကြောင့် ယောင်တေခင်တောင် ပေတေတေ - ဒို့
ဒီလိုနေလာတာပဲ၊ အခုမှ ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့မှ ထူးထူးဆန်း
ဆန်းလို့ များ အောက်မေ့မနေနဲ့ဦး၊ ဖျက်သာဖျက်၊ ရိပ်မိ
ပလား - (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ မဖျက်ယင် ဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး --
(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

ဦးဗထွေး ငြင်းချင်သေးသလား - (မငြင်းပါဘူးဘုရား)၊
ဦးခင်မောင်ကြီးကေစ - (မငြင်းပါဘူးဘုရား)၊ မငြင်းပါနဲ့တဲ့၊
ဒီဥစ္စာက သေသေချချာ ကြည့်တော့လဲ ခင်ဗျားတို့က ဘာမှ
တွေးမနေနဲ့တော့ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ
ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ အပါယ်ဘဝသွားလိမ့်မယ်၊ ဒီပြင်
ဘယ်သွားဦးခလဲ - (ဘယ်မှမသွားပါဘူး)။

ဒီကလဲ ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာ ဧဝါသ ဟုတ်လား၊ ဒေါသ
ဆိုတာက မသိလို့ဖြစ်တာမဟုတ်လား - (မှန်ပါ)၊ မသိတော့
အဝိဇ္ဇာမပါဘူးလား - (ပါပါတယ်)၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာနဲ့
သွားပြီ၊ ဝိညာဏ်ကျတော့ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ရောက် အပါယ်
ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် ဖြစ်မှာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်း
ပါပြီ)။

ကဲ့...ဥပေက္ခာမရွှေတော့ ဘာတုံး - (မောဟပါ)၊ မောဟတိုက်ရိုက်လာတယ်၊ ဒီမှာတော့ တွဲလာတယ်၊ ရွှင်းမလှား - (မှန်ပါ)၊ မောဟဆိုတာ အဝိဇ္ဇာပဲ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ အပါယ် ဝိညာဏံ၊ သူက ဆက်တာကိုးဗျ - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အပါယ်ဝိညာဏ်ဆိုးတော့ ဒီသုံးခု မဖြတ်နိုင်လို့ ရှိယင် ဒယ်အိုးချည်း မျက်စောင်းထိုးနေတာကိုး ဆိုတာဆော့ - (ပေလောပါတယ်)၊ သေချာပလား - (မှန်ပါ)၊ ဒီသုံးခု မရွှေယင်လှေ - (မှန်ပါ)၊ ဒီသုံးခုမပေပင်အောင် မတတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဒယ်အိုးဟာ ဒို့မိတ်ဆွေပဲ့လို့ မှတ်ထား - (မှန်ပါ)၊ ရိုင်မိပြီမဟုတ်လား - (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာတို့ ဒီနေ့ဟောမည့်တရားကို မရောက်သေးပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ရွှေ့က လမ်းခင်းနေရတာနဲ့၊ ဒီနေ့ဟောမည့်တရားက တာပါလိမ့်ဗျာ - (မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂအရိယ သစ္စာ-ပါတုရား)၊ ရွှေ့ပိုင်းက - (မဂ္ဂသစ္စာ - ပါ)၊ နောက်ပိုင်းက - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာ - ပါ)။

ဪ... ဒါဖြင့် အရိယသာဝက ပထမက အရိယာ၏ တပည့်၊ တပည့်ဆိုတော့ အောက်တန်းကျသေးတယ် - (မှန်ပါ)၊ နောက်ကျတော့ ကိုယ်တိုင် အရိယာဖြစ်တာ၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အရိယာ၏တပည့်နဲ့ အရိယာကိုယ်တိုင်နဲ့ဆိုတော့ ထူးခြားလိမ့်မယ် - (မှန်ပါ)၊ ထူးခြားလိမ့်မယ် ဒကာဒကာမ

၅၁၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၃၆)

ထို့ အရိယာတပည့်နဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိယာ၊ ဒါလဲ နကုလပိတာ သုတ်မှာ လာပါတယ် - (မှန်ပါ)။

မနောက ဘာဖြစ်ကြသတုံး ခင်ဗျားဘို့ ဖြစ်ပျက်ရှုနိုင်ကြ တော့ အရိယာတပည့်ဖြစ်တယ်၊ သဲဘောကျပလား- (မှန်ပါ)၊ ကောင်းပြီ အရိယာတပည့် ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဒီနေ့ အရိယာဖြစ် အောင်လုပ်။ အရိယာဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့နည်း ဒီနေ့အပြည့်အစုံ ပေးရမယ် - (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒဏာ ဒဏာမတို့....၊ အရိယာဖြစ်တဲ့ နည်း ပေးရတော့မယ် ဆိုတော့ မဂ္ဂင် ငါးပါးက မဂ္ဂသစ္စာ၊ သဘောကျပလား- (မှန်ပါ)၊ ငါးပါးဆိုတော့ ရှုတဲ့အခါမှာ ငါးပါးဖြစ်ယင် - (မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

ရှုတဲ့အခါမှာ ရှစ်ပါးဖြစ်ယင် - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာပါ)၊ ဒါကလေးကိုရှေးဦးစွာ နတ်(စ်)လုံ့ပ်ပြီး မှတ်ထားလိုက်ကြပါ၊ ပြီးတော့မှ ရှုနည်းကိုပြမယ် - (မှန်ပါ)။

ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပျက်မြင်နေလို့ရှိယင် ဒကာဒကာမတို့ မဂ္ဂင် ငါးပါးဟာ - (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ ဖြစ်ပျက် မမြင်တော့ဘူး၊ အဖြစ်နဲ့အပျက်ကို ရှုမတော့ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ ဆုံးသွားတာ မြင်လိုက်သို့ရှိယင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဖြစ်တယ်၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ ဖြစ် တယ်၊ သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တုန်း - မဂ္ဂသစ္စာပါ၊ ဖြစ်ပျက်အဆုံးကိုမြင်လို့ ရှိယင် - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာပါ)၊ ဖြစ်ပျက် အဆုံးဆိုတာ ဒုက္ခ

အဆုံးကို- (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခသ-ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ၏၊ အန္တ-အဆုံး။
သဘောကျလော- (ကျပါပြီ)၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို ဘာခေ
ကြမယ်... (နိဗ္ဗာန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခအဆုံးကို လိုက်နိုင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက
မဂ္ဂင် ဘယ်နှစ်ပါးတုံး- (ရှစ်ပါးပါဘုရား)၊ ဒုက္ခအဆုံးမလိုက်
နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က - (ငါးပါးပါဘုရား)၊ ကျောင်းပြီ ဒါကသေး
ရှေးဦးစွာမှတ်ထား၊ ရှုပ်ပုံသင်ပါမယ်။

ဒီငါးပါးက သတ္တိညံ့တယ်၊ ရှစ်ပါးက သတ္တိထက်တယ်-
(မှန်ပါ)၊ ငါးပါးသည် ဒုဘိယဘဝမှာ သောတာပန် တည်
နိုင်တယ်၊ ရှစ်ပါးပြည့်သွားယင် ယခုဘဝမှပဲ သောဇာပုန်
တည်နိုင်တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ပြောတော့ဖြင့် ရှစ်ပါးကြိုက်
တာပဲ၊ ပြောတော့ပြောမှာပဲ - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကြိုက်တော့ ရှစ်ပါး ကြိုက်ရမှာ သေချာတယ်၊
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မပြည့်ဘဲနဲ့တော့ဖြင့် အရိယာက မဖြစ်နိုင်ဘူး -
(မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့တော့ အရိယ သာဝကပဲ ဖြစ်တယ်၊
သဘောကျလော- (ကျပါပြီ)။

အရိယသာဝကနဲ့ အရိယာ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်တာ ခင်ဗျားတို့
ဘယ်တာကို ကြိုက်ပါသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ကိုယ်တိုင်အရိယာ
ဖြစ်တာ ကျေနပ်မှာပဲ - (မှန်ပါဘုရား)၊ ကျေနပ်လို့ရှိယင်
ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ ဉာဏ်သုံးဆင့်နဲ့လိုက်၊ သေသေချာချာရောက်
ရမယ် - (မှန်ပါ)။

ဒဏာဒဏာမတို့ ဉာဏ်ဘယ်နှစ်ဆင့်နဲ့ လိုက်ရမတုံး - (သုံးဆင့်နဲ့ လိုက်ရပါမယ်)။ ဉာဏ်သုံးဆင့်နဲ့လိုက်ယင် ပြီးတာပါပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒီဉာဏ်သုံးဆင့်ကလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆဇီရမ္မာလား၊ သူ့ဟာသူ ရင့်မှာလား ဆိုတလဲ အစောကြီးက မှတ်ထား ... (မှန်ပါ)။

ကိုယ်တိုင်ဆင့်ရမ္မာလား၊ သူ့ဟာသူ အားထုတ်ရင်း မတ္တနဲ့ ရင့်သွားမှလား - (သူ့ဟာသူ အားထုတ်ရင်း မတ္တနဲ့ ရင့်သွားမှပါတုရား)။ သူ့ဟာသူကို ဆင့်တက်သွားမယ် - (မှန်ပါ)။ လတောကျပလား - (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒဏာတို့၊ သူ့ဟာသူ ဆင့်ဆင့် ဆင့်ဆင့် သွားတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဘယ်အဓိပ္ပာယ် ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ငင်ဗျားတို့ မဂ္ဂံ တာဝနာ ဘိသယောန အဘိသမေတိ - ဆိုတဲ့ ပွားများလို့ ဖြစ်သွားတာကိုး - (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား - (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ ပွားများလို့ ဖြစ်တာ၊ ပွားများ ခြင်းကြောင့် ငါးပါးက တိမ်တိမ်မြင်တဲ့ ငါးပါး၊ နက်နက်မြင်တဲ့ ငါးပါး၊ အဆုံးမြင်လို့ ရှစ်ပါး... ဒီလိုမလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဝေဒနာ သုံးမျိုးရှိတယ်၊ ဝေဒနာ သုံးမျိုးကိုပေါင်းလိုက် - (မှန်ပါ)၊ သုံးမျိုးကို ပေါင်းလိုက် ဆို

တာ ဝ.ခြားမဟုတ်ဘူး၊ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံမေ၊ သဗ္ဗန္တံ ဒုက္ခံ၊
အလုံးစုံသော ဝေဒနာဟာ ဒုက္ခသစ္စာ - တဲ့... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာသုံးပါးလုံး ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊
ပင်ကိုသဘော မစွန့်တဲ့ဝေဒနာ တွေဖူးကြရဲ့ဇာား- (မတွေ့ဖူး
ပါဘူး)။

ဒုက္ခဝေဒနာဟာလဲ ပျောက်ပျက် သွားတော့ နာကျင်တဲ့
သဘော, ကိုက်ခဲတဲ့သဘော ရှိသေးသလား- (မရှိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ပင်ကိုယ်သဘော စွန့်သွားတည်းကိုက် ဖောက်
ပြန်သွားတာလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒီဖြင့် ဖောက်ပြန်တစ ဘာသစ္စာတုံး- (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။
ဪ... ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာတစ်လုံးတည်း ရှုခိုင်းမှ ခင်ဗျားတို့-
ရှင်းပလား- (မှန်လှပါဘုရား)။

တစ်လုံးတည်း အရှုခိုင်းမယ်၊ သုခလဲ့ မရှုနဲ့တော့ ဒုက္ခလဲ့
မှရှုနဲ့တော့၊ ဝိပရိဏာမ-ဖောက်ပြန်တစအလေး၊ ဪ... မရှိ
ဘူး မရှိဘူးဆိုတစ တစ်လုံးတည်း ရှုတော့၊ ကြိုက်မလား...
(ကြိုက်ပါပြီ)။ တမ်းများ များနေဦးမှာလားဗျာ- (မများ
ပါဘူးဘုရား)။

ဦးတအုန်း တုန်းကြီးက လျှာရှည်လို့ ပြောပေမယ့် တော်
တော်များနေတယ်၊ စာပဉ္စိတော်တို့ ဘယ်ဟာမှ မမှတ်မိဘူးဆို
များ ဆိုချင် သေးသလား၊ ရှုရမှာက တစ်လုံးတည်းဗျာ...
(မှန်ပါ)။

ရှုမှသာက ဒဏှာ ဒဏှာမတို့ သူ့ကကြည့်သေ မနေ့ကပြော
သလို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ အခါကျတော့ ပင်ကို သဘော
စွန့်-မစွန့်သာ ခင်ဗျားတို့က ဝေဖန်ပေတော့၊ ဦးစကြည့် ဘယ်
လိုပြောမယ် ထင်သတိုး- (ပင်ကို သဘောစွန့်ပါဘယ်ဘုရား)၊
သူ့ပင်ကိုသဘောလုံးလုံး စွန့်သွားမယ်-(မှန်ပါ)။

နာတတ်တဲ့သဘောဟာ ကြည့်ရင်၊ ဓတ္တနဲ့ ပဲ ပျောက်ပျက်
ထွားတော့ကို ဩော်.... အနာ စွန့်သွားတော့ ဓါ ဝေဒနာ
အဖြစ် ရှိ-မရှိ....(မှန်ပါဘူး)၊ ဝေဒနာအဖြစ်မရှိဘူးတဲ့၊ အနိစ္စ
အဖြစ်ယင်လဲ ခင်ဗျားတို့တွေ့မယ်၊ ဝိပရိကာမ ဒုက္ခအဖြစ်
ကော-(တွေ့မှပါဘုရား)။

အနတ္တအဖြစ်နဲ့လဲ ဩော်....ဒေနာဟာ နာပါဦးတဲ့-ဆိုပြီး
တားတား ငြားသော်လဲ- (မသိပါဘူး)၊ မရသောကြောင့်
အနတ္တအဖြစ်နဲ့လဲ မတွေ့ ပေဘူးလား-(တွေ့ပါတယ်)၊ အဲဒါ
တွေ စကားရှည်နဲ့မှားစိုးလို့ သူ့ ဝိပရိကာမ သဘောကလေး
သာ ရှုပေတော့၊ ကြိုက်ပလား-(မှန်ပါ)။

ဘာသဘောကလေးတုံး- (ဝိပရိကာမ သဘောကလေးပါ
ဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာသဘော ရှုရမလဲ-(ဝိပရိကာမ
သဘော ရှုရပါမယ်)။

ဝိပရိကာမ သဘောဆိုဘာကတော့ ခင်ဗျားတို့ မြို့ထဲရွာထဲ
သုံးနေတာလဲရှိပါတယ်၊ ဟိုအိမ်က ခလေးမလေးဟာ ဝိပရိ-
ကာမ ဖြစ်နေရှာတယ်၊ ရူးတာပြောတာ- (မှန်ပါ)၊ မဟုတ်
ဘူးလား-(မှန်ပါ)၊ ရူးတာပြောတာ ဘာမူမဟုတ်ဘူး ဒီဥစ္စာ

ပင်ကိုစိတ် မရှိတော့ဘူး၊ ဒါပြေစတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား....
(မှန်ပါ)။

သို့သော်... ခင်ဗျားတို့က သမုတိသစ္စာမှာ သွားသုံးနေလို့၊
ပရမတ္ထ သစ္စာမှာသာသုံးယင် မြင်အောင် ကြည့်မယ်ဆိုယင်
မဂ်ဆိုက်လောက်ထယ်- (မှန်ပါတုရား)၊ ချက်ချင်း မဂ်ဆိုက်
လှောက်ပါတယ်။

ဒါဖြင့် ဝိပရိကာမဆိုတာ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ဒုက္ခိယဘော
စွန့်သွားယင် ဒုက္ခကို ရွာမတွေ့တော့ဘူး.... (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာဟာ နာတယ်၊ ကျဉ်တယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ် ထားကြ
စမ်း ဒဏ္ဍာဒဏ္ဍာမတို့.... အဲဒါကို စိုက်ရှပါ။

စိုက်ရှတဲ့အခါတော့အရိယံသာဝ-ဇာ ဘာကို မြင်သတုံးလို့
မေးတော့ ဒုက္ခဝေဒနာကို မတွေ့တော့ဘူး၊ သူ့ယဘောဒက
အလေးစွန့်သွားတာပဲ တွေ့တယ်-(မှန်ပါ)၊ ဒီနေရာမှာ ဒုက္ခ-
ဝေဒနာဟာ ရှုရှင်း မတ္တနဲ့ မရှိတော့ဘူးဘုရား၊ မရှိတာကို မသိ
ပေဘူးလား-(သိပါတယ်)။

ဒါဖြင့် မရှိတာကို ဒဏာ ဒကာမတို့ အနိစ္စသို့ ဆိုလိုက်ပါ-
(မှန်ပါ)၊ ဝိပရိကာမကော-(ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် မရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဝိပရိကာမ ဖြစ်သွားတာကော....
(ဒုက္ခဝါဘုရား)၊ ဒီဥစ္စာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ တားမရ၊ ဆီးမရလို့
ဖောက်ပြန်သွားတာကော- (အနတ္တမိဘုရား)၊ အနတ္တပဲ ဆို
သဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ အင်မတန် ဒီဥစ္စာသည် ပင်ကို သဘော

စွန့်တာကလေး ဆီ လိုက်တဲ့အတွက် ဉာဏ်အင်မတန်ထည့်တာ၊ လှို
ပင်ကိုသဘော စွန့်တာသိတာ၊ သဘောကျပလား-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီနေရာမှာစင် ဝေဒနာကလေး ပေါ်ထွက်သွား
ခင်ဗျားတို့ဉာဏ် ဦးတည်ဖို့ လိုသနော။ ဘာကြောင့်တုံး သူ
ဒီနေရာမှာမေ့တာ၊ ဒီနေရာမှာ သေစာကို ကြည့်ဖြစ်အောင်
ကြည့်ရမယ်။ သဘောကျပလား-(မှန်လှပါ)။

ဒီနေရာမှာမေ့တာ၊ ဒီနေရာမှာ သေစာ တစ်ခါတည်း
ရှင်းနေအောင် မြင်ရမယ်- (မှန်ပါ)။ ထဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)။ ရှင်းနေအောင် မြင်အောင်ကြည့်။ မြင်အောင်
ကြည့်ပြီ ဆိုမှဖြင့် သူမြဲသလား၊ မမြဲဘူးလားဆိုတာ ဘယ်သူက
ပြောမတုံး-(သူကပြောပါ့မယ်)။ ဓမ္မက ပြောမယ်-(မှန်ပါ)။

ဒီဓမ္မက မပြောပေဘူးလား-(ပြောပါတယ်)။ ဓမ္မကပြောမှ
ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်သဘောက အယုံအကြည်ရှိပါ - (မှန်ပါ)။
ဓမ္မက မပြောဘဲနဲ့ ပုတီး ရမ်းစိပ်နေတာကတော့ ကျေးဇူး
သိပ်ရှိလှမည်မဟုတ်ဘူး-(မှန်ပါ)။ ကျေနပ်ပလား - (ကျေနပ်
ပါပြီ)။

ဓမ္မက မပြောဘဲနဲ့ အနိစ္စ၊ အနိစ္စ-တဲ့၊ ဓမ္မစာ ပြောတာ
လား၊ ကိုယ့်ပါးစပ်က လှုပ်နေတာလား - (ကိုယ့်ပါးစပ်က
လှုပ်နေတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒါဟာ အလကားပဲ။ သိပ်ခရီးမရောက်
ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုံး- ဓမ္မစာမပြောဘဲကိုး-(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က အနိစ္စဆိုတာက ဟိုကအနိစ္စထောက်မှ ခင်ဗျား
တို့ အနိစ္စဉာဏ်က ကြောင့်... အနိစ္စဆိုတာ ဒါကိုးလို့ ခင်ဗျားတို့က
ဆုံးဖြတ်ရက် ချရမှာ - (မှန်ပါ)။ ထဘောကျပလား-(မှန်ပါ)။

တစ်နေ့တည်းမှာ တစ်ချက်တည်း ဖြစ်ပေစေတဲ့ အသက်
တစ်ရာ အနိစ္စသိုရုံ ဆိုပြီး ပုံတီးရစ်နေတာထက် သာတယ်။ တစ်
နေ့ တစ်ကြိမ်တည်း ဖြစ်သွားပစေ၊ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)။

ဒါကြောင့်ကြည့်ပေါ့၊ ဒီနေရာပေါ်ပြီး ဒီနေရာ ပျောက်
တာဟာ အင်မတန် ထင်ရှားတယ်။ သဘောကျပလား...
(မှန်လှပါ) သုခဝေဒနာလဲ သူ့မွေးတဲ့နေရာမှာ သူ့သေမှားပါ။
ဒုက္ခဝေဒနာကော-(သူ့မွေးတဲ့နေရာ သူ့သေမှာပါ)၊ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာကော-(သူ့မွေးတဲ့နေရာ သူ့သေမှာပါပဲ)။

အဲ...သူ့မွေးတဲ့နေရာ သူ့သေဘော့ သူက တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်
ခါမွေးလို့ ဘယ်နှစ်ခါ သေစာယ်ဆိုတာတော့ ဘုန်းကြီးတို့က
မဟောနိုင်ပါဘူး၊ အများကြီး၊ ခင်ဗျားတို့က မွေးတာလဲမသိ၊
သေတာလဲ မသိတဲ့နဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ချည်း နေတယ်... (မှန်ပါ)။
ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာလမ်းချည်း သွားနေတယ်-
(မှန်ပါ)။

မွေးတာလဲ မသိ၊ သေတာလဲမသိဆိုတော့ မသိတာ ဘာ
ပါလိမ့်... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ... (သင်္ခါရာပါ ဘုရား)၊ သင်္ခါရ ပစ္စယာ...
(ဝိညာဏ်ပါ)။

ဝိညာဏ်ဆိုတော့ ဒီဝိညာဏ်က သာမည ဝိညာဏ်လား-
အပါယ်ဝိညာဏ် ဖြစ်နိုင်သလား-(အပါယ်ဝိညာဏ် ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ အဲ...ခင်ဗျားတို့ ဒီလမ်းချည်း လျှောက်နေတယ်၊
ရှမ်းပလား-(ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

ဒီလှမ်းကို မလျှောက်ကြပါနဲ့လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဆောက်လမ်းဖြစ်နေလို့- (မှန်ပါ)။ ဦးဘကြည် မဟောထိုက်ဘူးလား- (ဟောထိုက်ပါတယ်)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ပြင်လိုက်လို့ ရှိယင် မပြီးဘူးလား- (ပြီးပါတယ်)။ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘာမှ ကြောက်စရာ မရှိဘူး။ ဒီဘဝမှာပင် ကိစ္စ ပြီးချင် ပြီးနိုင်တာပဲ- (မှန်ပါ)။ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ အင်္ဂုလိမာလလောက် လူပေါင်း တစ်ထောင်ကျော် ခင်ဗျားတို့ သတ်ဖူးရဲ့လားမေးယင် ဘယ်နှယ် ပြောမလဲ- (မသတ်ဖူးပါဘူး)။

ဒီလောက် အပြစ်ကြီးခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်မှ ပါမယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ အင်္ဂုလိမာလဟာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်အညံ့သွားလို့- (မှန်လှပါ)။ ဒီက ဖြစ်ပျက်နဲ့ ဒီက မဂ်နဲ့ဟာ လိုက်သွားတယ်- (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား- (မှန်ပါ)။

ရွှေက ဘာတုံး... (ဖြစ်ပျက်ပါ)။ နောက်က ဘာတုံး... (မဂ်ပါ)။ အဲ...ရွှေကဖြစ်ပျက်နဲ့ နောက်အမဂ် ကိုက်အောင် ဆာလုပ်ပါ။ ရွှေက ဖြစ်ပျက်ပြီးတာနဲ့ ဦးဘထွေး ဩော်- ဧည့်စွာအစေးဟာ မဂ်ဆိုတာ တခြားမှမဟုတ်ဘဲ မနေ့က ပြောခဲ့တဲ့ ငါးပါးကိုဆိုတာပဲ- (မှန်ပါ)။ ရွှေက ဖြစ်ပျက် နောက်က မဂ် ဆိုတော့ ငါးပါးမနေဘူးလားဗျာ- (နေပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ- ဧည့်စွာ ဝေဒနာလား၊ ဖြစ်ပျက်လှား မေးပြီ- (ဖြစ်ပျက်မိဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ဖြင့် နောက်ထိတာစ- (မဂ်ပါဘုရား)။

ဒီလိုမရွတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဝေဒနာပစ္စယာ စီဘင်္ဂက ဘာ
ပါလိမ့်- တဏှာဥပါဒါန်-ကံ ဇေတိ ဇရာ မရဏ၊ မဇာပေ
ဘူးလား-(လာပါတယ်)။

အခုပြောတာက လည်တဲ့လမ်း၊ ခုနင်ကပြောတာက ဖြတ်
တဲ့လမ်း-(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် လည်လမ်းနဲ့ ဖြတ်လမ်း၊ ဒကာ ဒကာမတို့ အင်မ
တန် မရှင်းသေးဘူးလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ကျုပ်တို့တော့ ခပ်အေးအေး နေတာပဲလို့ ခင်ဗျားတို့က
ညည်းလုံး မထုတ်နဲ့ - (မှန်ပါ)။ ခပ်အေးအေး နေတာ
လည်လမ်းချည်း သွားနေတာ-(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပ်လား- (ရိပ်မိ
ပါပြီ)။

ကျုပ် တာမူ မဟုတ်တာလဲ မပြောဘူး၊ ကောင်းသော
ရောင်းခြင်း၊ ကောင်းသောဝယ်ခြင်းခြင်းနဲ့ ခပ်မှန်မှန်ပဲ လုပ်
စားနေတာပဲ၊ အချိန်ကျတော့ လူချိန်ကလူတာပဲ၊ တန်းချိန်ကျ
တန်းတာပဲ၊ အိပ်ချိန်ကျ အိပ်တာပဲ၊ အကုသိုလ်တော့ နည်းပါး
တယ်လို့ ဆောက်မေ့မနေနဲ့၊ ထဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

ဒါတွေ ဖြစ်ပျက်မသိတော့ ဘာခေါ်ကြမလဲ- (အဝိဇ္ဇာ
ပါ)။ အဝိဇ္ဇာလာတော့ သင်္ခါရက ကျုပ်လိုက်ခဲ့ဦးမယ်ပေါ့-
(မှန်ပါ)။ မလိုက်ပေဘူးလား-(လိုက်ပါတယ်)။

သင်္ခါရ လိုက်လားတဲ့ အခါကျတော့ ဝိညာဏ်ကလဲ ကျုပ်
ပဋိသန္ဓေ နေဦးမယ်ဆိုတာ ပြေးမှားပဲ၊ ဝိညာဏ်လာလို့ရှိယင်
အိုနှာ့သေနဲ့ ကျုပ်ဇာတ်သိမ်းမယ် ဆိုတာကော မပါသေး

ဘူးလား-(ပါပါတယ်)၊ ဆွဲဒါ နှေးအေးနေယင် ဒါဖြစ်နိုင်
တယ်၊ ရိပ်မိပလစား-(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ပြောလေ့ ဆိုးလေ့ ရှိကြတယ် ဦးရင်
မောင်ရဲ့-နော်-(မှန်ပါ)၊ တို့တော့ ရိုးရိုးပဲကွ-တဲ့၊ ဘာရိုးတာ
တုံးမေးတော့ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ၊ ဒီ လမ်းကို ရိုးရိုးလိုက်နေ
တာ-(မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ-လမ်းကို ဆိုနေတာ
သေသေ ချာချာ စဉ်းစားတော့ ပြောပါတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ လူတင်းတိမ်တာက ဒါနဲ့ တင်းတိမ်တယ်၊
သီလနဲ့တင်းတိမ်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ သီလဆိုဘာ
က ဘာနဲ့တူသဘုံးဆိုဘာ့ အပြိုင်ဘက်က ခြံရံထားဘာနဲ့ တူ
တယ်၊ အပြိုင်ဘက်သာ ကာတာ၊ အတူင်းက မနောဒွါရကို
သူလုံအောင် လုပ်နိုင်ရဲ့လား-(မလုပ်နိုင်ပါဘူး)။

ဒါကြောင့် သီလဆေးခက်တည်တဲ့အခါမှာ အာယကံရယ်၊
ဝစီကံရယ် ဆောက်တည်တယ်၊ မနောကံ ပါရဲ့လား- (မပါ
ပါဘူး)၊ မနောကံကို ကာယကံ၊ ဝစီကံနဲ့ စောင့်ရှောက်နေ
တယ်၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ကိုင်း.....ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာဟူသရွေ့ ဘယ်
မှာ လမ်းဆုံးသတုံး- (ဖြစ်ပျက်လမ်းဆုံးပါတယ်)၊ ကောင်းပြီ
ဖြစ်ပျက်လမ်းဆုံးတော့ ရှေ့က ဖြစ်ပျက်ပေါ်တိုင်း နောက်က
ဘာလိုက်ပေးရမလဲ - (ဉာဏ်လိုက်ပေးရပါမယ်)၊ ဘယ်နှစ်ပါး
လိုက်ရမလဲ-(မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ လိုက်ရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် ရှေ့က ဖြစ်ပျက် ဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတွေ ရှေ့က ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲရှိတယ်။ နောက်က ဖြစ်ပျက်ကို သိတာက ဘဝပါလိမ့်-(မဂ်ပါဘုရား)၊ ဘယ်နှစ်ပါးနဲ့ သိသလဲ- (ငါးပါးနဲ့ သိပါတယ်)။

ငါးပါးနဲ့ သိတယ်ဆိုတော့ မနေ့က ပြောခဲ့သလို စောင့်တဲ့ သုံးပါး၊ ဖမ်းတဲ့နှစ်ပါး၊ အားလုံး ဘယ်နှစ်ပါးပါလိမ့် - (ငါးပါးပါဘုရား)။

စောင့်တခက ဘယ်နှစ်ပါးပါလိမ့်-(သုံးပါးပါ)၊ ဖမ်းတာက- (နှစ်ပါးပါ)၊ ဘယ်နှစ်ပါး ရှိသွားပလဲ-(ငါးပါးပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ဆိုတာ ငြင်းဖို့လိုသေး သလား-(မလိုပါဘူး)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ပြတ်-ပြတ်-(ပြတ်ပါစာယ်)၊ မိနေရာမှာ မဂ်မလာယင် ဘယ်သူ့သံမတုံး-(အံ့ကော စာပပါမယ်)၊ မဂ်လာလို့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး - (ပြတ်သွားပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်တော့ ဖြစ်ပါရဲ့၊ အရိယာ မဖြစ်သေးဘူး-(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဘဝဖြစ်သွားသတုံး (မဂ်တော့ ဖြစ်ပါစာယ် ဘုရား)၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်တယ်၊ သစ္စာတော့ ထည့်ပေးလိုက်ဦး-(မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ - (မဖြစ်ပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် အရိယာ ဖြစ်ဖို့ တက်ဦးမှစပါ၊ မတက်လို့ရှိယင် ဒကာ ဒကာမတွေ တော်ပါ မလား-(မတော်ပါဘူး)၊ မတော်တော့ ဒါကို တက်ဖြစ်အောင် တက်ပါလို့ ဦးမောင်လေးတို့ တိုက်တွန်းရတယ်- (မှန်ပါ)။

မတိုက်တွန်းသင့်ဘူးလား-(တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် တိုက်တွန်းသင့်သတို့၊ သူက ဒုတိယဘဝမှာ မဂ်ဇေလာနိုင်တယ် မဟုတ်ဘူးလား- (မှန်ပါ)။

ဆေခါနီးမှာ အာသန္နကံ နှောင့်ယှက်သွားယင် ကိုတွန်းစွဲက အာစိန္တကံ-က ညွှံ့လို့ အာသန္နကံ နှောင့်ယှက်သွားယင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ၊ တိမ်းချင်တိမ်းသွားမယ်-(မှန်ပါ)၊ မတိမ်းနိုင်ဘူးလား-(တိမ်းနိုင်ပါတယ်)၊ တိမ်းနိုင်တော့ ဒကာ ဒကာမတွေက စဉ်းစားရမယ်၊ ဩော်.... သေချာတာ ကောင်းတယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်လို ကေခင်းပါလိမ့်- (သေချာတာ ကောင်းပါတယ် ဘုရား)၊ သေချာတာ ကောင်းတယ်ဆိုတော့ ဘာဖြစ်မှ သေချာတေး-(မဂ်စစ်ဖြစ်မှ သေချာပါမယ်)၊ ရှစ်ပါးဖြစ်မှ သေချာမယ်-(မှန်ပါ)၊ ငါးပါးနဲ့တော့ ဘယ်နှယ်နေသတုံး- (မသေချာပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဒီ ဖြစ်ပျက်ကို ဒကာ ဒကာမတွေ ဖြစ်ပျက်မြင်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး ငါးပါးဖြစ်နေတယ်- (မှန်ပါ)၊ ဒီဖြစ်ပျက်ကို ဒကာ ဒကာမတို့ မုန်းအောင် ရှုပါဦး၊ ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်ကို ဘာလုပ်ရမတုံး- (မုန်းအောင် ရှုပါမယ်)၊ မုန်းအောင်ရှုတော့လဲ ငါးပါးပဲရှိသေးတယ်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တုန်းကကော-(ငါးပါးပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာတော- (ငါးပါးပါပဲ)၊ ဖြစ်ပျက်မုန်းတာ
ကော-(ငါးပါးပါပဲ)။

ကေခင်းပြီ၊ ဒီနေ့တော့ ခပ်တိုတိုပဲ ဟောရမယ်၊ နက်ပြန်
အကျယ်ဟောလေ့နော်-(မုန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်က ဒုကာ ဒကာမတွေ ဖြစ်တာလဲ့ ဒုက္ခပဲ၊ ပျက်
တာကော-(ဒုက္ခပါပဲ)။

မေ့ကတည်းက ဒကာ ဒကာမတွေ သူငယ်နာ ကုတ်ကျိုး
ကလေး မွေးလာတယ်၊ အနာမပျိုးစုံနဲ့ မွေးလာတယ်၊ ဒီကောင်
ကလေး သက်ဦးရှည်ပါ့မလား မေးယင် ဘယ်နှယ် မြောကြ
မလဲ့-(မရှည်ပါဘူး)၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး... မွေးကတည်းက သေဖို့
ရာ ပါလာတယ်-(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မွေးတာ ဝမ်းသာမလား၊ မသာဘူးလား-(မသာ
ပါဘူး)၊ မွေးဆတည်းက သေနာအလေးနဲ့ မွေးလာတဲ့ကလေး
ဖြစ်လေ့သောကြောင့် ဒုကာ ဒကာမတွေက သေလိမ့်မှယ်လို့ပဲ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချမယ်-(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်တာသည် ပျက်ဖို့ဖြစ်တာ-(မုန်ပါ)၊ ဖြစ်တစလဲ
ဒုက္ခ၊ ပျက်တာကော-(ဒုက္ခပါပဲ)။

အဲဒီ ဒုက္ခ နှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ ပိုင်ခြားရမယ်၊ အဖြစ်လဲ
မကြိုက်တော့ဘူး၊ အပျက်တော - (မကြိုက်တော့ ပါဘူး)၊
မကြိုက်တော့ ဒုကာ ဒကာမတွေ နဂိုတုန်းကတော့ ငါးပါးက
တော့ ငါးပါးအောက်က အနုသယကလေးက အောက်ခံဖြစ်
နေတယ်၊ ငါးပါးအောက်မှာ အနုသယခံနေတယ်-(မုန်ပါ)၊
ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ငါးပါးအောက်မှာ ဘာကလေးခံနေသတုံး - (အနုသယကလေး ခံနေပါတယ်)၊ ငါးပါးအောက်မှာ အနုသယကလေး ရှိမနေဘူးလား- (ရှိနေပါတယ်)၊ ကောင်းပြီ... ငါးပါးတော့ ငါးပါးပဲ- အနုသယကလေး ရှိနေတယ်၊ ဒီဖြစ်တာလဲ ဒုက္ခပဲ၊ ပျက်တာလဲ-(ဒုက္ခပဲ)။

ဖြစ်တာ ဘယ်နှယ်ကြော့ဖို့ ဒုက္ခတုံး-(ပျက်ဖို့ထု သေချာလို့ ပါ)၊ ဆဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။ ပျက်တာလဲ ပျက်ခြင်း ဆုံးသွားလို့ ဒုက္ခပဲ - (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ဒုက္ခ ပျက်ဒုက္ခ-(မှန်ပါ)၊ ဘယ်ဟာကြိုက်သတုံး-(ဘယ်ဟာမှမကြိုက်ပါဘူး)။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာတော့ စကော ဒင်္ဂါမတို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်ဒုက္ခ ပျက်ဒုက္ခမှတစ်ပါး ဘုံများ ရှိသေးသတုံး- (ဘာမှ မရှိပါဘူး)၊ ဒါဖြင့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ ဒုက္ခချည်းပဲလို့ ခင်ဗျား တို့ ဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်ဘူးလား- (ချနိုင်ပါတယ်)၊ တစ်ကိုယ် လုံးစွာစော- (ဒုက္ခချည်းပဲ)၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလဲ ဖြစ်အနဲ့ ပျက်တာပဲ ရှိတယ်-(မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ဘာတွေပါလိမ့်- ဒီဟာတွေက-(ဒုက္ခတွေပါ)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒုက္ခအစုကြီးနဲ့ တို့နေတပါလားလို့ မဆို နိုင်ဘူးလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်)၊ ဤဒုက္ခဖြင့် မလိုချင်တော့ပါ ဘူးဆိုတာ လာပါမလား- (လာမိတယ်ဘုရား)။ အဲ...ရှုရင်း မတ္တနဲ့ မလိုချင်တော့ဘူး- (မှန်ပါ)၊ မလိုချင်လို့ရှိယင် သုံးပါး တိုးတယ်-(မှန်ပါ)၊ သုံးပါးတိုးပြီးခုနင်က အောက်ခံကလေးက ပြုတ်ထွက်သွားတယ်၊ ခြေကုတ်ပြုတ်ထွက်သွားတယ်-(မှန်ပါ)၊ ဆဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

အနုသယကလေး ပြုတ်ထွက်သွားတယ်၊ အနုသယကလေး ပြုတ်ထွက်သွားတော့ သုံးပါးလဲ တိုးလိုက်ပါရော အနုသယလဲ ပြုတ်ထွက်သွားတယ် - (မှန်ပါ)၊ အနုသယ ပြုတ်လာတယ်ဆို တော့ ဇီဝ ဘယ်နှစ်ပါးပြည့်သွားသတည်း - (ရှစ်ပါးပြည့်သွားပါတယ်)၊ ဒါဖြင့်သူ့ ကို ဘာဆရာဖွဲ့မလဲ - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာပု)၊ ငါးပါးတုန်းကတော့ - (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ ဒါကလေးကျန်နေဆို့၊ ရိပ်မိပလား - (ရိပ်မိပါပြီ)။

သုံးပါး တိုးလိုက်တာ ဒါကလေး ပြုတ်ထွက် သွားတယ်၊ ပြုတ်ထွက်သွားတော့ နကံ ဒကံမတို့ ဒါကို ဘာဆရာခေါ်ကြမလဲ - (မဂ္ဂအရိယသစ္စာပါ)။

မဂ္ဂအရိယသစ္စာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခင်ဗျားတို့ စာပါယ် လေးပါး တံခါးပိတ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ပြုထားတဲ့ အပါယ် ရောက်ကြောင်း အကုသိုလ်ကံတွေ အကုန်သွားကုန်ပြီ။ အကုန် အဟောသိက္ခာ ဖြစ်တယ်၊ ဘာမှ မပူနဲ့တော့.... ဒီ ဖြစ်ဒုက္ခ.... ပျက်ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားနိုင်လို့ရှိယင် ပြီးတာပဲ - (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ.... ယနေ့ ဒီတုင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ...သာဓု...သာဓု။

ဤတွင် အမှတ်စဉ်(၃၆)ပြီးပြီ

မြတ်ချက်